

நன்றாக. 0,105:21

தெய்வப்புகழைத்

திருவள்ளுவநாயனாரால்

அருளிச்செயட்பட்ட

திருக்குறள் மூலமும்

இதன்பலவுரைகளி னுஞ்சிறந்த

பரிமேலழகருரைவாக்கியங்களுள் - பலர்க்கும்

பயன்படற்குரியபலவுந்தழுவிவெளிப்படையாக்கித்

திருத்தணிகைக்

கந்தப்பையர்குமாரர்

ச ர வ ண ப் பெ ரு ம ா வ ன ி ய ர ா லு :

செயப்ப்பட்ட உரையாகிய

தெளிபொருள் விளக்கமும்,

திருவள்ளுவ மாலை யு ரையும்,

ஹெ. ஐயரால் முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க.

சோமசுந்தரவுபாத்தியாயரா

பரிசோதிக்கப்பட்டிச்

சென்னப்பட்டணத்தில்

பாரதிவிலாசஅச்சுக்கூடத்தில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்பட்ட

1897
பிலவங்க ஷிரட்டாசின்

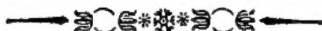
இதன் விலை - ரூ. 5.

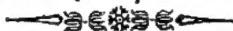
கடவுள் வணக்கம்

முச்சகத்தினுமுறை - மூதுணர்வினருணர்..... *
 சச்சிதா னந்தத் தவிறிலையதனொ... *
 தோன்றுமபனரி - யரனெனத்தொழிலொரு..... *
 மூன்றுமுறைசெய - மூன்றுருவாயொளிர்..... *
 ஈசனையன்பொடி - மிறைஞ்சுதும்..... *
 தேசுயர்புலமையின் - சீர்பெறற்பொருட்டே..... *

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

நிலைகளிலிழுப்பிய - நிகமாதிகளெலாம், அலைகளாகட்
 ற்புவி - யடுத்ததேயந்தொறும், வீற்றுவிற்றாய்க்
 கெழுஉ - விளங்குபன் மொழியினும், போற்றுறுதலைடையி
 ற - பொதுவதாயெங்கணும், கடவுளர்க்குரித்தா - கலிற் றீவா
 னெமென், நிடுபெயர் த்தாம்வட - மொழியினுளிருத்தலாற், சில
 ர்க்கலதோதலுஞ் - செழும்பொருளுணர்த்தலும், பலர்க்குமெ
 டித்தற்கொணப் - பரிசுநாடி, மூவருளொருவராய் முதற்சொழி
 வ்புரியுமத், தேவர்பேரருளாற் - நிருவள்ளுவராய்த், தற்கலைபி
 ணையெனுந் - தருக்கினியாரியச், சொற்கிலையெனத்தமிழ் - துதி
 கெழுத்தோன்றலும், எம்மதத்தவருமிங் - கிதன்கருத் தெமக்
 கெலாம், சம்மதமேயெஞ்சு - சாற்றினீநயப்பவும், கரும்பெ
 னச்சுவையுனங் - காட்டியதூல்களும், விரும்பவில்வேம்பெ
 ன - வெறுப்புற்றொழியவும், தெருணலத்துறையினர் - செஞ்
 சொன்னலத்தொயி, பொருணலங்கூட்டுணுப் - புத்தியுள்விய
 ப்பவும், கடவுண்மாப்பலகைசேர் - சவிஞர்தங்கல்வித், திடமி
 குசெருக்கவர்த் - தீர்ந்துவிட்டோடவும், சின்னாட்பல்பினிச் -
 சிற்றறிவுடைநரர்க், கின்னாவறுநெறி - யினிலவற்றமமுதன், மு
 ட்பொருள்களுஞ்சிறு - முகுரத்தினுள்ளடங், கப்பெருநிழலெ
 ன - வடங்குமாண்டிற்பல, நாட்டினுயர்தமிழ் - நாட்டினுள்ளே
 பல, முனிவரினுயர்குறு - முனிவனோம்பியபல, மொழியினுயர்
 தமிழ் - மொழியினுளுறுபல, பாவினுயர்குறட் - பாவினுள
 மைத்திய, நயனெலாஞ்செறித்தமற் - நவரவநாடிய பயனெ
 லாமெளிதூறும் - படித்திருவள்ளுவர், எனுத்தம்பெயர்நிதி

(உ)

யிற்றியதூக்குப், பனுத்திறவுகையொரு - பதினமாச் செய்தன
 ரால், அவற்றினுட்பரிமே - லழகர்செய்யுமாத், நெவற்றினு

ஞ்சிறத்ததா - மேனுமோர்தருவார், கற்றுவுல்லார்கிலர் - கற்று
யல்லார்பலர், பெற்றிலாமைபிற்பெறும் - பெற்றியிற்செய்கெ

ஞ்சு, சான்றோருடைத்தெனந் - தண்டகநாட்டினுள், வானோ
ய்ப்பொழிந்தினை - மலிதேத்திருலுகள், இளநீர்வானோயா - விந்

றுகுதேனளாய்ச், குளநீர் சுவையிருங் - கூவமானகோல்,
இவர்சொற்போர்மறை - யவர்சொற்போர்தரும், இவளோப்ப
கட்டின்மண்-னவளோப்பகறியும், இவர்கூழ்வணிகரா - னவர்
கூழ்க்கேதுவாம், என்காராளரி - னன்காரிகுலத்தினன், ஒன்றி
ம்பாடுகூர்ந் - துளமலமந்துதன், முன்றிலினிடையொரு-மு
றைதனுதாதுல, ரித்கடைச்சூழலி - வெண்ணிலாதுலரிதத், தந்
கடைவித்திடத் - தருபெருங்கொடையோன், உரியநல்லார்த
சை - பொய்மருண்மேவ, அரிபணைவாசமுந்-றடர்தளமுற்றுற,
நிலைவருந்தாதக-நிறைமதிபான்மலர் - தலைபுறுகுலவயந் - தாங்
கிருமொய்ம்பினன், திருமேனிவள்ளலிச் - செம்மலைநீன்றே,
தருமராசன்முதற்-சுகந்தவன்கடை, அறையுமைவறையுமீன் -
றவனாயினனெனப், பொறையெறுவ்வென்றிவண் - பொற்புண
ர்வமைவினன், கருமைகூர்மெய்ப்பன - யத்தவன்கலைஞழந், த
ருமறைப்போதனை - யையினிற்பெற்றுப், புகலிசைபாடுறு -
புலவரைப்போற்றித், திகழ்நிருக்காமிமால் - செப்பினையுடைய
ரியவப்பரிமே - லழகர்செய்யுனாயின், விரிவினிற்பலதழிவு -
வெளிப்படையாக்இத், தெளிபொருள்வினக்க - மெனப்பெயர்
சேர்த்துக், களிபொருட்சங்கமார்-கவிஞரிந்நோன்றி, மாட்டி
யினொளிர்த்திரு - வள்ளுவமாகைக், காட்சியுறையு - மணிபெறவரு
த்தனன், பகைபெறுபவத்துயர்-பாற்றிலிடளிக்ஞந், தகைபெ

றுவீர - சைவசிகாமணி, தல்லனவெனத் துள - வண்ணத்தையுந்
 னுகி-அல்லனவற்பமு-மணுகுருப்புனிதன், இயலிசைநாடக-
 மெனுமுத்தமிழும், பயில்வளமாணப் - பண்டிதர்பெரும-
 ன். இருள்காங்கீத்தொளி - நிலையில்வேற்கரத், தருள்கால்கி
 ழிக்குக - னமர்திருத்தணிகையான், பேர்கொள்வியல்புவிப் -
 பேரிடஞ்சிறிதெனுஞ், சீர்கொள்கந்தப்ப - தேசிகன்றவத்தா
 ந், பெற்றருள்சரவணப் - பெருமானையனென், றுற்றநற்பண்
 பமைந்-தோங்குநாவலனே..... இ-யி.

நிலபெற்றுத் தமைந்து ஒங்குகின்ற சிறப்புப்பொருத்
 திய-வேதமுதலியவைபெயர்வாம். அகியெழுந்த டடலாற் கு

(க)

முபபட்ட பூலோகத்திலுள்ள தேசந்தோறும் வேறுவேறுபப-
 பொருந்திவிளங்காநின்ற பலவகைமொழிகளினும் புகழ்த்த
 க்கை தலைமைப்பாட்டோடுகூடி அத்தேசங்களினை த்திற்கும்
 பொதுவாய்நின்று தேவர்களுக்கு உரித்தாதலாலே உரிவாண்
 மென்று இடப்பட்ட பெயருடைத்தாகிய வடல்மொழியினுள்
 இருத்தலால் - அவ்வேதமுதலானவைகளைப் பாடித்தலும், அ
 வைகளிலுண்மைப்பொருள்களை அறிதலும், கிலர்க்கேயல்லா
 மல்பலர்க்கும் பெறுதற்குக்கூடாத தன்மையையநாடி - அயன
 ரியரென்னு மூவருள் ஒருவராயிருந்து படைப்புத்தொழி
 ல் செய்கின்ற அந்நான்முகக்கடவுளானவர் யாவரிடத்தும் உ
 ண்டாகிய நிறைந்த அருளினாலே திருவள்ளுவராய் அவதரித்
 து-தனக்கு ஒப்பில்லை என்று இருக்குஞ் செருக்கு இனிமேல்
 வடமொழிக்கு இல்லையென்று சொல்லும்படி அதுபோல
 வேதமிழ்மொழி துதிபெற்றுவிளங்கவும், எவ்வகைமகத்தோ
 ரும் இங்கே இந்நூலின்கருத்து எமக்கெல்லாம்சம்மதமேயா

மென்று சொல்லி விரும்பவும்; முன்னெல்லாம்சுரும்புபோல்
மாதுரியத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டுவந்த தூல்களும் விரும்ப
பப்பாதவேம்புபோல் வெறுக்கப்பட்டு ஒழியவும், தெளிவு
பொருந்திய தலமாகிய புலமைத்துறையுடையவர் செவ்விய
சொற்களையோடு பொருட்சுவையையும் கொள்ளுகொண்
டு தம்முள்ளத்துள் வியப்பவும், தெய்வத்தன்மையும் பெரு
மையும் பொருந்திய சங்கப்பலகையில் இருந்த புலவரது க
ல்வியால் உண்டாகிய திடமிருந்த செருக்கு அவனாவிட்டுவி
னாந்து நீங்கவும், அற்பவயதையும் அதற்குள்ளே பலநோய்
களையும் சிற்றறிவையும் உடைய மனிதர்களுக்கு விதிவிலக்கு
களைப் பகுத்தறிதலி னருமையால் உண்டாகிய துன்பங்கள்
ஒழிதற்கு ஏதுவாகிய நெறியோடுகூடி அவ்வேத முதலான
வைகளிலே சொல்லப்பட்ட - அறம் - பொருள் - இன்பம் - என
ப்படுகின்ற பெரியமுப்பொருள்களும் சிறிய கண்ணுட்குள்ள
அடங்கித் தோன்றுகிற மலைமுதலானவைகளின் பெரிய சாயை
போல் தம்முள் அடங்கித் தோன்றுகிற அழகுடையதாகப் -
பலநாடுகளினும் உயர்வினதாகிய தமிழ்நாட்டினுள்ளே - பல

முனிவரினும் உயர்வினனாகிய அதத்தியமுனிவனின் பரிபா
லனஞ் செய்ப்பட்ட - பலமொழிகளினும் உயர்வினதாகிய த

மீழ்மொழியினுள்ளே வழங்குகின்ற - பலபாக்களினும் உயர்
வினவாகிய குறள்வெண்பாக்களுள்ளே அடங்கி இலக்கணப்

யங்கனெல்லாம் பொருந்த நிறைத்து - அஃதெவ் பெறத்தேடிய
 எல்லாப்பயன்களையும் எளிதில் பெறும்படியாகத் திருவள்ளு
 வள்ளுநர் தம்பெயரையே வைத்துச் செய்தருளிய இந்நூ
 லுக்கு - தருமர்முதலாகிய பதினமர் உரைசெய்தார். அப்பந்
 துரைகளன்றும் பரிமேலழகராலே செய்யப்பட்ட உரையான
 ன் மஹேஸ்வராகளினும் சிறந்ததாயிருந்தாலும் அதனை

அறிதற்கு உரியவர் கற்றவல்லவர் சிலரோயாவர் - மஹைக் கற்
 துவல்லராகாதவர் பலரும் அவ்வுரையை அறியமாட்டாமையா
 ல் யாவரும் அறிவுநீதன்மையதாகச் செப்கவென்று, சான்றோ
 ராயுடைய தெனப்புகின்ற தொண்டைநாட்டினுள்ளே மே
 கமண்டலத்தை அளாவிப் சோலைக்கிளைகளிலே நிறைந்த தே
 ன்குடிகள் தம்மேலேபாய்கின்ற இளமைப்பருவமுடைய வா
 னைமீட்களாலே கழிய அவற்றிலிருந்து ஒழுதுகின்ற தேனோ
 டிகலத்து தடாகநீர் ஈவையால் மிகாறின்ற பெருமைபொருந்
 திய கூவதகரத்தையுடையவன். இவரது தென்னிப்போரென்ப
 ற சொற்போரானது அந்தணரது சாஸ்திரவாதமென்கிற சொ
 ற்போரான உண்டாக்குமென்றும், இவரது எறிற் கட்டப்பட்ட
 எருமைப் போத்தென்கிற எர்ப்பகட்டினாலே அரசரது சுழ
 கிய யானைமென்கிற எர்ப்பகடு நிலைபெறுமென்றும், இவரது
 பியிளவென்கிற கூழானது வைசியரது பொய்நென்கிற கூழிற்
 ரு எதுவாமென்றும், சொல்லப்பட்டதன்மைபொருந்தியவே
 வாளர் குலத்திற்பிறந்தவன். நீங்காதவறுமை மிகுந்து மனச்
 சுழற்சியை அடைந்து தன்மனையின் முன்னே ஒருகால்வந்த
 யாசகரது மனையாயிலிட்டு எண்ணிக்கையில்லாத யாசகரை

இரத்தற்குச் சேர்ப்பிக்கத்தக்க பெருங் கொடையுடையவன். தனக்கு உரிய பங்கையர் ஆசையோடு மயக்கத்தை அடைய வல்லவன். அனைத்தும் பரிமாற்றத்தைப்பொருத்தி தெருங்கிய இடம் குழித்து நிலையில் வருகின்ற பொடியையுடைய உள்ள கத்து நிறைந்த சந்திரனால் மலர்தலையுற்ற குவளை மலர்களா லாகிய மாலையைத் தாங்குகிற இரண்டு தோள்களையுடையவன். (அன்றியும் இரட்டி-மொழிதலாலே) உரிமையாகிய நற்குண முடைபோலன்றோரும் ஒழுக்கத்துடனே தனது அருளைப்பெ ற இறையனாகச் சங்காதனத்தில் வாசமுற்றுப் பகைவனாவெ ள்லும் சேண்குழத் தன்னிலையில் வருந்தாதுநின்ற தன்னுள் ளத்து நிறைந்த விவேகத்தைக்கொண்டு பரந்த இடத்தைபு டைய பூமியைக்காத்தருள்கின்ற பெரிதாகிய வல்லமையு

(10)

டையவன், சிருமேனியள்ளவென்கிற இவன் பிதா இவ்வொ ருபுதல்வனைப்பெற்றே - தருமராசன் - வீமசேனன் - அருச்சு னன் - நகுலன்-சகதேவன்-என்று சொல்லப்படுகிற ஐவராயு ம் பெற்றவனானென்று சொல்லும்படி முறையே அவரிட த்துள்ள-பொறுமையும் - வலிமையும் - வெற்றியும்- அழகும்- அறிவும் ஆகிய சிறப்புக்குணங்க ளைந்தாலும் நிறைந்து விளங்குகின்றவன் அத்திருக்காமியெனப்படுகிற மால் கருநிறமி

க்க வடிவையவனாகியும், வளம்பொருந்திய பீதாம்பரத்தை
 யுடுத்தும், அரியவேதத்தை ஒதுகின்ற பிரமனை அழகாகப்
 பெற்றும், வெற்றியினைசந்த பெருமைபொருந்திய தேவரை
 கீகாத்தும், விளங்குதலினாலே (சிலேடையால் அவன்போல
 வே) பெருமைமிக்குந்த சத்தியகுணமுடையவனாகியும், பொ
 ருள்வண்ணம் பொருந்திய தூல்களை ஆராய்ந்தும், அரியவே
 த சகசியோபதேசத்தைக் குருவிடத்துப் பெற்றும், அஞ்சி
 னோர்க்குப் புலிடமாசின் தன்புகழைப் பாடலுற்ற புலவ
 னைப் பொற்றவணங்கியும், விளங்காநின்ற திருக்காமியென்
 னுமாலானவன் சொல்லினாக - அரிய அப்பரிமேலமகருநா
 யின் விரிவிலே பவவாக்கியங்களைத் தழுவிக்கொண்டு வெளிப்
 படையாகச்செய்து - அங்ஙனம் செய்ப்பட்ட இவ்வுணர்க்குத்
 தெளிபொருள் விளக்கமெனப் பெயர்வைத்து - களிகூர்தற்கு
 ஏதுவாகிய பொருளோடு கூடிச்சங்கத்துப் பெரியபுலவர்க
 ளி லிருந்துதோன்றி மாட்சிமையால் விளங்குகின்ற திருவன்
 னவமாய்க்கும் உரியவுரையை அழகுபெறச் செய்தான்.—
 பகைம பொருந்திய பிறவித்துயரை ஒழித்துமுத்தியைத் த
 ருக்கின்ற குணத்தைப்பொருந்திய வீரமாகேசவாரிலே சிறந்த
 வனாகியும், நல்லனவென்று சொல்லப்பட்டவைகள் எத்தனை
 யுள அத்தனைபொருந்தித் - தீயனவென்று சொல்லப்பட்
 டவைகளிலே சிறிதும் பொருந்தாத பரிசுத்தனாகியும், இயலி
 னை நாடகமென்னு முத்தமிழிலும் பழகியகல்விவளத்தின் நீ
 ங்காத புலவர்தலைவனாகியும், இருளைப்பற்றிக் கெடுத்து விள
 ங்குகிற இலைபோலுள்ள கூரியவேலை ஏந்திய கையையும் அரு
 ள் பொழிக்கின்ற விழிகளையும் உடைய முருகவேள் எழுந்தரு
 ளியிருக்கின்ற திருத்தணிகைப்பதியுடையவனாகியும், விளங்
 கிய - போர்பெற்றபூமியின் பெரியவிடம் சிறிதென்னும்படி
 விரிந்த தீர்த்தியைக்கொண்ட கந்தப்ப தேசிகன் தவத்தினாலே
 பெற்றருளிய சரவணப்பெருமானையன் என்கிற பெயர்கொ

ண்டதற்குணம்பொருந்தி ஓங்கிய நாவலன்னென்றதிகழ்வேத்
முதலியவையாவன - ஆதமபுராணங்களும், அறநூல்களும், பி
றவுமாம். — நிகமாதிக்களெலாம் இருத்தலாலெனவும், அத்தே

வர் இப்பற்றியவெனவும், செப்கெஞ்சு செப்பினனாகவெனவும்,
கூட்டிக. — பன்மொழியென்றது - ஐயுதிப்புமியெனப்பட்ட
இப்பரதகண்டத்தின் வடபக்கமும் தென்பக்கமும் பலவேறு
வகைப்பட்டி வழுக்குக்கொண்டனவும் பிறவுமாகிய மொழிகளை. —
பொதுவாயினும் ஆதியிலே வடதிசையிலிருந்து தென்நிசை
க்கு வந்ததாதலின் வடமொழி யெனப்பட்டது. — மூவரு
ளொருவராயொன்றானும் அம்மூவரும் முக்கோணக் கூட்
டுப்போல் ஒரோ முதற்பொருளாதல்க. முத்தொழிற்கு மூ
வராய் நின்றவன். — பலநாட்டினுயர் தமிழ்நாட்டென்றது -
பெரியபுராணத்தில் - தேசமெல்லாம் விளங்கிய தென்திசை -
யீசுந்தோணிபுரத்துடனெங்கனும் - பூசனைக்குப்பொருந்து
மிடம்பல - பேசினத்திசையொவ்வாபிறதிசை - என்றமையா லு
ம், பலமுனிவரினுயர் குறுமுனிவனென்றது - நன்னெய்யில் -
முனிக்கரசுகளையான் முகந்துமுழங்கும் - பனிக்கடலுமுண்ண
ப்பரிம் - என்றமையாலும், பலமொழியினுயர் தமிழ்மொழி
யென்றது - திருவிளையாடலில் - கண்ணுதற்பெருங் கடவுளார்
கழகமோ டமர்ந்து பண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த விப்பவந்த
மிழேனை - மண்ணிகடச்சிலவிலக்கண உரம்பிலாமொழிப்போ -
லெண்ணிடைப்படக்கிடந்ததா வெண்ணவும்படுமோ - என்ற
மையாலும், பாலினுயர் குறுப்பாவென்றது - வண்பிவிதிநா
ல் - வெண்பாமுதனாகும் வேதியர் முன்மூர்தாய்வ - கொண்

பாவென்றோதலுந்நீதனவே - என்றமையாலும், சிவஞாடப்பி
பிணிச் சிற்றறிவுடைநாள் - நாலடிநாளுந்நில் - கல்வி
கனையிலகற்பவநாள் - மெல்லநினைப்பிற்பிணிபல - என்ற
மையாலும், பிறவற்றாலும், அறிக. — இத்தூற்கு உணர்ச்செய்
தார்பதில்மொன்றது - தருமர் மணக்குடையர் - தாமதநீர் நச்சு
ர் - பரிமேலழகர்பரிதி - திருமலையர் - மல்லர் கவிப்பெருமாவர்
காளிங்கர் வள்ளுவர் தூந் - செல்லையுரை செய்தாரிவர். எனவு
ம், பரிமேலழகர் செய்துரை மந்தெவற்றினுஞ் சிறந்ததென்ற
து பாவெல்லா தல்லாவின் பாலாமோபாரிலுள், தாவெல்லா
ம் வள்ளுவர்செய் தாலாமோ - தூலிற் - பரித்தவுரையெல்லாம்
பரிமேலழகர் - தெரித்தவுரையாமோதெளி - எனவும், கூடப்ப
ட்டவற்றுகாண்க. — சான்றோருடைந்தெனந் தண்டசுநா

(எ)

டென்றது - வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க - சோழவளநா
டு சோறுடைத்துப் - பூழியர்கோம் - தென்னுரிமுத்துடைத்
துத் தென்னார் வயற்றொண்டை - நன்றி சான்றோருடைத்
து. என்ற ஒளவைமொழியால் அறிக. அரியவட்பாரிமலழக
ர் செய்யுரையின், விரிவினிற் பலதழ்நியெனவ அவற்றுள்
ளே புலமையின் மிக்கார்க்கவது ஒழிந்தோர்க்கவலாம்
உபதோசிப்பன வல்லாத டிலவிடப்பட்டன (வளபனும், ஒ
ரோவிடதுப் பொருளை விரித்ததே வேண்டவன அலகு
தனமாகச் சேர்க்கப்பட்டனவென்பதும் கொள்ளப்படும். ௩௩

— ௩௩ —

தி. து - தி - விசாகபபெருமாவராயராலே
செயப்பட்டது.

திருவள்ளுவமாவலியைக்குறித்துச்

சொல்லப்பட்டபாடல்.

பல்வகைக்கலையிற் பற்பலபொருளும் பவஞாபுதல்வர்
தாமெழுதப், பத் மொருமறையி னெளிதுறவலமத்தார் பரவந்
ன்பற்பலசிறப்பும், தொல்வகைச் சங்கப் புலவரங் கூவரிமேற்

நெருத்தபாம லையிற் நெறிந்கார், தொகுத்துளவதன்கட் பற்
பலகருத்துந் தோனதுற யுதாசெயுவினித் தா, சொல்வகை, க
டங்காப் பப்புசமுலகற்குத்தத்தத்தப்பதேசியந்தர், தாய்நொ
ன்பென்னே பெனத்திருத்தனியிற் நேரன்றிதல் வகையியவயி
வைநன், கல்வகைபென்றே குசைதுனியினுள் கூரதிவிழுற்பு
த்துணாமாட்சி, யலமந்தியினிதோய்துந் சரவணப்பெருமாகா
யொன்றிசைக்குநாவலரே .... இ-ர்.

பவநிகலொகிகங்கனில் ஏற்றபெற்றிப்பயன்படுகற்பொ
ருட்டி வேறுவேறு வகையினானவாகிய தூதகர் பலவாதவி
ன - பல்வகைக்கலையென்றும், அவற்றுள் ஒவ்வொன்றினும்,
பொதுபகையாலும் சிறப்புபகையாலும் கொள்ளக்கூடாகண்
ற விடபங்ங் பலவாதவின் - பற்பலபொருளென்றும், சொல்ல
ப்பட்டன. — வடமொழிவேதமபோலாது இஃது எழுதப்படு
தவின் எழுதப்படு மொருமறைபெனப்பட்டது . — அஃம
த்தாொனவே அவையெல்லாம் இதன்கண்ணேசெம்பொருள்
ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருள் என்பவற்றுள் ஒன்றாகக்

கொள்ளப்படுவனவற்றிக் குறைபடுவதென மின்னென்பதா
 யிற்று. — பரவுதல் - விரிதல் — அதன்பற்பல சிறப்பாவன -
 சொல்முடிபு பொருண்முடிபுகளில் அமைந்துகிடந்த நானு
 விதவிதச்சுடங்கள் . — தொல்வகையென்றது - ஒன்றற் கொண்
 றுமலைவாகப் பிற்காலத்தாராலே கற்பிக்கப்பட்டவைநிதித்
 தொன்று தொட்டிவந்த உலகவழக்கையும் செய்யுள் வழக்கையு
 மும் . — பாமாயிற் றெரித்தாரெனவே - அவ்விசுடங்களை
 யெல்லாம் யாவரும் உய்த்துணரச் சங்கத்துப் புலவர் பலரும்
 தத்தம்பாடலின் வேறுவேறெடுத்திக் காட்டினு ளொன்றதாயி
 ற்று. — தொகுத்துள வென்றனமயின் அங்ஙனங்காட்டப்பட்ட
 ட சுருத்துகளெல்லாம் சுருங்கச்சொல்லாய் நின்றன்குறிப்பி
 க்கப்பட்டது. — தொகுத்தென்னுஞ் செய்கினை செயப்பாட்டி
 விளைப்பெருளில்வந்தது . — திருவள்ளுவமலைக்கு இதுகா
 றும் ஒருபாட்டினும் இல்லையாகவும் இவர் பலவகைப்பட்ட அ
 க்குருத்துக்களெல்லாம் யாவர்க்கும் விளங்குமாறு அதற்கு
 உலகத்தினை விரித்தாராதலின் - தேன்றுறவுணைசெய்யுவினித்
 தாண்டிவந்தனக்கொள்க . — பல்புகழென்றது - புலமையா

உலகத்துள் மஹா சிறப்புப்பொருந்திய கைலாசநிலையிலே அரவிருக்கைமண்டபத்தில் பிரீமாத்ரி முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள் நாதபத்தென்னுயிரமுனிவர் - கின்னரர்-கம்புருடர்-சுருடர்காந்தர்வர் - சித்தர் - வித்தியாதார - முதலானவர்கள் - வணங்கிச் சூழும்படி பார்வதிசமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவோலக்கபாக எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது தேவியானவள் எழுந்து வணங்கி நின்று ஸ்வாமீ திரிலோகத்திலே இல்லறம் வமுயாது நடந்து கதியடைந்தவ ருண்டோமென்று வினவ, ஸ்வாமி திருவுளம்பற்றுகிறார். உமையவளே தெய்வலோகத்தில் வசுஷிபர்-அகஸ்தியர் - அயன் - புயங்கன் - சம்பு - ஸ்நஹந்து பேருண்டு. பூலோகத்தில், திருவாரூவொன் றெருவருண்டு. இவர்கள் தென்புலத்தார்கடன்-தேவர்கடன் - விருந்தோம்பல்-சுற்றந்தழுவல் - கபிலபூசைசெய்தல் - முதலிய இல்லறத்தில் கற்குண் வாழுவாத தற்குண நற்செய்கையுள்ள மனைவியகோடி ருந்து இல்லறக்கடன் நடத்திக் கதியடைந்தாொன்று திருவாய் மலர்ந்தருளப் பூலோகத்திலே திருவள்ளுவரொன்பவர் யாொன்றுகேட்க பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம் வந்தது அதுவருமென்று பிரீமா முன்னமேதெரிந்து அதிலே யிறவாது பிழைக்கும்படி வேற்றுவடிவமாய் ஒரு சுணாக்கூட்டைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டு அதிற்புகுந்து அவ்வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தான். அதுகண்டு நாம் அறிபாதவர்போல் இதற்குளிருப்பவன் யாொன்றுகேட்டோம், தான் வருட்காலமறிந்து செப்ததற்கேற்ப வள்ளுவரொன்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படியிழைத்திருந்தீர் லொனக்கேட்க ஸ்வாமியென்றுதெரிந்து மிகுந்தபேரானந்தத்

ஐதயடைந்து பரமசிவனே - உமது திருவருளினால் பிழைத்திருந்தேன். ஆயினும், இந்தப்பிரளயத்தை நீக்கியருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கே

கொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தரச்செ
யித்தோம். அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியில் பிறந்தகாரண
முஞ்சொல்லுகிறோம்.

(உ)

அதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டிநாட்டில் மதுரைமாத
காத்திலிருந்த சங்கப்புவளிகள் நம்மை அவமதிப்புச்செய்ததி
ன்பொருட்டி அவர்கள் கர்வ பங்கமாகும்படி பிரமஸ்வரூபரா
சிய திருவள்ளுவனாயும் மறாவிலீனாவையும் சரஸ்வதியையும்
பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம். அவருள் மறாவிலீ
னா இடைக்காபராய்ப் பிறந்தார், சரஸ்வதியும் திருவள்ளுப
ரம வந்த மரபுக்கேள்.

அதிகாலே பிரம் புத்திரர்களாகிய காசிபர்முதலிய நபர்
பிரமாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைக்கேற்றது வசிட்டனாப்பெ
ற்றார். அவர் அருந்ததியைக்கேற்றதுசத்தியனாப்பெற்றார். அவ
ர் புங்கனாப்ப புலஸ்தியைக்கேற்றது பராசனாப்பெற்றார். அவர்
மச்சந்தியைக்கேற்றது வியாசனாப்பெற்றார். இவர்கள் நால்வ
ரும் வேதங்களுக் குரியவரானார்கள்.

பின்பு பிரமாவானவன் இன்னும் சைபுத்திரரால் உட
மொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கசெய்ய வேண்டி
மென் மெண்ணி வேதவிதிப்படி ஒரு பாசுஞ்செய்ய அதனை
யனைத்திருந்த ரும்பத்திருந்து கலைமக ளவதரித்தனள் அவ
ளைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான் பின்பு அதன்
பார் குதியவடிவோடு அகரூம்பதித்ததித்தனர். அவர் சமுத்திர
சன்னிகையையணந்து பெருஞ்சாசரனென்பவனாப்பெற்றார்
அவர் திருவாரூர்ப் புலஸ்தியைக்கேற்றது பசுபனென்பவனாப்
பெற்று அவருக்குச் சகலகால்திரைக்கனாயுந் உண்டித்தார். அந்நா

ளில் பிரம்மமசத்தில் தவமுனியென்பவர் அருண்மகிசையென் னும் பிராமணமாணைச் சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப் பெற்று அவ த்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக்குழந்தை யை உலறழூப் பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில் மேல் தடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இந்தப்பெண்ணை மற்றவர்கள் யாரும் இறக்கும்படி. அந்த சசேரியில் யாதுகாரணமோ மலர்மாரிப்பய்தது பின்பு அந்த பிப்பெண் அதற்குத்தமேலூர் அகரத்திலே நீதியையவ்விட்டி ல் வளர்ந்திருந்தனர்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய் க் கண்டவர் யாரும் மரியாதைபண்ணும்படி பிராமணசித்தி யத்தில் வருவாதவராயிருக்கையில் யாத்திராபண்ணும்படியிற் றைக்கொண்டு காசிக்ஞப் போகும்போது இவ்வகரத்துக்கறித்த ஒரு சத்திரத்திலேயே நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்ட

(௩)

சுமைமயம்செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெணவர அவ ளைக்கண்டு நயர் புலிச்சியோ வலைச்சியோ இக்கேவந்தாயென் னு அதிட்டி யிருந்த கோபங்கொண்டு சட்டிவத்தால் அவளது தலையிலே உதரஞ்சோர அடித்தோட்டினார். அவள் அழுதுகொ ண்டி தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசண ம்பண்ணி அநிசிக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசிக்ஞ ப்போய்க் கங்காஸ்நானஞ்செய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்த க்காவடி கட்டிக்கொண்டு வரும்போது அந்தச்சத்திரத்தில் வந் திறங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணுணவர் அப்போது மகா லக்ஷ்மியைப்போலும் அழகும் எவ்வாற பருவமும் உடம்பவ

ளாய் ஆங்கேவந்தார். பகவனென்பவர் இவளுடைய சொந்த
 ரிய முதலிய குணங்களைப் பார்த்து மோகங்கொண்டார். அச்
 சத்திரசூதுக்கு அதிகபராகிய நீதியையொப்பவர் அக்ருதிப்பி
 ணைக் கண்டி எப்பெண்ணை விவாகம் பண்ணிக் கொண்டு இங்கே
 யிருமென்று சொல்ல அதற்கவர் நான் கொண்பிவந்த காடடியை
 இராபிமாசுரத்திற் செலுத்தி வந்து அப்படியே செய்கிறென
 னென அவரிடத்திலே செலவு பெற்றுக்கொண்டபோய் இராம
 விக்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணித் திரும்பிவந்தார், அப்போ
 து நீதியையர் விவாக எத்தனம்பண்ணிப் பத்துக்களோடிரு
 ந்து விசேஷிமாய் நாலுநாளைய சடங்குகளும் செய்து ஐந்தா
 நாளி மங்கள ஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர்
 அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும
 படி மயிலா வகிர்ந்தார் அப்போது தான் முன்பு சட்டிவந்தா
 லடித்த வரிவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப் பெண்ணினது
 வரலாற்றையும் விசாரித்து வியசனங்கொண்டு நீ ஆதியளல்ல
 னாவென்று சொல்லிவிட்டு ஓடினார். அதனே அவளுக்கு ஆதி
 டென்று காரணப் பெயராயிற்று

அப்படியோடிய பகவனென்பவர் பொழுதுபோகையா
 ல் எதிர்காண்ட பாணர்சேரியிலிருந்த ஒரு மண்டபத்தில்தங்
 கினார். ஆதிபெண்பவரும் அவர்பின்னே தொடர்ந்து அவரைக்
 கண்டு தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இத்தக்காரியம்
 நடத்திருக்க நீர் என்னவிடப்பி போருதல் உமக்குத்தகுமோ
 அல்லது தருமமாவென்றும் உம்மை நீங்கினால் உயிர்வாழே
 னென்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன் சொல்லப் பிரார்த்துவத்தா
 ல் இவர் புத்தியிலும் அனுசரிப்பென்று பட்டிப் பெண்ணே என்

(ச)

விடத்தில் உனக்கு அன்புருக்குமானால் யான் மகிழ்வது படிதே
 டகவேண்டும். அதென்னெனில் உனக்குப் பிள்ளைகள் எழுவகந்
 தே (பிறத்)ததோ அங்கங்கே அதுகளை அப்பொழுதே விட்டு
 வருவாயா? இல் யான் உன்னைக்கூடச் சமமதிப்பேபெனென்று
 சொல்ல அவளதற்கு உடன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்ம
 ண்டபத்திலிருவருங் கூடினார்கள்.

ஒ ள னை வ .

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவரா
 னும புழுதிப்பட்ட ஓளையாகிப் பிறந்தாள். இந்தச் குழந்தை
 லைய யவர் காப்பாற்றுவாரென்று விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்
 போது அது சொல்லியது.

(வெண்பா.)

இட்டமுடனென்றையிவிடின்னபடிவென்றொழி .... *
 விட்டசிவனுஞ் செத்துவிட்டானுமுட்டமுட்டப் .... *
 பஞ்சமேயானாலும் பரமவனுக்கன்றி ..... *
 நெஞ்சமேய லஞ்சாதே நீ ..... *

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினர். பின்பு அக்ருத
 நிறைவே அச்சுளியிலுள்ள பாணர்கொடுத்த வளர்க்க வரைத்
 து சரஸ்வதியாதையால் இயல்பாகவேகலைமுழுவதும் அறிந்து
 சீதக்களபமவன்மூங்குணபதி அகவல்பாடி அவரை உபாதித்து

கோடுகாபதரமாக - சூத்திரமுடி - கொண்ணெய்ந்தநன் - முது
 னை - நல்லபி - குறன் - அசுத்திக்காவை - தண்ணூற்றிகாவை - நா
 லிடவிக்காவை - பந்தனந்தாதி - அருந்தமிழ்மலை - தரிசனப்
 பதது. முதலியவுள்ளென்று ஒவ்வொரு காரியத்தின்பொருட்டு

திருவிடிக்விதைகளின்மீதும் பாடி அனேக அற்புதங்களில்
 லாருவசம்புமுடிந்தவருநாளில் ஒருநாள் கணபதிபூசைவிநா
 வாகச் சென்றான். அவர் வழக்கப்படியன்றி விண்ணுசெய்வது
 என்னெனறுக்கக்கூட ஸ்வாமிகந்தரமூர்த்தியாரும் சீசரமான் பெ
 ருமானும் கைலாசத்துக்குப்போகின்றார்கள், என்னையும் அழை
 த்தாரிகளென்ன அவர்களுக்குமுன்னே உன்னை அங்கேவிடவே
 ன், நீ பூசையை வழக்கப்படி முடியென்றா தன் பூசையைக்
 கிரமப்படி முடித்தான் உடனே கணபதி துதிக்கையாலெயித்

துவிடக் கைலாசமலையடைந்தான். பின்புபோன அவ்விருவரு
 ம் அவ்வையைக்கண்டு அடிசெயப்பட்டார்கள்.

(௩)

உ ப பை

இதுநிற்க முன்பு போன இருவர்களும் தொண்டைநாட்
 டில் ஊற்றுக்காடென்னும் ஊரினுள்ளதோர்டடத்திற்சென்று
 கூடினார்கள். அப்பொழுது உப்பையென்பவன் பிறந்தான்.
 இந்தக் குழந்தையை பாவர்காட்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு
 நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது அது சொல்லியது.

(வெ ண் ப ர .)

அத்திமுதலெனும்பி னுளவுயிரத்தனைக்குஞ்..... ..
 சித்தமங்குழந்தைக்குந் தேசிகன் - முற்றிவ ... ..
 கற்பித்தான்போனானே காக்கக்கடவிலையோ... ..
 வற்பனே வன்னுயரவ்... ..

அதுகேட்டு மனத்துணிந்துபோயினர். அவ்வுபபைமு
ற்பிறப்பில் யானொனில், பிருகுவின பத்தினியாகிய நாகவல்லி
யென்பவள் திரிமூர்த்திகளும் அவள் அழகின் மிக்கவளென்று
கேள்விப்பட்டு பார்க்க மாறுவேஷங்கொண்டிபோய் திர்வாண
பிணைக்கேட்டார்கள் அவள் மஹாபதிசிரதையானகையால் இவ
ர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்து தண்ணீப் பரி
சோதித்ததற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்றுசனனம்
எயிக்கும்படிசொன்னாள். அதுகண்ட திரிமூர்த்திகளும் தங்
களை அவள்மடிக்காமல் பாலராக்கி மூன்றுசனனம் பண்ணும்
படி சொன்னதற்காகச் சினங்கொண்டி நீ அழகின்றி மாறுவடி
வாகக்கடவைபென்றுசபித்துப்போயினர். பின்பு பிருகுவான
வர் இவள் வேற்றுவுடைவக்கண்டி நீ பூமியிற் பிறக்கக்கடவை
யென்றனர். அவள் கணவனுத்தராவின்படி உபபையென்ன வந்
தவசரித்து வண்ணர் வளர்க்கவளர்ந்து மாரியம்மையாய் உலக
மெல்லாந் தண்ணீப்போற்ற இப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வ
மாயிருக்கின்றனர்.

அ தி க ம ல் .

இதுதற்கு முன்புபோன அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்தி
ற கருஜரிலடைந்து ஒரு சோலையிற்கூட அதிகமானென்பவர்
பிறந்தார். இந்தக் குழந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவானென்று
அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

(வெ ண் ப ா .)

கருப்பைக்குண்டமுட்டைக்குங் கல்லினுட்டேனாக்கும். ...
விருப்புற்றமுதனிககு மெய்ய-னுருப்பெற்று. 1

(சு)

ஹ் டிவளர்க்கானே.வோகெடுவா உ... ..
வாடமுனக்கேன மகிழ். ... .

அதுகேட்டு மனத்துணிந்து போயினன், அந்தக் குழந்தையைச் சேரமாநெடுது வளாகச்வளர்ந்து விடையாய் பத்து விகயானமுதல்யவுங் கறனு முகரு டப் பந்துராம சாசு நிருமுக மடவூதி கொடகப் பாணபுரஞ்சு, டெ. டுய திரவியங்க ராநிதுப் மபானவண்ணதந்தாது யெய் டுர் பரபர் சம்பா டு சதம்பாததி ஸாங்குநி அமேசெது திரகந் தரமபா யா. தடபுபெபறநிருந்து அவா கயிலைகுட்ப்பாரு ட்பொது உடனேபெ ட் அமேச தாம பாடிபநுளிய ஆதிபலா லை அமேசந்நிச பெய் புகல்சம் பெறறு வீந்நிருந்தார்.

உறுவை.

முன்புபான அவநிரும காவிநிப்பும் பட்டினசீத னைத்து ஒளர் வப கூட்டுகார். உறுவை பெப்பவ் பிறந்தாள. இத்தந்தாது சையபாவர் காப்பா டு. டொன்று அடைவிட்டுநகத்த யயநுத்துமட்பாது அதுகே லவியது.

(வெண்பா.)

சண்டபுரபக்ருளினார் ம் குபருத்தி சாசுநுதுப் *
 அந்த ததுயிப்பி டம்ப தாசுத்யம டாது. . . *
 படைகனா. ன்ரு யாது. டயபுணம . . . . .
 திலைகன நித்யந் துதில் . . . . .

அதுகேட்டுத் தாய் மனத்துணிந்துபோயினன், டின்ப அசுரு. தையக் கள்வி ட்பொம டாது வளர்க்கவளர்ந்து து டுச்செய்து பத்திரகாளியாட்த் காருணகமகானது தருவ வ காட்டில் சபநாயகருடனே நிருததஞ்செய்து அதுகே. தா துறு அகோரவிரபத்திரனா விவாகம்பண்ணக்கலகாண் டய்விட த்திருந்தார்.

உருவார்.

இதறின முன்பு அவ்விடய்விட்டுப்பான இருவரும் திருவாருலா யடைந்து ஒருமடத்திடுகூடக கயிலவாபபர்நி த்தார். இத்தக குழந்தையை பாவர்க ப்பாறுறவா டொன்று அடை

விட்டு நீங்கத் தாய்ருந் துமபோது அதுசொல்லேது.

(வெண்பா .)

கண்ணுழைபாக்காட்டிற் கருங்கற்றவன்கு .... *
முண்ணும்படியறிந் துட்டிமவர்-நண்ணு .... *

(௭)

தமக்கும்படியளப்பாரா நாரியோரிடாகர் ..... *
தமக்குத்தொழிலெய்ன தான் .... *

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினார். அச்சுழந்தையைத் தனக்குப்பிள்ளையிலாதபாப்பையென்னும் ஒருபிராமணனெடுத்தவனாரீது ஏழுவயதில் உபநயனஞ் செய்துவிடொடங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டோமென்றுசொல்ல அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்பார்த்து நான்முகத்தோனென்றோர் அதவன்சொல்லிக் கரிமத்தினால் சாழியன்றிச் செம்மத்தால் யிலியென்றுசாதிக்க அதற்குப் பிரதிபுத்தரஞ் சொல்லமாட்டாமல் இதுவேவிதியென்றுயாவரும் ஒத்துக்கொண்டி அச்சடங்கு முதலானவை முடித்தார்கள். அத்கபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர். வள்ளியம்மை.

இதுநிற்க முன்புபோன அவ்விருவரும் வேலிமலைச் சாரலில் வந்துகூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனர். இந்தக்குழந்தையை யாவரிகாப்பாற்றுவாரென்று வருத்தியதாய்க்கு அதுசொல்லியது.

(வெண்பா .)

அவ்வையிற்றி வருத்திவளர்த்தவன்றா ..... *
வின்தும்வளர்க்காடுஞ் சென்றபேயின்னரவந் ..... *
சூழிப்பெருமான் சரிகாட்டினின்றுவினை ..... *
யாழிமலிபருமா னவன் ..... *

அதுகேட்டு மனத்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்ரும
நீதையை மலைக்ருதவீரவளர்த்தார்கள் அவள் முற்பிறப்பில் பா
ரொன்னை, மஹாவிஷ்ணுவின்னல் மோகிக்கப்பட்ட விபுதைய
ன்பவளிடத்திற் பிறந்த குமரிபெண்பவள் குமாரக்கடவுளைக்ரு
மித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர் வரப்படி தொண்டமண்
டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந்தக் கடவுளுக்கு தாயகியானாள்.

(நிருவளருவர்.)

முன்பு போன அவ்விருவரும் மயிலாப்புரில் இலுப்பை
த்தோப்பிற் கூடினார்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்
தனர். இந்தக்ருமந்தையை யாவர்காப்பாற்றுவாரென்று அமர
விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுகொல்லியது.

(வெண்பா.)

எவ்வுயிருங்காக்கவொரு வீசனுண்டோ வில்லையோ.... *
வவ்வுயிரிலியொருவ னல்லவோ-வவ்வி..... * .

(அ)

யருருவதுகொண்டிப் கலைவதேனன்றே .... *
வருருவதுதானே வரும்..... *

அதுகண்டு மனத்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தபாத்தி
 னைக்குப் போயினர். பின்பு சிவாலயத்தின் அருட்கயுள்ள இலு
 ப்பைபாரத்தில் உழிருந்த குழந்தை அவ்வினுப்பைமலரிற்றுனி
 க்குந்தேனையுண்டுபூர்வம்பிரமாவாதலால்சினக எம்போபவீதம்
 சதுர்வேத புல்தகமுக்கொண்டி வளர்கையில் கங்காசுலசிரோஷி
 டருகிய ஒரும்களாள் மனைவிபுத்திரனைக்குறித்து அச்சிவால
 ய சந்நிதியில் தவஞ்செய்திருந்தாள் அப்பொழுது உடாதேவி
 அவளுமுடய தவத்துக்கிரங்கி தெய்வச்செயலா லுண்டாகிய இக்
 குழந்தையை நீ எடுத்திக்கொள்ளென் றருள்செய்து திருவள்
 றுயொன்று பூர்வநாமகரணமுஞ்செய்தாள். அவளும அந்தக்
 குழந்தையையெயிற்று மகிழ்ச்சியடைந் து கொண்டிபோய்தன்
 புருஷன் கையிற்கொடுத்தாள். அவனுந் தன்செய்வாங்கிப்
 பேரானந்தமெபற்று அதுவந்த வரலாறுகேட்டு இப்படி இரு
 வரும அந்தப்பிள்ளையை நானொருமேனியாக வளர்க்குங்கா
 லத்தில் அவர் சுற்றத்தார்கள் ஏதோ ஒருபிள்ளையை வளர்க்
 கிருக்கென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்கள்
 ஞ்சுப் புறத்திலுள்ள தோர்தொழுவத்திலே தொட்டிலிட்டு அதி
 ல் அக்குழந்தையைக் கிடத்திப் பண்ணைக்காரனாக காவல்வை
 த்து வளர்த்தார்கள் பின்பு திருவள்ளுவரும் ஐந்துவயதானகா
 லத்துத் தன்பொருட்டி தாயும் தகப்பனும் சுற்றத்தார்களால்
 நித்தலசெய்யப்பயிர்செய்துள்ளென்று அவர்களைப்பார்த்து எம்மு
 ல் உங்களுக்கு வருத்தம்கொண்டிவதில்லை நான்வேறடத்திலிருக்

கின்றேன், நீங்கள் வருந்தாதிருங்களு என்று சொல்ல அவர்கள்
 அப்பா உன்னைப் பிள்ளைக்கலிதீர்க்கவந்த பெருமானென்றெ
 ண்ணியிருந்தோமே நீ இப்படி சொல்லலாமா வென்ன நாயனா
 ர் நீங்கள் என்னை நினைக்கும்போது வந்துங்களுக்கு வேண்டி
 யதைச் செய்து கொண்டு சொல்லிப் புறப்பட்டு அய்யூர்க்கரு
 கே ஒருபுறம்: ரத்தி நிழலிலேயிருந்தார், அப்பனைமாம் தன்
 னடிவட்டி நிழல் சாயாதிருக்கக்கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவ
 யே முனிவனோ கடவுளோ இவ்வுருவோயிலுந்தென்று துதித்
 த அவர்களைப்பார்த்து நாயனார் இங்கே தவமேது மகிமையே
 து யாதொன்றும் என்னிடத்திலில்லை போமென்று தாம் அவ்
 விடத்தைவிட்டுநீங்கித்திருமூலர் போகர் முதலாகிய சித்தர்களு
 ம் மாதவர்களும் வாசஞ்செய்கின்ற மலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்

(க)

செய்வாரோடு கூடியிருந்தார் அங்கிருந்ததிருமூல நிவணக்கண்
 டி வள்ளுவனோ பூர்வத்தில் நந்தி எனக்கனுக்கிரகம் பண்ணும்
 போ தங்கையிருந்தீரோ - உலகத்தாருக்குச் சித்தி முத்தியருளு
 ம்படிக்கும் அறமபொரு ளின்பமென்னு முப்பாலைபுத் தமிழ்
 ழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும் இங்ஙனத் தவதரித்தீரோவென்
 று துதிக்க நாயனரு மகிழ்ந்து அங்கேதவஞ்செய்வோரில் ஒரு
 வராயிருந்து சகலசாஸ்தர பண்டதராளுர் அக்காலத்தில் தொ
 ண்டைபமண்டலத்திலொரு வேதாளமானது பயிர்னை அழித்து
 ம் உயிர்களை வதைத்தும் அனேகத் துன்பஞ் செய்துவந்தது -
 அப்பொழுது காவேரிபாக்கமென்னும் ஓரூரில் ஆயிரம் ஏர்
 கொண்டிருது பயிர்செய்கின்ற மாரீக்கசகாயனென்னும் ஒரு
 வேளாளன் இந்தவேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற தீர
 வியமும் ஓருரும் வேண்டியவைகளைபுத் தருவிதேனென்று பிர
 சித்தம்பண்ணினான் - அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருந்தது, பின்
 ப அவ்வேளாளன் திருமூலர் தியர் வாசஞ்செய்யும் மலையிலே
 யிருக்கும் பெரியோர்களை அழித்துச்சொல்ல அவர்கள் திருவள்
 ளுமோயி சொல்லென்றார்கள் அவரை வணங்கிச்சொன்னான்
 அப்பொழுது சீலகாருணியதாகிய திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன்
 வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவ்வேதாளத்
 தை விழுத்தஞ்சாக்கிரத்தால் கொன்று யாவனாயும், ரகஸ்த்தார்
 பின்பு அவ்வேளாளன் ஓருரும் அளவற்றதீரவியமல்லாமலு
 ம் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து
 வாசகியென்னும் தன்பெண்ணையுத் கொய்க்கும்படி நிச்சயித்து
 நாயனாரிடத்துவந்து என்பெண்ணைத் தேவாருக்குக் கொடுக்க
 நினைத்திருக்கிறேன் - அப்படியே அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று
 சொன்னான் நாயனார் உலகத்தாருக் கில்லறநடத்திக் காட்டவே
 ண்டிங்காரணத்தை யோசித்து அந்தப்பெண் நான்கொய்க்கும்

ணலை அன்னமாக்கி சுனக்கிறிமா னுல்விவாகஞ்செய்துகொள்வே
 னென்றார் அந்தப்பெண் அப்படியே சம்பதித்து சமைத்துப்
 படைத்தனர். நாயனாரும் அங்கிருந்து விஜிப்படி வாங்கியை
 விவாகஞ்செய்து சிலநாளங்கிருந்து பின்பு மனைவியுடன்மணியில்
 யில்வந்தோரிடம் செக்கிக்கொண்டி இல்லறஞ்செய்து நெய்தற்றொ
 டில் பாபமில்லாததென்று எலெலங்கனென்னும் வர்த்தகனி
 டத்தில் நூல்வாங்கி ஆடைநெய்து அக்கவியால் சீவனஞ்செய்தி
 ருந்தனர், பின்பொருகாலத்தில் திருவாவங்காட்டில் சபாநாயக
 ர் மையிடசங்கராஞ்செய்து கொவித்திருந்த பத்திரகாளி கொ

(10)

வபவகயைப் பலவித நடனஞ்செய்ய அவளுந் தோல்வியடை
 யாமலாடிவந்தாள் பின்பு ஸ்வாமி குண்டலங்கழன்றசைக் காதி
 லேதானே சேரும்படி ஊர்த்துவ பாதமாக நடனஞ்செய்தார்
 அவளுமப்படியாட நாணித்தோற்றாள். அப்பொழுதுதேவர்க
 ள் சுயாமி தேவரீ ரூர்த்துவதாண்டவம் பண்ணிய தென்னகார
 ணமோ தெரியுமில்லையென்றுகேட்ட நீர் திருமயிலையிடுருத்த
 நீ திருவள்ளுவரைக் கேட்டவர்களானால் தெரியுமென்றுசொல்ல
 தேவர்களங்கேட்பா யவரைக்கேட்ட அவர்சொல்லியது.

(வெ ண் பா .)

பூவிலயனும் புரந்தரனும்புவுலகைத்.... *
 தாவியனத்தோலுந் தாயிருக்க-நாவி .... *
 விழமதங்கிநூலெருந் மேலழயந்வேடுரு .... *
 குழைநகரும் பிஞ்ஞகல்நன் கூத்து .... *

அதிலே தெரிந்து தங்கள் சந்தேகந் தெளிந்தார்கள் ஒரு
 நாள் நூல்வாங்கும்பொருட்டு எலெலங்கன் வீட்டிற்குப்பா

ய் செட்டிப்பார எங்கேயென்று கேட்க அவர் சிவபூசகனெய்வற்ற
 நென்றார்கள் அவர் சிவபூசக இங்குசெய்கிறாரோ குப்பைத் திற்
 செய்கிறாரோவென்ன அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய் அவ
 ருக்குச்சொல்ல அவர்கேட்டிச் சிவபூசகனையளிப்பிற் திங்கட்
 டோடிவந்து நாயனாருடைய உபபாதிக்களில் வணக்கம்
 மீ என்னைப் பந்தகாகத்தினின்று மெய்த்துக கனையேற்றவ
 ண்டிமெய்து விண்ணப்பஞ்செய்ய நாயனார் அகரதுபக்த
 னையும் இன்னுஞ் சில மாணுக்கர்பக்குவத்தையும் மோதிக்கவெ
 ண்ணி, ஒருநாள் அவர்களை யறழ்த்துக்கொண்டு ஒருவனத்திற்
 சென்று அங்கு வெள்ளம் பெருங்கவாச்செய்தனர் அவர்கள்பயத்

து மனோதிடமின்றி யிச்சனாபிலிருந்துடன் போகமாட்டாமல்
 விழிக்க எல்லெங்கோமாத்திரம் தமமைத் தொடர்ந்துவர அவ்

வெள்ளம் வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு மரத்தினுனியி
 லேறென்றுசொல்ல எல்லெங்கோதினார் பின்பு பிடித்தவகாம்
 னையும் நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றருள யோசியாமல்
 விட்டனர். விட்டும் ஒரு அபாயமில்லாதிருந்த எல்லெங்ககா
 த் தமது மடியின்மேல் வைத்து ஞானோபதேசம்பண்ணி எப்
 படிப்பட்ட சவுத்தரியமுள்ள மங்கையர்க்காமயத்தினு மயங்கா
 த திடசித்தத்தையும் அனுகிரகித்தார். பின்பு தம்பிபுத்திக்கு
 வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குநாளில் அந்நாட்டுக் கரசு

(யக)

இதய அசுரதராஜன் ஒருநாள் எல்லெங்ககோரி பேசுகொண்
 டிருக்கும்போது உமக்குப் புத்திரப்பேறில்லைபே உம்முடை
 ய ஞானஞ்சரியணா அப்பேறுண்டாகக் கேட்கலாகாதாவென்ன

அவர் தலையிடுகின்றபோய் மற்றொருநாள் நாயனாகக்கண்டிவி
ண்ணப்பற்றிசெய்ய அவர் ஸ்வாமி கடாக்ஷிப்பொன்று அனுக
கிரகம்பண்ணினார். பின்பு ஒருநாள் பரட்சிவமேசிறுசூழனியா
ய் எலெலகங்கரும் அவர்மணியும் நித்தியந்தரிக்கீதும் பகலி
ஸ்வாலிய புறத்திற்குடந் தழுவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்
சூழந்தை ஏதெனவெயித்தார்கள். உடனே அந்தஅம்மாள் லீத
னங்கனிலை பால்காந்துபெருக அக்குழந்தைக்குப் பால்கொயி
த்து ஞானகுருவாகிய நாயனார் சந்திரானத்திற் கொண்பிபோ
லார்கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தமொன நாமகாண
மபண்ணினார். உடனே எலெலகங்கர் அச்சுதராஜஸென்டும்
அரசனிடத்திற்சென்று எனக்குத் தைவிகத்தினால் சூழந்தையு
ண்டாயிற்றென்று சொல்ல அவன் அப்படி தைவிகமாளுள்ளன்
லிடத்திலும் அது வரலாமெயென்றான். அவ்விருவரும் இப்ப
டி பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழந்தை அரசன அமடி
யில் வந்திருந்தது. அதை அவன்கண்டு இது அழகானந்தமொ
வென்று அனந்தமடைந்து அணைத்துக்கொண்டி சபைமேனவி
கையிற்கொயிதக அவன் வாங்கினவுடனே லீதனங்கனிமின்று
பால்பெருக அணைக் சூழந்தைக்குப்புகட்டினான். இப்படியற்
புதமாய்கொந்து பின்பு அணைக்குக்கு ஞானஞபதேசம்செய்
து மகிமையோடுபிருந்தனர். மற்றொருதினத்தில் எலெலகங்க
ரது கப்பல் கரைத்தடிப்போத அந்தக்கேசரிவிப்பட்டு அவர்
தம்மரசனுடனே சொல்ல அவன் தம்மாலாவதென்ன உம்மு
டைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவரிடைய விண
ணப்பம பண்ணிக்கொள்ளுவதற் முயலாமே நாயனாரிதினை
எலெலகங்கரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக்கொண்பிபாய்க் கப்
பலிற் கயிறுபூட்டி அணைகம படவுகார ரிழுத்திழுத் தெய்வ
ளவும் அசையாமற் பதித்திருப்பதற்கு அவர்களைல்லாருக்கொ
ந்துகிடப்பதைக்கண்டு நாயனார் அதனருவற்சென்று சமதுதிரு
க்கையாற்றொட்டி ஏலைபாவென் நிழுங்கொன்று கட்டியிட,

அப்படியே யிழுத்தார்கள் உடனே நிற்கவேண்டியபடி கட்டில் நின்றது. பின்பொருதாலம் மழையில்லாமால் உலகத்திற்கு னுனியங் கொள்ளக்கிடையாமல் அனேகரிதந்துபோவதைக் கண்டி நாயனார் தமக்கு அன்புள்ள மாணக்கருகிய ஏலேலகிங்க

(பிஉ)

னாபயா நது நா ஐரதப பஞ்சகாலமாறுகிறவகாக்கும் வாங்கிக் கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லெயல்லாம் வாங்கினவிகக்கு குறுணிப்பற்றமாக விநக்கடவையென்றாள், அவாதுசொல்லை ஆகமமாய்க்கொண்டு விற்கார். பொருள் அதிவித்தியாய் மலைப்போலுங்குறித்தன. அவர்கட்டிவைத்திருந்த நெல்லுளமு வருஷங்குறைந்ததில்லை. பின்பு மழைபெய்து உலகக்கேமமடைந்தது, மறுபடி அவரையழைத்துக் குறுணிகுறைய வில்லென்றார். அப்படியேவிற்கார் அவரிடத்திருந்த நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அல்லமயத்துக்குள்ளே செலவாய்ப்போய்விட்டன. பின்பு நாயனார் நீர்நெல்லுவிற்று விர்த்தியான பொருளையெல்லாம் உருக்கத்திரட்டிக் கடவிந் போட்டுவிடுமென, அவர் அப்ப

டியெய்தார். அதை யொருபெருமன்னமுட்கொண்டு, சேலநாளுக்குப்பின்பு அம்மீன் வகைகாரர் வையிலகட்டட்டது. அதனை அவர்சேதக்குப்போது அதன்வயிற்றில் மலினமும் பாய்ப்புயித்த தொரு ஸ்தம்பமிருக்க, அதனை எலேலகிங்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். அவர் கருந் கடுவெண் நெண்ணிலநாமபண னுமிடத்தற்

போயித்தான். அதன் மேல் நடந்த முதுவியல் தீயால் மலி
 னயிருப்ப பிரகாசித்தது. அதில தமதுபேர் வெட்டியிருந்தலா
 ல் தம்பொருள்விறிந்து குருவருளென்று அப்பதமடைந்தா
 ற். இப்படியிருக்காலுத்தம் அளவில்லாத மனம்மெசுத்து
 லோகமிகத் தா யிருக்கிறவரும் ஏலெலெக்கருடைய புத்திர
 திர்ப்பாகியததை நீக்கினவருமாய் அழகானத்தரும் சுவபெரி
 யோர்களும லிருவள்ளுடனாப்பார்த்து கற்றற்கெளிதாய்யிம்
 மையாது மும்மையக்குமுதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமது
 பெயரால் ஒருதால் செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, நாயனார்
 வேதாகம ஸாரங்களைத்திரட்டி அறம-பொருள்- இப்பெரும
 ப்பாலாக்கி - தூகாநய - குறள் - வெண்பாவாற்பாடிருளியுள்
 லின்பு உழக்கானத்தீர் முதலாயிரோந் நாயனார் யிந்தகவகாண்
 டெங்கத்தானாச்செய்தகலாய் போமென்ன, அப்போதே நாய
 னார் புறப்பட்டுத் தமதுமனைவிளைய யில்லென்னிருத்தித் தாம்
 வாழிக்கொடுததது இடைக்காடர்வசிக்கிற இடைக்கந்தாட்டை
 அணுகச்சேரையில் ஒளவைநேர்பட அவளோடும் இடைக்கா
 டனாக்கண்ணி தாஞ் செல்லும்வகையைச்சொல்ல இடைக்காடரு
 ம் நாயனாரோட்கி இடையாலுங் கடைடாலு மழிடக்கடவ
 தென்று ஸ்வாமி தம்மைநிராகரித்த நந்திராதுசங்கத்தாலாச்
 சபித்திருக்கோர். ஆதலா லென்னுங் மும்மாலு மழிவுபடப்

(ரு)

போகிறதாகையால் தாமும் வருகிறோம் வாரமென்று இடை
 க்காடரும் ஒளவைபுங் கூடவரப்பெற்று மதுளையையடைந்து
 சொக்கலிங்க ஸ்வாமியினுடைய ஆலயத்தைப்பிரதானம்பண
 ணி ஸ்வாமியையும் அம்பனைபுந் தரிசனாஞ் செய்து ஸ்வாமிசத்தி
 தானத்திங் பாண்டியராசா மந்திரிபிரதானிகள் மற்றச்சனங்கள்

ஒளவை இடைக்காடர்முதலான பெரியோர்களிருந்து கேட்டு
 ம்படி தாமருளிச்செய்த திருக்குறள் முப்பாடையும் சங்கத்தார்
 நெஞ்சிற் றிவிலேறவும் ஏனையர்நெஞ்சிற் களிப்பேறவும் அரங்
 கேற்றி முடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும் மிகுந்த
 சந்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாடப்புகழ்ந்து அதித்
 தனர்.

பின் பு நாயனர் இடைக்காடரும் ஒளவையும் மற்றவர்க
 ளுஞ் குறிந் துவர பொற்றாமரைத் திர்த்தத்தின்கணுள்ள சங்க
 ட்பலவையின்கண் தமிழ்க்கரசராக விற்றிருக்கின்றவர்களும் தவ

த்திலும் ஞானத்திலுஞ் செந்தமிழ்வாக்கிலும் அமைந்த பெரி
 யோராகிய திருவாதபூரணரும் மாணிக்கவாசக ஸ்வாமியர்
 அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் நானூற்றுக்கும் நூறுபுற

ங் கூடனவர்களும் - சொக்கலிங்கனவாமி தமதன்பலுக்க தரு
 மியென்னும் பிராமண்ணுக்குப் பொற்கிழிகொடுத்தற்பொருட்
 டு அருளிச்செய்த கொங்குதேவொன்னும் பாடலைக் குற்றங்குற
 ச் சோமசுந்தரனே வித்வானுயெழுந்தருளியவர நெற்றிக்கல்கா
 ட்டினுங் குற்றங்குற்றமேயென்று கூறினவர்களும் மற்றப்புல
 வர்கள் பாடியபாடலையெல்லாங் கொள்ளையிட்டு அகல்நியனாயு
 ம் வெற்றிகொள்ளத்தக்கவிலக்கண விலக்கியொராச்செயுள்ளவர்க
 ளுமாகிய நக்கீரர்திப் புலவர்களுடைய தைரியமும் சூரக்கும்
 புத்தியுங்கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டிக்கூட்டத்திற் புனி
 புகுந்தாற்போலவும், அராக்கூட்டத்தில்கருடனடைந்தாற்போ
 லவும், யானைக்கூட்டத்திற் சங்கவேறுசென்றாற்போலவும், மூங்கி
 கிவ்வனத்திற் தீப்பற்றியதுபோலவும், அவர்களிடத்திற் கொன்று
 அவர்கள் தமமைவினாவின அசதிவினாவின்கெல்லாஞ் செந்தமி
 பூப்பாவா லுத்தரங்கொடுத்தார்.

பின்பு சங்கத்தார் நாயனானோக்கி வள்ளுவரே நீர்பா
டியகுறளை நாங்கனொப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது-
அஃதியாதெனின், நாங்களிருக்கு மிந்தப்பலகை தெள்ளியசெ
ந்தமிழ்தூலைக்கண்டா விடங்கொடுக்குமாதலால் அது ஒப்புக்
கொள்ளுமுகில் எங்களுக்கெல்லாம் சம்பந்தியென்று சொல்ல,

(யசு)

அவ்வாறே நாயனார் தம்மால் அருளிச்செய்யப்பட்ட திருக்கற
 ள்முறையை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தார். உட்கொண்ட
 லைகை தன்னிடத்திருந்த சங்கீதார்பாவரும் டெஃர்துமார்பி
 விழுமபடி தெய்வத்தன்மையொழிந்த சிறு குழை புதிதாக
 தினாளவாப்சுகருங்கு அதற்குமாத்திரமிடப் போய்க் கண்ணாடி
 கள்பாவருங் களிகூர்ந்தனர். அப்பரு - டெஃர்துமார்பி
 யேதமென்றுநீர் வர் அகங்கொன்னுந் தாரீருன்னாலொ
 னுஞ் சிவம் ஆகப் பென்னுந் சிலர்புராணங்கொன்னுந் சுவா
 விப் பருகாமல் மன்னித் தந்தமக் கந்தை ன்றயவாறே சொல
 ன்ருவார் - னார் அளவும உத்தமங்கொண்ட தெய்வமார்
 சாலை பங்கும சாத் முகலா பாசலிதார்புருக்களப் பல
 னா கரும வி திருக்கறவினதுபாயிதது - டெஃர்துமார்பி
 ருளுக (1) உபாபிதயினும், இதுவே விதவாங்கொண்ட
 பகடபெயர் - னும், இரத்தப்பயர் அந்தமார்பிதம் அகலிதார்ப
 ள் ஒருருகவிதது பாடப்பட்டு - டெஃர்துமார்பிதம், பாபிதயி
 கணவல பகடமுதலித்தகத்தெய்வகருமமே - டெஃர்து
 னுடானவ ரிவ்யுதக யிரண்டடியா லளந்தார். இது எல்லா
 ளுத ரெபுபீதபாலாந்தென்னும், இது சடசமபத்திய ம
 பொதுதாலென்றும், உட்சமபத்தியக் கட்டியபதாமலன்ம,
 இப்பதய கலவிதாயினும் அசாரிதரும் மந்தாரும் - டெஃ
 ருடாபிதயித்குமபிதா பொருடய யில விழுததுகரும
 வருத்தியபுலவர் நாமபுதொன்பதிலுமரும மிக்கல பகட
 யேறி நாயனாரையும் திருக்குறளைய புதித தந்தித
 த்பதிதொன்பதினமரும நாமபுதொன்பது பாடப் பெரி
 ளசெய்தனர். அஃது திருவள்ளுவ மாலைபெயர் பெயர்
 பெறும்.

அச்சநகரத்தாரும் உத்தரபிரதேசத்திலுள்ள பார்
 பாயன் முதலானவர்களும் உடன்தம்முன்னந்தமட்டி வெ
 டுக்கிதப்பண்ணி இந்நூலை அச்சநகரம் ஒப்பங்கொண்டு
 தென்ன விளம்பென்றுப் பொதுமக்கள் ருப்பிப் ப
 முதலானவர் அங்கத்தனப் பாட்டுக்கொண்டபிடி, அவர்
 ள் அடைந்த சந்தைத்தொழித்தையம் பத்தந்தபாடலையம் அனந்த
 இலங்கொல்லமுடியாது. அப்படியில் கொஞ்சனத்தீர்வதி
 பட அங்கத்தனக் கொண்டு நாட்டு அவர் அளித்தது உத்தரவ
 பெற்றுத் தாம முன்புப்பாம்பு. பது வதியினைப்பதல்தல
 வங்கொடெல்லத் தாசனமபண்ணிக்கொண்டு திருமயிலைஞ்சு

(10)

மீபமாகவருவதை அப்படியாரும் ஏலெல்லிங்குங் கேர்விப்ப
 ப்டி எதிர்கொண்டிபோய் அழைத்துவந்தார்கள். அங்குமவந்
 தமதில்லத்தில் வாசகமாதினெயிமிருந்தார்.

இப்படியிருக்கையில் ஒருபெரியவர் அவரில்லிங்கட்செ
 ள்று ஸ்வாமி இவ்வறம்பெரிதோ துறவறம்பெரிதோ அடியே
 னைக் கனாககிரங்ககவேண்டிமென்று பலநாள்பணிசெய்து உத
 திருக்க, நாயனார் அவருக்குத்தரமொன்றுதொல்லமல் அவ
 ரு அந்தத்துபோம்படி ஒருநாள் தமது வாசலிபென்றமனை
 யார் கிணற்றில் சலந்துகதிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க,
 அந்த அமமார் பதிக்கிணற்றளவினில் தூக்கினருடத்தை அப்
 படியே நிந்தகிட்டு வந்ததையும், மற்றொருநாள் அந்த அம்

மார் நாயனாருக்குப் பழையது பரிபாதித்திற்கையில், நாய
 னா சொன்னசொந்தது கிழிசெந்தென, அந்த அம்மாவர் சித்தி
 தம் விசித்திரகொண்பு சீவியதையு மத்தொருநாள் தல்லமதி
 தியானத்தில் சிவியுபிருளனுநாவிடத்தில் தாம் தெய்யும்பொ
 னு வகயிவிருத்த குழல்தவறி விழித்ததைக் கேக மனையா
 னேநோகித் தீபங்கொண்டிவாவெனச் கொய்யிவந்ததையும்
 உத்திருத்தவர்கனையி, இப்படிப்பட்ட மனையாவார் க்கெல் லுல்
 லறமெயெரிதென ழும், இவ்வையல் துறவறமெ பெரிதெய் னு
 மெண்ணிக்கொண்டிழன் னுங்கேளாமற்போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனாருத் திருமனைவியும் இவ்வறம்தட்டிவிரு
 ந்தாலத்தில் வாசகமேமமாவர் மோக்ஷமடைபுட்டபாது நாயனார்
 திருமுகத்தையுடையார்க்க நாயனாருமனவென்றார். என்னேமன
 னுஞ்செய்தவன்று நீதவீருக்கு யாவன்னம் பரிமாணம்போது
 ஒருசிறுபாத்திரத்திற சலமும் ஊட்டியும் வையெனக்கட்டளையி
 ட்ட தின்னதாணமெனத் தெரியவில்லைமென்று வேண்டப்படுந்
 தெய்ய அதற்கு நாயனார் அன்னம புறத்திந்திததில் எடுத்தபு
 பரிசுத்தஞ்செய்வதற்குகன்று சொல்ல, யுடனே மோக்ஷமடைந்
 தனார்.

(அப்போது நாயனார்சொல்லியது.)

(வெண்பா.)

அடிசிக்கணியாளே யன்புடையாளே ... .. *
 படிசொற்றவருத பாவா-யடிவருடிப் ... .. *
 பின்னாங்கமுன்னெழுந்த பேரதயேபோதிபோ, ... *
 வென்னாங்குமென்கணிசா ... .. *

என்றருளி அந்தஅம்மாள் திருமேனியைச்சமாதிபண்ணி
 னார். நாயனார் பின்னும் அநேகநாளிருந்து அநேகமகிமைக
 ள்செய்து ஏலெலகிங்கர்முதலாகிய சீவர்களுக்குப் பூரண அனு
 ச்சிரகமபண்ணிப் பின்பு ஏலெலகிங்கரை யழைத்து நமக்குப்
 பரிபூரணநிலை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம்பரிபூரணமானபி
 ன்பு நமதுதேசத்தைப் புரிகட்டியிருந்து ஊர்க்குப் புறத்தில்
 புதரிந்மெய்யிடுமிமென் தனுக்காகஞ்செய்து நிஷ்டைகூடிப்
 பரிபூரணமானவர்போ விருக்கக்கண்டு ஏலெலகிங்கர்பொற்மெ
 ய்யியல் வைத்தடக்கம்பண்ண வெத்தனித்ததை அந்நீ துடனே
 நாயனார்விழித்துப்பார்த்து அப்பா நான்கொன்னசொல்லக்க
 டவாதெய்வென்று அனுக்கிரகித்து உடனே பரிபூரணமானார்.
 ஏலெலகிங்கரும் நாயனார்கட்டளைப்படிசெய்யுடளவில் திருமே
 னியிற் சிறப்பதனைக்காகமுதலான துணருந்திப் பொன்ம
 யமானதைக்கண்டு, பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து, அவர்திருமே
 னியிருந்தவிடத் தாலமெய்யிப்பித்துப் பூசித்துவந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார்சரித்திரம்

முற்றிற்று.

*****

செ சரித்திரத்தினுட்படபாடங்கள்.

சொக்கநாதர்

தருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த
திருமுகப்பாசரம் - அவ்வல்.

தொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத் தும்பி.... ..*
காமஞ்செப்பா துகண்டதுமொழிமோ .....*
பயிலியதுகெழீஇய்தட்பின .....*
மயிசியற்செறிபெயிற்றருவைதந்தளி .....*
எநியவுமுளவோநீயநியும்புவே .....*

சொக்கநாதர் நக்கீரணப்பார்த்துச்சொல்லியது,
(வெண்பா.)

அங்கங்குலைவரிவாரினெப்புகிப் ... ..*
பங்கம்படவிரண்புகைப்பரப்பிச்-சங்கதனைத் ... ..*

கீட்டுவொனவறுத்ருந்தேடுவென்கவியை... *
யாராயுமுள்ளுத்தவன் ... *

சொக்கதாதணாப்பார்த்து நக்கீரர்சொல்லியது.
(வெண்பா.)

சங்கறுப்பதெங்களுக்குள் சங்கரனூர்க்கேதுகுலம் ... *
பக்கமறச்சொல் னுல்பழுதாமே-சங்கை ... *
யாரிதுன்றிவாழ்வோ மானேநின்போல் ... *
விரந்துன்றிவாழ்வதில் ... *

சங்கத்தாணாவெல்லவேண்டி ஓளவை ஞானத்
குறியாற் கைவசகைகள்பண்ணி இவைபென்
னென்று கேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.
(வெண்பா.)

இவ்வளவுகண்ணினு ளிவ்வளவுசிறிதையா ... *
ளிவ்வளவுபொன்ற விளமுலையா-ளிவ்வளவாய்க் ... *
காமத்தலைவனைபுங் காணுதுகன்றினு ... *
ஞமத்தைகாட்டுகுறி நன்கு ... *

இஃது தகுதியான உத்தரவன்மென்று
அக்குறிகளுக்கு ஓளவை சொல்லியது
(வெண்பா.)

ஐயமிடுமினறநெறியைக்கைப்பிடுமி ... *
ளிவ்வளவேனும்மனத்தையிட்டுண்டின்-மெய்வ ... *
மொருவனெபென்ன வுணரவல்லீரோ ... *
வருவின்களைத்து மறும் ... *

இப்படியென்று ஓளவைசொல்லச் சங்கத்தார்நாண

முற்று இவனையெல்லப்பாடா தென்று திருவள்ளுவனா
 ப்பார்த்துநீரெந்தவுரென்றதற்கு அவர் சொல்லியது

(வெண்பா.)

எந்தவுரென்றீ ரிருந்தவுநீர்நீரேளீ .... *
 எந்தவுநீர்செய்தியநீரோ-வந்தவுநீர் ..... *
 முப்பாழும்பாழாய் முடிவிலொருசூனியமா ..... *
 பப்பாழும்பாழா யறும்..... *

என்றிதுமுதலான ஞானசித்தமான செய்புட்க
 ளாலவர் வினவியவைகளுக் கெல்லாம் உத்தர
 வு சொல்ல இவனாயும் வெவ்வ தாருதென்று,
 இடைக்காடருடனே பேச அவர் சொல்லியது.

(வெண்பா.)

ஆற்றங்கையினருகிருந்தமாமாத்திற் ..... *
 காக்கையிருந்து கஞ்சுகெனக்-காக்கையனை ..... *
 பெய்யக்கோலில்லாம லிச்சிச்செனவெய்தான் ..... *
 வையக்கோளுந்தன் மகன் ..... *

இதுபோன்ற அநேகஞ் செய்புட்களை அவர்களா
 வெழுதப்படாமலும் கற்றுக்கொள்ளப் படாம
 லுஞ் சொல்ல நானித் தோற்படைந்தார்கள்.

இத்திருக்குறளுக்குத் திருவள்ளுவமாலையே சிறப்புப்பா
யிரமாதலின் ஆக்கியோன்பெயரோ வழியேயெவ்வை தூற்பெ
யர்யாப்பே னுதலியபொருளோ கேட்போர் பயனோடா யெ
ண்பொருளும் வாய்ப்பக்காட்டல் பாயிரத்தியல்பே - காவங்
களனோகாரணமென் நிம்மழவகை யேற்றிமொழிதரு முளரோ.
என்று கூறப்பட்ட ஆக்கியோன் பெயர் முதலியனெவ்வாம்
அப்பாயிரத்திற்காண்க..... ❀

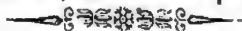
இந்நூலுரை வாசகங்கள் கற்றோர்மற்றோர் யாவர்க்கு
ம் பொதுப்படப் பயன்படுத்தப்பொருட்டிப் பெருப்பாலும்
புணர்ச்சி விகாரங்களை நீக்கிப் பதம்பதயாகப் பிரித்துக்காட்
டப்பட்டன. தெளிவுக்காக ஒரோவிடத்து வடசொற்களுக்கு
வடசிறப்பெழுத்துகளும் கூட்டப்பட்டன. மூலத்தில் வெளி
ப்படைப் பதங்களுக்கு உரைகள் எழுதப்படவில்லை ..... ❀

இந்நூலுரையிலேவைக்கப்பட்டகுறிகள்.

- இச்சிறுகேற்றுப் பதத்துக்குப்பின் னும்..... ❀
- இப்பெருங்கேற்று அதனுரைக்குப்பின் னும்..... ❀
- ( ) இவ்விருதலைப்பிறை - வருவிக்கப்பட்டசொற்களுக்கும்..... ❀

- 1 இவ்வம்பு-வினைமுதலுக்குப்பின்னும்.....*
- 3 இப்புட்சிதை-செயப்பிபொருளுக்குப்பின்னும்.....*
- . இக்குத்து-முற்றுச்சொல்வுக்குப்பின்னும்.....*
- ✱ இவ்வுயி-பதவுணாக்கும்விச்சவுணாக்கும்இடையிலும்.....*
- [] இவ்விருதலைப்பகரம்-சுருத்துணாயினிருபுறத்தும்.....*
- , இம்முனை-கூட்டுச்சொன்முதலியவற்றின்மீதும்.....*
- + இப்புள்ளிமுதலியன அடியிற் காட்டப்பட்டவற்றுக்கும்
வைக்கப்பட்டன.....*

பாலியல துகாரவகராதிகள்

பாவ.

பககம.

அங்காரம்.

டகம்.

அறத்துப்பால்.....க
 காமத்துப்பால்.....க
 பொருட்பால்.....க
 இயல்.....பக்கம்.
 அப்துலகாசி.....க
 அரபு.....க
 ஒழிப்பல்.....க
 இல்லற விவரம்.....க
 களவியல்.....க
 கற்பியல்.....க
 அறவறவியல்.....க
 அக்காரம்.....பக்கம்.
 அடக்கமுடைய.....க
 அமைச்சர்.....க
 அரண்.....க
 அருளுடைய.....க
 அலர்ப்புறத்தல்.....க
 அயர்வியல்.....க
 அயர்வறுத்தல்.....க
 அய்வயற்சாலை.....க
 அய்வயற்சி.....க
 அருங்காணம்.....க
 அறன்வையுறுத்தல்.....க

இயற்கையின்.....க
 கருக.....க
 உடைய.....க
 உறுது.....க
 உறுப்புறத்தல்.....க
 உறுக்கமுடைய.....க
 உறுவகை.....க
 உறு.....க
 ஒப்புறத்தல்.....க
 ஒழுக்கமுடைய.....க
 ஒழுக்கம்.....க
 கடவுள்வாழ்த்தல்.....க
 கண்ணாட்டம்.....க
 கண்ணாட்டத்தல்.....க
 கபலம்.....க
 கல்லாமை.....க
 கல்வி.....க
 கண்ணாமை.....க
 கண்ணாட்டம்.....க
 கண்ணாட்டத்தல்.....க
 கண்ணாட்டத்தல்.....க
 கண்ணாட்டத்தல்.....க
 கண்ணாட்டத்தல்.....க

அறிவுடைமை ..... நடுகு
 அன்புடைமை ... .. உது
 ஆள் பின்புடைமை. .... உருய
 இகல்.....கூராயு
 இடனறிதல் ..... நானு
 இறக்கணழிபாமை.. .... உருச
 இரவச்சம்... .. நானு
 இரவு... .. நானு
 இல்வாழ்க்கை.....யு
 இறைமாட்சி... .. நானு
 இனிப்பவைகறல்... .. நானு

குடிமை ... .. நானு
 குறிப்பறிதல்... .. உருச
 குறிப்பறிதல் ... .. சானு
 குறிப்பறிவுறுத்தல்.... சானு
 குற்றங்கடிதல்..... நானு
 கூடாநட்பு..... நானு
 கூடாவொழுக்கம் ... .. நானு
 கேள்வி.....நானு
 கொடுக்கோல்மை.....உருச
 கொல்லாமை .... .. நானு
 சான்றாண்மை.... .. நானு

(௨)

பால்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்
சிற்றினஞ்சேரமை. .... நானு		படர்வெலித்திறங்கல்... சஉது	
சுற்றந்தழல்... .. நானு		படைச்செருக்கு ... .. உது	
சூறு . .... நானு		படைமாட்சி ... .. உது	
செங்கொண்மை ..... உரு		பண்புடைமை. .... நானு	
செய்தல் வியறிதல் .... நானு		பயனிலசொல்லாமை ... .. சானு	
சொல்வாண்மை... .. உருச		பழமை ... .. உருச	
தகையமை, குறுத்தல்... நானு		பிரிவாற்றாமை .... .. சஉது	
தகை... .. உரு		பிறனி. விழையாமை.... .. உரு	
தனிப்பாடரிருதி..... சானு		புகழ்... .. அயு	
திருப்பு ... .. நானு		புணர்ச்சிமகிழ்தல் ..... சானு	
திருண்பச்சம்.. ..... அயு		புணர்ச்சிவிதும்பல் .... சானு	
துறவு ..... நானு		புதல்வரைப்பெறுதல்.... .. உரு	

தமிழ் ..... உருக
தெரிந்துசெயல்வகை எனச
தெரிந்துதெளிதல்..... நகய

புலவி.....சொன்ன
புலவிநுணுக்கம்.....சொன்ன
புலவிநுணுக்கம்.....சொன்ன

தெளிந்த னுவினையாடல்... நாகச
நடுநிலைவாய்மை... .. சசு
நட்பாராபீதல்... .. உரு
நட்பு... .. உரு
நலம்புனைந்துரைத்தல்... சாகு
நலிந்து... .. நகு
நன்றுயில்செல்வம் ... .. நாகு
நாமி... .. உரு
நாணுடைமை... .. நகு
நாணுத் துறவுரைத்தல்சாயி
நிலையாமை ... .. நாகு
நிறையழிதல் ... .. சரு
நிறைந்தவாழ்வு... .. சசு
நீத்தார்பெருமை... .. ச
நெஞ்சொழிந்தல்... சரு
நெஞ்சொழிபுலத்தல் ... சரு
பனைத்திறந்தெரிதல் ... நகு
பனைமாட்சி... .. நாகு
பசப்புறுபருவரல்... .. சரு

புல்லியாவாணம.....நாாயு
புறக்கருமை.....சாசு
பெணவழிச்சேறல்.....நாசுநா
பெரியாணாத்து } .....நாசுநா
ணைக்கோடல் }
பெரியாணாப் } .....நாசுநா
பிழையாமை }
பெருமை.....நாசுநா
பேதைமை.....நாசுநா
பொச்சாவாமை.....உாசு
பொருள்செயல்வகை..உாசு
பொழுதுகண்டிரங்கல்..சாசு
பொறுப்புடைமை.....நாசு
மடியின்மை.....உாசு
மருந்து.....நாசுநா
மன்னரைச்சே } .....உசுய
ர்த்தொழுகல் }
மானம்.....நாசுநா
மெய்யுணர்நீதல்.....நாசுநா

(五)

வலைவீழ்மகளிர்.....நகர
வலியறிதல்.....நாளை
வாய்மை.....நாளை
வாழ்வினைத் துணைநலம்.....உக
வான்சிறப்பு.....சு
விருந்தோம்பல்.....நகர
வினைசெயல்வகை.....உரு
வினைத்திற்ப்பம்.....உசு
வினைத்துய்மை.....உசு
வெகுளாமை.....நாளை
வெஃகாமை.....சு
வெருவந்தசெய்ப்பாமைஉளையு

முற்றியது.

அறப்பாலில். அதி.

பாடியிரம்.....சு
இல்லறவியல்.....உய
துறவறவியல்.....யு
ஊழ்.....க
ஆகவகை-சுக்குக்குறள்நாயு.
பொருட்பாலில். அதி.
அரசியல்.....உரு

அரசியல்.....நகர

இதனுட்பிரிவு.

அமைச்சு.....யு

நாடி.....க

அரண்.....க

பொருள்.....க

படை.....உ

நட்பு.....யு

ஒழிபியல்.....யு

ஆகவகை(க)க்குக்குறள்-நாளை

காமத்துப்பாலில். அதி.

களவியல்.....எ

கற்பியல்.....யு

இவற்றினுட்பிரிவு.

தலைவனாப்பது.....எ

தலைவியுணாப்பது.....யு

அவ்விருவருமுணாப்பது

ஆகவகை(உ)க்குக்குறள்உரு

ஆக-அதிகாரம்.....நாளை

க்குக்குறள்.....தகநய

திருக்குறளா.

அறத் தாப்பால்.

முகவுரை.

இந்திரன்முதலாகிய தலைவர்களுடைய பதங்களையும், முடிவில்லாத இன்பத்தையுடைய அழிவில்லாத வீட்டையும், வழியறிந்து அடைதற்கு உரிய மனிதர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோராலே எடுக்கப்பட்ட பொருள்கள் நான்கு. அவையாவன-அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்பனவாம். — அவைகளுள் - வீடுதெனப்படுவது - இப்படிப்பட்டதென்று நினைக்கவும், சொல்லவும், கூடாத நிலைமையை உடையதாகலால் - துறவ

றமாகிய காரணவகையாலே யல்லாமல் இலக்கண வகையினாலே சொல்லப்படாமையால் - தூல்களாலே சொல்லப்படுவ

ன - மற்றைமூன்றுமே ஆம். — அவைகளுள் - அறமாவது - மணிமுதலாகிய தூல்களில் விதிக்கப்பட்டவைகளைச் செய்தலும்,

விலக்கப்பட்டவைகளை ஒழிதலும், ஆம்.—அஃது - ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம், எனமுன்றுவகைப்பட்டும்.—அவைகளுள் - ஒழுக்கமாவது - பிராமணர் முதலாகிய வருணத்தார் தத்தமர்க்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரியமுதலாகிய நிலைகளிலே நின்று அந்நிலைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட அறங்களின் வருவாமல்தடத்தலாம்.—வழக்காவது - ஒருபொருளைத் தனித்தனியே எனது எனது என்று இருப்பவர் - அதுகாரணமாகத் தம்முள்ளே மாறுபட்டு அப்பொருளின்மேலே செல்லுவது. அது - கடன்கோடல் முதலாகிய பதினெட்டுப் பதங்களையுடையதாம்.—தண்டமாவது - அவ்வொழுக்க வழியினும், வழக்குவழியினும், தப்பினவரை அவ்வழியிலே நிறுத்துதற்பொருட்டி ஒப்பநாடி அக்குற்றத்திற்குத் தருதியாகத் தண்டத்தலாம்.—இவைகளுள் - வழக்கும், தண்டமும், உலகவழியிலே நிறுத்துமேயல்லாமல் ஒழுக்கம்போல் மக்களுயிரிக்கு உறுதியைத்தருவனவல்ல ஆகையாலும், அவைதாம் நூலானேயல்லாமல் அறிவுமிகுதியாலும் தேசவியற்கையாலும் அறியப்படுதலாலும், அவ்விரண்டையும் ஒழித்து இங்கே தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவ நாயனாராலே சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அந்மென எடுத்தாக்கொள்ளப்பட்டது.—அவ்வறந்தான் - தால்வ.

கைநிலைகளை உடையதாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடு உடையமபால் சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பிப்புகளை ஒழித்து எல்லார்க்கும் ஒத்திருத்தலால் பெரும்பான்மையாகிய பொது

அவியல்புபற்றி - இல்லறம், துறவறம், எனவிருவகை நிலைகளா
லே சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள், இல்லறத்தை முதலிலே
சொல்லத்தொடங்கி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட இலக்கியம்
இனிது முடிதற்பொருட்க்க கடவுள்வாழ்த்துக் கூறினார்.....

தற்குறிப்புப்பாயிரம்

***

முதலதிகாரம் - கடவுள்வாழ்த்து.

அஃதாவது - கவிதாள் வழிபடுகடவுளை யாயினும், எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாயினும்,
வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள் - இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவு
ளையென்றறிக. எப்படி என்றால் - சத்துவமுதலாகிய முக்கு
ணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருளுக்கு அக்
குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்
டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்
தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவனாயும் வாழ்த்துதல் முறறமை
யாதலின். இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச்சொ
ல்லினொன்று அறிக,.....

அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி .....
பகவன் முதற்றே யுலகு ....

(இதனது பதப்பொருள்) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துக
 னெல்லாம்| — அகரமுதல - அகரமாகிய முதலையுடையன.—
 (அதுபோல்.) — உலகு| — ஆதிபகவன்முதற்று-ஆதிபகவனா
 கியமுதலையுடைத்து, எ - று. ~~ஐ~~ ஏகாரம் - தேற்றத்திலவந்த
 து.— தமிழெழுத்துகளுக்கு மாந்திரமல்லாமல் வடவெழுத்
 துகளுக்கும் முதலாதலேநோக்கி-எழுத்தெல்லாமென்றார் —
 ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகைவ.
 டனான்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று.—உலகென்றது-இங்கே
 உயிர்களின்மேலேநின்றது.—காணப்பட்ட உலகத்தைக் கொ
 ண்டி காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச்சொல்லவேண்டி
 தலின் ஆதிபகவன் முதற்றேறென்று உலகின்மேல் வைத்துச்
 சொல்லினார். அப்படிசொல்லினாராயினும் உலகிற்குமுதல் ஆ
 திபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க.— + நாதமாத்திரையா
 ன இயல்பாற் பிறத்தலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும், செயற்
 கையறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதி
 பகவனுக்குத்தலைமையும், கொள்க.— தலைமைபற்றிவந்த அகர
 த்திற்கும், ஆதிபகவனுக்கும், ~~ஈ~~ ஈயிப்பற்றி யிப்பபாவம்சொல்
 + தாதம் உயிர்முயற்சியால் எழுவின உதானவாயுவால் ஆவத. * யிப்ப
 பூதப்பபாவம் = ஓடிவாயுவால் யிப்பவும் பூதப்பபாவமென்றோள்நல்

ஐ. அதி-கடவுள்வாழ்த்து.

க

ல்லதலால் எழுத்துக்காட்டிவண்மயணி) [இப்பாட்டால் முதற்
 கடவுளினிருப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

கூற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாவறிவ

*

னற்றா டொழா அ றொனின்.

- -

உ.

இ-ள். கற்றதனால்- (எல்லா தூங்குகையுங்கற்றவர்க்கு) அக்கல்
வியறிவினால்—ஆய-உண்டாகிய—பயன் - பிரயோசனம் | —
என் - யாது.—வாலறிவன் - மெய்யறிவினையுடையவனது—ந
ற்றாள் - நல்லவடிகளை—தொழாரொனின் - வணங்காராயின்.எ
து.* எவனென்னும்வினாப்பெயர் என்னென்றாய் இல்லையெ
ன்னும்பொருளைக் குறிப்பித்துநின்றது. கொல் - அசைநிலை.

பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகவின் நற்றாளென்றார். [ஆகமவறிவு
க்குப் பயன் அவனடிக்களைவணங்கிப்பிறவியை அறுத்தலென்
பது இதனாற்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

மலர்மிசை யெகினால் மாணடி சேர்ந்தார் *
நிலமிசைநீயோழ்வார் - - - - - உ

இ-ள்.மலர்மிசை-(அன்பரது நெஞ்சமாகிய)நாமநாமலரி
டத்து—எகினான் - சென்றவனது—மாணடி- பெருமை பொ
ருந்தியவடிகளை—சேர்ந்தார் - சேர்ந்தவர் | —நிலமிசை- எல்லா
வுலகங்களுக்கு மேலாகிய வுலகத்திலே—நீயோழ்வார்-அழிவி
ல்லாமல் வாழ்வார்.எ-து. * மலர்போலுநெஞ்சை மலரென்ற
து உவமையாகுபெயர். அன்பினாலேநினைப்பவரது நெஞ்சில்
அவர் நினைத்தவடிவோடு வினாந்து செல்லுதலினாலே - எகினு
னென * இறந்தகாலத்தாற்சொல்லினார் . இதுவினாவுபற்றி வந்
த்காலவழுவமைதி. சேர்ந்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

வேண்டுதல் வேண்டாமையிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பையில - - - - - (சு)

இஸ். வேண்டிதல்- (பாடுதொருபொருளையும்) விரும்புதலும்—வேண்டாமை-வெறுத்தலும்—இவான்-இல்லாதவனது—அடி—அடிக்கை—சேர்ந்தாரிக்கு—சேர்ந்தவர்க்கு—யாண்டும்—எக்காலத்திலும்—இயிம்பை-பிறவித்துன்பங்கள்—இவ-உண்டாவனவல்ல-எ-து. **இ** பிறவித்துன்பங்களாவன-தண்ணீர்ப்பற்றி வருவதும், பிறவுயிரினாப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், எனமுடிவகையால் வருகிற துன்பங்களாம். அடி சேர்ந்தாரிக்கு அவ்விருப்புவெறுப்புகள் இல்லாமையால் அவை

இ அதி-கடவுள்வாழ்த்து;

காரணமாக வருகிற மும்வகைத் துன்பங்களும் இல்லையாயின

இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விழைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டி. **இ**

இ-ள். இருள்சேர் - மடக்கத்தைப் பற்றி வருகிற—இருவினையும்- (நல்வினைநீவினையென்னு) மிரண்டுவினைகளும்—சேரா- உண்டாகாவாம்.—இறைவன்- தலைவனது—பொருள்சேர்-மெய்மைசொந்த —புகழ் - கீர்த்தியை—புரிந்தார் மாட்டி-விரும்பினவரிடத்து-எ-து. **இ** இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலால் இருவினையும் சேராவென்றும், சொல்லினார். தலைமைக்குணங்க வில்லாதவரை உடையொன்றுவினைத்து அறிவினார் சொல்லுகிறபுகழ் பொருள் சேராநாகலின் அவைமுழுதுமுடையதலைவனது புகழ்பொருள்சேர்புகழெனப்பட்டது. புரிதல் - எப்பொழுதும் சொல்லுதல். **இ**

பொறிவாயி கத்தனித்தான் பொய்தீ பொழுக்க *
நெறிநின்றார் நீயொழி வார். - - - - - எ.

இ-ள். பொறிவாயில் - (மெய்வாய்கண்முக்குச் செவியெ
ன்னும்) ஐம்பொறிகளைவழிகளாகவுடைய - ஐந்து- ஐந்தாசை
களையும்—அனித்தான் - அறுத்தவனது—பொய்தீர் - மெய்
யான—ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியிலே—நின்றார் - (வழுவா
து) நின்றவர் | —நீயொழிவார்-பிறப்பில்லாமல்சுக்காலத்திலும்
ஒருதன்மையராய்வாழ்வார், எ-று. நீ உறு - சுவை- ஒளி-நா
ற்றம்- ஓசை-எனப்புலன்கள்ஐந்தாகலின் அவற்றிலேசெல்லுதிந
ஆசையும் ஐந்தாயிற்று. ஐந்தனித்தானது ஒழுக்கவழிஅவனாந்
சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். [இவைநான்கு பாட்டிலும்-
கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழிநின்றோ
ரும், மோகித்ததைப் பெறுவனென்பது சொல்லப்பட்டது. -

தனக்குவமையிலாதான் குள்சேந்தாரீக் கல்வான்*
மனக்கவலைமாற்றலரிது. - - - - - எ.

இ-ள். தனக்கு—உவமையிலாதான்- (ஒருவிதத்தினாலும்)
நிகரில்லாதவனது—தான் - அழகனை—சேந்தாரீக் கல்வான்-

சேந்தவர்க்கல்லது—மனக்கவலை - நெஞ்சிலே தோன்றுகின்ற
துன்பங்களை—மாற்றல் - நீக்குதல்—அரிது - உண்டாகாது.

ஸ்ரீ அதி-கடவுள்வாழ்த்து.

௭

எ-று. இங்கே அரிது இல்லென்பன்னும் பொருளில் வந்தது அடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காமவெகுளி மய சிங்கங்களை நீக்கமாட்டான்மயினாலே பிறந்ததும், இறந்ததும் அவற்றால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுந்துவாரென்பதாம். (எ)

அறவாழியந்தணன் ருள்சேரிந்தாரி கல்வாற் *
பிறவாழி நீந்தலரிது. - - - அ.

இ-ள். அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடவாகிய கடவுளது -
தான் - அடியாகிய (மரக்கலத்தை) - சேரிந்தாரிக்கல்வால்-சே
ரிந்தவர்க்கல்லாமல் - பிறவாழி- (அதனின்) வேறுகிய கடல்களை
- நீத்தல்-கடத்தல் | - அரிது-கடாது. எ-று. இஃ அறம்பொ
ருளினபொருடெனெண்ணப்பட்ட முன்னுள் அறத்ததமுன்
பிரித்ததனால் மற்றைப்பொருளும் இன்பமும்பிற வெனப்பட்ட
டன. பல்வறுவகைப்பட்ட அறங்கெல்லாம் கடவுளுக்குவ
டிவாகலின். அறவாழியந்தணனென்றார். அம்மரக்கலத்தைச்சே
ராதவர்க்காகாணுது அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தல
ரிதென்றார். தாட்புண்பென்னுமையால்வகதேசவுருவதம். (அ)

கோளில் பொறியிற் குணமிலவேயென்குணத்தான்
ருளை வனங்காத் தலை. - - - கூ.

இ-ள். கோளில்- (தத்தட்டக்கேற்றபுலங்களைக்) கொள்ளுக
யில்லாத - பொறியின் - பொறிகள் போல் - என்குணத்தான் -
எனவகைப்பட்ட குணங்களை புடையவனது - தான்-அடிகளை
- வணங்காத் தலை - தொழாத தலைகள் | - குணமிலவேயென்குண
பரிதலுடையனவல்லவேயாம். எ-று. இஃ என்குணங்க ளாவன-
தன்வயத்தனாதல் - தூயவுடம்பினனாதல் - இயற்கை யுணர்வி
னனாதல் - முற்றுமுணர்ந்தல் - இயல்பாகவேபாசங்களினிங்குத
ல் - பேரருளுடைமை - முடிவிலாற்றலுடைமை - வரம்பிலின்

பழுடைமை-என்பனவாம். இவைவசைவாகமத்திற்சொல்லப்பட்டன. காணாதகண்முதலானவைமேல் வணங்காததலைகற்பயனிலவெனத்தலை மேல்வைத்துச்சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாதநாட்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுங் கொள்க. [இவைமுன்னுபாட்டாலும் அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்வாவிடத்தே உண்டாகிற குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (க)

வாணின் றலகம் வழங்கி வருதலாற்   ✽
 குனமிழ்தமென்றுணரற்பாற்று.   க.

இ-ள். வால்-மழையானது—நின்று-(தடுவேதீங்காது)நிற்
 க—உலகம் - உயிர்களானவை—வழங்கிவருதலான் - நிலபெற்
 றவருக்கயினுலே—தாவ்-(அம்மழை)தான் |—+அமிழ்தமெ
 ன்று- (உயிர்களுக்கு)அமிர்தமென்று—உணரற்பாற்று- அறி
 யப்படுத்தன்மையைபுடைத்தாம்.உ-று. ✽ நிற்கவென்பது நின்
 மெனத்திரிந்தது. உயிர்கள்நிலை பெற்றுவருதலாவது - பிறப்
 பு தடுவேதீங்காமையால் - அவைவந்தாளும் உடம்போடு காண
 ப்பட்டுவருதல். அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலபெறுதலின்
 உயிர்களைநிலைபெறச்செய்தமழையை அமிழ்தமென்றார். (க)

து ப்பார்க்குத் துப்பாயதுப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
 துப்பாய துஉமழை.   -   -   உ

இ-ள். துப்பார்க்கு - உண்பவர்க்கு—துப்பாய-தன்மையா

+ அமிழ்தமென்பதற்கு மரணத்தின்பிறந்தபொருளாகவுயிர் த
 மெனதுவடமொழிநிரிந்தது.

உ-ஆம்,அதி—வான்றிறப்பு.

விய — துப்பாக்கி - உணவுகளைபுண்டாக்கி — துப்பாக்கி -
 (அவ்வுணவுகளை) உண்பவருக்கு — துப்பாயதூஉம் - (தானும்)
 உணவாய்நிற்பதும் — மழை|. ஏ-று ஐ தானும் உணவாதலா
 வது - தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். — சிறப்புடைய மனிதர்மே
 ல்வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றையுயிர்களுக்கும் இஃது ஒ
 க்கும் — இப்படி உயிர்களது பசிதாகங்களை நீக்குதலால் அவ்
 வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (உ)

விண்ணின்னுபொப்பின் விரிநீர் வியனுலகத் - - *
 துண்ணின்னுடற்றும் பசி - - - - - க.

இ-ள். விண் - மழையானது — நின்று - (பெய்யவேண்டிங்
 காலத்திற்) பெய்யாமல் — பொப்பின்-பொட்குமாயின் —
 விரிநீர் - கடலாலேகுழப்பட்ட — வியனுலகத்துள் - பரந்தவுலக
 த்தினுள் — பசி| — நின்று - நில்பெற்று — உடற்றும் - (உயிர்க
 ளை) வருத்தும். ஏ-று ஐ கடலுடைத்தாயினும் அதனாலே ப
 யனில்லை. பெய்றற்கு விரிநீர் வியனுலகத் தென்றார். — உணவி
 ல்லாமை யினாலே பசிபால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம் (க)

ஏரினுழா அருழவர்புயலென்னும் - - - - - *
 வாரிவளங்குன்றிக்கால் - - - - - ச

இ-ள். உழவர்| — ஏரின் - ஏரினால் — உழார் — புயலென்னு
 ம்வாரி - மழையென்கிறவருவாய் — வளங்குன்றிக்கால் - (தன்) ப
 யன்குறையின் ஏ-று ஐ குன்றியக்காலென்பது - குறைந்த
 நின்றது. — உணவில்லாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லியபடி. (ச)

கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே*
 யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை - - - - - இ.

இ-ள். கெடுப்பதாஉம் - பூமியினிடத்து வாழ்வாபாப்பெய்
 யாதுநின்று)கெடுப்பதும்--கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்
 டவர்க்கு—சார்வாய் - துணையாய்ப் (பெய்து) —மற்றாங்கே-
 முன் கெடுத்ததுபோல் — எடுப்பதாஉம் - எடுப்பதும் — எல்
 லாம். (இவை) பெல்வாம்(வல்லது) —மழை. எ-று ஐஐ மற்று-
 வினைமாற்றில் வந்தது. கேயும்பெருக்கமும் பெறுதற்குரியவர்
 மணிதராதலால் - கெட்டார்க்கென்றார். — எல்லாமென்றது-
 அம்மணிதர் முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்த வெறித்தல்கள்
 பலவாகுகைநோக்கி — வல்லதென்பது - + அவாய்திலையால் வ
 த்தது. —மழையினதுவல்லமைபைச் சொல்லியபடி. (இ)

✱ அவாய்திலை ஒருரொம்மற்றொரொல்லிக்கொக்குத்தகு அவாய்திலை.

உ-ஐம், அதி—வாஸ்சிறப்பு.

விசும்பிற்றுவிசீழினல்லாண்மற்றாங்கே - - - ✱
 பசும்புற்றலைகாண்பரிது. - - - - ✱

இ-ள். விசும்பின - மேகத்தினின்றும் — துளி - துளிகள்—
 விழினல்லால் - விழிற்காண்பதல்லது —மற்றாங்கே - விழாதாயி
 ன் ஆப்போழுதே — பசும்புற்றலை-பசும்புல்லினது தலையையு
 ம்—காண்பு - காணாதல்—அரிது. எ-று. ஐஐ விசும்பு - ஆகு
 பெயர். —மற்று - விழாதாயினென்னும் வினைமாற்றில் வந்த
 து. —தலையுமென்னும் இழிவுசிறப்பும்மை - விகாரத்தால் தொ
 க்கது. —ஒரறிவுயிருமல்லாமற் போமென்பதாம். (ஈ)

நெய் பிங்கடலுந் தன்னீர்மெ குன்றுந் தழிந்தெழிலி✱
 சாணல்கா தாகிவிடின. - - - - - எ

இ-ள். தெய்வகடலும் - தெடியகடலும் - தன்னீர்மைகு
 ன்றும் - தன்னியல்பு குறையும் - எழிவிதான் - மேகந்தான் -
 தடிந்து - (அதனைத்) குறைத்து - தங்காநாகிவிழன் - (அதனிட
 த்துப்) பெய்யாதாகிவிழன். எ-து. ஐய உம்மை - உயர்வுகிறப்
 பு. தன்னியல்பு குறைதலாவது - நீர்வாழுமுயிர்கள் பிறவாமை
 யும், மண்முதலானவை உண்டாகாமையும், ஆம். - இங்கே கு
 றைத்தலென்றது - முகத்தலை. - மழைக்குமுதலாகிய கடலுக்
 கும் - மழைவேண்டுமென்பதாம். [இஃது எழு பாட்டாலும்
 உலகம் நடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது] (எ)

சிற்ஹபாபி பூசனை செல்லாதுவானம் - - - *

வறக்குமேல் வாறோர்க்கு மீண்டு. - - - அ

இ-ள். வாறோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும் - ஈண்டு - இவ்வுலக
 தீதிலே - சிறப்பாபி - (மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவி
 ழாவுடனே - பூசனை - பூசையானது - செல்லாது - நடவாது.
 - வானம்வறக்குமேல் - மழைபெய்யாதாயின். எ-து. ஐய உம்
 மை - உயர்வுகிறப்பு. - விழாவோடு கூடிய பூசையெனலால் -
 செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார். - பூசையிலேதாழ்
 வு தீரச்செயப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார்.

தானந்தவமிரண்டுத் தங்காவியனுலகம் - - - *

வானம்வழங்கா தெனின். - - - கூ

இ-ள் வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்திலே - தானந்தவமிரண்
 டும் - தங்கா - உளவாகாவாம். - வானம் - மழை - வழங்காதெ
 னின் - பெய்யாதாயின் எ-து. ஐய தானமாவது - தருமவழிபாவ்வ
 ன்தபொருள்களைப் பெரியோர்க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது.

உ-ஆம், அதி - வான்கிறப்பு.

தவமாவது மணம் பொறிவழிபோகாமல் திற்கும் பொருட்டு
விரதங்களால் உண்டாகுதல்முதலானவை. மிகுதிபற்றி - தா
னம்இல்லறத்தின்மேலும், தவம்- அறவறத்தின்மேலும், நீள்
றம்.

(க)

நீ ரின்றமையா துலகெனியார்பார்க்கும் *
வானின்றமையா தொழுக்கு..... ....ய

இ-ள். யார்பார்க்கும் - எவ்வகைமேம்பாட் டோர்க்கும் -
நீர் - நீரா - இன்று - இல்லாமல் - உலகு - உலகியலானது -

அமையாதெனின் - பொருந்தாததாயின் - ஒழுக்கு- (அந்நீரின்
அறமேநீங்காத) வொழுக்கமும் - வான் - மழையை - இன்
று - இல்லாமல் - அமையாது - பொருந்தாது. எ-து. இம்
மையிலே அனுபவிக்கப்படுவன வாதலிற் பொருளின்பங்கள்
யுலகியலென்றார். நமுவேநீங்காத வொழுக்கமாவது - எக்காலங்

களிலும், எவ்விடங்களிலும், நீருண்டா யிருத்தல். நீரினாலே
பொருளின்பங்கள் பொருந் துதல்போல் - மழையினாலே அந்
நீரொழுக்கம் பொருந் துதல்எல்லாறாலும் தெளியப்படுமென்ற

பதைக்காட்டுதற்குநீரின் றமையா துலகெனியென்றார். [இவை
முன்றுபாட்டாலும் அறம்பொருளின்பங்கள் நடத்தற்கு மிக
மேலுதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.]

(ய)

*****

க-ஆம், அ.இ. - நீத்தார்பொருமை.

அஃதாவது முற்றத்திறந்த முனிவரது பெருமையைச் சொல்
 வதலாம். அவ்வறமுதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்
 ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இதுவான்சிறப்பினைப் பின்
 னவகச்செய்தது.

ஒ முக்கத்து நீத்தார்பெருமை விழுப்பத்து *
 வேண்டிம்பனுவற்றுணிவு.....

இ-ள். பனுவல் - நூல்களது - துணிவு-நிச்சயமானது -
 ஒழுக்கத்து - (தமக்குரிய) பொழுக்கத்திலேநின்றது - நீத்தார் -
 துறந்தவரது. - பெருமை - மகிமைபெற்று - விழுப்பத்து - மே
 லானபலபொருள்களுள்ளும் - வேண்டிம் - (இதுவேமேலான
 தென்று) விருப்பம். - உறுதி - தமக்குரிய பொழுக்கத்திலே நிச்ச

யு

இ

கூடும், அதி - நீத்தார்பெருமை.

ஹதத்தாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்கு உரி உ
 குழுக்கங்கள் தப்பாடித் தடக்கப்பண்ணியும் வளரும், அது வ
 ளரப் பாபும் தேயும், அதுதேய அரிபாணமநீங்கும், அது நீ
 ங்க இது நித்தியம் இது அனித்தியம் என்ஈறபருத்தறியும்- ந
 லையில்லாத இம்மையுமை யின்புங்களில் வெறுப்பும்- பிறவு
 த் துன்பங்களும்- தோன்றும், அவைதோன்ற மோகத்தின்
 ளுசை உண்டாம். அது உண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமா
 கிய வீண்முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி மோகத்துக்குக் காரண
 மாகிய யோகமுயற்சி உண்டாம், அது உண்டாகத் தத்துவ
 ஞானம் பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும்-நானென்ட
 தாகிய அகங்காரமும்-விடும், ஆதலின் இவ்விண்ணி பற்றுக்கள
 ளும் இம்முறையே வெறுத்து விடுதலாம், தூல்செய்தவரது
 துணிவு துலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (க)

து றந்தாரீ பெருமை துணைக்கூறின் வைபத் *
 திறந்தாரா பெண்ணிக்கொண்டற்று ....உ.

இ-ள். ஹந்தாரீ- (அகங்காரமமகாரங்களை) விட்டவரது-
 பெருமை - மகிமையை- துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையிடு
 வேசொல்லி அறிப்புகுந்தால் - (அளவுபடா னடியால்) -
 வைபத்து-இவ்வுலகத்திலே-இறந்தாரா-(பிறத்) திறந்தவரை
 -எண்ணிக்கொண்டற்று - எண்ணி (யித்தனைபேர்களுண்டு
 அறிப்புகுந்தாற்போலும். எ-து. நீண்டமுடியா தென்பதாம்,
 கொண்டாலென்பது கொண்டெனத்தரித்து தின்றது. (உ)

இ ருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டாரீ *
 பெருமை பிறக்கிற் துவரு.....க.

இ.ள். இருமை- (பிறப்புவிடென்னு) மிரண்டனது — வ
கை - (துன்பவின்பக்) கூறுபாடுகளை — தெரிந்து-ஆராய்ந்

து|—(அப்பிறப்பைநீக்குதற்கு) —கணி - இப்பிறப்பிலே—
அறம்- துறவறத்தை—பூண்டார்-கொண்டவரது— பெருமை-

மகிமைபே — உலகு- உலகத்தில் — பிறந்திற்று - உயர்ந்தது.
எ.று.இஃ பெருமையே பெண்பதினேகாரம்வினாததால் தொ

க்கது. அது உலகுமுழுதான்வாசச் முதலானவருடைய பெ
ருமையைப் பிரித்தவாற் பிரிந்திலேயேகாசம். [இவை மூன்றுபா

டாலும் துறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளி
னும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ஈ.ஆம்-அறி—நீத்தார்பெருமை.

ஊ. "வெண்ணுந் தோட்டியா னோரைந் துய்காப்பான்ஃ
வரவென்னுமவைப்புக்கோர்வித்து .....

இ.ள். உரவெண்ணுந்தோட்டியான் - அறிவென்னுமக்குசத்
தினாலே—ஒரைந்நும் - (பொறிகளாகிய யானைக)னைந்தையு
ம் — காப்பான்-(தன்தனபுலன்களில்மேல் செல்லாமற்) காப்

பவன் | — வரனென்னும்படிக்கு - (அல்லாநிலங்களுக்கும்)
மேலானதென்று சொல்லப்படுகிறமோகம் நிலத்துக்கு -- ஓர்வி
த்து - ஒருவித்தாவான். எ-று. ~~ஐ~~ அந்நிலத்திலே போய் முனை
த்தவின் வித்தென்றார். இங்கே பிறந்தும் இறந்தும் வருகிற
விதனல்லனென்பதாம். [ஏகதேசவுருவகவணி] (ச)

ஐ ந்தவித்தா னற்றலகல்விசும்பு ளார்கோமான்
னிந்திரனே சாலுங்கரி ..... ௫.

இ - ள் ஐந்தவித்தான் - (புலங்களிற்செல்லுகின்ற) வைந்தா
சைகளைப்பொழித்தவனது — ஆற்றல்-வல்லமைக்கு — அகல்வி
சும்பளார் - அகன்றபொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு — கோ
மான் - தலைவனாகிய — இத்திரனே - தேவேந்திரனே | — சாலுங்க
ரி - போதுமானசாக்ஷியாம். எ-று. ~~ஐ~~ ஐந்தாசைகளையும் நீக்கா
மல் சாபத்தைஅடைந்து நின்று அவ்வாசைகளை நீக்கினவனாகி
ய கௌதமமுனிவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தாநாதவின்
இத்திரனே சாலுங்கரியென்றார். (௫)

செ யற்கரியசெய்வார் பெரியர் பெரியர் .... *

செயற்கரிய செய்கலா தார்..... .... ௬.

இ-ள் (ஒத்தபிறப்பினராகியமனிதர்களிலே) — பெரியர் - பெரியோர் — செயற்கரிய - செய்தற்கரியவைகளை — செய்வார் — சிறியர்-சிறியோர் — செயற்கரிய - அச்செய்தற்கரியவைகளை — செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார் எ-று எனவே - பெரியோர் செய்தற்கெளியவைகளைச் செய்யாடொன்பதும், சிறியோர் அவைகளைச் செய்வாடொன்பதும், தோன்றுதல் அறிக. செய்தற்கெளியவை - மனத்தை வேண்டியபடியே போகவிடுதல் - ஆசைகொள்ளுதல் - கோபித்தல் - இவைமுதலானவைபாம். செய்தற்கரியவை-இயமம்-நியமம்-இவைமுதலான எண்வகையோகாங்கங்களாம். (சு)

யி

க-ஆம்-அதி-நீத்தார்பெருளம்.

சு வைபொளி பூரோசை நாற்றமென்றதின்
வகைதெரிவான் கட்டே புலகு ... ..

இ-ள்.உலகு - உலகமானது — சுவைபொளிபூரோசைநாற்றம் - சுவையும்ஒளியும்ஊறும்ஒசையும் நாற்றமும் — என்று-என்று சொல்லப்பட்ட — ஐந்தின் - பஞ்சதன்மாத்திரைகளது — வகை - கூறுபாட்டை — தெரிவான் கட்டே - ஆராய்வனறிவினிடத்தே. எ-று எனவே - ரசமும், ஒளி - ரூபமும், ஊறு-ல்பரிசுமும், ஆம் — ஐந்தினிவகையாவன - அவைஐந்தும், அவற்றிலேதோன்றிய பூதங்களைத்தும், அவற்றின்கூறுப ரூபே

ந்திரியங்களைத்தும், கண்மேற்றிரியங்களைத்தும், ஆக இருபதுமாம். வகைதெரிவானென்றதனால் தெரிகின்றபுருடனும், அவ்வந்தெரிதற்குக்காரணமாகிய - மானி - அகங்காரம் - மனம் - என

ப்பட்டவையும், அவற்றுக்குமுதலாகிய மூலப்பகுதியும், கொள்ளப்படும் இவ்விருபத்தைந்து தத்துவச்சுட்டமல்லது உலகென வேறிவ்வினென்று உலகினது இருப்பை அறிதலால் அறிவினிடத்தாயிற்று. பூதமைந்து - நிலம் - நீர் - தீ - காற்று - வான். ஞானேந்திரியமைந்து - மெய் - வாப் - கண் - மூக்கு - செவி. கண்மெந்திரியமைந்து - வாக்கு - பாதம் - பாணி - பாடி - உபஸ்தம்.

மூலப்பகுதி - மாயை. [இவைநான்குபாட்டாலும்பெருமைக்குக் காரணங்கள் - ஐம்பொறிபடக்கலும், யோகப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும் ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (எ)

நி ஹைமொழி மாந்தர் பெருமைநிலத்து
மறைமொழிகாட்டினிடம்..... .. அ.

இ-ள். நிறைமொழி- (பய)நிறைத்தசொல்லி யுடைய—மாந்தர்—முனிவர்—பெருமை - மகிமைமையு—நிலத்து—நிலவுலகத்தில்—மறைமொழி- (அவரணையாகச்சொல்லிய) மந்திரங்

களே—காட்டினிடம்- (பிரத்தியக்ஷமாகத்) காட்டினிடம் எ—று. ~~இ~~ பயநிறைத்தமொழியாவது அவர் அருளினாலே சொ

ன்னாலும், கோபத்தினாலே சொன்னாலும் அதனடிப்படையோசனைத்தைக் கொடுத்தே விடுகிற சொல். காட்டுதல்- பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (அ)

கு ணமென்னுங் குன்றேறிநின்றார் வெகுளி #
கணமேயுங் காத்த லரிது. .... .. கூ.

இ-ள். குணமென்னுங்குன்று - (அறவுமெய்பறிவு ஆசையி-
ஈதும். அறி—நீத்தார்பெருமை.

ல்லாமைமுதலான) தற்குணங்களாகிய மலையின்மேல்—ஏறிநி
 ன்ருர் - ஏறிநின்றமுனிவரது — வெருளி - கோபமானது —
 கணமேயும் - (தானுள்ளவளவு) கண்ணகாலமேயாயினும்—
 காத்தல் — (கோபிக்கப்பட்டவராலே) தயித்தல் | — அரிது
 அரிதாம். எ-று. இஃது அசையாமையும் பெருமையும் பற்றிக் கு
 ணங்களை மலையாக உருவகம் செய்தார். அனுகூலான பழக்க
 த்தினாலே ஒரோவிடத்துக் கோபம்தோன்றிய போதே அத
 னை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆகலால் கணமேயு பென்றும்
 நிறைமொழி மாந்தராகலால் காத்தலரிதென்றும் சொல்லுகார்.
 [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவசரணசொல்லப்பட்டது] கூ

அ ந்தண லொப்போ ரறவோர்மற்றெவ்வுயிர்க்குஞ்
 செந்தண்மை பூண்டொழுக லான். .... ..(வ)

இ-ள். எவ்வுயிர்க்கும் - எல்லா யுயிர்களின்மேலும்—செந்
 தண்மை-செவ்வையானவருளை—பூண்டி - விரதமாகக்கொண்
 டி — ஒழுகலான் - நடக்கையினாலே — அந்தணலொப்போர் -
 அந்தணலொன்று சொல்லப்படுவோர் | — அறவோர் - துறவற
 த்தினின்றவர். எ-று. இஃது மற்ற-அசைநிலை அந்தணலொன்பது
 அழகிய தண்மையை யுடையவரென்னுங் காரணப்பெயராக
 லின் அவ்வுருளுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்காகா தென்பது
 கருத்து. [அப்படி ஆணையுடையவராயினும் உயிர்களிடத்தே
 அருளுடையவொன்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (வ)

———இரண்டிடை———

ச-ஆம், அதி—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்டமூன்றுள் அற
 மானது மற்றைப் பொருளினப்பங்கள் போலாகாமல் இம்மை

மறுமைவீடு என்கிறமுன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறு
திபுடைத்தென்பது சொல்லுதலாம் — அதிகார முறைமையும்
இதனாலே விளங்கும்.

சு மறத்தினுடைய காக்கமு மிஷலை யதனை .... *
மறத்தலினுங் கிலலை கேடு..... .. உ.
இ-ள். சிறப்பு-மோஷத்தையும் — ஈனும்-கொடுக்கும். —
சு

பு ச-ஆம்-அறி—அறன் வலியுறுத்தலு.

செல்வமும் - (ஊவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும் — ஈனும் -
கொடுக்கும். — (ஆதலால்) — உயிர்க்கு - (மனித)ருயிர்க்கு
— அறத்தினுங்கு - தருமத்தின்மேற்பட்ட — ஆக்கம் - பெரு
க்கத்தைத்தருவது — எவன் - யாது. எ - று ஐ - அசைநிலை -
எல்லாப்பேறுகளினும் சிறந்ததாகலின் மோஷத்தையச் சிறப்
பெய்றார், ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல் [இதனால் அறத்தினும்
அறிவுமாகிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது. (க)

அ மறத்தினுடைய காக்கமு மிஷலை யதனை .... *
மறத்தலினுங் கிலலை கேடு..... .. உ.

இ-ள் (ஒருவனுக்கு) — அறத்தினுங்கு - தருமத் (செய்தலி
ன்)மேற்பட்ட — ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் (தருவதும்) —
இல்லை. — அதனை - அத்தருமத்தை — மறத்தலினுங்கு -
(மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின்மேற் பட்ட — கேடு - கேட

டைத் (தருவதும்) — இல்லை. எ - று ஐ - அறத்தி னுங்காக்கமு
மிஷலையெனமுன் சொல்லப்பட்டதையே அனுவதித்தார் - அத

இலே தேவியருதலச் சொல்லுதலாகிய பட்டினத்தி [இதனால்
அதுசெய்யாதபோது தேவியருதல் சொல்லப்பட்டது] (உ)

ஓ ல்லும்வணகயாலறவினை போவாதே..... *
செல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல் .... .. ரு.

இ-ள் ஓல்லும்வணகயால்-(தமக்குத்தமக்குக்கூடும்) வணக
யால்—அறவினை - தருமமாகிய நன்வினையை -- ஓவாதே-இ
டைவிடாமல் -- செல்லும்வாயெல்லாம்- (அது)செல்லுமிடங்
களினாலெல்லாம் -- செயல்- செய்க்கடவா-எ-று. * கூடும்
வணகயாவது - இல்லறம் பொருளாளவுக்கு ஏற்கவும், துறவறம்
சுரீரநிலைக்கு ஏற்கவும், செய்தலாம். செல்லுமிடங்க ளாவன-
மனமும், வாக்கும், காயமும், ஆம். அவற்றினாலே செயல்ப
படுகிற அறங்களாவன- நற்சிந்தையும், நற்சொல்லும் நற்செ
யலும், ஆம் [இதனால் அறம்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது].

ம னத்துக்கண் மாகில னுதலனைத்தற *
இதனால் நீர பிற..... ..ச.

இ-ள்.(அப்படியறஞ்செய்யவன்!) -- (தனது)தெஞ்சினிட
து அதுவா தமவது முன் சொல்லப்பட்டதையே மருந்துவதென்றதற்கு
குட்டுப்படுத்துவதென்றதல்.

ச-ஆம். அது—அறனவையுறுத்தல்.

௮௫

தீது—மாசிலுதல் - குற்றமில்லாதவனாகக் கவன், —அறன்-
தருமமாவது!—அனைத்து - அவ்வளவே, —பிற - அது ஒழிந்
தசொல்லும்வேடமும்!—ஆகுலநீர - (அறமெனப்படுவனவல்
ல)-ஆரவாரகுணத்தையுடையனவாம். எ-று. இஃ குற்றம்- தீய
வைநினைத்தல். பிறர் அறியவேண்டிச் செயப்படுதலால் ஆகு
லநீரபிறவென்றார். மனதிலே குற்றமுடையவனாகிய போது அத
ன்வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செயப்படுகிற
அறங்களிலே படன் இல்லென்பதும் பெறப்பட்டது. (ச)

அ முக்காறவாவெருளியின்னஞ்சொன்னுஞ்
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.... (ரு)

இ-ள். அமுக்காறு - (பிறருயர்ச்சி) பொருளையும்—அவா-
(ஈம்புல) வாசையும்—வெருளி - (அவைகாரணமாகப் பிறர்
(ஈயல்உண்டாகிற) கோபமும்) — இன்னஞ்சொல் (அதுபற்றி
வருகிற) தடுஞ்சொல்லும் — நான்கும். ஆகியவற்றான் கிணையு
ம்—இழுக்கா-கடிந்து—இயன்றது - (ஒழிவில்லாமல்) நடந்த
து!—அறம்-அறமாவது. எ-று. இஃ இன்னால் இந்நான்கோடு கல
ந்து நடந்தது அறமெனப்படாநென்பதுக்கொள்க. (இவை
இரண்டுபாட்டாலும் அறத்தினியல்புசொல்லப்பட்டது. (ரு)

அ ன்றறிவா மென்னு தறஞ்செய்க மற்றது *
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை,....எ.

இ-ள். (நாம்இப்போதுஇனையேமாகலின்) —அன்று-இற
க்ருநாளில்—அறிவாமென்னுது - செய்வோமென்று நினையா
மல்—அறம்-தருமத்தை—செய்க- (தினந்தோறுஞ்)செய்ய
க்கடவர்.— அது - அப்படிச்செய்யப்பட்டதருமமானது!—

பொன்றுங்கால் - உட்பினின்றுமுயிர் போங்காலத்து — பொ
 ன்ருத்துணை - (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாததுணையாம். எ-று. ~~ஐ~~ ம
 ற்று - அசைநிலை. செய்வதும் பழியவும் உயிரோடுகூடி மற்றை
 யுடம்பிலும் செல்லுதலால் அழியாததுணையாயிற்று. [இதனால்
 அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்வாத வுடம்பு இருக்கிற
 போதே செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அறத்தா றிதுவென வேண்டா ளெனக் .... *
 பொறுத்தானோ ரீந்தானிடை .... எ.

இ-ள். அறத்தாறு - தருமத்தின்புடன் — இதுவென - இது
 யின் ஈ-ஆம் - அறி — அறன் வலியுறுத்தல்.

உென்று (ஆதமவளவையால்) அறிவிக்க — வேண்டா - வேண்டி
 யதில்லை — சிவிகை - தண்டுகையை — பொறுத்தானோரி - சுமப்
 பவனோரி — ஊர்ந்தானிடை - செலுத்துவோனிடத்துக் (கா
 ட்சியளவையினாலேயே அறியப்படும்.) எ-று. ~~ஐ~~ எனவென்
 றதனால் சொல்லளவையாகிய ஆதமபிரமாணமும், பொறுத்
 தானோ ரீந்தா னிடையென்றதனால் - காட்சியளவையாகிய
 பிரத்தியக்ஷபிரமாணமும், கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமெ
 ன்பதுகுறைந்து நின்றதனால் - சொல்லெச்சம். [இதனால் அழி
 யாததுணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.] (ஏ)

ஐழ்நாள் படா அமை நன்றாற்றின஁தொருவன் *
 வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்..... அ

இ-ள். ஒருவன்—வீழ்நான்—(செய்யாமல்) கழியுநான்—
படாமை—உண்டாகாமல்—தன்று—தருமத்தை—ஆற்றின்—
செய்வானாயின்—அஃது—அச்செய்கையானது—வாழ்நான்—
(அவன்சரிதத்தோடுகூடி) வாழ்நானது—வழி—(வரு)வழியை
—அடைக்குங்கல்—(வாராம)லடைக்குங்கல்லாம். எ-து. அந்
நூனம்—அகங்காரம்—அவா-விருப்பு-வெறுப்பு—என்கிற—ஐங்
கைக்குற்றங்களால் வருகிற—தல்வினை—நீவினை—என்கிற இருவ
கைவினைகளும் உள்ளவனாக்கும் உயிர் உடம்போடு கூடிநின்
து அவற்றின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அனுபவிகரும்
ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது.] (அ)

அ றத்தான் வருவதே யின் பமற்றெல்லாம் *
புறத்தபுகழுமில். ....

இ-ள் அறத்தான் - இல்லறத்தோடுபொருந்தி— வருவதே—
வருமின்பமே|—இன்பம் - இன்பமாகும்—மற்றெல்லாம்—
அதனோடுபொருந்தாதுவருவனவெல்லாம்|— (இன்பமாயினு
ம்)—புறத்த-துன்பத்துடனேவனவாம்— (அதுவுமல்லாம
ல்)—புகழும் - புகழையும்?—இல் - உடையனவல்ல. எ-து. அஃது
இன்பம்—காமத்தினனுபவம். இன்பத்திற் புறமெனவே துன்

பமாயிற்று. பாவத்தால் வரும்பிறவில் விசுழவுமுதன்னவை
அப்போது இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும் பின்பு துன்பமா
ய் விளைதலாற் புறத்தவென்றோர் புகழுமில்வெனவே - அறத்
தோடு வருவதாயிவனின்பம் புகழுமுண்டத்தாமென்பது பெ
ரும். [இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும், புகழு

ம்,பெறவாரொன்பதுசொல்லப்பட்டது.]

(க)

செயற்பாலதோருமறனே யொருவற .... *
சுயற்பாலதோரும் பழி. .... ய.

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு-செயற்பாலது - செய்தற்ற
ன்மையது|—அறனே - நல்வினையே —உயற்பாலது - ஒழித்
ற்றன்மையது|—பழி(யே) - தீவினையே. எ-து. தேற்றே
காரம்பின்னுங் கூடப்பட்டது. ஒருமீரண்டும் - அசைநிலை
கள்,பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப்பழியென்றார். இதனாற்
செய்வதும், ஒழிவதும், நியமிக்கப்பட்டன.] (ய)

பாயிரமுற்றிற்று.

இல்லறம்

இல்லறமாவது - இவ்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற
வழியிலே நின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடையமனைவி
போடு கூடிச் செயப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே
சொல்லத்தொடங்கினார்.

இ-ஆம், அதி.-- இவ்வாழ்க்கை.

அஃதாவது மனையாளோடு கூடிவாழ்தலினது சிறப்
பாம். இவ்வாழ்க்கைநிலையானது அறஞ்செய்தற்குரிய
இருவரைநிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இதுஅறன்வலி
யுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாழ்வா நென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு லு
தல்லாற்றி னென்ற துணை.....

இ-ள். இவ்வாழ்வானென்பான் - இவ்வறத்தோடு கூடிவாழ்
பவனென்று சொல்லப்படுவோன் | — இயல்புடைய - (துறைய
றத்) தன்மையையுடைய — முவர்க்கும் - (மற்றை) முவர்க்கும்
— நல்லாற்றில் - (அவரது) நல் (வொழுக்க) வழிகளில் - நின்
ற-நிலைபெற்ற - துணை - துணையாவான். எ-று. இவ்வென்ப
து அநனறத்தை உணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். மற்றைமுவர
வார் - ஆசாரியனிடத்தே ஒதுகின்றவனும் விரதங்காக்கின்றவ
னும் ஆயெயிரமசாரியும், காட்டினிடத்தேபோய் மனைவி

யது   இ-ஆம், அது — இவ்வாழ்க்கை.

யோடு தவஞ்செய்திவகுதிய வானப்பிரஸ்தனும், எல்லாப்
பற்றுக்களையும் விட்டவகுதைய சன்னியாசியும், என்றறிக. இவ்
வாழ்வான் - பசி-தோய்-குளிர் - முதலானவற்றால் அவ்வொழு
க்கங்களுக்கு இடையூறுவாராமல் உண்டாமருந்து முதலான
வை கொடுத்து அவரவ்வொழுக்கவழிகளிலே தப்பாமல் நடத்
தனையெனவே நல்லாற்றினின்ற துணைபென்றார்   (க)

துறந்தாரிக்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தாரிக்கு *
மில்வாழ்வா னென்பான் துணை. .... .. உ.

இ-ள். துறந்தாரிக்கும் - (அநாதமானவராலே) விடப்பட்
டோர்க்கும் — துவ்வாதவர்க்கும் - வறுமைப்பட்டவர்க்கும்
— இறந்தாரிக்கும் - (ஒருவருமில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கு
ம் — இவ்வாழ்வானென்பான் - இவ்வாழ்வானென்று சொல்லப்

பயிவோனே—துணை-துணையாவான். ஏ-து. ஆதாரமானவ
 ராலே விடப்பட்டவர்க்குப் பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதார
 மாய்நின்று வேண்டியனசெய்தலாலும், வறுமைப் பட்டவர்க்
 கு உணவுமுதலானவை கொடுத்தலாலும்; இறந்தவர்க்கு நீர்க்
 கடன்முதலானவைசெய்து நல்லத்தியை அடைவித்தலாலும்,
 துணையென்றார். [இவையிரண்டு பாட்டாலும் இவ்வாழ்க்கை
 எல்லாவுபகாரங்களுக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.உ

**தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றங்
 கைமபுலத்தா றேழம்ப நலை,..... ..க.**

இ-ள், தென்புலத்தார் -பிராரும்—தெய்வம் - தேவரும்-
 விருந்து-அநிதியரும்—ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும்—தான் - தா
 னும்—என்று-என்றுசொல்லப்பட்ட—ஐம்புலத்து - ஐந்திட
 த்துஞ் செயப்படுகின்ற—ஆறு- (அற) வழியை -- ஒம்பல்-வ
 முவாமற்செய்தல்!—தலை - (இவ்வாழ்வானுக்குச்) உடம்புடை
 யவறமாடி.ஏ-து. ஆங்கு-அசைநிலை. பிராரர் - ஒர்த்தேவசாதி
 யார், அவர்க்கு இடமெதற்காதலின் - தென்புலத்தாரென்றார்.
 தெய்வம் - சாதிபொருமை.விருந்து-புதுணை. அதிலிங்கேட
 றியவராய்வுந்தவரை உணர்ந்தவிடிலே ஆருபெயர். தான்செ
 வ்வையா யிருந்துகொண்டி எல்லாவறங்களையும் செய்பவேன்
 பிதலின் தன்னைக்காப்பாற்றுவதும் அறமாயிற்று. இவ்வைந்
 துவகையும் தருமஞ் செய்தற்கு இடங்களாகையால் ஐம்புல
 மென்றார். இவ்வைத்திட்டங்களுக்கும் ஐந்துபங்கு வேண்டித

ஆம்,அதி—இவ்வாழ்க்கை.

யக

லால் அரசனுக்கு ஆதில் ஒருபங்காயிற்று.

(க)

பழியஞ்சிப் பாத்து னுடைத்தாயின்வாழ்க்கை *
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில். - - - ௪

இ.ள். (பொருள்சம்பாதிக்கும்போது) — பழி - பாபத்து
க்கு — அஞ்சி - பயப்பட்டுச் (சம்பாதித்து) — பாத்து - (அப்பொருளை முன்சொல்லப்பட்ட பதிலுமார்களுக்கும்) பங்கிட்டு
— உண்ண - (தான்) உண்ணுதலை — வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இவ்வாழ்க்கையானது — உடைத்தாயின் - உடையதானால் — வழி - (அவனது) சந்ததியானது — எஞ்சல் - குறைதல் — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும் — இல் - இல்லை, எ - று ஐயு பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப் பங்கிட்டுண்பால் அறமானது பொருளுடையானையும், பாவமானது தன்னையும், அடைந்து சந்தி அழியுமாநிலால் பழியஞ்சியெய்ஞர். வாழ்பவனது உடைமையாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது. (ச)

அன்பு மறனு முடைத்தாயினில்வாழ்க்கை *
பண்பும் பயனு மது. - - - ௫.

இ.ள். இவ்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இவ்வாழ்க்கையானது — அன்பும் - (தன்மனையாளிடத்துச்செய்யத்தகு) மனப் பிணையும் — அறனும் - (பிறர்க்குப்பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும் — உடைத்தாயின் - உடைத்தானால் — அது - அவ்வுடைமையானது — (அவ்வில்வாழ்க்கைக்கு) — பண்பும் - குணமும் — பயனும் - பிரயோசனமும் ஆம். எ - று ஐயு மனையாளுக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை இல்லாததொன்று இல்லாறம் முடிவுபெறுதலாகையால் அன்புடைமை பண்பும், அறமுடைமை பயனும், ஆயின. அன்பையும், அறமையும், முன்வைத்

த ஓழுங்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும்; ப
யனையும், வைத்தலால் நிராநிறைபணி. [இவைமுன்னுபாட்டா
லும் இவ்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.

அறத்தாற்றி நில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஷப் பெறுவ தெவன். - - - ன்.

இ - ள். (ஒருவன்)—இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையை—
அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியில்—ஆற்றின் - செலுத்துவா
ருயின்—புறத்தாற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியி

உய

இ-ஆம்,அதி.—இவ்வாழ்க்கை.

வே—போய் - சென்று—பெறுவது - பெறும்பயன் | —எவ
ன்-யாது. எ-று தருமத்தின்வழி - பழியஞ்சிப்பகுத் துண்
னாதலும் அன்புடைமையுமெனமுன் சொல்லப்பட்டவழியா
ம். புறத்தாறு-மனையை விட்டு வனத்திலே செல்லுதலை. அந்நி
லை தரும்பயனை இது தருமென்னும் பொருள் தோன்றற்குப்
போய்ப்பெறுவதெவனென்றார். (ஊ)

இயல்பினு நில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் ஃ
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை. - - - ன்.

இ - ள். இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையிலேநின்ற—இயல்பி

னான் - (அதற்குரிய) வியல்புபாடுகடி—வாழ்பவனென்பான் - வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன் | — முயல்வாருளெல்லாம் - (ஐம்புலங்களைவிட) முயற்சிசெய்வாரெல்லாருள்ளும் — தலை - மேற்பட்டவனாவான். எ - று ~~ஐ~~ முற்றத்துறந்தவராகியசன்னியாசிகள் ஐம்புலங்களை விட்டமையால், முயல்வாரென்றது - வனத்திலே தவம் செய்வோராகிய வானப்பிரஸ்தரை. இவ்வாழ்வோன் அம்முயற்சிசெய்யாமலே பயனைப்பெறுதலினாலே தலைபென்றார். (எ)

ஆற்றி நெழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னென்மையுடைத்து. - அ.

இ-ள். (தவஞ்செய்வோரையும்)—ஆற்றின்-(தமது) வழியிலே—ஒழுக்கி - நடத்தி—அறன் - (தானுத்தன்) னறத்தினின்றும்—இழுக்கா-தவமுத—இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையானது | — நோற்பாரின் - அத்தவஞ்செய்வாரது நிலையினும்—நோன்மை - பொறுமையை—உடைத்து உடைபதாம். ஏறு. ~~ஐ~~ பசிமுதலான இடையூறு தீர்த்தலால் ஆற்றிநெழுக்கிபென்றார். நோற்பாரென்பது அவரது நிலையை உணர்த்தலால் ஆகு

பெயர் தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்த நோயை அல்லது இவ்வாழ்வானது நிலைபோல் பிறருக்கு வந்தநோயையும் பொறுத்தவில்லாமையால் நோற்பாரி னென்மையுடைத்தென்றார். (அ)

அறனைப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று. - க.

இ - ள். (இருவகையறங்களுள்) — அறனைப்பட்டது
நெ-ஆம், அநி.—இவ்வாழ்க்கை, உக

(தூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது | —இவ்வாழ்க்கையே. — (மற்றைத் துறவறமோவென்றால்) — அஃதும் - அதுவும் | — பிறன்பழிப்பது - பிறனும் பழிக்கப்படுவதை | — இல்லாயின் - இல்லாதிருந்தால் — நன்று - (அவ்விலவாழ்க்கையோடு ஒருசன்மையதாக) நன்றும். எ-று. ஐஃ ஏகாரத்தினாலே இல்லறத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்ட துறவறத்தை அஃ தென்பது கூட்டிநின்றது. பிறன்பழிப்பதென்றது கூடர் பொருட்சத்தை. துறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கவேண்டியவருத்தம் உண்டாயிருத்தலால் அது நிறைவேறுவது அரிது, இல்லறத்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமை யால் இது நிறைவேறுவது எளிது, ஆதலால் அப்படிப்பட்ட துறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும் போது இல்லறத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. [இவைநான்ருபாட்டாலும் இல்லறமே பயனுடையதென்று அதன்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வை யத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் - ய.

இ-ள். வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்மியல்பினால் — வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள் — வாழ்பவன் | — (மண்ணுலகத்தானேயாயினும்) — வானுறையும் - விண்ணுலகத்திலிருக்கின்ற — தெய்வத்துள் - தேவருள் — வைக்கப்படும் - (ஒருவருட) வைத்து நன்றாகமதிக்கப்படுவான். எ-று. ஐஃ பின்னே தேவனுப்பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித்தல் நிச்சயமாயிருக்கையால் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது] இம்மைப்பயன் புகழ். அதை இறுதியிலே சொல்லுகிறார். (ய)

*****

சு-ஆம், அதி.—வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

அல்தாவது அவ்விலவாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனை
யானது நன்மைபாம். இதனாலேயே அதிகாரமுறைமை
யும் விளங்கும்.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தம் கொண்டான்
வளத்தக்கான் வாழ்க்கைத் துணை. - க.

இ-ள். மனைத்தக்க - இல்லறத்துக்குத்தக்க—மாண்புடைய

உஉ சு-ஆம், அதி.—வாழ்க்கைத் துணைநலம்

ளாகி - நற்குண நற்செய்கைகளையுடையவளாகி—தற்கொண்
டான் - தன்னைக்கொண்டவனது—வளத்தக்கான் வாழ்க்கை-
வரவுக்குத்தகுந்தவாழ்க்கையையுடையவர் | —துணை-(அவ்வ
ல்லறத்துக்குத்) துணையாவான். ஏ-து. நீ நற்குணங்களாவன-
துறத்தவனாயுபுசரித்தலும், விருந்தாராய்தலும், வறியவரிடத்
தே யருளுடைமையும், முதலானவையாம், நற்செய்கைகளா
வன - வாழ்க்கைக்குவேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றி
வைத்தலும், உண்டிசமைத்தவ்வல்லமையும், உபகாரஞ்செய்
தலும், முதலானவையாம். வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையாவ
து-முதலுக்குத்தக்கபடி செலவுசெய்தல். [இதனால் இவ்வி
ண்டு நன்மைகளும் சிறந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது(க)

மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை
பெனைமாட்சித் தாயினு மில். - - - உ.

இ-ள். மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத்தகுந்த நற்குண நற்
செய்கைகள்—இல்லாள்கண் - (ஒருவனது) மனையாளிடத்தே
—இல்லாயின் - இல்லையாயின்—வாழ்க்கை - அவ்விலவாழ்க்கை

யானது | - எனைமாட்சித்தாயினும் - (செவ்வத்தால்) எவ்வள
 . பெருமையை உடையதாயினும் - இவ் - அப்பெருமையை
 . உடையதன்று, எ-து. ஐ படைப்படைமயால் இல்லையென்றும்.

இல்லதெனில்லவண் மாண்பான லுள்ளதெ *
 வில்லவண் மாணுக் கடை. - .. - ௩.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) - இல்லவர் - மனையாள் - மாண்பா
 . ளில் - நற்குண நற்செய்கையளாயிருந்தால் - இல்லது - இல்
 லுதது | - என்-யாது, - இல்லவர் - அம்மனையாள் - மாணுக்
 கடை - அப்படிப்பட்டவளாக இருந்தால் - உள்ளது | - என்
 யாது. எ-து. ஐ மாண்பென்னும் குணப்பெயர் இங்கே அத
 னை உடையவளுக்கு ஆயிற்று.] இவ்விரண்பாட்டாலும் இல்
 வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது மனையாளது நற்குண நற்செய்
 ளையே மற்றவை யல்லவென்பது. சொல்லப்பட்டது. (௩)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவளகற்பென்னுந் *
 திண்மைபுண் டாகப் பெறின். - - - ௪.

இ - ள் (ஒருவன் பெறுதற்குரிய பொருள்களுள்) - பெண்
 . னின் - மனையாளினும் - பெருந்தக்க. - உயர்வாகியபொருள்க

ஈ-ஆம், அதி. - வாழ்க்கைத் துணைதலம்.

உரு

ள்—பா - எனவ|—உஉ - இருக்கின்றன. — கற்பென்னுத்தி
ண்மை - கற்பென்னுங்கலங்கா நிலைமை—உண்டாகப்பெற்றின் -
(அவளிடத்தே) உண்டாயிருக்கப்பெற்றால்- எ - று. ❀ கற்பு
டையாள்போல் அறமுதலாகிய மூன்றுக்கும் ஏதுவாய்ப்பொ
ருள்கள் வேறில்லாமையால் - யாவுளவென்றார். [இதனால் கற்பு
நலத்தது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ச)

தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநம் நொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மறழ. - - - இ.

இ-ள். தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை—தொழாள் - வணங்கா
ளாகி—கொழுநன் - (தன்னுதெய்வமாகிய) கணவனை—தொ
ழுது - வணங்காநின்ற—எழுவாள் - (நித்திராவிட) டெழுந்திரு
ப்பவள்—பெய்யென- பெய்யென்றுசொல்ல - மறழ - மறழ
யானது|—பெய்யும். எ - று. ❀ தெய்வந்தொழுதற்கு மறழம்
தெளிவது ஆயினொழுங்காலத்தாகனின் - தொழுதெழுவாளெ
ன்றார். தொழாநின்றென்பது - தொழுதெனத்திரிந்துநின்றது.
தெய்வமும் ஏவல்செய்யுமென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவ
ளது வல்லமை சொல்லப்பட்டது] (இ)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தனைகசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விவாள் பெண். - - - கூ.

இ-ள். தற்காத்து - (கற்பினின்றும்வழுவாமல்) தன்னைக்கா
ப்பாற்றிக்கொண்டு — தற்கொண்டாற்பேணி - தன்னைக்கொ

ண்டவனையும் (உண்டமுதலானவற்றால்) உபசரித்து—தகை
சான்ற - (தம்மிருவரிடத்தும்) நன்மையமைத்த—சொற்கா
த்து-புகழை (நீங்காமற்) காட்பாற்றி—சொர்னிலாள் - (முன்
சொல்லப்பட்ட நற்குண நற்செய்கைகளிலும் (உறவி)யில்லா
தவளே|—பெண் - பெண்ணாவாள். எ-று. சீத் தன்னிடத்துப்பு
கழாவது-ஊராராகற்பினாலே தன்னைப்புகழ்வது. [இதனால் த
ன்னைப் புகழ்த்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (சு)

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யுமகளிர்   *
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை. - - - - எ.

இ-ள். மகளிர்- பெண்டினா—சிறை - சிறையினாலே—காக்
கும்-(தலைவர்) காக்கும்—காப்பு-காவலாந்து|—எவன் - என்
னபிரயோசனத்தை—செய்யும்.—நிறை - (சமது) நிறையா
உச   சு-ஆம், அநி.—வாழ்க்கைத்துணைதலம்.

ல்—காக்கும் - (அவர்) காக்கும்—காப்பே-காவலே|—தலை
முதன்மையானகாவல். எ-று- சீத் சிறை-மதிந்காவல் வாயித்க
வல் முதலானவை. நிறை-மனதைக்கற்பின்வழியிலேநிறுத்தல்
காவலிரண்டிலும் நிறைக்காவல் இல்லாதவிடத்துச் சிறைக்கா
வலாலே பயன் இல்லை என்றற்கு நிறைகாக்குங் காப்பே தலை
பென்றார். [இதனால் தன்னைக் காத்தலினது சிறப்புச்சொல்ல
ப்பட்டது.] (எ)

பெற்றாற் பெநிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு. - - - - (அ)

இ-ள். பெண்டிர்—பெற்றான்-(தம்மைக்)-கொண்டகணவனை—பெறின்-(பூசித்தல்)பெறுவாராயின்—புத்தேளிர் - தேவர்—வாழும்-வாழ்த்திகிடமாகிய—உலகு - உலகத்தில்—பெருஞ்சிறப்பு-(அவராத் செயப்பரிம) பெரியசிறப்பினை—பெறுவர். எ-து. ~~ஐ~~ பூசித்தல்-வருவிக்கப்பரிதலால்சொல்லெச்சம். [இதனால் தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்தபெண்டிர் தேவர்களாலே பூசிக்கப்படுவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் *
 னேறுபோற் றிடு நடை. - - - - - க.

இ-ள். புகழ். தீர்த்தியை—புரிந்த-விரும்பிய—இல்-மனைவாரினை—இலோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு—இகழ்வார்முன்-(சம்மை)யிகழ்ந்துபேசும்பகைவர்முன்—ஏறுபோல் - ஆன்செங்கம்போலும்—~~ஐ~~நடை - பெருமிதநடை—இல்லை. எ-து. ~~ஐ~~ புரிந்தவென்பதனினு விகாரத்தால் தொக்கது. பெருமிதநடை யானுக்குச் சிங்கவேறு நடையினால் உபமானமாதலால் ஏறு

போலென்றார். [இதனால்புகழைக்காப்பாற்றாதவிடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] - - - (க)

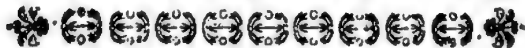
**மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத *
 னன்கல னன்மக்கட் பேறு. - - - - - ட**

இ-ள் (அறிந்தோர்)—மனை-மனைபாளது—மாட்சி-நற்குணநற்செய்கைகளை—மங்கலம்-(ஒருவனுக்கு) நன்மையாம்—என்ப-என்றுசொல்லுவார்.—நன்மக்கட்பேறு- நல்லபுதல்

வரைப்பெறுதலை—அதன்-அவற்றுக்கு—நன்கலன்-நல்லவாபரணம்—(என்ப)-என்றுசொல்லுவார். எ-து. ~~ஐ~~ அறிந்தோ

மென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்று - அரை. [இதனால்வா
 எ-ஆம், அதி—வாழ்க்கைத்துணைநலம். ௨௫

புகைத்துணைக்காவதோரணிகலம்சொல்லி அதனால்பின்வருவ
 தாகிய அதிகாரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்கப்பட்டது.] (ய)

எ-ஆம், அதி—புதல்வரைப்பெறுதல்-

அஃதாவது - முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கட்கு
 வேள்வியாலும், தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப்பெ
 றுதலாலும். அல்லது செலுத்தக்கூடாமைபால் - அக்கட
 ன் செலுத்தற்பொருட்டு நல்லமக்களைப் பெறுதலாம்.
 அதிகாரமுறைமை முன்பெறப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் பாமநில திஸ்சை பறிவறிந்த *
 மக்கட்பே நல்ல பிற. - - - - க.

இ-ள். பெறுமவற்றுள்-(ஒருவன்) பெறும் பேறுகளுள் -
 அறிவறிந்த - அறிவுட்வண்மிமனைகளை அறிதற்குரிய-மக்கட்
 பேறல்ல - புதல்வரைப்பெறுதலையல்லது - பிற - மற்றை
 பிற்பேறுகளை--பாம்| - அறிவறிதலை-மறிப்பதில்லை.எ-று. *
 அறிதற்குக் காரணமாகிய வரிமை அவ்வறிதலைஉண்டாக்கியே
 விடிகாதலின் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தா
 ற்சொல்லினார். அறிவறிந்தவென்றதனால் மக்களென்னும்பெ
 ற்பாப்பென்பபாலை ஒழித்துநின்றது. [இதனால் புதல்வரைப்பெ
 றுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (ச)

எழுபிறப்புந் தியவை திண்டா பழப்பிறப்பாப்*
 பண்புறட மக்கட் பெறின். - - - - ௨

இ-ள். எழுதிற் பட்டும் - (வினைவசத்தினால் உண்டாகிற்) எழு
வதைப்பட்ட பிறப்பிலும் - தீயவை - துன்பங்கள் - தீண்டா -
(சென்று ஒருவனை) யடையாவாம். - பழிபுறங்கா - (பிறரால்)
பழிக்கப்பட்டாத - பண்புடை - தற்குணங்களைப் புடை - மக்கட்
பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவானாயின். எ - று. ~~ஐ~~ தந்தைதாய்
களது தீவினை தேய்தற்பொருட்ம் அவனைக்குறித்துப் புதல்
வராலே செய்யப்படும் தானதருமங்களுக்கு அவரது தற்குண
ம் காரணமாகலின் பண்புடைமக்களென்றார். எழுதிற் பட்ட
எழுதலைமுறைபுமாம். எழுதிற் பாவன - தேவர் - மனிதர் - வில்
ங்கு - பறவை - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன - தாவரம் - என்பன.] (உ)
எ

உரை

எ-ஆம், அதி - புதல்வரைப் பெறுதல்.

தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு *
டந்தம் வினையான் வரும். - - - கூ.

இ-ள். தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை - தம்பொருள் - தம்
முடைய பொருள்கள் - என்ப - என்று சொல்லுவார்.) அறிந்தோ
ர்.) - அவர்பொருள் - அப்புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்கள் -
தந்தம்வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர் செய்யும் தல்வினை
யினாலே - வரும் - (தம்மிடத்து) கரும். (ஆதலால்) எ - று. ~~ஐ~~
பொருள் சம்பாதித்த புதல்வரைப் பொருளெனவுபசரித்தார்.

[இவை இரண்டு பாட்டாலும் நல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர்
அடையும் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது (கூ)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள் *
 கிறுகை யளாவிய கூழ். - - - சு.

இ-ள்-தம்மக்கள்-தம்முடையமக்களது—கிறுகை - கிறிய
 கைகளால்-அளாவிய-அளாயப்பட்ட—கூழ்-சோறுனது|—
 அமிழ்தினும்-(சுவையினுலேமிருந்த) அமிர்தத்தினும்—ஆற்ற
 வினிது-மிகவுமினிமையையுடைந்தாயிருக்கும் எ-று. **ஐ** கிறு
 கையளாவல் - தாய் தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்ணும்
 போது சோற்றைத்துழாவுகமுதலாயின.] (ச)

மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர் *

சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு. - - - இ

இ-ள்-உற்கு(ஒருவனது) உடம்புக்கு - இன்பம் - இன்ப
 மாவது|—மக்கள்-மக்களது—மெய் - உடம்பை—தீண்டல்-
 தொழிதல்.—செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு — இன்பம் -
 இன்பமாவது — அவர் - அவரது — சொல் - சொற்களை—
 கேட்டல்-கேட்குதல்.—எ-று. **ஐ** மற்ற-அசைநிலைபிள்ளைகள
 து மழலைச் சொல்லையன்றி அவர்கற்றறிந்துபேசுஞ்சொல்லு
 ம் இன்பமாகவின் - அவையிரண்டுக்கும் பொதுப்படச்சொல்
 லென்றார். தீண்டல் கேட்டல்களினால்உண்டாகும் இன்பங்களை
 த்தீண்டல் கேட்டலெனலால் ஆகுபெயர்கள்.] (இ)

குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண் *
 மழலைச்சொற்கேளா தவர். - - - சு.

இ-ள்-தம்மக்கள்-தம்முடையபுதல்வரது—மழலைச்சொல்-
 குதலைச்சொற்களை—கேளாதவர்|—குழல் - குழலினிசை—

இனிது—யாழ்-வினையினிகை-இனிது—என்ப - என்றுசொ
 வ்லுவார்.எ.று. ஸ்ரீ குழல்-யாழ் - அவற்றினிகையைக்காட்டித்
 லால் ஆகுபெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல்
 இனிதென்றுசொல்லுவாரென்றதாயிற்று. இனிமை மிகுதிப
 ற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்புவகையாற் றிசொல்லினார். [இவை
 மூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது. (ஈ)

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவைபத்து *
 முந்தி யிருப்பச் செயல். - - - எ.

இ-ள்.தந்தை-தகப்பனாவன்—மகற்கு - புதல்வனுக்கு—
 ஆற்றும்-செய்யத்தரும்—நன்றி - நன்மைபாவது|—அவைய

த்து-(கற்றவரது) சபையினிடத்து—முந்தியிருப்ப - (அவரி
 னு)மேற்பட்டிருக்க—செயல் - (கல்வியையுடையவ) னுக்குத்
 லாம். எ.று. ஸ்ரீ பொருளுடையவளுக்கல்முதலானவையின்மீன்
 துன்பத்தைத்தரினுந் தரும் ஆதலால் அவை நன்மையாகாவெ
 ள்பதுகருத்து. [இதனால் தந்தைகடல்சொல்லப்பட்டது.] எ)

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து *
 மன்னுயிரிக் கெல்லா மினிது. - - - அ.

இ-ள்.தம்மங்கள் - தம்மக்களது—அறிவுடைமை - அறிவு
 டையராயிருக்கையானது|—மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில்—
 மன் - நிலபெற்ற—உயிரிக்கெல்லாம்—தம்மின் - சமக்ரு (இ
 னியதாதலினும்)—இனிது - இனிதாயிருக்கும். எ.று. ஸ்ரீ (இ)

கே அறிவென்றது இயற்கை யறிவொங்குடைய கல்வியற்றலைய
அறிவுடைமை கண்டுகொடுத்தற்குரியவர் அறிவுடையோராதலால்
இங்கே மண்ணுயிரொன்றது அவர்மேல்தின்றது. [இதனால் தன்
தையினும் உலகத்தார்மகிழ்வொன்பது சொல்லப்பட்டது.அ]

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்

சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய். . . . .

இ-ள். தன்மகனை—சான்றோனென - (கல்விக்கேள்விகளினு
லே) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல -கே
ட்டதாய்|—ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்தினும்—பெரிது
வக்கும்-மிகமகிழ்வாள்.எ-று. ஈ மடியின்மேலேகண்டதனால்
உண்டாகியபொதுவான மகிழ்ச்சியினும் நிறைந்தகல்விக்கேள்
விகளையுடையவனெனக் கேட்டதனால் உண்டாகிய சிறப்பான
மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமென்றும், பெண்ணைக்

௨௮ ஏ-ஆம்,அதி—புதல்வரைப்பெறுதல்.

குணத்தினால் தானாக அறியமாட்டாமைமயால் சகடதாயென
வும், சொல்லினார். அறிவுடையோரொன்பது வருவிக்கப்பட்ட
து-சான்றோனென்று அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவரா
லையால், [தாய்மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமைமயால் அது இதனா
ல் வேறெழுத்துச்சொல்லப்பட்டது] (க)

மகனேறந்தைக் காற்று முதலியிவன்றந்தை *

பென்னோற்றான் சொல்லென்னுஞ் சொல் டி. .

இ-ள். தந்தைக்கு (தன்னைக்கல்வியுடையவளுக்கிய) தகப்ப
னுக்கு—மகன்—ஆற்றும். செய்யும்—உதவி - எதிர்நன்றியா
னது|—(தன்னறிவையும்ஒழுக்கத்தையும்கண்டவர்)--இவன்-
இவனது—தந்தை-தகப்பன்—(இவனைப்பெறுதற்கு)—என்!

என் னதவத்தை—தோற்றுகொல்-செய்தாடு—என்னும்-
என்ற—சொல்-சொல்லி (உண்டாக்குதலாம்.)எ-று. சொ
ல்லென்பது உண்டாக்குதலாகிய தன்காரணத்தைக்குறிப்பித்
துநின்றது. உண்டாக்கல் - அப்படிசொல்லாததல். [இத
னால் புதல்வனது கடன்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

-

அ-ஆம்,அதி—அன்புடைமை.

அஃதாவது-அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்தமு
டையவரிடத்து ஆசையை யுடையவனாயிருக்க. அதிகா
ரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இல்லற மினிதுநடத்
தலும் பிறையுயிர்களின்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின்
பயனாகலால் இது வேண்டப்பட்டது.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா மார்வலர் *
புன்கணீர் பூசறநும். - - - - - க

இ-ள். அன்பிற்கும்-அன்பினுக்கும்—அடைக்கும்- (பிறர
நியாமல்) அடைத்துவைக்கும்—தாம்- தாமும்—உண்டோ.
—(தம்மால் அன்புசெயப்பெற்றவரது துன்பங்கண்டவிடத்
தேபொழிதின்ற)—ஆர்வலர் - அன்புடையாரது—புன்கணீர்-
புல்லியகண்ணீர்—பூசறநும் - (உள்ளேயிருக்கின்ற அன்பி
னை)எல்லாரும் அறிவத்) தூற்றும். (ஆதலால்)எ - று. இஃ உம்
மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவையால் அறி
யப்படாதாயினும் அனுமான வளவையால் வெளிப்படுமென்

அ-ஆம்,அதி—அன்புடைமை.

உக

பதாம். [இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.

அன்பிலா ரெல்லாத் தமக்குரிய ரன்புடையா*
ரென்பு முரியர் பிறிக்கு. - - - உ.

இ-ள். அன்பிலார் | — (பிறிக்குப்பயன்படாமையால்) — எல்லாம் — எல்லாப்பொருள்களாலும் — தமக்கு - தமக்கே - உரியர். — அன்புடையார் | — (அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) — என்ரும் - (தம்) முடம்பாலும் — பிறிக்கு — உரியர். எ - று ஐந்தாம் க்கேயென்றபிரிநிலையேகாசம்வருவிக்கப்பட்டது. என்பு - உடம்பம் பிற்காதலால் ஆகுபெயர். என்புமுரியராகுதையுக்காகத் துலையேறியசிறியும் தன்முதுகெலும்பை இந்திரனுக்குக்கொடுத்தததிசையு முதலாயினோரிடத்தேகாண்க.] (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாறியிர்க் *
கென்போ டியைந்த தொடர்பு. - - - கூ.

இ-ள். — ஆறியிர்க்கு - பெறுதற்கரியமணிதருவிற்கு — என்போடு - உடம்பம்பாடு — இயைந்த - உண்டாகைய — தொடர்பு - சம்பந்தத்தை — அன்போடு — இயைந்த - பொருந்தாததெவந்த - வழக்கு - வழியின்பயனாகும் — என்ப - பன்னு (அறிந்தோர்) சொல்லுவர். எ - று ஐந்தாம் மணிதப்பிறப்பினருமை அதனையடைந்த உயிர்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன்பயனைபுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். உடம்போடுகூடியல்லாமல் அன்புசெய்யக்கூடாமையால் அதுசெய்தற்பொருட்கு இத்தொடர்ச்சியுண்டாயிற் றென்பதாம். ஆகவே இதில்தொடர்ச்சிக்கூப்பயன் அன்புடையையென்றாயிற்று.] (கூ)

அன்பினு மார்வமுடையதுவீணு *
நனைபென்னு நாடாச் சிறப்பு. - - - ச.

இ-ள். அன்பு-(சம்பந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பானது | — (அத்தன்மையிலே) - ஆர்வமுடைமை - (பிராரிதத்தே) ஆசையைபுடையவாயிருக்கையை? — ஈனும் - (ஒருவனுக்குத்) தரும். — அது-அவ்விருக்கையானது | — தன்னைபென்னும் - (இவனுக்குயாவரும்) தப்பினனென்று சொல்லப்படுகிற — நாடாச்சிறப்பு - அளவிதந்திறப்பை? — ஈனும்-தரும். எ-று. * எல்லாரும் தப்பினராதல் எல்லாப்பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாகலின் அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

ஈய்

அ-ஆம், அதி—அன்புடைமை

அன்புந் தமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத் *
தன்புற்றொ ரொத்துஞ் சிறப்பு. - ரு.

இ-ள். அன்பு-அன்பை—உற்று-உடையவராகி—அமர்ந்த (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய—வழக்கு - வழியின்பயனாகும் — என்ப-என்று (அறிந்தோர் |) சொல்லுவார். — வையகத்து-இவ்வுலகத்தில்—இன்புற்றார்-(இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று) இன்பத்தையனுபவித்தவராகி — எய்தும் - (அதாவதின்கே லின்

னுலகத்திற்கென்று) அடையும்—சிறப்பு - பேரின்பத்தினை? எ-று. * இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவிப்பாடும், மகனளோடும், சுற்றத்தோடும், கூடி இன்பமுற்றார் தம்மாலேயே யப்பட்ட வேள்வித்தொழிலினாலே தேவராப்ப் பிறந்து அங்கேயும் இன்பத்தை அனுபவிப்பாராகலின் இன்புற்றொய்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத்தினாலே இன்பமுற்று அடையப்படு

வதாகிய விண்ணுலகவின் பத்ததை இக்கேடும் ஐன்பமுத்து அ
டைதல் அன்பாலன்றி இல்லையென்பதாம். (௫)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் *
மறத்திற்கு மஃதே துணை. - - - ள்.

இ-ள். அறியார்-அறியாதவர் (சிலர்)—அன்பு - அன்பான
து—சார்பு-துணையாவது—அறத்திற்கே - தருமத்திற்கே—
என்ப-என்றுஞ்சொல்லுவார்.—மறத்திற்கும் - மறத்திற்குத்
தற்கும்—அஃதே-அவ்வன்பே—துணை - துணையாவது. எ-து.
ஐம்பெருவருடைய செயப்பட்ட படைமைப்பற்றி உள்ளத்தில் ம
றந்தாணியுண்டிதே அவனை நம்புகறினதே து அகன்மேல்
அன்புசெய்ய அதுநீங்குமாதவின் மறத்தெதீர்க்குதற்குந் து
ணையாமென்றற்கு மறத்திற்கு மஃதேதுணையென்றார். மறத்
திற்குமஃதே துணையென்றதற்குப்பெண்டிர் புதல்வர் முதலா
யினோரை நன்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக்குற்றதன்
செய்யப்படும்கோபத்துக்கும் அன்பேதுணையாமென்ப பொ

ருளுரைப்பினும் ஆம். [இவ்வையந்துபாட்டாலும் அன்பின
து சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (௬)

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காபுமே *
யன்பி லதனை யறம். - - - ள்.

இ-ள். என்பிலதனை - எலும்பில்லாத வுடம்பை—வெயிற்
போல - வெயிலானதுபோல—அன்பிலதனை - அன்பில்லாதவு

அ-ஆம்,அதி—அன்புடைமை.

யினா?—அறம்-அறக்கடவுள்—காயும் - சடுவான். எ.று.
 ஏ-அரசைநிலை.என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்றும், அன்பில
 தென்றதனால் உயிரொன்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்
 லாமல் எங்கும் ஒருதன்மைத்தாய்விடின் முன்னேபுழுமு
 தலானவைபோல் அப்படிப்பட்ட அறத்தின்முன்னே அன்றி
 ல்வாதவுயிர் தன்னியல்பாற் சென்றுகொடுமென்பதாம். (எ)

அன்பகத் தில்லா வுயிர் வாழ்க்கை என்பாற்கண் *
 வற்றன் மரத்தளிர்ந்த தற்று. - - - - - அ.

இ-ள். அன்பகத்தில்லாவுயிர்-மனதில்லன்பில்லாதவுயிரானது
 —வாழ்க்கை-(இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்தலானது—என்பா
 ர்கண்-வன்பாலென்னுதலத்திலே—வற்றன்மரம் - உலர்ந்தம
 ரமானது—தளிர்ந்தற்று—தளிர்ந்தாற்போலும். எ.று.
 கூடாதென்பதாம்-என்பால்-கடினநிலம். (அ)

புறத் துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை *
 யகத்துறுப் பன்பி லவாகு. - - - - - (க)

இ-ள்.யாக்கையகத்து-உடம்பினாகத்திலேநின்றது-உறுப்பு-
 (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய—ஆன்பில்வாகு - அன்பில்லா
 தவர்க்கு—புறத்து - மற்றாட்புறத்திலேநின்றது—உறுப்பெல்
 லாம் - அங்கமாவனவெல்லாம்—எவன் - (அங்கவந்தாய்தலி
 லே) என்னவுதனியை?—செய்யும். எ.று.
 வன் -இடம்பொருளெவனாதிகளாம். அன்பாலிய துணையாடு
 கூடாதவிடத்தே அவைகளாற்பயனில்லாமையால் எவன்செய்
 யுமென்றார். உறுப்புப் போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது.

அன்பின் வழிய துயிர்திலை யஃதிவாரீக *
 கென்பு தோல் போரித்த வுடம்பு. - யி.

இ-ள். அன்பின் வழியது - அன்புமுதலாக அதன் வழிநின்ற உ
பம்பே - உயிர் நிலை - உயிர் நின்றவுடம்பாகும். - அஃதிலார்
க்கு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள்ள - உடம்பு - உடம்புகளான
வை - என்பு - எலும்பை - தோல் - தோலினாலே - போர்த்த-
போர்க்கப்பட்டனவாய். - (உயிர் நின்றவுடம்பாகா.) எ-து.

இவ்வுடம்பு என்பதாமையால் அப்படிப்பட்டவுடம்புகளாயின.
[இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பில்லாதவிடத்தே உண்டா
கும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. (டு)

*****

௩௨

கூ-ஆம். அறி - விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்தினையுபசரித்தல். தென்புலத்தார் -
தெய்வம் - விருந்தினர் - சுற்றத்தார் - தான் - என்கிற ஐவ
றையோடா உபசரித்தவர்களில் முன்னவை இரண்டும்
கண்ணாற் காணப்படாதவரை நினைத்துச் செயப்படுவன
வாதலாலும். பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக்கொடுத்த
வல்லாமையாலும், நடுநின்றவிருந்தோம்பல் சிறப்பை
யுடையதாகி அவ்விலாறுகளுக்கு முதலாயிற்று. வேறு
பாடிவல்லாத அன்பையுடைய கணவனு மனைபாளனாகுபடி
யல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையி
ன் பின்வைக்கப்பட்டது.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி *
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. - - - (க)

இ-ள். (மனைவியோடுமிகாட்டினிடத்தே செல்லாமல்) — இ
 வ். இல்லினிடத்தே — இருந்து — ஒம். 9. (பொருள்களைக்) காப்
 பற்றி — வாழ்வதெல்லாம் - வாழுஞ்செய்கையெல்லாம் — விரு
 த்து — விருத்தினரை — ஒம். 9. உபசரித்து — வேளாண்மை - உப
 காரத்தை — செய்தற்பொருட்டி - (அவருக்குச்) செய்தற்பொ
 ருட்டாம். எ-று. ஶ்ரீ என்னவே - உபகாரஞ்செய்யாதவிடத்தே
 இல்லிலிருத்தலாலும், பெறுநள் காப்பாற்றலாலும், உண்டாகி
 றதுன்பச் செயல்களுக்கெல்லாம் பயனில்லைபென்பதாம். (ச)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா *

மருந் தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று. உ.

இ-ள். (உண்ணப்படும்பொருள்) — சாவாமருந்தெனினும் -
 அமிர்தமாயினும் — விருந்து - (தண்ணேநோக்கிவந்த) விருத்தின
 ர் — புறத்ததா - (தன்விட்டின்) புறத்திருக்க — தானுண்டல் - தா
 னேயுண்ணுதல் — வேண்டற்பாற்றன்று - விரும்பப்படுமுறை
 மையையுடையதன்றும் எ-று. ஶ்ரீ சாவாமருந்து - சாவாமக்
 குச் காரணமாகிய மருந்து. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் வி
 ருந்தோம்பலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (உ)

வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை *

பருவத் து பாழ்படுத லின்று - - - - (ஈ)

இ-ள். வருவிருந்து - (தண்ணேநோக்கி) வந்தவிருந்தை —
 வைகலும் - நானானும் — ஒம்புவான் - உபசரித்து வருபவன்

அ—வாழ்க்கை- இவ்வாழ்க்கையானது | —பருவந்து - (வறு
மையால்) வருந்தி—பாடிப்படுதலின்—கெடுதலில்லை. எ - து.
தினந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொரு
ள் குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (ந)

அகனமர்ந்து செப்பா ஞ்றையு முகனமர்ந்து *
தல்விருந் தோம்புவா னில். - - - - (ச)

இ-ள். செப்பார். திருமாதானவள் | —முகனமர்ந்து - மு:
பினியனாய்—தல்விருந்து—தகுந்தவிருந்தினரை — ஓம் புல
ன் - காப்பவனது—இல் - வீட்டினிடத்தே — அகனமர்ந்து -
மனமகிழ்ந்து—உறையும்—வாழ்த்துகொண்டிருப்பாள்: — து:
மனமகிழ்தற்குக் காரணம் தன்செல்வம் தல்வழிப்படுத

லாம். தகுதியாவது - ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உயர்
தல். பொருள்வளத்திற்குக் காரணம் சொல்லியபடி. (ச)

வித்து மிடல்வேண்டிங் கொல்லோ விருந்தோம்பி *
மிச்சின் மிசைவான் புலம். - - - - (ரு)

இ-ள். விருந்தோம்பி-(முன்னே)விருந்தினரையுண்பித்து
—மிச்சில்-மிகுதியை—மிசைவார் - (பின்) ஞ்ண்பவனது —
புலம்-விளைதலத்துக்கு—வித்தும்-விதைபுலம்—புலம் - இடுத
லும் | —வேண்டிக்கொல்-வேண்டிமோ. வேண்டிவதில்லை. எ - து.
ஆ-அசைதலை. என்னவ தானேவிளைபுமென்பதாயிற்று. [இ
வை மூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே
அடைபுயம் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா *
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு. - - - - (ஊ)

இ-ள். செல்விருந்து - (தன்னிடத்தே) வந்தவிருந்தை -
 ஒம்பி-பயசரித்து - வருவிருந்து - (பிள்ளை) வரும்-விருந்தை -
 பார்த்து - எதிர்த்தாக்கி - இருப்பான் - (தான் அதனோடு) -
 விருப்பவன் - (மனப்பிதப்பினே தேவனாய்) - வானத்தவர்க்கு -
 கு-வானிலுள்ளவருக்கு - நல்விருந்து - நல்லவிருந்தாவான். எ-
 லு. நல்விருந்து - கிடைத்தற்கரியவிருந்து. [இதனாலே மறு
 ஸமயில் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

உ-ஆம், அது - விருந்தோம்பல்.

இனத் துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தினர் *
 துணைத் துணை வேள்விப் படன். - - - - (எ)

இ-ள். வேள்விப்பயன் - (விருந்தினரையுபசரித்தலாகிய) வே
 ள்விபிண துபயன் - இனத் துணைத் தென்பது - இன்னவளவி
 னதென்பதாகிய - ஒன்றில்லை - ஓரளவினையுடையதன்று. - வி
 ருந்தினர் - அவ்விருந்தினரது - துணை - (தகுதி) யளவே - துணை -

(அதற்கு) அளவாம். - எ-று. தேவபாகம் - பித்திரபாகம் - மனித
 பாகம் - பூதபாகம் - பிரமபாகம் - என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில்

மணிதயாகம் எண்ணப்பட்டவிருந்தோம்பலென்றாகின் வே
ள்வியென்றும், பொருளளவுசிறிதாயினும் சற்பாத்திரத்திலே
சேர்த்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இணைத் துணைத்தென்
பதொன்றில்லைமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் இருமபு
ம் பயத்தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி *
வேள்வி தலைப்பா தார். - - - - - (அ)

இ-ள், விருந்து - விருந்தினரை--ஓம்பி - (நிலையாப்பொரு
ளைக்கொண்டி) உபசரித்து--வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை--
தலைப்பாதார் - அடையும் அறிவிலாதவர்--பரிந்தோம்பி--
(அப்பொருளை) வருந்திக்காத்து--(பின்பு அதனையிழந்து)--
பற்றற்றேம் - (இப்போது) பற்றுக்கோடிடாமாயினோம்--என்
பர்-என்றிரங்குவார்-எ-று. * சம்பாதிக்கப்பட்டபொருளைக்
காத்தலும் கறித்துன்பமாதலால் பரிந்தோம்பிமென்றார். வே
ள்வி அதன்பயனை உணர்ந்தலால் அருபெயர். (அ)

உடைமையுளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா *
மடமை மடவாரிசு ணுண்டு. - - - - - (க)

இ-ள். உடைமையுள் - (பொரு) னுடையராயிருக்குங்காலத்
து--இன்மை - வறுமையாவது--விருந்தோம்பல் - விருந்தி
னையுபசரித்தலை--ஓம்பா - இகழும்--மடமை - பேதைமை
யாகும்.--(அது அந்தந்தோரிடத்திராது.)--மடவாரிகண் - அ
றிவிலாதவரிடத்து--உண்டு-எ-று. * மடமையானது - பொ
ருளாலே கொள்ளும்படனை இழப்பித்து உடைமையைஇல்லா
மைபாக்கலால் அதைவறுமையாகவுபசரித்தார். பேதைமையா
ல் விருந்தோம்பலை இகழ்ந்தால் பொருளிருந்தவிடத்தும் அ

கூ-ஆம், அதி--விருந்தோம்பல்.

கரு

இ - ள். இன்சொல்-இனியசொற்களாவன | — ஈரமனையி-
அன்போடுகலந்து—பழநிலவாம் - வஞ்சனையில்லனவாயிருக்
கின்ற—செம்பொருள் - அறத்தினை—கண்டார் - அறிந்தவர-
து—வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும். எ - று. நீதி ஆல்-
அசை. அன்போடுகலத்தல் - அன்புடைமையை வெளிப்படுத்த-
தல். வஞ்சனையில்லாமை - மெய்மை. மெய்புணர்ந்தவர் கரு-
த்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே சென்-
பொருளைனப்பட்டது. இவ்வாஞ்சொல்லெனக்கூட்டுக. [இத

நூல் ம.ஆம்,அதி—இனியவைகடல்.

ஞல்இனியசொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது-] (க)

அகனமர்ந் தீதனி னன்றே முகனமர்ந் - - - *
இன்சொல் னாகப் பெறின். - - - - (உ)

இ-ள். முகனமர்ந்து - (கண்! பொழுதே) முகமலர்ந்து—
இன்சொலஞை - (அதனோடு) இன்சொல்லையுமுடையவனாக—
பெறின்-பெற்றால்—(அது) —அகனமர்ந்து-மனமகிழ்ந்து—
ஈதலின் - (ஒருவருக்கு வேண்டியபொருளைக்) கொடுத்தலினு-
ம்—நன்றே - நல்லதாம். எ - று. நீதி முகமலர்ச்சியோடுகூடிய
இன்சொல் - கொடுத்ததில்லாப் பொருள்வசத்ததாகாமல் தன்
வசத்ததாயிருந்தாலும் தருமசிந்தையுடையவர்க்கல்லது சுபா-
வமாக இராதானையால் அதனினும் அரிதென்னுங்கருந்தால்
இன்சொலஞைப் பெறின்னென்றார். (உ)

முதத்தா னமர்ந்தினி னு தோட்கி யகத்தானு - *
மன்சொ லினதே யறம். - - - - (ங)

இ-ள். அறம் - தரும்மானது — முகத்தானமீந்து - (கண்
 ட்போதே) முகத்தால்விரும்பி — இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்
 பார்த்து — (பின்சேர்ந்தவிடத்து) — அகத்தானம் - மனத்து
 டனாகிய — இன்சொலினதே - இனியசொற்களைச் சொல்லுதலி
 னிடத்தே. எ - று. அறமானது ஈன்கயினிடத்தே உள்ளத
 ல்வென்பதாம். [இஃது யிரண்டுபாட்டாலும் முகமலர்ச்சி
 யோடுகூடிய இன்சொல் முன்னாகவே பற்றிக்கொள்ளுதலால்
 விருந்தோம்பலிலே 'சிறந்ததெனபது சொல்லப்பட்டது. (ங)

து துன்புற உந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு *
 மின்புற உ மின்சொ லவர்க்கு. - - - (ச)

இ-ள். யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும் — இன்புற உம் - இன்
 பத்தைமிகுவிக்கும் — இன்சொலவர்க்கு - இனியசொற்களைபு
 டையவர்க்கு — துன்புற உம் - துன்பத்தைமிகுவிக்கும் — து
 வ்வாமை - வறுமையானது — இல்லாகும் - இல்லை. எ - று.
 அப்படிப்பட்ட இன்சொல்புடையவர்க்கு யாவரும் நட்பி
 னார்தலால் எல்லாச்செவ்வமும் பெறுவரென்பதுகருத்து. (ச)

யி - ஐம், அது — இனியவைகறம்

ப ணியுடைய னின்சொ லனாத லொருவற் - - - *
 கணியல்ல மற்றுப் பிற. - - - - - (ங)

இ-ள். ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு—அணி - ஆபரணமாவது | —
பணிவுடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனு
—இன்சொல்லாதல் - (எல்லாரிடத்தும்) இனியசொல்லியுடைய
வனுயிருக்கையாம்—பிற- இவ்விரண்டிலுமல்லாமல் உடம்பில்
அணியுமற்றை யாபரணங்கள் | — அல்ல - ஆபரணங்களாகா
வாம். எ-று. ஐ- வணக்கமும் இன்சொல்லுக்குஇனமாதலால் உ
டன்பெயரிடும். மற்று அகை. — தன்னின் வேறாயிருக்கையால்
அணியும் ஆபரணங்களைப் பிறபென்றும், இவையெல்லாம் பேர
முத செப்பாமைபால் அல்லவென்றும், சொல்லினார். [இவை
இரண்டுபாட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்லுவார்களு
க்கு இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

அல்லவை தேய வறம்பெருகு தல்லவை - - - *
நாடி யினிய சொலின். - - - - - (எ)

இ-ள். தல்லவை - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) நன்மையைத்
தருஞ்சொற்களை—நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து—இனிய -
இனிமையுள்ளனவாக—சொலின் (ஒருவன்) சொல்லுவானாயி
ன்—(அவனுக்கு)—அல்லவை-பாவங்கள்—தேய—அறம் - தரு
மமானது | —பெருகும் - வளரும். எ-று. ஐ- தேய்தலாவது-பா
வம் தன்படையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடமில்லாமல்
குறைதல். தல்லசொற்களை ஒருவன் நாடிச்சொல்லுமிடத்தும்
கடினமாகச் சொல்லின் அறமாகாதென்பதாம். [இதனால் ம
றுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று - - - *
பண்பிற நலைப்பிரியாச் சொல் - - - - - (எ)

இ-ள் பயனீன்று - (பொருளினாலேபிறருக்கு) நன்மையை
க்கொடுத்து—பண்பின் - (இனிமைக்) குணத்தினின்றும்—த

லெப்பிரியா-நீங்காத—சொல் - சொற்களானவை|—(ஒருவனுக்கு)—நயனீன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி—

நன்றியுக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும். எ - து.
 நீதி - உலகத்தோடு பொருந்துதல். (சு)

ய

டி-ஆம், அதி—இனிபவைகறல்.

சிறுமையு ணீங்கிய லின்சொன் மறுமையு - - -
 மிம்மையு மின்பத் தரும். - - - - - (அ)

இ-ள். சிறுமையுணீங்கிய - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) வருத்தஞ்செய்யாத — இன்சொல் - இனிபசொற்களானவை |— (ஒருவனுக்கு)—மறுமையுமிம்மையும் - வருபிறப்பிலுமிப்பிறப்பிலும்—இன்பம்-இன்பத்தை—தரும். எ-து. சிறுமையுணீங்கிய இன்பம் பெரிதாகலின் முன்சொல்லப்பட்டது. இம்மை இன்பமாவது - உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் தற்பொருள்களை அடைந்து இன்புறுதல் [இவைபிரண்டு பாட்டாலும், இருமைப் பயன்களும் ஒருசேர அடைதல் உறுதிசெய்யப்பட்டது] (அ)

இன்சொலினி தீன்றல் காண்பா நெவன்கொலோ *
 வன்சொல் வழங்கு வது. - - - - - (க)

இ-ள். இன்சொல்-(பிறருடைய) இனியசொற்களானவை—
 இனிதீன்றல் - (தனக்கு) இன்பந்தருதல்—காண்பான்- அனு-
 பவித்தறிகின்றவன் | —(அதுநிற்க) - வன்சொல்-கடுஞ்சொற்க-
 னை—வழங்குவது-(பிறரிடத்தே) சொல்லுவது | —எவன்- என்-
 னப்பணைக்குறித்து. எ-று. கடுஞ்சொல் - பிறருக்கும் இனி-
 தன்றாகையால் அது சொல்லலாகா தென்பது கருத்து. (சு)

இனிய வுளவாக வீன்தொட கூறல் - - - - *
 கனியிருப்பக காய்கவர்ந்தற்று. - - - (ய)

இ-ள். இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும்—உள-
 வாக - (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க — (அவற்றைச்சொல்-
 வாமல்)—இன்னொரு - (பாவமுண்டாகும்) கடுஞ்சொற்களை—
 கூறல்-(ஒருவன்) சொல்லுதல் | —கனி - (இனிய) கனிகளும்—
 இருப்ப - (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க— (அவற்றைத்தின்-
 னால்)—காய் - (இனிமையில்தான்) காய்களை—கவர்ந்தற்று -
 தின்பதனோடாகும். எ-று. உபமையத்துக்குச்சொல்லப்-
 புட்ட இனிமையும் இன்னொமையும் உபமானத்துக்கும் கொள்-
 ளப்பட்டன இனியகனிகள் - ஒளவையுண்ட நெல்லிக்கனிபோ-
 ல் அமிர்தானவை. இன்னொருகாய்கள்-எட்டிக்காய்ப்போல் நஞ்சா-
 னவை. கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் - முழுவிலே தனக்கே இனிதா-
 ராதென்பதாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் கடுஞ்சொற்சொ-
 ல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] - (ய)

அஃதாவது-தனக்குப் பிறர்செய்த நன்றியைமறவாமை.
இனிய சொற்களைச்சொல்லி இவ்வறத்தின் வருவாதவர்க்
கு நன்றிமறத்தல் திராக் குற்றமாதலின் இதனை நீக்கு
தற் பொருட்டு அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

செய்யாமற் செய்த வதவிக்கு வையகமும் - *
வானகமு மாற்ற வரிது. - - - - (க)

இ.ள். செய்யாமல் - (தனக்குமுன்னேருதவியும்) செய்யா
திருக்க-செய்த- (ஒருவன்பிறனுக்குச்) செய்த-உதவிக்கு-
வையகமும்-மண்ணுலகத்தையும்-வானகமும் - விண்ணுலகத்
தையும் - மாற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும் - (ஒத்தல்) - அரி
து. எ-று. ஐயுபிரதிபுபகாரங்களுக்கெல்லாம் காரணமிருக்கைபா
ல் காரணமல்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவைபோதாவாயின

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு - - *
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. - - - - (உ)

இ.ள். காலத்தினால் (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்தவனிலே-
செய்த- (ஒருவன்) செய்த-நன்றி - உபகாரமானது - சிறி
தெனினும் - (தண்ணேறோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும் - (அ
க்காலத்தைநோக்க) ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும் - மாண
ப்பெரிது-மிகப்பெரிதாயிருக்கும். எ-று. ஐயு அக்காலத்தைநோ
க்கவேண்டுமேயல்லாமல் பொருட்சிறுமை நோக்கலாகாதெ
ன்பதாம். காலத்தினாலென்பது - வேற்றுமைமயக்கம். (உ)

பயன் னாக்கார் செய்த வதவி நயன் னாக்கி - - *
னன்மை கடவிற் பெரிது. - - - - (ங)

இ.ள். பயன் - (தாம்செய்யும் உதவியைப் பெறுவோராலே

தமக்குப்பின்வரும்) பயனை—தூக்கார் - ஆராய்தலிலராய்—
செய்த—உதவி - உதவியாகிய — நயன் - நயத்தை — தூக்
கின்—ஆராயின்—நன்மை - (அத) னன்மையானது|—உதவி
ன்—உதவினும்—பெரிது-எ - று. ஐ [இவை மூன்றுபாட்டா
லும் முறையே செய்யாமற்செய்ததும், ஆபத்துவேளைநிற்
செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற்செய்ததும், அன
லில்லாதவைபாருதல் சொல்லப்பட்டது.] (௩)
சுய யக-ஆம்,அந்—செய்தன்னியறிதல்.

நினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக் - உ
கொள்வர் பயன்றெரி வார். - - - - - (௪)

இ-ள். நினைத்துணைநன்றி-(தமக்குத்) நினையளவதாகிய உப
காரத்தை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும்— (அத
னை அவ்வளவதாகநினைபாமல்)—பனைத்துணையா - பனையளவ
தாக—கொள்வர்-நினைப்பார்,—பயன் - (அந்நினைப்பின்) பய
னை—தெரிவார்-அறிபவர்|. எ - று. ஐ நினைபனைடென்பன சி
றுமைபெருமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள். அந்நினைப்பி
ன்பயனாவது அப்படிநினைப்போர்க்கு வரும்பிரயோசனம்.சு

உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி - - - - - *
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. - - - - - (௫)

இ-ள். உதவி - எதிர்செய்யும் உதவியானது|—உதவிவரை
த்தன்று - (காரணமும்பொருளும்காலமுமாகிய மூவகையா லு
முன்செய்த) உதவியளவினதன்று. — உதவிசெயப்பட்டா
ர் - அவ்வுதவிசெயப்பெற்றுக்கொண்டவரது — சால்பின்வரை
த்து - தருதியளவினதாம்.எ - று. ஐ சால்பு எவ்வளவு பெரிதா
யுள்ளது உதவியும் அவ்வளவுபெரிதாமென்றற்குச் சால்பின்

வரைத்தென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்யாமற் செய்வது முதலான மூன்றுமல்லாத உதவியும் அறிவோர்க்குச் செப்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது (டு)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க - - *

துன்பத்துட் பிப்பாயார் நப்பு. - - - (சு)

இ-ள். துன்பத்துள் - துக்ககாலத்திலி—துப்பாயார். (தனக்கு) உதவியானவரது—நப்பு-சினேகத்தை—துறவற்க - விடாதிருக்கக்கடவன்.—மாசற்றார்- (அறிவொழுக்கங்களிற்) குற்றமற்றவரது—கேண்மை - உறவாந்தன்மையை—மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன். எ - று. **ஐ** இம்மைக்கு உறுதிசொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி உடன்கொல்லினார். (சு)

எழுமை பெழுபிறப்பு முன்னுவர் தங்கண் - - *

விழுமந் துடைத்தவர் நப்பு. - - - (எ)

இ-ள். தங்கண்-தம்மிடத்து உண்டாகிய—விழுமம் - துன்பத்தை—துடைத்தவர் - நீக்கினவரது—நப்பு-நப்பினை—எழு

யக-ஆம், அதி—செய்தன்றியறிதல்.

சுச

மை- (வினைப்பயன் றொடரு) மெழுமையினை யுடைய—எழுபிறப்பும் (தம்) மெழுவகைப்பிழப்பிலும்—உன்னுவர்- (நல்லோர்) நினைப்பார். எ-று. **ஐ** வினாவுதோன் தத்துடைத்தவனொன்றார். எழுமையெழுபிறப்பு மென்றதற்கு - எழுமறு தலைமுறையு மெனினுமாம். [இவையிரண்டுபாட்டாலும் நன்றிசெய்தவரது நட்பைவிடலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

[ந] பிறி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல - - - *

தன்மற மறப்பது நன்று. - - - (அ)

இ-ள். நன்றி- (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை—மறப்பது — நன்றன்ரு - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல.—நன்றல்லது - (அவர்செய்த) தீமையை—அன்றே - செய்தபொழுதே—மறப்பது—நன்று-அறமாம். எ-று. [இதனால் நன்மையும் தீமையும் ஒருவனாலே செய்யப்பட்டவிடத்து அவ்விரண்டிலே மறப்பதும்மறவாததும்வகுத்துச்சொல்லியவாறு.] (அ)

கொன்றன்ன வினா செயினுமவர்செய்த - - *
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும். - - - (க)

இ-ள். (தமக்குமுன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) —கொன்றன்ன - (பின்)கொன்றாற்போலும்.—இன்ன-வெறுக்கப்படுமவைகளை—செயினும் - செய்தாசாயினும்—அவர்செய்த—ஒன்றுநன்று - அந்நன்மையொன்றையும் - உள்ள-நினைக்க—கெடும்- (அவையெல்லாம்) இல்லையாம். எ-று. [தினையளவு பணயளவாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே அவ்வொன்றுமே அவைகளையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம். [இதனால் நன்றல்லதை அன்றேமறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது]. - - (க)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வினில் - *
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு. - - - (ய)

இ-ள். எந்நன்றி - எந்தவறங்களை [பெரியவறங்களையென்றபடி]—கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவார்க்கும் — உய்வு-பாவத்தினிங்கும்வழி!—உண்டாம். — செய்ந்நன்றி - (ஒருவன்) செய்தவுபகாரத்தை - கொன்றமகற்கு - கெடுத்தமனிதனுக்கு—உய்வு - அப்பாவத்தினிங்கும்வழி!—இல்லை.எ-று. [பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது-மகளிர்கருவையழிக்கை முதலாகிய பாதகங்களைச்செய்தல். [இதனால் செய்த நன்றியை

மெடுத்தனின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (௮)

யுக-ஆம், அதி - நயிவு நிலைமை.

அஃதோவது-பாகவர் ஆயலோர் தப்பினர்-இம்முடிவை
யோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பதிற்குநிலைமை.
இது நன்றிசெய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிட
த்தே கெடுமன்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென்றற்
குச் செய்தன் நியதிதனின் பின் வைக்கப்பட்டது.

தகுதி பெனவொன்ற நன்றே பகுதியாற் - - *
பாற்பட்டொழுகப் பெறின். - - - (க)

இ - ள். தகுதியெனவொன்றே - நயிவுநிலைமையென்று சொ
ல்லப்படும் ஓரமுமே - நன்று. - பகுதியால் - (பாகவர் ஆய
லோர் தப்பினர்என்னும்) பிரிவுதோறும் - பாற்பட்டு (தன்)
முறைமையையவிடாது - ஒழுகப்பெறின் - நடக்கப்பெறின். எ-
து. - என்காமாம் - ஒன்றுஎன்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெறி
யென்பது அவ்வொழுக்கத்தி னருமைதோன்றலின்றது. [இத
லால் நயிவு நிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

செ ப்ப முடையவ குக்கஞ் சிதைவின்றி - - *
யெச்சத்திற் கேடாப் புடைத்து. - - (உ)

இ-ள். செப்பமுடையவன் - நடுவுநிலைமையை புடையவன்
 து—ஆக்கம்-செல்வமானது—சினதவீன்றி - (பிறர்செல்வம்
 போல்)அழிதவின்றி—எச்சத்திற்(கும்)- (அவன்) சந்ததியார்
 க்கும்—எழுப்பி - உறுதியாதலை—உடைத்து - உடையதாம்.
 எ-று. விவரத்தினாலே தொக்கு நின்று வருவிக்கப்பட்ட

வெச்சவும்மையால் சாமளவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல்பெ
 றப்படும். அறத்தோரியருதலால் அப்படிப்பட்டதாயிற்று. (உ

நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை - - - * .
 யன்றே பொழிய விடல், - - - - - (க)

இ-ள், நன்றேதரினும் - (தீங்கன்றி)நன்மையேதரினும்—
 நடுவிகந்து-நடுவுநிலைநீங்கலால்—ஆம் - உண்டாகின்ற—ஆக்க
 த்தை - செல்வத்தை—அன்றே - அப்போதே—ஒழிய—விட
 ல்—விடக்கடவன். எ - று. விவர நன்மை தாராமையால் நன்றே

யெ-ஆம்,அதி—நடுவுநிலைமை.

சு

தரினு மென்றார். [இவை யிரண்டு பாட்டாலும் முறையே-
 நடுவுநிலைமையால் வந்த செல்வம்-நன்மையைத் தருதலும்,மு
 ற்றறச்செல்வம்- தீமைசையத்தருதலும்,சொல்லப்பட்டன. (க)

தக்கார் தகவில லொன்ப தவரவ - - - - - *
 ' லொச்சத்தாற் காணப் படும். - - - - - (ச)

இ-ள். தக்கார் - (இவர்) நடுவுநிலைமையை புடையவர்—தக
 விலர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையையிலாதவர் — என்பது - என்

ஹும்விசேஷம்) — அவரவர். அவரவருடைய — எச்சத்தால்-
தல்லபுதல்வரது இருப்பினாலும் இல்லாமைபாலும்—காணப்-
படும்-அறியப்படும். எ - று. நயிவுநிலைமையை உடையவருக்-
குச்சந்தநிலைமையாலும், இல்லாதவர்க்கு அது இல்லாமற்போ-
தலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்களையும் அறிதற்-
கு அவை அடையாளங்களாயின. [இதனால் நயிவுநிலையோரை-
யும், அல்லாதோரையும், அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கேமம் பெருக்கமு மில்லல் நெஞ்சத்துக் - *
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. - - - (டு)

இ-ள், கேமம்- (தீவினையினாலே) கேமம்|—பெருக்கமும்-
(தல்வினையினாலே) பெருக்கமும்|—இல்லல் (யாவருக்கும்)
இல்லாதவையல்ல. [முன்னமே அமைந்துவிடந்தனவென்றப-
டி]—(அவ்வழியை அறிந்து)—நெஞ்சத்து - மனதிலே—கோ-
டாமை - (அவைகாரணமாகச்) சாய்தலில்லாமைபே | —
சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு — அணி - அழ-
காம். எ - று. அவைகாரணமாகச்) சாய்தலாவது - கேம-
ம், பெருக்கமும், பழவினையினாலே வந்துகொண் டிருக்க
இப்போதை முயற்சிபால் வருமவையாக நினைத்துக் கேமிவா-
ராமையைக் குறித்தும், பெருக்கம்வருதலைக்குறித்தும், ஒரு
பக்கத்திலே சாய்தலாம். — அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினை-
யே இச்சாய்தலல்ல என உண்மையுணர்ந்து நயிவுநிலையா-
யிருக்கை அறிவுடைமைக்கு அழகுசேப்தலாலே சான்றோர்க்-
கணியென்றார். (டு)

கெமியல்பா நென்ப தறிதன் நெஞ்ச - *
நயிவாரீஇ யல்வ செயின். - - - (அ)

இ-ள். (ஒருவர்) — தன்னெஞ்சம் - தனதுமனம் — நயிவு-ந

டுவநிலைமையிலிருந்து — ஓர் இ - நீங்கி—அல்ல - பகைபாதங்
களை—செயின்-செய்யநிலைக்குமாயின்— (அந்நிலைவை) —
யான் -நான்—கெடுவல் - கெடக்கடவேன்—என்பது - என்று
ணருமுற்பாதமாக—அறித-அறியக்கடவன்: எ - னு. ஓர் உற்பா
தம்-பின்வரும்நன்மைதீமைகளை முன்னறிவிக்குங்குறி. நினை
த்தலும்-செய்தலோடொக்குமாதலின் செயினென்றார். (சு)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக = = = *
நன்றிக்கட டங்கியான் குழிவு = = = (எ)

இ-ள். உலகம்-உயர்ந்தோர்—நடுவாக - நடுவாக (நின்ற)
—நன்றிக்கண்-அறத்தின்கண்ணே—தங்கியான் - தங்கினவன
து—தாழ்வு - வறுமையை—கெடுவாக-வறுமையாக—வையா
து-வையார். [நினைப்பொன்றபடி.] எ-று. ஓர் கெடுதலென்பது
விருதிசெட்டு. நீதது. செல்வமென்று கொள்ளுவான்பதா
ம்.[இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறைய - கேடும் - பெருக்க
மும் பகைபாதத்தால் வருவனவல்லவென்பதும், இதனால்
கேடுண்டாமென்பதும், இது செய்யாதவனது தாழ்வு கேடா
காதென்பதும், சொல்லப்பட்டன] (எ)

சுமன்செய்து சீர்தாக்குங் கோல்போ ல்ஐமந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி = = = (அ)

இ-ள். சமன்செய்து = (முன்னேதன்னைச்) சமனாகச்செய்து—சீர்தூக்கும் - (பின்னேதன்னிடத்துவைக்கப்பட்டபாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய—கோல்போல் - துலாம்போல்—அமைந்து—(இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து—ஒருபால் - ஒருபக்கத்திலே—கோடாமை - சாயாமையானது—சான்றோர்க்கு—(அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு—அணி-அழகாம். ன - னு. ~~ஐ~~ கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட-சமன்செய்தலும் - சீர்தூக்கலும் சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட - அமைதலும்—ஒருபாற்கோடாமைபும் - கோலுக்கும், கூட்டிக், சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது - வாதிபிரதிவாதிகளாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றை முறையாலுள்ளபடியறிதல். ஒருபாற்கோடாமை யாவது - அவ்வுள்ளவற்றைமறைக்காமல் - பகைவர் - அயலோர் - ஸத்தினர் - இம்மூவகையோருக்கும், ஒப்பச்சொல்லுதல். (அ)
 யெ-ஆம், அதி—நடுவுநிலைமை.

சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா *
 வுட்கோட்ட மின்மை பெறன். - - (க)

இ-ள். செப்பம் - நடுவுநிலைமையாவது—சொல் - சொல்லினிடத்தே—கோட்டமில்லது - கோணுதலில்லாததாகும்.—(அது அறமாவது)—உள் - மனத்தினிடத்தே—கோட்டமின்மை - கோணுதலில்லாமைபை—ஒருதலையா - உறுதியாக—பெறின்-பெற்றால். ன - னு. ~~ஐ~~ [சபையானோக்கி இவையிரண்டுபாட்டாலும் வாயினாலே தருமத்தின்படியே சொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவு நிலைமையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] [க]

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் *
 பிறவுந் தம்போற் செயின். - - - (ஃ)

இ-ள். பிறவும் - பிறப்பொருள்களையும் - தம்போல் - தம்பொருள்களைப்போல் - பேணி - காத்து - செயின் - (அச்செய்கையானது) - வாணிகஞ்செய்வார்க்கு - வாணிகம் - நல்ல வாணிகமாம். எ-று. பிறவுந்தம்போற்செய்தலாவது - கொள்வது அதிகமும், கொடுப்பது குறையும், ஆகாமல் - ஒப்பநாடிச்செய்தல். [வணிகநாதோக்கி இதனால் பிறப்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற்செய்யும் நடுவு நிலைமையுடையவர்க்கு வாணிகம் நன்றமுடையது சொல்லப்பட்டது. (ய)]

யந-ஆம், அதி - அடக்கமுடைமை.

அஃகாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், தீயவழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையது யிருத்தலாம். இ

து - பிறர்குற்றம்போல் தங்குற்றம் காணும் நடுநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அந்நடுவு நிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடக்க மடமாரு ஞய்க்கு மடங்காமை - - - - - ஃ
யாரிடு ஞய்த்து விடும். - - - - - (க)

இ-ள். (ஒருவனது) - அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமானது - அடமாருள் - நேவருகத்தில் - உட்க்கும் - கொண்டிபோய்விடும். - அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது - ஆரிருள் - பொறுத்தந்தரியநகத்தில் - உயத்துவிடும் - செய்யு

யந-ஆம், அதி - அடக்கமுடைமை.

அத்திலிபும்.எ.று.ஐ. இருளென்பது - நரவகையிலொன்று (ச)

காக்க பொருளா வுட்க்கத்தை யாக்க - - - *
மதனினூடங் கில்லை யுயிரிக்கு, - - - (உ)

இ-ள், அடக்கத்தை - பொருளா - (உறுதிப்) பொருளா
க-காக்க- காக்கக்கடவன். - உயிரிக்கு - அதனினூங்கு - அ
தனின்மேற்பட்ட - ஆக்கம் - செல்வமானது - இல் - இல்லை
(ஆதலால்) .எ.று.ஐ. உயிர் இங்கே மனிதருயினாக்காட்டி.நின்
தது.அறிந்து அடங்கிப்பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் , - - - *
தாற்றி னடங்கப் பெறின். - - - - (ஈ)

இ-ள். அறிவறிந்து - (அடங்குதலேநமக்கு) அறிவாவதென்
து அறிந்து - ஆற்றின் - நல்லவழியால் - (ஒருவன்) - அடங்கப்
பெறின் - செறிவு - அவ்வடக்கமானது - அறிந்து - (நல்லோ
ரால்) அறியப்பட்டு - சீர்மை - மேம்பாட்டை - பயக்கும் - (அ
வனுக்குத்) தரும்.எ.று.ஐ. இவ்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழி
யாவது - காயமும் வாக்குமுனமும் அவன்வசப்படுதல், - (ஈ)

நிலையிற் திரியா தபங்கியான்றோற்ற - - - *
மலையினு முரணப் பெரிது. - - - - (ச)

இ - ஈ. நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்—
 திரிபாது-வேறுபடாது(நின்று)—அடங்கியான் - அடங்கியவ
 னது—தோற்றம்-உபர்ச்சியானது—மலையினும் - மலையுயர்
 ச்சியினும்—மாணப்பெரிது-மிகப்பெரிதாம்.எ - று. ஐ. வே
 றுபடாது நின்று அடங்குதல்-ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலங்
 களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை
 அந்தனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (ச)

எல்லார்க்கு தன்றும் பணித வவருந்ருத் - - *
 செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. - - - (ரு)

இ.ஈ. பணிதல்- (பெருமைப்பாடில்லா)தடங்குதல்—எல்
 லார்க்கும்—தன்றும்-(ஒப்ப)தன்றாகும்-(ஆயினும்) - அவரு
 ன்ளும்—செல்வர்க்கே—செல்வந்தகைத்து - வேறொருசெல்வ
 மாய்த்தோன்றுந் சிறப்பினைபுடையதாம்.எ-று. ஐ. பெருமை
 ப்பாட்டையுண்டாக்கும். கவ்விதும், குடிப்பிறப்பும், உடைய

யின-ஆம்,அதி—அடக்கமுண்டமை.

வர்-அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியனிடத்து. அவ்வ
 டக்கம் சிறந்து தோன்றாததவின். செல்வர்க்கே செல்வந்
 தகைத்தென்றார். செல்வத்தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டுநின்று
 தது. [இவையைந்துபாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்
 தினதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

ஒருமையு ளாமைபோ கிந்தடக்க லாற்றி - - - *
 னெழுமையு மேமாப்புடைத்து. - - - (சு)

இ.ள்.(ஒருவன்)—ஒருமையுள் - ஒருபிறப்பின் கண்ணே—
 ஆமைபோல்— ஐந்து-ஐந்தை— அடக்கலாற்றிள். அடக்கவு
 ல்லவனாகிள்— (அவ்வல்லமை| அவனுக்கு)— எழுமையும்-எழு
 பிறப்பின்கண்ணும்— ஏமாப்புடைத்து- காவலாதலையுடைய
 தாம்.எ-று. ஐந்து ஆமை அடக்குமைத்து- கால்கள் நான்கும், த
 லையொன்றும், ஆகியவற்றுப்புள்ளி. அவ்வடக்கம் - துன்பம்சே
 ராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டி மைத்து- மெய்வாப்
 பண்புக்குச் செவியென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் பாப
 ம் சேராதிருத்தற்கு, ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்ப
 யன்-எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது - இதுதலறிசு. [இதனா
 லே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

யா காவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற் * * * * *
 சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டி - - - (எ)

இ.ள்.யா- (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும்— காவாராயி
 னும்- காக்கமாட்டாராயினும்— நா- நாவொன்றையும்—கா
 க்க-காக்கக்கடவன்,-- காவாக்கால்- (அதனைக்) காக்கமாட்டா
 ராயின்— சொல்லிழுக்குப்பட்டி - சொற்குற்றத்திலே அகப்ப
 ட்டி— சோகாப்பர்- (தாமே) துன்பப்படுவார். எ-று.யா
 வென்பது- எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃதனைப்
 பன்மைவினாப்பெயர்.சொற்குற்றம் - சொல்லிடத்தே தோண்
 றங்குற்றம்.சோகாப்.பென்பது ஒருசொல். (எ)

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி *
 னன்றானுந் தாதி விமீம். - - - - - (அ)

இ.ள். தீச்சொல்- தீயசொற்களது— பொருட்பயன்-பொ
 ருள்ளாலே (பிறகுக்குவரும்) பயனானது—ஒன்றானும்-ஒன்
 ருயினும்— உண்டாயின்- (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயி

ள்—தன்று. (அவனுக்குப்பிறவறங்களாலுண்டாகிய) நீர்
உமையானது—ஆகாதாகிவிடும். தீதாய்விடும். எ-று. தீய
சொல்-பொய். குறளை-கடுஞ்சொல்-ஆம்.பயன்-துன்பம்.(அ)

தீயினுற் சுட்டபு னுள்ளாறுமாறாதே . . . . *

நாவினுற் சுட்ட வடு. . . . . (க)

இ-ள். (ஒருவனையொருவன்) —தீயினால் - சுட்ட-புண்-பு
ண்ணுனது| — (உடம்பினிடத்தேயிருந்தாலும்) — உள்-மன
த்தினிடத்தே—ஆதாம்-(அப்போதே) ஆதாம்.—(அப்படியல்
லாமல்)—நாவினால் - (தீயசொற்களையுடைய) நாவினாலே—
சுட்ட—வடு-வடுவானது| — (அதனிடத்தும்எப்போதும்) ஆ
றாது.எ-று. தீயிப்போதலால் தீயினுற்சுட்ட தனைப்புண்
ணென்றும், ஆறாமையால் நாவினாலே சுட்டதனை வடுவென்று
ம், சொல்லினார். [தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்வாகிய
உபமேயத்திலே ஆறாமையை அதிகமாகச் சொல்லுதலாலே
வேற்றுமைபணியாகும். [இவைமுன் தபாட்டாலும் வாக்கின்
அடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

கூதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி . . *

யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து. . . . . (ய)

இ-ள். கதம்-கோபத்தை—காத்து . (மனத்திலேதோன்றா
மல்) காத்து—கற்று- கல்விபுடையவனாகி—அடங்கல் - அடங்
குதலில்—ஆற்றுவான் - வல்லவரையிருப்பவனது —செவ்வி-
சமயத்தை—அறம்-அறக்கடவுளானவன்|—பார்க்கும் - பா

ராநிற்பான்—ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியிலே—துழை
நீது.எ-து.அடங்குதல். மனம் புறத்திலே பரவாமல் அற
த்திலே நிற்கல். செவ்வி - தன்குறைசொல்லுதற்கேற்றகாலம்.
இப்படிப்பட்டவனை அறக்கடவுள் தானே சென்று அடைவா
னென்பதாம்.[இதனாலேமனவடக்கம்சொல்லப்பட்டது.](ய)

யசு-ஆம்,அதி—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களுக்குச் சொ

ல்லப்பட்ட ஆசாரத்தையுடையவனாயிருக்கையாம். இது
காபமுதலானவை அடங்கினவர்க்கல்லது முடிபாதாணி
ன் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

யசு-ஆம்,அதி—ஒழுக்கமுடைமை.

சு

ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலாநெழுக்க - . . . *
முயிரினு மோம்பப் பறம். . . . . (உ)

இ-ள். ஒழுக்கம்-ஆசாரமானது—விழுப்பம் - சிறப்பை—
தரலான் - (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால் — ஒழுக்கம் - அவ்
வாசாரமானது—உயிரினும்—ஓம்பப்பறம்-காப்பாற்றப்ப
றம். எ-து.உயர்ந்தோர்க்கும்,இழிந்தோர்க்கும் - சமமாகச்
சிறப்பினைத் தருதலால் - விழுப்பந்தரலானெனப் பொதுப்ப
டச்சொல்லினார். சுட்டுப்பெயர்-வருவிக்கப்பட்டது. உயிரீ-எ
ல்லாப்பொருளினுஞ் சிறத்ததாயினும் ஒழுக்கம்பாற் சிற
ப்பைத் தாராமையால் உயிரினு மோம்பப்பறமென்றார். (க)

பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை. . . . . (உ)

இ-ள். ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை - ஒம்பி - (ஒன்றிலும் அழிவு
படாமற்) பேணி - பரிந்து - வருந்தியும் - காக்க - காக்கக்கடவ
ன். - தெரிந்து. (பலவறங்களையும்) ஆராய்ந்து - (இவற்றுள்
இருமைக்குத் துணையாவது எதுவென்று) - ஒம்பி - (மனத்தை)
அடக்கி - தெரினும் - அறிந்தாலும் - துணை - துணையாய்முடிவ
து - அஃதே - அவ்வாசாரமே. (ஆதலால்). எ - று. பரிந்து
மெய்யும்கம - விகாரத்தால் தொக்கது. [இவை இரண்டு பா
ட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க - . . . *
மிழிந்த பிறப்பாய் விமும். - . . . (ங)

இ-ள். (எல்லார்க்கும்) - ஒழுக்கமுடைமை - (தீதம் வருண்
த்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது - குடிமை - குலமு
டைமையாம். - இழுக்கம் - (அவ்வாசாரத்திலின்றித்) தவறுத
லானது - இழிந்த பிறப்பாய்விமும் - தாழ்ந்த வருணமாய்வி
மும். எ - று. ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்த பிறப்பாய்வி
மெனவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்த பிறப்பாய் விமெ
ன்பதும் கொள்ளப்படும். குலம் - குடிச்சிறப்பு. (ங)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் *
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். - . . . (ச)

இ-ள். ஒத்து - (சற்ற) வேத்ததை - மறப்பினும் - மறந்த
யாக

மெ யச - ஆம், அஃ - ஒழுக்கமுடைமை

னயினும்—கொளலாகும் - (வருணங்கெடாமையினாலே பின்
னும்) ஒழிக்கொள்ளலாம்.—பார்ப்பான் - பிராமணனது—பி
றப்பு - உயர்ந்தவருணமானது—ஒழுக்கங்கூன்ற - ஆசாரங்கு
றைய—கெடும்.எ.று. ❀ மறத்தவிடத்தே இழிசுவத்தானும்
ஆதலால் மறக்கவாகாதென்னுங்கருத்தால் - மறப்பினுமென்
றார். சிறப்புடையமுதல் வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினாலே
இது மற்றைவருணங்களுக்கும் கொள்ளப்படும். (ச)

அழுக்கா றுடையான்க ளுக்கம்போன் றில்லை - *
யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு. - - - (ரு)

இ - ள். அழுக்காறுடையான்கண் - பொறுமையுடையவனி
டத்தே—ஆக்கம்போன்று - செல்வமானதுபோன்று—ஒழுக்
கமில்லான்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே—உயர்வு - உயர்ச்சி
யானது—இல்லை.எ.று. ❀ கொடுப்ப தழுக்கறுப்பா னென்
னுங் குறளிற்சொன்னபடியே இவ்வுபமானத்தினால் - ஒழுக்க
மில்லாதவனது சுற்றத்தாருக்கும் உயர்ச்சியில்லை யென்பது
கொள்ளப்படும். உயர்வு-உயர்குலமாதல். (ரு)

ஒழுக்கத்தி னெவ்வா ருரலோ ரிழுக்கத்தி - - *
னேதம் பரிபாக் கறிந்து. - - - - (சு)

இ-ள். உரலோர் - மனவலிமையையுடையோர்—(செய்த
ற்கருணமனோக்கி)—ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில்—ஒல்கார் - சு
ருங்கார்.—இழுக்கத்தின்- அத்தவறுதலால்—ஏதம் - (இழிசுவ
மாதலாகிய) குற்றம்—பரிபாக் கு - உண்டாதலை—அறிந்து.எ.

று. ❀ ஒழுக்கத்தின்கருத்தம் அந்னை உடையார் மேலெற்றப்
பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி உரலோரென்றார்.

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி - *
 நெய்துவ நெய்தாப் பழி. - - - - - (எ)

இ-ள். (எல்லாரும்) — ஒழுக்கத்தின்-ஆசாரத்தினாலே — மேன்மை-மேம்பாட்டை — எய்துவர் - அடைவார். — இழுக்கத்தின்- (அதிலிருந்து) தவறுதலாலே — எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாதபழியை — எய்துவர்-அடைவார்-எ-று. இஃபகைமையால் அடாதபழியைச் சொல்லியவிடத்து அதனை யும் அத்வறுபற்றி அங்குமென்று உலகம் கொள்ளுமாகலின் எய்தாப்பழி எய்துவனென்றார். [இவை ஐந்தாப்பாடலு யிச-ஆம், அதி—ஒழுக்கமுடைமை. நக

ம் ஒழுக்கமுள்ளவிடத்து உண்டாகும் குணமும் இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்றமும் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

நன்றிக்கு வித்தாக நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க - *
 மென்று மிமிம்பை தரும். - - - - - (அ)

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — நல்லொழுக்கம் - நல்லவாசாரமானது — நன்றிக்கு - அறத்துக்கு — வித்தாகும் - காரணமாகும். — தீயொழுக்கம் - தீயவாசாரமானது — என்றும். இரண்டும்களிலும் — இமிம்பை - துன்பத்தை — தரும். எ - று. இஃ நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமாமென்றதனால் - தீயொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம் இருமைகளிலும் துன்பம் தருமென்றதனால் - நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பம் தருமென்பதும், கொள்ளப்படும். [இதனாலே பின்வினைவு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய - - - *
 வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல. - - - - - (ஆ)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுதல் பலகற்றுங் . *
கல்லா ரறிவிலா தார். - - - - - (ய)

இ. என். உலகத்தோயி - உயர்ந்தோரோயி—ஒட்ட - பொருத்
த—ஒழுக்கல் - நடத்தலை—கல்லார் - கற்றிலாதவர் |—பல - பல
நூல்களையும் — கற்றும் - கற்றாராயினும்—அறிவிவாதார். எ -
து. உயர்ந்தோரோயி பொருத்தநடத்தலாவது - அவ்வொப்ப
நடந்தாரோ அப்படி நடத்தல் அறநூலிலே சொல்லப்பட்டு
பாவங்களில் - இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளை விட்டி - அதிலே
சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்றமுனைவைகளைத் தழுவி வருதலா
வ் அவையும் அடங்குதற்கு - உலகத்தோயி பொட்டவொழுக்கலெ
ன்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்க
மும், ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றும் அ

௨௨   பிச-ஆம், அநி—ஒழுக்கமுடைமை.

திலிலாதாரொன்றும், சொல்லினார். [இவை மிசண்பிபாட்டர
னும் சொல்லா லும், செயலா லும், வரும் ஒழுக்கங்க் னெல்லாம்
ஒருவிதத்தினாலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.] (ய)

◎ 卷之六

மெ-ஜம், அதி—பிறனில்வினையாமை.

அஃதாவது - காமமயக்கத்தினாலே பிறனது மனைபாளை
 விரும்பாமையாம். இது - ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே
 உண்டாவதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

**பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுக்கும் பேதைமை ஞாலத்
 தறம்பொருள் கண்டார்க ணில். - - - (க)**

இ-ள். பிறன்-பிறனுக்கு—பொருளாள் - உடைமையாந்த
 ன்மைபவளை—பெட்டி- இச்சித்து—ஒழுக்கும் - நடக்கின்ற—
 பேதைமை - அறிபாமைபாணது |—ஞாலத்து - பூமியின்கண்
 —அறம்-அறநூலையும்—பொருள் - பொருணூலையும்—கண்
 டார்கண் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே—இல்-இல்லை. எ - று. ஐயு
 அறமும் பொருளும் அவற்றினூல்களைக் காட்டலால் ஆகுபெ
 யர்கள். இன்பமொன்றையே நோக்கும் காம நூலுடையார்
 இப்பொல்லாதவொழுக்கத்தையும் சொல்லுவாராதலின் அற
 ம் பொருள் கண்டார்கணிலென்றார். எனவே இப்பேதை
 மையுடையவரிடத்தே அறமும்பொருளும் இல்லையென்பது
 பெறப்பட்டது. (க)

**அறங்கடை தின்றரு ளெல்லாம் பிறன்கடை *
 தின்றறிற் பேதையா ளில். - - - - (உ)**

இ-ள். (காமங்காணமாக)—அறங்கடை - பாவத்திலே—
 தின்றருளெல்லாம் - தின்றவெல்லாருள்ளும்—பிறன்கடை -
 பிறனதுவாயிலினிடத்தே—தின்றறின் - (அவன்மனையாணையி
 ச்சித்து)தின்றவர்போல்—பேதையார்-மூடர்—இல் - இல்லை.
 எ-று. ஐயு பாவச்செயலிலே தின்ற பெண்வழி நடப்பவரும்,ப

ரத்தையனாயும் இழிகுலமகளினாயும் அனுபவிப்பவரும்,போ
 ல் அறம்பொருள்களினமாத்நிரம் அல்லாமல் பிறன்மனையாளி

டத்துச் செவ்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பத்தையும் இழப்பா
 ராதவின் பேதைபாரில்லென்றார். எனவே இன்பமுமில்லையெ
 ன்பது பெறப்பட்டது. (உ)

மடு-ஆம், அதி—பிறனில்விழையாமை.

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற் - *
 நீமை புரிந்தொழுது வார். - - - - - (க)

இ-ள். மன்ற-ஐயமில்லாமல்—தெளிந்தார் - (தம்மைநல்ல
 வொன்று) தெளிந்தவரது - இல் - மனையாளிடத்தே—தீமை-
 பாவஞ்செய்தலை—புரிந்து-விரும்பி — ஒழுதுவார் - நடப்பவ
 ர்|—(உயிருடையவராயிருந்தாலும்) — விளிந்தாரின்-செத்த
 வரின்—வேறல்லர்—வேறுகார்.எ-று. * உயிரிருப்பினும் அவ்
 வுயிர் அறம்பொருளின் பங்களாகிய பயன்களை ஆடையாமை
 யால் விளிந்தாரின் வேறல்லவொன்றும், அவர் அப்பாவஞ்செ
 ய்வது மனையாளையுடையவரது தெளிவு பற்றியாதலின் - தெ
 ளிந்தாரில்லென்றும், சொல்லினார். (க)

எனைத்துணைய ராயினு மென்றாந் தினைத்துணையந்*
 தேரான் பிறனில் புகல். - - - - - (ச)

இ-ள். (காமமயக்கத்தினாலே)— தினைத்துணையும் - திணைய
 ளவும்[சிறிதாயினுமென்றபடி]— தேரான் - (தம்பிழையை)
 நினைபாமல்—பிறனில் - பிறனுடையமனையாளிடத்தே — புக
 ல்-செல்லுதல் | — எனைத்துணையராயினும் - எவ்வளவுபெரு
 மையைபுடையவராயிருக்கினும்—என்னும்- (ஒருவருக்கு) யர்

தாய்முடியும்.எ - று. ✽ இத்திரன்போல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரொன்பது குறித்து என்னுடென்றார். இழிவு செய்தலில் எனைத்துணைபொன்னும் பன்மை தேரானென்னும் ஒருமையோடு மயங்கிற்று. (ச)

எளிதென வில்லிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான்றும் ✽
விளியாது நிற்கும் பழி. - - - - - (௫)

இ-ள். எளிதென-(இவனைச்சேர்த) லெளிதென்று நினைத்து
—(பின்விளைவைநினைபாமல்)—இல் - (பிறன்) மனைவியிடத்தே—இறப்பான் - செல்லுவோன்|—விளியாது - அழியாமல்

—எஞ்ஞான்றும்-எக்காலமும்—நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய—
பழி-(குடிப்)பழியை|—எய்தும்- அடைவான்.எ-று. ✽ இல்லிறத்தல் - இல்லாளிடத்துவரம்புகடந்து செல்லுதல். (௫)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு - - - ✽

மிதவாவா மில்லிறப்பான் கண். - - - - - (௬)

இ - ள்.இல்-(பிறன்) மனைவியினிடத்தே—இறப்பான்கண்

யித

யித-ஆம்,அதி—பிறனில்விழையாமை

செல்லுவோனிடத்து — பண்பாவமுச்சம் பழியெனநான்கு
 ம்-பண்பும் பாவமும் அச்சமும் குழப்பழியும் என்னும்இந்
 நான்குசூற்றங்களும்| —இகவாவாம்- (ஒருபோதும்) நீங்கா
 ம், எ-று. ௐ எனவே இருமைப் பயன்களையும் இழப்பானென்
 றதாயிற்று.[இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளினரும்
 புலவோனிடத்துக் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள் *
 பெண்மை நயவா தவன், - - - - (எ)

இ-ள், பிறனியலாள் - பிறனுடையவியல்பிலே (அவனுக்கு
 உரிமைபூண்டு) நிற்பவளது—பெண்மை - பெண்தன்மையை
 —நயவாதவன் - விரும்பாதவன்| — அறனியலான் - அறமாகி
 யவியல்புடையோடுகூடி — இல்வாழ்வானென்பான் - இல்வாழ்வா
 னென்றுசொல்லப்படுவான். எ - று. ௐ இல்லறம்செய்வானெ
 னப்படுவான் அவனே யாவன் என்பதாம். (எ)

பிறன்மனை நோக்காத பேரான்மை சான்றோர்க் *
 கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு, - - - (அ)

இ - ள். பிறன்மனை - பிறன் துமனையாளை—நோக்காத - உ
 ட்கொள்ளாத — பேரான்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது|
 —சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு—அறனொன்
 றே-தருமமாவதொன்றே—ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்தவொ
 ழுக்கழுமாம். எ-று. ௐ புறப்பண்புகளை அடக்கும் ஆண்மைபு
 டையோர்க்கும் உட்பண்பாகிய காமத்தை அடக்குதல் அ
 ருமைபாகலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மைமையப் பேரான்
 மையென்றார். செய்தற்கரிய - அறமும், ஒழுக்கமும், இதனை
 ச்செய்யாமையினாலேயே உண்டாகுமென்பதாம். (அ)

நலக்குரியார் யாரொளி ஞமநீர் வைப்பிற் - - *
பிறற்குரியா டோடோயா தார், - - - (க)

இ - ள். நாமநீர் - அச்சந்தங்குங்கடலாற்குழப்பட்ட - வைப்பில் - பூயியினிடத்தே - நலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு - உரியார் | - யாரொளின் - பிறற்கு - பிறனுக்கு - உரியான் - உரிமைபானவளது - தோள் - தோள்களை - தோயாதார் - சேராதவர். - எ.று. நலத்துக்கென்பது - நலக்கெனவிநாசப்பட்டது. இம்மைமயிலும் நன்மை அடைவாரென்பதாம்.

யெ - ஆம், அதி - பிறனிலிழையாமை.

௧௧

அநன்வலாயா னல்ல செயினும் பிறன்வலாயாள் *
பெண்மை நயவாமை நன்று. - - - (ய)

இ - ள். (ஒருவர்) - அறம் - அறத்தை - வலாயான் - (தனக்கு உரியதாகக்) கொள்ளாதவனாகி - அல்ல - பாவங்களை - செயினும் - (அவனுக்கு) - பிறன்வலாயாள் - பிறனெல்லையிலே நிற்பவளது - பெண்மை - பெண் தன்மையை - நயவாமை - விரும்பாமை (உண்டாயின்) - நன்று - (அது) நன்று. - எ.று. அச்சுற்றங்களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்றுமென்ப

தாம். [இவைநான்குபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்பாநலவிட - த்துக் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

ந - - - - - ந - - - - -

யக-ஆம், அதி—பொறையுடைமை.

அஃதாவது—காசணம்பற்றியாவது அறிபாண்டியாலாவது ஒருவன் தம்மிடத்துக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவ்விடத்துச் செப்பாது பொறுத்தலுடைய ராதல். இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டியதா யிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அ கழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை - *
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த நிலை. - - - (க)

இ-ள். அகழ்வாரை - (தன்னை) வெட்டுவோரை—தாங்கும்-
(விழாமற்) சுமப்பதாகிய — நிலம்போல—தம்மை— இகழ்-
வாரி-நித்திப்பவரை—பொறுத்தல்—தலை - முதலான அறமா-
ம். எ-று. * இகழ்தல்-தீங்குசெய்தலும்சொல்லுமாம். (க)

பொறுத்த லிறப்பினை யென்று மதனை - - *
மறத்த லதனினு நன்று. - - - (உ)

இ-ள். இறப்பினை-(ஒருவன்செய்த) மிகையை—என்றும்-
தன்னாலொறுத்தற்குக்கடியகாலத்திலேயும் — பொறுத்தல்-
பொறுக்கக்கடவன்.—மறத்தல்-(அதனைநினையாமல் அப்பொ-
ழுதே) மறத்தல்(பெறின்).—அதனினும்-அப்பொறுமையினு-
ம்—நன்று-மிகநல்லது.எ-று.*மிகை-முன்சொல்லப்பட்டவிட-
யிற் குற்றங்களும். பொறுக்கும் போதும் அக்குற்றம் உட்-
கொள்ளப்படுதலால் மறத்தலை அதனினும் நன்றென்றார். (உ)

இசு யக-ஆம், அதி—பொறையுடைமை.

இன்மைபு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மைபுள் *
வன்மை மடவார்ப் பொறை. - - - (ங)

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — இன்மையுள்ளிடை — வறுமையுள்வ
றுமையாவது — விருந்தொரால் — விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொ
ள்ளாமல்) நீக்குதலாம். — (அதுபோல்) — வன்மையுள்வன்மை-
வல்லமையுள்வல்லமையாவது — மடவாரீ - அழியாமையினு
லே தீங்குசெய்தவரை — பொறை - பொறுத்தல். எ - று. ~~ஊ~~ உ
டைமையுள்ளிடைமையெண்ணுக்குறளின் படி - எப்படிவிருத்தின
ரையுபசரியாமையொருநடைமை ஆகாதோ அப்படியே அ
றிவிலாரைப் பொறுத்தல் இளைத்தலாகா தென்பது கருத்து.
(எடுத்தலுக்காட்டுவமையணி.) (௭)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
பொற்றி யொழுக்கப் பறும். - - - - - (௮)

இ - ள். (ஒருவன்) — நிறையுடைமை - நிறைவையுடையனாயி
ருக்கை — நீங்காமை - (தன்னையிட்டு) நீங்காமைபை — வேண்

டின - வேண்டியானாயின் — (அவனால்) — பொறையுடைமை —
பொறுமையுடையனாயிருக்கை — பொற்றி - அழியாமற்) கா
த்து — ஒழுக்கப்பறும் - நடக்கப்பறும். எ - று. ~~ஊ~~ பொறுமையிலா
ர்க்கு நிறைவில்லை யென்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டா
லும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௮)

ஒறுத்தாரா பொன்றாக வையாரோ வைப்பர் - *

பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதித்து. - (௯)

தன்னிடத்து—பிறர்—செய்யினும் — நோ - (அவருக்கு அத
 னால்வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக—நொந்து - வருந்தி—அற
 னல்ல - அறமல்லாதசெயல்களை—செய்யாமை - செய்யாதிருத்
 தல்) —நன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம். எ-று. ஐஐ துன்பத்துக்
 காக வருந்துதலாவது - இப்பாவத்தினாலே இவர் வருபிறப்பி
 லே எரிவாய் நரகத்திலே வீழ்வாரோடுவென்று பரிதல். (அ)

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தானாத் தாந்தந் - *
 தகுதியான் வென்று விடல். - - - - (அ)

இ-ள். மிகுதியால் - மனச்செருக்கினாலே— (தம்மிடத்து)
 —மிக்கவை - தீயவைகளை—செய்தானாத்—தாம்—தந்தகுதி
 யால்—தமதுபொறுமையினாலே— வென்றுவிடல் - வென்று
 விடக்கடவர். எ-று. ஐஐ தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செ
 ய்து தோற்றுப்போகாமல் பொறுமையால் அவரின் மேற்ப
 பிடி வெல்லுவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் பிற
 ர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

துறந்தாரிற் தூய்மை யுடைய ரிறந்தாரிவா - *
 யின்னாச்சொ லேற்கிற்பவர். - - - - (க)

இ-ள். இறந்தார் - (நல்வழியைக்) கடந்தவரது—வாய்-வா
 யிலுண்டாகும் — இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுகின்ற
 னை—தோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர் | — (இவ்வாழ்க்கையிலே
 யிருந்தும்) — துறந்தாரின் - துறந்தார்போல்—தூய்மை-ப
 ரிசுத்தகுணத்தை — உடையர் - உடையவராவார். எ - று. ஐஐ
 தூய்மை - மனவழுக்கில்லாமை, வாபென்பதை அதிகமாகச்
 சொல்லினார் அதனிழிவு தோன்றாதற்கு. (க)

மரு

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு - *

மின்னுச்சொ ளூற்பாரிற் பின். - - - (ய)

இ-ள் - உண்ணாது - (விதங்களினாலே) உணவைவிட்டி - நோ
ற்பார் (தம்மைஅடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர் | - - பெ
ரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார். - - (அவர்பெரியவராவ
து) - - பிறர் - சொல்லும் - (தம்மைச்) சொல்லும் - இன்னுச்
சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை - நோற்பாரின் - பொறுப்
பவரின் - - பின். எ - று. பிறர் - இங்கே அறிவில்லாதவர். பொ
றுக்கக் கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இருவகைப் பற்றுக்களோடரு
ந்தே பொறுத்தலால் - தவளுச்செய்வாரினும் பெரியராகச்சொ
ல்லலாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பிறர் சொல்லிய கு
ற்றங்களைப் பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

****
****

யெ - ஆம், அதி - அழுக்காறமை,

அஃதாவது - பிறர் செல்வமுதலானவை கண்டவிடத்து
ப் பொறுமைப்படாமை. இப்பொறுமையும்பொறுமை
க்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இது பொறை
யுடைமையின் பின்பேனை வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காறக் கொள்க வொருவன் தன் நெஞ்சத் *
தழுக்கா நிலாத வியல்பு. - - - - (க)

இ - ள். ஒருவன் | - தன்னெஞ்சத்து - தனது மனதில்கண்
ணே - அழுக்காறு - பொறுமையாகியகுற்றம் - இலாத - இல்
லாத - இயல்பு - தன்மையை - ஒழுக்கு - (தனக்குச்சொல்லப்
பட்ட) ஒழுக்கத்தினது - ஆற - வழியாக - கொள்க - கொள்
ளக்கடவன். எ - று. இயல்பு - அறிவோடு கூடியதன்மை. அ

த்தன்மைபும தன்மையைத் தருதலால் - ஒழுக்கம்விழுப்பமெ
ன்னுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல் உ
யிரினும், சிறத்ததாகக் காப்பாற்றுக வென்பதாம். (க)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு *

மழுக்காற்றி னன்மை பெறின். - - - (உ)

இ - ள். யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்— அழுக்காற்றின் -
பொறுமையினின்றும்—அன்மை - வேறுதலை—பெறின் - (ஒ
ருவன்) பெறுவானாயின்—விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன்பெறு

யெ-ஆம்; அது—இழுக்காறுமை.

டுக

ம்) மேலானபேறுகளுள்— அஃது - அப்பேற்றினை-ஒப்பது |
—தில்லை. எ-று. ஐயு பொறுமைபகைவரிடத்தும் ஆகாதென்றத்
கு யார்மாட்டுமென்றார். [இவை யிரண்பாட்டாலும் பொ
றுமையிலாடையின துருணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறஞ்ச்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம் *
பேறு தழுக்கறுப் பான். - - - (ங)

இ-ள். அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும்— ஆக்கம் - (ஆம்
மைக்குச்) செல்வத்தையும்— வேண்டாதா னென்பான் - (தன்
க்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன் |—பிறன் - பி

றனது— ஆக்கம்-செல்வத்தை—பேறுது - (கண்டவிடத்து)
மகிழாமல்—அழுக்கறுப்பான் - பொறுமைப்படுவான். எ-று.
ஐயுபொறுமைப்படிந் தனக்கே துன்பமாம் - என்றபடி. (ங)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்பா ரிழுக்காற்றி *
னேதம் பரிபாக் கறிந்து. - - - (ச)

இ-ள். (அறிவுடையோர்) — அழுக்காற்றின் - பொருமையி
 ன்—அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை? — செய்யார். — இழு
 க்காற்றின் - அத்தீயவழியால். ஏதம் - துன்பமானது. படுபா
 க்கு - (தமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலை — அறிந்து. எ - து
 அறமல்லாதவைபாவன - செல்வங்கல்வி முதலானவையுடையா
 ரிடத்தே தீங்கைறினத்தலும், சொல்லலும்; செய்தலும். (ச)

அழுக்கா றுடையார் க் கதுசாலு மொன்றார் - *
 வழுக்கியும் கேட்குன் பது. - - - - (இ)

இ-ள். அழுக்காறு - பொருமை யானது — ஒன்றார் - பகை
 வரின் — வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும் — கேட்குன்பது - கேட்
 டைத்தருவது. — (ஆதலால்) — உடையார்க்கு - (அப்பொரு
 மையை) உடையவார்க்கு. — (கேட்டைத்தருதற்குப் பகைவர்
 வேண்டாம்) — அது - அதுவே — சாலும் - போதும். எ - து.
 அதுவே பெய்னும் ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (இ)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பது உ *
 முண்பது உ மின்றிக் கெடும். - - - (ஈ)

இ-ள். கொடுப்பது - (ஒருவனும்) பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படு
 பொருளைக்குறித்து — அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுமவ
 னது - சுற்றம் - உறவானது — உடுப்பது உம் - உடுக்கப்படுவ

சுயி

யிச - ஆம்; அறி — அழுக்காறுமை

தும்—உண்பது உம்—உண்ணப்படுவதும்—இன்றி - இல்லாமல்—கெடும். எ - று. ^ஐ சுற்றம் கெடுமெனவே அவன்கெடுத்தல் சொல்லவேண்டியதில்லையாயிற்று. பிறர்பேறுகண்டு பொருமைப்படுத்தல் - தன்பேறுமாத்திரமேயல்லாமல் தன சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழக்கச்செய்யுமென்பதாம். (சு)

அவ்வித் தழுக்காறுடையானைச் செய்யவ - *
 தவ்வையைக் காட்டி விடும். - - - (எ)

இ-ள். அழுக்காறுடையானை - (பிறர்செல்வங்கண்டவிடத்தே) பொருமைபுடையானை—செய்யவன் - திருவானவன் |—அவ்வித்து - (தானும்) பொருமைப்பட்டு—தவ்வையை - (தனது) தமக்கைக்கு—காட்டி—விடும் தீங்குவாள். எ-று. ^ஐ தவ்வையைபென்பது உருபுமயக்கம். தவ்வை. மூதேவி. (எ)

அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருக்கெற்றுத் - *
 தீயுழி யுய்த்து விடும். - - - (அ)

இ-ள். அழுக்கா நெனவொரு பாவி - பொருமைபென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன் |—(தன்னையுடையானை)—திருக்கெற்று - (இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைக்கெடுத்து—தீயுழியுய்த்துவிடும் - (மறுமையிலே) நரகத்

தினிடத்துச் செலுத்திவிடுவான். எ - று. ^ஐ இருமைப்பயன்களையும் கெடுக்கின்ற கொடுமைபற்றிப் பொருமைபைப் பாவி

பெயர். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருமைபுடைமையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான் *
கேடு நினைக்கப் படும. - - - - - (க)

இ - ள். அவ்வியநெஞ்சத்தான் பொருமையுள்ளமனத்
தையுடையவனது—ஆக்கமும் - செவ்வமும் | — செவ்வியா
ன் - பொருமைபில்லாத மனத்தையுடையவனது — கேடும் -
வறுமையும் | — (உண்டாகுல்) — நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆ
ராயப்படும். எ - று. ❀ பொருமையினாலே செவ்வமும், பொ
ருமைபில்லாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல் - கூடாமையா
ல் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு ஏதுவாகியபழவினை யா
தென்று ஆராய் வாராதலின் நினைக்கப்படுமென்றார். (க)

பெ.ஆம்,அதி—அழககாரமுமை

அழுக்கற் றகன்றரு மில்லை யெனிலார் *
பெருக்கத்திற் றீர்த்தாரு மில். - - - - - (ங)

இ - ள். அழுக்கற்று - பொருமைப்பட்டி — அகன்றாரும் -
பெருகினவரும் | — இல்லை. — அெனிலார் - அச்செயலில்லாதவ
ருள். — பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து — தீர்த்தாரும் -

தீங்கினவரும் | — இல் - இல்லை. எ - று. ❀ கேடும்பெருக்கமும்வ
ருதற்கு ஏதுசொல்லியது. [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அக்
குற்றமும் குணமும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.] (ங)

❀❀❀❀❀❀❀❀❀ — ❀❀❀❀❀ — ❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀❀

யி-அ-ஆம், அதி—வெண்காமை.

அஃதாவது - பிறர் பொருளை வெளவுதற்கு நினைப்பாமை
யாம். பிறருடைமை கண்டவிடத்தே பொருமைப்படு
தலே யல்லாமல் அதனைத்தான் வெளவுதற்கு நினைத்தலு
ம் குற்றமென்றற்கு இது அதன்பின்னேவைக்கப்பட்டது.

ந நிமின்றி நன்பொருள் வெண்கிற் குடிபொன்றிக் க
குற்றமு மாங்கே தரும். - - - - - (க)

இ-ள் நமிமின்றி - (பிறர்க்குரிய பொருளைக்கொள்ளுதல் நி
மக்கு அறமல்லவென்னும்) நயிவுநிலைமையிலாமல்—நன்பொ

ருள்-(அவரது)நல்லபொருளை—வெண்கின் - (அபகரித்தற்கு)
விரும்கின்—(அவ்விருப்பு)—குடிபொன்றி - (அவன்) குடி
பைக்கெடுத்தது—குற்றமும் பலகுற்றங்களையும்—ஆங்கே - அ
ட்போதே—தரும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும். எ - று. ~~ஈ~~ குடி
பைவனாசசெய்து பலதன்மைகளையும் உண்டாக்குத்தன்மை
யால் நன்பொருளென்றார். பொன்றியென்னுந் தன்வினை.
பொன்று வித்தென்னும் பிறவினைப்பொருளில்வந்தது. (க)

ப பிபயன் வெண்கிப் பழிப்படுவ செய்பார் - - - *
நமிவன்மை தானுபவர். - - - - - (உ)

இ-ள். நமிவன்மை - (ஒருவன்பொருளுக்கு பிறன் உரியவன்
ல்லவென்னும்) நயிவுநிலையல்லாமைக்கு—தானுபவர் - அஞ்ஞ
யோர்—(பிறர் பொருளை வெளவுதலினாலே)—பிபயன் - (ந
மக்கு)வரும்பயனை—வெண்கி. விரும்கி—பழிப்படுவ-பழியி
விடத்தேதொருந்துஞ்செயல்களை—செய்யார். எ-று. (உ)

யி-அ

யி-அ-ஆம், அதி—வெண்காமை

இந்திரின்பம் வெஃகி பறனல்ல செய்பாரோ . . . *
மந்திர்பம் வேண்டுபவர். - - - - - (க)

இ-ள்-மந்திர்பம் - நிலையுடையவிற்பத்தை—வேண்டுபவர்—
சிந்திர்பம் (பிறரிடத்தே அபகர்க்கப்பட்டபொருளினு
லேதாம் அடைவதாகிய)நிலையிலாதவிற்பத்தை—வெஃகி-வி
ரும்பி—அறனல்ல - அறமல்லாதசெயல்களை - செய்பார் -
(அவரிடத்தே)செய்பார். எ-று. இஃது பாவத்தால் வருதலால் அப்
பொழுதே அழிபுமென்றற்குச் சிந்திர்பமென்றார். (க)

இலமென்று வெஃதல் செய்பார் புலம்பென்ற *
புன்மையில் காட்சி யவர். - - - - - (ச)

இ-ள், புலம்பென்ற - ஐம்புலன்களையும்பென்ற—புன்மை
யில்-குற்றமில்லாத—காட்சியவர் - அறிவையுடையவர்—இல
மென்று - வறியேமென்றுநினைத்து — வெஃகுதல்செய்பார் -
(அதுதீர்தற்பொருட்டிப் பிறன்பொருளை) விரும்புதல் செய்
பார். எ-று. இஃது ஐம்புலன்களைவெல்லுதல்-பாவவழிகளிலே செ
ல்லவிடாமை. குற்றமில்லாதவறிவு-பொருளை உள்ள படியறிந்
தவறிவாய். அப்படியுட்பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமை
தால் பிறன்பொருளைவிரும்புதலும் இலதாயிற்று. (ச)

அஃகி யகன்ற வறிவென்றும் யார்மாட்டும் *
வெஃகி வெறிய செயின், - - - - - (ரு)

• இ - ன், அஃகி - றுட்பமானதாகி—அகன்ற - (எல்லா நூல்களிலும்) சென்ற—அறிவு-அறிவானது—என்னும் என்னையென்புடையதாம்.—வெஃகி - (பொருளை) விருட்பி—யார்மாட்டியும்-யாவரிடத்தும்—வெறிய - அந்வேம்பொருந்தாத செயல்களை—செயின் - (அறிவுடையோர்) செய்வாராயின். எ - று, தீயபாவமிடத்தும் அறிவோம்பொருந்தாத செயல்களைச் செய்தலாவது-யோக்கியரிடத்தும், அயோக்கியரிடத்தும், இழிந்தனையும் கடியனையும் முதலானவைசெய்தல். அந்நெய் பாயன் அவை செய்பாமையாகவின் அந்நெய் நெய்யென்றார். (௫)

அருள்வெஃகி பாற்றின் கண்ணுள் பொருள்வெஃகிப் பொல்லாத குழக் கெடும். - - - - (௬)

இ-ன். அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறத்தைவிருட்பி—ஆற்றின்கண்—(இல்லறமாகிய) அதன்வழியிலே—நன்னன்—தங்களை

யிஅ-ஆம், அதி—வெஃகாமை.

வன்—பொருள்வெஃகி - (பிறர்) பொருளைவிருட்பி—பொல்லாத - (அதனைவருவிக்கும்) குற்றவழிகளை—குழ - எண்ண—கெடும்-கெடுவான். எ - று, தீய இல்லறவழியால் அறிவுமுற்றிந்த விடத்தே யல்லது துறக்கக்கூடாமையால் அது துறவறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. கெடுதல்-இரண்டறங்களையும் ஒருசேரவிழத்தல். எண்ணியவனவிலே கெடுமெனவே அபகரித்தாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. (௬)

வேண்டற்க வெஃகிபா மாக்கம் விளைவயின் - *
மாண்டற் கரிதாம் பயன். - - - - (௭)

இ-ள், வெஃகி - (பிறிப்பொருளை) விரும்பிக் கொண்டு — ஆம் - (அதன) ஆண்டாதிவீற — ஆக்கம் - பெருக்கத்தை — வேண்டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன். — ஏனையின் - (பின்) அனுபவிக்கப்படும்போது — பாடல் - (அப்பெருக்கத்தின்) பய

ள் — மாண்டற்கரிதாம் - நன்றாகுதலில்லை. (ஆதலால் எ.று. ஐ. விளை - முதனிலத்தொழிற் பெயர். [இவ்வேழுபாட்டாலும் பிறிப்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை * வேண்டிழ் பிறன்கைப் பொருள். (அ)

இ-ள், செல்வத்திற்கு - (குறைத்துப் போந்தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு — அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்காரணம் — யாதெனின் - எதுவென் (ஐருவ) ஐராயின் — (அது) — பிறன் — வேண்டும் — கைப்பொருள் - கைப்பொருளை — வெஃகாமை - (தான்) வேண்டாமையாம் எ.று. ஐ. அஃகாமை அதன்காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். பிறன் பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்பதாயிற்று. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருந் - * திறனறிந் தாங்கே திரு. - - - - (க)

இ-ள், அறனறிந்து - (இது) அறனென்றறிந்து — வெஃகா - (பிறிப்பொருளை) விரும்பாத — அறிவுடையார் - அறிவுடையாரை — திரு - திருவானவன் — திறனறிந்து - (தான்சேர்தற்காந்) திறத்தை அறிந்து — ஆங்கே - அத்திறத்தினால் — சேரும் - சேருவாள். எ.று. ஐ. அடைதற்காந்திறம் - காலமும், இடமும், செவ்வியும், முதலாயின. [இவை யிரண்டு பாட்டாலும், பிறிப்பொருளை விரும்பாஸ்யமின் குணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விறலீனும்
வேண்டாமைபென்னுஞ் செருக்கு. -

(ய)

இ-ள். (ஒருவன்)—எண்ணுது - (பின்விளைவதை) பெண்ணும
ல்—வெஃகின் - (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின் - (அவ்வி
ருப்பம்) — இறல் - அழிவை - ஈனும் - (அவனுக்குத்) தரும்.
—வேண்டாமைபென்னுஞ்செருக்கு - (அப்பொருளை) விர
ும்பாமைபென்னுஞ்செல்வமானது. — விறல் - வெற்றிடை -

ஈனும்-தரும். எ-து. ஈயகையும் பாவமும் வளர்ந்தலால் இறலீ
னுமென்றும், பொருளாகைகொண்டலைவோர்கன் பாவவாயு
ம் ஈயப்பதித்தலால் விறலீனுமென்றும், சொல்லினார். செரு
க்கு அதைத் தருஞ் செல்வத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். [இ
தனால் அக்குணமும் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] யி

யி-ஆம், அநி—புறங்குருமை.

அஃதாவது - காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்ந்துபேசா
மையாம். வாக்கின்குற்றம் மனக்குற்றத்தின் வழிபாகத்
தோன்றலால் இது அழுக்காறுமையெஃகாமைகளின் பி
ன்னைவக்கப்பட்டது.

அறங்குரு னல்ல செயினு மொருவன் *
புறங்குரு னென்றினிது. - - - - (க)

இ - ள். ஒருவன்—அறங்குருன் - அறமென்று சொல்லுவ
னுஞ்செய்யானது—அல்ல - பாவங்களை—செயினும் - செய்தா
லும்—புறங்குருன் - (பிறனைக்) காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபே

சான்—என்றல்-என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல்|
—இனிது-நல்லது. எ-று. புறங்கூறுமை-அக்குற்றங்களால்
தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட்டித்தேவனுடையமென்பதாம். [இத
னால் அவ்வறத்தினது நன்மைசொல்லப்பட்டது.] (க)

அறனழிவு யல்லவை செய்தலிற் றீதே - - - *
புறனழிவுப் பொய்த்து நடை. - - - (உ)

இ-ள். அறனழிவு - அறனென்ப தொன்றில்லையென அழித்
துச்சொல்லி—அல்லவைசெய்தலின் - (அதன்மேற்) பாவங்க
ளைச்செய்தலினும்—தீதே - தீமையைபுடையதேயாம். — பு
றனழிவு - ஒருவனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்ந்துபேசி—பொ
ய்கு-ஆம்,அதி—புறங்கூறுமை.

யித்துநடை - (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்துமகிழ்த
ல். எ-று. புற அறத்தையழித்தலினும் புறங்கூறுதலும், பாவங்
களைச்செய்தலினும், பொய்த்துநகுதலும், தீபணவாம் - என்
றதிக. புறனழித்தல்-புறங்கூறி ஒளிடைக்கெடுத்தல், (உ)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத - - - *
யறங்கூறு மாக்கந் தரும். - - - - (ங)

இ - ள். புறங்கூறி - பிறனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்ந்து—
பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து — உயிர்
வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும்—சாதல் - (அது
செய்யாமல்) உயிரிழிவு. — (அவனுக்கு)—அறங்கூறும் த

ருமதூல்களினாலேசொல்லப்பட்ட — ஆக்கம் - பயனது—தரு
ம். எ-று. புற உயிரிழிப்பின் புறங் கூறப்பொய்த்தலாகியபா

வம் நீங்கலால்-சாதல் ஆக்கந்தருமென்றார். ஆக்கம் - அப்பாவ' ன்செய்யாதவராலே - மறுமையில் அடையப்படும் பயன் அறம் - அதைச்சொல்லு நூலையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (ந)

கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க *
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல் - - - (ச)

இ-ள். (ஒருவன்) - கண்ணின்று - எதிரோநின்று - கண்ணற கண்ணோட்டமற - சொல்லினும் - முன்னின்று - (அ.ன்) எதி ரில்லாமல் - பின்னோக்காச்சொல் - பின்வரங் குற்றத்ததனோ க்காதசொல்லு - சொல்லற்க - சொல்ல இக்காக்கடவன். எ-று. ^{நீ} பின் அதிலிருங்குற்றத்தைக் காட்டல் ஆகுபெயர். சொல்வானது நோக்குதற்றொழில் - சொல்லின்மேல் ஏற்றப் பட்டது. கண்ணோட்டம் - துணியாயம். [இவை முன்னுபாட் டாலும் புறங்கூறலின் கொடுமைசொல்லப்பட்டது.] (ச)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும்
புன்மைபாற் காணப்படும். - - - - (ரு)

இ-ள். (புறங்கூறுவோருருவன் அறம் நன்றென்று வாயி னாலேசொல்லினும்) - அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படி சொல்லுதற்கு ஏற்ற - நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தையுடையவனல்லாதவனுயிருக்கையானது - புறஞ்சொல்லும் - அப்பு றங்கூறுதற்குக்காரணமாகிய - புன்மையால் - (மனப்) புன் மையாலே - காணப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும்

யங்

யுக-ஆம், அதி - புறங்கூறுமை.

மீ.எ.று. ஐ. மனம் - தீதாயிருக்கையால் அறம் நன்றென்று சொல்லுகிறசொல் அங்கீகரிக்கப்படாதென்பதாம். (6)

பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழியுள்ளுந் - - - *
 திறன்றெரிந்து கூறப் படும். - - - - (க)

இ.ள். பிறன்பழி - பிறனொருவனதுபழியை—கூறுவான் - (அவனைக்காணாதவிடத்தே) சொல்லுவான் - நன்பழியுள்ளும்-தனது(பல)பழிகளுள்ளும்—திறன் (வருந்தும்) விதமுடையவைகளை—தெரிந்து - ஆராய்ந்து—கூறப்படும-(அவனாலே)சொல்லப்படுவான். எ - று. ஐ. திறமுடையவைகளைத்திறனென்றலால் ஆகுபெயர். காணாதவிடத்தே தன்னைக்குறித்துப்பிறனாலே சொல்லப்பட்டபழியைக் கேட்டவன் அவன் மிகவும் வருந்தும்படி அதிகமாகியபழிகளை ஆராய்ந்து எதிர் சொல்லுவானுதலால் திறன்றெரிந்து கூறப்படுமென்றார். (க)

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - *
 நட்பாட நேற்றா தவர். - - - - - (எ)

இ.ள். நகச்சொல்லி - (கூடி)மகிழும்படி (இனியசொற்களைச்)சொல்லி—நட்புடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை—நேற்றாதவர் - (சமக்குடறுதியென்று) அறியாதவர்—பகச்சொல்லி - (தம்மைவிட) நீங்கும்படிபறக்கிற - கேளிர் - (தமது) உறந்தாரையுமு - பிரிப்பர்.எ-று. ஐ. உம்மனமிகாரத்தால்-தொக்கது. கேளியையும் பிரிப்பொன்றிருந்தால் அ

பலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்றாதவனென்னும்
பிறவினை-தேறாதவன் என்னுந்தன்வினைப்பொருளில் வந்தது-
புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் புகையாவொன்பது கருந்து. (ஏ)

து ன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினு - - *
ஒன்னென்கொ லேழ்வார் மாட்டி. - - (அ)

இ-ள். துன்னியார் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது—குற்ற
மும்-குற்றத்தைபும்—தூற்றும் - (அவரைக்காணாதவிடத்தே)
தூற்றும்—மரபினுர் - இயல்பையுடையவர்—எதிலார்மாட்
டு-அபவாரிடத்துச் (செய்வது) —என்னென்கொல்-யாதோ. எ-

து. * தூற்றுதல் - பலரும் அறியப்பரப்பதல். அத்தூற்றுத
லினுக்கொடிய செயல்வேறென்றுங் காணாமையால் என்னை
இதொன்னுர் செய்வதென்பது - சொல்லெச்சம். : (அ)

-யுக-ஆம், அது—புறங்கூறுதல்.

அறனெக்கி யாற்றுங்கொல்வையம் புறனெக்கிப் - *
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை. - - - (க)

இ-ள். புறனெக்கி - பிறர்நீங்கினவளவுபார்த்து—புன்சொ
ல் - (அவரது) பழிப்புச்சொல்லு - உரைப்பான் - சொல்லு
வோனது—பொறை - (உடற்)பாசத்தை - வையம்-பூமியான
து—அறனெக்கி - (இக்கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு)அ
றமாவதென்றுநினைத்து - ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றதுபோ
லும் - எ-று. * பூமிக்கு எல்லாப்பொருள்களையும்சுமத்தல்
பாவமாயினும் புறங் கூறுவானைச் சுமப்பதுதகாதென்னுங்க

ருத்தால் அறஞெகி யாற்றுக்கொல் வையமென்றார். [இவையைநீதுபாட்டாலும் புறங்கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

எதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற - *
நீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு, - - - (ய)

இ-ள். (புறங்கூறுவோர்! அதுசெய்தற்கு) — எதிலார்குற்றம்போல் — அயலோரதுகுற்றத்தைப் போல் — தங்குற்றம் — (அப்புறங்கூறுதலாகிய) தமது குற்றத்தையும் — காண்கிற்பின்-காணமாட்டுவாராயின்—பன்னுமுயிர்க்கு - (அவரது)நிலைபெற்றஉயிர்க்கு—தீது - (வருவது) ஒருதன்பம்!—உண்டோ. எ.று. நீதல்லநிலையாயிருந்து ஒப்பக்காணுதலருமையாகவின் காண்கிற்பின்னும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறுமையால் வருபிறவிகளிலும் துன்பப்பட்டா னென்பதைக் குறித்து உயிர்க்கு

குத் தீதுண்டோ வென்றும், சொல்லினார். [இதனால் புறங்கூறுதலை விறிதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

உய-ஆம்,அதி—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது- தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொரு ளின்பங்களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச் சொல்லாமையாம். பொய் குறனை - கயிஞ்சொல்-பயனிலசொல் - எனவாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் நான்கினுள்-பொய்-து

றந்தோர்க்கு அவ்வதுபற்றறவிடக்கூடாமையால் அதனை ஒழித்து இவ்வாழ்வாரால் விடக்கூடுமவையாகிய மற்றை

உய்யும், அதி—பயனில் சொல்லாமை

மூன்றினுள் - கடுஞ்சொல் - இனியவைகடறலாலும், குறையு
புறங்குறுமைபாலும், விலக்கி - தின்றபயனில் சொல்லு
இதனால விலக்குஞ்ஞாநாகலால் இதுபுறங்குறுமைபின்
பின்வைக்கப்பட்டது.

பல்வார் முனியப் பயனில் சொல்லு - - - *
னெல்லாரு மெள்ளப் பரிம். - - - (க)

இ-ள். பல்வார் - (அறிவுடையோர்) பலரும்—முனிய-(சே
ட்டு)வெறுக்க—பயனில் - பயனில்லாதசொற்களை— சொல்லு
வான்?—எல்லாரும் - எல்லாசாலும்—எள்ளப்பரிம் - இகழப்
பரிவான். எ - று. ~~ஐ~~ அறிவுடையோர்பலரும் வெறுக்கவே மற்
றேரும் இகழ்வாசாகலால் எல்லாருமெள்ளப்பரிமென்றார். (க)

பயனில் பல்வார்முற் சொல்ல - - - *
நட்டார்கட் செய்தலிற் தீது. - - - (உ)

இ-ள். பல்வார்முன் - (அறிவுடையோர்) பலர்முன்னே—ப
யனில் - பயனில்லாதசொற்களை— சொல்லல் - (ஒருவர்) சொல்
லுதலானது—நட்டார்கண் - (தன்) னட்பாளரிடத்தே—நய
னில்-விருப்ப மில்லாதசெயல்களை—செய்தலின் - செய்தலினு
ம்—தீது. எ - று. ~~ஐ~~ விருப்பமில்லாதசெயல்கள் - வெறுக்கப்

பரிசெயலாம். இச்சொல் அச்செயலைக் காட்டிலும் மிகவும் இக
ழப்படுதலை உணர்பாக்குமென்பதாம். (உ)

நயனிலனென்பது சொல்லும் பயனில - *
பாரித் துணைக்கு முரை. - - - (ங)

இ-ள்.பயனில- பயனில்லாத பொருள்களை— பாரித்து-வி
ரித்து—உணைக்குமுரை + (ஒருவன்) உணைக்கும் உணையானது।
—நயனிலனென்பது -(இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை—
சொல்லும்-அறிவிக்கும். எ-று. இப்படிப்பட்ட உரையின
லே இவள் நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்றற்கு
அதனை உரைமேலேற்றி உரைசொல்லுமென்றார். (ங)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன் சாராப் - *
பண்பில்சொற் பல்லா சகத்து. - - - (ச)

இ-ள்.பயன்சாரா-பயனோடு பொருந்தாத— பண்பில்சொ
ல்-குணமில்லாத சொற்களை—பல்லாசகத்து - பாரிடத்தே—

உயி-ஆம்,அதி—பயனிலசொல்லாமை.

(ஒருவன் சொல்லுவானாயின்) — (அவை) அவரிடத்தே — நயன்
சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி— நன்மையின் - நற்கு
ணங்களிலிருந்து— நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும். எ-று. பண்
பு - இனிமையெய்துமுதலாகிய சொற்குணங்கள். சொல்லு
வானாயின் - அவரிடத்தே-என்பவை-சொல்லெச்சங்கள். (ச)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - *
நீர்மை புடையார் சொலின். - - - (இ)

இ.ள். பயனில் - பயனில்லாதசொற்களை — நீர்மையுடையார்
 குணத்தன்மையையுடையவர் — சொலின் - சொல்லுவாரார்
 யின் — சீர்மை - (அவரது) மேம்பாபானது — சிறப்பொடு-

(அதனாவரும்) நன்குமறக்கப்படுதலுடனே—நீங்கும் - (அ
 வரிடத்திருந்து) நீங்கும். எ-று. சொலினென்பது - அவர
 து சொல்லாமைபைக் காட்டி நின்றது. (இ)

பயனில்சொற் பாராட்டு வாணை மகனெனல் * * *
 மக்கட் பதடி பெனல். - - - - - (சு)

இ.ள். பயனில்சொல் - பயனில்லாதசொற்களை—பாராட்டு
 வாணை - (பலதரமும்) சொல்லுவோனை — மகனெனல் - மனித
 நென்று சொல்லாதே. — மக்கட் பதடி பெனல் — மனிதருக்கு
 ள்ளேபதொன்று சொல்லக்கடவாய் எ - று. எப்படிபதருக்
 கு அரிசியாகிய உள்ளீடு இல்லையோ அப்படியே அயருக்கு
 அறிவாகிய உள்ளீடு இல்லாமையால் மக்கட் பதடி பென்றார்.
 [இவை யாறுபாட்டாலும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்
 வதலின்றுற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நயனில் சொல்லினுஞ் சொல்லுக் கான்றோர் * * *
 பயனில் சொல்லாமை நன்று: - - - - - (எ)

இ.ள். கான்றோர் - அறிவுடையோர் — நயனில் - நீதியோடு
 பொருந்தாதசொற்களை—சொல்லினும்—சொல்லுக் - சொல்
 லக்கடவர். — பயனில் - பயனில்லாதசொற்களை — சொல்லா
 மை—சொல்லாமை (பெறின்)—நன்று - (அது) நன்று. எ-று.
 சொல்லினுமெனவே சொல்லாமைபெறப்பட்டது. நயனி

சொற்கள்) — சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவர். [இதனால் சொல்லத்தகுபவமதகாதனவும் நியமிக்கப்பட்டன. (ய)]

*****

உக-ஆம், அதி—தீவினையச்சம்.

அஃதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்
கதலாம். இதனால் காயத்தினிடத்தே வினாகின்ற பாவங்
களைப் பெல்லாம தொகுத்து விலக்குகின்ற ராகவன். இது
பயனில் சொல்லாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர் - - - *
தீவினை பென்னுஞ் செருக்கு. - - - (க).

இ.ஞ். தீவினையென்னுஞ் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்
உக-ஆம், அதி—தீவினையச்சம்,

வப்பிம்பக்கத்தை) — தீவினையார் - (முன்செய்த) தீவினையு
டையோர்! — அஞ்சார். — விழுமியார்! — (அது இல்லாத) மே
லோர்! - அஞ்சுவார். எ-று. * தீவினையாகிய காரியம் அதன் கா
ரணமாகிய செருக்கென உபசரிக்கப்பட்டது. முன்னெதொ
டங்கிச் செய்து பழி வந்தமையால் அஞ்சவொன்றும், செ
ய்திறியாமையால் அஞ்சவொன்றும், சொல்லினார். (க)

தீயவை தீய பயத்தலாற் தீயவை - - - *
தீயினு மஞ்சப் படும், - - - - - (உ)

இ-ள். தீயவை - (இன்பத்தின்பொருட்டிச்செய்யுந்) தீவினைகள் - (பின்னே) - தீய - துன்பங்களை - பயத்தலால் - தருதலால் - தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள் - தீயினும் - தீயினும் அத்தகைய - அஞ்சப்படும் - (ஒருவனும்) அஞ்சப்படும். எ-று. வேறொருகாலத்திலும் வேறொரிடத்திலும் வேறொருடம்பிலும், போய்ச் சுறிதல் தீவினைக்கே அல்லாமல் நெருப்புக்கு இல்லாமைபால் தீயினும் அஞ்சப்படுமென்றார். (உ)

அறிவினு னெல்லாந் தலைபென்ப தீய - - - *
செறுவார்க்குஞ் செய்பா விடல். - - - (ச)

இ-ள். செறுவார்க்கும் - (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும் - தீய - தீவினைகளை - செய்பாவிடல் - செய்பாமல்விடுதலை - அறிவினுனெல்லாம் - (தமக்கு உறுதிநாயும்) அறிவுகனெல்லாவற்றிலும் - தலை - முதலானவறிவாகும் - என்ப - என்று (நல்லோர்) சொல்லுவர். எ - று. விடுதற்குக்காரணமாகிய அறிவைவிட லென்றும், செய்பதற்க்கவிடத்தும் செய்பாதிருந்தால் தமக்குத் துன்பம்வாராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறிவினுனெல்லாந் தலைபென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி - - - *
னறஞ்சூழன் சூழந்தவன் கேழி. - - - (ச)

இ-ள். (ஒருவன்) - பிறன் - பிறனுக்கு - கேடு - கேட்டைத் தரும்வினையை - மறந்தும் - சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக்கடவன். - சூழின் - எண்ணுவானாயின் - சூழந்தவன் - அவ்வெண்ணி னவனுக்கு - கேடு - கேட்டைத்தரும்வினையை - அறம் - அறக்

கடவுள்—சுமும்—எண்ணுவான். எ-று. ✽ தேடி-ரண்டும் - அவ்
நிறைத்தரும் வினைகளுையுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர்கள். எண்
னுட்பாபாழுதேதானும் உடனே எண்ணுதலால் இவன் பிற்ப
ட்டாலும் அறக்கடவுள் முற்படுவானென்பது கொள்ளப்பட்
டது. [அறக்கடவுளெண்ணுதலாவது-அடன்கெடத் தான் நீங்
கநினைத்தல். தீவினையை எண்ணுதலுமாகாதென்பதாம். (ச)

இலனென்று தீயவை செய்பற்க் செய்யி :- - ✽
நிலஞ்ஞ மற்றும் பெயர்த்து. - - - (ந)

இ-ள். இலனென்று - வறுமையையுடையெனவென்று நினைத்
து - (அதுதீர்ந்தபொருட்டு) - தீயவை - தீவினைகளை - செய்
யற்க் - (அரு-நன்-பிறர்க்குச்) செய்யாநிருக்கக்கடவன். - செய்
யின் - பெயர்த்து - (அ-நன-மும்) - இலஞ்ஞ - வறுமையையுடைய
பொருளாவான். எ-று. ✽ மற்றும் - அறசநிலை - அத்தீவினையிஞ
லே பிற-பிசேரமும் வற்பவஞ்ஞவெனப்பதாம். (ந)

தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்பற்க் நோய்ப்பால ✽
தன்னை படல்வேண்டா தான். - - - (சு)

இ-ள். நோய்ப்பால - துன்பஞ்செய்யுங் கூறுடைப்பாவங்
கள் - தன்னை - படல்வேண்டாதான் - (பின்வந்து) வருத்து
தலைவேண்டாதான் | - தீப்பால - தீமைக்கூறுடையவினைக
ளை - தான் - பிறர்கண் - பிறரிடத்தே - செய்யற்க் - செய்யா
நிருக்கக்கடவன். எ-று. ✽ செய்வாளுயின் அப்பாவங்கள் அவ
னை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லையென்பதாம். (சு)

எனைப்பகையற்றரு முய்வர் வினைப்பகை - - - *
வியாது பின்சென நமம். - - - - (௬)

இ-ள். எனைப்பகையற்றரும் - எவ்வளவுபெரியபகையைபு
டையவரும் | — உய்வர் - (அதனை ஒருவழியினாலே) தப்புவார் -
— (அப்படியல்லாமல்) — வினைப்பகை - தீவினையாகியபகை
யானது | — வியாது - நீங்காமல் — பின்சென்று - போனவிடத்
துக்குப்போய் — அயிம்-கொல்லும். எ - து. (௭)

தீயவை செய்தார் கெடுத விழறன்னை - - - - *
வியா தடியுறைந் தற்று. - - - - (௭)

இ-ள். தீயவை-தீவினைகளை — செய்தார் - (பிறருக்குச்) செ
உக-ஆம், உதி—தீயினைபச்சம்.

ப்தவர்—கெடுதல் - (தாம்) கெடுதல்—(எத்தன்மைத்தென்றா
ல்)—நிழல் (ஒருவனது) நிழலானது | — (நெழிந் தரமபோயி
னும்)—தன்னை அனை—வியாது-விடாதுயந்து—அடி - அ
டியினிடத்தே — உறைந்தற்று - தங்கியதன்மைத்து. எ - து.
ஈழமுன்பாட்டில் வினைப்பகைவியாது பின்சென நயிமென்று
சொல்லப்பட்டதை இங்கே உபமானத்திற் குவியளக்கலாம். (அ)

தன்னைத் தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுத் *
துண்டி ந்க தீவினைப் பால். - - - - க.

இ-ள். (ஒருவர்) — தான்—தான்—காதலனாயின் - விரும்
புதலு உடையவனாயி நந்தால் — தீவினைப்பால் - தீவினையாகியபி
ரிபி - ன் - எனைத்தொன்றும் - எவ்வளவுசிறியதொன்றையாயி
னும் — தன்னற்க - (பிறாடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன.
எ - து. ஈழ நல்லினை தீவினை என வினைப்பிரியு இரண்டாகவினை

தீவினைப்பா ஸெவ்ஞர். பிறரிடத்தேசெய்ததீவினை தன்னிடத்
தே னுனபுத்தருதலை விளக்கினாராதலால் - தன்னைத்தான் காந
லறப்பிடுவென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாஹும் பிறருக்குத் தீவி
னை செய்தால் தாமகெயிவொன்பதுசொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித் - - *
தீவினைசெய்யானெனின். - - - - (ய.)

இ ன். (ஒருவன் செவ்வையானவழியைவிட்டு) —மருங்கோ
டி-கொடியவழியிலே சென்று—தீவினை - தீவினைகளை — செய்
யானெனின் - (பிறரிடத்தே) செய்யானாயின் — அருங்கேட
னென்பது - (அவன்) இல்லாதகேட்டையுடையவனென்பதை
—அறிக - அறியக்கடவர். எ - று. * [இதனாலே தீவினைசெய்
யாதவன்கேடில்லாதவனாவனென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****—*****—*****

உஉ-ஆம்,அதி—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது - உலகநடையை அறிந்து செய்தல். மனோ
வாக்குக்காயங்களாலே செய்பத்தகாதவை சொல்லினார்
இனிச்செய்யத்தகு மவைகளில் முன் சொல்லப்பட்ட வ
ற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்ற ராகையால்
இது தீவினையச்சத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

யெ

உஉ-ஆம்,அதி—ஒப்புரவறிதல்.

தைகம்மாறு வேண்டா கடப்பாய் மாரிமா *
டென் ஸூற்றுங் கொல்லோ வுலகு. - - - (ச)

இ-ள். உலகு - உயிர்களானவை] —மாரிமாட்டு - (தமக்குநீ
ருதவுகின்ற) மேகங்களிடத்து—என் - என்னபிரதிபுபகாரத்

தை) — ஆற்றும் - செப்துவருகின் தன. [ஒன்றும் செய்கின்றன
வில்லையென்றபடி.] — (ஆதலால்) — கடப்பாடு - (அம்மேகங்க
ள்போல்பார்செய்யும்) உபகாரத்தாலும் | — ஸகம்மாறு - பிரதி
புபகாரங்களை) — வேண்டா - வேண்டியனவல்ல. எ - று. ஐஸ் கொ
ல், ஐ. அசை. கடப்பாடென்னும் பெயரினாலேயே அவசியம்
செய்ய வேண்டியவதென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ்செ
ய் வாரது வேண்டாமையை உபகாரத்தின்மேல் ஏற்றினார். (க)

தா ளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு *
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டி. - - - உ.

இ - ள். தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின் — தாளாற்
றி - முயற்சிசெய்து — தந்த - சம்பாதிக்கப்பட்ட — பொருளெ
ல்லாம் | — வேளாண்மை - உபகாரத்தை — செய்தற்பொருட்
பி - செய்தற் பயனுடையனவாம். எ று. ஐஸ் தகுதியில்லாத பிற

ருக்கன்போல் தாம் அனுபவித்தற்பொருட்டும், வைத்து இது
த்தற்பொருட்டும் அல்லவென்பதாயிற்று. (உ)

புத்தேனாலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே - - - *
யொப்புரவி னல்ல பிற. - - - - - (ங.)

இ - ள். புத்தேனாலகத்தும் - தேவருலகத்திலும் — ஈண்டும் -
இவ்வுலகத்திலும் — ஒப்புரவின் - உபகாரம்போல் — தல்ல - த
ல்லவையாகிய — பிற - வேறுசெயல்களை — பெறல் | - அரிது.

எ - று. ஐஸ் கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இல்லாமல் எல்லா
ரும் ஒருதன்மையராயிருக்கையால் தேவருலகத்தில் அரிதாயி

ற்று. யாவருக்கும் ஒப்பதுபோல் வேறொன்று இல்லாமைபா
ல் இவ்வுலகத்தில் அரிதாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒ
ப்புரவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (௬)

ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான் *
செத்தாருள் வைக்கப் படும். - - - - -

இ-ள். ஒத்ததறிவான் - உலகநடையை அறிந்துசெய்யவன்
உட-ஆம், அறி—ஒப்புரவறிதல்.

உயிர்வாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழ்பவனாவான். —மற்றை
யான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன்? — (உயிருடையவனாயி
ருந்தாலும்) — செத்தாருள் — வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வை
க்கப்படுவான். [நினைக்கப்படுவானென்றபடி.] எ - று. ~~நீர்~~ உ
யிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப்படா
மையால். செத்தாருள் வைக்கப்படுமென்றார். [இதனால் உல
கநடையிலே தவறுதல் வேதநடையிலே தவறுதல்மீயால்
நீரும்வழியை உடையதல்லென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௭)

ஊருணி நீரிதிறைத் தற்றே யுலகவாம் *
பேரறிவாளன் நிரு. - - - - -

இ-ள். உலகு - உலகநடையை — அவாம் + விரும்பிச்செய்யு
ம் — பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினையுடையவனானவன் — நி
ரு - செல்வத்தினாலே (நிறைதல்) — ஊருணி - ஊரில்வாழ்வார்
நீருண்ணுக்குமொன்று — நீரிதிறைத்தற்று - நீரினாலே நிறை
ந்ததுமொழும். எ - று. ~~நீர்~~ அச்செல்வம் பாழ்படாமல் தெரிங்
காமல் எல்லாருக்கும் வேண்டிமளவில் உதவுமென்பதாம். (௮)

புடன்மர முன்னுள் பழுத்தற்றூத் செல்வ *
நயனுடை யான்கட் படின. - - - - -

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது--நயனுடைபாண்கண்-உபகாரஞ்செய்பவனிடத்தே--படின - உண்டாகுமானால்--(அவ்வண்டாதல்)--உள்ளார்|-ஊர்நடுவே--மரம் - மாத்தினிடத்தே--பயன் - பழமானது--பழுத்தற்று-பழுத்தல் போலும். எ-று. ஐ-ஆல்-அசை, உலகநீதி பலவகையிலும் ஒப்புரவுசிறந்தமைபால் அதனை நயனென்றார். அவன் அம்மரம்போல் எல்லார்க்கும் ஏளிதிலே பயன்கொடுப்பானென்பதாம். (எ)

மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றாற் செல்வம் * * *
பெருந்தகை யான்கட் படின. " * * * எ

இ-ள். செல்வம் - செல்வமானது--பெருந்தகைபாண்கண்-உபகாரஞ்செய்யும்) பெரித்தகைமையை யுடையவனிடத்தே--படின-உண்டாகுமானால்--(அச்செல்வமானது) மருந்தாகி - எல்லாவறுப்புகளும்(பிணிகளுக்கு)மருந்தாய்--தப்பா-தப்பாத--மரத்தற்று - மரத்தை ஒக்கும். எ-று. ஐ-ஆல்-அசை-எல்லாவறுப்புமென்றது மரத்துக்கு - இலை, பூ, காய், கனி, பூ.

உஉ-ஆம்,அதி--ஒப்புரவறிதல்.

தலானவைகளை. செல்வத்துக்கு-அனுபவித்தற்குரிய பலபொருள்களை. தப்பாமையாவது - கொள்ளுதற்கரியவிடங்களிலே நின்றாவது,மறைந்து நின்றாவது,காலத்தால்வேறுபட்டாவது, பயன்படாமை. தன்குறைவை நோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் உபகாரஞ்செய்பவனதுபொருள் பயன்படுமாறு சொல்லப்பட்டது. (எ)

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார் * * *
கடனறி காட்சி யவர். " * * * அ.

இ-ள். கடனறி - (தாம்) செய்யத்தகுமவைகளை அறிந்த—
காட்சியவர் - இயற்கையறிவைபுடையவர் | — இடனில்பருவத்
தும் - செல்வஞ்சூருங்கியகாலத்திலும்—ஒப்புரவிற்ரு - உபகா
ரஞ்செய்வதற்ரு — ஒல்கார்தளரார். எ - து. ஐந்தற்றவைகளை
பெல்லாம் விட்டாலும் இதனை விடான்பதாம். (அ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செயுநீர்மை . *
செய்யா தமைகலா வாறு. " " " " க.

இ - ள். நயனுடையான் - உபகாரஞ் செய்தலை புடையவன்
— நல்கூர்ந்தானுதல் - வறுமைப்பட்டவனுஞ்ஞதலாவது | — செ
யும் - (ஒழியாபற்) செய்யும்—நீர்மை - குணத்தையுடைய அவ்
வுபகாரங்களை—செய்யாது - செய்யப்பெருமல் — அமைகலா
வாறு-வருந்துகின்றவியல்பாம். எ-து. ஐந்தான் அனுபவிக்கப்
படும்பொருள்களைப்பெருமை அவனுக்குவறுமைஅவ்வெண்
பதாம். [இவை யிரண்டிபாட்டாலும் ஹேமபால் ஒப்புரவு
செய்யாதுவிடத்தக்கதல்லவென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (க)

ஒப்புரவி னுலவருங் கேடெனி னஃதொருவன் *
விற்றுக்கோட்டக்க துடைத்து. " " " " ட.

இ - ள். ஒப்புரவினுல் - உபகாரஞ்செய்தவினாலே — வருங்
கேடெனின் - (ஒருவனுக்குப்பொருட்) கேடுவருமென்பவரு
ண்டாயின்—அஃது - அக்கேடானது | — ஒருவன்—விற்று-
(தன்னை) விற்றாயினும் — கோட்டக்கதுடைத்து - வாங்குந்த
குதியையுடையதாகும். எ - து. ஐந்தன்னைவிற்று வாங்கப்படுவ
தொருபொருள் - இல்லையாயினும் இக்கேடுபுகழ் உண்டாக்
கால் அதுவும் செயப்படுமென்றது - [இதனாலே ஒப்புரவின
லே

உரு-ஆம், அது—சகை.

அஃதாவது-வறியவராய் இரந்தவர்க்கு இவ்வயென் னும் கொடுத்தல். இதுமறுமையைக் குறித்ததாகலின் இம் மையைக்குறித்த ஒப்புரவறிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங் . *
குறிபெய்திப்பை நீர துடைத்து. . . . .

இ - ள். வறியார்க்கு - ஒருபொருளுயில்லாதவர்க்கு—ஒன் று- (அவரீவையுடைய) தொன்றை—சுவதே - கொடுத்தலே — சகை - (பிறர்க்குக்)கொடுத்தலாகும்.—மற்றெல்லாம் - (அதுநீ ங்கலாகிய) எல்லாக்கொடையும் | — குறியெய்திப்பை - குறிக்க ப்பட்டபின்வரும்பயனோடு கூடிய—நீரது - குணத்தை—உ டைத்து-உடையதாகும். எ - று. * அது நீங்கலாகியகொடை- வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை நோக்கிக் கொடுத்தல். நீர து என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விசுவாசம். பின்னும் தம்பித் தீதே வருதலால் குறியெய்திப்பை நீரதுடைத்தேன்றார். [இ கனல் சகையினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.] (க)

நல்லா நென்னுங் கொளநீது மேலுலக . *
மில்லென்னு மீதலே நன்று. . . . .

இ-ள். கொளல் - இரத்தல்—நல்லாநென்னும் - மேலுலக த்துக்கு)நல்லியென்பவர் உண்டாயினும் — (அது) நீது.— (கொடுத்தவர்க்கு)— மேலுலகம் - அந்தமேலுலகத்தையடை கல்—இல்லென்னும் - இவ்வயென்பவர் உண்டாயினும்—சுத லே-கொடுத்தலே—நன்று. எ - று. * எனினுமென்பன இர

ன்றிம் அப்படி சொல்லா ரில்லாமடைக் காட்டிநின்றது. ஏ
 ன்ரத்தால் பிறவற்றங்களில் நகை சிறந்ததென்பது பெறப்பட்ட
 -து. நல்லதுசொல்லவந்தவர் தீயதும்உன் சொல்லினார். (உ)

இலனென்னு மெவ்வ முணாயாமை யீதல் *
 குலனுடையான் கண்ணே யுள. - - - - -

இ-ள். இலனென்னும்-வறியேனென்று (இரப்பவன்) சொ
 ள்லும்—எவ்வம் - இழிவை - உணாயாமை - (பிறரிடத்தே)
 சொல்லாமையும்— (அதனைத் தன்னிடத்தேசொன்னவர்க்கு)
 உய

எஅ உரு - சும்,அது—நகை.

நதல் - (இல்லைமென்றும்) கொடுத்தலும்—(ஆகியவிரண்டு
 ய்)—குலனுடையான்கண்ணே - நல்லகுடியின்புறந்தவனிடத்
 தே—உள - உண்டாயிருக்கும். எ-று. இஃ முணபாட்டிலே தீதெ
 லப்பட்டதைச் செய்யாமைக்கும், நன்றெனப்பட்டதைச்செ
 டித்தற்கும், உரியவனை அறிவித்தபடி. (ங)

இன்னு இரக்கப் படுத லிரந்தவ - - - - - *
 றின்முகங் காணு மளவு. - - - - - ச.

இ-ள். (இரத்தலேபல்லாமல்)—இரக்கப்படுதல் - இரக்கப்
 படுதலும்—இன்னுது - இன்பஞ்செய்வதன்று.—இரந்தவர் -
 (ஒருபொருளை)இரந்தவரது—இன் - (அதுபெற்றதனால்) இ
 னிதாயிய—முகம்-முகத்தை—காணாமளவு - பார்க்குமளவும்.
 எ-று. இஃ உமாமயிரண்டும் வருங்ககப்பட்டன. இரக்கப்படு
 தல் - இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பேனென்றிருத்தல். எல்லாமிர
 ப்பவர்க்கு ஒன்றுகொடுக்கக் கூடாமதேரீயிமோவென்னும்
 அச்சத்தைக்குறித்து அதனை இன்னுதென்றார். எனவே எல்
 லாப்பொருளும் கொடுக்கவேண்டுமென்றதாயிற்று. (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை - - - *
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின். - - - - - ௫.

இ-ள். ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவராவோருக்கு—ஆற்
 றல் - வல்லமையாவது — பசியாற்றல் - (தம்மை அடைந்த) ப
 சியைப்பொறுத்தலாம். — (அவ்வல்லமதான்) — அப்பசி
 யை - அப்படிப்பொறுத்தற்கரியபசியை—மாற்றுவார் - (கொ
 டையிருந்லை) நீக்குவாரது — ஆற்றலிற் பின் - வல்லமைக்கு
 ப்பின். எ - று. **ஐந்தாமும் பசித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்
 கயாட்டாதவரது வல்லமையைக்காட்டிலும் தாமும் பசியாது
 பிறருக்கும் அதுதீர்ப்பவரது வல்லம நன்றென்பதாம்.** (௫)

அற்ற ரழிபசி தீர்த்த லுண்டொருண் - - - *
பெற்றான் பொருள்வைப்புழி - - - - - ௬.

இ-ள். அற்றா-வழியவரது—அழிபசி - மிகுந்தபசியை—
 தீர்த்தல் - (அறஞ்செய்தி) தீர்க்கக்கடவன்.—அஃது - அவ்வதம்
 — பொருள்பெற்றொருருண் — வைப்புழி - (அப்பொருளை
 தனக்குதவ) வைக்கும்படம். (ஆதலால்) எ - று. **ஐந்தாமும்**

உரு - ஆம், அது—ஈகை.

மைகளும் அழியவருதலால் அழிபசியென்றார். அற்றரழிபசி
 தீர்த்தபொருள் பின் தணக்கே வந்து உதவுமென்பதாம். (௬)

பா த்துண்டரி யவனைப் பசியென்னுந் - - - *
தீப்பிணி தீண்ட லரிது. - - - - - ௭

இ-ள். பாத்து - (எந்நாளும்) பகுத்து—உண்-உண்ணுதல்—மீஇயவனை. பழகியவனை—பெயெய்தும். பசியெனப் பரிம்—தீப்பிணி. தீயநோய்—தீண்டலரிது. தீண்டிதலில்லை. எ-று. ூ இவ்வுடம்பிலே நின்று ஞானத்தையும், ஆசாரத்தையும், மகிழ்த்து. அதனால் சிவனும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ்செய்தலால் தீப்பிணி யெனப்பட்டது. தனக்குமருந்து வன் தானையாகையால் பசிப்பிணி சேராநென்பதாம் [இவை ஆறுபாட்டாலும் சுதஸிஸ் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நாத்துவக்கு மின்ப. மநியர்கொ றுமுடைமை - *
வைத்திழக்கும் வன்கணவர் - - - - - அ

இ - ள். தாமுடைமை - தாமுடையபொருளை—வைத்து—(கொடாது) வைத்து—(பின்னே) இழக்கும் - வன்கணவர் அருளிலாதவர்—சுத்து—(வறியவர்க்கு) வேண்டியபொருளாக னைக்)கொடுத்து—உவக்கும் - (அவர்)மகிழ்தலினால் (அருளுடையாரடையும்)—இன்பம் - மகிழ்ச்சியை—அநியர்கொல்-கண்டறியாரோ. எ-று. ூ சுந்தென்பது எதுகைநோக்கி சுத்தென்றாயிற்று. அநிந்தாராயின் தாமும் அவ்வன்பதை அனுபவிப்பாராயல்லாமல் வைத்திழவாரொன்பதுகருத்து. (அ)

இரத்தலி னின்குது மன்ற நிரப்பிய - - - *
தாமே தமிய ருணல், - - - - - (க)

இ - ள். நிரப்பிய - (பொருளின்குறைவை)நிறைக்கவேண்டி—(இரத்தவர்க்குக்கொடாமல்)—தாமே—தமியர்-தனித்தவராக—உணல் - உண்ணுதலானது—(ஒருவருக்கு)—மன்ற-நிச்சடமாக—இரத்தலின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலி

ஹம் — இன்னது - துன்பஞ்செய்வதாம். எ - று. ஷ் பொருளின் குறையை நிறைத்தலாவது - ஒவ்வொருதொலையைக் குறித்து அவ்வளவு சம்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே மேற்கொண்டு உலோபஞ்செய்துசேர்த்தல். தனித்தல் - பிறரைச்சேராமல். இரத்தலுக்குஉள்ளது அப்போதையிழியே-

உசு-ஆம், அது—நகை.

பின்னே வறுமையில்லை - தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்வாண்மம் உண்டாகுமாதலால் இரத்தலினின்றோ தென்றார்.

சுரதலினின்றோ தில்லையினிதது உ - . . . . . மீதலையாகக் கடை. . . . . ம.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு)—சரத்தலின் - இறத்தல்போல்—இன்னுத்தது - துன்பஞ்செய்வதொன்று—இல்லை.—அதுஉம். அப்படிப்பட்ட இறத்தலும்!—சுதல்- (வற்பவர்க்குக்) கொடுத்தல்-இலையாக்கடை-முடியாதவிடத்து—இனிது-இன்பஞ்செய்வதாகும். எ - று. ஷ் பிறருக்குப் பயன்படாத உடற்குமை நீங்குதலால் இனிதென்றார். [இவைமுன்றுபாட்டாலும் நயாமைபின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****~*~*~*****

உசு-ஆம், அது—புக்கு

அஃதாவது-இவ்வாழ்க்கைமுதல் நகை நகருகச்சொல்லப்பட்ட இவ்வறத்தில் தவறுதவார்க்கு இம்மைப்பயனாக இவ்வலகத்திலே செய்தபடியே நிற்பதாகிய கீர்த்தியாம். இது பெரும்பாலும் நகைபற்றிவருதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல - - - - - *
 னாதிப மிக்க யுயிரிக்கு - - - - - க.

இ-ள். சதல்- (வறியவருக்குக்) கொடுத்தவினாலே—இசைப
 ட-புகழுண்டாக — வாழ்தல் - வாழ்க்கடவர். — அதுவல்லது*
 அப்புகழல்லாமல்—உயிரிக்கு- (மக்க) ஞ்யிரிக்கு—ஊதியம் -
 வேறுபபன்—இல்லை (ஆதலால்). எ-து. இசைபடவாழ்தற்
 குக் கல்விஆண்மைமுதலாகிய வேறுகாரணங்களும் இருக்கினு
 ம் சகைசிறந்ததாதலால் எடுத்தாச்சொல்லப்பட்டது. (க)

உணாப்பா ருணாப்பவையெல்லாமிரப்பார்க்கொன்*
 நீவார் மேனிற்கும் புகழ். - - - - - உ.

இ-ள். உணாப்பா - (உலகத்திலேஒன்றை) உணாப்பவரால்
 — உணாப்பவையெல்லாம் - உணாக்கப்படும்வைகளெல்லாம்|
 —இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு — ஒன்று-
 உச-ஆம்,அதி—புகழ்.

(அவர் வேண்டிய) தொன்றை—சுவார்மேல் - கொடுப்பவரி
 டத்தே—நிற்கும்—புகழ்-உரித்திகளாம். எ - று. இது புகழ்தா
 ன். உணாயும், பாட்டிம், என இருவகைப்படும். அவற்றுள்-உ
 ணாப்பாருணாப்பவையென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கத்தை
 யே எடுத்தாராயினும் இனம் பற்றிப் புலவர்க்கே உரிய பாட்
 டும் கொள்ளப்படும். படவே-பாடுவார் பாடுவ வெல்லா மிரப்
 பார்க்கொன் நீவார் மேனிற்கும் புகழ். என்பதும் பெற்றும்.
 புகழின் காரணங்களி லீதல்கிறத்தனம் இத்துள்ளுங்காண்க-உ

ஒன்று அலகத் துயர்ந்த புகழல்லாத் - - - - - *
 பொன்றுது நிற்பதொன் நில். - - - - - ரு.

இ-ள். ஒன்றா-தனக்கு இணையிலையாக—உயர்த்த - ஓங்கிய
 —புகழல்லால்—கீர்த்தியல்லாமல்—உலகத்து - உலகத்தின்—
 பொன்றாது - அழியாடல்—நிற்பது—ஒன்று - வேறொன்று!
 —இல்-இல்லை. எ - று-ஐ தனக்கு இணையிலையாகவொங்குத
 லாவது—கொடுத்தற்கரிய - உயிரையும், உறுப்பையும், பொரு
 ளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடு ஒப்பது இல்
 லாமல் தானே உயர்த்தல் - அப்படிப்பட்டபுகழையே மனிதனா
 ய்ப்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம்—[இவையுண்
 றுபாட்டாலும் புகழ்து சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ங).

நிலவணா நீள்புகழாற்றிற் புலவரைப்   *   *   *
போற்றாது புத்தேளுலகு   *   *   *   *   *

இ-ள். (ஒருவன்) — நிலவணா - பூமியினெல்லையில்— நீள்புக
 ழு—அழியாதுநிற்கும்புகழை—ஆற்றின் - செய்வானாயின்—பு
 த்தேளுலகு - தெய்வலோகமானது! — (அவனையல்லாமல்)—
 புலவணா - (தன்னை அடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை— போற்றா
 து—பேணாது. எ - று-ஐ இவன் போல் அவர் - புகழ்வடிவால் இவ்
 வுலகத்தையும், தேவவடிவால் அவ்வுலகத்தையும், ஒருசேர அ
 டையாமைபால் - புலவரைப்போற்றாது புத்தேளுலகென்றார்

நத்தம்போற் கேடு முளதாருஞ் சர்க்காரும்   *   *
வித்தகர்த் கல்லா வரிது.   *   *   *   *   *

இ-ள். வித்தகர்க்கல்லால் - திறமைசெய் உடையவர்க்கு 'அல்
 லாமல்—(மற்றவர்க்கு) —நத்த (மாகும்) - (புகழுடம்பிற்கு)
 பெருக்கமாகும்—கேடும்தவறுமையும்—அரிது * இவ்வையு

உக

உச. ஆம், அதி—புகழ்.

உளதாகும்- (அப்புக்முடம்பு) நிலைபெறுவதாகும்—சாக்காமி
ம்-மரணமும்|—அரிது-இல்லை. எ-று. ~~ஐ~~ நந்து என்னுமுத
னிலைத் தொழிற்பெயர்-நத்து என விகாரப்பட்டு அம்விஞ்சி
பெற்றுவந்தது. போல்-உரையசை. ஆகும் - அரிது-இவற்றை
முன்னுங் கூட்டப்பட்டன, பெருக்கமாகும் கேடாவது - புக
முடம்பு செவ்வத்தை அடைதற்குப் புதவுடம்புவறுமப்பட
ல். நிலைபெறுவதாகுமரணமாவது-புகமுடம்புநிலைபெறற்குப்
புதவுடம்பு இறத்தல். நிலையில்லாதவுடம்பை வருத்தியும்விட்டு
ம நிலையானபுகழை வளர்த்தலும்நிறுத்தலும்பிறிதீரமுடியா
உழப்பாண்-வித்தகர்க் கல்லாலரிதென்றார். [இவை யிரண்டுபா
ட்டாலும்புகழுடைபாரது மேன்மைசொல்லப்பட்டது. (6)

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃகிலார் *
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று. - ஈ.

இ-ள். தோன்றின் - (மனிதராய்ப்)பிறந்தால்—புகழொடு
புகழுக்கு ஏதுவாகியகுணத்தோடு-தோன்றுக - பிறக்கக்கூடவ
ர்.—அஃகிலார்-அக்குணமில்லாதவர்—தோன்றலின் - (மனித
ராய்ப்) பிறத்தலினும் —தோன்றாமை - பிறவாமைபானது |
[விலங்குகளாய்ப்பிறத்தலென்றபடி]—நன்று. எ - று. ~~ஐ~~ புக

ழுக்கு ஏதுவைப்புகழென்றலால் ஆகுபெயர். இவ்வொன்றான
ல் மனிதராயென்பதும், முனிதராய்ப் பிறவாமைபென்ற அரு

த்தாபத்தியினாலே விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதும், கொள்
ளப்பட்டன. இகழ்வா நிலைமையால் நன்றென்றார். (சு)

புகழ்ப்பட வாழாதார் தந்நோவார் தமிழை - - *
யிகழ்வானா நோவ தெடன். - - - - எ.

இ-ள். புகழ்ப்பட - (தமக்குப்) புகழுண்டாக—வாழாதார்—
 வாழமாட்டாதவர் — (அதுபற்றப்பிறிகழந்தவிடத்தே) —
 தந்நோவார் - (இவ்விதழ்ச்சி நமதுமாட்டாமையால்வந்ததென்
 று)தம்மைநோவாதவராகி—தம்மை — இகழ்வாரா—நோவ
 று |—எவன்-என்னநினைத்து.எ-று. ~~ஐ~~ புகழ்ப்படவாழவேண்டி
 யதாயிருக்க அப்படிவாழமாட்டாத குற்றம்பற்றிப்பிறி இகழ்
 வது ஒருபுகழமாகலால்-இகழ்வாராநோவதெவனென்றார்.(எ)

வசையென்பவையத்தார்க்கெல்லா மிசையென்னு *
 மெச்சும் பெறுவிடின. - - - - - அ.

இ-ள். இசையென்னுமெச்சும் - புகழென்னும் எச்சத்தை
 உச-ஆம்,அஃ—புகழ்.

—(பெறவேண்டியிருக்க) — பெறுவிடின-(அதனைப்)பெறு
 துவிடுவாராயின் — வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்
 க்கெல்லாம்—வசை-(அதுதானே) வசையாகும்—என்ப-என்
 று(நல்லோர்) சொல்லுவர். ~~ஐ~~ செய்தவர் இறந்து போகத்தா
 ன் இறவாமல் நிற்கையால்-புகழை எச்சமென்றார். இகழ்ப்ப
 பிதற்கு மற்றொருகுற்றம்கேவண்டாமென்பதுகருத்து. (அ)

வசையிலா வண்பயன் குன்றுமிசையிலா *
 யாக்கை பொறுத்த நிலம். - - - - - கூ.

இ-ள். இசையிலா-புகழில்லாத — யாக்கை-உடம்பை—
 பொறுத்த-சுமந்த—நிலம்-நிலத்தின் — வசையிலா பழிப்பி
 லாத—வண்பயன்-வளப்பத்தைபுடையவிளைவு|—குன்றும்-கு
 ளையும். எ-று. ~~ஐ~~ உயிருண்டாயினும் அதனாலே பயன்கொள்
 ளாபையால்-யாக்கையென்றும், அது நிலத்திற்குப் பாரமாத
 லின் பொறுத்தலென்றும், சொல்லினார். விளைவு குறைதற்கு
 ஏது பாயசீர்ததைச் சுமக்கின்ற வெறுப்பு. [இவைநாய்கு
 பாட்டாலும் புகழில்லோரது தாழ்வுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

வசைபொழிய வாழ்வாரோ வாழ்வா நிசைபொழிய *
வாழ்வாரோ வாழா தவர். - - - - - ய.

இ-ள். வசைபொழிய - (தம்மிடத்து) வசையுண்டாகாமல்
[புகழுண்டாகவென்றபடி]—வாழ்வாரோ—வாழ்வார் - (உயி
ர்)வாழ்வோராவார். — இசைபொழிய - புகழுண்டாகாமல்
[வசையுண்டாகவென்றபடி] — வாழ்வாரோ | — வாழாதவர்—
இறந்தோராவார். எ-து. * வசையென்பவென்னும் பாட்டி
ல் - வசைபொழிதல் புகழ்பெறுதலானதால் - இங்கே இசை
பொழிதல் - வசைபெறுதலாயிற்று. முன்பாட்டிலேபுகழில்லா
தவுடம் பென்றதனை விளக்கியவாறு. [இதனால் அம்மேன்மை
யுந்தாழ்வும் உடன்கொல்லப்பட்டன.] மறுமைப்பயன் வானு
ஶற்புந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென முன்னேகொல்லப்ப
ட்டமையால் இவ்வறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலேபுகழும் தேவரு
லகத்திலேபோகமும் பயனென்பது கொள்ளப்பட்டது. (ய)

இனி மறுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக்கூறப்
பட்ட இவ்வறங்களெல்லாம் இவர் தொகுத்துக்கூறிய இ
வற்றுள்ளே அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

இவ்வறவியன்முற்றுப்பெற்றது.

ஆ-குறள்-உாசய

*****—நிஃ—*****

துறவற்வியல்.

—நி—(—)

இனிமுறைப்படித் துறவறம் சொல்லத்தொடங்கினார். துறவற
மாவது, முன்சொல்லப்பட்ட இவ்வறத்தின் வழுவாது நடந்
து. அறிவுடையராய்ப் - பிறப்பின அஞ்சி - முத்தி பெறுதற்
பொருட்டி-துறந்தவர்க்குஉரித்தாகிய அறமாம். அது - விரத
மும், ஞானமும், எனவிருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

—*~*~*

அதாவது-வினையாகுதிர்த்து - அந்தக்கரணங்கள் பரிசுத்தமாந்
த்பொருட்டி-இன்ன அறங்களைச் செய்வேனென்றும், இன்ன
பாவங்கள் விடுவெனென்றும், தமது வல்லமைக்கு ஏற்க அள
வுசெய்து கொண்டு துறந்தோராலே காப்பாற்றப் படுவது.
அவ்விரதங்கள் அளவில்லாதவையா யிருக்கின்றும் அவைபலவ்
ற்றையும் தம்முள்ளே அடக்கிநிற்குஞ் சிறப்புடைய சிலவற்
றை இங்கே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அருளுடைமையை
அருளிச்செய்கின்றார்.

உரு-ஆம்,அறி—அருளுடைமை,

—*~*~*

அஃதாவது. தொடர்புபற்றாமல் இயல்பாக எல்லாவயி
ர்களின்மேலும் செய்வதாகிய கருணையை யுடையராத
லாம்-இவ்வறத்துக்கு அன்புடைமைபோல் இது துறவ
றத்துக்குச் சிறத்தலால் முன் சொல்லப்பட்டது.

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட்செல்வம்பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள- - - - - க.

இ-ள். பொருட்செவ்வம் - பொருளால்வருஞ்செவ்வங்கள் |
—புரியார்கண்ணும்-இழிந்தவரிடத்தும்—உள - இருக்கின்ற
ன.—(ஆதலால்)—செவ்வத்துள் - செவ்வங்கள் பலவற்றுள்ளு
ம் ஆராய்ந்து எய்க்கப்பட்ட—செவ்வம்-செவ்வமாவது | — அ
ருட்செவ்வம்-அருளால்வருஞ்செவ்வமாம். எ-று. * அருளால்
வருஞ் செவ்வமாவது - உயிர்களைக் காப்பாற்றி அவ்வறத்தால்

உரு-ஆம்,அதி—அருளுடைமை.

அதி

மம்பந்தலாம். இழிந்தோரிடத்து இல்லாமல் உயர்ந்தோரி
ந்துமாத்திரம் உள்ள அருட்செவ்வமே சிறப்புடைய செவ்
வமன்றும், இழிந்தோரிடத்தும் உள்ள மந்தைப் பொருட்
சவ்வங்கள் சிறப்புடையன அல்லவென்றும், சொல்லியதாம்.

நல்லாற்றா ஞாடி யருளாங்க பல்லாற்றாற் *
தேரினு மஃதே துணை. - - - - - உ.

இ-ள். (நல்லாற்றால்) - நல்வழியிலேறின்று—நாடி - (அள
வகளாலும் புத்தியாலும் தமக்குத் துணையாகும் அரம்பயாதெ
று) ஆராய்ந்து—அருளாங்க - அருளுடையாராகக்கடவர்.—
வ்லாற்றால்- (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்தராத) பலசமயவழிகளா
—தேரினும் - ஆராய்ந்தாலும்—துணை - துணையாவது | —
ஃதே - அவ்வருளே [வேறொன்றில்லையென்றபடி.] எ - று.
* அளவைகளாவன - பொறிகளாலே காணும் காட்சியும், கு
களாலே ஆலோசித்து அறியும் அனுமானமும் +, கருத்தா
மாழியாகிய ஆகமமும், எனமுன்றுவகைப்படும். ஒப்புமை
ற்றி அறிவிற உவமானமும், இப்படி அல்லாமற்போனால் இது
பாதென்று அறியும் அருத்தாபத்தியும்*, உண்டைக்கு எறி

ரதிய இல்லாமையும், எனவியையுங்கூட்டி ஆறென்பாரும்
 ண்டி. இவையும் அம்மூன்றுள் அடக்கிக்கொள்ளப்படும். யுத்
 'பாவது-இது கூடும் இது கூடாது எனத் தன்னிடத்தேதோ
 ராவது.—ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராமையாவது - மதவேறு
 பாட்டால் அளவைகளும், பொருள்களும், தமமுள்ளே மாறு
 கொள்ளுதலாம். அப்படியிருந்தாலும்-அருள் துணையென்ப
 ஏ எல்லாருக்கும் ஒத்திருக்குமென்பதாம். உயிரினாவிட்டு நீய்
 ாமல் இருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார்.[இவை யிர
 ண்பாட்டாலும் அருளது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.](உ)

**அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார் கில்லை யிருள்சேர்ந்த *
 வின்னாவுலகம் புதல். - - - - - கூ.**

இ-ள். இருள்சேர்ந்த—இன்னாவுலகம் - தூன்புலகத்திலே
 —புதல் - (போய்ப்) புருதல்—அருள்சேர்ந்த—நெஞ்சினார்
 ிரு-நெஞ்சையுடையவர்க்கு—இல்லை. எ-று. ஐஃ இருள்சேர்ந்
 த வின்னாவுலகமென்றது - நெருங்கியவிருளையுடையதாய்த் த

+ டுதையினுலே நெருப்பை அறிவ, தம கண்ணவை.

* பகலுண்ணுள்பருந்திருக்கைமேல்க் கிவரலி லுண்பாரெனவறிவ துபெரல்வன;
 ௨௨

உரு-ஆம், அறி—அருளுடைமை.

ன்னை அடைந்தவர்க்குத் தூன்புஞ் செய்வதொரு நரகத்தை.
 அது கீழுலகத்துள் ஒரிடமாகலின் உலகமெனப்பட்டது. (கூ)

**மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கில்லென்ப - *
 தன்னுயி ரஞ்சம் வினை. - - - - - சூ.**

இ-ள். மன்னுயிர்-நிலைபேறுடைய உயிர்களை—ஓம்-பி-கா
 ப்பாற்றி—அருளாள்வாற்கு (அவைகளிடத்தே) அருளுடைய
 னுயிருப்பவனுக்கு—தன்-னுயிர்—அஞ்சும்-அஞ்சுதற்கு ஏது
 வாகிய—வினை பாவங்களானவை|—இல் - உண்டாகா.—என்
 ப-என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று. ❀ உயிர்களெல்
 லாம் நித்தியமாதலின் மன்னுயிரென்றார். அஞ்சும்-துன்ப
 நோக்கி அஞ்சுதல். அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலை
 பூசலாகிய பாஷங்களைச் செய்பானெனவே மறுமையிலே நா
 சுததை அடையாமைக்கு ஏது சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ச)

அல்ல லருளாள்வார்க் கில்லை வளிடமுங்கு - - - ❀
 மவுலனமா ஞாலங் கரி. - - - - - ரு.

இ - ள். அருளாள்வார்க்கு - அருடையவருக்கு—(இம்மை
 யிலும்)—அல்லல்-ஒருதுன்பமானது|—இல்லை - உண்டாகா
 து.—(அதற்கு)—வளிவழங்கும்-காற்றுலாவுகின்ற - மல்லல்-
 வளப்பத்தைபுடைய—மா - பெரிய—ஞாலம் - பூமியில்வாழ்
 வோர்|—கரி - சாஷியாவார்.எ-று. ❀ சாஷியாவார்- தாழ்கண்

மிதெளிந்த பொருளைக் காணுதார்க்குத் தெளிவித்தற்கு உரிய
 வர். அருளாள்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒருகாலத்திலும் ஒரி
 டத்திலும் ஒருவரும் கண்டறிவாரில்லாமைபால்-உலகத்தா
 னாவரும் சாஷிபாவொன்றற்கு ஞாலங்கரியென்றார். எனவே
 இம்மையிலென்பது பெற்றும், ஞாலத்தானா ஞாலமெனலால்
 ஆகுபெயர். [இவைமுனுபாட்டாலும் அருளுடையவர்க்கு
 இருமையிலும் துன்பமில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (இ)

பொருணிங் கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரருணிங்கி*
 யல்லவை செய்தொழுகு வார். - - - ன்.

இ-ள். அருணிங்கி - (உயிர்களிடத்துச் செய்யவேண்டும்) அருளைவிட்டி - அல்லவை - விடவேண்டுங்கொடுமைகளை - செய்து - ஒழுதுவார் - நடப்பானா - பொருணிங்கி - (முன்பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைத்தேடாமல் - பொச்சாந்தாரி - (தாம் துன்பப்படுகின்றமைகளை) மறந்தவர் - என்ப-என்று (ந

உரு-ஆம், அதி - அருளுடைமை.

வீலோர்) சொல்லுவார். எ - து. ✽ உறுதிப்பொருள் - அறம். துன்பப்படுதல் - தன்னைப்பற்றி வருவது முதலாகிய பிறவித் துன்ப மூன்றையும் அனுபவித்தலாம். மறவா திருந்தாராயினி. அப்படி நடவா என்பது கருத்து. (சு)

அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க் ✽
கவ்வுலக மில்லா திபாங்கு. - - - - எ.

இ - ள். பொருளில்லார்க்கு - இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினின்பம் - இல்லாதிபாங்கு - இல்லாதமைபோல் - அருளில்லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு - அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தினின்பம் - இல்லை. எ-து. ✽ உலகமிரண்டும் அகற்றினின்பங்களுக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெயர்கள். அப்படி இந்தவுலகன் பத்துக்குப் பொருளோ அப்படியே அந்தவுலகனின்பத்துக்கு அருள் காரண மென்பதாயிற்று. (எ)

பொருளற்றார் புப்பொருகா லருளற்றார் ✽
ரற்றார்மற் றுத லரிது. - - - - அ.

இ-ள். பொருளற்றார் - (உழிஞ்சே)வறுமைஅடைந்தவர் |
 — (அதுநீங்கி) — ஒருகால் - (பின்) நெருகாலத்தில் — பூப்பர் -
 (செவ்வத்தினால்) பொலிவார். — (அப்படிபல்லாமல்) — அரு
 ளற்றார் - அருளில்லாதவர் | — (பாவம் நீங்காமையால்) — அற்றா
 ர் - அழிந்தவரோ. — மற்று - பின்னொருகாலத்திலும் — ஆதலரி

து. ஆகுதலில்லை. எ - று. முன்பாட்டில் ஒருவிதத்தால் பொ
 ருளில்லாமையோடு அருளில்லாமையை ஒப்பாக்கிச் சொன்

னாதலால் இப்பாட்டில் மற்றொரு விதத்தினாலே அதனை ம
 றத்து அதிலும் கொடிதென்பது சொல்லியபடி. (அ)

தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றாற் தேரி *
நருளாதான் செய்யு மறம். - - - கூ.

இ-ள். அருளாதான் - (உயிர்களிடத்தே) அருள்செய்யாத
 ண் - செய்யும் - அறம் - அறத்தை — தேரின் - ஆராயின் —
 தெருளாதான் - ஞானமில்லாதவன் — மெய்ப்பொருள் - மெய்
 ந்துவிற்சொல்லப்பட்டபொருளை — கண்டற்று - (ஒருகால்) க
 ண்டதுபோலும். எ - று. ஆல் - அசை. எப்படிநிலைபெற்றஞா
 னமில்லாதவன் தடுவேமெய்ப்பொருளை உணர்ந்தால் அதனைத்
 தனது ஞானமில்லாமையாற்றாணே அழித்துவிடுவானே அப்ப
 உரு - ஆம், அதி - அருளுடைமை.

14. பே அருளில்லாதவன் தடுவே அறஞ்செய்தால் அதனைத் த
 ன் னருளில்லாமையாற்றாணே அழித்துவிடுவா னென்பதாயிற்
 று. ஆகவே மற்றெல்லாவறங்களுக்கும் அருளுடைமை மூல
 மென்பதுபெறப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அரு
 ளில்லாதவர்க்கு வரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ருளை—ஆறும்-ஆளுவான்.எ-று. பாயனில்லாத தன்னுன் வ
ளர்த்தலைப் பயனென நினைத்து ஒக்கொடுமைசெய்வோனே
அறிவில்லாத கொடியோனென்ற தாயிற்று. எங்ஙனமானு ம
ருளென்பது ஆளானென்பது படநின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

உசு-ஆம்,அதி—புலன்மறுத்தல்.

பொருளாட்சி போற்றுதாரீர் கில்லை யருளாட்சி *
யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு. - - - உ

இ-ள். பொருளாட்சி - பொருளிஞலே படன்கொள்ளுதல்|
—போற்றுதாரீர்க்கு - (அதனைக்) காப்பாற்றுதலாக் கு - இல்
லை.— ஆங்கு - அதுபோல் — அருளாட்சி - அருளிஞலேயடைய
கொள்ளுதல்|—ஊன்றின்பவர்க்கு—இல்லை. எ. று. பாய்
டி பொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக் காப்பாற்றுகமடையா
அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு ஊன்றினல் காரணமெ
ன்றதாயிற்று. [ஊன்றின்றராயினும் உயிர்களுக்கு ஒருத்தி
கு நினைபாராயின் அருளாளுதற்குக் குறைவில்லை யென்பானா
மறுத்து அது உண்டென்பது இவை இரண்டு பாட்டாடும்
சொல்லப்பட்டது.] (எடுத்துக்காட்டிவமைபணி.) (உ)

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னென்றாகா தொன்ற *
னுடல்சுவை புண்டார் மனம். - - - - - ஈ.

இ-ள். ஒன்றன் - பிறிதோருயிரினது — உடல்-உடலை — ஈ
வையுண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது — மனம்-மனமானது|
—படைகொண்டார் - கொடுக்கருவியைத் (தந்தையிலே)கொ

ண்டவரது—தெஞ்சம் போல்-மனம் போல்—நன்றாகாது—
 (கொலையை நோக்குவதல்லது) அருளை நோக்காது. எ-து. ✽
 உய்வபடவுண்டல் - காயங்களால் இலியனவபடச் சமைத்து
 உண்டல்.—படை-வாள்முதலானவை. [இதனால் உண்மையில் பார
 துமாளம் நிற்குநிலை தீதல் உபமான பிரமாணத்தினாலே சாதித்
 து முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.] (க)

அருளில் தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் - ✽
பொருளில் தவ்வூன் தினல். - - - - ச.

இ-ள். அருள்-அருளானது—யாதெனின்-எதுவென்றால்
 —கொல்லாமை.—அல்லது - அவ்வருளல்லாததானது | —யா
 தெனின் - எதுவென்றால்—கோறல் - கொல்லுதல்.—(கொல்லா
 ல்)—அவ்வூன் - அக்கொல்லுதலால் வந்ததுகளை—தினல்-தின்னு
 தல்—பொருளல்லது-அறனல்லாததாம். [பாடமாம்]. எ-து.
 ✽ கொல்லாமையை அருளென்றும் - கொல்லுதலை அவ்வதெ
 ன்றும்-காரியங்களைக் காரணங்களாகவும், உண்மையின் கையாடு
 ம் காரணத்தையே பாவமாகிய காரியமாகவும், உபசரித்தார்.—

உசு-ஆம்,அதி—புலான்மறுத்தல்.

அருளல்லது - கொடுமை.—செதப்புப்பற்றி-அறம் பொருளை
 உட்படுத்தல்-பாடம் பொருளல்லது எனப்பட்டது. (ச)

உண்ணாமை புள்ள துயிர்நிலை பூணுண்ண - ✽
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு. - - - - இ.

இ-ள். உயிர் - (சிலவகை) துயிர்கள் — நிலை - (உடம்புகளி

லை) நிற்றது. — ஊன் - ஊனை — உண்ணாமைபுள்ளது - உண்ணாமைபெயர்னும் அறத்தினிடத்தது. — (ஆதலால்) — உண்ண - (அந்நிலை நிலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானாயின் -- அளது - (அவனை விழுங்கிய) நரகமாதது. — அண்ணாத்தல்செய்யாது. (பின் உமிழ்தற்கு) வாங்கிறவாது. எ - று. ஃ உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அதனாலே குறைந்துபோக மற்றவைபல்குதலால் உண்ணாமைபுள்ளதுயிர் நிலையென்றார். -- உண்ணவென்பது உண்ணினென்றும் பொருளில் வந்தது. [ஊனுண்ணவன் அப்பாவ

த்தினாலே நெய்க்கால்ம் நரகத்துள் அழுத்துவா னென்பதாம். [கொல்லப்பாடம் கொன்றவர்மேல் நிறற்றால் பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவ விலையென்பாரா மறுத்து அது உண்டென்பது -- கொல்லப்பாட்டாலும் கொல்லப்பட்டது.] ௫.

வினாபொருட்டாற் கொள்ளா துலகெனின் யாரும் ஃ கொல்லப்பொருட்டா லுன்றருவா ரில். - - - கா.

இ. கா. தினற்பொருட்டால் - தின்னுதல்காரணமாக — உலகு - உலகத்தார் — கொள்ளாதெனின் - (ஊனைக்) கொள்ளாராயின -- கொல்லப்பொருட்டால் - விலைப்பொருள்காரணமாக — ஊன்றருவார் - ஊன அற்புவர் — யாரும் - எவரும் — இல் - இல்லை. எ - று. ஃ [பின்னே உண்டாவதாகிய ஊனைத்தின்னுதல் அதற்குமுன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக் காரணமாகாமையால் தினபார்க்குக் காரணத்தால் வரும் பாவம் இல்லையென்ற வாதிபைநோக்கி அருந்தாபத்தி பிரமாணத்தினாலே காரணமாகாதல் சாத்தியமென வுதனாய் முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.] (கா)

உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிற்தொன்றன் ஃ புண்ண துணைவார்ப் பெறின். - - - எ.

இ-ள். புலால்-புலாலானது—பிறிதொன்றன் - வேறோரு
பம்பினது—புண்-புண்ணாகும்.—அது - அப்புலால் அகத்த

உக-ஆம்,அதி—புவான்மறுத்தல்.

மாயிருக்கையை—உணர்வார் - அந்வேளை—பெறின் - பெற்
றால்—உண்ணுமையேண்டும் - (அப்புலால்) உண்ணுதொழிய
வேண்டும். எ-று. அந்தமெய்யை அநியாசமயால் அத
னை உணர்வொன்றொன்பதாம். [இதனால் யுத்தியினாலும்உண்ணு
ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு -
ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த ஆன், - - - அ.

இ-ள்.செயிரின் (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின்றும்—தலைப்
பிரிந்த - நீங்கிய—காட்சியர் - அறிவினையுடையவர் | —உயிரி
ன்-ஒருயிரினின்றும்—தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த—உன்-உ
னையு—உண்ணர்.எ-று. தலைப்பிரிவு-ஒருசொல். பிணமென்
து உணனின்மெய்யைதாமே அறிதலால் உண்ணுரொன்றார், (அ)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டவி னென்ற -
ஆயிர்செகுத் துண்ணமை நன்னு, - - - ன்.

இ-ள். அவி- (நெய்முதலாகிய) அவினை—சொரிந்து-(நீ
யி.வேட்டத்த) பெய்து—ஆயிரம்வேட்டவின் - ஆயிரம்பாகஞ்
செட்டியும்—ஒன்றன்-ஒருவிலங்கினது—உயிர் - உயிரை—
செகுத்து - போக்கி—உண்ணமை - (அவ்வுயிரிநின்றவனு) உ

கொண்ட. — நன்று. எ.று. அந்தயாகங்களால் வரும்பயனி
லும் இந்தவிரதத்தால் வரும்பயன் பெரிதென்பதாம். (க)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகப்பி *
பெல்லா வயிருந் தொழும். - - - ய.

இ - ள்.கொல்லான் - (ஒருயிரையுங்) கொல்லாதவனுமாய்—
புலாலைமறுத்தானை - புலாலைமுண்ணுதலனை—எல்லாவயிரு
ம்—கைகப்பி-கைகுவித்து—தொழும்-வணங்கும். எ.று.

இவ்விரண்டறங்களைபும் ஒருமிக்கவுடையவர்க்கு அல்லாமல் ஒ
ன்றறமாத் தீரப் உடையவர்க்கு அதனாற் பயனில்லை யாகலின்
கொல்லாமைபும் உடன் சொல்லினார். இப்போருளுடையவ
ன் மறுமையிலே தேவரினும் உயர்ந்தவனாவனென அப்பய
னதுபெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
ஊனுண்ணுமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (ய)

 இ.*****இ. இ.*****இ.
இ.*****இ. இ.*****இ.

கூஉ

உஎ. ஆம, அது—தவம.

அஃதாவது-மனம் பொதிவழிபோகாமல் நிம்மையின்
பொருட்டி விரதங்களினாலே உண்டி உருக்குதல் முதலா
ன செயல்களை மேற்கொண்டி - அவைகளால் தம் முயிர்க்
கு வருந் துன்பங்களைப்பொறுத்துப்-பிறவுயிர்களைக்கா
ப்பாற்றலாம். புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள்
முதிர்ந்தவிடத்தே செயப்படுவதாகலின் இது புலான்ம
றுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உற்றநோய் நோய் லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை *
யற்றே தவத்திற் குரு. - - - - - க.

இ-ள். தவத்திற் கு—உரு - வடிவமானது | — உற்றநோய்—
(உண்டுகருக்குதல் முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்கு வரும்
துன்பங்களை—நோய்நல் - பொறுத்தலும்—உயிர்க்கு - பிறவு
யிர்க்கு—உறுகண்செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமை
பும் ஆகிய—அற்றே-அவ்வளவினதேயாகும். எ-று. * மற்ஹ
யவிரதங்களுல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் - அற்
றேயெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்தார். [இதனால் தவத்தின
து இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

தவமுந் தவமுடையார்க் காரு மவமதனை - - - *
யஃதிலார் மேற்கொள்வது. - - - - - உ.

இ-ள். தவமும்—(பயனேயல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும் |
—தவமுடையார்க்கு - (முன்னேத்) தவத்தை உடையவர்க்கே
—ஆகும்.—(ஆதலால்)—அதனை - அத்தவத்தை — அஃதிலா
ர்-அம்முன்னேத்தவமில்லாதவர் | — மேற்கொள்வது - செயத்

தொடங்குவது | —அவம்-வினும். எ-று. * முன்புச்சுத்தால்
அறிவும்வல்லமையும் உடையராய் முடித்தலால் தவமுடையா
ர்க் காருமென்றும், பழக்கமில்லாதவர்க்கு அவ்விரண்டும் இன்
லாமைபினாலே முடியாமைமையால் அவமென்றும், கூறினார். (உ)

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன் *
மற்றையவர்க டவம். - - - - - க.

இ-ள். மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பவர்க
ள் | —துறந்தார்க்கு—துப்புரவு - உண்டியும் மருந்தும் இரு
உள-ஆம், அதி—தவம்.

பட்டமும்—வேண்டி—(உதவுதலை) வேண்டி—தவம் - (தாம்)
 தவஞ்செய்தலை—மறந்தார்தொல் - மறந்தார்போலும். எ - று.
 ஐ - னுப்புரவு - அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்.—தவமானது
 வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெற? தருவ தாதலால்
 யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத் தம்மாலே செயப்
 பதிகிற தானத்தின்மேல் விருப்பமிருத்தியால் மறந்தார்போல
 மெனவே தாவத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (ங)

ஒன்றர்த் தெறலு முவந்தானா யாக்கலு - - - ஐ
 மெண்ணிற் தவத்தான் வரும். - - - ச.

இ-ள். ஒன்றர் - (தமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) ப
 கைவரை—தெறலும் - கெடச்செய்தலையும்.—உவந்தானா—(அ
 சனை)விரும்பினவரை—ஆக்கலும் - உயர்ச்செய்தலையும்—எ
 ண்ணரின் - (தவஞ்செய்தவரை) நினைப்பாராயின்—தவத்தான் -
 (அவரது)தவவாசியினால்—வரும் - (அவை|அவருக்கு)உண்
 டாகும். எ - று. ஐ - முழுதுந் துறத்தவருக்கு - பாலவரும், நடப்பி
 னரும், இருப்பதுகூடாமையால் தவத்திற்கு ஏற்றிச் சொல்லப்
 பட்டது. —எண்ணினென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணும
 யே இயல்பென்பது தோன்றுகிறது. —பகைவர் - பொய்யரா
 யினும் அவருக்குக்கேடும், விரும்பினவர் சிறியராயினும் அவ
 ருக்கு உடர்பும், நினைத்தவளவில்வந்து நிற்குமெனத்தவஞ்செ
 ய்வாரீமேல்வைத்துத் தவத்தின்வல்லமைசொல்லியபடி. (ச)

வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ *
 மீண்டி முயல்ப் பரிம். - - - இ.

இ - ள். வேண்டிய—(முயன்றால்) பெறவேண்டிய படன்களை
 —வேண்டியாங்கு - வேண்டியபடியே—எய்தலால் - (முறுமை
 யிலேதாம்) பெறலாமாதலால்—செய்தவம் - செய்பத் தருவ

தாடியதவமானது — ஈண்டு இம்மையில் — முயலப்படும். (அ
நிவுடையோராலே) முயலப்படும். எ - று. ஈண்டு என் னென் றத
ஞல் மறுமை வருவிக்கப்பட்டது. — மேலேசுதியும், மோஷை
மும், தவத்தாலல்லாமல் அடைதல்கூடாதென்பதாம். [இவைநா
ன்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா - *
தவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு. - - - - எ.

இ-ள். தவஞ்செய்வார் — தங்கருமஞ்செய்வார் - தமதுகரு
உள-ஆம், அது—தவம்.

மத்தைச்செய்பவராவார் — மற்றவ்வார் - மற்றைப் பொருளின்
பங்களைச்செய்வார் — ஆசையுப்பட்டு - (அவைகளி) னாசையா
கியவையில் அகப்பட்டு — அவஞ்செய்வார் - (தமக்குக்) கேறி
செய்பவராவார். எ - று. ஈண்டு அனித்திடமாய் - மூவகைத் துன்பத்
துக்கு இடமாய் உயிரின் வேறாய் உள்ள உடம்புக்கு வருத்தம்
வருமென்று விடாமல் தவத்தைச்செய்தால் - பிறப்பு - பிணி -
மூப்பு - இறப்பு - இவைகளால் அனாதியாகத் துன்பப்பட்டுக்
கொண்டி வருகிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோஷத்தை
அடையும் ஆதலால் தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வா
ரென்றும், கண்ணத்தில் அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின் பொருட்
பிப் பலபிறவிளிலும் துன்பப்படத்தக்க பாவஞ்செய்துகொ
ள்ளுதலால் அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், சொல்லினார்.

கூடச்சுடப் பொன்போ லொளினிடுந் துன்பஞ் - *
கூடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு. - - - - எ.

இ - ள். சுடச்சுட - (புடத்தீயானது) சுடச்சுட—பொன்
 போல் - பொன்னுக்குப்போல் — நோற்கிற்பவர்க்கு - தவஞ்
 செய்வவல்லவர்க்கு—துன்பம் - (அதனல்லவருகிற) துன்பம்—
 சுடச்சுட—ஒளிவிடும்-ஒளிமிகும். எ-று. ஷ்—ஒளி - பொன்னு
 க்கு - காத்தியும், தவஞ்செய்வோர்க்கு-ஞானமும், ஆம்.—காந்
 தியிருந்தோறும் பொன்னுக்குக் குற்றம் நீங்கல்போல் ஞான
 மிருந்தோறும் அவர்க்குப்பாவம் நீங்கல்கொள்க.—ஒளிபோ
 ற்பொருளை விளக்கலால்-ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது. (எ)

தன்னுயிர் தானைப் பெற்றானே யேனைய - - - ஷ்
 மன்னுயிர் மெல்லாந் தொழும். - - - - அ.

இ-ள். தன்னுயிர் - தனது உயிரை—தானை - தனக்கு உரித்
 தாக—பெற்றானே—எனைய - அதுபெறுதலையாகிய — மன்
 னுயிர்மெல்லாம் - நிலைபெறுதலைய உயிர்களெல்லாம் -- | தொ
 ழும். எ-று. ஷ் தனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய தன்கருமஞ்செய்த
 ல். — அதைக்காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையா
 ல்-பெற்றானேயென்றார். அதுபெறுதலையென்றது-ஆசையிற்
 பட்டி அவஞ்செய்யமுயிர்களை. — சாபானுக்கிரகவல்லமையை
 ப்பெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிருந் தொழுமென்றார். (அ)

உள-ஆம், அந்—தவம்

சுடற்றங் குறித்தனங் கைகூடி நோற்றலி - - - ஷ்
 குற்ற நலிப்பட்ட டவர்க்கு. - - - - கூ.

இ-ள். கூற்றம் - யமனை - குறித்தலும் - கடத்தலும் - கைகூ
டும் - உண்டாகும் - நோற்றவின் - தவஞ்செய்தலால் வருவதாகி
ய - ஆற்றல் - வல்லமையை - தலைப்பட்டவர்க்கு - கூடியவர்க்கு.
எ - று. * குறித்தலுமென்னும் உம்மை அது கூடாமையை வி
ளக்கியது. ஆற்றல் - சாபானுக்கிரகம். [இவை நான்குபாட்டா
லும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (க)

இலர்பலராகிய காரண நோற்பார் - - - *
சிலர்பலர் நோலாதவர். - - - ய.

இ-ள். (உலகத்திலே செல்வர் சிலராக) — இலர் - வறியவர் —
பலராகிய காரணம் - பலராதற்குக் காரணம் — (பாதென்றால்) —
(அது) — நோற்பார் - தவஞ்செய்வோர் — சிலர் - சிலராக —

நோலாதவர் - தவஞ்செய்யாதவர் — பலர் - பலராதல். எ - று. *
இங்கே செல்வம் ஞானத்தையும், வறுமை அஞ்ஞானத்தையும்,
குறித்தும் நின்றன. நோற்பார் சிலனானக் காரணத்தையச் சொ
ல்லலால் - அதன்காரியமாகிய செல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்ப
ட்டது. [இதனால் தவஞ்செய்யார்க்கு இம்மை யின்பமும் இல்
லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****—*~*~*~*~*~*~*

உஅ-ஆம், அதி—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது - தாம்விட்ட காமவிற்பத்தை உறுதியில்லா
மையினாலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழி
யேகொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீ
யவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின்
வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க *
ளைந்து மகத்தே நகும். - - - - - க.

இ - ள். வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருந்திய மனத்தையு
 டையவனது — படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை—
 பூதங்களை நீதும். (உடம்பாய்அவனொடுகவந்துநிற்கின்ற) பஞ்

உஅ - ஆம், அதி—கூடவொழுக்கம்

சபூதங்களும்| — (கண்டு) — அகத்தே - (தம்)முள்ளே—நகு
 ம்-சிரிக்கும். எ-து. ஐந்தாமம் தன்னுள்ளோ வருத்திக்கொண்டி
 ருக்கவும் காமமில்லாமையைச் சொல்லிப் — மத்தானா வஞ்சி
 த்தலால் - வஞ்சமனமென்றும், அவ்வருத்தம் பொறுக்கமாட்
 டாமற் செய்யும் கள்ளச்செய்கையைப் படிற்றொழுக்க மெ
 ன்றும், உலகத்திலே களவுடையவர் பிறர் அறிபாமற் செய்யு
 ங்காரியங்களுக்கு ஐம்பெரும் பூதங்களே சாக்ஷியாகலின் அ
 ச்செய்கையையும்-அவன்மறைக்கின்ற விதத்தையும், அறிந்து
 அவன் அறிபாமல் தம்முள்ளே சிரித்தலால் அகத்தே நகுமெ
 ன்றும், சொல்பினார். செய்தகுற்ற மறையாதாகலின். தவஞ்செ
 ய்வோனுக்கு அஃவொழுக்கம் ஆகாதென்பது வருத்தது. (க)

வானுயர் தோற்றமெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந்*
தானறி குற்றப் படின. - - - - - உ.

இ - ள். தான் — அறி - அறிந்த — குற்றம் - குற்றத்திலே — தன்
 னெஞ்சம் - தனதுமனம் — படின - தாமுமாயின் — (ஒருவனுக்
 கு) — வானுயர் - வான்போலுயர்ந்த — தோற்றம் - தவவேடமா
 னது — எவன் - என்னபயனை? — செய்யும், எ-து. ஐந்தாமம் அறிபாது
 செய்தகுற்றத்துக்கு அல்லாமல் அறிந்து செய்தகுற்றத்துக்கு
 ப் பிராயச்சித்தம் இல்லாமையால் நெஞ்சு குற்றமுடையதாதி

ய விடும் விடவேதின்ற வேஷமாத் திரத்துக்குப் புறத்தானா
வெருட்டிதலே அல்லது வேறுபயன் இல்லை பென்பதாம். (உ)

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் - ✽
புனியின்றோல் போர்த்துமேய்ந் தற்று. - ஈ.

இ-ள். வலி-(மனத்தை அடக்கும்) வல்லமையை—இல்-இல்
லாத—நிலைமையான்-இயல்புடையவன்—வல்லுருவம்-அவ்வ
ல்லமையை யுடையவரது வேடத்தைக்கொண்டு (மனம் போ
னவழிபோகுதல்)—பெற்றம்-பசுவானது—(காவற்காரர் து
ரத்தாதிருக்கும்படி)—புனியின்றோல் - புனியினதுதோலை—
போர்த்து—மேய்ந்ததற்று—பயிணமேய்த்தால் அச்செய்கை
போலும். எ-று. ✽ மேய்த்தலுக்கு ஏற்க மனம்போனவழிபோ
குதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் துரத்தாமை - புனிபி
த்தாற் புல்லத்தின்னது என்பதனாலும், அச்சத்தாலும், ஆம்,
ஆகவே - அவ்வல்லுருவங் கொள்ளுதற்குப்பயன் அப்படிப்ப
ட்ட காரணங்களால் - உலகத்தார் சந்தேகப் படாமையாவி
உஅ-ஆம், அதி—கடாவொழுக்கம்.

ற்று. பசுதனக்கு உரிய புல்ல விட்டுப் புனித்தோல்போர்த்து
ப் பிறர்க்கு உரிய பயிணா மேய்தல்போல் அக்கடாவொழுக்க
த்தான் தனக்கு உரியமனைவியை விட்டுத் தவவேடங்கொண்டு
பிறருக்கு உரிய பெண்டினா அனுபவித்தலென்க, (அப்படி
செய்கிற பசு இல்லாமையால் இல்பொருளுவமையணி.) (ஈ)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து - ✽
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று. - - - - ஈ

இ-ள். (அவ்வல்லமையில்லாத நிலைமையான்) — தவம் - தவ
வேடத்திலே — மறைந்து — அல்லவை - தவமல்லாதவைகளை
—செய்தல்| —வேட்டுவன் - வேடன்| —புதல்-புதலிலே —ம
றைத்து — புள்-பறவைகளை — சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தல்போலு
ம். எ-று. ~~இ~~ தவம் அதன் வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெ
யர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது - பிறர்க்கு உரிய மகளி

ரைத் தன்வசத்தாசாக்குதல். இப்படி செய்தலென்பது இத்
தொழிலுவமையினாலே தோன்றுதல் அறிக. (ச)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென் *
தேதம் பலவுந் தரும். - - - - - ரு.

இ - ள். (பிரிதம்மநன்குமதித்தற்பொருட்டு) — பற்றற்
றேமென்பார் - பற்றற்றேமென்று சொல்லுவாரது — படிற்
றொழுக்கம்-மறைந்தவொழுக்கமானது| — (அப்பொழுது இ
னிதன்போல்தோன்றுமாயினும்) — எற்றெற்றென்று - (பின்)
என்செய்தோம் என்செய்தோமென்று (தாமேஇரங்கும்படி)
— எதம்பலவும்-பலதுன்பங்களையும்? — தரும் - (அவருக்குக்
கொடுக்கும்.எ-று. ~~இ~~ சொல்லினளவிலல்லது பற்று நீங்காம
யால் பற்றற்றே மென்பாரென்றும், சிறிதாய்க்கணத்தாளுள
அழிவதாகிய இன்பத்தின்பொருட்டிப் - பெரிதாய்நெடுங்கால
ம் நிற்பதாகிய பாவத்தைச் செய்வோர் அது துன்பத்தைத் த
ரும்போது ஐயோ பாவமேயென்று அழுவாராதலின் எற்றெ
ற்றென்றும், சொல்லினார். [இவை ஐந்தபாட்டாலும் கூடா
வொழுக்கத்தினது இழுக்கம் சொல்லப்பட்டது] (ரு).

நெஞ்சிற் றறவார் துறத்தார்போல் வஞ்சித்து *
வாழ்வாரின் வன்கன ரில். - - - - - ள்.

இ-ள். நெஞ்சின் மனதினால் — துறவார் - (பற்றுக்களைத்)

ஹவாராகி—ஹந்தார்போல்—வஞ்சித்து—(தானஞ்செய்வாரா) வஞ்சித்து—வாழ்வாரின்—வாழ்மவர்போல்—வங்கணர் இரக்கமில்லாதவர்!—இவ்-இல்லை. உ-று. ஐதானஞ்செய்வாரா வஞ்சித்தலாவது-யாம் ம்றுமையிலே நற்கதி அடைதற்பொருட்டு இந்த அரியதவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்று அறியாமற்கொடுத்தவரை அதை வாங்கிக்கொண்டு தாழ்த்த கதியை அடைவித்தலாம். சமக்கு ஆமவைகளைச் செய்தாரிக்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால்-வங்கணரில்லென்றார். (சு)

புறங்குன்றி கண்டனைய னோன மகங்குன்றி - - *

மூக்கிற் கரியா ருடைத்து, - - - - எ.

இ-ள், புறம்-மேலே—குன்றி - குன்றிமணியானது—கண்டனையனோனும் • காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செமையடைபுடையவராயினும்—அகம் - உள்ளே—குன்றிமூக்கிற் கரியாருடைத்து—(உலகமானது!) உடையதாயிருக்கின்ற, - - - உ-று. ஐதானியாகிய உபமானத்திலே நிறத்திற்காட்பட்ட செம்மைநுமைகள் - உபமையத்திலே செவ்வையாயிருக்கையையும் அறிவில்லாமைமையமும் காட்டுகின்றன. (எ)

மறத்தது மாசாக மாண்டாநீ ராடி. - - - *

மறைந்தொழுது மாந்தர் பலர். - - - - அ.

இ-ள். மாசு-அழுக்கானது—மணத்ததாக-(தம்) மணத்திற்
 ள்ளதாக — மாண்டார் - (பிறர்களுத்தவத்தால்) மாட்சிலமபு
 டையவராக—நீராடி- நீர்லேமுழுக்க (காட்டி) —மறைந்து-
 (தாம் அதவிடத்தே) மறைந்து—ஒழுக்கும்-நடக்கும்—மாந்
 தர்-மனிதர்|—பலர் - (உலகத்திலே)பலர். எ-று. **மாசு-கா**
மவெகுளி மயக்கங்கள். அவைப்பாதற்காக உல்லாடல்-மாட்சி
 மைப்பட்டவரென்று பிறர் நினைத்தந்தாக நீராடுதலால் அத்
 தொழிலை அவர்மறைதற்கு இடமாக்கினார். [இவை மூன்றுபா
 ட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும், அவரை அந்ந்
 து நீக்கவேண்டு மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கணைகொடிதி புரட்டிகாடு செவ்விதாய் கன்ன - *
வினைபடு பாலாற் கொளல். - - - - - கூ.

இ-ள், கணை-அம்பானது|—(வடிவினாலே செவ்விதாயிரு
 உஅ-ஆம்,அதி—கூடாவொழுக்கம்.

ாலும்)—கொடிது - (செயலினாலே)கொடியதாயிருக்கின்ற
 து.—பாழ் - வினையானது|—கோடு(வடிவினாலே) வளைவின
 தாயிருந்தாலும்—செவ்விது - (செயலினாலே) செவ்விதாயிரு
 க்கின்றது.—ஆங்கு - அவ்வகையே—அன்ன - தவஞ்செய்வார்
 கொடியர் செவ்வியராயிருக்கைகளை? —(அவரதுவடிவினாலே
 கொள்ளாமல்) — வினைபடுபாலால் - (அவரது)செயல்பட்ட
 பகுப்பினாலே—கொளல் - அறிந்துகொள்ளக்கடவர். எ- று.
அம் பக்குச் செயல் - கொல்லுதல். வினைக்குச்செயல் -
 இசையினாலே இன்பத்தைத்தருதல். அவ்வகையே - அவர் பா
 வத்தைச்செய்தால் - கொடியொன்றும், அறத்தைச்செய்தால் -
 செவ்வியொன்றும், கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். [இதனால்
 அவரை அறியுமவழி சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம் - - - - *

பழித்ததொழித்து விடின். - - - - - ய்.

இ-ங்- (தவஞ்செய்வோர்க்கு) — மழித்தலும் - (தலைமயி
 னா)மழித்தலும்—நீட்டலும் - (அதனைச்)சுடைபாக்கலும் அ
 ல்லதுவளரித்தலும்|— வேண்டா - வேண்டியவனவல்ல.— உலக
 ம்-உயர்ந்தோரால் — பழித்தது - (தவத்திற்குஆகாதென்று)
 குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை — ஒழித்துவிடின் - நீக்
 கியபுறவாராயின். எ - று. மழித்தலென்பதே தலைமயினைச்
 சுட்டலால் அஃதச் சொல்லினூரில்லை. [இதனானே கூடாவொ
 டுக்கத்தை விடீழித் தவஞ் செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்
 டாமென அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ய)
 து*****து*****து*****

உக-ஆம், அதி—கள்ளாரைம.

அஃதாவது - பிறருடைமையா யுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ள நினைமையாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமமானமாதலால் - கள்ளாடையென்றார்.

இல்லாததாருக்குத் தம்மவரோடுவினாபாட்டாகவாவது செய்பாக்கடும் அ
நவமத்தாருக்கு நனைத்தவிலடத்தும்பெரியதவறும் ஆதலின் இதுதவறம
யிற்று. புறத்திலே போகாமல் மடங்கி ஒரிடத்தையுற்ற உயினாதோக்க
வேண்டியநாடிய அவரது மனம்அதைவிட்டுப் புறத்திலேபோய்ப் பணி
புத்தையுற்ற உபம்பின்பொருட்டுப் பொருளாதோக்குதலல்லமனம் அப்
பொருளையும்வளக்கக்கொள்ளாநனைத்தல் அவருக்குப் பெரியகுற்றமாத
ல் அதிக. இவ்விதம்வாய்மைமுதற் கொல்லமைமுடிவாகிய நான்க்கிராதந்
தக்கும் ஒக்கும். இது பொருளைப் பற்றியுண்டாக்குற்றத்தை விலக்குவதா
தலின் காமம்பற்றியுண்டாங் கூடலோழுக்கத்தின் பின்வலக்கப்பட்டதா

உகம், ஆம், ஆதி—கள்ளாமை.

எள்ளாமை வேண்டிவா நென்பா நெண்ணத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்ஞ. - - - - -

இ-ள். எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல்—வேண்டிவா
 நென்பான்-விரும்புவோன் இவனென்று (தவத்தோராலே) ந
 ன்ருகமதிக்கப்படுவோன் | — எனைத்தொன்றும் - யாதொரு
 பொருளையும்—கள்ளாமை - பிறவாவஞ்சித்துக்கொள்ள நினை
 யாதபடி—தன்னெஞ்சு-தனதுநெஞ்சை—காக்க - காக்கக்க
 டவன்-எ-று. ✽ முத்தியை இகழ்தலாவது-காட்சியே பிரமா
 ணமென்றும்,—நிலம்-நீர்-நெருப்பு-காற்று என்பபூதம் நா
 ன்கே யென்றும், — அவைகள் கூடிதலின் சிறப்பினாலே தோ
 ள்நிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு ம
 துவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமெண்
 னும்,—இறந்தவுயிர் பின்னே பிறவாதென்றும், — இன்பமும்
 பொருளும் முயற்சியால் வரவதென்றும்,—சொல்லும் - உ
 லோகாயத மதமுதலாகிய மயக்கநூல்களைத் தெளித்து அவ
 ற்றுக்கு ஏற்க நடத்தலாம். ஞானநூல் பொருளையாயினும் ஆ
 சாரியனுக்கு வழிபாடுசெய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அ
 துவும் களவாமாதலின் எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சு கள்
 ளாமைகாக்கவென்றால் - துறந்தோர்க்கு விலக்கப்பட்டவர்
 றுதலாவது-களவுசெய்ய நினைத்தவென்பது பெற்றும். (க)

உ ள்ளத்தா லுள்ளுந் தீதே பிறன்பொருளைக் *
 கள்ளத்தாற் கள்ளே மெனல். - - - உ.

இ-ள். (குற்றங்களை)—உள்ளத்தால்-(தமது) நெஞ்சினாலே
 —உள்ளலும்-நினைத்தலும்|—தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவ
 மேபாகும்.—(ஆதலால்)—பிறன் - பிறனது—பொருளை—க
 ள்ளத்தால் - அவனறியாதவகையினாலே—கள்ளேம் - வஞ்சித்
 துக்கொள்வோம்—எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர். எ-
 று. ✽ அவருள்ளம் சிறந்த தென்பது தோன்றுதற்கு உள்ளத்
 தாலென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. [இவை யிரண்
 டிபாட்டாலும் துறந்தோர்க்குக் களவாவது இது வென்பது
 ம், அதை நீக்கவேண்டி மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

களவினா வாகிய வாக்க மளவிறத் - - - - - *
தாவது போலக் கெடும். - - - - - க.

இ-ள். களவினா—ஆகிய - உண்டாகிய—ஆக்கம் - பொரு
உக.ஆம், அதி—தள்ளாமை.

ளானது | —ஆவதுபோல - வளர்வதுபோலே (தோன்றி) —அ
ளவிறந்து - (தனது) எல்லையைக் கடந்து—கெடும். எ-று. ஆ
க்கத்துக்கு ஏதுவாகலால் ஆக்கமெனப்பட்டது. 'எல்லையைக்
டந்து கெடுத்தலாவது - போங்கால் பாவத்தையும், பழியையும்,
நிறுத்திச்செய்த அறத்தையும் உடன்கொண்டுபோகுதல். (க)

களவின் கட் கன்றிய காதல் வினைவின் கண் - - - - - *
வியா விழுமந் தரும். - - - - - க.

இ-ள். களவின் கண் - பிறிப்பொருளை வஞ்சித்துக் கொள்ளு
தலிலே—கன்றிய - மிகுந்த—காதல் - ஆசையானது | —(அப்
போது இனிதுபோல் தோன்றி) —வினைவின் கண் - தான்பய
னைக்கொடுக்கும்போது—வியாவிழுமம் - தொலையாத துன்
பத்தை—தரும். எ - று. ஆ மிகுதலால் எந்தாளும் அக்கள
வையே கந்தித்துப் பாவமும் பழியும் கெட்டுத்தே வருதலா
ல் வியாவிழுமந் தருமென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்டிலும்
அறந் தீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அருள்சருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப் *
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்த னில். - - - - - க.

இ-ள். அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை—கருதி - அறிந்து
—அன்புடையராதல் - (அதல்மேல்) அன்புடையராய்நடத்த
ல் | —பொருள் - (பிறி) பொருளை—கருதி - (வஞ்சித்துக்கொ
ள்ள) நினைத்து—பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை—பார்ப்
பார்த்து—பார்ப்போரிடத்து—இல் - உண்டாகாது. எ-று. ஆ

தமக்கு உரியபொருளையும் தீதென்று வெறுத்துத் துறந்தவ
ர் பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்மென்று விரும்பி அ
தனை வஞ்சித்துக் கொள்ளுதற்கு அவரது சோர்வைப் பார்ப்
பாசாயின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு உ
ரிய அருளிலே தவறாது நடத்தல் கூடாதென்பதாம். (௫)

அளவின் கண்ணொழுக்க லாற்றார் களவின் கட் *
கன்றிய காதலவர். - - - - - கா.

இ-ள். களவின் கண்-களவினிடத்தே—கன்றிய. மிகுந்த—
காதலவர் - ஆசையை யுடையவர்!—அளவின் கண் - (உயிரிழுத
லானவைகளை) அளவுசெய்தலாகியவழியிலே—நின்று—ஒழுக்க
லாற்றார்—(அதற்கு ஏற்ற) நடக்கமாட்டார். எ-று. உயிரிழுத
உண்

உண்-ஆம், அதி—கள்ளாமை.

லானவைகளை யளவுசெய்தலாவது - காட்சி முதலாகிய பிரமா
ணங்களைக்கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், — அதற்கு அஞ்சி
பாய் வருகிறகுற்றவினை வினைவுகளையும், — அவற்றால் அவ்வு
யிர் + நாமத்தையிலே பிறந்திறந்து வருதலையும், — அதனை ஒழித்
தற்கு உபாயமான யோசனானங்களையும், — அவற்றால் அவ்வு
யிர் அடைபுமுத்தியையும், — அளவுசெய்து உள்ளவாறு அநி
தல். அதற்கு ஏற்ப நடத்தலாவது - அளவு செய்யப்பட்டவை
களிலே தீயவைகளி னீங்கி நல்லவைகளின் வழி நிற்கை. (ஈ)

களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு - *
மாற்றல் புரிந்தார் கணில். - - - - - எ.

இ-ள். களவென்னும் - களவென்று சொல்லப்படும் - கார்-
 இருண்ட - - அறிவாண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கையா-
 னது | - அளவென்னும் - (உயிர் முதலானவைகளை) அளத்தலெ-
 ன்று சொல்லப்படும் - ஆற்றல் - பெருமையை - புரிந்தார்க-
 ண்-விருப்பியவரிடத்து - இஃ-இல்லை. எ - று. ௐ இருள் மய-
 க்கம். களவென்னும் காரறிவாண்மை எனக் காரியத்துதக் கார-
 ணமாகவும், அளவென்னுமாற்றம் எனக் காரணத்தைக் காரிப-
 மாகவும், உபசரித்தார். [களவும் துறவறமும், இருளும் ஒளி-
 யும் போல் ஒன்றுக்கொன்று பகையாகவுள்ள கூறுநிறபயனவ்-
 வு பென்பது இவை முன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.]

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிழல் - *
 களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு. - - - அ.

இ - ள். களவறிந்தார் - களவை அறிந்தவரது - நெஞ்சில் -
 கரவு - வஞ்சனையானது | - அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்-
 தவரது - நெஞ்சத்து - நெஞ்சில் - அறம்போல - அறமானது
 போல் - நிற்கும் - நிலைபெறும். எ - று. ௐ உயிர் முதலானவைக-
 ளை அளந்து அறிந்தவர்களுக்குத் துறவறமானது அசைபா-
 து நிற்குமென்பது - இவ்வுபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்ட-
 து. [களவோமி நீங்காது நிற்பது இன்னும் சொல்லப்பட்டது.]

அளவல்ல செய்தாய் கேவீவர் களவல்ல - - *
 மந்தைய தேற்ற தவர். - - - க.

இ - ள். களவல்ல - களவல்லாத - மந்தைய - மந்தையைகளை
 - தேற்றதவர் - அறிபாதவர் | [களவொன்றையே அறிந்தவ

+ நஃகதி, தேவகதி, மண்டகதி, நாக்கதி, விஷ்குக்கதி.

உஅ-ஐம், அதி - கள்ளாமை.

நாய-ஆம், அஃதி—வாய்மை.

அஃதாவது - மெய்யினது தன்மையாம். பெரும்பாலும் ;
காமமும் பொருளும் பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்
மையை விலக்கலால் இது கூடவொழுக்கங் கள்ளாமை
களின் பின் வைக்கப்பட்டது.

வா ப்மைபெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுத் *
தீமை யிலாத சொல்லு. - - - - - உ.

இ-ள். வாப்மைபெனப்படுவது - மெய்மைபென்று சிறப்பி
கூறு-ஆம், அதி-வாய்மை.

த்துச்சொல்லப்படுவது | - யாதெனின் - யாதென்று யினின
ல் - (அது) - (பிரித்தோருயிர்க்கு) - யாதொன்றும் - சிறிதா
யினும் - த்மையிலாத - தீமையைத் தாராத சொல்லுகளை -
சொல்ல - சொல்லுதல். எ-று. இதை நடந்ததைச் சொல்
லுதல் வாய்மை அல்லவென்று நீக்கப்பட்டது. அந்நடந்ததை
ச்சொல்லுதலும் தீங்கைத் தாராதிருக்குமாயின் மெய்மைபா
ம் - தருமாயின் பொய்மையாமென்பது கருத்து. (க)

பொ ய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புனாதீர்த்த *
நன்மை பயக்கு மெனின். - - - - - உ.

இ-ள். பொய்ம்மையும் - பொய்மைச்சொற்களும் | - புனா
தீர்த்த - குற்றத்தினின்றி நீங்கிய - நன்மை - நன்மையை - பயக்
குமெனின் - (பிறருக்குத்) தருமாயின் - வாய்மையிடத்த - மெ
ய்மைச்சொற்களினிடத்தனவாம். எ-று. குற்றத்தீர்த்த நன்
மை - அறம். அதனைத் தருதலாவது - கேட்கப்படாவது மரண
த்தை யாவது அடைய நின்று தோருயிர் அச்சொற்களின் பொ
ய்மையினாலே அது நீங்கி இன்புறுதல். நடவாததைச் சொல்
லுதலும் நன்மையைத் தாராதாயின் பொய்மையாம் - தருமா
யின் மெய்மைபாமென்பது கருத்து. [இவையிரண்டிபாட்டா

லும், தீங்கைத் தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத் தரும் நடவாததைச் சொல்லுதலும், மெய்மைபாய்-எனவும், தீங்கைத் தரும் நடந்ததைச் சொல்லுதலும், நன்மையைத் தாராத நடவாததைச் சொல்லுதலும், பொய்மைபாய்-எனவும். அவைகளி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின் - *
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுழிம். - - - - - ரு.

இ. ள். (ஒருவன்) — தன்னெஞ்சு - தனதுநெஞ்சினாலே — அறிவது - அறிபப்படுவதொன்றை — பொய்யற்க - (பிறர் அறிந்திலவொன்று) பொய்யாதொழியக்கடவன். — பொய்த்தபின் - பொய்த்தானாயின் — தன்னெஞ்சே - (அதனை அறிந்த) தனது நெஞ்சே | — (அப்பாவத்துக்குச் சாகழியாய்நின்று) — தன்னைச் — சுழிம். தபிக்கும். [அதன்பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும்.] எ-து. **||** [பொய்மறையாததாயிருக்கையால் அதைச் சொல்லலாகாதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

கய-ஆம்,அதி—வாய்மை.

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா - - - *
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன். - - - - - ச.

இ-ள். (ஒருவன்) — உள்ளத்தால் - (தன்) மனதுக்கேற்ப — பொய்யாது - பொய்பேசாமல் — ஒழுகின் - நடப்பானாயின் — (அவன்) — உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது — உள்ளத்துளெல்

லாம் - மனங்களிலெல்லாம்—உள்ள - இருப்பான். எ - று. ~~ஐ~~
 உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாலென வருதலால் - வேற்று
 மைமயக்கம். பொய்பேசாமல் நடத்தலாவது - மெய்பேசிட
 டத்தல். அவனது அவ்வறத்தி னருமையை நோக்கி உயர்ந்
 தோர் எப்பொழுதும் அவனையே நினைப்பா னென்பதாம்.
 [இதனால் இம்மைப் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தொடு . - *
 தானஞ்செய்வாரிற் தலை. . - - - - - டு.

இ-ள். (ஒருவன்)—மனத்தொடு - (தன்)மனத்தோடு பொ
 ருத்த—வாய்மை - உண்மையை—மொழியின் - சொல்லுவா
 னாயின்—(அவன்) —தவத்தொடு - தவத்துடனே—தானம் -
 தானத்தை—செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும்—த
 லை - சிறப்புடையவனாவான் எ - று. ~~ஐ~~ புறமாகியமெய்யினுள்
 செய்யப்படும் அவைகளினும் அடிமாதிய மனோவாக்குகளா
 லே செய்யப்படும் இது மிகப் பயனுடையதென்பதாம். (இ)

பொய்யாமை யன்ன புதுநிலை யெய்யாமை - *
 யெல்லா வறமுந் தரும். . - - - - - ள்.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) — பொய்யாமைபயன் — பொய்பே
சாமைக்கு ஒப்பாகிய — புகழ். புகழ்க்காரணம் — இல்லை. (இ
ம்மைக்கு) இல்லை. — (அது) அவனுக்கு — எய்யாமை. (உ
டம்பு) வருத்தாமல் — எல்லாவற்றும் — எல்லாவற்றினையும் —
தரும். (மறுமைக்குந்தானே) தரும். எ. அ. புகழ். அதன்
காரணத்தைக் காட்டலா லாகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொ
ருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும், துறவறத்திற்கு உ
ண்ணாமை முதலானவைகளாலும், வருத்தப்பட வேண்டிய
லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விருவகை அறங்களு
ம் கொடுக்கும். பயன்களைப் பொய்யாமை தானே கொடுக்கு
மென்றற்கு. எய்யாமை யெல்லாவற்றும் தருமென்றார். (சு)

உஎ

சுயி. ஆம், அதி — வாய்மை,

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னதம்பிற *
செய்யாமை செய்யாமை தன்று. - - எ,

இ-ள். (ஒருவன்) — பொய்யாமை பொய்யாமை — பொய்
பேசாமை யையே பொய்பேசாமை யையே — ஆற்றின் — செய்
பவல்லவனுயின் — (அவன்) — அதம்பிற — பிறவறங்களை — செ
ய்யாமை செய்யாமை — செய்யாமை யே செய்யாமை யே | —
தன்று. எ. அ. பொய்யாமை பொய்யாமை என்பதும் அபி
ஞ்சு-இடைவிடாமை யாற்றி வந்தது, செய்யாமை செய்யாமை
என்னும் அபிஞ்சு - துணிவுபற்றி வந்தது, பலவறங்களையும்
மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சிலவற்றினால்
குற்றப்படுதலின் அவ்வெல்லாவறங்களின் பயன்களையும் தா
னே தகவல்லதாகிய இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே

மேற்கொண்ட தவறாமற் செய்தல் நல்லதென்றற்கு - செய்
பாமைசெய்பாமை நன்றென்றார், [பிறவறங்கொல்லாம் த
ரும் பபுளைத் தானே சரவல்லதென்று மறுபைப்பயனது மி
ஞ்சி இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புறந்தூய்மை நீரா னமையும் மகந்தூய்மை - - *
வாய்மையாற் காணப் படும், - - - - அ.

இ-ள்: (ஒருவனுக்கு) — புறம்-உடம்பு—தூய்மை - பரிசுத்
தமாந்தன்மை} — நீரான் - நீரினாலே — அமையும் - உண்டாகு
ம். — (அதுபோல்) — அகம்-மனது — தூய்மை - பரிசுத்தமா
ந்தன்மை | — வாய்மையான் - உண்மையால் — காணப்படும் -
உண்டாகும். எ-று. **ஐ** புறந்தூயதாதல் - அழுக்குநீங்குதல். அ
கந்தூயதாதல் - மெப்புணர்நீங்குதல். எப்படி புறம்குத்தமாதற்கு
நீரல்லாமற் காரணம் இல்லையோ அப்படியே அகம் சுத்தமா
தற்கு வாய்மை யல்லாமற் காரணமில்லை என்றதாயிற்று. (அ)

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப் - *
பொய்பா விளக்கே விளக்கு. - - - - கூ.

இ - ள். சான்றோர்க்கு - (துறவினாலே) நிறைந்தோருக்கு
— எல்லாவிளக்கும் - (புறத்திருளை நீக்குகிற உலகத்தோரது)
விளக்குகளெல்லாம் | — விளக்கல்ல - விளக்குகளாவனவல்ல. —
பொய்பாவிளக்கே - (அதத்திருளை நீக்குகிற) பொய்பாமைபா
கியவிளக்கே | — விளக்கு - விளக்காம். எ-று. **ஐ** உலகத்தோர

கயி-ஆம், அதி—வாய்மை.

அ விளக்குகளாவன - சந்திரன் சூரியன் அக்தினி, அகத்திரு
 ளீ-அஞ்ஞானம். இவ்விளக்குகளுக்கேப் போகாத அகத்திருள்
 போகலால்-பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார், (க)

யா மெய்யாத் கண்டவற்று ளில்லைபெனைத் தொன் னும்
 வாய்மையி னல்ல பிற, - - - - - ய.

இ-ள். யாம்-எம்மால் — மெய்யா - மெய்த் தூல்களாக—க
 ண்டவற்றுள் - காணப்பட்டதூல்களுள்—எனைத்தொன் னும் -
 யாதொருதன்மையாலும் — வாய்மையின் - உண்மையினும்
 —தல்ல - மேற்பட்டவைபாகிய—பிற - பிறவற்றங்கள் |—இவ்
 லை-எ-து. ✽ மெய்யை அறிவிக்கிற தூல்களை மெய்யென்றதா
 ல் ஆகுபெயர், அந் தூல்களாவன - கடவுளாலும் அவனருள் வ
 முப்பட்டு - பொருள்களை உள் ளவண்ணம் அறிந்து அறிந்தவண்
 ணம் சொல்லவல்லவராலும் உலகத்தார் பிழைக்கும் பொரு
 ட்டி அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள். அவைபெல்லாவற்றி
 லும் இது ஒப்பமுடிந்ததென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்
 டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமைசொல்லப்பட்டது.] (ய)

✽-ஐ.*****✽-ஐ.✽-ஐ.*****✽-ஐ. ✽
 ✽-ஐ.*****✽-ஐ.✽-ஐ.*****✽-ஐ. ✽

கூச-ஆம்.அதி—வெகுளாமை,

அஃதாவது-கோபஞ்செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம்
 ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும். கோபஞ் செய்
 யாமைபாம். இது பொய்மை பற்றி உண்டாம் கோபத்
 தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

செ ல்விடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பானல்லிடத்துக்
 காக்கெனன் காவாக்கா லென், - - - - - க

இ-ள். சினம். (தன்) கோபத்தை—செல்லிடத்து—(அது) பவிசுக்குமிடத்து—காப்பான் - (எழும்பாமல்) தரிப்பவனே! —காப்பான் - (அருளிஞாலே) தரிப்பவனாவான்.— அல்லிடத்து—மற்றைப்பவியாதவிடத்து —காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால்—என் - என்ன, —காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால் — என்-என்ன. எ-று. ஐஸ் தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவணாச் செல்லிடமென்றும், வலியவணா அல்லிடமென்றும், சொல்லினார். வலியவார்டேலே கோபஞ் செப்தவிடத்தும் அதனால்

கக-ஆம், அதி--வெகுளாமம்.

அவர்க்கு ஒருதீங்கு உண்டாகாமையால் - அடக்கியவிடத்தும் அடம் இல்லை பென்றற்குத் காக்கினென் காவாக்காலென்னென்றார். [இதனால் கோபியாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது. (க)

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து - *
மில்லதனிற் நீய பிற. - - - - - உ.

இ-ள். சினம். (ஒருவனது) கோபமானது! -- செல்லாவிடத்து—தன்னின் வலியவார்டேல் (உண்டாயின்) — தீது - (தனக்கே) தீதாம். — செல்லிடத்தும் - தன்னினெளியவார்டேல் (உண்டாயினும்) — அதனின் - அக்கோபத்தினும்—தீயபிற-தீமைபுடையவை! வேறே—இல் - இல்லை. எ-று. ஐஸ் வலியவார்டேலே செய்புங் கொபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அவரால்வருந் துண்பமொன்றே - எளியவார்டேலே செய்புங் கோபம் இம்மையிலே பழிதையும் மறுமையிலே பாவத்தையும் தருதலால் - இல்லதனிற் நீய பிறவென்றார். கோபம் எளியவார்டேலே—யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம். (உ)

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுத்தீய - - - *

பிறத்த லதனான் வரும். - - - - - ரு.

இ-ள். யார்மாட்டும்-யாவரிடத்திலும்—வெகுளியை-கோபத்தை—மறத்தல் - மறக்கக்கடவர்.—(ஒருவருக்கு)—தீய-நீமையுடையவையெல்லாம்—பிறத்தல் - உண்டாகுதல்—அதனான்-அக்கோபத்தினாலே—வரும்.(ஆதலால்).எ-று. ஸ்ரீவலியவர்-ஒப்பானவர்-எளியவர் - என்னு முவரிடத்தும் ஆகாமை யால் - யார்மாட்டுமென்றும், மனத்தினாலே துறந்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீயசிந்தைகளையெல்லாம் உண்டாக்கலால் - தீயபிறத்தலதனான்வருமென்றும், சொல்லினார். (க)

நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற் - - - *
பகையு முளவோ பிற. - - - - - ச,

இ - ள். (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய) — நகையும் - (முகத்தினிடத்து)மலர்ச்சியையும்—உவகையும்-(மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும்—கொல்லும் - கெடுத்து எ

ழுக்கின்ற—சினத்தின்-கோபத்தின்—பிற - வேறுகிய—பகையும்-பகைகளும்—உளவோ-உண்டோ. [இல்லை] எ - று. ஸ்ரீதுறந்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லையாயினும் உப்பகையாய்

கக-ஆம்,அதி—வெகுளாமை.

நீன்று அவருக்குதட்பாகிய அருள்முதலானவைகளையும் நீச்சிப் பிறவித்துண்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக்கோபத்தின் மிகுந்தபகை இல்லையாயிற்று. [இவை முன்னுபாட்டாலும் கோபத்தினது நீங்குசொல்லப்பட்டது.] (ச)

தன்னேத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற் - *
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம். - - - - - ௫.

இ-ள். தன்னை—தான்—காக்கின் - (துன்பம் அடையாமல்)
காக்கிறினைத்தானாகில்—சினம். (தன்மனத்திலே) கோபம் வா
ராமல்—காக்க-காக்கக்கடவன்.—காவாக்கால் - காவானாயின்
—சினம் - அக்கோபமானது—தன்னையே—கொல்லும்-
கெடுக்குங் கறித்துண்பங்களை அடைவிக்கும். எ-று. ~~இ~~ வேண்ட
டிய நன்மையைத் தருவதாயிவ தவத்தையிற்றிமேல் சாப
மிடுதற்காக இழந்ததுண்பத்தோடு பழையபிறிதித்துண்பமும்
ஒருமிக்க அடைதலால்-தன்னையே கொல்லுமென்றார். (௫)

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தானாக் கொல்லி யினமென்னு *
மெய்ப் புணையைச் சும். - - - - - ௬.

இ-ள். சினமென்னும் - கோபமாகிய—சேர்ந்தானாக் கொ
ல்லி - நெருப்பானது—(தனக்கு இடமானவரைமாத்திரமல்ல
லாமல்)—இனமென்னும் - (அவருக்கு இனமாகிய—எய்ம்-
இதோபதேசஞ்செய்கிற—புணையை - மாக்கலத்தையும்)—
சும். எ-று. ~~இ~~ இனம் - உறுதிமொழி போதிப்பவர். இனத்
தைப் புணையாக உருவஞ்செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பி
த்து முத்திக்களையைச் சேர்க்கின்றவெனவருவித்து அப்புணை
க்கு முன்கூட்டிக. புணையையுமென்னு மெச்சவும்நம - தொக்
குநிற்கையால் வருவிக்கப்பட்டது. சும்மென்றதற்குத் தனக்
கு இடமானவரைவிட்டு நீங்கச்செய்யுமென்பது வருத்து. தன்
னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எயிப்பானாயும் நீக்குமெ

ன்பதாம். (நெருப்பிற்குச் சேராதவிடத்தையும் சுடுதலையும், மரக்கலத்திற்கு இதோபதேசஞ்செய்தலையும், அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகப்பொற்றுமை யுருவகவணி.) (எ)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு - *
நிலத் திறைந்தான் லகபிழையா தற்று. - - - எ.

இ.ள். சினத்தை - கோபத்தை—பொருளென்று - (தன்னு

உஅ

கக-ஆம்,அகி—வெகுளாமை.

வல்லாமையேகாட்டிகிற) ஒருகுணமென்று— கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது — கேடு - அவ்வல்லமையிழப்பு—நிலத்து - பூமியினிடத்து — அறைந்தான் - அறைந்தவனது—கக-கையானது—பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலே படுதல்)தப்புதலிதழ்போல்தப்பாது. எ - து. தர்க்கநூலினது தடைபற்றி-குணம் பொருளெனப்ப்பட்டது. பிழையாதவற்றென்பது குறைந்து நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபஞ்செய்தோர்க்கு வருந் தீங்குசொல்லப்பட்டது.](எ)

இணொரிதோய் வன்ன வினா செயினும் - *
புணரின் வெகுளாமை நன்று. - - - அ.

இ.ள். இணர் - பலசுடர்களையுடைய—எரி - பெருநெருப்பானது—தோய்வன்ன - (வந்து) தழுவினற்போலும்—இன்னா - அப்பந்தருமவைகளை—செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானுயினும் — வெகுளாமை - (அவன்மேலே) கோபஞ்செய்யாமமை—புணரின் - கூடுமாயின்—நன்று - (அது) நன்று.

எ-று. இன்னொருமையின் மிகுதி தோன்ற - இன்னொரியென்று
 ம், அதனை மேலுமேலுஞ்செய்தல் தோன்ற - இன்னொன்று
 ம், அச்செய்தை முனிவனாயும் கோபிச்செய்யு மென்பது
 தோன்ற - புணரிமொன்றும், சொல்லினார். [இதனால் கோபஞ்
 செய்பாமையினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா - *
 வுள்ளான் வெகுளி பெனின். - - - - க.

இ-ள். (தவஞ்செய்வேன் |) - உள்ளத்தால்-(தன்) மனத்தா
 ல் - வெகுளி - கோபத்தை - உள்ளமெனின் - (ஒருபோது
 ம்) நினைப்பாயின் - உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்டபே
 ரெல்லாம் - உடன் - ஒருமிக்க - ஏய்தும் - பெறுவான். எ - று,
 அந்நுடையுள்ளமென்பது தோன்றற்கு. - உள்ளத்தாலெ
 ன்பது அதிகமாகச்சொல்லப்பட்டது. இம்மை - மறுமை - வீ
 டி - இவையெல்லாம் இவ்வொன்றினாலேயே கிடைக்கு மென்ற
 ற்கு - உள்ளியவெல்லா முடனெய்து மென்றார். [இதனால் கோ
 பஞ்செய்பா தவர்க்கு வரு நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (க)

இறந்தா நிறந்தா ரணையர் சினத்தைத் - - *
 துறந்தார் துறந்தார் துணை. - - - - ய.

இ-ள். இறந்தார் - (கோபத்திலே) மிகுந்தவர் | - (உயிரு

கக-ஆம்,அதி—வெகுளாமை,

டையவராயிருக்கினும்) - இறந்தாரணையர் - செத்தாரோடொ
 ப்பாவார். - சினத்தை - அக்கோபத்தை - துறந்தார் | - (சா
 த்தன்மையை புடையவராயிருக்கினும்) - துறந்தார் துணை -
 அதனை யொழித்தவரோடொப்பாவார். எ - று. அநிகோ
 பமுடையவர்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருக்கி
 னும் கலக்கத்தினாலே அதனை அடையாமை நிச்சயமாதலால்

இறந்தாரைப் பொன்றும், கோபத்தை விட்டவர்க்கு நிலையில்கூடவுடம்பு இருந்தாலும் ஞானத்தினால் முத்தியை அடைவது நிச்சயமாதலால் முத்திபெற்றாரோ பொப்பொன்றும், சொல்லினார். [இதனால் அவ்விருவர் பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

இதிலுள்ள ஐந்து பகுதிகளும் -

கூட - ஆம், அதி - இன்னுசெய்யாமை,

அஃதாவது - தனக்கு ஒரு பயனைக் குறித்தாவது னவரம் பற்றியாவது சொல்லினாலாவது ஒருயிர்க்குத் தான் பந்தரு மவைகளைச் செய்யாமை.. அவைகளைச் செய்தல் வெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இது வெகுளாமையின் பன் வைக்கப்பட்டது.

சிறப்பினால் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கினால் - *
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். - - - - க.

இ-ள். சிறப்பு - போகமாகிய சிறப்பினாலே - ஈனும். தாப்பு வெனவாகிய - செல்வம் - அணிமா முதலாகிய செல்வங்களை - பெறினும் - பெறாமாயினும் - பிறர்க்கு - இன்னு. துன்ப நீதருமவைகளை - செய்யாமை - மாசற்றார் - (ஆகமவழியினால்) குற்றமற்றோர் (பாவஞ்ச்கும்) - கோள். துணிவாம். எ. து.

சிறப்புடைய போகத்தைச் சிறப்பென்றும், அதனால் பெறப்படுதலால் எண்ணத்திலுள்ளும் சிறப்பினால் செல்வமென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னு முக்குற்றங்கள் அற்ற டையால் மாசற்றொன்றும், சொல்லினார். [இதனால் தமக்கு ஒருபயனைக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (க)

கூறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா - *
செய்யாமை மாசற்றார் கோள். - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவன்) — கூறுத்து (தம்மேல்) வைரங்கொண்டு —
கூஉ-ஆம், அதி—இன்னாசெய்யாமை.

இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை — செய்தவக்கண்ணும் - செய்
தவிடத்தும் — மறுத்து-மீண்டு—இன்னா - அத்துன்பந்தரும
வைகளை—செய்யாமை - (தாம்) செய்யாமையும் | — மாசற்றா
ர் - அக்குற்றமற்றவரது — கோள் - துணிவு. எ-று. ❀ தொக்கு
நின்ற செய்யாமையுமென்னும் முன்பாட்டின்பொருளைத் த

முவிட எச்சவும்மைவருவிக்கப்பட்டது. அவன்செய்தவைகளை
மனதிலே வையாமல் விழிவது செயத்தக்க தென்பதாம். (உ)

செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாது செய்தபி *
னுய்யா விழுமந் தரும். - - - - - கூ.

இ-ள். செய்யாமற் - (தான்முன்பு துன்பந்தருவதொன்றை
ச்)செய்யாதிருக்க — செற்றார்க்கும் (தன்மேலே) வைரங்கொ
ண்டவர்க்கும் — இன்னாது - துன்பந்தருமவைகளை — செய்தபி
ன் - (துறந்தவன்)செய்தானாயின்பின்பு — (அச்செயலானது) —
— உய்யா - கடக்கமுடியாத — விழுமம் - இடும்பைபடை —
தரும் - (அவனுக்குச்)கொடுக்கும். எ-று. ❀ இடும்பையாவது -
தவமிழந்து பழியும் பாவமும் அடைதல். (கூ)

இன்னா செய்தாரை யொறுத்த லவ்நாண - *
நன்னயஞ் செய்து விடல். - - - - - ச.

இ-ள். (தமக்கு) — இன்னு - துன்பத்தருமவைகளை — செய்
 தாரா — ஒறுத்தல் (துறந்தோர்) தன்னடித்தலாவது — அவர் —
 நாண (தாமே) நாணும்படி — (அவருக்கு) — நன்னயம் - இனி
 மையானமகிழ்ச்சிகளை — செய்து — விடல் - (அவ்விரண்டை
 யும்) மறத்தலாம். எ-று. ~~நீ~~ மறவாதவிடத்துப் பின்னும்வந்து
 கிளைக்கு மாதலின் மறக்கவேண்டியவை யாயின. அவரை வெ
 ல்லுமுபாயஞ் சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
 வையங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (ச)

அறிவினா னுருவ துண்டோ பிறிதிறைய - - *
 தத்தோய்போற் போற்றாக் கடை. - - - ௫.

இ - ள். (துறந்தார்க்கு) — அறிவினா - (உயிர்முதலான
 வைகளை உள்ளவண்ணம் அறிந்த) அறிவினா - ஆருவது - ஆ
 குமொருபயன் - உண்டோ. [இவ்வு] — பிறிதின்வேறேரு
 யிருக்குவந்த — நோய் - துன்பத்தருமவையை — தத்தோய்
 போல் - தமக்குவந்த துன்பத்தருமவைபோல் — போற்றாக்

கஉ+ஆம், அறி - இன்னுசெய்யாமை.

கடை-(குறிக்கொண்டு)காப்பாற்றாதவிடத்து. எ-று. குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது - நடத்தல் இருத்தல் கிடத்தல் நிற்கல் உண்டல் முதலாகிய தமது தொழில்களாலும், மற்றவையுடையவர்களாலும் உயிர்த்தருக்கு வரும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அவைவாராமற்காத்தல். இத்துன்பம் பெரும்பாலும் அஃதீனையிலே ஏதும்பு முதலாகிய சிறியவுடம் புடைய பிரானிகளைப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட - பிறிதீனையென்றும், மறப்பினாலே அவை துன்பத்தை அடையினும் தமக்குப் பாவமென்று அறிந்து காக்கவேண்டுமாகலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லைபென்றும், சொல்லினார். [இதனால் கோர்வினாலேசெய்தல்விளக்கப்பட்டது.] (இ)

இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை *
வேண்டும் பிறன்கட் செயல். * * * * *

இ-ள். இன்னுவென-(இவை மனிதருக்குத்) துன்பத்தருமவைபென்று—தானுணர்ந்தவை - (அனுமானபிரமாணத்தினாலே)தன்னால் அறியப்பட்டவைகளை — துன்னுமை-பிறன்கண்பிறனிடத்தே—செயல்-செய்தலை—துன்னுமை - பொருத்தாமை—வேண்டும்-(தறந்தவனுக்கு) வேண்டும். எ-று. இஃதுணர்த்துன்பங்கள் உயிர்த்தருமானாலால் அவை பிரதிபலிப்பிரமாணத்தினாலே அறிபெச்சுடாமென்று. அறமும் பாவமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்தவிடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவை பென்றார். (ஈ)

எனத்தானு மெஞ்ஞானம் யாரிக்கு மனத்தானு *
மாணசெய் பாமை தலை. * * * * *

இ.ள். மனத்தானும்-மனத்தோடு உண்டானென்ற-மாணு
 னுன்பந்தருமவைகளை—எஞ்ஞான்றும் - யாதொருகாலத்திலு
 ம—யார்க்கும் - யாவொருவர்க்கும்— எனைத்தானும் - எவ்வ
 எவுசிறிதாயினும்—செய்யாமை|—தலை - முத்தன்மைபான் அ
 றம். எ.று. ஐ. மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லை
 என்பது பெற்றும் வல்லமையுண்டான காலத்திலும் செய்ய

லாகாமைபால்-எஞ்ஞான்றும்என்றும், எளியவருக்கும் ஆகா
 மையால் - யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம்
 பெரிதாகலால்-எனைத்தானுமென்றும், சொல்லினார். (எ)

உ-ளும்,அதி—இன்னசெய்யாமை.

தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ*
 மன்னுயிர்க் கின்னா செயல். - - - - அ.

இ - ள். (பிறர்செய்யும் துன்பந்தருமவை) — தன்னுயிர்க்
 கு—இன்னாமை - துன்பந்தருமவைபாத்தன்மைவை — அறி
 வான் (அனுபவித்து) அறிபவன்—மன்னுயிர்க்கு- நிலையுள்ள
 பிறவுயிர்களுக்கு—இன்னா - அத்துன்பந்தருமவைகளை—தா
 ன்—செயல்|— என் - என்னகாரணத்தால். எ.று, ஐ. கொல்
 ளு - அசைகள். இப்படியே இவை பிறவுயிர்க்கும் துன்பந்தரு
 மவைகளென்பது அனுமானத்தால் அறிந் திருத்தும் செய்
 கின்றபாவம் பரிசுரிக்கக் கூடாமைபால் - துன்பந்தருமவைகள்
 பின்னைவந்து தன்னவைருத்துமென்பது ஆகமத்தாலும் அறி
 ந்துவிடக் கடவனென்பது தோன்ற - தானென்றும், அத்தன்
 மையால் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்

த-என்னென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொதுவாகையால் இன்னொருசெயல் விலக்கப்பட்டது.] (அ)

பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற் தமக்கின்ன - *
பிற்பகற் றுமே வரும். - - - - - கூ.

இ-ள். (அறந்தவர்) — பிறர்க்கு — இன்ன — அன்பந்தரும
வைகளை — முற்பகல் - ஒருமுகுர்த்தத்தினை அமுன்பங்கிலே —
செய்யின் — தமக்கு — இன்ன - அன்பந்தருமவைகள் — பிற
பகல் - அம்முகுர்த்தத்தினை அப்பின்பங்கிலே — (அவர்செய்யா
மல்) — தாம் வரும். எ.று. ~~ஐ~~ தவமிழத்தல் - இப்படி கடிநி
லும் எளிதிலும் வரும் அதனால் அவை செய்யாதிருக்கக் கட
வொன்பதாம். முகூர்த்தம் இரண்டிநாழிகை, (கூ)

நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்தார்
நோயின்மை வேண்டி பவர், - - - - - டி.

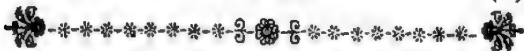
இ - ள். நோயெல்லாம் - அன்பந்தருமவை யெல்லாம் | —
நோய்செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிருக்குத்) அன்பந்தரு
மவைகளைச் செய்தவர்மேலவாம். — (அதனால்) — நோயின்

மைவேண்டி பவர் - (தம்முயிர்க்குத்) அன்பந்தருமவை யில்லா
மை யை வேண்டிவார் | — நோய் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) அன்

பந்தருமவைகளை — செய்யார். எ - று. ~~ஐ~~ உவர்திலத்திலே
விளைவித் திட்டார்க்கு விளையும் அதுவே யாகலால் நோயெ

கூஉ-ஆம், அதி — இன்னொருசெய்யாமை.

ஸ்வா. நோய்செய்தார் மேலவாமென்றார். (சொற்பொருட்பி
ன்வருநிலையணி.) [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் அது செய்தவ
ர்க்குவரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (ய)

௩௩-ஆம். அதி—கொல்லாமை.

அஃதாவது - ஸ்ரீயநிவுடையவை முதல் ஓரநிவுடைய
வை கடையாகிய உயிர்களைச் சோர்வினாலும் கொல்லு
தல்செய்யாமை. இது முன்சொல்லப்பட்ட அறங்களெ
ல்லாவற்றினும் சிறப்புடைத்தாய் - சொல்லாதொழிந்த
மற்றையறங்களைப்பெல்லாம் தன்னுள் அடக்கிநிற்கையா
ல் - இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாதெனிற் கொல்லாமை கோறல் - *
பிறவினை பெல்லாத் தரும், - - - - க.

இ-ள். அறவினை - அறங்களெல்லாமாகிய செய்கை—யாதெ
னின்-எதுவென்றால்—(அது)—கொல்லாமை - (ஒருயினையு
ம்) கொல்லாமையாம்.—கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல்.
—பிறவினையெல்லாம் - பாவச்செய்கைகளெல்லாவற்றையும்?
—தரும் (தானே) தரும், (ஆதலால்). எ-று. விளக்கப்பட்
டாததச்செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம் ஆதலால் - கொல்
லாமைபய அறவினையென்றார். இங்கே பிறவினையென்றது-அ
வ்வினைகளின் விளைவை. — கொலைப்பாவம் விளைக்குந் துன்ப
த்தை மற்றைப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா
வென்பதாம். கொல்லாமை தானே பிறவறங்களின் பயனெல்
லாத் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு ஏது எதிரீய
றை முகத்தாற் சொல்லியபடியாயிற்று. (க)

பகுத் துணிபி பல்லுயி ரோம்புத னாலோர் - - *

தொகுத்தவற்று ளெல்லாத் தலை. - - - உ.

1) ள் பகுத்து - (உண்ப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்

டல், மரம், துவை முதலானவை, பரிசுத்தை அறிநிற ஓய்வுபெறிகள் - கிப
 டுக்கு, முதலானவை, அதனோடு, சத்தத்தையும் அறிநிற ஓய்வுபெறிகள் - க
 டுபான், எழும்பு, துவை முதலானவை, அவ்விரண்டோடு, கத்தத்தையும்
 மிகு மூவியுபெறிகள் - கம் 3, வண்டு, துவை முதலானவை, அம்முன்றோ
 டுபத்தையும் அறிநிறநாய்வுபெறிகள் - மிருகங்கள், பறவைகள், மனிதர்,
 கவ முதலானவை, அத்தனின்கோடு, சத்தத்தையும் அறிநிற ஓய்வுபெறிகள்

கா-ஆம், அறி—கொல்லாமை.

சுப்) பங்கிட்டுக்கொடுத்து — உணி—பல்லுயிர் - ஐவகையி
 யிரிகளையும்—ஒம்புதல்—காப்பாற்றல்—தாலோர் - அறநூலு
 டையோரால் — தொகுத்தவற்றுளெல்லாம் - (அறந்தவர்க்கு
 த்) தொகுத்துவைக்கப்பட்ட அறங்கெல்லாவற்றினும் — த
 லை—முதன்மைபான அறமாம். எ-து. பல்லுயிரும்என்கிறமு
 ற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஒம்புதல் மறந்தும் கொலைவா
 ராமற் குறிக்கொண்கி காத்தல், அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல்
 அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாதலால் அச்சிறப்புத்தோ
 ன்ற-பகுத்துணி ஏன்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லவை

கள்ள எடுத்து ஏல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல். இந்
 நூலாசிரியருக்கு இயல்பாதலால் இங்கேயும் பொதுப்பட
 நூலொன்றும், அவ்வொல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் - தலை
 பென்றும், சொல்லினார். (உ)

ஓர்ருக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன் - - - ✽
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று. - - - க.

இ - ள். (தூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) — ஓர்ருக - (தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக — கொல்லாமை | — நல்லது. — (அது நீங்கினால்) — பொய்யாமை. — பின்சார. (அதன்) பின்னே நிற்க. — நன்று. நல்லது. எ - று. ✽ அதிகாரங் கொல்லாமைபாயினும். முன்பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றினென்றும், யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளிலீயென்றும், சொல்லுதலால் - பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலே சிறந்தது எனவென்று சந்தேகம் உண்டாமன்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டி இங்கே - பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார். முன்சொன்னதிலும் பின்சொன்னது உறுதியுடையதாமாகலால். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கொல்லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நல்லா நென்ப்படுவ சியாதெனின் யாதொன்றுங் ✽
கொல்லாமை சூழ நெறி. - - - ச.

இ - ள். (மேற்கதிலும் முத்தியும் பெறுதற்கு) — நல்லாநென்ப்படுவது - நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது — யாதெனின் - எனவென்றால் — (அது) யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும் — கொல்லாமை - கொல்லாமைபாடிய அறத்தினை — சூழும் - (காக்க) நினைக்கும் — நெறி. வழியாம். எ - று. ✽ புல்லு. மு

.கக.ஆம், அதி - கொல்லாமை.

தலாகிய ஓரறிவுயினையும் உள்ளாக்குதற்கு யாவதானது மெ
ன்றார். காத்தல் - சவராமற்காத்தல். [இதனால் கொல்லாமை
யை புடையதே நல்வழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக் - *
கொல்லாமை சூழ்வான் நிலை. . . . . ௩.

இ.ள். நிலை - (பிறப்புநின்ற) நிலையை—அஞ்சி—(பிறவா
மைப்பொருட்டு)— நீத்தாருளெல்லாம் - (மனைவாழ்க்கையை
ஆறந்தவொல்லாருள்ளும் — கொலை - கொலைப்பாவத்தை
—அஞ்சி — கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை—
சூழ்வான்-மறவாதவன் | —நிலை-உயர்ந்தோன். எ - து. ~~ஊ~~ பிற
ப்பு நின்றநிலையாவது - மனிதர்முதலாகியசரமும், மாமுதலா
கியஅசரமும், ஆகிய இருவகைப் பிறப்புகளிலும் இன்பமென்
பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் அன்பமேயாகிய
நிலைமை. அறவு-ஒன்றேயாயினும் சமயவேறுபாட்டால் பல
வாமாதலால் - நீத்தாருளெல்லாமென்றார். [இதனால் - கொல்
லாமை மறவாதவனது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.] (௩)

கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நாண்
செல்லா ஆயிருண்ணுங் கூற்று. - சு. [மேற்

இ.ள்.உயிருண்ணுங் கூற்று - உயினைக்கொண்டுபோம் யம
ருணவன் | — கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமையாகியவிரதத்
தை - —மேற்கொண்டு—ஒழுகுவான் - நடப்பவனது— வாழ்
நாண்மேல்-ஆயுளின்மேல்—செல்லாது-செல்லான். எ - து. ~~ஊ~~

மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும், மிகவும் பெரிய பாவஞ்
செய்தவரும், இம்மையிலே தானே அவைகளின் பயன்களை
அனுபவிப்பா ரென்னும் அறநூலினது துணிவுபற்றி - இப்

பெரிய அறஞ் செய்தவன் தானும் கொல்லப்படா னாகவே அவன் கருவுறுபோது நியமிக்கப்பட்ட ஆயுட்காலம் குறைவுபடா தென்றற்கு - வாழ்நாண்டேல் கூற்றுச் செல்லாதென்றார். செல்லாதாகவே கால நீடித் திருந்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்து மோகஸ்ததை அடைவானென்பது கருத்து. [இதனால்கொல்லா விரதத்தோர்க்குவரும் நன்மைகொல்லப்பட்டது.] (சு)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி - *

தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. - - - - - எ.

இ-ள். தான்—பிறிது - வேறொன்றை—தின்னுயிர்-இ

நா-ஆம்; அறி—கொல்லாமை.

னிதாகியவுயிரா—நீக்கும்- (அதனுடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய—வினை - தொழிலை— (அதுசெய்யாவிடத்து)—தன்னுயிர்-தனது உயிரானது—நீப்பினும்-(உடம்பைவிட்டு)நீங்கிப் போமாயினும்—செய்யற்க-செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ - று. * பாவம் தான் கொல்லுண்டவிடத்தே தேய்தலும் ஒன்றைக்கொன்றவிடத்தேவளர்தலும், நோக்கி - தன்னை ஒன்று கொன்றாலும் தான் அதனைக் கொல்லலாகாதென்றதென்க. (அ)

நன்றாக மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக் *
கொன்றாக மாக்கங் கடை. - - - - - அ.

இ-ள். (பாகத்திலே கொன்றால்) — நன்றாகும் இன்பமிகு வதாகிய — ஆக்கம் - செவ்வமானது — பெரிது - பெரிதாகும் — எனினும் - என்று சொல்லப்பட்டதாயினும் — சான்றோர்க்கு - (துறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு — கொன்று - (ஒருயிராகக்) கொன்று - ஆகும் - (அதன) லுண்டாவதாகிய - ஆக்கம் - செவ்வமானது — கடை - இழிந்ததாம். எ-று. இன்பமிகுஞ்செவ்வமானது - தாமும் தேவராப்ச்சுவர்க்கத்திலே சென்று அடையும் செவ்வம். அது சித்திகையாலும், பின்னும் பிறந்தற்கு ஏதுவாகலாலும், மோக்ஷமாகிய அழிவில்லாதசுகத்தை அடைவோருக்கு - கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்க போகத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகுமாயினும் மோக்ஷத்தை விரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விநோதப்படாமல் விளக்கப்பவாறுயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கொலைபிணது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

**கொலைபிணப ராகிய மாக்கள் புலைவினைவர். *
புன்மை தெரிவா ரகத்து. - - - - கூ.**

இ- ள். கொலைபிணபராகிய - கொலைத்தொழிலையுடையவராகிய — மாக்கள் - மனிதர் -- (அத்தொழிலினது இழிவை அறிபாத நெஞ் சினராயிருந்தாலும்) — புன்மை தெரிவா ரகத்து - அவ்விழியை அறிவாரது நெஞ்சிலே — புலைவினைவர் - புலைத் தொழிலாராய்த்தோன்றுவர். எ - று. இஃதகொலைபிணப றென்றபடியினாலே பாகக் கொலையல்லாமைபறிக. புலைவிணையொன்றது - தொழிலினாலே புணையராவ றென்றபடி. அவர் இம்மை யிலே தாழ்வை அடைவொன்பதாம். (கூ)

உயிருடம்பி நீக்கியா என்பர் செயிருட—

செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். - - - - - ய.

இ - ன். செயிருடம்பின் - பார்க்கக்கூடாததோயுடம் புட
னே—செல்லாத்தீவாழ்க்கையவர். வறுமையோடுபுகுபுய இழி
தொழில் வாழ்க்கையுடையவரை— (இவர் முற்பிறப்பிலே)—

உயிர்-உயிர்களை—உடம்பின் - (அவைநின்ற) உடம்புகளிலிரு
ந்து—நீக்கியார்-நீக்கினவர்—என்பர் - என்று (வினைவினைவுக
களை அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று. செல்லாவாழ்க்கை-நீ
வாழ்க்கைபெணக்கூட்டுக. தோயுடம்பு - பெருளியாதிமுதலா
னவைகொண்டவுடம்பு - மறுமையிலே இவையும் அடைவொ
ன்பதாம். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் கொல்வோர்க்கு வரு
ந் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] அருளுடைமை முதல் சொல்லா
மை இறுதியாகிய இவைகளிலே சொல்லப்படாத விரதங்க
ளும் அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. (ய)

❀-ஐ.*****இ-❀❀❀ஐ.*****இ-❀
❀-ஐ.*****இ-❀❀❀ஐ.*****இ-❀

ஞானம்.

❀-❀-❀

இனி அவ்விரதங்களினாலே கரணங்கள் பரிசுத்தமான வி
டத்து உண்டாவதும், மோஷத்தைத் தருவதும், ஆகிய
அறிவு, அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தல் இறுதியா
க நான்கதிகாரத்துள் அடக்கிச் சொல்லப்படுகின்றது.

௩௪. ஆம், அந்நிலையாமை.

அஃதாவது - தோற்றமுடையவை பெல்லாம்-நிலைபெரு
ந் தன்மைபாம், இதனை. அறிந்தவிடத்தே யல்லாமல் பொ

ருள்களிலே பற்றுவிடாதாகலின் முன்வைக்கப்பட்டது.

நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும் - ✽
புல்லறி வாண்மை கடை. - - - - - க.

இ-ள். நிலலாதவற்றை - நிலையில்லாதவைகளை — நிலையின வென்று - நிலையுடையவையென்று—உணரும் - நினைக்கின்ற —புல்லறிவாண்மை- அற்பபுத்தியையுடையவராயிருக்கை|—கடை-(தறந்தாரீக்கு) இழிவு. எ-று. ✽ தோற்ற முடையவை களை அழிவில்லாதவைவென்று நினைக்கும் அற்பபுத்தியால் ஈச-ஆம், அதி—நிலையாமை.

அவைகளின்மேலே பற்றுச்செய்தல் பிறவித் துன்பத்துக்கு ஏதுவாகலால் அது மோக்ஷத்தை அடைவோர்க்கு தவறாமெ ன்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர்பெ ரும்பாலும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்துக்கு ஏது வாகிய செல்வத்தினிடத்திலும், அதனை அனுபவிக்கும் உடம்பினிட த்திலும், ஆகலின் வருகிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலை யாமைமைய வேறெய்தித்துச்சொல்லுவார். (க)

கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ் செல்வம் ✽
போக்கு மதுவினிந் தற்று. - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனிடத்தே) — பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெ ல்வம்வருதல்—கூத்தாட்டு - கூத்தாடிதல்செய்கின்ற—அவை- ஈனையினிடத்தே—குழாத்தற்று - (காண்போர்) கூட்டம்வரு தல்போலும்—போக்கும் - (அச்செல்வம்) போகுதலும்— அது-அக்கூட்டமானது|—விளிந்தற்று - (அக்கூத்தாட்டிழி டிந்தவிடத்தே) போகுதல்போலும். எ-று. ✽ பெருஞ்செல் வமெனவே - ஈவர்க்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்குமெ

சிறவும்மையால் வருதலென்பது கொள்ளப்பட்டது. எப்ப
டி அக்கூட்டமானது கூத்தாட்டிக்காரணமாகச் சபையினிட
த்தே பலவிதத்தால் தானேவந்து அதுபோனவிடத்தே தா
னும் போருமோ அப்படியே செல்வமானது ஒருவனது நல்
வினை காரணமாக அவனிடத்தே பலவிதத்தால் தானேவந்
து அது போனவிடத்தே தானும்போ மென்பதாயிற்று. உ

அற்கா வியப்பிற்றுச் செல்வமது பெற்று - *
லற்குப வாங்கே செயல். - - - - -

இ-ள். செல்வம்-செல்வமானது—அற்கா - நிலைபாத—இ
யல்பிற்று - இயல்பையுடையதாகும் — அதுபெற்றால் - அச்
செல்வத்தைப்பெற்றால்—அற்குப - (அதனாலேசெய்யப்படும்)
அறங்களை—ஆங்கே - பெற்றபொழுதே—செயல்- செய்யக்க
டவன். எ-று. ¹⁰ அல்காவென்பது - விகாரப்பட்டு நின்றது.
உள்து உள்ளவிடத்தேயல்லது பெறக்கூடாமைபால் அதுபெ
ற்றாலென்றும், அவ்வுழும் இவ்வாதவிடத்தே நிலாமைபால் ஆ
ங்கே என்றும், சொல்லினார். அதனாலே செய்யப்படும் அற

ங்களாவன-பயனைக்குறிப்பாது செய்யும் கடவுட்பூசையும், தா
னமும், முதலானவை. அவைஞானத்துக்கு ஏதுவாய் மோகி

கச-ஆம், அதி—நிலையாமை

த்தைக் கொடுத்தலால் அவற்றை அற்குப வென்றும், செய
லென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் செல்வ
நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

நா னென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரும் - *
 வாள் னுணர்வார்ப் பெநின். ௪

இ-ள். உயிரீ - உயிரானது | — நானென - நானென்று அங்
 யுசெயப்பயிவதாயி - ஒன்றுபோல் - ஒருமாவளவுபோல்
 — காட்டி. (தன்னைக்) காட்டி — ஈரும் - அறத்துச் செல்லு
 கின்ற — வாள்து - வாளினது வாயினிடந்தது. — உணர் வார்ப்
 பெநின். (அது) அறிவாண்பெநின் — ௭-து ஐ காலமென்னு
 ம் - அருவப்பொருள் - உலகியல் நடத்தற்பொருட்ச் சூரியன்
 முகலாய அளவைகளால் கூறுபட்டதச்சி வழங்கப்பயிவ த
 ல் 'உல் த' ஐகக் கூறுபடாமையால் நானெனவொன்றுபோ
 லென்றம அதுதன்னைவானென்று அறியமாட்டாதவரை - நம
 ச் குப்பெ முடிபாகா நின்றதென்று மகிழும்படி மயக்கலா
 ல் காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறுத்தலால் வாரதெ
 ன்றம அது அதுக்கின்றபடியைய அறியவல்லவர் இவ்வுலகத்தி
 லே அறியராயிருக்கையால் - உணர்வார்ப் பெறினென்றும்,
 சொல்லினார். அதுக்கப்பயிவது உடம்பாகலால் உயிரொன்ப
 து. இங்கு உடம்பைக்காட்டிநின்றது. வாளினது வாயை வா
 னென்றையால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவு
 செய்ப்பட்ட நாள்கழிபிறவிதம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நா ச்செற்று விஞ்ஞெம்மல் வாராமு னல்வினை *
 மேற்சென்று செட்டப் பறும். ௫

இ-ள். நாச்செற்று - (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி
 — விக்குள் - விக்கலானது. — மேல்வாராமுன் - எழுவதற்குமுன்
 னே — நல்வினை (மோஷத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது. —
 மேற்சென்று - வினாந்து — செய்யப்படும். ௭ - து. ஐ நாவை
 அடக்கி விக்கல் மேலெழுதலுக்கு ஐயமில்லாமையாலும், அ
 து நேரிட்டபோது நல்வினையைச் செய்தலே அல்லாமல்
 சொல்லலும் ஆகாமையாலும் வாராமுனென்றும், அது நா

ள் இன்னதாலத்திலே வருமென்று அறியக்கூடாமையால்-
மேற்சென்மென்றும், சொல்லிஞர். நவ்வின்செய்யும்வழியின்
மேல்வைத்து நிலையாமைசொல்லியபடி. [இதனால் அந்த தர

கூச-ஆம்,அதி-நிலையாமை.

ள் கழிந்தால் உண்டாகும் நிலையாமைசொல்லப்பட்டது.](௫)

நெருந லுளனெருவ னின்நிலை பென்னும் *
பெருமை யுடைத்திவ்வுலகு. - - - கூ.

இ-ள், இவ்வுலகு—ஒருவன் — நெருநல் நேற்றைக்கு—
உண்-உள னுபினுன். [பிறந்தவனென்றபடி] — (அவனே|)
—இன்று-இவ்வைக்கு—இல்லை- இலனாயினான். [இறந்தானென
ன்றபடி] — என்னும்பெருமை - என்றுசொல்லும் (நிலையா
மையின்) மிகுதியை — உடைத்து - உடைதாயிருக்கின்ற
து. ஏ-று. ~~ஈ~~ பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப்ப
றறி ஆண்பாலுச்சொல்லினான். இந்தநிலையாமையே உலகத்தி
லே மிகுந்த தென்றபடி. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் ஒரோவி
டத்துப் பிறந்தவளவினே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தன்பார் கருதுப - - *
கோடியு மல்ல பல. - - - - - எ.

இ-ள், (அறிவில்லாதவர்|)—ஒருபொழுதும் - ஒருபொழு
தளவும்—வாழ்வது-தம்முடம்பும்உயிரும் கூடியிருக்கக்கூடிய
—அநியார்-அநியமாட்டார்.—(மாட்டாதிருந்தும்) — கோ
டியுமல்ல-கோடியுடையுமன்றி—பல - (அதனிலும்) பலவாகிய

நினைவுகளை? — கருதுப - நினைபாநித்பார். எ - று. ✽ ஒரு பொழுதும் என்ற இழிவுதெப்பு உம்சமயால் இங்கே பொழுதென்பது கனாத்மதக் காட்டிநின்றது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகவால் அது அந்நித்பாததாயிற்று. பலவாகிய நினைவுகளாவன அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக்குரியவை ஆகும்விதமும், அதற்குப் பொருள்வேண்டியவிதமும் அது தம்முபற்சிகளால் வரும்விதமும், அம்முபற்சிகளைத் தாம் செய்யுமிதமும், அவைகளுக்கு வரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும் விதமும், நீக்கியபின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும்விதமும், அந்தப் பிறர்கொண்டிபொகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் சினேகித்தவரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அனுபவிக்கும் விதமும், முதலானவையாம். — அவினிலாதவ ரியல்பின்மேல் வைத்து நிலையானமொல்லியபடி. [அவ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது நம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (௭)

கச - ஆம், அதி - நிலையானம்

குடம்பை தனித்தொழியப் புப்பறத் தற்றே - ✽
புடம்போ யியிரிடை நப்பு. - - - - அ.

இ-ள். உடம்போடு—உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய—
நப்பு-சினேகமானது | குடம்பை - (முன்னேதனியாநிருந்
த)முட்டையானது—தனித்தொழிய - தனித்துக்கிடக்க — பு
ள் (அதனுமிருந்த)பறவை—பறந்தற்று - (பருவம் பந்தவிட

ந்தே)பறந்துப்பாத்தன்மையைபுடையதாகும். எ-து. முன்னே தன்பாமைபாவது - கருவும், தானும், ஒன்றாய்ப் பிறந்து வேறாகுமளவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல். அதனால் அம்முட்டை உடம்புக்கு உவமானமாயிற்று. அதனுள்ளே வேறுபாடில்லாமலிருந்தே பின்பு திரும்பி துழையாமற்போகலால்-புறா உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. நப்பு-நட்பில்லாமற் போகுகையைக் குறிப்பினாலே காட்டி நின்றது.—அறிவாகியும், அருவாகியும், நின்றுமடங்கியும், உள்ளையிரும் - அறிவாமைபாக்கியும், உருவாகியும், அணிந்தியமாகியும், உள்ள உடம்பும் - தமமுள்ளே மாறுகலால் வினைவசத்தினாலே கூடியதல்லாமல் சினைகமில்லையென்பது அறிக. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிர்நிங்கிய விடத்துக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது.] (அ).

உறங்குவது போலுஞ்சாக்காமெங்கி - - *
விழிப்பது போலும் பிறப்பு, - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு) —சாக்காடு-மரணம் வருதல்—உறங்குவதுபோலும்-தூக்கம்வருதல்போலும்:—பிறப்பு - (அதன்பின்னே) பிறப்புவருதல் | — உறங்கிவிழிப்பதுபோலும் - தூங்கிவிழித்தல் வருதல்போலும். எ - து. மு. உயிர்களுக்கு-உறங்கலும் விழித்தலும்போல் இறத்தலும் பிறத்தலும், இயல்பாகக் கடிதிலே மாறிமாறி வருமென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலைபெற்றவிதத்தை அறிவித்தற்குப்பிறப்பும் உடன்கொல்லப்பட்டது. [இதனால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிவருமாறு சொல்லப்பட்டது.] (க)

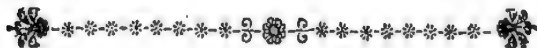
புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட் - *
மீச்சி விருத்த வுயிர்க்கு.. - - - - - ய.

இ-ள். உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளது வீடுகளாகி ய) உடம்புகளுள் - துச்சிவிருந்த - ஒதுக்குக்குடியிருந்து வந்த

சாத்த

கூச-ஆம், அதி-நிலையாமை.

த-உயிர்க்கு-புக்கில் - என்னைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீ டானது | - அமைந்தின்றுகொல் - (இதுவரையில்) அமைந்த தில்லைபோலும். எ - து. ❀ உயிரானது - அவ்வாதமுதலான நோய்கள் அமைந்த காலத்திலே இருந்தும், கோபித்தகாலத் திலே விட்டுப்போகியும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாமல் வருத லால் - தாசிலிருந்தவென்றார். பின்பு புறப்படாமல் புருந் தேவிடுகிற இவ் அமைந்ததாயின் பிறர் இற்களிலே ஒதுக்குக் குடி இராதென்பதாம். ஆகவே உயிரோடு கூடிநிற்பது - ஒரு டம்பும் இல்லை யென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால்-அவ்வுட ம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட் டது.] நாளெனவென்பது முதலாகிய ஏழுபாட்டுகளாலும் யாத்கை நிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றதிக.] (ய)

௩௫-ஆம், அதி-துறவு.

அஃதாவது - புறமாவியசெவ்வத்திலும், அகமாகிய உட ம்பிலும், உண்டாகிய பற்றை அவைகளது நிலையாமை யைப் பார்த்து விடுதலாம். அதிகாரம் வைத்தமுறை மையும் இதனாலே விளங்கும்.

யா தனின் யாதனி நீங்கியா னோத - - - *
லதனி னாதனி னிலன். - - - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்) — யாதனின் யாதனின் - யாதொருபொரு
ளின் யாதொருபொருளின் — நீங்கியான் - நீங்கினான். — (அவ
ன்) — அதனினதனின் - அப்பொருளினாலே அப்பொருளினா
லே — நோதல் - துன்பத்தை அனுபவித்தலை — இலன் - உடை
யவனாகான். எ - று. **ஐ** இங்கே துன்பமென்றது - இப்பிறப்
பிலே அவைகளைத் தேடுதலாலும் - காப்பாற்றலாலும் - இழத்
தலாலும் - வருமவையும், மறுமையிலே பாவத்தால் வருமவை
யும், ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையும் - ஆம். எல்லாப்பொ
ருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுத்தல் - தலைமையான துறவாகும். அ

ப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றாக விட்பாலும் அவைகளால்
வரும் துன்பம் அவனுக்கு இவ்வையென்பது கருத்து. (ச)

௯௫-ஆம். அதி — துறவு.

வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி - - - *
னீண்டியற் பால பல. - - - - - உ.

இ-ள். துறந்தபின் - (எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபி
ன் — (ஒருவனுக்கு) — ஈண்டு - இப்பிறப்பிலே — இயற்பாலை -

உண்டாகுமுறைமையையுடைய இன்பங்கள்—பல - பலவா
ம்.—வேண்டின்—(அவ்விற்பங்களை) வேண்டினால் — உண்டா
க—(காலம்) உண்டாக—தூறக்க - (அப்பொருள்களைத்) தூறக்க
க்கடவன். எ-று. அவ்விற்பங்களா வன - அப்பொருள்களுந்
காக - மனமும் - வாக்கும் - காயமும் - அலையா துநிற்கையாலும்,
அவை நல்வழியிலே செல்லுதலாலும், வருவன. இளமையி
லே துறந்தவன் அவ்விற்பங்களை நெயிங்காலம் அனுபவிப்பா
ளுகலால் - உண்டாகத் தூறக்கவென்றபடி. இன்பமும், காலமு
ம், வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே துன்பங்கள் இல்லாம
ற்போதலே அல்லாமல் இன்பங்களும் உண்டாமென்பதாம்.

அடல்வேண்டு மெந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும் *
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு. - - - ரு.

இ-ள். (முத்தியை அடைவோர்க்கு) — ஐந்தன் - செனிமுத
லாகிய ஐம்பொறிகளுக்கு உரிய—புலத்தை - ஒசைமுதலாகிய
ஐம்புலங்களையும்—அடல்வேண்டும் - கெடுத்தல்வேண்டும்.—
(கெடுக்கும்போது)— வேண்டியவெல்லாம் - (அப்புலங்களை
அனுபவித்தற்பொருட்டுத்) தாம்படைத்த பொருள்களையெல்
லாம்—ஒருங்கு - ஒருமிக்க—விடல்வேண்டும். எ-று. புலங்
களை அனுபவித்தலைப் புலமென்றார். அவ்வனுபவிப்பு - மனத்
தைத் துன்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டுவரும்
பொருள்களின்மேல் அல்லாமல் முத்தி வழியாகிய யோகஞா
னங்களிலே செல்லவொட்டாமைபால் அடல்வேண்டுமென்று
ம், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் - அவ்வனுபவி
ப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமைபால் வேண்டியவெல்
லா மொருங்குவிடல்வேண்டுமென்றும். சொல்லினார். (ரு)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் தின்மை புடைமை *
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து. - - - ச.

இ-ள். நோன்பிற்கு-தவஞ்செய்வோர்க்கு—ஒன்று - (பற்
தப்பியது) ஒருபொருளும்—இன்மை- இல்லாதிருக்கை—

கஉ

கரு- ஆம், அதி-பதம்.

இயல்பாகும்.—உடைமை (ஒன்றாயினும்) உடைமை—பெ
யர்த்து-(அத்தவத்தைப்)போக்குதலால்—மற்றும் - மீண்டும்
—மயலாகும்-மயக்கத்துக்குவதுவாகும். எ-து. நோற்பவ
னானோன்பென்றும், மயலுக்கு வதுவமயமென்றும், சொல்
வதலால்-ஆகுபெயர்கள். எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டி ஒ
ருபொருளைவிடாத விடத்தும் அதுசாரீராக விடப்பட்டவை
பெல்லாம் கிரும்பிவந்து தவத்துக்கு விரோதமாய் மனக்கலக்
கம் செய்யுமென்பது கருத்து. [இவை நான்குபாட்டாலும்
எனதென்னும் புறப்பற்றுவிதிதல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க *
லுற்றார்க் குடம்பு மிகை. - - - - - இ.

இ-ள். பிறப்பறுக்கலுற்றார்க்கு - பிறவியை நீக்குமுபற்ச
யை மேற்கொண்டவருக்கு—உடம்பும் - (அதற்கு உதவியாகி
ய)உடம்பும்—மிகை - அதிகமாம்.—(ஆனபின்)—மற்றும் -
அதற்குமேலும்—தொடர்ப்பாடி - (சம்பந்தமில்லாதவையுள்

சிலபொருள்கள்)பற்றப்படுதல்—எவன் - என்னும். எ-து. நோ
கால்-அசை. பொதுப்பட உடம்பென்றதனால் - உருவுடம்

பும், அருவுடம்பும், கொள்ளப்படும். அருவுடம்பு - இத்திரிய
வுணர்வுகளோடும் பிராணவாயுக்களோடும் காமவினை விளைவு
களோடும் கூடியமனம்-இதுகூட்டமாகீரமெனவுடம்பும். (இ)

யா நென தென்னுஞ் செருக்கதுப்பான் வாணோர்க்கு
குபர்த்த வலகம் புறம். - - - - - ன்.

இ-ள், யானெனதென்னும் - (தானல்லாதவுடம்பை) யா
னென்றும் (தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதெ
ன்றும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகி

ய—செருக்கு-மயக்கத்தை—அதுப்பான் - கெடுப்பவன்—
வாணோர்க்கு - தேவர்க்கும்—உபர்த்த - அடைதற்கரிதாகிய—

உலகம் - முத்தியுலகத்தில்—புகும் - செல்லுவான். எ-று. **ஐ**
மயக்கம்-அறியாமை. அதனைக்கெடுத்தலாவது - குருபதேச
த்தாலும், யோகாப்பியாசத்தாலும், அவ்வுடம்பை யானல்ல
வென்றும். அப்பொருளை எனதல்லவென்றும், தெளிந்து -
அவைகளிலே பற்றை விடுதல். வாணோர்க்கு மென்னுஞ் சிற
ப்புமமை வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் இருவகைப் பற்றை
புழிவிட்டவர்க்கேமோஷமுண்டென்பது சொல்லப்பட்டது.]

சுரு-ஆம், அறி—அறவு.

பற்றி விடாஅ விடும்கைகள் பற்றினைப் - - - - - ன்

பற்றி விடாஅ தவர்க்கு. - - - - - ன்.

இ-ள். பற்றினை-(இருவகைப்) பற்றுக்களையும்—பற்றி-இ
றுகப்பற்றி—விடாதவர்க்கு - விடாதவனை—விடும்கைகள்-
தன்பங்கள்—பற்றி-இறுகப்பற்றி—விடா - விட்டுநீங்காவா

ம். எ-று. ✽ இதுசப்பற்றல்-ஆசைமிருதல் விடாதவர்க்கென்
பது-வேற்றமை மயக்கம். [இஃனால் பற்றுக்களைவிடாதவர்க்கு
மோகமும் இல்லை டென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி - - - ✽
வலைப்பட்டார் மற்றையவர், - - - - - அ.

இ - ள். தீரத் துறந்தார் - முழுதுத் துறந்தவர் | — தலைப்பட்
டார் - (முத்தியை) அடைந்தவராவார். — மற்றையவர் - அப்ப
டி துறவாதவர் | — மயங்கி — வலைப்பட்டார். (பிறப்பாகிய) வ
லையிலே அசப்பட்டவராவார். எ - று. ✽ முழுதுத் துறந்தலா
வது-பொருள்களையும், இருவகை உடம்புகளையும், வெறுத்து
ப்பற்றறவிடுதல், அப்படி துறவாமையாவது - அவைகளிலே
ஒன்றனிடத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச் செய்தல். துணிவுபற்
றி - தலைப்பட்டாரொன்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவலை
யுள் அசப்படுதலால்-மயங்கிபென்றும், சொல்லினார். (அ)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்ற - - - ✽
நிலையாமை காணப் படும், - - - - - கூ.

இ - ள். (ஒருவன்) — பற்றற்றகண்ணே - (இருவகைப்) பற்
றுகளையும் அற்றபொழுதே — (அப்பற்றறுதியானது) — பி
றப்பு-(அவனது) பிறவியை — அறுக்கும். — மற்ற - அவை அ
றாதுபொழுது — நிலையாமை. (அவற்றால்பிறத்தும், இறத்தும்,
வருகிற) நிலையாமைபானது — காணப்படும். எ - று. ✽ கார
ணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமைபற்றி - ப
ற்றற்ற கண்ணே என்றார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் அவை
இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பதனைப் - - - ✽
பற்றுக் பற்று விடற்கு. - - - - - டி

இ-ள். பற்றற்றான் - (எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றி தீன்
றே) பற்றியிலாதகடவுளாலே சொல்லப்பட்ட—பற்றினை - மு

நடு-ஆம்,அதி—துறவு.

த்திவழியை}—பற்றுக் - (இதுவேதல்வழிபென்று) மனத்திற்
கொள்ளக்கடவர்.—(கொண்டு) —அப்பற்றை - அதனிடத்து
உபாயத்தை}—பற்றுக் - மனத்தினாலே செய்யக்கடவர்.—ப
ற்று-(விடாதுவந்த)பற்று--விடற்கு-விடுதற்கு. எ - று. க
டவுள்வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்ற
ற்றானென்றார். அதனிடத்து உபாயம் - தியானமும்,சமாதிபு
ம், ஆம்.—விடாதுவந்த பற்று - அநுதியாப்வருமுடற்பற்று.
[இதனால் அப்பற்றுவிடுதற்கு 'உபாயம் சொல்லப்பட்டது.]
தெய்வத்தின் பற்றுக்கேற்ற இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்ற

நடு-ஆம்,அதி—மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது - பிறப்புவிட்களையும், அவற்றின் காரணங்
களையும். * விபரீத + சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்
மையால் அறிதல்-இதை - வடநூலார்தத்துவ ஞானமெ
ன்பர். இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றிய விடத்தே
உண்டாவ தாகையால் அக்காரண வெற்றுமைப்பற்றி
துறவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பொருளில் லவற்றைப்பொருளென்றுணரு *
மருளாளு மாணப் பிறப்பு. - - - க.

இ - ள். பொருளில்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாத
வைகளை—பொருளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று — உ
ணரும் - அறிகின்ற—மருளான் - விபரீதஞானத்தினாலே—மா
ணப்பிறப்பு-மாட்சிமைப்படாதபிறவி [இன்பமில்லாதபிறவி

யென்றபடி]—ஆம்-உண்டாகும்.எ-று. ❀ [இங்கே பொருள்
ல்வற்றைப் பொருளென் றுணர்தலாவது - மறுபிறப்பும்,
இருவகைப் பயன்களும், கடவுளும், இல்லையென்றும் மற்று
ம் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கநூல்வழக்க
த்தை மெய்நீநூல் வழக்கமென்று துணிதல். — நரசர் - விலங்
கு-மக்கள்-தேவர் - என்கிற நால்வகைப்பிறப்புகளிலும் உள்

ளது துன்பமேயாகலால்-மாணப்பிறப்பென்றார். [இதனால்-
பிறப்புத் துன்பமென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் விபீ
த ஞானமென்பதும், சொல்லப்பட்டது.] (க)

* விபீதஞ்ஞானமாவது, ஒன்றை மற்றொன்றுக் கவிர்தல். அது கயிர்களைப்
பாம்பென்ற அரிதல்போலவன. + சந்தேகஞ்ஞானமாவது, ஒன்றை இது
வோ அதவோவெனக்கொள்ளுதல், கயிதோபாம்போவெனத் துணியாது
நீர்ப்பதபோலவன.

நான்-ஆம்,அதி—மெய்யுணர்தல்.

இருணிங்கி யின்பம் பயக்கு மருணிங்கி - - ❀
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. - - - - உ

இ-ள். மருள் - அவ்விபீதஞானத்திலிருந்து—நீங்கி—மா
சறு-குற்றமற்ற — காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவைபுடையவரா
யினவர்க்கு—(அம்மெய்யறிவானது) — இருள் - பிறவியை

—நீங்கி-நீங்கச்செய்து—இன்பம்-முத்தியை? — பயக்கும்-
கொடுக்கும். எ-று. ❀ இருள்-நாகம். அது தன் காரணமாகி
ய பிறவிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்னுந் தன்வி
னை-நீக்கியென்னும் பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. மாசறு
காட்சி-கேவலஞானம். [இதனால் விடாவது உயர் வொப்பி

ல்லாத இன்பமென்பதும், அதற்கு நியிந்தகாரணம் வேவல
ப் பொருளாகிய பிரமமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின் - *
வான நணிய துடைத்து. - - - - - ரு.

இ-ள். ஐயத்தின்-சந்தேகத்திலிருந்து — நீங்கி — தெளிந்
தார்க்கு - மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு—வையத்தின் - (அடைந்துநி
ன்ற) நிலவுகத்தினும்—வானம் - (அடையக்கடவதாகிய) வீ
ட்டுலகம்|—நணியது-அடைந்ததாதலை?—உடைத்து - உடை
யதாம். எ-து. இங்கேஐயமாவது-மறுபிறப்பும், இருவினை
ப்பயன்களும், கடவுளும், உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்
றிலே துணிவுபிறவாமல் நிற்கல்.—ஒருவிதத்தினாலே பிறர் மத
த்தைக் களைந்து தமது மதத்தை நிறுத்துதல் சமய துல்களு
க்கெல்லாம் இயல்பாகலால் அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட
பொருள்களிலே மெய் எதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தே
கத்தை யோகிகள் தமது அனுபவ ஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்
யை அறிவாராகலால் அவரை-ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தாரொன்
றும், அவ்வனுபவஞானம் மெயிடுந்தோறும் பழையலோகா
சார ஞானம் மறைபட்டிக்கொண்டே வருமாசலால் - அதனைப்
பயன்மேல் வைத்து - வையத்தின் வானநணிய துடைத்தென்
றும், சொல்லினார். சொல்லவே சந்தேக ஞானமும் பிறவி
க்குக்காரண மாகுதல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ரு)

ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயனின்றே - *
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு. - - - - - ச.

இ-ள்.ஐயுணர்வு-(ஐசை உற்று ஒளி அவை நூற்றம் இய்வைந்

துப்புலன்களிலும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு—எய்துய
க்கண்ணும்: (அப்புலன்களைவிட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்
தும்—(அதனாலே)—பயன்—இன்று - இல்லலை.—மெய்யுண
ர்வில்லாதவர்க்கு—மெய்யை அறிதலில்லாதவர்க்கு. எ.று. ஐ
ந்தாகிய உணர்வு-மனம். அதுவசப்படுதலாவது - மடங்கி யோ
கக்குறியிடத்தேறிற்றை. அப்படிநின்ற விடத்தும் அது முத்
தியைத் தாசாமையால் - பயனின்றே யென்றார். [இவை யிர
ண்டு பாட்டாலும் மெய்யை யுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண்
டென்றுமெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண் *
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. - - - - - ௫.

இ.ள், எப்பொருள் - யாதொருபொருள் — எத்தன்மைத்
தாயினும் - யாதோரியல்புடையதாய்த்தோன்றினும்—(அத்
தோன்றிய விதத்தைக் கண்டு விடாமல்) — அப்பொருள் -
(தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருந்தும் — மெய்ப்பொரு
ள் - மெய்யாகியபொருளை—காண்பது—அறிவு - மெய்யுண

ர்வு. எ - று. ஐ. சராசரமாகிய பொருள்களில்லாப் உலக
த்தார் கற்பித்துக்கொண்டி வழுங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழி
த்து நின்ற உண்டையையக்காண்ப தே மெய்யுணர்வு எஃகுறபு.
யாயிற்று, அதாவது-அரசன் சேரமான் என்றவிடத்தே அரச
னென்பதோர்சாதிபும், சேரமானென்பதோர் குடியும், ஒரு
வனிடத்தே கற்பனையாதலால் அக்கற்பனையைவிட்டு அங்னை

நிலமுதல் உபரிஞ்சிய தத்துவங்களின் கூட்டமென்று அறிந்
து அத்தத்துவங்களை நிலமுதலாக அதனதன்காரணங்களுள் ஒ
டுக்கிக் கொண்டிடுபாய் முடிவிலே காரண காரிய மீரண்மிம
இல்லாமல் நிற்பதனை அறிதலாம். [இதனால் மெய்யுணர்வினை
து இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

கந்தீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்பிவர் *
மந்தீண்டு வாரா நெறி. - - - - - எ.

இ.ள், ஈண்டு-இம்மையிலேபிறப்பினிடத்து—கந்து—(உ
பதேசத்தைஞாஞ்சாரியரிடத்தே) கேட்டு—(அதனால்)—மெ
ய்ப்பொருள் - உண்ணப்பொருளை—கண்டார் - உணர்ந்தவ
ர்|—மந்தீண்டு - நிரும்பிஇப்பிறப்பினிடத்து—வாராநெறி-
வாராதவழியை—தலைப்பிவர்-அடைவார். எ - று. கந்தீ
கா-ஆம், அதி—மெய்யுணர்தல்.

ஈறதனால் - பலரிடத்தும் பலதரமும் பழகுதலும், ஈண்டு
ஈறதனால் - மோகித்ததை அடைதற்கு உரிய மலிதப்பிறப்பு
பெறுதற்கு அரியதென்பதும், கொள்ளப்படன. ஈண்டு
வாராநெறி - மோகிமார்க்கம, மோகித்துக்கு நிமித்தகா
ணமாகிய முதற்பொருளை அறிதற்கு உபாயம் முயன்று. அ
லவ.கேட்குதல் சிந்தித்தல்-தெளிதல் - எனபன. [அவற்றுள்
கேட்குதல் இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

ஐர்த்துள்ள முள்ள துணரி நெருதலையாப் - *
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு, - - - - - எ,

இ-ள். (அப்படி கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) — உள்ளம் - (ஒருவனது) உள்ளமானது — ஒருதலையா - நிராகரப் பட — ஓர்த்து - (பிரமாணங்களாலும் புத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து — (அதனால்) — உள்ளது - முதற்பொருளை — உணர்ந் . அநியுமாயின் — பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவிடங்ளதாக — பேர்த்து - மாறி — உள்ளமென்னடா - நினைக்கெண்ணிவதில் லை.எ-று. ❀ [இதனால் சித்தித்தல் சொல்லப்பட்டது.] (௪)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. - - - அ.

இ-ள். பிறப்பென்னும் - பிறவிக் தமுதற்காரணமெனப்படுகிற — பேதைமை - அஞ்ஞானமானது — நீங்க — சிறப்பென்னும் - மோக்ஷத்துக்குரிய தகாரணமெனப்படுகிற — செம்பொருள் - செவ்வியப்பொருளை — காண்பது — அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்புணர்வாம். எ-று. ❀ பிறப்பென்னும் பேதைமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும், காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார். ஐவலகக்குற்றங்களுள் - அஞ்ஞானம் மற்றைநான்குக்கும் காரணமாதலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாக்கிச் சொ

ல்லினார் எல்லாப்பொருள்களினும் சிறத்ததாகலால் - மோக்ஷம் சிறப்பெனப்பட்டது நித்தியமாகியும்; பரிசுத்தமாகியும். எங்குநிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விசாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒரோதன்மையதா யிருத்தல்பற்றி அதனைச் செம்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும், உள்ளதென்றும், சொல்லியதும் இது பற்றியென்றறிசு. அதனைக்காண்கையாவது - உயிர் தனது அஞ்ஞானம்

கெட்டு அப்பொருளோடு ஒற்றுமைபுற இடைவிடாமல்தினை
த்தல். — இதனைச்சமாதிபென்பர். மாணகாலத்தில் நினைத்
திறபடி பிறவிவருமென்றிருத்தலால் மோகமடைவோர்க்கு
அக்காலத்திலே தத்துவப்பொருளைப் பாவிக்கும்படி முன்
னே பழகுதலாகிய இதனின்மிகுந்த உபாயம் இல்லையென்ப
தறிக. [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச் *
சார்தரா சார்தரு நோய். - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்)—சார்பு - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்)
சார்பாகிய அச்செம்பொருளை—உணர்ந்து—சார்பு - இருவ
ரைப்பற்றுதலும்—கெட—ஒழுகின் - நடக்கவல்லவனாயின்—
சார்தரும் - (முன் அவனைச்) சேர்த்தற்குரியவைபாய்நின்ற—
நோய். துன்பங்கள்—அழித்து - (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்க
த்தையும்) அழித்து—மற்றுச்சார்தரா - பின்சேரமாட்டாவா
ம்.எ-று. இங்கே ஒழுக்கமென்றது - யோகவழிநடத்தலை.
அது-இடமம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகா
சம், தாரணை, தியானம் சமாதி - என வெண்வகைப்படும். அ
த்துன்பங்களாவன - பிறவி அனாதியாய் வருதலால் உயிரினா
லே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின்
பயன்களுள் இற்றந்த உடம்புகளால் அனுபவிக்கப்பட்டவை

பும், பிறத்தவுடம்பால் மொண்டு கொள்ளப்பட்ட வையும், நீங்கலாக - பின்னே 'அனுபவிக்கும்படி' கிடந்தவையாம். அவைவிளக்கின் முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னேகெடுதலால் அழித்துச் சார்தராவென்றார். பிறவிக்குக் காரணமாதலால் நல்வினைப்பயனும் நோயெனப்பட்டது. [முன் மூன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப் பறுமென்றார் அது அறுமிடத்தே பின்வரக்கிடந்த துன்பங்க ளெல்லாம் எப்படிபோமென்னும்வினாவை எழுப்பிக்கொண் டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயிரைச் சேரமாட்டாமை யாத் கெட்டுவிடுமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவையுமுன்ற - - - *
குமங் கெடக்கெடு நோய். - - - ய.

இ - ள். (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு) —
 காமம்வெகுளிமயக்கம் - விருப்பம்வெறுப்பு அஞ்ஞானம் எ

கூட - ஆம், அதி — மெய்யுணர்தல்.

னப்படுதிற — இவையுமுன்றன் - இக்குற்றமமுன்றனது — நாம
 ம் - பெயரும் — கெட - கெடுதலால் — நோய் - (அவைகளின்கா
 ரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள் — கெடும் - உண்டாதல்வல்ல.
 எ - று. ✽ அறுதியாதிய அறிததைபென்னும் அஞ்ஞானமும்,
 அது பற்றியானொருமைதிக்கும் அகங்காரமும், அது பற்றி என
 க்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொரு
 ளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதனதுமறுதலையி
 டத்தே செல்லும் கோபமும், எனவடதுலார் குற்றம் ஐந்தெ
 ல்பார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அறிததையிலும், அவா

வுதல் ஆகையிலும், அடங்குதலால் முன்மென்றார். இடையறாத
ஞானயோகங்களுக்கே முன்னே இக்குற்றமுன்றும் காட்டுத்தீ
முன்னே பஞ்சுபோலுடாம். ஆகலால் அம்மிசுத்திதோன்ற இ
வ்வமுன்றனும் செடவென்றார். விகாரத்தாலே தொக்க நா
மமும் அன்னாமிபிஷிதற்பும்மைவருவிக் கப்பட்டது. [காரண
ம... சக்குற்றங்களைக்கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினை
களைச் செய்வாமையால் - அவர்களுவருதற்சூரிய துன்பங்களும்
இல்லபென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]— முன்கிடந்
ததுன்பங்களும் மேல்வருத்துன்பங்களும் இல்லாமற்போகு
டைமெய்யுணர்வின பயகுதலால் இவையிரண்டும் இவ்வதிகா
ரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் பெய்யுணர்ந்தா
ர்க்கு உள்ளவை எடுத்த உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப்பய
னுமே பென்பது பெற்றும். (ய)

—தவா-கெடாதுவருகின்ற—பிறப்பு - பிறவியை —ஈனும்-
விளைப்பதாயி—வித்து—அவா - அவாவாகும்—என்ப - எ
ன்று(துலோர்)சொல்லுவார். எ - து. ~~ஈ~~ உடம்புநிவ்விட்போ
ங்காலத்திலே அபித்தவினையும், அதுகாட்டுங்கதி நிமித்தங்க
ளும்,அக்கதியிலவாகும், உயிரினிடத்தே முறையேவந்து உதி
க்க-அநிவை மோகமானதுமறைக்க, அவ்வுயிரை அவ்வவா வா
னது கதியினிடத்தே கொண்டு செல்லுமாகலால் - அதனைப்பி
றப்பிணும் வித்தென்றும், கதிவசத்தால் உலாதாய அவ்வுயிரி
ய் வேறுபாட்டிலும், + உற்சரப்பிணி அவசரப்பிணிபென்னு
ங் காலவேறுபாட்டிலும், அது வித்தாகுகவேறுபடாமையா
ல்.எல்லாவுயிரிற்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும், இது எல்லாச்
சமயங்களுக்கும் ஒத்தலால் - என்பவென்றும், கூறினார். [இத
னால் பிறப்புக்கு அவா வித்தாதல் சொல்லப்பட்டது.] (க)

வேண்மிங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது *

வேண்டாமை வேண்ட வரும். - - - உ.

இ-ள். (பிறப்புத் துன்பமாயிருக்கையை அறிந்தவன்) — வேண்டிங்கால். (ஒன்றை) வேண்டினால் — பிறவாமை-பிறவாதிருக்கையே — வேண்டும். — அது - அப்பிறவாமைபானது! — வேண்டாமை. (தான் ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபை — வேண்டாமை. (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம். அ-து. நீது அறிபாகத் - தான். பிறப்பு-பிணி- மூப்பு - இறப்பு - இவைகளினாலே துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில் ஆசை உண்டாமாதலால் - பிறவாமைபையே ஸ்மிருமன்றும், இவ்வுலகத்துச் சிந்திப்பத்தைக் குறித்து ஒருபொருளை அபாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாய்ப்பினாலும் முடிவிலாதது என்பமே வினைத்தலாலே அது வேண்டாமை வேண்ட வருமென்றும், சொல்லினார். (உ)

வேண்டாமை யான் விழுச்செல்வ மீண்டில்லை *
யாண்டு மஃதொப்ப தில். - - - - ந.

இ-ள். வேண்டாமை யான் - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோலும் — விழுச்செல்வம் - மேலாகிய செல்வமானது |

+ உற்சர்ப்பினி, உலகமானது வாழ்தார் போகம் இவை முதலானவைகளாலே வளர்ப்பிறபோல் பெருந்தகாலம். அவசர்ப்பினி, அது அவைகளாலே தேய்ப்பிறபோல் சருங்குக்காலம்.

நள-ஜிம், சி-தி - - அவாவறுத்தல்.

—சுண்டு- (காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்திலே—இல்லை.—(அவ்வளவேயன்றி)—ஆண்பிம்- (கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும்—அஃதொப்பது-அதுபோல்வது—இல். இல்லை. எ - று. ஐயுமக்களதுசெல்வமும் தேவரதுசெல்வமும் மேலு மேலு நோக்கக் கோதலால் - தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டிலக்கங்களிலும் ஒப்பதில்லை யென்றும், சொல்லிஞர். [இவ்விரண்பி பாட்டானும் பிறவாபைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகியசெல்வமா மெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

தூய்மை யென்ப தவாவின்மை மந்தது - *
வாய்மை வேண்ட வரும். - - - ச.

இ - ள். தூய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது—அவாவின்மை - அவாவில்லாமையாம். --அது - அவ்வவாவில்லாமை—வாய்மை - மெய்யுடைய—வேண்ட—வரும்-தானேயுண்டாம். எ - று. ஐயு விடாவது உயிர் அஞ்ஞான முதலாகிய அழுக்கறுதலாகலால் - அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பது அவாவின்மையென்றும், வாய்மையை யுடைய பரத்தை யுகுபெயரால் வாய்மையென்றும், சொல்லிஞர். மற்று-அசை. வேண்டுதல்-இடைவிடாது பாவித்தல். [அவாவறுத்தல் முத்திக்கு நேரோ காரணமென்பதும், அது வருவழியும் இதலே சொல்லப்பட்டன.] (ச)

அற்றவ னென்பா ரவாவற்றார் மந்தையா - - *
ரற்றாக வற்ற திலர். - - - - - இ.

இ-ள். அற்றவரென்பார் - (பிறவி) யற்றவரென்றுசொல்ல
 ப்படுமவர்|—அவாவற்றார்- (அற்றகுநேரோ ஏதுவாகிய) அவ்
 வவாவற்றவர். — மற்றையார் - பிறவேதுக்கள் அற்று அது
 வென்றும் அருதவர்|—(அவ்வேதுக்களாலே சில துன்பங்க
 ள் அற்றவரல்லாமல்) - அற்றுகவற்றறிவர் - அவர்போற் பிற
 வியற்றிவர். எ-று. ❀ [இதனால் அவாவற்றவரது சிறப்புவிதி
 யினாலும் எதிர்மறையினாலும் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

அஞ்சுவ தோரு மறணே யொருஉணை - . . *
 வஞ்சிப்ப தோரு மவா. - . . ள்.

இ-ள். ஒருஉணை - (மெய்யுணர்தல் முடிவாகிய காரணங்
 கள-ஆம்,அஃ—அவாவதுத்தல்.

ளெல்லாம பெற்று அவைகளால் முத்தியை அடைதற்குரியவ
 ராகிய) ஒருத்தனை—வஞ்சிப்பது-மறவிவழியினாலே நுழைந்
 து பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக்கெடுக்கவல்லது|—அவா-அ
 வாவாம.—(ஆகலால்)—அஞ்சுவது-(அவ்வவாவை) அஞ்சிக்கா
 ப்பதே|—அறல் - துறவறமாம். எ-று.❀ ஒருமிரணமும்-அசை

கள். அனாதியாய்வந்த அவ்வவா ஒரோவிடத்தி வாய்மையை
 வேண்டிதலை பொழிந்து பகாக்கிஞாலே காத்திடானாயின் அது
 இடமாக அவன் அநியாமல் புருதது பழைய விபற்கையாப
 நின்று பிறப்பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பொன்
 றார். கி த்தலாவது-வாய்மை வேண்டலிலே இடைவிடாமற் ப
 ழுசிப்பார்கரிதல். [இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக்காப்
 பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (ஈ)

அவாவின் பார்த்த வறுப்பிற் றவாவின் - - - *
தானவேண்டி மாற்றான் வரும. - - - எ.

இ-ள். (ஒருவன்)—அவாவின்—ஆற்றவறுப்பின் - முழு
துமறுப்பின். [வஞ்சித்தும் பாராமற்கெடுக்கல்லவனாயி னான்
நற்படி]—(அவனாக்து)—தவாவின் - கெடாமைக்கு ஏதுவா
யெனெயல்—தான்வேண்டிமாற்றல் - தான்விரும்பும் வழியிற்
லே—வரும் உண்டாகும். எ-று. ஐஃ கெடாமை - பிறவித் து
ன்பங்கள்-ஆழியாமை. அதற்கு ஏதுவாகிய வினையென்ற
து-மேற்சொல்லிய துறவறங்களை. தான் விரும்பும்வழி-மெ
ய்வருந்தாவழி. அவாவை முழுதும் அறுத்தவனுக்கு மேல்
தவஞ்செய்ய வேண்டியதில்லை அவனால் செய்யப்பட்டவை
யெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. (எ)

அவாவில்லார்க்கி லெல்லாருந் துன்பமஃ துண்டேற் *
றவாஅது மேன்மேல் வரும். - - - அ.

இ-ள். அவாவில்லார்க்கு - அவாவையிலலாதவர்க்கு—துன்
பம்-(வரக்கடவ)தொருதுன்பம்|—இல்லாகும் - இல்லையாகு
ம்.—(ஒருவனுக்குப் பிறகாசனங்கெல்லாம் இவ்வாதிருந்து
ம்)—அஃதுண்டேல் - அவ்வொன்றுமாத் திரம் உண்டாயின்
—(அதனால்எல்லாத்துன்பங்களும்|)—தவாது - முடிவில்லா
மல்—மேன்மேல்- மேலுமேலும்—வரும். எ - று. ஐஃ உபம்
பு மொண்டுகொண்ட துன்பம் முன்பே செய்துகொள்ளப்ப
ட்டதாகின இங்கே துன்பமென்றது - இப்போது அவரவ
ராலே செய்துகொள்ளப்படுகின்றவைகளை. — மேன்மேல் வ

கஎ-ஆம்,அதி—அவாவறுத்தல்.

ருமென்றதனால் தன்னைப்பற்றிவருவதும், பிறவுமிடைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றிவருவதும், ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களென்பது பெற்றாம். [இதனால் அவாவே அத்துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந் - *
துன்பத்துட் பின்பங் கெழன், - - - க.

இ-ள். அவாவென்னும் - அவாவென்றுசொல்லப்படுகிற—
துன்பத்துட்பின்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்ததுன்பமானது--கெழன் - (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின் -- (அவன்முத்திபெற்றவிடத்தேயேயுல்லாமல்)—ஈண்டும் - இங்கேயும் [உடம்போடுகூடிநின்றவிடத்து மென்றபடி]—இன்பம்|—இடையறுது-நடுவேநீங்காது. எ - து. இதுன்பத்துட்பின்பமாவது-மற்றைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பங்களாய்த் தோன்றும்படியாக வருங்கொடிய துன்பமாம். அவாவானதுபயனைக்கொடுக்கும்போதேயுல்லாமல் தோன்றும் போதும் துன்பமாகலால்-இப்படி சொல்லப்பட்டது.—அவாவென்னுந் துன்பத்துட் பின்பமென்று காரணத்தைக்காரியமாக உபசரித்தார். அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனந்தடுமாறுது நிரம்பிநிற்குமாகையால்-ஈண்டும்இன்பம்இடையறுதென்றார்.[இதனால் அவாவதுத்தவர் முத்தி யின்பத்தை உடம்போடு நின்றேஅடைவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே - *
பேரா வியற்கை தரும். - - - ய.

இ-ள். ஆராவியற்கை-(ஒருபோதும்) நீரம்பாத இயல்பை யுடைய—அவா-அவாவை—நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவானாயி ன்—(அவ்விடுகை|அவனுக்கு)—அந்நிலையே- அப்போதே— பேராவியற்கை-எப்போதும் ஒரு நிலைமையுந்தன்மையை— தரும். எ - று. ~~ஐ~~ நீரம்பாமைப்பாலது - தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமையால் வேண்டத்தகாத பொருள்களை வேண்டி மேலுமேலும் வளர்ந்தல்.— அவ்வளர்ச்சிக்கு அளவி ல்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக்க வலைகளும், பிறப்புப்பிணி மூப்பிறப்புகளும், முதலானவை இல்லாமல் உயிர்-ஒப்புயர்வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நி ற்கையால் விட்டினைப் பேராவியற்கையென்றும், அதைஅவா

நடு

கள-ஆம்;அதி—அவாவறுத்தல்.

வை விட்டவிடத்துப் பெறுதற்கு ஐயமில்லாமையால் அந்நி லையே தருமென்றும், சொல்லினார். அந்நிலைமையை யுடைய வனைச் சேவன் முத்தனென்பர், [இதனால் வீடாவது இதுவெ ன்பதும், அது அவாவறுத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டா மென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

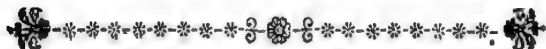
ஈறவறம் முற்றுப்பெற்றது.

“ஆ. அநிகாரம் கள-க்கு-திருக்குறள்-களயி.

இவ்விதத்தால் - இம்.ம.ம.துறம் - விடு-என்ற மூன் றையும் உண்டாகருந் பிறப்புடைத்தாகிய அறத்தை

அருளிச்செய்தார். இனிமுறைமையே - பொருளும், இன்ப
மும், அருளிச்செய்தத் தொடங்கியவர் - அவைகளுக்கு
முதற்காரணமாகிய ஊழின்வனிசொல்லுகிறார்.

கூஅ-ஆம், அதி—ஊழ்.

அஃதாவது. நல்வினைப்பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப்
பயனாகிய துன்பமும், அவ்வினைகளைச் செப்தவனையே
சென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம். ஊழ்-பா
ல்-முறை-உண்மை-தெய்வம்-நியதி-விதி-என்பவை ஒ
ருபொருட் சொற்கள். இது பொருளியல்பங்கிரண்டுக்
குமபொதுவாய் ஒன்றனுள் வைக்கப்பட்டமைபாலும்,
முன்சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்த முடைமை
யாலும், அதனிறதியிலே சொல்லப்பட்டது.

ஆகூழாற் றேன்று மசைவினமை கைப்பொருள் *
போகூழாற் றேனது மடி, " - " - க.

இ-ள், (ஒருவனுக்கு)—கைப்பொருள்—ஆகூழால் - ஆகு
தற்குக்காரணமாகிய ஆழினாலே — அசைவினமை - முயற்சி
யானது — தோன்றும் - உண்டாகும்.— போகூழால் - பொ
குதற்குக்காரணமாகிய ஆழினாலே—மடி - சோம்பலானது।
—தோன்றும்-உண்டாகும்.எ-று. ஊழானது ஒருபொருளி
னது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சிசோ
ழ்பல்களையும் தானே தோன்றச்செய்யுமென்பதுருத்து. (க)

கூஅ-ஆம், அதி—ஊழ்.

பேதைப் பரிசு மிழவு மறிவகற்ற - - *

மாக லு முற்றக் கடை - - - உ.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாயி
ருந்தாலும்—இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக்காரண
மாகிய—ஊழ்—(உற்றக்கடை) - பொருத்தியவிடத்து—
பேதைப்பரிசுக்கும் - (அதனை) அறிபாமையாக்கும். — (அவ
னறிவுசுருங்கியிருந்தாலும்)—ஆகல் - (கைப்பொருள்) ஆகுதற்
குக்காரணமாகிய—ஊழ்—(உற்றக்கடை) - பொருத்தியவிட
த்து—அகற்றும்-(அதனை) விரிக்கும். எ-று. ✽ கைப்பொரு
ளென்பது-அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. ஊழ் இயற்
கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்திமென்பதாம். (உ).

நுண்ணிய நூல் பல கற்பினு மற்றந்தன் - - *

னுண்மை யறிவே மிகும். - - - நு.

இ - ள். (அறிபாமை யாக்குவதாகிய ஒழுமையவனொருவ
ன்)—நுண்ணிய- நுட்பமானபொருள்களையுடைய — நூல்ப
ல-பலநூல்களையும்—கற்பினும்-கற்றொயினும்—(அவனுக்
கு)—மற்றும்-பின் னும்—தன் னுண்மை-தனதுஊழினாலாகி
ய—அறிவே—மிகும் - மேற்படும். எ - று. ✽ பொருளினு
ண்மை-நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் - கல்விய
றிவைப் பின்னே இதை ஏன்செய்தோமென்று துன்பப்படுத்
தற்காகச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். செயற்கையாலாகி
ய அறிவையும் கழிப்பித்து மென்பதாம். (நு).

இருவே நுகைத் தியற்கை திருவேறு - - - *

தெள்ளிய ராதலும் வேறு. - - - ச.

இ-ள். உலகத்து — இயற்கை - (ஊழினுவாகிய) இயற்கை யானது | — இருவேறு-இரண்டிகூறியிருக்கின்றது. — (ஆதலால்) — திரு - செல்வமுடையவராதலும் | — வேறு. — தெள்ளியராதலும் - அறிவுடையவராதலும் | — வேறு. எ-று. ஃ செல்வத்தைப் - படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுதலும், அறிவுடையவர்க்கல்லது கூடாவன்றே அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் வறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும், காணாதலால் - அறிவினராதற்கு ஆகிறதும் செல்வராதற்கும், செல்வராதற்கு ஆகிறதும் அறிவினராதற்கும், ஆகவே

ஃஅ-ஆம், அறி—ஊழ்.

மதாயிற்று. ஆகவே செல்வத்தைத் தேடுமபோது அறிவாகிய ஊணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பதுபெற்றும். (ச)

நல்லவை பெல்லாம் அந் தீயவாந் தீயவு - - - *
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு. - - - இ.

இ-ள். செல்வம்-செல்வத்தை—செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு—நல்லவைபெல்லாம் | — தீயவாம் - தீயவைபாய்அழிக்கும். — (அதுமாத்திரமல்லாமல்) — தீயவும்-தீயவைதாமும் | — நல்லவாம் - நல்லவைபாய்ஆகும். — (ஊழ்வசத்தால்). எ-று. ஃ நல்லவைதீயவைஎன்றது - காலமும்-இடமும்-சருவியும்-தொழிலும்-ஆகிய இவைமுதலானவைகளை. — ஊழாலென்பது -

அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அழிக்குமூழ் உற்றவிடத்
துக் காலமுதலானவைகள் தல்லவையாயிருந்தாலும் அழியும்
ஆக்குமூழ் உற்றவிடத்து அவை தீயவைவையிருந்தாலும் ஆகு
மென்றதாயிற்று. ஆகவே ஊழ்காலமுதலான துணைக்காரண
ங்களுடும் வேறுபறித்துமென்பது பெற்றும். (டு)

பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வய்த்துச் - - - *
சொரியினும் போகா தம். - - - - - எ.

இ-ள். பால்-ஊழினாலே—அல்ல - தம்முடையவைவாகா
தபொருள்கள்|—பரியினும் - வருந்திக்காப்பாற்றினாலும்—
ஆகாவாம்-(தம்மிடத்து) நிலம்மற்போகும்.—தம் - தம்மு
டையவைவாகியபொருள்கள்|—உய்த்து - (புறத்தே) கொண்
டுபோய்—சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும்—போகா - (த
ம்மைவிட்டிப்)போகாவாம். எ-று. ஐய பொருள்களது. நிலையு
ம், போக்கும், ஊழால் ஆவதல்லது-காப்பினாலும், இகழ்ச்சி
யினாலும், ஆகாதென்பதாம். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொ
ருளுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது](சு)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி - - - *
தொகுத் தார்க்குத் துய்த்த வரிது. - - - - - எ.

இ-ள். கோடி - (அனுபவிக்கப்படும்பொருள்கள்) கோடி
யை—தொகுத்தார்க்கும்-வருந்திச்சேர்த்தவர்க்கும் — வகுத்
தான் - தெய்வத்தினால்—வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட—வகையல்
லால் - வகையாலல்லது—துய்த்தல் - அனுபவித்தல்|—அரி
து-உண்டாகாது. எ-று. ஐய எந்தவினை எந்தவுயிரினாலே செ
று-ஆம்,அதி—ஊழ்.

பப்பட்டதோ அந்தவினையின்பயனை அந்தவுயிரி்க்கேவகுத்த
லால்-வகுத்தானென்றார். தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை
தொகுக்காதவர்க்கு மாத்திர மல்ல:மல் என்னும் பொருளை

தீ தருதலால் எச்சவுழ்மை. — வேறு முயற்சிகளாலே பொருள்களைச் சேர்க்கலாமே யல்லாமல் அனுபவித்தல் கூடாது. அதற்கு ஊழ்வேண்டிமென்ப தாயிற்று. (எ)

துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறப்பால் * * *
ஊட்டா கழியு மெனின். - - - - - அ.

இ-ள். துப்புரவில்லார் - (வறுமையினாலே) அனுபவித்தல் இல்லாதவர்—துறப்பார் - (இல்லாழ்க்கையைத்) துறக்குங்கருத்துடையவராவார்.—(உன்முகள்) — உறப்பால் - அடையும்குறியையுடைய துன்பங்களை—ஊட்டா - அடைவிக்காமல்—கழியுமெனின்- நீங்குமாயின். எ-று. ~~நீ~~ தம்மால்விடப்படும் பற்றுகளெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருந்தும் கருத்து வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ் வலியாலென்னும் ஒழிந்தசொற்பொருளைக் காட்டலால்-மன்-ஒழி யிசை (அ)

நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா * * *
லல்லற் படுவ தெவன். - - - - - கூ.

இ-ள். நன்று-நல்வினை—ஆங்கால்- இன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது— (அவ்விற்பங்களைநீக்கும் விதந்தேடாமல்)—நல்லவா - (இவை)நல்லவையென்றிசைந்து—காண்பவர்- அனுபவிப்பவர்|—அன்று - மற்றைநீதிவினை—ஆங்கால் - துன்பங்

களைக்கொடுக்கும்போது — (அத்துன்பங்களையும் அப்படி அனுபவியாமல்) — அல்லற்படுவது - (நீக்கும்விதந்தேடித்) துன்பப்படுவது|—எவன் - என்னநினைத்து. எ - று. ~~நீ~~ தா

மே முன்செய்து கொண்டமையாலும், பயினைக்கொடாமல்
 சூழியாமையாலும், இரண்டும் இசைந்து அனுபவித்தற்கு உரி
 யவைபாழ் - அவைகளிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அனுபவித்து
 மஹதற்கு அது செய்யாமல்வருந்துதல் அறிவு அன்று என்
 பதாம். [இவைமுன்னுபாட்டாலும் இன்பத்துன்பங்களுக்குக்
 காசண்டாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது.] (க)

கூள்

கூ-ஆம், அறி-ஊழ்.

உள நிற் பெருவலி யாவுள மற்ரு ன்று - *

சூழினுந் தான்முந் துறும். - - - - - டி.

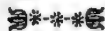
இ-ள். மற்ருன்று - (தன்னிலைக்குதற்பொருட்டித்) தன்
 க்குப்பகையாகிய ஒருபாயத்தை - சூழினும் - ஆராய்ந்தாலு
 ம் - தான் - முந்துறும் - (அவ்வுபாயத்தையாவது மற்ரு
 ன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ்வாராய்ச்சிக்கு)
 முற்பட்டிற்றிரும். - (அதனால்) - ஊழின் - ஊழ்போல் -
 பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை - பா - எவை - உள -
 இருக்கின்றன. எ - று. * பெருவலி - அதனையுடைய ஊழுக்கு
 ஆகுதலால் ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதறவெண்
 னுதல். ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச் செய்தற்கேயல்லாமல்
 ஆராய்தற்கும் சமயங்கொடாதென்கிற பொருளைக் குறித்து
 நிற் கையால் - உம்மை எச்சவும்மை. எல்லாம் வழியாக வருத
 லுடைமையால் ஊழே வலியையுடையதென்பதாம். [இதனால்
 அவ்விருவதை ஆழ்களின் வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்ல
 ப்பட்டது.] (டி)

இனி இலலறத்தின் வழிப்பறிவனவாகிய பொருள்நீபங்
 ளுள் இம்மைமறுமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொ
 ருளைச் சொல்லும்படி எழுத்துக்கொண்டார்.

ராசு

பொருட்பால்.

பொருளாவது - அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொ
ன் மணிமுதலானவையாம். அது - தனக்குத் துணைக்கார
ணமாகிய அரசன்தி சொல்லவே அடங்கும். அவ்வரசனீ
தியாவது காவலை நடத்து முறைமையாம். அதனை அரசி
யல்-அங்கவியல்-ஒழிபியல் - என மூன்றியல்களால் அரு
ளிச்செய்தார்.

அ ர சி ய ல்

இ-ஈ-இ

அரசாவது-உலகிற்கு உயிர்வெனச்சிறந்த அரசனது தன்
னையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைந் சதிகாரங்களினா
லே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்
லுகிறார்.

ஈ-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

அஃதாவது- அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி கூழமைச்சு நடப்பர னாறு - - - *
முடையா னரசரு னோறு. - - - க.

இ-ள். படை-சேனையும்—குடி-நாடும்—கூழ்-பொருளு
ம்—அமைச்சு - அமைச்சும்—நட்பு - நட்பும்—அரண்-அர

ணும் — (என்று சொல்லப்படுகிற ஆறங்கங்களையும்) — உடை
 யால் — அரசருளேறு - மன்னருள் ஆண்கிங்கம் போல்வா
 னவான். எ - று. § குழையுடைய நாடு - குழியென்றும்,
 கூழுக்கு ஏதுவாகப்பொருள் - கூழென்றும், சொல்லப்பட்ட
 டன. அமைச்சு நப்பு பொருள் நாடு அரண் படை என்பதே
 முறைபாயினும் இங்கே செய்யுளுக்கிப் பிறழ்வைத்தார். ஆ
 றுமுடையானென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்றுகுறையினும்
 அரசனீதி செல்லாதென்பது பெற்றும். [இதனால் அரசனுக்
 கு அங்கமாவன இவைபென்பதும், இவை முழுதுமுடைமை
 யே அவன்வெற்றிக்கு ஏதுவென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

கூக-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

அஞ்சாமை யிகை யறிவுக்க மிந்நான்கு + + §
 மெஞ்சாமை வேந்தற் கிபல்பு. + + + உ.

இ-ள். வேந்தற்கு-அரசனுக்கு—இபல்பு - இயல்பாவது |
 —அஞ்சாமை-திண்மையும்—ஈகை கொடையும்—அறிவு - வி.
 வேகமும்—உணக்கம் - மனவெழுச்சியும்—இந்நான்கும் - இ
 ந்நான்குருணங்களும்— எஞ்சாமை - நயிவே நீங்காது நிற
 வை.] எ - று. § உணக்கம் - தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்
 சி.இவற்றுள் - அறிவு ஆறங்கங்களுக்கும் உரித்து, ஈகை - படை

க்குரித்து. மற்றவை - தொழிலுக்குரியன, உயிரீக்குணங்களு
 ள் ஒன்றுதான் மற்றவை அடங்கியும். அவற்றுள். இவை

அடங்கியால் அரசனுக்குக் கெடுவனபலவாரும் ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றத்திறல் இயல்பாகவேண்டுமென்பது தோன்றறகு எஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பென்றார். (உ)

துங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்று *
நீங்கா நிலஞள் பவற்கு. - - - - - க.

இ-ள். நிலஞள்பவற்கு-நிலத்தினையாளுந் திருவினையுடையவனுக்கு—துங்காமை (யுடைமை) அக்காரியங்களிலே வினாவுடைமையும்—கல்வி(யுடைமை) - (அவைகளை அறிதற்குஏற்ற) கல்வியுடைமையும்—துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் ஆகிய—இம்முன்றும் - இம்முன்றுகுணங்களும்|—நீங்கா - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம். எ.று. கல்வியது கூறுபாடுபின்னே சொல்லப்படும். ஆண்மையாவது - ஒன்றையும் பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணியென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றுள்-கல்வி ஆறங்கத்துக்கும் உரித்து. மற்றவை தொழிலுக்குரியன. நீங்காமைபெண்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உணர்த்தபடி. உணர்த்துகொள்க. (க)

அறணிமூக்கா தல்லவை நீக்கி மறணிமூக்கா - *
மான முடைய தரசு. - - - - - ச.

இ-ள். அறன் - (தனக்குச்சொல்லப்பட்ட) அறத்திலிருந்து—இழுக்காது-தவறுதலடந்து—அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை—நீக்கி - (தனதுநாட்டிடத்தும்) உண்டாகாமற்கடிந்து—மறன் - வீரத்திலிருந்து—இழுக்கா - தவறுத—மானம்-மானத்தை—உடையது.உடையவன்|—அரசு - அரசனாவாகுக-ஆம், அதி—இறைமாட்சி.

ன். எ-று. அவ்வறமாவது - வேதமோதல் - யாகஞ்செய்த
வ்-ஈதல்-என்னும்பொதுத்தொழில்களிலும், படைக்கலம்பயி
லல்-பல்லுயிரோம்பல் - படைத்திறமழித்தல் - என்னுஞ் சிற
ப்புத்தொழில்களிலும், தவறாமல் நிற்கை. அல்லவை-கொ
லை-களவு-முதலானவை - குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு
மறனி, முக்கா மானமென்றார். அரசு - அரசனது தன்மையா
தலால் அது உபசாரவழக்கால் அவன்மேலே நின்றது. (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த - - - *
வகுத்தலும் வல்ல தரசு. - - - - - இ.

இ-ள். இயற்றலும்-(தனக்குப்பொருள்கள் வரும்வழிகளை
மேலுமேலும்) உண்டாக்கலும்—ஈட்டலும் - (அப்படிவநீ
தவைகளை) ஒரிடத்தே தொகுத்தலும்—காத்தலும் - (தொகு
க்கப்பட்டவைகளைப் பிறர்கொள்ளாமல்) காத்தலும் — காத்த-
த-காக்கப்பட்டவைகளை—வகுத்தலும் - (அறம்பொருளினப
ஸ்களின்பொருட்டிச்) செலவுசெய்தலும் — வல்லது - வல்லவ
ன் | —அரசு-அரசனாவன்.எ-று. பொருள்களாவன - மணி -
பொன் - நெய்-முதலானவை.அவைவரும் வழிகளாவன-படை
வளையழித்தலும் - திறைகொள்ளலும் - தன்னுடிகாத்தலும்,மு
தலானவை.—பிறரென்றவர் - படைவர் - கள்வர் - சுற்றத்தார் -
தொழில்செய்வோர் - முதலானவர்.—கடவுளர் - அந்தணர் - வ
றியோர் - என்கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும் கொடுத்தலை - அறத்
திற்பொருட்டாகவும், யாணை-குதிரை - படை - நாடி-அரண்-
என்கிற இவற்றுக்கும் பணையோடு கூடும்போது பிரிக்கப்படு
வோர்க்கும், தண்ணெலிட்டுப்பிரியும்போது கூப்பப்படுவோர்
க்கும், கொடுத்தலை-பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம் -
வாவி-செய்முன்று - இளமரசுக்கா - முதலானவைகளைச் செய்த

ற்கும் ஐம்பொறிகளால் அனுபவிக்கப்படு மவைகளுக்கும் கொடுத்தலை- இன்பம்பொருட்பாகவும், கொள்க.—இயற்றுதல் முதலானவைகளைத் தவறாமற் செய்தல் அரிதாக வால் - வல்லதரசென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே சொல்லப்பட்டது.] (௫)

காட்சிக் கெளரியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேன் *
மீச்சுறு மன்னு னிலம். - - - - - எ.

இ-ள். மன்னன்—காட்சிக்கெளரியன் - (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு
கூட—ஆம், அதி—இறைமாட்சி,

கும் குறை யிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனாகி—கடுஞ் சொல்லனவல்லனேன்—(யாவரிடத்தும்) கடியசொல்லினன் அல்லாதவனுமாயிருந்தால்—நிலம்—(அவனது)நிலத்தை—(உலகம்)—மீச்சுறும்—(எல்லாநிலங்களினும்) உயர்த்திச்சொல்லும். எ-று. **கா**ணுதற்கு எளிமையாவது - பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அத்தணர் - சான்றோர் - உன்னிட்டவரோடு சமயமுடையவராயிருத்தல். — கடுஞ்சொல் - கேள்வியிலும் தொழிலிலும். கடுமைபாடியசொல். — நிலத்தை உயர்த்திச் சொல்லுமென மே மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டியதில்லைபாயிற்று. உயர்த்திச்சொல்லுதல் - இவன் காக்கின்றநாடு பசி பிணி பகைமுதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்தவின்பத் தருவதென்று புலமுற்று சொல்லல். (௬)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லார்க்குத் தன்சொலாந் *
முன்கண் டனைத்திய் வுலகு. - - - - - எ.

இ-ள். இன்சொலால்-இனியசொல்லுடனே—சுத்து -கொ

டுத்து—அளிக்க—வல்லாற்கு—வல்லஅரசனுக்கு—இவ்வுலகு—
தன்சொலால்—தன்புகழோம்பொருந்தி—தான் கண்டனை
த்து—தானறினத்த அளவினதாகும். எ - று. இஃ இன்சொல்—
கேள்வியிலும்தொழிலிலும் இனிமையாகியசொல். நதல்—வே
ண்டியவர்க்கு வேண்டியனகொடுத்தல். அளித்தல்—தன்பரிவா
ரத்தினாலும் பணகவராலும் நவிவுபடாமற்காத்தல். இவை செ
ய்தல் அருமையாகலால் வல்லாற் கென்றும், அவன் மண்முழு
தும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினார். கருதிய
வளவிறுத்தல்—நீண்டத்த பொருளெல்லாம் கரத்தல். (எ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட் - *
கிறையென்று வைக்கப் படும். - - - - அ.

இ-ள். முறைசெய்து—(தான்) முறைசெய்து—காப்பாற்
றும்—(பிறர்வருத்தாமற்) காத்தலுஞ்செய்யும்—மன்னவன்
—(பிறவியினாலே—மனிதனையாயினும்)—மக்கட்கு—மனிதர்
களுக்கு—இறையென்று—(செயலினாலே) கடவுளென்று—
வைக்கப்படும்—வேறுவைக்கப்படயவன். எ - று. முறை—அற
னாலும் நீதிநூலிலும் சொல்லும்வழி. பிறர்—மேலேசொ
ல்லப்பட்டவர். வேறுபயத்தல்—மனிதரிடமிருந்து உயர்த்தி
வைத்தல். (அ)

கூடும்,அதி—இறைமாத்.

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடைவேந்தன்,
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. - - - - கூ.

னை குதிரை படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றி னூல்களு
ம், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனாயிருந்தா
ல் தன்னுயிரிக்கேயன்றி மன்னுயிரிக்கும் பயன்படுதல்
குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்ட தாயினும்
யாவார்க்கும் உறுதியைத் தருவதாகிய சிறப்புடைமையி

நய-ஆம்.அதி—கல்வி.

இலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னுள்ள
இலே தூங்காமைபென்னும் பாட்டிலே தோற்றுவாய்
செய்ப்பட்ட மாட்சியைவிளித்துச் சொல்லுதலால் இது
அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஈற்க சசுடறக் கற்பவை கற்றபி - - - - -
விற்க வதற்குத் தக. - - - - -

இ-ள். (ஒருவன்) — கற்பனை - கற்கப்படுதல்களை — கட்டற-பழுத — கற்க - கற்கக்கடவன். — கற்றபின் - (அப்படி) கற்றபின்னே — அதற்கு - அக்கல்விக்கு — தக-தகுதியாக — நிற்க - (அவைகளாலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) நிற்கக்கடவன். எ-து. ^{சீ} கற்பனையென்றதனால் அறம்பொருள் இன்பம். விடு எவ்வித உறுதிப்பொருள்களை உணர்ந்துகிற தூல்களென்பது பெற்றும். கட்டறக்கற்றலாவது - விபரீதசந்தேகங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனையும் பலதரமும் பழகுதல். — நிற்கலாவது - இவ்வாழ்க்கையிலே கருமங்களைச் செய்து-யோக்கியருக்குக் கொடுத்தது - தானனுபவித்தலிலும், துறவிலே தவத்தால் மெய்புணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும் தவறாமை. [இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்கவேண்டுமென்பதும், கற்கத்தகு தூல்களும், அவைகளைக் கற்றும்விதமும், கற்றதொற் பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (க)

எண்ணென்ப வேளை பெழுத்தென்ப விவ்விசன்றிங் *
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு. " " " உ.

இ-ள். (அறியாதவராலே) — எண்ணென்ப - எண்ணென்று சொல்லப்படுமவையும் — எண்பெழுத்தென்ப - மற்றபெழுத்தென்று சொல்லப்படு மவையும் ஆகிய — இவ்விரண்டு — இக்கலைகளிரண்டையும் — (அறிந்தோர்) — வாழுமுயிர்க்கு - வாழ்த்தற்குரிய மனிதர்க்கு — கண்-கண்களாகும் — என்ப - என்னுசொல்லுவார். எ-து. ^{சீ} எண்-கணிதம். எழுத்து - இலக்கணம். இவ்விருவிததூல்களும் - அறமுதலாகிய பொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாகலால் - கண்ணெனப்பட்டன. [இதனால் கற்கப்படுதல்களுக்குக் கருவியாவனவும், அவைகள் அவசியம் வேண்டியவையென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு ✽

புண்ணுடையர் கல்லாதவர். - - - - - ௩௦.

இ-ள். கற்றோர் — கண்ணுடையர்—என்பவர் - என்று உயர்ந்திச்சொல்லப்படுபவர்.—கல்லாதவர் | —முகத்து - முகத்திரண்டித்து—இரண்டுபுண்ணுடையர். [கண்ணிலார்]. எ. - று. ✽ தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவர்களையும் காணும் ஞானக்கண்ணுடைமையால் கற்றோரை - கண்ணுடைய ரென்றும், அஃது இல்லாமல் நோய்முதலானவைகளாலே துன்பஞ்செய்யும் ஊனக்கண்ணே யுடைமையால் கல்லாதவரை - புண்ணுடையரென்றும், சொல்லினார். [முன்பாட்டிலே கண்ணல்லாமை குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய்யுடையாகிய சொற்பத்தைச் சொல்லியதித்தினாலே பொருணூல்களையுங் கருவிதூல்களையுங் கற்றோரது உயர்வும், கல்லாத இழியும், இஃதாலே சொல்லப்பட்டன.] (௩௦)

உலப்பத் தலைக்கடி புள்ளப் பிரித - - - - ✽

லணத்தே புலவர் தொழில். - - - - - ௩௧.

இ-ள். புலவர் - கற்றறிந்தவரது — தொழில் | —உலப்ப- (யாவரும்) மகிழும்படி—தலைக்கடி- (அவரைச்) சேர்ந்து—உள்ள—(இ.வி) இவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று நினைக்கும்படி—பிரிதல்- நீங்குதலாகிய—அனைத்து- அத்தன்மையைபுடையதாம். எ. - று. ✽ நாம் நல்லறிதடத்தலும், பிறருக்கு உறுத்சொல்லுதலும், தொழிலென ஒன்றாய் அடங்குதலால் அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை - அப்பயனைத்

தருந்தன்மை. — காணுதலாலே நல்லொழுக்கமும், மதுரமா
ன வறுதிச்சொற்களைச் கேட்கையால் இன்பமும், உண்டாதலா

ல் கற்றவரிடத்தே எல்லாரும் அன்புடையவராவொன்பதாம்.
[இதனால் கற்றோரது உயர்வு வருத்துச்சொல்லப்பட்டது.]

உடையார்மு லில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார் *
கடையோ கல்லாதவர். - - - - - ௫.

இ.ள். உடையார்முன் - செல்வர்முன்னே — இல்லார்போ
ல்-வழியுள்போல்—ஏக்கற்று ம் - (தம்மாதிரியார்முன்) ஏக்கற்
றுதின்றும்—கற்றார் | — (உயர்ந்தவராவார்.) — கல்லாதவர்-
(அந்திலக்குநாணிச்) கல்லாதவர் | — கடையோ - (எப்போது
நாடி

நாடி ஆம், அதி—கல்வி.

ம்) இழித்தவரோயாவர். எ - று. * ஏக்கறுதல் - ஆசையினாலே
தாழ்ந்தல், கடையொன்றதனால் அதற்கு எதிராகிய உயர்ந்தோ
ரொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மானத்தைநோ
க்கி மெய்யாகிய கல்வியை இழந்தவர் பின்னொருநாளும்
அறிவுடையவ ராகாமையால் - கடையோயென்றார். [இதன
லே கல்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (௫)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் *
கற்றனைத் தூறு மறிவு. - - - - - ௬.

இ.ள். மணல்-மணலினிடத்தே—கேணி - கேணியானது |
—தொட்டனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக—ஊறும்-சுர
க்கும்.—(அதுபோல்)—அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது |
—கற்றனைத்து - கற்ற அளவினதாக—ஊறும். சுரக்கும். எ-
று. இங்கே கேணிபென்றது-அதனினால். சிறிதுகற்றவளவி
னாலே போதுமென்றுவிடாமல் மேம்பேறும் கற்றல்வேண்
டுமென்பதாம். இக்கல்வி யறிவு மிகுதல் ஊழ் மாறு கொள்
ளாவிடத்தே யாசலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்
றதனோடு இப்பாடல் விரோதப்பாடமை அறிக. (சு)

யா தானு நாடாமா லுராமா வென்னொருவன் *
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு. . . . எ.

இ - ள். (கற்றவனுக்குத் தன்னுடும் ஊருமேயல்லாமல்)—
யாதானும் - யாதாயினுமொருநாடும்|—நாடாம். — (யாதா
னும்)-யாதாயினுமொருநாடும்|—ஊராம்.—(அப்படியிருக்க)
—ஒருவன்|—சாந்துணையும் - இரக்கமுளவும் — கல்லாதவா
று - கல்லாமற்கழிகின்றது|—என்-என்னநினைத்து. எ - று. இ
ஆவ்-அசைகள். பின்னும்உயிரோடுசெல்லுதலால் - சாந்துணை
யுமென்றார். பிறராகிலும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோ
லிருந்து மகிழ்ந்து பொருள்கொடுத்துப் புகைசெய்தற்கு எ
துவாசலால் - கல்விபோற் சிறந்தது வே ரென்று இவ்வியாக
வின் அந்நையே. எப்போதும் கற்கவேண்டுமென்பதாம். (எ)

ஒருமை கட்டான் கற்ற கல்வி யொருவன் . . . *
கெழுமை யு மே மாப் புடைத்து. . . . அ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—தான்—ஒருமைக்கண்
ஒருபிறப்பினிடத்து—கற்றகல்வி|—எழுமையும் - எழுபிறப்

புகழ், ஆய—புகழ்ப்பு - போய் உதவுதலை—உடைத்து - உ
டையதாகும். எ - று. ❀ வினைகள் போல் உயிரிடத்தே தங்கி
அது சென்றவிடத்தே செல்லுமாகலால் - எழுமையுமே மாப்
புடைத்தென்றார். உதவுதல்-தல்வழியிலே சேர்த்தல். (அ)

தூ மின் புதுவ துலகின் புறக்கண்டு - - - *
காழுறுவர் கற்றறிந் தார். - - - க.

இ-ள். தாம்—இன்புதுவது-இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய
கல்விக்கு—உலகு-உலகமானது—இன்புற-இன்பமடைய—
கண்டு - (அச்சிறப்பு) நோக்கி—கற்றறிந்தார்—காழுறுவர்—

(பின்னும் அதனையே) விருமபுவார். எ - று. ❀ தாம்ன்புதுத
லாவது - கற்கிறபோது சொற்பொருள்களின் சுவைய அனு
பவித்தலாலும், புகழும் பொருளும் புறசையும் பெறுதலாலு
ம, பின்னே அறத்தையும் வீட்டையும் அடைதலாலும், அத
னால் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல். உலகில் புதுவ
தாவது-இப்பெரியவரைச் சேர்ந்து அநியாதனைகளையெல்லா
ம் அறிந்தோமென்று மகிழ்தல்,—சம்பாதித்தல் - காப்பாற்
றல்-இழத்தல்-இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலகையும் ப
கையாக்கல்பற்றி - செல்வத்தைவிரும்பாமைபால் கற்றறிந்தா
ரொன்றும், கரும்புதின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாமின்புதுதற்
கு உலக மின்புதுவது மற்றொருவழியால் இல்லாமைபால்—
அதனையே காழுறுவொன்றும், சொல்லினார். (க)

கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு - *
மாடல்ல மற்றையவை. - - - ய.

சொல்லும்பொருளும் வழிப்படாமற்போ மென்பதாம். (சு)

கல் லாதான் சொற்கா முறுதன் முகையிரண்டு - *
மில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று. - - - உ.

இ-ள். கல்லாதான் - கவ்வியில்லாதவனெனுவன் — சொல்-
(சடையினிடத்தேஒன்று) சொல்லுதலை—காமுறுதல் - வேண்
மிதல்—முகையிரண்டும் - இரண்டுமுலைகளும்—இல்லாதான் -
இல்லாதவனொருத்தி—பெண்-பெண்ணைய - காமுற்ற்
து-வேண்டியதுபோலும். எ-து. * முகையிரண்டிமில்லாதான்-
முகைசிறிதுமில்லாதவனென்பதாம். அவாவியவிடத்து முடிவு
பெறாது முடிவுபெற்றாலும் நடைவிளைக்குமென்பதாம். (உ)

கல்லாதவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற் - - - *
சொல்லாதிருக்கப் பெறின். - - - (ஈ)

இ-ள். கல்லாதவரும்—நனிநல்லர்-மிகவும் நல் லவராவார்.
—(தாமேதம்மை அறிந்து) — கற்றார்முன் - கற்றோர்சடையி
டிடத்து — சொல்லாதிருக்கப்பெறின் - (யாதொன்றையு
ம்)சொல்லாதிருக்கப்பெறுவாராயின். எ-து. * தம்மைத்தா
மறியாமையின் அது கூடாதென்றற்கு - பெற்றென்றும்பெ
ற்றால்-அங்கே தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும் - பின் கவ்வி
யை விரும்புவாராகலாலும் நனிநல்லொன்றும், சொல்லினா
ர். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கல்லாதவர் சடையிலே பேசு
தற்கு உரியவல்லொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

சுக - ஆம், அதி—கல்லாமை.

கல்லாதா டொட்டங் கழியநன் ருயினுங் - - - *
கொள்ளா சிறிவுடை யார். - - - ச.

இ-ள், கல்லாதான் - கல்லாதவனது—ஒட்பம் - அறிவுடைமைபானது—கழியநன்றாயினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிகநன்றாயிருப்பினும்—அறிவுடையார் |—கொள்ளார் - (அதனை) அறிவுடைமையாகக்)கொள்ளார். எ - று. கல்லாதவனது அறிவுடைமை-நன்றாகாது நன்றாயிற்றாயினும் நீர்பேலெழுத்துப் போல் நிலைபெறுதாகலால் நிலைபெற்ற தூலறிவினையுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியா ரென்பதாம். (ச)

கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து - - *
சொல்லாட்சு சோர்வு பறும். - - - - - ௫.

இ-ள், கல்லாவொருவன் - (தூல்களைக்) கல்லாதவொருவன்—தகைமை - (அறிவுடையெனென்றுதன்னைமதிக்கும்) மதிப்பானது |—தலைப்பெய்து - (அவைகளைக்கற்றவன்) உண்டு—சொல்லாட-பேச—சோர்வுபறும் - கெடும். எ - று. கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதாயினும் ஒருவார்த்தைசொல்லுமட்பிமே நிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருத்தாம் தரும்போதே வழுப்பிதலால் தன்னைமதித்தமதிப்பு அழிந்துவிடுமென்பதாம். [இவைஇரண்டிபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கையறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (௫)

உ - றென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் - *
களரனையர் கல்லா தவர். - - - - - ௬.

இ - ள். கல்லாதவர்! — (காணப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கையா
ல்) — உசொன்னு மாத்திரையரல்லால் - உசொன்று (சிலரா
லே) சொல்லப்படும் அளவினராதலன்றி — (தமக்கும் பிறர்க்
கும் பயன்படாமையால்) — பயவாக்களரனைவர் - வினியாதக
ளர்திலத்தோடொப்பாவார். எ - று. ஐத எப்படி. களரி நிலம்
தானும் விரும்பப்படுதலை இழந்து உயிரிக்கும் உணவுமு
தலானவைகளை உதவுவதில்லையோ அப்படியே கல்லாதவர் தா
மும் நன்குமதிக்கப்படுதலை இழந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலா
னவைகளை உதவான்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவர் துபயன்
படாமெ சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நக

ரஞ்ச

சக-ஆம், — கல்லாமை.

நுண்மா னுழைபுல மில்லா நெழினல
மண்மாண் புனைபாவையற்று. - எ.

இ - ள். நுண் - நுட்பமாகி — மாண் - மாட்சிமைப்பட்டு —
நுழை - (பலதூல்களிலும்) சென்ற — புலம் - அறிவை — இவ்
லான் - இவ்லாதவனது — எழில் - எழுச்சியும் | — நலம் - அழகு
ம் | — மண் - சுண்ணாச்சாந்தினாலே — மாண் - மாட்சிமைப்பட
— புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட — பாவையற்று - பாவையினது எ
ழுச்சியும் அழகுமட்பாலும். எ - று. ஐத அறிவுக்கு மாட்சிமையா
வது - பொருள்களைக் கடிதிலே காணலும், மாறவாமைபும் -
முதலானவை. — பாவையதன் எழுச்சியழகுக்காகாட்டலால்
ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்ததோ ருடம்புகிடெத்தலும் அரி

தாசலால் எழினலங்களுக்கும் ஒருபயனையாயினும் நூலறிவில்
லாவிடத்தே திறப்பில்லனவாமென்பதாம். [இதனால் அவர் வடிவ
ழகினுலே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே - *
கல்லார்கட் பட்ட திரு. - - - அ.

இ-ள். கல்லார்கண்-கல்லாதவரிடத்து — பட்ட - உண்டா
கிய—திரு-செல்வமானது! — நல்லார்கண் - கற்றவரிடத்து—
பட்ட-உண்டாகிய—வறுமையின் - வறுமையினும்—இன்னா
தே-துன்பஞ்செய்வதேயாகும். எ-று. ~~செல்வம்~~ செல்வம் - தனக்கு
ரிபகற்றவனாயும், வறுமை - தனக்குரிபகல்லாதவனாயும், வி
ட்டிமாற்றிற்கையால் - அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கட்பட்டு உ
லகிற்கும் துன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும்-செல்வம் கல்
லாதவனாக்கெடுக்கும். வறுமை-கற்றோனாக்கெடுக்காது. ஆத
லால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்னதென்றார். [இ
தனால் அவர் செல்வத்தின்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்ற ரனைத்திலர் பாடு. - - - கூ

இ-ள். கல்லாதார்! — மேற்பிறந்தாராயினும் - உயர்ந்தசா
தியிலேபிறந்தா ராயினும்—கீழ் ப்பிறந்தும் - தாழ்த்தசாதியி
லேபிறந்திருந்தும் — கற்றரனைத்து - கற்றவரதுபெருமைய
னவினதாகிய — பாடு - பெருமையை — இவர்- எ-று. ~~உட~~ உட
ம்போடு அழியும் சாதி யுபர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும்

சக-ஆம், அதி—கல்லாமை.

கலவாயுயர்ச்சி சிறப்புடையதென்பதாம். [இதனால் கல் லாதவர
 னுசாதியுயர்ச்சியால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] - கூ.

விலங் கொடு மக்க ளீனைய ரிலங்குதூல் - *
 கற்றாரோ டேனை யவர். - - - - - ய.

இ-ள். இலங்குதூல்-விளங்கியதூலை—கற்றாரோடு—ஏனை
 யவர்- கல்லாதவர்|—விலங் கொடு- மிருகங்களோடு—மக்க
 ளீனையர்- மனிதர் எவ்வளவு நன்மையுடையவ ரோ அவ்வளவு
 தீமையுடையவராவர். எ-து. விளங்கல்-மேம்படுதல்.—வி
 லங்கைக்காட்டிலும் மனிதர்க்கு மேலான அறிவுமிருந்-கற்றவர்
 ரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும் சமமானா
 ன் பிறப்பினரல்லொன்பதாம். [இதனால் கல்லாதவர் மனித
 ப்பிறப்பினாலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது. (ய)]

*****இ*
 *****இ*
 *****இ*

சஉ-ஐம், அதி—கேள்வி.

அஃதாவது-கேட்கத்தகுநூலின் பொருள்களைக் கற்றநி
 ந்தவர் சொல்லக் கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அதனாலா
 சிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும், கல்லாதவிடத்திலும்
 அதனை உண்டாக்கலாலும், இது கல்வி கல்லாமைகளின்
 பின்வைக்கப்பட்டது.

செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ் *
 செல்வத்து ளெல்லாந் தலை. - - - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—செல்வத்துட் செல்வம்-சிறப்புடை
 யசெல்வமாவது|—செவிச் செல்வம்-செவியால்வருஞ் செல்வ

மாம்.--அச்செல்வம்|— செல்வத்துளெல்லாம் - பிறசெல்வங்
கொல்லாவற்றினும்—தலை-தலைமைபாம்(ஆதலால்) எ.று.

செவிபால்வருஞ்செல்வம் - கேள்வியால் எல்லாப்பொருளையு
ம் அறிதல், பிறசெல்வங்கள் - பொருளால்வருவன.அவைநிலை

பெருமையாலும், துன்பந்தருதலாலும், இது தலையாயிற்று.
அவற்றை விட்டு இவற்றையே தேடுகவென்பதுகருத்து. (க)

செவிக்குண வில்லாத போழ்து-சிறிது - - *
வயிற்றுக்கு மீயப் படும். - - - உ.

இ-ள். செவிக்கு - காதுக்கு — உணவு - உணவாகியகேள்
நாடுக. ஈஉ-ஆம், அதி—கேள்வி.

வியானது—இல்லாதபோழ்து - இல்லாதகாலத்தே — வயிற்
றுக்கும்—சிறிது-சிறிதுணவு—ஈயப்படும் -கொடுக்கப்படு
ம். எ.று. கேட்கிறபோது மிகுந்தகவையையும் பின்னேப
யனையும் தருவதாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவுவெ
றுக்கப்படுதலால் - இல்லாதபோழ்தென்றும், அதிகமான வி
டத்தே சம்பாதிக்குந் துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் நோயும்
காமமும் பெருகுதலால்-சிற்றென்றும், அச்சிறிது கொடுத்த
லும் பின்னேபிழைத்திருந்து கேட்குதற்பொருட்டாகலால் -
ஈயப்படு மென்றும், சொல்லிஞர். [இவை இரண்டு பாட்டா
லும் கேள்வியது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] - (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி - *
 ஞன்றோ டொப்பர் நிலத்து. - ௩௦.

இ.ள். செவியுணவின் - செ வியுணவாகிய—கேள்வி - கே
 ள்வியை—உடையார்—நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்—அவி
 யுணவின் - அவியாகியவுணவினையுடைய—ஆன்றோடு—தே
 வரோடு—ஒப்பர் - ஒப்பாவார். எ-று. ூ செவியுணவினென்
 பதன் இன்சாரியை னகரம்-வலித்தல் விகாரம் பெற்றது, அ
 வியுணவு - தேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுவது.—அறி
 வால் நிறைந்தமையால் ஆன்றொன்றும், துன்பமறியாமை
 யால்-தேவரோடொப்பொன்றும், சொல்லினார். [இதனாலே
 கேள்வியையுடையவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௩)

கற்றில ஞயினும் கேட்க வ஁்தொருவந் - *
 கொற்கத்தி ஞற்றந் துணை. - - - ச.

இ.ள். கற்றிலஞயினும்-(உறுதிதூல்களைத்தான்.)கற்றிலஞ
 யினும்—கேட்க (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்றார்களால்
 லக்) கேட்கக்கடவ ன்.—அ஁்து - அக்கேள்வியானது|—ஒரு
 வற்கு - ஒருவனுக்கு—ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சிவந்தவிடத்து —
 ஊற்றந் துணை - பற்றுக்கோடாந்துணையாம்.(ஆதலால்). எ-
 று. ூ உம்மை கற்கவேண்டு மென்பது தோன்ற நின்றது.—
 தளர்ச்சி-வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையாலாவது இடுக்க
 ணுற்று மனந்தளர்தல். அத்தளர்ச்சியைக் கேள்வியா வாகிய
 அறிவு நீக்குமாதலால்-ஊற்றந் துணையென்றார்.] (௪)

சஉ - ஆம்,அதி—கேள்வி.

இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

*
௩.

இ-ள். (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே)—ஒழுக்கமுடையார் - ந
ல்லநடையுடையவரது — வாய்ச்சொல் | — இழுக்கலுடையு
ழி - வருக்குதலையுடைய சேற்றநிலத்திலே—ஊற்றுக்கோல
ற்றே - ஊன்றுகோல்போலுதவும். ஏ-று. ஐஃ ஊன்றுகோல்
போலுதவுதல்-தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல். ஒழுக்கமி
ல்லாதவர் கல்பியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர்

வாய்ச்சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடைய
யார் வாய்ச்சொல்லென்றார். தீச்சொலறிபாமை யாகிய சிறப்
புத் தோன்றற்குவாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்ட
து. அச்சொல்லைக் கேட்கக்கடவொன்பது கருத்து. (௩)

எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - *
மான்ற பெருமை தரும். - - - - - ஈ.

இ-ள்- (ஒருவன்)—நல்லவை - உறுதிப் பொருள்களிலே
—எனைத்தானும் - எவ்வளவுசிறிதாயினும்—கேட்க - கேட்க
க்கடவன்.—(அக்கேள்வியானது)—- அனைத்தானும் - அவ்வ
ளவினாலும்—ஆன்றபெருமை - நிறைந்தபெருமையை—த
ரும்.(ஆதலால்) ஏ-று. ஐஃ அச்சிறியகேள்விகளும் மழைத்து
ளிகள்போல்வந்து உள்ளேநிறைந்து எல்லா வறிவுகளையும் உ
ண்டாக்கலால்-சிறிதென்று இசைவாகாதென்பதாம். (ஈ)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்த*
தீண்டிய கேள்வி யவர். - - - - - ஏ

இ-ள்- இழைத்துணர்ந்து-(பொருள்களை) துட்பமாக ஆ
ராய்ந்து அறிந்து—தீண்டிய-(அதன்மேலும்) நிறைந்த—

கேள்வியவர் - கேள்வியையுடையவர் | — பிழைத்துணர்ந்து
 ம் - பிறழ் அறித்தவிடத்தும் — பேதைமை - (தமக்குப்) பே
 தைமையை உண்டாக்குஞ் சொற்களை? — சொல்லார். எ - று.
 பிழைப்ப வென்பது பிழைத்து எனத்திரிந்தது. பேதை
 மை - அதை உண்டாக்குஞ் சொல்லுக்கு ஆகுதலால் - ஆகுபெ
 யர். ஈன்றிதல் - பலவழிகளாலும் வந்துநிறைதல். — பொரு
 ள்களின் மெய்மையைத் தாமும் அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயு
 ம் அவர்சொல்லக்கேட்டுஒப்புப்பார்ந்து இருப்பவர் - தமோ
 சய

சஉ-ஆம்,அது--கேள்வி

குணத்தால் மயங்கினராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லாநொ
 ன்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் கேள்வியினாலே திடப்
 பட்டவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் *
 ரோட்கப் படாத செவி. - - - - அ.

இ-ள். கேள்வியால்—தோட்கப்படாத - துளைக்கப்படாத
 —செவி-காதுகள்|—கேட்பினும்- (தமக்குரிய ஓசையைக்)
 கேட்குமாயினும் — கேளாத்தகையவே - செவிடாந்தன்மை
 யினவேயாம். எ - று. ஓசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடை
 யாமையால் - கேளாத்தகையவென்றும், மனத்திலே தூற்
 பொருள் துழைதற்கு வழியாகலால் - கேள்வியைக் காரண
 மாக்கியும், சொல்லினார். பழையதுளை துளையன்றென்பதாய்.

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய - - - *
 வாயின ராத லரிது. - - - - கூ.

இ-ள். நுணங்கிய-துப்பமாயிய — கேள்வியரல்லார் - கே

ள்வியை யுடையவரல்லாதவர்—வணங்கிய - வணக்கத்தைக்கா
ட்டுகிற — வாயினராதல் - சொல்லையுடையவராகுதல்! — அரி
து - கூடாது. எ - று. ~~ஐ~~ கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது னு
ப்பம் கேள்விமேல் ஏற்றப்பட்டது. வாய் - அதன் சொல்லுக்
கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் - அறிவில்லாமையால்
தம்மைத் தாமே வியத்து சொல்லுவா ரென்பதாம். (க)

செவியிற் சுவையுணரா வாடினார்வின் மாக்க - *
ளவியினும் வாழினு மென். - - - ம.

இ.ள். செவியிற்சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைக
ளை—உணரா - அறியாத — வாடினார்வின் - வாயால் உண்ண
ப்பட்டசுவையை அறியும் அறிவினையுடைய—மாக்கள் - மனி
தர்! — அவியினும்—இறந்தாலும் — வாழினும் - வாழ்ந்தாலு
ம்—என்-(உலகத்துக்குவருவது) யாது - எ- று. ~~ஐ~~ செவியா
லுணரப்படுஞ்சுவைகள் - சொற்சுவையும், பொருட்சுவையு
ம், ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை - குறையங்காசங்கள். பொ
ருட்சுவை - சிங்காரமுதலாகிய நவரசங்கள். வாய்ச்சுவை - தித்

திப்புமுதல் அறுவகைப்படும்.—அவர் - செத்தால் இழப்பது
ம், வாழ்ந்தால் பெறுவதும், இல்லாமையால் இரண்டும் சமா

சுஉ-ஆம்,அதி—சேழ்வி.

னத்தானென்பதாம். [இவை முன்றபாட்டாலும் கேளாத விடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

சுரு. ஆம், அறி—அறிவுடைமை.

அஃதாவது - கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவோடு உண்மை யறிவுடையனாகல். அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

அறிவுற்றங் காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு - - *
முள்ளழிக்க வாகா வரண். - - - - க.

இ-ள். அறிவு. (அரளிர்க்கு). அறிவென்பது |—அற்றம்-முடிவுவாராமல்—காக்கும்—கருவி-படையாம்.—(அதுவல்லாமல்)—செறுவார்க்கும் - பதைவார்க்கும்—அழிக்கவாகா - அழிக்கக்கூடாத—உள் - உள்ளாகிய—அரண் - காவலிடமுமாம். எ-று. **ஐ** காத்தல் - முன்னாகவறிந்து பரிசுரித்தல். [இதனால் அறிவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரிஇ - *
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு. - - - - உ.

இ-ள். (மாந்ததை)—சென்றவிடத்தால் - (அது) போனவிஷயத்திலே—செலவிடா-போகவிடாமல் |—(அவ்விஷயங்களினன்னம்தீர்மகளை ஆராய்ந்து)—தீது - தீயதிலிருந்து—ஒரிஇ - நீக்கி—நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து—உய்ப்பது - போகவிடுவது |—அறிவு. எ-று. **ஐ** குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வானுவன்போல் வேறுக்கி மனத்தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார் அது உயிர்க்குணமாகலால். (உ)

எப்பொருள் யார்பார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்*
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. . . . . ௩.

இ-ள். எப்பொருள் - யாதொருபொருளை — யார்பார்வா
ப் - எவ்வொவ்வாயில் — கேட்பினும் — அப் பொருள் - அப்
பொருளினது—மெய்ப் பொருள் - மெய்யாகியபயனை—கா

ண்பது-காணவல்லது|—அறிவு. எ - று. முக்குணங்களும்
மாறிமாவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாதலால் - உயர்ந்தபொ
ருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார் வ

ளாகிய சக-ஆம்,அதி—அறிவுடைமை.

யிலும், உறுதிப்பொருளைப் பகைவர்வாயிலும், செடுபொரு
ளைச் சினேகர்வாயிலும், ஒரோவிடத்தே கேட்கப்படுதலா
ல்-எப்பொருள் யார்பார்வாய்க் கேட்பினுமென்றார். சொல்
லுவாரியல்பு நோக்காமல் அப்பொருளின் பயனோக்கி நல்ல
தைக் கொண்டு தீயதை விடுவது அறிவென்பதாம். (௩)

என்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்*
நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. . . . . ௪.

இ-ள். (தன்குலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரியபொ
ருளினவாயிருந்தாலும்) — என்பொருளவாக - (கேட்பவர்க்
கு) எளியபொருளினவாம்படி — செல - மனங்கொள்ள —
சொல்லி — தான்—பிறர்வாய் - பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ்

சொற்களில்) — நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) துட்பப்பொருளையும் — காண்பது - காணவல்லது — அறிவு. எ - து. அறிவுடைபவனதுதொழில் அறிவின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தான் சொல்பவைகளை வழுவில்லாமல் நன்றாக விளங்கச் சொல்லவேண்டுமென்பதற்குச் சொல்லின்மேல்வைத்தும், பிறர் சொல்லக் கேட்கப்படுமவைகள் வழுவிறாலும் நன்றாகவிளங்காமற்போனாலும் அவைகளின்பயனைக்கொண்டு விடவேண்டுமென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்லினார். (சு)

உலகத் தழீஇய தொப்ப மலர் தலும் - - - *
கும்பலு மில்ல தறிவு. - - - - - ரு.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — உலகம் — உயர்ந்தோரை — தழீஇயது — நட்பாக்குவது — ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம். — மலர்தலும் — (முன்னே) விரிதலும் — கும்பலும் — (பின்னே) குவிதலும் — இல்லது. (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது — அறிவு. எ - து. உயர்ந்தோரோடு நீர்ப்பூப்போல் வேறுபடாமல் கோட்பிப்பூப்போல் ஒருநிலையே நட்பாயினால் எல்லாவிற்பங்களும்கூட உண்டாகலால் அதனை அறிவென்றார். (ரு)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ - - - *
டவ்வ துறைவ தறிவு. - - - - - ள்.

இ - ள். உலகம் | — எவ்வது - எவ்விதத்தினால் — உறைவது - நடப்பதாயிருக்கின்றது. — உலகத்தோடு - அவ்வுலகத்துடன் பொருந்தி — அவ்வது - அவ்விதத்தால் — உறைவது : (தானும்)

நடப்பது!—அறிவு-(அரசனுக்கு) அறிவாம். எ - று. உலகத்தை யெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை. நியமிப்பார் இல்லையென்று நினைத்துத் தான் நினைத்தபடி நடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம் ஆதலால் அப்படி நடத்தல் அரசனுக்கு அறிவன் றென்று விலக்கியபடியாயிற்று. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அறிவுடைமையி னிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவினா - - - *
ரஃதறி கல்லா தவர். - - - - - எ.

இ.ள். ஆவது-வரக்கடவதை—அறிவார்-(முன்னே) அறிய வல்லவர் | — அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்.—அ

ஃது-அவ்வரக்கடவதை—அறிகல்லாதவர்- (முன்னே) அறிய மாட்டாதவர் | — அறிவினார் - அறிவில்லாதவராவார். எ-று. முன்னறிதலாவது-முன்னே எண்ணி யறிதல். (எ).

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமையஞ்சுவ - - - *
தஞ்ச லறிவார் தொழில். - - - - - அ.

இ - ள். அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை — அஞ்சாமை | — பேதைமை ஆம்.—அஞ்சுவது - அஞ்சத்தகுவதை—அஞ்சல் | — அறிவார்தொழில் ஆம். எ-று- அஞ்சத்தகுவன-பாவம் பழி கேடு முதலாகிய பலவாயினும் சாதிபற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாகக்கூறினார்- அஞ்சாமை - எண்ணாதுசெய்து நிற்றல். அஞ்சதல் - எண்ணிச்செய்யாது விடுதல்.—அஞ்சாமை யை இறைமட்சியாக முன்னே சொல்வதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டியிடம் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக்காக்கு மறிவினார்க்கில்லை - - - *

யதிர வருவதோர் நோய். - - - - - கூ.

இ - ள். (வரக்கடவதாகிய அதனை) — எதிரதாக்காக்கும் முன்னே அறிந்து காக்கவல்ல—அறிவினார்க்கு—அதிர - (அவர்) நடுங்கும்படி — வருவதோர்நோய் - வருவதாகிய ஒரு துன்பமும்—இல்லை. எ - று. ஐ. இதனாலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக் காத்தற்குரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது. காத்தல்-அத்துன்பத்தின் காரணத்தை விலக்குதல். [அவர்க்குத் துன்பமில்லாஎன இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (கூ).

ஈசுவ

சூ-ஆம்,அதி—அறிவுடைமை

அறிவுடையா எல்லா முடையா ரறிவிலா - - - *

என்னுடைய றோனு மிலர். - - - - - டி.

இ - ள். அறிவுடையார்—எல்லாமுடையார் - (வேறொன்று மில்லாதவராயிருந்தாலும்) எல்லாமுடையவராவார்.— அறிவிலார்—என்னுடையோனும் - எல்லாமுடையவராயிருந்தாலும்—இலர் - (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார்- எ - று. ஐ. செல்வங் கெல்லாம் அறிவினாலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும் பரிதலால் அதனை யுடையவரை - எல்லாமுடையாரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னாகவே அமைந்துவிடந்தாலும் அழியாமற்காத்தற்கும் அழிந்தவிடத்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவரை - என்னுடையோனு மில்லென்றும், சொல்லினார். [இதனாவ் அறிவுடையவரது உடைமையும், மற்றவரது இல்லாமையும், சொல்லப்பட்டன.] (டி)
 ~~~~~இ*ஐ*~

*****-*****-*****-*****-*****-*****-*****

சச-ஆம், அதி—குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது - காமம்-குரோதம் - உலோபம் - மானம்.
உவகை-மதம் - எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும் அரச
ன் தன்னிடத்தே தோன்றாமல் கடிதல். இவைகளைக் கு
ற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும், அறிவுடையார்க் கல்
லது கூடாமைமயால்-அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் - *
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து. - - - க.

இ.ள். செருக்கும்-மதமும்—சினமும்- குரோதமும்—சி
றுமையும்-காமமும் ஆகிய(குற்றங்களை)—இல்லார்-இல்லாத
அரசரது—பெருக்கம்-செல்வமானது|—பெருமிதநீர்த்து-
மேம்பாட்டுக்குணத்தையுடையதாம். எ-று. ஃ மதம்-செல்
வக்களிப்பு. சிறியவரதுசெயலாதலால் - அளவிறந்தகாமம் சி
றுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் - அநீதிகளைச்செய்வித்
தலால் இவைகளை நீக்கினவரது செல்வம் நல்வழிப்படுதலும்.
நிலைபெறுதலு முடையமயால் - மதிப்புடைத்தாகு மென்ப
தாம். மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன்சொல்லப்பட்டன.(க).

சச-ஆம், அதி—குற்றங்கடிதல்.

இவறலு மாண்பிறத்த மானமு மாணு . . . *
வுவகையு மேத மிறைக்கு. - - - உ.

. இ-ள். இவறலும்-வேண்டியிடத்துப்பொருள்கொடாமையும்|—மாண்பிறந்தமானமும்-தன்மையினிங்கியமானமும்|—மாணவுவகையும்-அளவிறந்தமகிழ்ச்சியும்|—இறைக்கு-அரசனுக்கு—எதம்-குற்றங்களாம். எ - று. ❀ மாட்சிபானமானத்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்தமானமென்றார்.—அம்மானமாவது-அந்தணர்-சான்றோர் - அருந்தவர் - தம்முன்னோர்-தந்தை-தாய் - என்றிவரை வணங்காமைபும், முடிக்கத்தகாததாயினும் நினைத்தது முடித்தேவிந்தலும், முதலானவை. அளவிறந்த வுலகை-மிஞ்சுந்தமகிழ்ச்சி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றங்கள் இவைபென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தினைத் துணையாங் குற்றம்வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணுவார். . . . . ஈ.

இ-ள். பழிநாணுவார் - பழியை அஞ்சுவோர்|—தினைத்துணையாங்குற்றம்-தினையளவுசிறியகுற்றமானது—வரினும். (தம்மிடத்து)வந்ததாயினும்—(அதனை அவ்வளவாகவல்லாமல்)—பனைத்துணையா - பனையினளவுபெரிதாக—கொள்வர். எ - று. ❀ குற்றம்-சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்கு ஏற்காமைபால் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக்கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அது வாராமல் காப்பொன்பதாம். (ஈ)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே . . . . . *
பற்றந் தருஉம் பகை. . . . . ச.

இ-ள். அற்றம்-முடிவை—தருஉம்பகை-(தனக்குத்) தரும்பகை|—குற்றமே.—(ஆதலால்)—குற்றமே - அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமைபையே) — பொருளாக - பயனாகக் கொண்டு—காக்க - காக்கவேண்டும். எ - று. ❀ இக்குற்றங்க

ளிலே ஒன்றைப் பற்றியல்லாமல் பகைவர் தனக்கு முடிவைச்
செய்யாமையால் இவையே அரசனுக்குப்பகையாவன வெ
ன்றும், இவைகளி னில்லாமைபயே குணங்களினிரு ப்பாகக்
கொண்டென்றற்கு-பொருளாகவென்றும், சொல்லினார். (ச)

சச-ஆம்,அதி—குற்றங்கடிதல்.

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை பெரிமுன்னர் *
வைத்தூறு போலக் கெடும். - - - ௩.

இ-ள். வருமுன்னர் - (குற்றம்) வருவதன்முன்னே - காவா
தான் - (அதனைவாராமல்) காவாத அரசனது - வாழ்க்கை -
(அதுவந்தால்) - எரிமுன்னர் - தீமுகத்துநின்ற - வைத்தூறு
போல - வைக்கோலின் கூட்டம் போல - கெடும் - அழிந்துவி
டும். எ-று. ✽ குற்றமென்பது - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்

பட்டது. முன்னொன்றதனால் - காத்தலாங்காலம்பெறப்பட்ட
து. குற்றம் சிறிதாயினும் அதனாலே பெரிபசெல்வம் அழி
ந்தேவிடுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. ௩

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி - - *
னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு. - - - ௪

இ - ள். தன்குற்றம் - தனதுகுற்றத்தை - நீக்கி - (முன்னே சு
ன்னி) கடிந்து - பிறர் குற்றம் - பிறரதுகுற்றத்தை - காண்கிற
பின் - (பின்னே) காணவல்லனாயின் - இறைக்கு-அரசனுக்கு
- ஆகும் - ஆகக்கடவதாகிய - குற்றம் - என் - யாது, எ-று
✽ அரசனுக்குத் தன்குற்றங்கடிபாத விடத்தே பிறர்குற்றங்க
டிதல் குற்றமாம் அது கடிந்தவிடத்தே முறைசெய்தலாம் எ
ன்றற்கு - என்குற்றமாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங்கடிந்
தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவனென்றதாயிற்று. [இவை

நான்கு பாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொதுவகையினாலே சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவுகையாற் கூறுகிறார். (௬)

செயற்பால செய்பா இவறியான் செல்வ - - - *
முயற்பால தன்றிக் கெடும். - - - ஏ.

இ-ள். செயற்பால- (பொருளினாலேதனக்குச்)செய்துகொள்ளப்படு மவைகளை - செய்பாது - செய்துகொள்ளாமல் - இவறியான் - (அதனிடத்து) லோபஞ்செய்தவனது - செல்வம் - உயற்பாலதன்றி - பின்னுள்ளதாகும்பகுப்பினதன்றி - கெடும் - (வீணாக்) கெடும். ஏ - று. * செய்து கொள்ளப் படுமவை - அறம்பொருளின்பங்கள். பொருளால் இம்முன்றிலே ஒன்றாகியபொருள் செய்தலாவது - அதனைப் பெருக்குதல், செல்வமானது - அறஞ் செய்பாமையாலும் - பொருள் பெருக்காமையாலும் - பின்னுள்ளதாகாதென்றும், இன்பப்பயன் கொள்ளாமையால்-கெடுமெனதும், அறிக. (௭).

சச-ஆம்,அறி--குற்றங்கடிதல்.

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு - - *
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று. - - - அ.

இ-ள். பற்றுள்ளமென்னும் - (பொருளை விடத்தகுமிடத்து விடாது)பற்று கின்றவுள்ளமாகிய - இவறன்மை உலோபத்தன்மையானது - எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றத்தன்மைகளுள்ளும் - எண்ணப்படுவது - (வைத்து)நினைக்கப்பட்டியது - ஒன்றன் - மிகுந்ததாம். ஏ - று. * இவறன்மை - குணங்களெல்லாம்சேர்ந்திருந்தாலும் அவைகளை நீழ்ப்படுத்தித் தாண்டிமேற்படவல்ல வியல்பு. மற்றவை அது செயயமாட்டாம

யால் - எத்துள்ளுமெண்ணப்படுவ தொய்றெட்டுநனாள். வெந்
துள்ளுமென்பது இடைக்குறைவிகாரம். [இவை யிரண்டிபா
டாலும் உலோபத்தினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

வியவற்க வெஞ்ஞான்றுத தன்ன நயவற்க * * *
நளப பயவா வினை, * * * * *

இ-ள். எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்திலும் [தான் மிகவும் உய
ர்ந்தகாலத்திலு மென்றபடி] — தன்னு — வியவற்க - (மத
தநிஞ்சே) நன்குமதியாதிருக்கக்கடவன்.—நன்றி - நன்மை
யை—பயவா - (தனக்குத்)தாராத—வினை - தொழில்களை —
நயவற்க - (மாணத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன். எ.று. த
ன்ன நன்குமதித்தவிடத்தே இடமும் காலமும வலியும் அ
றியப்படாமையாலும், அறமும் பொருளும் இகழப்படுதலா
லும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்கவென்றும், தீனத்ததுமுடிந்த
விழிவெனென்று அறம்பொருளில்பங்களைத் தாராத தொழி
ல்களை விரும்பினால் - அவைகளால் பாவமும் பழியும் மேடும
வருமாகலால் - அவற்றை நயவற்கவென்றும், சொல்விடார். [இ
தனால் மதமானங்களை தீமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

காதல காது ஸ்ரீபாணம யுப்கிற்சி * * * * *
னேதில வேதிலார் தூல், * * * * *

இ-ள். காதல - (தன்ஞே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை
—காதல் - அவ்விருப்பத்தை—அறியாமல் - (அவர்) அறியாதி
ருக்கும்படி— உய்க்கிற்சின் - அதுபவிக்க வல்லவனாயின —
எதிலார் - பகைவர்—தூல் - (தன்னவஞ்சித்தற்கு எண்ணும்)
எண்ணமானது—இவ - பழுதாம், எ - று. த அறிந்தவிடத்
சுட

சச-ஆம், அது—குற்றங்கடிகல்.

தே அவைவழியாகப் புகுந்துவஞ்சிப்பாராதலால் அறியாமல்
அனுபவிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இதனாலே முழுதும் விட
லாகாதகாமத்தை அனுபவிக்கும் விதம்சொல்லப்பட்டது] ய

சுரு-ஆம், அறி—பெரியானாத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக்குற்றங்களையும் கழிந்த அர
சன் தன்னைத் தீயவழியில் விலக்கி நல்வழியிலேசெலுத்
தும் பேரறிவுடையவனாத் தனக்குத் துணையாகக்கொ
ள்ளதல். அதிகார முறைநமபும் இதனால் விளங்கும்.
பேரறிவுடையவராவார் - அரசாட்சிக்குக் குற்றம் வாரா
மற் காத்தற்குரிய அமைச்சர் புரோகிதர்:

அறனறிந்து முத்த வறிவுடையார் கேண்மை - *
திறனறிந்து தோர்ந்து கொளல். - - - க.

இ-ள். அறனறிந்து-அறத்தினை துட்பந்தை அறிந்து—
முத்த-(தன்னின்)முத்த—அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது
—கேண்மை - நட்பை—தோர்ந்து - (அதனை அருமையைத்)
தெரிந்து—திறனறிந்து-(கொள்ளுந்)திருமறிந்து—கொளல் -
(அரசன்)கொள்ளக்கடவன். எ-று. ஐஃ முத்தல்- அறிவாலும்,
சிலத்தாலும், காலத்தாலும்,முத்தீதல். அறிவுடையார்-நீதியை
யும்,உலகியலையும், அறிதலையுடையவர். திறனறிதலாவது-நன்கு
மதித்தல் - உயரச்செய்தல் - அவர்சொல்வழிநடத்தல். இவை
முதலாக அவர் தனக்கு உள்ளாந்திறமறிந்து செய்தல். (ச)

உற்றதோய் நீக்கியருஅமை முற்காக்கும் - *
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். - - - உ.

இ-ள். உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்

ரு) வந்த—தோய்-துன்பங்களை—நீக்கி-(நீக்கும் விதம் அறிந்து) நீக்கி—உருமை - (பின் அப்படிப்பட்டவை) வாராதப

டி—முற்காக்கும்-முன் (எறிந்து) காக்கவல்ல — பெற்றியார்-தன்மையுடையவரை—பேணி - அவர் * மகிழ்த்தக்கவைகளேச் செய்து—கொளல்-(அரசன் | துணையாகக்) கொள்ளக்க

விழுத்தக்கவை, தங்குமதிக்கைமுந்நானவை,

சுரு-ஆம், அதி—பெரியாராத்துணைக்கோடல். மகன

உவன். எ - று. தெய்வத்தால்வருந் துன்பங்களாவன - மழையில்லாமையாலும், அதிகமழையாலும், காற்றுத் தீப் பிணி இவைகளாலும் வருவன. அவை - கடவுளையும், தக்கோரையும், நோக்கிச் செயப்படுந் சாந்திகளால் நீக்கப்படும்.—மக்களால்வருந் துன்பங்களாவன - பகைவர் - கள்வர் - சுற்றத்தார் - தொழில்செய்வார் - இவர்களால்வருவன. அவை சாம பேத தான தண்டங்களாகிய நால்வகையுபாயங்களுள் வற்றதனால் நீக்கப்படும்.—முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச் சாந்திகளாலே காத்தலும், மனிதரால் வருமவைகளை அவரது குணம்+இங்கிதம் * ஆசாரம்செயல் என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புறோகிதமாயும் - மந்திரிகளையும் - சொல்லியபடியாயிற்று. இவை யிரண்டுமீட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணமும் அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும், கெளஞரும் விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அரியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப் - *

பேணித் தமராக் கொளல். - - - - - ரு.

இ.ள். பெரியாரை—பேணி - அவர் மகிழ்த்தக்கவைகளைச்
செய்து—தமரா - தமக்குச் சிறந்தவராக—கொளல் - கொள்
ளுதல்—(அரசர்க்கு) - அரியவற்றெல்லாம் - அரியபேறுக
ள்பலவினும்—அரிதே. எ - று. ✽ உலகத்திலே அரியவையெ
ல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்ற
து இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதலைக்குறித்தென்க. (ரு)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல் - - *

வன்மையு னெல்லாத் தலை. - - - - - ரு.

இ.ள். தம்மிற்பெரியார் - (அறிவுமுதலானவைகளாலே) த
ம்மின்மிருந்தவர் — தமரா - தமக்குச்சிறந்தவராக—ஒழுகுத
ல் - (தாம் அவர்வழியிலே நின்று) நடத்தல்—(அரசர்க்கு)—
வன்மையுனெல்லாம்-வலியுடைமைபலவினும்—தலை - முதன்
மைபாம். எ - று. ✽ இப்பெரியார் பொருள்படையரன்க

✦ ஒத்திதம், குறிப்பால் திகழும் உறப்பினதொழில்.

* ஆசிரியர், குறிப்பின்றி திகழும் வேறையறி.

நாகுடி சடு-ஆம், அறி—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

னால் நீக்கக்கூடாதவைபாடிய தெய்வத்தால் வருந்துன்பமுத
லானவைகளையும் நீக்குதற்கு உரியவராகலால் அவைகளாலாகி
ய வலியினும் இத்துணை வலிசிறந்த தெனப்பபட்டினம். (சு)

சூழ்வார் கண்ணாக வொழுகலான் மன்னவன் - *

சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். - - - - - ரு.

இ-ள். சூழ்வார்-மந்திரிகளை—கண்ணாக-கண்ணாகக்கொண்
டு—ஒழுகலால்-(தன்பாசம்)நடத்தலால்—மன்னவன் |—சூழ்
வானா-அப்படிப்பட்டமந்திரிகளை—சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து—

கொளல். (தனக்குத்துணைபாகம்) கொள்ளக்கூடவன். எ-று. இ
தானே ஆராயவல்லவரையிருந்தாலும் அளவில்லாத தொழில்க
ளால் வருத்தமடைபு மரசனது பாசம் அவ்வாராய்தலொன்
றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிதுநடவாமை
பற்றி. அவனாக் கண்ணாக்கிச்சொல்லினார். ஆராய்தல் - அமை
ச்சியலிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கண முள்ளவனொன்பதனை
ஆராய்தல்[இவை மூன்றுபாட்டானும் பெரியானாத் துணைக்
கொள்ளுதலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

தக்கா ரினத்தனய்த் தானொழுக வல்லானைச் - *
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். - - - - ன்.

இ-ள். தக்காரினத்தனய் - போக்கியராகிய இனத்தினையு
டையனாகி—தானொழுக. தானும் (அறிந்து) நடக்க—வல்லா
னை-வல்லவரசனை—செற்றார் - பகைவர்— செயக்கிடந்தது-
செய்யக்கிடந்த ஒருதன்புமும்|—இல்-இல்லை. எ - று. இ
க்கார்-அந்நொழுக்கங்களாலே தகுதியுடையவர். ஒழுகுதல்-
அறந்திகளின்வழி தவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் - கூடினவ
ரைப்பிரித்தல்-வேறுபகைவினைத்தல் - எங்கிற இவைகளாலு
ம், வலிமைபாலும், பகைவர்செய்யும் துன்பங்கள் பலவகை
ப்பட்டிருப்பினும் - தானும் அறிந்து அறிந்தோரது சொல்
லையும்கேட்டு நடக்கையால் - அத்துன்பங்களிலே ஒன்றும் வா
ராதென்றற்கு - செற்றார் செயக்கிடந்ததில்லென்றார். (ஈ)

இடிக்குந் துணையாறா யாள்வாறா யாரோ - *
கெடுக்குந் தகைமை யவர். - - - - எ.

இ-ள். (நீயவைகளைக்கண்டால்)—இடிக்கும்-கோபித்துப் புத்திசொல்லும் --- துணையாறா - துணையாந்தன்மையை யுடையவனா—ஆள்வாறா - (இவ்நமச்சூச்சிறந்தவரென்றுகொ

சடு-ஆம்,அதி—பெரியாராத் துணைக்கோடல். ராகு

ண்டு) ஆளுகிற அரசனா ---கெடுக்குந்தகைமையவர் - கெடுக்கும்பெருமையையுடையபகைவர் |—யார் - (உலகத்தில்)யார். எ-று. *நீயவை - பாவங்களும் நீதியல்லாதவையும்,--- துணையாந்தன்மையாவது - தமக்கு அவையில்லாமைபும், அரசனிடத்து அன்புடையவராயிருக்கையும், ஆம். அப்படிப்பட்டவர் - நல்வழியி னீங்கவிடாமைபால் - அவரையாளுமரசர்-ஒருவராலும் கெடுக்கப்படான்பதாம். ஏ - அசை. [இவையிரண்டுபோட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடிப்பாராயில்லாத வேமரா மன்னன் - - *
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும். - - - - அ.

இ-ள். இடிப்பாரா - கண்டித்துப்புத்திசொல்வாரா ---இல்லாத - (தனக்குத்துணையாகக்)கொள்ளாமைபால் --- ஏமரா - காவலற்ற-மன்னன் | --- கெடுப்பாரிலானும் - (பகையாய்க்) கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும் --- கெடும் - (தானே)கெடுவான். எ - று. * கெடுப்பார் உண்டாயிருப்பொன்பது தோன்ற - இலானுமென்றார். தானேகெடுதலாவது - பாகனில்லாத யானைபோல்-வழியல்லாதவழியிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாந் - - *
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை. - - - - எ.

புல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே - *
தல்லார் தொடர்கை விடல். - " " " " ய.

இ-ள். (அரசன்)—நல்லார் - பெரியவரோடு -- தொடர்
கைவிடல் - நட்புக்கொள்ளாதுவிடுதல் | —(தான் தனியாய்வி
ருந்துகொண்டு) — பல்லார் - பலரோடும் — பகைகொள்ளி
ன்-விரோதங்கொள்ளுதலின்—பத்தித்த - பத்துப் பஞ்சு அ
ளைய சடு - ஆம், அதி—பெரிபாணத்துணைக்கோடல்.

புத்த—தீமைத்தே-தீமைபையுடையதேயாம். ஏ-று. ❀ பலர் பகையாய் ஒரு முகமாயெதிர்த்தகாலத்து ஒருவிதத்தாலே பிழைத்தல் கூடினாய் கூடும் பெரியோர் நன்பை விட்டால் ஒரு விதத்தாலும் பிழைத்தல் - கூடாமையால் இதுசெய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதுசெய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

[illegible]

சக-ஆம், அடி— சித்திரிணஞ்சேராமம்.

அஃதாவது - சிறியவினத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய
வினமாவது - தலாதிதே தன்மையும் தீயதிலே தீமையும்

ம் இல்லைபென்போரும், விடரும், தூர்த்தரும், முதலாயின கூட்டம். அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் கெடுக்கு மிடல்பின்பாகிய இதனைப் பொருந்தினால் பெரியா ளாத்துணைக் கோடல் பயனில்லைபென்பது அறிவித்த ம் குத்து அது அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

சிற்றின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான் - - *
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். - - - - க.

இ-ள். பெருமை-பெரியோரியல்பு|—சிற்றினம் - சிறியவி னத்தை|—அஞ்சும்.—சிறுமைதான் - மஹைச்சிறியோரியல் பு|—(அதுசேர்ந்தபொழுதே)—சுற்றமா - (தனக்கு) உறவா க—சூழ்ந்துவிடும்-எண்ணித் துணியும்.எ-று. தம்மறிவுவே

றுபடம் விதமும் அதனால் தமக்கு வரும் துன்பமும் நோக்க லால் அறிவுடையார் அஞ்சுவனானும், அறிவு ஒற்றுமைப்பட்டு நிற்கையால் வேறுநோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக் குச் சுற்றமாகத் துணிவொன்றும், சொல்லினார். பெரியோரு ம் சிறியோரும் ஆன குணத்தோரது அஞ்சதலும் அஞ்சாமை

யுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களின்மேல் ஏற்றிச்சொல்லப்பட்டன. [இதனால் சிற்றினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிலத்தியல்பா வீரீதிரிந் தற்றாகு மாந்தர்க் - - *
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு. - - - - உ.

இ - ள். நீர்-நீரானது—நிலத்து-(தான்சேர்ந்த)நிலத்தின சக-ஆம்,அதி—சிற்றினஞ்சேராமை

து—இயல்பான்—இயல்பினாலே—திரிந்து- (தனது) தன்மை
வேறுபட்டி—அற்றாகும் - அந்நிலத்தினது தன்மையதாகும்.
—(அதுபோல்)—மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு—அறிவு-அறிவா
னது|—இனத்து -(தாம்சேர்ந்த) இனத்தினது—இயல்பு-இ
யல்பினாலே— (திரிந்து) - தனது தன்மையேறுபட்டி — அ
தாகும்-அவ்வினத்தினதுதன்மையதாகும். எ-று. ✽ [அகாச
த்திலே தன்றன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோமிசேர்ந்த
விடத்து நிறஞ்சுவை முதலாகிய குணங்கள்போல் தனித்திருக்
கையிலே தன்றன்மையதாயிருந்த அந்நீருக்குப் பிரவினத்தோ
மிசேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில்கள்வேறுபடு
மென்று இதனால் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது. (உ)

மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு - ✽
மின்னு நெனப்பினு சொல். - - - - - ரு.

இ-ள். மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு — உணர்ச்சி - பொதுவறி
வானது|—மனத்தான்-(தம்)மனத்தினாலே—ஆம் - உண்டா
கும்.—இன்னுநெனப்பிடம் - (இவன்) இப்படிப்பட்டவனெ
ன்று (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற—சொல் - சொல்லா

னது|—இனத்தான் - இனத்தினாலே—ஆம்-உண்டாகும். எ-
று. ✽ இயற்கையாகிய ஐம்புலவறிவு மாந்திரத்துக்கு இனம்
வேண்டாமையால் - அதனை மனத்தானுமென்றும், செயற்கை
யாகிய சிறப்பறிவுபற்றி- நல்லவனென்றாவது தீயவனென்ற
வது உண்டாகுஞ் சொல்லுக்கு இனம் வேண்டிதலால் - அதனை

இனத்தானுமென்றும், சொல்லினார். உபமான பிரமாணத்
தை அங்கீகரிப்பாமல் அவ்வுறிவு வேறுபாடும் மனத்தாலாமெ
ன்பாரா நோக்கி இதனால் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.] ந

மனத்து னதுபோலக் காட்டி யொருவற் - - *

மினத்துள தாகு மறிவு. - - - - ச.

இ-ள். அறிவு-அச்சிறப்பறிவு | — ஒருவற்கு — மனத்து
மனத்தினிடத்து — உதுபோல - (அப்போதே) உண்டாவ
துபோல்—காட்டி-(தன்னைக்) காட்டி — இனத்து - (அவன்
சேர்ந்த)இனத்தினிடத்தே—உதாாகும்-உண்டாகும். எ - று
மெய்யை நோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளதுபோலக்
காட்டியும், பின்னோக்கியவிடத்தேபழிய இனத்துள்ளதாகி
யும் இருக்கையால் - காட்டி எனவிறந்தகாலத்தினாலே சொல்
சக-ஆம், அங்—சுற்றினஞ்சேரமை.

லினார். [சிறப்பறிவும் மனத்திடத்து அப்போதே உண்டாவ
தென்பவனாநோக்கி அங்கே வெளிப்படு மனவெழுள்ளது அ
தற்கு மூலம் இனமென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

மனந்துய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு - *

மினந்துய்மை தாவா வரும். - - - - ரு.

இ-ள். மனம் - (அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகி
ய)மனம்—தூய்மை- பரிசுத்தஞகைத் தன்மையும்—செய்வி
னை-செய்தொழில் — தூய்மை - பரிசுத்தஞகைத் தன்மையு
ம் ஆகிய—இரண்டும்|—இனம் - (சேர்ந்த) வினம் — தூய்

மை - பரிசுத்தஞகைத்தன்மை—தூவா - பற்றுக்கோடாக—
வரும்-உண்டாகும். எ-று. ~~ஐ~~ மனந் தூயஞதலாவது-சிறப்ப
நிபுவெளிப்பிம்பம்படி இயற்கையாகிய அறியாமையினிங்குதல்.
செய்வினை தூயஞதலாவது - மனோவாக்குகளாலே செய்யப்
படுகிற நல்லதொழிலையுடையவனாகுதல். [ஒருவன் பரிசுத்தவி
னத்தனாகவே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்தம
னத்தனாகி அம்மனத்தினிடத்தே சிறப்பறிவுதோன்ற அதனால்
பரிசுத்தமான சொல்லும்செயலும் உடையனாவனென்று இ
தனால் இனத்தில் உள்ளதாம் விதம் சொல்லப்பட்டது] (௫)

மனந் தூயர்க் கெச்ச நன்றாகு மினந் தூயர்க் - *
இல்லைநன் றாகா வினை. - - - - - எ.

இ-ள். மனந் தூயர்க்கு - மனது பரிசுத்தமானவர்க்கு—
எச்சம்-மக்கட்பேறு!—நன்றாகும்.—இனந் தூயர்க்கு-இன
ம் பரிசுத்தமானவர்க்கு—நன்றாகாவினை - நன்றாகாதசெயல்!
—இல்லை-(யாதும்) இல்லை. எ-று. ~~ஐ~~ காரணத்திலே எந்தக்கு
ணம் உள்ளது அது காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் த
ந்தைகுணம் ஐமந்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பதுபற்றி - எ
ச்சநன்றாகு மென்றும், நல்வினத்தோடு எண்ணிச்செயப்படு
தலால்-இல்லை நன்றாகாவினை யென்றும், சொல்லினார். (௬)

மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மனநல - - - *
மெல்லாப் புகழுந் தரும். - - - - - எ.

இ-ள். மன்னுயிர்க்கு - நிலைபெற்றவுயிர்களுக்கு—மனநல
ம்-மனத்தினதுநன்மையானது!—ஆக்கம் - செல்வத்தை?—
(தரும்.)—இனநலம்-இனத்தினதுநன்மையானது!—எல்லா

ப்புகழும்-(அதனோடு)எல்லாப்புகழ்களையும்)---தரும். எ :று.
 * மனது நன்றாகுகதானே அறமாகலால் அதனை ஆக்கந்த
 ருமென்றும், புகழ்கொடுத்ததற்குரிய தல்லோர்தாமே இனமா
 கலால் - இனநலமெல்லாப்புகழந் தருமென்றும், சொல்லினா
 ரீ.--[முன்னே மனநன்மை இனநன்மைபற்றி வருமென்பத
 னை உட்கொண்டு அதை இயல்பாகவே யுடையார்க்கு இவ்வி
 னநன்மை வேண்டாமென்பானா நோக்கி அதுவேயல்லா
 மல் அப்படிப்பட்டபலவும் தருமென்று அவர்க்கும் இதுவே
 ன்மென்பது இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.]

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க் *
 கினநல மேமாப் புடைத்து. * * * * *

இ-ள். மனநலம்-மனநன்மையை--நன்கு-(முன்னே) நல்
 வினையினாலே--உடையராயினும்-(தாம்) உடையவராயிருந்
 தாலும்--சான்றோர்க்கு - நிறைந்தோர்க்கு--இனநலம்-இன
 நன்மையானது |--எமாப்பி- (அதற்கு) வலிமையாதலை)---
 உடைத்து. எ :று. * அந்நலவினை உள்ளவிடத்தும் மனநல
 த்தை வளர்த்துவருதலால் அதற்கு வலியாதலுடைந்தாயிற்று.

மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றொன்று *
 மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து. * * * * *

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)--மனநலத்தின் - மனநன்மையால்--
 மறுமை-வருபிறப்பின்பம்|--ஆகும் - உண்டாம்.--மற்றொ
 னும்-அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும்|--இனநலத்தின் - இனந
 ன்மையால்--எமாப்பி - வலிமைபெறுதலை)---உடைத்து. எ :

அ. ஐயு மனநலத்தினாலு மறுமையென்பது - மறுமையெய்த் தரு வது மனநலமையேயெனொன்று அய்ந்து என்கிறமதத்தை உ டன்பட்டுச் சொல்லியபடி. [சிலவேளைகளிலே தமோகுணந் தினாலே மனநலம் வேறுபட்டாலும் நல்லினம் திருத்தியது மையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்று - அது நிலைபெறச் செய்யுமாறு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] இவை ஐந்துபா ட்டாலும் சிற்றினஞ் சேராமையினது சிறப்பு நல்லினம் சே ர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தினாலே சொல்லியபடி அறிக. (க)

நல்லினத்தி னூங்குந் துணையிலல் தீயினத்தி - *
 னல்லற் படுப்பது உ மில். - - - - - ய.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—நல்லினத்தினூங்கு - நல்லினத்தி னுள்-ஆம், அதி—சிற்றினஞ்சேராமம்.

ஸ்மிருந்த—துணையும் | — இல்லை.—தீயினத்தி (ஊங்கு)-தீ யினத்தின் ஸ்மிருந்த— அல்லற்படுப்பது உம் - பகையும்|— இல்-இல்லை. எ-று. ஐயு ஊங்குபின் ஊங் கூட்டப்பட்டது. நல் லினம் அறிபாமைமைய நீக்கித் துயரப்படாமல் காத்தலால்- அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவை நீக்கித் துயரப் படச் செய்தலால் அதனைப் பகையென்றும், சொல்லினார். [இதனால்வியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன.]

சுள்-ஆம், அதி—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான்செய்யுந்தொழில்களை ஆரா பீந்து செய்யுந்திறம். அச்செயல் பெரியானாத் துணைக் கொள்ளுதல் பயனுடைத்தாய விடத்து அவருடன் செ ய்யப்படுவதாகலால்-இது சிற்றினஞ்சேராமையின் பின் னவத்கப்பட்டது.

அழிவது உ மாவது உ மாதி வழிபயக்கு - - *
முதிய முஞ் சூழ்ந்து செயல். - - - க.

இ.வ். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — அழிவது உம் - (அப்
போது அதனால்) அழிவதையும் — ஆவது உம் - (அழிந்தால்
பின்னே) ஆவதையும் — ஆகி - ஆய்நின்றது — வழிபயக்கும் - பிற
காலத்துத்தரும் — ஊதியமும் — இலாபத்தையும் — சூழ்ந்து - ஆ
ராய்ந்து — (உறுவதாயின்) — செயல் - செய்யக்கடவன். எ-
று. * உறுதலாவது - செய்திற்போது அழிவதின் ஆவது மி
ஞ்ந்து பிற்காலத்தும் வளர்ந்துவருதல். அழிவதில்லாமை
பால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார். எனவே அவ்வு
தியம் பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்தி
ருந்தாலும் விடலாகாதென்றதாயிற்று. இரண்பிகாவத்திலும்
புயனுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டு மென்பதாம். (க)

தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க் *
கரும்பொருள் யாதொன்று மில். - - - உ.

இ.வ். தெரிந்த - (தம்மாலே) தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட —
இனத்தொடு — தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந்தொழிகு) ஆராய்ந்
து — எண்ணி - (பின்னேதாமேயும்) எண்ணி — செய்வார்க்கு -

*எ-ஆம், அதி — தெரிந்துசெயல்வதை.

செய்தமுடிக்கவல்ல அரசருக்கு—அரும்பொருள் - பெறுதற்
 கரியபொருள் |—யாதொன்றும் — இல்-இல்லை. எ - று. ~~ஐ~~ தொ
 ழிலாவது - போர்க்குச் செல்லுகைமுதல் வெல்லுகை முடிவா
 கிய தொழில்.—பொருள்களுக்கு ஏதுவாகிய வதனில் தவறா
 மையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதிலே பெறுவாரொ
 ண்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செய்பதற்குந் தொ
 ழிலும் அதுசெய்யும் விதமும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அக்கங் கருதி முதலிழக்குந் செய்வினை - - *
 பூக்கா ரறிவுடையார். - - - - - ஈ.

இ.ள். அக்கங் கருதி - (பின்பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தை
 நோக்கி—முதல்-(முன்பெற்றுள்ள) முதலையும்—இழக்கும்-
 இழத்தற்கு ஏதுவாகிய—செய்வினை-தொழிலை? — அறிவுடை
 யார் |—ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார். எ - று. ~~ஐ~~ ஆக்கமேயன்
 றி முதலிழக்குந்தொழில்உளாவன-வனியும் காலமும் இடமும்
 அறிவாமல் பிறர் தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்
 தையும் இழத்தல்போல்வன. உம்மை வருவிக்கப்பட்டதுமுன்
 செய்துவந்த வினையாயினுமென்றற்குச் செய்வினையென்றார்.

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு - - *
 மேதப்பா டஞ்சு பவார். - - - - - ச.

இ.ள். இளிவென்னும் - (தமக்கு) இளிவசவென்னும்—எ
 தப்பாபி-குற்றமுண்டாதலை—அஞ்சுபவர் | — தெளிவிலதனை-
 (இனத்தோபும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) துணியப்படாததொ
 ழிலை?—தொடங்கார். எ - று. ~~ஐ~~ தொடங்கினால் நடுவிலேயு
 ம் மடங்குதல் கூடாமையால் தொடங்காரென்றார். இளிவச
 வ - அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைந்தவிடத்துஅத
 ன்மேலும் அறியும் மானமும் இலவென்று உலகத்தார் இகழு
 மிகழ்ச்சியாம். அது நிச்சயமாகவே உண்டாமாதலால் தெ

ளிவுள்ளவிடத்துத் தொடங்குகவென்பதாம். (ச)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப் - - - *
பாத்திப் பரிப்பதோ ராறு. - - - - - ௫.

இ-ள். வகை-(சென்றவநடக்கும்) விதங்களைப்பெல்லாம்—
அறச்சூழாது - முற்றவெண்ணமல் [சிலவெண்ணிய வளவி
வென்றபடி]—எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல்.

ரீள்க் சன்-ஆம்,அதி—தெரிந்துசெயல்வகை.

ல்|—பகைவரை - அப்பகைவரை—பாத்தி - வளருநிலத்திலே
—பரிப்பது - நிலைபெறச்செய்வது—ஒராறு-ஒருவழியாம். -
து. ௫. வகையாவன-வளி காலம் இடம் என்கிற இவைகளால்
தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழி
லைத் தொடங்கும்விதமும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும்,
அவைகளை நீக்கும்விதமும், அவ்வாவெல்லும்விதம், அதனாலே
பெறும்பயனும், முதலானவை. சிலகுறைந்தாலும் பகைவர்
க்கு இடமாய் ஆதலால் முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டுமென்
பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விடத்தகுந்தொழிலும்
விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும், சொல்லப்பட்டன.] ௫

செய்தக்க வல்ல செய்க்கெடுஞ் செய்தக்க - - - *
செய்யாமை யானும் கெடும். - - - - - ௬.

இ-ள். (அரசன் தனது தெர்ழில்களிலே) — செய்தக்கவல்
ல - செய்யத்தகாதவைகளை — செய - செய்தலால் — கெடும்-
கெடுவான். — (இனி அதனாலே மாத்திரமல்லாமல்) — செய்
தக்க-செய்யத்தக்கவைகளை — செய்யாமையானும் - செய்பா

மையினாலும்—கெடும்—கெடுவான். எ-று. ✽ செயத்தகாதவை-பெருமுயற்சியையுடையவையும் - செய்தாற்பயனில்லாதவையும், பயன் சிறிதானவையும், ஐயமானவையும், பின்னே துயரம் விளைப்பவையும், ஆம்.—செய்யத்தக்கவை-முன்சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு எதிரானவை. — இனிச்செய்தல் செய்பாமைகளால் அறிவு ஆண்மை பெருமை என்ஈற மூவகைப்பட்ட ஆற்றல்களிலே - பொருளும் படைபும் எனவிருவகைப்பட்ட பெருமையானது சுருங்கிப் பகைவர்க்கு எளியவனாவான் ஆதலால் இரண்டும்கேட்டிற்கு ஏதுவாயின. [இதனால் செயத்தக்கவைகளைச் செய்து விடத்தக்கவைகளை விடுகவென்று இருவகையும் உடன்சொல்லப்பட்டன.] (சு)

எண்ணித் துணிக கருமத் துணிந்தபி - - - ✽
 'எண்ணுவ மென்ப திழுக்கு. - - - எ.

இ-ள். கருமம்-(செயத்தக்க)தொழிலும்—எண்ணி-(முடிதும் உபாயத்தை)எண்ணி—துணிக - தொடங்கக்கடவன்.—துணிந்தபின் - தொடங்கியபின்—எண்ணுவம் - எண்ணக்கடவோமென்பது—இழுக்கு-குற்றமாகலால். எ-று. ✽ உபாய ஈஎ-ஆம்;அறி—தெரிந்துசெயல்வகை.

மாவது-கொடுத்தல் - இன்சொற்சொல்லல் - வேறுபடுத்தல் ஒறுத்தல் - என்பன. இவற்றைவடதுலார் - தானம்-சாமம்-பேதம் - தண்டம் - என்பர். இவையெல்லாம் எண்ணுதுதொடங்கில் அத்தொழில் பகைவனால் விலக்கப்பட்டு முடியாமை யாலும், நடுவே விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன் பின் துயரப்படுவானாதலால் இழுக்கென்றார். செயத்தக்கவையும் உபாயம் அறிந்து தொடங்கவேண்டு மென்பதாம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று - - - *
 போற்றினும் பொத்துப்படும. - - - அ.

இ-ள். ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால் — வருந்தாவருத்த
 ம்-(கருமத்தைக் குறித்து) வருந்தாதமுயற்சியானது | —பல
 ர்நின்று-(துணைவர்)பலர்நின்று—போற்றினும் - (புணாபா
 மல்) காப்பினும்—பொத்துப்படும்-புணாபடும்.எ-று. **ஐ**மு
 டியு முபாயத்தாலே முயலலாவது - பொருளாகைக்காரனிட
 த்தே கொடுத்தலையும், நயிநிலையாளன் - சோம்பலாளன்-

பிறரோடு போர்செய்து நொந்தவன் - இவரிடத்தே இன்
 சொல்லையும், துணைப்படையாளன் - தன் பகுதியோடு பொ
 ருந்தாதவன் - இவரிடத்தே வேறுபடுத்தலையும், இவைகளின்
 வழிவாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும் - நம்பக்கூடாத கீழ்மக்
 களிடத்தேயும் - ஒறுத்தலையும், செய்து-வெல்லும் வழியால்
 முயற்சி செய்தலாம்.—புணாபடுதல்- நன்மையைத்தாராது தீ
 மையைத் தருதல். உபாயத்தின் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (அ)

நன்றற்ற வுள்ளுந் தவறுண் டவரவர் - - - *
 பண்பறிந் தாற்றுக் கடை - - - க.

இ-ள். (வேற்றரசரிடத்து) — நன்று - நல்லவுபாயத்தை
— ஆற்றலுள்ளும்—செய்தலுள்ளும்—தவறு - குற்றம் | — உ
ண்டி.—அவரவர் - அவரவருடைய—பண்பு - குணங்களை — அ
றிந்து—(ஆராய்ந்) தறிந்து—ஆற்றாக்கடை - (அக்குணங்களுக்கு
கு இசையச்)செய்யாவிடத்து. எ.று. ஐ. நல்லவுபாயம்—கொ
டுத்தலும் இன்சொற் சொல்லலும், ஆம்.—அவரவர் குணங்க
ளை அறிந்து செய்யாமையாவது - அவைகளுக்கு உரியவரல்
லாரிடத்தே செய்தல். தவறு—தொழின்முடியாமை. (க)

—உ

சா-ஆம், அதி—தெரிந்துசெயல்வகை.

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொய *
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. - - - ய.

இ-ள். தம்மொயி - தமதுநிலைமையோயி — கொள்ளாத -
பொருந்தாத உபாயங்களை — (அரசர்தொழில் முடித்தற்பொ
ருட்டுச்செய்வாராயின்) — உலகு - உலகமானது | — கொள்
ளாது - அங்கீகரியாது. [இகழுமென்றபடி]. — (ஆதலால்)
—எள்ளாத - (அவ்வுலகத்தால்) இகழப்படாத உபாயங்களை
—எண்ணி - நாடி—செயல்வேண்டும், எ.று. ஐ. தமது நிலை
மையோயி பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது - தாம்
வலியரா யிருந்துகொண்டு மெலியார் செய்தற்குரிய தான

சாம் பேதங்களைச் செய்தலும், மெலியராயிருந்துகொண்
டு வலியார் செய்தற்குரிய தண்டம் செய்தலும், ஆம். இவை
அறிவில்லார் செயல்களாதலால் - உலகங் கொள்ளாதென்றார்.
[இவை நான்கு பாட்டாலும் செய்யப்படும் தொழில்களுக்
கு உபாயமும் அதனரிமையும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

*****
*****

சுஅ-ஆம், அதி—வலியறிதல்.

அஃதாவது - அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செய்த குறித்
த அரசுநவன் நாவ்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அ
றிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் - *
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல். . . . .

இ-ள். வினைவலியும்-(தான்செய்த் கருதிய)தொழிலது வலி
மைமையும்—தன்வலியும் - (அதனைச்செய்துமுடிக்கும்)தன
துவலிமைமையும்—மாற்றான்வலியும் - (அதனைவிலக்கும்) ப

கைவனது வலிமைமையும்—துணைவலியும்-(இருவர்க்கும்)து
ணைபாவோரதுவலிமைகளையும்—தூக்கி - ஆராய்ந்து— (தன்
துவலிமைமிகுமாயின்)—செயல். (அத்தொழிலைச்) செய்
க்கடவன். எ - று. இந்நாவ்வகைவலிகளுள்-தொழில் வலி-
கோட்டைபைவனைத்தலும்-பிடித்தலும் - முதலாகிய தொழி
ல்களாலும், மற்றவை முவகை யாற்றல்களாலும், கூறுபடித்
தி ஆராயப்படும். — தன்வலிமை மிகுந்தவிடத்துச் செய்க

வென்றதனால் தேற்றல் நிச்சயமாகிய தன்வலிமைக் குறை
வினிடத்தும், வெல்லுதல் ஐயமாகிய தன்வலிமையும் அவன்
வலிமையும் ஒத்தவிடத்தும், ஒழிகவென்றதாயிற்று. (க)

ஒவ்வ தறிவ தறித்ததன் கட்டங்கிச் - - - *
செல்வார்க்குச் செல்லாத நில். - - - உ.

இ-ள், ஒவ்வது - (தமக்குச்) செய்யக்கூடுந்தொழியும் —
அறிவது - (அதற்கு) அறியவேண்டும்வலியையும் — அறிந்து
அதன்கண் - அதவிடத்து — தங்கி - (முனமொழிகளை எப்
போதும்)வைத்து — செல்வார்க்கு - (பகையின்மேலே)செல்
வார்க்கு — செல்லாதது - முடியாதபொருள் | — இல் - இல்லை
எ - று. ❀ இங்கே அறிவது துணைவலியாம் - எல்லாப்பொருள்
களையும் எளிதிலே அடைவொன்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்
டாலும் வலியின் பகுப்பும், அதனை அறிந்து பகைமேற்செல்
வோர் பெறும்பயனும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உடைத்தம் வலியறிபா ஈக்கத்தி னூக்கி - - - *
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர். - - - கூ.

இ-ள், உடை - (தலைவனாகிய) புடைய — தம்வலி - தமதுவ
லிமையினனவை — அறியார் - தெரிந்துகொள்ளாதவராகி —
ஊக்கத்தின் - மனவெழுச்சியால் — ஊக்கி - (தம்பின் வலிபவ
ரோடு) மீடார்செய்யத்தொடங்கி — (அவர்வருத்தலால் அது
செய்து முடிக்கப்பெருமல்) — இடைக்கண் - நயினிலே — மு
ரிந்தார் - கெட்டவரசர் | — பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர். எ -
று. ❀ மூவகையாற்றல்களுள்ளும், சிறப்பினதாகிய அறி

வை புடையவர் சிலராதலால் முரிந்தார்பலவொன்றார். அதனால்
தம்வலிமை அறிந்தேதொடங்குவென்பது குறைந்துநின்றது.

அமைத்தால் கொடுகா னளவறியான் றன்னை *
வியந்தான் வினாத்து கெழும். - - - ச.

இ-ள், ஆங்கு-அயல்வேந்தரிடத்து— அமைந்து - பொரு
ந்தி—ஒழுகான்- நடவாதவனாகியும்—அளவு - (தன்வலி) யள
வை—அறிபான் - அறிபாதவனாகியும்—தன்னை— வியந்தா
ன்-மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடுபகைத்த) அரசன் | —வினா

ந்து-வினாவாக—கெடும்-கெடுவான். எ - று. ஐ பகைத்தல்
வியத்தலாவதனின் வியந்தானென உபசரித்தார். தப்பாய்

ச.அ.ஆம், அதி—வலியறிதல்.

நடத்தலாவது, வலிமையறிந்து பகைத்தலாவது, அயல்வேந்த
ரோடு செய்த்தக்கதாயிருக்க இவை யில்லாமல் தான்மெலிய
வனாயிருந்துகொண்டு அவரோடு பகைத்தவனுக்கு ஒருபோ
தும் நிலையில்லாமைபால் வினாந்துகெடுமென்றார். [இவை
யிரண்டுபாட்டாலும் தன்வலிமை யறிபாதவிடத்து உண்டா
கும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பி வி பெய் சாகாடு மச்சிறுமப் பண்டஞ் - *
சால மிகுத்துப் பெயின். - - - - இ.

இ-ள். பிவி-மயிலிறகை—பெய் - ஏற்றப்பெற்ற—சாகா
டும்-பண்டியும்| — அச்சிறும் - அச்சுமுறியும்.—அப்பண்ட
ம்-அம்மயிலிறகை— (அதுகமக்குமளவினல்லாமல்) —சால
மிகுத்து-மிகவும் அதிகப்படுத்தி—பெயின்-ஏற்றினால்,எ-று.
ஐ உம்மை - பண்டியினது வலிமையையும், மயிலிறகினது
மெலிமையையும் காட்டிநின்றது. — (எளியொன்றுபலரோ

மும் பகைகொள்வோன் தான்வலியவருயிருந்தாலும் அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவானென்னும் பொருள்பட நிற்றகையால் - இது பிறிது மொழிதலணி) [அது செயலாகா தென்றமையின் - இதனால் பகைவன் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறிபாதவிடத்துப் பபிங்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

நுனிக்கொம்ப றேறின ரஃதிறத்துக்கி - - - *
னுயிரிக்கெறுதி யாகி விடும். - - - - - ள்.

இ-ள். கொம்பர் - (ஒருமரக்) கொம்பினது - துனி - துனியிலே - ஏறினார் - ஏறிநின்றவர் - அஃது - அவ்வளவிலே - இறந்து - கடந்து - ஊக்கின் - (மேலும் ஏற) மனவெழுச்சிகொள்ளின் - (அவ்வெழுச்சி) - உயிர்க்கு - (அவ) ருயிர்க்கு - இறுதியாகிவிடும் - முடிவாகிவிடும். எ-று. * இறுதிக்கு ஏதுவாமதனை இறுதியென்றார். பகைவர்மேற் போர்க்குச் செல்லத் தொடங்கித் தன்னுலே கூடியமட்டும் சென்றுநின்றான் பின் அவ்வளவிலே நிலலாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுஞ் செல்லுவானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு ஏதுவாகாமல் அவனுயிர் முடிதற்கு ஏதுவாகும். என்கிற பொருள்பட நிற்றகையினாலே இதுவும் அவ்வணி [அளவறிந்து நிற்சுவேண்டுமெ ன்றமையின் இதனால் தொழில்வலிமை அறிபாத விடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

ச-ஆ-ஆம், அந்—வலியறிதல்.

ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் - - - *
போற்றி வழங்கு நெறி. - - - - - ள்.

இ-ள். ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே—அளவு - (தனக்குள்ளுள்ளபொருளி) னளவை—அறிந்து—ஈக - (அதற்கு ஏற்கக் கொடுக்கக்கடவன். — அது - அக்கொடுத்தலானது | — பொருள் - பொருளை—போற்றிவழங்குநெறி-காப்பாற்றிக் கொண்டு நடக்கும் வழியாம். எ-று. ✽ கொடுக்கும்வழி-இயற்றலுமென்னுங் குறளுநாயிற் சொல்லப்பட்டது. — அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலாவது - ஒன்றானவளவை நாலுபங்கிட்டு, அவற்றுள் இரண்டைத் தன் செலவுக்காக்வி, ஒன்றைப் பின்னை ஆபத்துவந்தவிடத்து அதை நீக்குதற்கு வைப்பாக்கி, மற்றொன்றைக் கொடுத்தல்.—காப்பாற்றிக்கொண்டு நடத்தலாவது-ஒருவனோடு நடப்பில்லாதவரைத் தம்மோடு நடப்புண்டாக்கிக்கொண்டு நடத்தல். — முதலிலே செலவு சுருங்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (6)

ஆகாறளவிட்டி தாயினுங் கேடில்ல
போகாறகலாக் கடை. - - - - - அ.

இ-ள். ஆகாறு - (அசனனுக்குப்பொருள்) வருகின்றவழியானது—அளவு-அளவினாலே — இட்டிதாயினும் - சிதியதாயிருந்தாலும்—கேடி-(அதனாலே) கெடுத்தல் | — இல்லை.—போகாறு-போகின்றவழி — (அளவு) - அளவினாலே—அகலாக்கடை-(அதிலும்)விரியாதாயின். எ-று. ✽ பொருளென்பது-அதிகாரத்தினாலே வருவிக்கப்பட்டது.—வரவும் செலவும் தம்முன் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்ல யென்பதாம். (அ)

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
விவ்வாகித் தோன்றக் கெடும். - - - - - க.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय । श्रीकृष्णार्चनम् ॥

அஃதாவது - வலிமையி னாலே மிகுதியுடையவனாய் ப
கைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லுமாற்சன் அச்செல்லுத
லுக்கு ஏற்றகாலத்தின் அறிதல். அநிகாரமுறையுமபும
இதனாற்றுகே விளங்கும்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும் *
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. - - - க.

இ-ள். காக்கை - கூகையை - (தன்னின்வலிதாகிய) கோட்
பாண? - பகல் - பகற்பொழுதில் - வெல்லும். - (அதுபோ
ல்) - இகல் - பகைவனா - வெல்லும் - வெல்லக்கருதுகின்ற -
வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு - பொழுது - (அதற்கேற்ற) காலம் -
வேண்டும். எ - று. இஃத காலமல்லாதவிடத்தே வலிமையினாலே
ப'பனில்லையென்பது விளங்கநின்றது. இனிச்சாலமாவது - வெ
யுமையும் குளிர்ச்சியும் சமமாய் நோய்செய்யாமல் நீரும்
உணவு முதலானவை யுடைத்தாய்ச் சேனைவருந்தாமல் செல்
லுந்தன்மையதாம். (இது எடுத்தக்காட்டுவமையணி) - [இ
தனால் காலத்தின் அசிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

பருவத்தோ டொட்ட வொழுத நிருவினைத் -

திராமை யார்க்குங் கயிற்று. - - - - - உ.

இ-ள். (அரசன்) - பருவத்தோடொட்ட - காலத்தோடு

சக.ஆம், அநி - காலமறிதல்

பொருந்த—ஒழுகல் - (தொழில்செய்து) நடத்தல் — திருவி
ணை - (ஒருவரிடத்தும் நிலநாதுநிற்குஞ்) செல்வத்தை—தீரா
மை-(தன்னிடத்து) நீங்காமல்—ஆர்க்கும் - கட்டுவதாயி—ச
யிறு-கயிருகும். எ-று. காலத்தோடு பொருந்துதல் - கா
லந்தப்பாமற்செய்தலாம். தொழில் கைகூடிவருதலால் அத
னால் உண்டாகும்செல்வம் எந்நாளும் நீங்காதென்பதாம். (உ.

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் - - *
கால மறித்து செயின். - - - - - க.

இ-ள். அருவினையென்ப - (அரசரார்) செய்தற்கரியதொழி
வ்களென்று சொல்லப்படுமவை | — உளவோ - உண்டோ—க

ருவியால்-(அவைகளைமுடிததற்காகும்) சாதனங்களுடனே—
காலம்-(செய்தற்காகும்) காலத்தை—அறிந்து—செயின். எ-

று. கருவிகள்-மூலகையாற்றவர்களும், நால்வகை உபாயங்க
ளும், ஆம் — அவை உண்டாகியவிடத்தும், காலம் வேண்டு

மென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றான். இப்படிசெய்
வார்க்கு எல்லாத்தொழில்களும் எளிதின்முடியுமென்பதாம்.

நாலங் கருதினாங் கைகூடுங் காலங் - - *
கருதி யிடத்தாற் செயின். - - - - - ச.

இ-ள். (ஒருவன்) — ஞாலம் - பூமிமுழுதையும் — கருதின
 ம். (தானே ஆள) நினைத்தாலும் — (அது) கைகூடும் — கைக்குள்
 ளாம். — காலம் - காலத்தை — கருதி - அறிந்து — இடந்தால் - இ
 டத்தோடு பொருந்த — செயின் - (அதற்குச் செய்யுந் தொழி
 லைச்) செய்வானாயின். எ - று. **ஐ** இடமுண்டாகிய விடத்தும்
 காலமேவெண்மென்பதற்கு இடத்தானென்றார். இப்படிச்
 செய்வார்க்குக் கைகூடாதவையும் கைகூடுமென்பதாம். [இவை
 மூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின்பயன் சொல்லப்பட்டது.

கா லங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது - - - *
 ஞாலங் கருது பவர். - - - - - ௩.

இ-ள். ஞாலம் - பூமியெல்லாம் — கலங்காது - தப்பாமல் —
 கருதுபவர். (கொள்ள) நினைக்குமாசர்! — (தம்வலிமிகுமாயி
 னும் அதனை நினைபாமல்) — காலம் - (அதற்கு ஏற்ற) காலத்தை
 யே — கருதி - நினைத்து — இருப்பர் - (அதுவருமளவும்) இரு
 ப்பார். புகைமேற் செல்லார். எ - று. **ஐ** அதை நினைபாமற்செ.

சுக-ஆம், அநி — காலமறிதல்.

ன்றால் பொருளும்படையும் ஆகிய இருவகைப்பருமைகளு
 ம் தேய்ந்து வருந்துவார்களால் இருப்பொன்றார். இருத்தலா
 வது - நப்பாக்கல் - பகைபாக்கல் - மேற்செல்லுதல் - இருத்தல் -
 பிரித்தல் - கூட்டல் - என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள் மேற்
 செல்லுதலுக்கு எதிராகிய தொழில். [இதனாற் காலம் வாரா.
 தவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.] (௩)

உள க் கமுடையா னெடுக்கம் பொருதகர் - - *
 தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து. - - - - - ௪.

இ.ள். ஊக்க முடையான் - மிருத்தவலிமைமுடையவரசன்
 - ஒழிக்கம் - (பகைமேற்செல்லாது) காலம்பார்த்திருக்கின்ற
 விருப்பு! — பொருதகர் - போர்செய்கின்ற ஆட்டிக்கடா — தா
 க்கற்கு - (தன்பகைகெடப்) பாய்தற்பொருட்டி — பேருந்த
 கைத்து - பின்னேகால்வாங்குந்தன்மைத்து. எ - று. ௐ உபமா
 னத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலே
 உபமேயத்திலே வெற்றிபெறுதற்கென்பது கொள்க. [இத
 லால் அவ்விருத்தவின்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த *
 ஊள்வேர்ப்பொள்ளியவர். - - - எ.

இ.ள். ஒள்ளியவர் - அறிவுடையவரசர் — ஆங்கே - (பகைவ
 ர்தீங்குசெய்த) அப்பொழுதே — (அவரறிய) — பொள்ளென -
 வினாவாக — புறம்வேரார் - புறத்திலே கோபஞ்செய்யார். —
 காலம் - (தாம் அவனைவெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை — பார்த
 து - அறிந்து — (அதுவருமளவும்) — ஊள்வேர்ப்பார் - உள்ளே
 கோபஞ்செய்வார். எ - று. ௐ பகைவரறியக் கோபஞ்செய்
 தவிடத்தே அவர் தம்மைக் காத்துக்கொள்வாராகலால் - புற
 ம் வேராரொன்றும், கோபஞ் செய்யாமல் அடக்குதல் கூடா
 மையால் ஊள்வேர்ப்பொள்ளியவரொன்றும், சொல்லினார். (எ)

செறுநறாக் காணிற் சுமக்க விறுவனா. - *
 காணிற் கிழக்காந் தலை. - - - - - அ.

இ.ள். (வெல்லக்கருதிய அரசர் |) — செறுநறா - பகைவ
 னா — காணின் - கண்டால் - சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம்வ
 ருமளவும்) பணியக்கடவர். — இறுவனாகாணின் - அக்காலம்வ
 ர்து முடியுமிடத்து — தலை - (அவரது) தலை — கிழக்காம் - கி
 ள்கு - ஆம், அதி — காலமறிதல்

முலாமும.எ-று. பைகைம தீரும்படி மிகவும் வணங்குகவெ
ன்றற்கு - சுமக்கவென்றும், அப்படி வணங்கவே அவர்தம்
மைக் காத்துக்கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் செடுவாரொ
ன்றற்கு-கிழக்காந்தலைபென்றும், சொல்வினார். [இவ்விரண்
டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்குமிடத்துப் பைகைம
தோன்றாமல் இருக்கவேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

எய்தற் கரிய இயைந்தக்கா லந்நிலையே - - - *
செய்தற் கரிய செயல். - - - - - கூ.

இ-ள். (பைகையெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) — எய்தற் க
ரியது - (தம்மாலே) பெறுதற்கரியகாலம் — இயைந்தக்கால்
வந்து கூடியக்கால் — அந்நிலையே - அது நிற்குமளவிலே —
செய்தற்கரிய - (அதன்முன்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிரு
ந்த தொழில்களை} — செயல் - செய்யக்கடவர். எ - று. ஆற்
றல் முதலானவைகளாலே செய்துகொள்ளக் கூடாததாயிரு
க்கையால் - எய்தற்கரியதென்றும், அது தானே வந்து கூடு
தல் அரிதாகலால் - இயைந்தக்காலென்றும், கூடியவிடத்துப்
பின்னில்லா தோடிப்போமாதலால் - அந்நிலையேயென்றும்,
அதுபெறுதவிடத்தே - செய்யக் கூடாமையால் - செய்தற்கரி
யவென்றும், சொல்வினார். [இதனால் காலம் வந்த விடத்து
வினாந்துசெய்கவென்பதுசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன் - *
குத்தொக்க சீர்த்தவிடத்து. - - - - - ய.

இ-ள்- கூம்பும்பருவத்து - தொழிலின்மேலேசெல்லாதிருக்கவேண்டிக்காலத்திலே — கொக்கொக்க - கொக்கு இருக்கு மாறுபோல் இருக்கக்கடவன். — மற்றுச்சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாப்த்தவிடத்து — அதன்குத்தொக்க-அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்குமாறுபோல் தப்பாது செய்துமுடிக்கக்கடவன். ஏ-று. மீள்கொள்ளுதற்கு இருக்கு மிடத்து அதுவருமளவும் அது தன் முயற்சியைமுன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற் பொருட்டு உயிரில்லதுபோல் இருக்குமாகலாலும், வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போவதற்கு முன்னாகவே வினைத்து குத்துமாதலாலும், இருத்தலுக்கும் செப்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்று ராயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகவென்றும், குத்

௪௪

சகையும், அதி—காலநிதல்.

தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்திக வென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனால் இருத்தலுக்கும், தொழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணம், சொல்லப்பட்டது.] (ய)

தொக்கவென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்திக வென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனால் இருத்தலுக்கும், தொழில் செய்தலுக்கும் இலக்கணம், சொல்லப்பட்டது.] (ய)

இய-ஆம், அதி—இடனநிதல்.

அஃதாவது-வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம். அதிகாரமுறைமையும் இதனாற்றானே விளங்கும்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று *
மிடங்கண்டபின்னல் லது. - - - க.

இ-ள். முற்றும் - (பகைவரை) வளைத்துக்கொள்வதற்காகும்—இடம்-ஒரிடத்தை — கண்டபின்னல்லது பெற்றபின்னல்லாமல்--எவ்வினையும் - யாதொருதொழிலையும் — தொடங்கற்க - (அவரிடத்துத்) தொடங்காதிருக்கக்கடவர். — எள்ளற்க - (அவரைச்சிறியவொன்று) இகழாதிருக்கக்கடவர். எ - று. **ஐ** அதற்காமிடமாவது - வாயில்களாலும், கீழறைகளாலும், அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும்வகை - அரசரைச் சூழ்ந்து ஒன்றற்கொன்று துணையாய்த் தமக்குள்ளே நலிவில்லாது பலபடைகள் இருப்பிற்கும், பதிலும் அசமும் முதலாகிய அரசன் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும், ஏற்ற நிலக்கிடங்கையையும் தீரையும் உடையது. — அவ்விடத்தைப் பெற்றால் தொடங்குதலும் இகழ்தலும், செய்கவென்பதாம். (க)

முரண்சேர்ந்த மொய்ப்பி னவர்க்கு மரண்சேர்த்தா*
மாக்கம் பலவுத் தரும். - - - - உ

இ-ள். முரண் - மாறுபாட்டை—சேர்ந்த — மொய்ப்பினவர்க்கும் - வலிமையை யுடையவருக்கும் — அரண் - அரணை—சேர்ந்து—ஆம் - ஆகின்ற—ஆக்கம் - பெருக்கமானது—பலவும்-பலபயன்களையும்—தரும். எ - று. **ஐ** மாறுபாடாவது-பூமிபலவரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவா புள்ளதென்பது பொருத அரசரது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியுடைமை சொன்னவதனாலும், இது பகைவர்மேலே சென்ற அரசருக்கு ஆயிற்று.—அரண்சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கமும் இ

இய-ஆம், அதி—இடனறிதல்.

ருகையால் இங்கே ஆக்கம் விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது - அதற்கு ஏதுவாகிய வளைத்தலை. அது கொடுக்கும்பயன்கள் - பகைவராலே தமக்கு நலிவில்லாமையும், தாம் நிலைபெற்று நின்று அவருக்கு நலிவுசெய்தலும், முசுலானவை. உ

ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து - - *
போற்றார் கட் போற்றிச் செயின். - - ச.

இ-ள். ஆற்றாரும் - வலிமையிலாதவரும் - ஆற்றி - வலிமையுடையவராய் - அடுப - வெல்வார். - இடன் - (அதற்கேற்ற) இடத்தை - அறிந்து - போற்றி - (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு - போற்றிகண் - பகைவரிடத்து - செயின் - (தொழிலைச்) செய்வாராயின். எ - று. **ஐ** காத்துக்கொள்ளுதலாவது - பகைவரால் நலிவு வாராதிருக்கும்படி - அரணுலும், படையாலும், காத்தல். இப்படி தொழில் செய்வாராயின் முன் சொல்லப்பட்ட வலிமையில்லாதிருந்தாலும் வெல்வ ரென்பதாம்.

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து - - *
துண்ணியார் துன்னிச் செயின். - - ச.

இ-ள். இடன் - (தாம் தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை - அறிந்து - துண்ணியார் - சென்றவரசர் - துன்னி - (அரணைப்) பொருந்திநின்று - செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின் - எண்ணியார் - (முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர் - எண்ணம் - அவ்வெண்ணத்தை - இழப்பார். எ - று. **ஐ** எண்ணப்பட்ட வெற்றியை - எண்ண மென்றார். பகைவர் போர்செய்யாமல் தம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதலால் - எ

ண்ணமிழப்பொன்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பொ
ன்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் பகைவரது அரசுநி
ன் புறத்து இறங்கற்கு ஆயிடுமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நெயிம்புன லுன் வெல்லு முதலிய நெயிம்புனலி *
னீங்கி னதனைப் பிற. - - - - - டு.

இ-ள். முதலை—நெயிம்புன லுன் - ஆழமுள்ள நீரிலானால்
—பிற- பிறவுயிர்களைப் பெல்லாம் - வெல்லும். — புனலின்
அந்நீரின் றும்—நீங்கின்-நீங்கினால்—அதனை - பிற-பிற
வுயிர்களைப் பெல்லாம்—அயிம்-வெல்லும். எ - து. இஃதெல்லாம்

நா.அ.அ. . இய-ஆம், அந்—இடனறிதல்.

தமது இடத்திலே வலியரா யிருப்பாரொன்பது சொல்லப்ப
ட்டது.—(நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டா
மையால் அவைபெல்லாம் முதலுக்கு எளியனவாகும் அவை
சஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலை சஞ்சரிக்கமா
ட்டாமையால் அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது - மே
ற்செல்லுமரசன் பகைவர் நிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென்
றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவார் தான் நிற்கமாட்டாத
விடத்தே சென்றால் அவருக்கு அவன் எளியவனாவான் என்கி
றப்பொருள் தோன்றதின் மையால்-பிறிதுமொழிதலணி.) (டு)

கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு - - *

நாவாயு மோடா நிலத்து, - - - - - ள்.

இ-ள். கால்வல்-(நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமை பொருந்திய உருளைகளைபுடைய—நெடுந்தேர் - பெரிய தேர்களானவை—கடல் - கடலில் — ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். — கடலோடும்-கடலில் ஓடுகின்ற—நாவாயும் - மரச்சவங்களும்|—நிலத்து-நிலத்தில்—ஓடா - ஓடமாட்டாவாம். எ-று. ~~ஓடுதற்கே~~ ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையும் உடையதாயிருக்கிறது மென்பது தோன்ற-கால்வ னெடுந்தேனென்றார். — (இப்பாட்டு - போர்க்குச் சென்றவன் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவைகளுக்கு எற்ற சாதனங்களால் தொழில் செய்வ வேண்டுமென்னும் பொருள் தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி.) (எ)

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை *
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின். - - - எ,

இ-ள். (அரசர்)— அஞ்சாமை - (பகைவரிடத்துத்தொழிவு செய்யும் விதங்களைபெல்லாம்) குறைபாமல் — எண்ணி - ஆலோசித்து — இடத்தால் - இடத்தோடுபொருத்த—செயின் - செய்வாசாயின் — (அச்செயலுக்கு) — அஞ்சாமையல்லால் - (தமது) தைரியமல்லாமல்—துணை - (வேறொரு) துணை—வேண்டா-வேண்டியதில்லை. எ - று. ~~ஓடுதற்கே~~ அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏது இல்லாமைபால் தைரியமுடையராய் நின்று முடித்த லல்லது துணைவேண்டா வென்றார். [இவை முனற்பாட்டா லும் போர்செய்தற்கு ஆயிடுமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

மே-ஆம், அதி—இடனறிதல்.

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடை
ஊக்க மழிந்து விடும். - - - - - அ.

இ-ள். உறுபடையான் - பெருஞ்சேனையையுடைய அரசன் |—சிறுபடையான் - சிறியசேனையையுடையவனது—செல்லிடம் - செல்லிடத்தை—சேரின் - (அவனை அழிக்கநினைத்துச்) சேர்வனாயின்—(அவனால்)—ஊக்கம் - (தன்) பெருமை—அழிந்துவிடும்—அழிவான்—அ. ஊக்கம் - செல்லிடம் - செல்லிடம் என விரியும். ஊக்கத்தினழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன்சேனையின் பெருமைநோக்கி இடம் நோக்காமல்செல்வானாயின் அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருசேரச்சென்று தொழில் செய்க்கடாமையாலாவது, பழக்கமில்லாமையாலாவது, அப்பெருமையாற்பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம். (அ)

சிறுநைநலனுஞ் சீரு மிலொனினு மாந்த - - - *
ருறை நிலத்தோ டொட்ட லரிது. - - - க.

இ-ள். சிறுநைநலனும் - அரணழித்தற்கருமையையும்—சீரும் - பெருமையாகிய ஆற்றலையும் — இலொனினும் - உடையரல்லராயினும்—மாந்தர் - (தொழில் செய்தற்குரிய) மனிதரை—

உறைநிலத்தோடு - (அவரது) இருப்பிடத்திற்சென்று—ஒட்டல்-தாக்குதல்|—அரிது. எ - து. ஊண்மையையுடையவரைச் சிறுமைநோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினால் அதைவிட்டுப் போவதற்குத் துணியாமல் சாவதற்குத் துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வாசாதலால் அவருக்குப் பெரியசேனையும் தோற்றேடிப்போ மென்பதாம். (க)

காலாழ் களரினியடுங் கண்ணஞ்சா - - - *
வேலாண் முகத்த களிறு. - - - - - ட.

அறம்பொரு ளின்ப முயிர்ச்ச நான்கின் *
 நிறந்தெரிந்து தேறப் படும். - - - - - க.

இ-ன். (அரசனாலே தெளியப்படுவோனெருவன்) — அற
 ம்-அறமும்—பொருள் - பொருளும்—இன்பம் - இன்பமு
 ம்—உயிரச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டிவரும் அச்சமும் — நாள்
 கின்-என்கின்ற உபதைநான்கினது — திறம் - திறத்தினால்—
 தெரிந்து - (மனனியல்பு) ஆராய்ந்து— தேறப்படும் (பின்)
 தெளியப்படுவான். எ-து. ஐய அவற்றுள்-அறவுபதையாவது-பு
 ரோகிதனாயும், அறவோனாயும், விட்டி-அவரால் இவ்வரசன்
 அறமில்லாதவனாயிருக்கையால் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமை
 யும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம். இதுதான்யா
 வர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு
 சொல்லுவித்தல்.—பொருளுபதையாவது - சேனைத்தலைவனா
 யும். அவனோடு சம்பந்தமானவனாயும், விட்டி-அவரால் இவ்வ
 ரசன் உலுத்தனாயிருக்கையால் இவனை நீக்கி ஈகையும் உரிமை
 யும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம். இதுதான்
 யாவர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோ
 டு சொல்லுவித்தல்.— இன்பவுபதையாவது - ஆதிதொட்டு உ
 ரிமையோடுபழகிய ஒருதவமுது மகனைவிட்டு - அவனால் உரி
 மையுள் இன்னாள் உன்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றக் கூட்டவே
 ண்டி மென்று என்னை விடுத்தாள் அவனைக் கூடுவையானால்.

ருச-ஆம்,அதி—தெரிந்துதெளிதல்.

உனக்கு அதிகக்கொத்திரமல்லாமல் அதிகதிரவியமும் கிடை
 க்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — உயிரச்சவுப
 தையாவது - ஒரு நிமித்தத்தின்மேல்வைத்து ஒருமந்திரியின
 லே மற்றவனா அவன்விட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிடும்

.படி எண்ணுத்குக் கூடினொன்று தான் காவல்செய்து ஒருவா
 னால் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்ல எண்ணுகின்றமையால்
 முந்தி நாம் அவனைக்கொன்று நமக்கு இனிய ஒருவனைவைத்
 தல் இங்கே யாவர்க்கும் சம்மதம். உன்கருத்து என்னவென்
 று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல். — இந்நான்கினும் வேறு
 படாதவன யிருந்தவிடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடா
 வென்றுகருத்தளவையால் தெளியப்படுவானென்பதாம். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கிவடுப்பரியு - *
 நானுடையான் கட்டே தெளிவு. - - - உ.

இ-ள். தெளிவு (அரசனது) தெளிவானது | — குடிப்பிற
 ந்து - (உயர்ந்த) குடியிலேபிறந்து — குற்றத்தின் - குற்றங்களி
 னின்றும் — நீங்கி — வடு - (நமக்குப்) பழுதுவருமோவென்று
 — பரியும் - அஞ்சிநிற்கும் — நானுடையான் கட்டே - நானு
 முடையவனிடத்தே. எ-று. ஐ. குற்றங்களாவன - குற்றங்க
 டுதலங்காரத்திற் சொல்லப்பட்டவைகளாம். நானும் - இழி
 தொழில்களிலே மனஞ்செல்லாமை இவை மிகுதியாகப்போ
 கியவாயிற் கேட்டலாகிய ஆகம பிரமாணத்தினாலே தெரி
 வன. இந்நான்கு முடையவனையே தெனிகவென்பதாம். (உ)

அரியகற் ருசற்றார் கண்ணந் தெரியுங்கா - *
 விண்மை யரிதே வெளிது. - - - க.

இ-ள். அரிய. (கற்றற்கு) அருமையாகியதூல்களை — கற்று
 — ஆக - (முன்சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள் — அற்றார்கண்ணு
 ம் - அற்றவரிடத்தும் — தெரியுங்கால் - (நுட்பமாக) ஆராயுமி
 டத்து — வெண்மை - அறிபாமை யானது — இன்மை - இல்லா
 திருக்கை | — அரிதே. எ-று. ஐ. அறிபாமை இவரிடத்துமனநி

கையாமைபற்றி ஒரோவிடத்து உண்டாமாதலால் - தெரியுங்
காலென்றார். காட்சிப்பிரமாணத்தினால் தெளிந்தால் அக்குற்ற
மும் இல்லாதாரோ தெளியப்படுவொன்பதாம். [இப்பிரமாண
ங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவனாத்
தெளிகவென்பது இம்முன்றுபாட்டிலும் சொல்லப்பட்டது;

இகஉ

சு-ஆம்,அதி--தெரிந்துதெளிதல்.

குணமுடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் - - - *
மிக்கநாடி மிக்க கொளல். - - - ச.

இ-ள். (குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இவ்
லாமைபால்)—குணன்-குணங்களை—நாடி - ஆராய்ந்து—கு
ற்றமும்-மற்றைக்குற்றங்களையும்—நாடி - ஆராய்ந்து—அவ
ற்றுள் (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும்—மிக்க - மிகுந்தவைக
ளை—நாடி-ஆராய்ந்து—மிக்க - மிகுந்தவைகளால்—கொள
ல்-(அவரை) அறியக்கடவன். எ-று. இஃ மிகுதல் - தலைமையினா
லாவது, பன்மையினாலாவது, உயர்தல். மிகுந்தவைகளால்
அறிதலாவது - குணமிகுந்திருந்தால் தொழிலுக்குஉரியவொ
ன்றும்,குற்றமிகுந்திருந்தால் அல்லொன்றும், அறிதல். [குண
மாதிரிமுடையவர் உலகத்தில் அரிபராகலால் இவ்வகையா
ரையும் தெளிகவென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தல் - *
எரும மே கட்டளைக் கல். - - - - - இ.

இ-ள். (குடிப்பிறப்புருணம் அறிவுஎன்பவைகளால் மனிதர
டையும்) — பெருமைக்கும் — பெருமையாகிய (பொன்னின்மா
ற்றறிதற்) கும் — ஏனைச்சிறுமைக்கும் — மற்றைச்சிறுமையாகிய
(பொன்னின்மாற்றறிதற்) கும் — சட்டனைக்கல் - உரைகல்லாவ
து — தத்தங்கருமமே - தங்கத்தங்கன்செயல்களே. எ - று. ~~ஐ~~
மனிதருடைய பெருமை சிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறிய
வேண்டியவர்களுக்கு முடிவானசாதனம் அவர்செயலே என்
றற்கு - கருமமே எனத்தேற்றேகாரத்தோடு சொல்லினார்.
(பெருமைச்சிறுமைகளைப் பொன்னெனாமல் கருமம் ஒன்றை
ச்சட்டனைக் கல்லெனலால் ஏகதேசவுருவகவணி.) [இதனாற்
குண குற்றங்களை அறிதற்குக் கருவிசொல்லப்பட்டது.] (இ)

அற்றாநாத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் - - *
பற்றிலர் நாணர் பழி. - - - - -

இ-ள். அற்றாநாத் - சுற்றமில்லாதவரை — தேறுதலோம்பு
க-தெளிதலொழியக்கடவன். — (அவர்!) — மற்றுப்பற்றிலர் -
உலகத்தோய் சமபந்தமிலாராதலால் — பழி-பழியை — நாண
ர்-அஞ்சார். எ-று. ~~ஐ~~ உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எனவ
அவைவிதிதற்கும், புகழப்படுவன எனவ அவைசெய்தற்கும்,

பூ - ஆய், அதி — தெரிந்து தெளிதல். ராகக்

காரணமாகிய உலகநடையினியல்பு சுற்றமில்லாதவர்க்கு இ
ல்லாமையால் அவரை நம்பலாகாதென்பதாம். (ஈ)

கா தன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் - *
பேதைமை யெல்லாத் தரும். - - - - - எ.

இ-ள். காதன்மை-அன்புடைமையானது — கந்தா - பற்று

கோடாக—அறிவு-(தமக்கு)அறிபவேண்டுமவைகளை — அறி
யார் - அறிபாதவனை—தேறுதல் - தெளிதலானது|—பேதை
மையெல்லாம் - அறிவில்லாமையெல்லாம் — தரும். (அ
ரசனுக்குத்) தரும். எ-று ஐஃ தன்னோடு அவரிடத்துநின்ற அ
ன்புபற்றி அரசன் அறிவில்லாதவனைத் தொழில்செய்யவைத்
தால் அத்தொழில் - அவரறிவில்லாமையினாலே கெடும். கெட்
டால் அவர்க்குள்ளதுமாத்திர மல்லாமல் - தொழிலுக்குரியவ
ரை அறிபாமைபும், மேல்விளைவை அறிபாமைபும், முதலாக
அவனுக்கு அறிபாமைகள் பலவும்உண்டாகுமென்பதாம். (எ)

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - ஃ
தீரா விடும்பை தரும். - - - அ.

இ-ள். பிறனை - தன்னோடுசம்பந்த மில்லாதவனை—தேரா
ன் - (பிறப்புமுதலானவைகளாலும் செய்கையாலும்)ஆராய்
ந்திலனாக—தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு—(அத்தெ
ளிவு|)—வழிமுறை - (அவன்)சந்ததிமுறையினும்—தீரா - நீ
ங்காத—விடும்பை - துன்பத்தை—தரும். எ-று. ஐஃ சம்பந்
தம் - தன்குடியோடு தொடர்ந்த மரபு. தெளிதல்-அவனிடத்
தே தொழிலைவந்தல். அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குல
த்திற் பிறந்தவரும் பறையாகப்பட்டுக் கீழாவொன்பதாம்.

தேறற்க யாரையந் தேராது தேர்ந்தபிற் - ஃ
தேறுக தேறும் பொருள். - - - க.

இ.ள். பாலாயும்—தேரானு - ஆராயாமல்—தேறக்க-தெ
 னியாதிருக்கக் கடவன்.—தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின்—தே
 றும்பொருள் - தெனியப்படுபொருள்களை—தேறாக - தெளி
 யக்கடவன். எ - று. ஐ. தேறக்கவென்று பொதுப்படச்சொ
 ள்ளமையால் - உதொருதொழிலிலும் தெனியலாகா தென்
 பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறக்கவென்றதற்கு ஐயுறு
 திருக்கக்கடவனென்பது கருத்து. தேறும் பொருள் அவரவ.

இக்-ஆம்,அதி—தெளிந்துதெளிதல்

ரீ வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்கள். பொருள் - ஆகுபெயர்.

தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான்க னையுறவுந் *
 தீரா விடும்பை தரும். - - - - - ட.

இ.ள். (அரசன்)—தேரான் - (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாதி
 —தெளியும்-தெளிதலும் | —தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து
 தெனியப் பட்டவனிடத்தே — ஐயுறவும் - சந்தேகப்படுதலு
 ம்|—தீராவிடும்பை-நீங்காத துன்பத்தை—தரும் - (அவனு
 க்குக்) கொடுக்கும். எ - று. ஐ. அரசன் ஒருவனிடத்து ஒரு
 தொழிலைவைத்தபின் ஒருதவறும் காணாமல் சந்தேகப் படுவா
 னாயின் அதனை அவன் அறிந்து இனி இது தில்லாதென்னுங்க
 ருத்தால் அத்தொழிலைத் தளரவிடுவான் அதுவல்லாமல் பகை
 வராலே எளிதிலே பிரிக்கவும்படுவான் ஆதலால் தெனியப் ப
 ட்டவனிடத்தே சந்தேகப் படுதலும் ஆகாதாயிற்று. தெளி
 வுக்கு அளவுசொல்லியபடி [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தெ
 னியப்படாதவர் இவ்வொன்பதும், அவனைத்தெளிந்தால் உண்
 டாகும் இழுக்கும், தெளியுக்கு அளவும், சொல்லப்பட்டன.

இ-ள். வாரி - (பொருள்கள்) வரும் வழிகளை - பெருக்கி - விரி
பச்செய்து - வளம்படுத்தி - (அப்பொருள்களாலே) செல்வ
ங்களையளித்து - உற்றவை - (அவ்வரும்வழிகளுக்கும், பொரு
ள்களுக்கும், செல்வங்களுக்கும்,) வந்த இடையூறுகளை - ஆராய்
வான் - (இனத்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் | - வினை -
தொழிலை - செய்க - (அரசனுக்குச்) செய்யக்கடவன். எ-று.
ஐ- வரும்வழிகளாவன - மூன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் இய
ற்றலுமென்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டவையும், உழவு - பசுக்
காவல் - வாணிகம் என்பனவையும், ஆம், செல்வங்களாவன - அங்
கேபொருளும், இன்பமும், ஆகச் சொல்லப்பட்டவைகள்.
இடையூறுகளாவன - அரசன் - தொழில் செய்வோர் சுற்றத்தா
ர் - பணைவர் - கள்வர் - என்கிற இவர்களால்வரும் நலிவுகள். (உ)

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மையிந்நான்கு *
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. - - - க.

இ-ள். அன்பு - (அரசனிடத்தே) அன்பும் - அறிவு - (அவனு
க்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறியும் - தேற்றம் - (அவைகளைச்
செய்யுமிடத்துக்) கலங்காமையும் - அவாவின்மை - (அவைகள
ாலே பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல்) அவாவில்லாமை
யும் ஆகிய - இந்நான்கும் - இந்நான்கு குணங்களையும் - நன்
குடையான்கட்டே - நன்றாக உடையவனிடத்தே. - தெளிவு -
(தொழிலைவிட்டிருக்கும்) தெளிவு. எ-று. ஐ- இந்நான்கையு
முடையவை அவன்செய்கின்றதொழிலிலே சிறிதும் ஆராயவே
ண்டியதில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவ
னை அதன் பிறப்பிடமாக்கினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும்
ஆளுதற்கு உரியவனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

எனவகையாற் தேறியச் கண்ணும் வினைவகையான் *
வேறாக மாந்தர் பலர். - - - - - .

இ-ள். வினைவகையால் - எல்லாவகைகளாலும் — தேறியுக்
கண்ணும்-(ஆசாய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவந்த) பின்னு

இஉ - ஆம், அநி—தெரிந்துவினைபாட்சு.

ம்—வினைவகையான் - அத்தொழிலியல்பினாலே—வேறாகும்—
வேறுபடுகின்ற—மாந்தர் - மனிதர் | —பலர் - (உலகத்திலே)
பலர். எ - று. ~~ஐ~~ அரசவிற்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவோ
ராயல்லாமல் அதனைக் குற்றமென்று விட்டுத் தம்மியல்பிலே
நிற்பவர் அரியராதலால்-வேறாகுமாந்தர் பலரொன்றார். தொ
ழிலைவப்பதற்கு முன்னே எல்லாக்குணங்களு முடையவராகி
வைத்தபின் வேறுபடுவோரை நமிகானதோர் தொழிலைவத்
து அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் ஒருவகை
பால் ஒழிக்கப்படுவார் இவரொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அ நிற்காற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் *
சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று. - - - இ.

இ-ள். வினைதான் - தொழில்தான் | —அறிந்து - (செய்யும்
உபாயங்களை) அறிந்து—ஆற்றி - (செயலாலும் இடையூறுகளா
லும் வருந்துனபங்களைப்) பொறுத்து—செய்கிற்பாற்கல்லா
ல் - (முடிவு) செய்யவல்லவினையல்லது — சிறந்தானென்று -
(இவனிடத்து) அன்புடையவனென்று — எவற்பாற்றன்று -
(வேறொருவனை) எவதற்றன்மைபைய உடையதன்று. எ-று. ~~ஐ~~
[அறிவாற்றல்களாலல்லது அன்பினாலே முடியாதென இதல
ல் தொழிலினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது.] (இ)

செய்வானை நாடி வினைநாடிச் காலத்தோ - *
டெய்த வுணர்ந்து செயல். - - - கூ.

இ-ள். செய்வானை - செய்பவனிலக்கணத்தை—நாடி-(முன்னே) ஆராய்ந்து - வினை - (செயப்பிற்) தொழிலினியல்பை—நாடி - (பின்னே) ஆராய்ந்து—(அதன்பின்பு அவனையும் அதனையும்) — காலத்தோடு - காலத்துடனே (சேர்த்து) —எய்த பொருந்த—உணர்ந்து - அறிந்து—செயல் - (அவனை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுதல்) செயக்கடவன். எ.று. நீதி செய்பவனிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னே சொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது - இக்காலத்தில் இவ்விலக்கணமுடையவன் செய்தால் - இவ்வியல்புடைத்தாகிய தொழில் முடியுமென்று கூட்டி அறிதல். (எ)

இதனை யிதனா விவன்முடிக்கு மென்றாய்ந் - *
ததனை யவன்கண் விடல். - - - - - எ.

இ-ள். இதனை-இத்தொழிலை—இதனால் - இச்சாதனத்தால்
விட - ஓம், அதி—தெரிந்துவினையாடல்.

—இவன்முடிக்குமென்று - இவன் முடிக்கவல்லவனென்று—ஆய்ந்து-(கூறுபரிதவி)ஆராய்ந்து—(இம்முன்றும் தம்முள் ஒத்திருந்த விடத்து)—அதனை - அத்தொழிலை? —அவன்கண்—அவனிடத்தே—விடல்-விடக்கடவன்.எ.று. நீதிசாதனம் - துணைவரும், பொருளும், முதலானவை. செய்பவனும், சாதனமும், தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது - ஒவ்வொன்றோடு மற்றை இரண்டுக்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல். — விடதல்-அவனை அத்தொழில் செய்தற்கு உரியவனாக்குதல். (எ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை - *
யதற்குரிய னாகச் செயல். - - - - - எ.

இ-ள். (ஒருவனை அரசன்)—உரிமை-(தனது)தொழில்செய்தற்கு உரியவருக்குக்கையை—நாடியபின்மை - ஆராய்ந்து அணிந்தபின்பு—அவனை—அதற்கு - அத்தொழில்செய்தற்கு—உரியவருக — செயல் - (உபரச்)செய்யக்கடவன். எ - று. உபரச்செய்தல் - அதனைத் தானே செய்து முடிக்கவல்லவருக்கல். அது செய்பா தவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து.

**வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறுக *
நினைப்பானே நீங்குந் திரு. - - - - க.**

இ-ள். வினைக்கண் - (தனது) தொழிலினிடத்தே—வினையுடையான் - (எப்போதும்)முயற்சியையுடையவன் |—(அவ்வுரிமையால்)—கேண்மை - (தனக்குச்) சுற்ற மாய் நடக்கின்றதன்மையை—(அதுபொறுதவரது சொல்லைக்கேட்டு)—வேறுக-மாறுபட—நினைப்பானே - நினைக்கும் அரசனை—திரு-சீதேவி|—நீங்கும். எ - று. நீங்கு சுற்றமாய்நடக்கின்ற தன்மையாவது. தான்பிறனாய் நிலலாமல் சுற்றத்தார்செய்யும் உரிமையை யெல்லாம் செய்து நடத்தல். அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பானாயின் பின் ஒருவரும் உப்பட்டு முயல்வாரில்லாமல் செல்வம கெடுமென்பதுகருத்து. [இந்நான்குபாட்டா ளும் ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.](க்)

**நாடோறு நாடுக டன்னன் வினைசெய்வான் - *
கோடாமை கோடா தலகு. - - - - யி.**

இ-ள். வினைசெய்வான் - தொழில்செய்பவன் — கோடாமை-கோண்திருக்க—உலகு - உலகமானது | — கோடா—

விருப்பருச் சுற்ற மியையி னருப்பரு - - *

வாக்கம் பலவுந் தரும். - - - - உ.

இ-ள். விருப்பரு - அன்புநீங்காத—சுற்றம். சுற்றமானது
—இயையின் - (ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின்—(அது)
—அருப்பரு. கிளைத்தலநீங்காத—ஆக்கம் பலவும் - பலசெல்வ
ங்களையும்—தரும். (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. ஐ. உட
பகைபாபிடுகொநீக்குதற்குவிருப்பருச் சுற்றமென்றும், தா
னே வளர்க்கும் செல்வத்தை நீக்குதற்கு அருப்பருவாக்கமெ
ன்றும், அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். இயையினென்பது

இரு-ஆம்—சுற்றத்தாலும்.

அதுகிடைத்தவினது அருமையைக்காட்டிநின்றது. —பலவு
மென்றது - அங்கங்கள் ஆறையும். — பலர்கூடி வளர்த்தலா
வ் அவை மேலுமேலும் கிளைக்குமென்பது கருத்து. (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் - *

கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. - - - - கூ.

இ-ள். அளவளாவில்லாதான் - (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சு
லத்தவிலலாதவனது—வாழ்க்கை | —குளவளா - குளப்பச
பானது—கோடின்றி - களாயில்லாமல் — நீர்நிறைந்தற்று -
நீர்நிறைந்தாற்போலும். எ-று. ஐ. சுற்றம் - அநிகாசத்தாலே
ருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வங்களை
வாழ்க்கையென்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்
வாரில்லாமையால் புறத்திலே போமென்பதாம். (கூ)

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுக்கல் செல்வந்தான் - - *

பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். - - - - கூ.

இ-ள். செல்வம்-செல்வத்தை — பெற்றத்தால்-பெற்ற அ
தனால்—பெற்றபயன் - (ஒருவன்) பெற்றபயனாவது! — (தன்)
சுற்றத்தால் — தான்சுற்றப்பட - தான்சூழப்படும்வகை — ஒ
ழுகல் - (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவிநடத்தலாம். எ-று. இத்
தடக்கை-பகையிலாமல் அசாளுதற்கு ஏதுவாகலால் இந
னைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டா
னும் சுற்றத்தைத்தழுவுதல் செல்வத்துக்கு ஏதுவும், அரணு
வும், பயனும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொ மித்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய - *
சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும. - - - - - ௫.

இ-ள். (சுற்றத்துக்கு)—கொமித்தலும் - (வேண்டுமவைக
ளைச்) கொமித்தலையும் — இன்சொலும் - இனிப்பொற்சொல்
லுதலையும்—ஆற்றின் - (ஒருவன்செய்ய) வல்லவனாயின்—அடு
க்கிய - (தம்மிலே) தொடர்ந்த—சுற்றத்தால் (பலவகைச்) சுற்
றத்தாலும் | — சுற்றப்படும்-சூழப்படுவான். எ-று. இஃது அவ்வி
ரண்டும் அளவறிந்து செய்தல் - அறிதென்பதுதோன்ற ஆற்றி
னென்றார். தம்மிலேதொடர்தலாவது - உறவினது உறவும்
அதனது உறவும், ஆகச் சம்பந்தப்பட்டு வருதல். (௫)

கொ-ஆம்—சுற்றத்தாலி

பெருங்கொடையான் பேணன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத்தில. - - - - - ௬.

இ-ள். (ஒருவன்)—பெருங்கொடையான்-மிகுந்தகொடை
யைபுடையவனும்—வெகுளி - கோபத்தை—பேணன்-விரு
ம்பாதவனும்(ஆளுல்)—அவனின் - அவன்போல்—மருங்கு
டையார்-சுற்றமுடையவர் | —மாநிலத்து - இப்பெரியஉலகத்
தில்—இல்-இல்லை. எ-று. ~~ஐ~~ மிகுந்தகொடை - ஒன்றினாலும்
வறுமைப்படாதிருக்கக்கொடுத்தல். விரும்பாமை - இது அந்
சர்க்கு வேண்டிவதென்று அளவுகடந்து செய்யாமை. (சு)

காக்கை கரவா கரைந்துண்டு மாக்கமு . - *
மன்னநீ ரார்க்கே யுள. - - - - - எ.

இ-ள். காக்கை-காகங்கள் | — (தமக்கு இரையைக் கண்ட
விடத்து)—கரவா - மறைக்காமல்—கரைந்து-(இனத்தை) அ
ழைத்து—உண்ணும். (அதனோடுகூடி) உண்ணும்.—ஆக்கமு
ம் - (சுற்றத்தினாலாகிய) பெருக்கங்களும் | — அன்னநீரார்க்
கே - அப்படிப்பட்ட இயல்பையுடையவர்க்கே — உ. - உ.
வாகும். எ-று. ~~ஐ~~ அப்பெருக்கங்களாவன - பகையில்லாமை
பெருஞ்செவ்வமுடைமை முதலானவை. எச்ச உம்மையால் அ

றமும் இன்பமும் அன்றி-பொருளும் பெறுவரென்பதாயிற்
று. அப்படிப்பட்ட வியப்பு தம்மால் அனுபவிக்கப்பட்ட
வைகளெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படிவைத்தல். (எ)

பொதுநோக்கான் வேத்தன் வரிசையா நோக்கி*
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். - - - அ.

இ-ள். வேந்தன்—பொதுநோக்கான் - எல்லாரையும் ஒருதன்மைபாக நோக்காமல்—வரிசையா - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க—நோக்கின்—நோக்குவாறாயின் — அதுநோக்கி - அச்சிறப்புநோக்கி—வாழ்வார் - (அவனைவிடாது) வாழுஞ்சுற்றத்தார் | —பலர். ஏ - று. ஐ. உயர்ந்தார் நீங்குதல் குறித்துப்பொதுநோக்கை விவக்கி, எல்லாரும் விடாதொழுகுதல் குறித்து வரிசைநோக்கை விதித்தார். [இவை நான்குபாட்டாலும் சுற்றத்தமுவுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இரு - ஆம்அதி - சுற்றத்தமான்

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வரும்.

இ-ள் தமராகி - (முன்னே) சுற்றத்தாராயிருந்து—தற்றுறந்தார் - (தன்னோடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒருகாரணத்தினாலே) தன்னைப்பிரிந்துபோனவர் — சுற்றம் - (பின்னும் வந்து)சுற்றத்தார்குதல் | — அமராமைக்காரணம் - அப்பொருந்தாமையின்காரணம்—இன்றி - (தன்னிடத்தே)இல்லையாக - -வரும் - (தானே) உண்டாகும். ஏ - று. ஐ. பொருந்தாமையின் காரணமாவது - தான் வழிதப்பிநடத்தல் - வெறுப்பவைசெய்தல் - இவை முதலியவைகளால் வருவது. இயற்கையாகவே அன்புடையராகிய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையால் வந்தபிரிவு - அச்செயற்கையை ஒழிக்க ஒழிதலால் அவர்க்கு அன்புபழைய இயல்பாகவே நிற்குமென்றற்கு - வருமென்றார்.

இழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேத்த *
னிழைத்திருந். தெண்ணிக் கொளல். - ய.

இ-ள். உழை-(தன்)விடத்தினின்றும்—பிரிந்து - (காரண மில்லாமற்)பிரிந்துபோய் — காரணத்தின் - (பின்பு)காரணத் தினாலே—வந்தாணை-வந்தசுற்றத்தாணை — வேந்தன்! — இழைத்திருந்து-அக்காரணத்தைச்செய்துவைத்து — எண்ணி-ஆராய்ந்து — கொளல் (தழுவிச்)கொள்ளக்கூடவன்.எ-று. ~~ஐ~~ கம் மா உழைப்பிரிந்தென்றமையால் - பிரிதற்குக்காரணமில்லாமை கொள்ளப்பட்டது. வருதற் காரணத்தைச்செய்தாத விடத்துப் பின்னும்பிரிந்துபோய்ப்பகைவரோடு கூடுவாளுதலால் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பில்லாமற்போய்ப் பின்னும் காரணத்தால் வந்தமையால் எண்ணிக்கொள்ளென்றும், சொல்லினார். பிரிந்துபோன சுற்றத்தாருள் - தீமைசெய்யப்போய் அதனை விடவருவானும், அதுசெய்யாமற்போய்ப் பின்பு நன்மைசெய்யவருவானும், தழுவுப்படுதலால் - தழுவுமாறுமுறையே இவ்விரண்டு பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது] (ய)

~~ஐ~~*****~~ஐ~~ . ~~ஐ~~ஐ-ஐ.*****~~ஐ~~

சுச - ஆம், அதி—பொச்சாவாமை.

ஃதாவது-அழகும், செல்வமும், ஆற்றலும், முதலா

சுச - ஆம், அதி—பொச்சாவாமை

னவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ளுதலி
லும், புகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும், மற
தி செய்பாடும்பாடும். முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தா
ரால் பயனுள்ளது இம்மறதி யில்லாதவிடத் தாகவால்
இது சுற்றத்தவரின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெகுளியிற் நீதே சிறந்த - - - *
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு. - - - 6.

இ.ள். சிறந்தவுவகை-மிருந்த அசமலர்ச்சியினது—மகிழ்ச்
சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய— சோர்வு - மறதியானது—
இறந்தவெகுளியின் - அளவுகடந்த கோபத்தினும் — தீதே -
(அரசனுக்குத்) தீதேயாம். எ - று. நீ மிருந்தவுவகையாவ
து-பெருஞ்செல்வம் - பேரின்பம்-பெருமிதம் என்கிற இவை
களால் வருவது-அளவு - பகைவரை வெல்லுதலுக்கும், கொ
டியோரை ஒறுத்தலுக்கும், வேண்டுவது. அக்கோபம் - ஒரோ
விடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், இது அப்படிப்பட்ட
தல்லாமல் தன்னையே கொல்லலால் அதனினும் தீதாயிற்று.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை *
நிச்ச நிரப்புக்கொன் ருங்கு. - - - ௭.

இ.ள். பொச்சாப்பு - மறதியானது—புகழை - (ஒருவன
து) நீர்த்தியை—கொல்லும் - கெடுக்கும்.—நிச்சநிரப்பு-நி
த்தியவறுமையானது—அறிவினை—கொள்ளுங்கு - கெடுக்
கும்விதம்போல். எ - று. நீ நித்தியவறுமை - தினந்தோறும்
யாசகத்தால் வருந்தித்தன் வயிறுநிறைத்தல்--எப்படி அந்நி
த்தியவறுமை அறிவுடையானிடத்தே உண்டானால் அவனுக்கு

இளிவரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கணத்தை அழிக்குமோ அப்படி மறதியும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தண்ணீரைக் காட்டுகொள்ளாமையாலும். காரியக்கெடுதியாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கணத்தை அழிக்கு மென்பதாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் மறவியினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுகத் *
தெப்பாணு லோர்க்குந் துணிவு. - - - - -

இ-ள். புகழ்மை-புகழுடையா யிருக்கையானது | — பொச்சா-ஆம், அதி — பொச்சாவாமை

ச்சாப்பார்க்கு-மறத் துறட்ப்பவர்க்கு—இல்லை—அது - அவ்வில்லாமை யானது | — (இந்நீதி தூலுடையவர்க்குமாதிரிமல்லாமல்)—உலகத்து — எப்பாணுலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட தூலுடையவர்க்கும்—துணிவு - ஒப்பமுடிந்தது. எ-னா-அரசருக்கே யல்லாமல் அறமுதலாகிய நான்கிலும் முயல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையினாலே புகழ் இல்லை யென்பதுதோன்ற - எப்பாணுலோர்க்குந் துணிவு என்றார்.

அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை - - *
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு. - - - - -

இ-ள். அச்சமுடையார்க்கு—அரண் - (காமெலை முதலாகிய) அரணங்களில் (இருந்தாலும்)—இல்லை - (அவைகளாலே ப

யன்) இல்லை.—ஆங்கு - அதுபோல்—பொச்சாப்புடையார்க்கு-மறதியுடையவர்க்கு—நன்கு - செவ்வமெல்லாம் (உடை

யராயிருந்தாலும்) — இல்லை - (அவைகளாலேபபன்) | இவ்வு.
எ-று. ✽ செல்வம்-தன்ருக்கு ஏதுவாகலால் - அதனை நன்கெ

ன்றார். எப்படி அச்சமுடையவரது அரணம் அழியுமோ அப்
படி மறதியுடையவர் செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று. ✽

முன்னுறச் சாவா திழுக்கியான் தன்பிழை - ✽
பின்னு நிரங்கி விடும். . . . . ௫.

இ-ள். (வாராமற்காக்கப்படுத்தன்பங்களை) — முன்னுற-
(அவைவருதற்கு) முற்பட—காவாது - (அறிந்து) காவாமல்
— இழுக்கியான்-மறந்திருந்தவன் | — பின் — ஊறு-உற்றகா

லத்து—(காக்கக்கூடாமைபால்) — தன்பிழை - தன்னுடைய
அத்தவறு(நினைத்து)—இரங்கிவிடும்—இரங்கிவிடுவான். எ-று.
✽ அத்துன்பங்களாவன - மறதிபார்த்துப் பண்கவராலே

செய்யப்படுவன. துன்பம் - உற்றகாலத்திலே காக்கக் கூடா
மையால் இரங்கிவிடுமென்றார்- [இவை மூன்றுபாட்டிலும் ம
றதியுடையவர்க்குவரும் துன்பமசொல்லப்பட்டது.] (௫)

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை ✽
வாயி னதுவொப்ப தில். . . . . ௬.

இ-ள். (அரசர்க்கு)—இழுக்காமை - மறவாமைபானது—
யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும்—என்றும் - எக்காலத்திலும்—

வழுக்காமை - ஒழிவில்லாமல்—வாயின் - நேர்படுமாயின்—
அது - அதனை—ஒப்புது - ஒக்குதன்மையானது | — இவ்வு.

இல்லை. எ-று. ஐ தொழில்செய்வோர் - கற்றத்தார் - என்திந்த
ம்மவரிடத்தும் சமமாக வேண்டிதலால் - யார்மாட்டுமென்று
ம், நன் பெருக்கக்காலத்திலும் சுருக்கக்காலத்திலும் சம்மா
க்-வேண்டிதலால்-என்று மென்றும், எல்லாக்காரியங்களிலும்,
சமமாகவேண்டிதலால் - வருக்காமை பென்றும், சொல்லினார்.

அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாத். *
கருவியாற் போற்றிச் செயின். - - - எ.

இ-ள். அரியவென்று - (இவை), அரியவைபென்றுசொல்லப்
பட்டி—ஆகாத - (ஒருவனுக்கு) முடியாதகாரியங்கள் |—இவ்
லை.—பொச்சாவா-மறவாத—கருவியால் - மனத்தினாலே—
போற்றி-எண்ணி—செயின். எ - று. ஐ அந்தக் கரணமாத
லால் - மனத்தைக்கருவியென்றார். இடைவிடாத நினைவும் த
ப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியு
மென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மறவாமைபின்
து சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] கரணம்-காரணம். (எ)

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டிஞ் செய்பார் *
புகழ்ந்தார்க் கெழுமையும். - - - அ.

இ-ள். புகழ்ந்தவை - (நீதி நூலுடையதால் இவை அரசர்த்
ரு உரியவைபென்று) உயர்த்திசொல்லப்பட்ட செயல்களை—
போற்றி-முடியுபற்றி— செயல்வேண்டும் - செய்பக்கடவர்.—
செய்யாது - (அப்படி) செய்வாமல்—புகழ்ந்தார்க்கு - மறந்த
வர்க்கு—எழுமையும் - எழுபிறப்பிலும் வரும் நன்மை|—இ

ல்-இல்லை.(ஆதலால்.) ஏ-று. ❀ அச்செயல்களாவன-மூவகை
ஆற்றலும், நாவ்வகை புபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறு

வகைக்குணமும், முதலானசெயல்கள். — சாதி தருமமாகிய
இவைகளில் வழுவிய அரசர்க்கு நரகதுக்கமே உள்ளதாகலா

ல்-எழுமையுமில்லையென்றார். எழுமை - ஆகுபெயர். [இதனால்
மறவாதுசெய்யவேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

❀ கிழ்ச்சியிற் கெட்டாரா புள்ளாக தாந்தம் - *
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும்போழ்து. - - கூ.

-- இ-ள். (அரசர்!)--தம்மகிழ்ச்சியின் - தமதுமகிழ்ச்சியினி
டத்து--தாமைந்துறும்போழ்து - தாம்செருக்குறும்பொழு
து--இகழ்ச்சியின்-(முற்காலத்திலே அதனால் ஆகிய) மறதியி

செ-ஆம்,--பொச்சாவானம்

சூலே—கெட்டாளை?—உள்ளாக - நினைக்கக்கடவா. ௪-து.
 மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாயுள்ளவைகளோடு அவர்க்கு உ
 ண்பாடிய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றி - தம்மகிழ்ச்சியி
 னென்றும், இகழ்ச்சியும் கேடும் உடன் தோன்றுமாக்கலால் -
 மகிழ்ச்சியின் மைத்துனரும் போழ்தென்றும், சொல்லினார்:—
 கெட்டாளைநினைக்கவே நாமும் அப்படியே கெடுவோமென்
 னு அதனிடத்தே செருக்குறு ஒன்பது கருத்து. (க)

உள்ளிய தெய்த வெளிதுமன் மற்றந்தா - - *
 னுள்ளிய துள்ளப் பெறின். - - - - - ய.

இ-ள். (அரசனுக்கு)—உள்ளியது—(தான்பெற) நினைத்த
 பொருளை—எய்தல் - (அந்நினைத்தபடியே) அடைதல் | —எ
 ளிது மன்—எளிதாகும்.—மற்றும்—பின்னும்—தான்—உள்ளி
 யது—அந்நினைத்தபொருளையே — உள்ளப்பெறின் - நினைக்க
 க்குமொனான். ௪ - து. * அது கூடாதென்னும் ஒழிந்த சொற்
 பொருளைக் காட்டலால் - மன் ஒழியிசையிலே வந்தது. இ
 சைமென்பது - சொல்—அதனையே நினைத்தலாவது - மறநி
 யில்லாமல் அதனிடத்தே முயற்சிசெய்தல். [இவை இரண்டு
 பாட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயம்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****
 *****

இரு-ஆம், அதி—செங்கோன்மை.

அந்தோவது—அரசனாலே செய்யப்படு முறையினது தன்
 மை. அந்தமுறையானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற் செ
 ல்வையாகிய கோல்போலுதலாலே செங்கோலெனப்ப

ட்டது. அது மறதியில்லாத அரசனாலே செய்யத்தக்க
 நாகலாவிதுபொச்சாவாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் *
தேர்ந்துசெய் வுந்தே முறை. - - - - - ௧.

இ-ள். (தன்கீழ் வாழ்வோராலே செய்யப்பட்ட குற்றத்
தை)—ஒர்ந்து-தாடி—யார்மாட்டும் - பாவரிடத்தும்—கண்
ணோடாது-முசங்கொடாமல்—இறைபுரிந்து - நடுவுநிலைமை
யைப்பொருந்தி—தேர்ந்து - (அக்குற்றத்துக்குச்சொல்லப்பட்
ட்ட தண்டத்தை னாலோரோடும்) ஆராய்ந்து — செய்வா
தே-அவ்வளவினதாகச்செய்தலே—முறை. எ-து. நடுவர்
குடி

குடி-ஆம்,அதி—செங்கோன்மை.

பிறற்கை இறை என்கிற அரசனுக்கு இயல்பாகலால் அதனை
இறை பென்றும், உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு-யா
ர்மாட்டு மென்றும், சொல்லினார் -இறைமை-இறை. எ-ம்; செ
ய்வது - செய்வாது - எ-ம்,விகாரப்பட்டன. [இதனாலேசெ
ங்கோன்மையினதுஇலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (௧)

வானோக்கி வாழு முல்கெல்லா மன்னவன் * *

கோனோக்கி வாழும் குடி. - - - - - ௨.

இ-ள். உலகெல்லாம் - உயிர்களுெல்லாம் | — வானோக்கி -
மழையைநோக்கி—வாழும்.—(என்றாலும்)—குடி-குடிவளா
னவை|—மன்னவன் - அரசனது—கோனோக்கி - செங்கோலை
நோக்கி—வாழும். எ-து. நடுவர் வாளுலகிய உணவை வானென்

றும், கோலாலாகிய ஏமத்தை கோவென்றும், சொல்லினார்.—

அவ்வேமம் இல்லாதவிடத்தே உணவு உதையிருந்தாலும் குழிக்கு அதனாலே பயன் இல்லையென்பதாம். (உ)

அந்தணர் தூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய் - - *
நின்றது மன்னவன் கோல். - - - - - ஈ.

இ-ள். மன்னவன்கோல்-அரசன்செங்கோலானது.—அந்தணர் தூற்கும்-அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும்,—அறத்திற்கும் - (அதனாலே சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும்,—ஆதியாய்-காரணமாகி — நின்றது - நிலைபெற்றது. எ-று. ஸ்ரீ வேதமும், அறமும், அனாதியாயினும் செங்கோல் இல்லாதவிடத்து நடவாதாகலால் அதனை அவைகளுக்கு ஆதியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது வேறென்றும் இல்லை யென்றற்கு - நின்றதென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டு

பாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

குடிதழீஇக் கோலோச்ச மாநில மன்ன - - *
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு. - - - - - ஈ.

இ-ள். உலகு-உலகத்தார்!—குடிதழீஇ - (தன்) குடிகளையு ம் அணைத்து—கோலோச்சும்-செங்கோலையும் செலுத்தும்— மாநிலமன்னன்-பெருநிலவேந்தனது—அடிதழீஇ - அடிநடை ப்பொருந்தி—நிற்கும்-நிற்பார். எ-று. ஸ்ரீ அணைத்தல் - இன் சொற்சொல்லுதலும், தளர்ந்தவிடத்து வேண்டிமலவுகொடீ த்தலும், முதலானவை, இவ்விரண்டும் தப்பாமற் செய்பவன்

திரு-ஆம்,அதி—செங்கோலுமை.

நிலமுழுதும் ஆள்வாளுகையால் அவனை மாநிலமன்னென்றும், அவனிடத்தில் பாவரும் நீங்காத அன்புடையவராவரால்-அடிதழீஇ நிற்குமுலகென்றும்,சொல்லினார். (ச)

இயல்புளிக் கோலோச்ச மன்னவ டுட்ட - *
பெயலும் விளையுநர் தொக்கு. - - - டு.

இ-ள். பெயலும்- பருவமழையும்|—விளையுநரும் - (சூறையாத) விளையும்|—தொக்கு - கூடி—இயல்புளி - (தூல்களாலே சொல்லப்பட்ட) இயல்பால்—கோலோச்சும் - செங்கோலைச்செலுத்தும்—மன்னவன்-அரசனது—நாட்ட-நாட்டிலுள்ளனவாம். எ-று. ^ஐ அவனது நாட்டிலே வானமும் நிலமும் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ்சுரக்குமென்பதாம். (டு)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் - - *
கோலதூஉங் கோடா தெனின். - - - சு.

இ-ள். மன்னவன் - அரசனுக்கு—வென்றிதருவது-(போரில்)வெற்றியைத்தருவது|—வேலன்று - (அவனெறியும்) வே

ற்படையன்றாகும்.—கோல்- (அவனது) செங்கோலாகும்.—அதூஉம்-அக்கோலும்| — (அப்படிப்பட்டதாவது)—கோ

டாதெனின்-(தான்) கோணுநிருக்குமாயின். எ - று. ^ஐ கோல் செம்மையா யிருக்கின்றவிடத்தே வேல் படன்படுமென்றற்கு-வேலன்றுவென்றிதருவதுகோவென்றார். (சு)

இறைகாக்கும் வைபவ மெல்லா மவனை - - - *
முறைகாக்கு முட்டாச் செயின். - - - எ.

இ-ள். இறை - அரசகுணவன் |—வைபவமெல்லாம் - முயி
முமுதையும்—காக்கும் - காப்பாற்றுவான்.—முறை - (அவ
னது)செங்கோலானது |—அவனை—காக்கும் - காப்பாற்றுவ
தாகும்.—முட்டாச்செயின் - முட்டாமற்செலுத்தவானாயின்.
எ-று. இஃ முட்டாமற் செங்கோல் செலுத்திய விதத்தை
மகளைத்தேர்க்காவில் வைத்துநீந்த சோழனிடத்தும், அபலர்
ர் வீட்டுக்கதவைத் தட்டிய தன்னைவைக் குறைத்த பாண்டி
யனிடத்தும், காண்க. [இந்நான்குபாட்டாலும் செங்கோல்
செலுத்தியவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - *
தண்பதத்தாற் றானே கெடும். - - - - - அ.

இ-ள். (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) — எண்பதத்தான் - என

கே - ளும், அந்—செங்கோன்மை

ன சமயத்தையுடையவனாகி—ஓரா - (அவரால் அறிவிக்கப் ப
ட்டவைகளை நூலோர்பலரோடும்) ஆராய்ந்து — முறைசெய்
பா- (நின்ற உண்மைக்கு ஒப்பாக) முறைசெய்யாத—மன்ன
வன் |—தண்பதத்தால் - தாழ்த்தபதத்திலே நின்று—நானே
கெடும். எ-று. இஃ தாழ்த்தபதம்-பாவமும், பழியும், அடைந்
து நிற்கும்நிலை. அல்லவைசெய்தார்க்கு அறக்கூற்ற மாகலால்
புகைவரில்லாதிருந்தாலும் நானே-கெடுமென்றார். [இதனால்
முறைசெலுத்தாதவனது கேடு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங்கடிதல் - - - *
வடுவன்று வேந்தன் ரொழில். - - - - - க.

இ-ள். குடி-குடிகளை—புறங்காத்து - பிறர்வருந்தாமற்கா
த்து—ஒம்பி-தானும்வருந்தாமல் ஆதரவுசெப்து—குற்றம் -
(அவரிடத்திலே) குற்றம் உண்டானால்- கடிதல் - (அதனைத்தீர்
க்கும்படி) தண்டித்தல் | —வேந்தன் றொழில் - அரசனது தொழி
லாம் (ஆதலால்)—வயிவந்து-பழியாகாது-எ-று-ஐதுன்பஞ்செ
ய்தல்-பொருள்வாங்கல்-கொல்லுதல் - என ஒறுப்பு என்கிறத
ண்டம் மூன்றாம் அவைகளுள் இங்கே சொல்லப்பட்டவை-
குற்றங்கடிதலென்றதனால் முன்னையவிரண்மிடம். தன்மீழ்வா
ழ்வானா ஒறுத்தல் - அறனல்லாமையால் வயிவாமென்பதனை
ஆசைபமாக்கிக்கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்
துணிக்கிப்பரிசுத்தராக்ருதவால்-சாதிதருமமென்றார். (க)

கொலைபிற கொடியானா வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்*
களைகட்டதொழி நேர். - - - - - ய.

இ-ள். வேந்து-அரசனானவன் — கொடியானா — கொலை
பின்-கொலைபினாலே—ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல்லோரைக்
காப்பாற்றல்) | —(உழவனானவன்) | —பைங்கூழ் - பயிரை—
களைகட்டதொழிநேர் - களைபைக் களைந்து காப்பாற்றலோ
டு—நேர்-ஒக்கும். எ-று. ஐது கொடியோர் - தீக்கொளுவுவோ
ர் - நஞ்சிடுவோர் - படைபிற்கொல்வோர் - கள்வர்-வழிபலை
ப்போர் - கொள்ளையிடுவார் - பிறனில்லாளை விரும்புவோர்
இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன்கொ
ல்லாதவிடத்துப் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பயிர்போன்
று பலவருத்தங்களை அடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவார்.
இவ்வ இரண்டிபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தும் அரசு

(100) ஆம் அடி—செங்கோன்மை.

ஊக்குத் தீயோரிடத்து மூவரைத் தண்டமும் செப்பவேண்டு
மென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

(வழிப்போக்களை நோக்கி உன் கைப்பொருளைத்) தாவென்
றுவேண்டிதல் போலும். எ-று. ~~ஐ~~ வேலொடுநின்றனென்
றதனாலே-பிறொடு நில்லாமைபும், இரவென்றதனாலே-குடி
யிறையல்லாமைபும், கொள்ளப்பட்டன.— தாராக்கால் - தண்

டிப்பேனென்னும் குறிப்பினாலாகலால் இரந்துவாங்குதலும்
கொடுங் கோன்மை யாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும்
கொடுங் கோன்மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இசு-ஆம்,அதி—கொடுங்கோன்மை.

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ *
குடொறு நாடு கெடும். - - - - க.

இ-ள். நாடொறும்—நாடி - (தன்னாட்டிலேதோன்றும் இ
மைகளை) ஆராய்ந்து—முறை-முறைமையை—செய்யா- (அ
தற்கு ஒக்கச்) செய்யாத—மன்னவன்— நாடொறும்—நாடு
கெடும்-நாடிழப்பான். எ-று. ~~ஐ~~ நாடு உறுப்பாகலால் அதன்
கெடுதல் அவன்மேல் நின்றது. இழத்தல்-பயன் அடையாமை.

கூட முங் குடியு மொருங்விழக்குங் கோல்கோடிச் *
சூழாது செய்யு மரசு. - - - - ச.

இ-ள். சூழாது-(மேல்விளைவை) எண்ணாமல்—கோல்கோ

டி-முறைதப்ப—செட்டிம்—அரசன்—அரசனாவன்!—(அச்செயலால்)—கூழும்—(முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட) பொருளையும்?—குடியும்—(பின் அது சம்பாதிக்கைக்கு ஏதுவாகிய) குடிக்களையும்?—ஒருங்கு—ஒருசேர—இழங்கும்—இழப்பான். எ-று. கோடியென்னும் வினையெச்சம்—கோடவென்னியெய்ச்சப் பொருளில்வந்தது முன் சம்பாதிக்கப்பட்டபொருளை இழத்தற்கு ஏது வருகிறபாட்டாற் சொல்லுகிறார். (ச)

அல்லற்பட்டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே - *
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. - - - ௩.

இ-ள். செல்வத்தை—(அரசன்) செல்வமாகிய(மரத்தை)—தேய்க்கும்—குறைக்கும்—படை—வாளாவது|—(அவன்) முறை செய்யாமையினாலே—அல்லற்பட்டு—(குடிகள்) துன்பப்பட்டு—ஆற்றாது—(அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல்—அழுதகண்ணீரன்றே. எ-று. அல்லற்படுத்திய பாவத்தினதுதேய்த்தல் அதற்கு ஏதுவாகிய கண்ணீர்தோல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக் காட்டிலும் கொடியது வேறில்லாமையால் செல்வம் கழிவே தேயுமென்பது கருத்து. (ஏகதேசவுருவகவணி.) (௩)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன் *
மன்னுவா மன்னர்க் கொளி. - - - கா.

இ-ள். மன்னர்க்கு—மன்னுதல்—(புகழ்களாலே) நிலைபெறுதல்|—செங்கோன்மை—செங்கோன்மையினால் (ஆகும்)—ஆஃது—அச்செங்கோன்மை|—இன்றேல்—இல்லையாயின்—
இன—ஆம், அதி—கொடுக்கோன்மை.

ன்னாகரு—ஒளி-அப்புதழ்களானவை |—மன்னுவாம் - உண்
 டாகாவாம். எ-று. ஸ்ரீமன்னுமை-ஒருபோதும் நிலையாமை.
 பழிக்கப்பட்டால் புதழ்நிலையாமையால் தாமும் நிலையானென்
 பதாயிற்று.—வெற்றிகொடை முதலாகிய ஏதுக்களால் புதழ்
 டிலவகைப்படுதலால் மன்னு எனப் பன்மைபாற் சொல்லினு
 ற். அப்புதழ்களெல்லாம் - செங்கோன்மையில்லாதவிடத்து
 இல்லையாமென்பதாம். [இவை தான்குபாட்டாலும் கொடு
 ங்கோன்மையான் அடையும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

து ளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த - *
 னளியின்மை வாழு முயிரிக்கு. - - - எ.

இ-ள். வேந்தன்-அரசனது—அளியின்மை - அருளில்லா
 மையானது |—வாழும் - (அவனுட்கீழே) வாழும் — உயிரிக்கு-
 கு-குடிக்கு—துளி-மலையினது—இன்மை - இல்லாமை
 யானது |—ஞாலத்திற்கு - பூமியில்வாழுமுயிரிக்கு—எற்
 று-எவ்வகைத் துன்பத்தருமோ.—அற்றே - அவ்வகைத்துன்ப
 மேதரும். எ-று. ஸ்ரீ உயிரொன்றது-குடிகளை முன்வாளுக்கு
 வாழுமென்றதனை - ஏதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி. (எ)

இ ன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா . *
 மன்னவன் கோற்றீழ்ப் படிண். - - - அ.

இ-ள். முறைசெய்யா - முறையைச்செய்யாத — மன்னவ
 ன்-அரசனது—கோற்றீழ் - கொடுங்கோலினீழ் — படிண்-
 வாழின்—(பாவார்க்கும்)—உடைமை-(பொரு) ளுடைமையா
 னது |—இன்மையின் - இல்லாமையினும்— இன்னது-அதிக
 துக்கத்தைச்செய்வதாகும். எ - று. ஸ்ரீ தனக்குரியபொருளோ
 யி அமையாது மேலும் விரும்புவானது நாட்டிலே அடிசுத்
 து முதலானவை பொருளுடையார்க்கேஆதலால் அவ்வுடைமை

இல்லாமையினும் இன்னொதாயிற்று. [இவை இரண்டிபாட்டா
லும். அவனாட்டி வாழ்வார்க்குவரும்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி. *
யொல்லாது வானம் பெயல். - - - - க.

இ-ள். மன்னவன் — முறைகோடி - முறைதப்ப — செய்
மின் - (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின் — (அவனது நாட்டி
லே) — உறை - பருவமழையானது — கோடி - இல்லாமற்போ

உாயஉ இன்-ஆம், அதி—கொடுங்கோன்மை

க—வானம் - மேம்பானது | — பெயல் - பொழிதலை? — ஒல்லா
து - பொருந்தாது. எ-து. ❀ பருவமழையில்லாமைக்கு ஏது
வருகின்றபாட்டாற் சொல்லுகிறார். கோடி எனவந்த இரண்டு
சொற்களும் கோட என்னுஞ் சொற்பொருளில் வந்தன. (க)

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் *
காவலன் காவா னெனின். - - - - யி.

இ-ள். காவலன் - காப்பாற்றற்கு உரிய அரசன் | — காவா
னெனின் (உயிர்களைக்) காப்பாற்றாதுயின் — (அவனது நாட்
டிலே) — ஆபயக்களும் | — பயன்குன்றும் - பால்கருங்கும். —
அறுதொழிலோர் - அந்தணரும் | — தூல் - தூல்களை? — மறப்
பர். எ-து. ❀ ஆபயன் - ஆவினினுங் கொள்ளப்படும் பய
ன் - அறுதொழிலாவன - வேதமோதல் - ஒதுவித்தல் - யாகஞ்
செய்தல் - செய்வித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல் - என்பவை. — பால்கு

தைதலாலும், துலைமறத்தலாலும், தேவர்க்கு ஸாகம் தடவா
மைப்பால் மறைப்பெய்யா தென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டுபா
ட்டாலும் அவனுட்டில் உண்டாம் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

௭-ஆம்.அதி—வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது-குழிகள் அஞ்சுவதும்,பருதி என்றுசொல்ல
ப்பங்கிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவதும்,
தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை.
அவை செய்தல் - கொடுங்கோன்மையிலே சேர்தலால்

இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

கக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - *

லொத்தாங்கு கொறுப்பது வேந்து. - - - க.

இ-ள. (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து)
—கக்காங்கு-நலிவாய்நின்ற—நாடி- (அதனை) ஆராய்ந்து—
தலைச்செல்லாவண்ணத்தால்- (பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரி
யத்திலேசெல்லாமற்பொருட்டி — ஒத்தாங்கு - (அக்குற்றத்து
க்கு)ஏற்க—ஒறுப்பது - (அவனைத்) தண்டிப்பவனே.—வேந்
து-அரசனாவான். எ - து. இதனாலே தகுந்த தண்டம் நா
டாமையும், வேறொருகாரணம்பற்றி அதிகமாகத் தண்டித்த
லும், குழிகள் அஞ்சுந்தொழிவாதல்பெற்றும். (ஆ)

௭-ஆம்.அதி—வெருவந்தசெய்யாமை. உரையு

நடிதொச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க - - *

நீங்காமை வேண்டி பவர். - - - உ.

இ-ள். ஆங்கம்-செல்வமானது—நெடிது-நெடுங்காலம்—
 நீங்காமை. நீங்காமைபை—வேணிபவர் - விரும்புவோர்—
 கடிதோச்சி-(அந்தருந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்கும்பொ
 து) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி—மெல்லவெ
 றிக-(செட்டும்பொது) அளவுகடவாமற் செய்யக்கடவர். எ-று.
 கடிதோச்சல் - குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற்பொரு
 டும், மெல்ல வெறிதல்-யாவரும் அஞ்சாமைப்பொருட்டும்,
 ஆம்,—தொடங்கினவளவுக்குக் குறைதல்பற்றி - தருந்த தண்ட
 டஞ்செய்தலை மெல்லவென்றார். ஒச்சுதல்-எறிதல் - இரண்டும்
 உவமை பற்றிவந்தன. [இவை இரண்பிராட்டானும் குடிகள்
 அஞ்சவனசெய்யாமையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

வெருவந்த செப்தொழுகும் வெங்கோலனாயி *
 வெருவந்த மொல்லைக் கெழும். - - - சு.

இ-ள். அரசன்—வெருவந்த - (குடிகளால்) அஞ்சப்பட்ட
 செயல்களை—செய்து — ஒழுகும் - நடக்கும் — வெங்கோல
 னாயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால்—ஒருவந்தம் - நிச்சயமாக
 வே—ஒல்லை-கடிதில்—கெழும்-(அவன்) கெய்வான். எ-று.
 அச்செயல்களும்-கேழும்-பின்னே சொல்லப்படும். (சு)

இறைகடிய னென்றுணாக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த *
 னுறைகழி பொல்லைக் கெழும். - - - சு.

இ-ள். இறை-(நம்) மாசனாவன்—கடியனென்று-பொ
 ல்லாதவனென்று—உணாக்கும் - (குடிகளாலே சொல்லப்படு
 கிற)—இன்னாச்சொல் - துன்பந்தருளு சொல்லியுடைய—
 வேந்தன்—உறைகறுகி - ஆயுளுங்குறைந்து — ஒல்லைக்கெ
 டும்-(செல்வமும்) கடிதினிழப்பான். எ-று. ஆயுள் குறைத
 லாவது-அச்சொல்லில்லாதவர்க்கு உள்ளதிலே குறைதல். (சு)

அருஞ்செவ்வி யின்ன முகத்தான் பெருஞ்செவ்வம் -
பேய் கண்டன்ன துடைத்து. - - - ௩.

இ-ள். அருஞ்செவ்வி - (தன்னைக் காணவேண்டுமோர்க்கு)
அரிதாகிய சமயத்தையும்;—இன்ன முகத்தான் - (கண்டால்)
இசு

வாய்ச ௩௪-ஆம், அதி—பெருவந்தசெய்யாமல்

இனிமையிலாத முகத்தையும், உடையவனது — பெருஞ்செ
வ்வம் | —பேய்- பேயால்—கண்டதன்னது - காணப்பட்டது
போல்வதொருகுற்றத்தை — உடைத்து - உடையதாகும். எ-
து. இஃது எனவே இவை இரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று.
இவ்வசெய்வானை ஒருவரும் சேரடையால் அவன் செவ்வம்
தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாதென்பதுபற்றிப் பேய்க
ண்டன்ன துடைத்தென்றார்.—காணுதல்-தன்வசமாக்கல். (௩)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செவ்வ - *
நீடின்றி யாங்கே கெடும். - - - - ௩.

இ-ள். (அரசன்)—கடுஞ்சொல்லன் - கடியசொல்லையுடைய
வனும்;—கண்ணிலன்-கண்ணோட்டமில்லாதவனும்;—ஆயின்-

ஆறாம் — கடுஞ்செவ்வம்- (வவனது) பெரிய செவ்வமான
பு. — நீடின்றி நீடிதல்லாமல்--ஆங்கே-அப்பொழுதே--
கெடும். ௩-ஆ. இஃது வேட்டங்கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ்சுது
பொரு, நீட்டங்கள் காமமோடேழு, எனப்பட்டவிதனங்களு
ய் கடுஞ்சொல்லையும், மிகுதண்டத்தையும் இவர் அச்சஞ்செய்

சிலர் அடக்கினர். இவைசெய்த பொழுதே தெய்வச் சிறுமை
யதல்லதாயினு மென்றறகு - தெய்வச்செல்வமென்றார் (க)

கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த - *
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம். - - - - எ.

இ-ள். கடுமொழியும் - கடியசொல்லும் | —கையிகந்ததண்டமும் - (குற்றத்தின்) மிகுந்ததண்டமும் | —வேந்தன் — அபி
ம் - (பன்) வெல்லுதற்கு ஏற்ப — முரண் - மாறுபாடாகிய (இ
ரும்பை) — தேய்க்கும் — அரம் - அரங்களாம். எ-று. * கடிய
சொல்லாற்சேனையும், அதிகதண்டத்தினாலே தேசமும், தெ
ய்வ மாறுபாடு சுருங்கிவருதலால் அவைகளை அரமாக்கினார்.
(ஏதேசவுருவகம்) [இவை ஐந்துபாட்டாலும் சமயமில்லா
மெனின் முழுமுடைமை - கண்ணோட்டமில்லாமை கடுஞ்சொ
ற்சொல்லல் - அதிகதண்டம் - இவைகள் குடிசை அஞ்சுந்தொழி
வ்களென்பதும், இவைசெய்தவன் ஆயுறும் பகைவெல்லுமு
ரணும் செல்வமும் இழக்குமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

இனத்தாற்றி பெண்ணாத வேந்தன் இனத்தாற்றிச் *
சிறிற் சிறுகுந் திரு. - - - - - அ.

இ-ள், (காரியவெண்ணத்தை) — இனத்தாற்றி - மந்திரிக
ளும், அது — வெருவந்தசெய்யாமை. உயரே

விடத்தேவைத்து—எண்ணுத - (அவளோடுதானும்) எண்ணிச்
 செய்பாது — வேந்தன் — (தன் காரியந்தப்பியவிடத்து) —
 சினத்தாற்றி - (தன்னைக்) கோபத்திலேசெலுத்தி — சிறன் -
 (அவனைக்) கோபிப்பாருயின்—திரு - (அவனது) செல்வமா
 னது—சிறுமும் - (நாடோறும்)சுருங்கும்.எ-று.ஐ-இராச்சிய
 பாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்துத லொப்புமையால் மந்திரி
 களை இனமென்றும், அத்தவறு தன்னதென்றிராமல் அவர்
 மேல் ஏற்றிக்கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவராதலால் அத்
 தவறு தீரும் விதமும், அப்பாரம் இனிதுசெலுத்தும்விதமு
 ம், இவ்வென்பதுநோக்கித் - திரு சிறுகுடென்றும், சொல்
 லினார். [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பகுதி அஞ்சும் தொழிலு
 ம், அது செய்தால் அடைவதும், சொல்லப்பட்டன.] (அ)

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்பா வேந்தன் *
 வெருவந்து வெய்து கெடும். - - - க.

இ-ள், சிறைசெய்பா-(முன்னேதனக்கொருகாப்பிடமாக)
 அரண்செய்துகொள்ளாத—வேந்தன் | — செருவந்தபோழ்தி
 ல்-போர்வந்தகாலத்திலே— வெருவந்து - (காப்பு இல்லாமை
 யால்) அஞ்சி—வெய்து - வினாவிலே—கெடும் - கெடுவான்.
 எ-று. ஐ-பகையை அஞ்சிச் சேர்ந்தவர் நீங்குதலால் தனியா
 கித் தானும் அஞ்சிப் பகைவசத்தனாவ னென்பதாம். [இதனா
 ல்தான் அஞ்சும் செயலும் அது செய்தால் அடைவதுமொ
 ல் லப்பட்டன.] ஏமம்-காப்பு-ஒருபொருட்சொற்கள். (க)

கல்லார்ப் பிணிக் குங் கடுங்கோ லதுவல்ல - - - *
 தில்லை நிலக்குப் பொறை. - - - - - டி.

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரினை - *

இ-ள். கண்ணோட்டமென்னும் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிற -- கழிபெருங்காரிகை - மிகவுமபெரிய அழகானது -- உண்மையால் - (அரசரிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால் -- இவ்வுலகு -- உண்டு - உண்டாகின்றது. எ-று. கண்ணோட்டமில்லாமை - வெருவந்த செப்தலென்கிற அஞ்சுவனசெய்தலாகலால் அவர் நாட்டி வாழ்வார் புலியைச்சேர்ந்த மானினம் போற்காப்பிடம்பெறுமைபற்றி இவ்வுலகு உண்டென்றார். க.

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லாந்திரா - - - *
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. - - - உ.

இ-ள். உலகியல் - உலகநடையானது | -- கண்ணோட்டத்தினை -- கண்ணோட்டத்தினிடத்தே -- உள்ளது - நிகழ்வதாகும். -- (ஆதலால்) -- அலாந்திரா - அக்கண்ணோட்ட மில்லாதவர் -- உண்மை - உராதல் -- நிலக்கு - பூமிக்கு -- பொறை - பாரமாவதற்கே [வேறொன்றுக்கு அன்று.] எ-று. கண்ணோட்டமில்லாதவர் -- உபகாரஞ்செய்தல் - காப்பாற்றல் - பிழைபொறுத்தல் - இவை முதலானவை. -- அவை உண்டாகாமையால் கண்ணோட்டமில்லாதவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா என்பது பற்றி நிலத்துக்குப் பொறையென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோட்டத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னுங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். - - - க.

இ-ள். பண் - இசையானது | -- பாடற்கு - பாடற்றொழி

. ௫௮ - ஆம், அதி -- கண்ணோட்டம்.

லோமி — இயைபுத்தேவன் - பொருத்தமில்லையாயின் — என்னு
 ம்-என்னபயனுடைத்தாகும். — (அதுபோல்) — கண் - கண்
 னானது | — கண்ணோட்டமில்லாதகண் - கண்ணோட்டமில்லாத
 விடத்து — என்னும் - என்னபயனுடைத்தாகும். எ-து. **ஐ** எப்
 படி பாடற்சொழிலோமி பொருந்தாதவிடத்து இசையினு
 லே பயனில்லையோ அப்படியே கண்ணோட்டத்தோமி பொ
 ருந்தாதவிடத்துக் கண்ணினுலே பயனில்லையென்பதாம். (ஈ)

உ ^உபோன் முகத்தெவன் செப்பு மனவினாற் - *
 கண்ணோட்ட மில்லாத கண். - - - - ச.

இ-ள். அளவினாள் — கண்ணோட்டமில்லாத — கண் - கண்
 னானவை — முகத்து - முகத்தினிடத்து — உ ^உபோல் - உள்ள
 வைபோல் (கண்டோர்க்குத் தோன்றாதலையல்லாமல்) — எவ
 ன் - (வேறே) என்னபயனை? — செய்யும். எ - து. **ஐ** தோன்று
 தலையல்லாமலென்னுஞ் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. — அ
 திகமான கண்ணோட்டத்தை விலக்குதற்கு அளவினாலன்றி
 ஈ. அக்கண்கள் ஒருபயனையும் செய்யாதொப்பது கருத்து. (ச)

கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற் - *
 புண்ணென் றுணரப் பரிம். - - - - இ.

இ-ள். கண்ணிற்கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு — அணிகல
 ம்-அணியும் அணிபாவது | — கண்ணோட்டம். — அஃதின்றே
 ல்-அவ்வணி யில்லையாயின் — (அக்கண்) — புண்ணென்று —
 உணரப்பரிம் - (அறிவுடையவரால்) அறியப்பரிம். எ-து. **ஐ**
 கண்ணிற்கு வேறே அணியில்லாமைப்பால் - கண்ணிற் கணிகல
 மென்றும், கண்ணுத்தோன்றினாலும் தோய்களாலும் - நீர்
 பற்றலாலும் - ஆயர்வினைத்தலைதோக்கி - புண்ணென்றுணரப்

படு மென்றும், சொல்லினார். [இவை முற்றுபாட்டாலும்
அது செய்யாத கண்ணின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

மண்ணே டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணே - - *

டியைந்துகண் ணோடாதவர். - - - கா.

இ-ள். கண்ணோடு-(ஒரிதற்கு உரிய) கண்ணோடு — இயைந்
து-பொருத்தியிருந்தும்.— கண்ணோடாதவர் - அக்கண்ணோடு
தலில்லாதவர் | — (சஞ்சரிக்கின்றவராயிருக்கிலும்) — மண்
னோடு—இயைந்த-பொருத்திநின்ற — மரத்தனையர் - மரத்தி

நாடு

உளையா டு-ஆம், அதி—கண்ணோட்டம்.

னையோப்பர். ஏ - டு. கண்ணினது - தொழிலாகிய ஒரிதல்
கண்ணையுடையவன்மேல் நின்றது.—மரம் - கண்ணோடு பொ
ருத்தியும் கண்ணோடாமையால் உபமானமாயிற்று. (கா)

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார் *

கண்ணோட்ட மின்னடியு மில். - - - எ.

இ-ள். கண்ணோட்டமில்லவர் - கண்ணோட்டமில்லாதவர் | —
கண்ணிலர் - கண்ணுடையவருமல்லர். — உண்ணுடையார் | —
கண்ணோட்டமின்மையும் - கண்ணோட்டமில்லாதவராதலும் --
இவ் - இவ்வே. எ-று. நீ நெருப்பு எங்கே இவ்வேயோ அங்கே
புகையும் இவ்வே-புகை எங்கே இருக்கின்றதோ அங்கே நெ
ருப்பும் இருக்கும் - என்பதுபோல் - கண்ணோட்டம்எவரிடத்
து இவ்வேயோ அவரிடத்தே கண்ணும் இவ்வே - கண் எவரிடத்
து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தே கண்ணோட்டமும் இருக்கு
ம் என அனுமானப்பிரமாணம் பற்றிச்சொல்லியது. [இவை
இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோடாதாரிழிவுசொல்லப்பட்டது.]

கருமஞ் சிதைபாமற் கண்ணோட வல்லார்க்   *
குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.   -   -   அ.

இ.ள். (இவ்வுலகு) — கருமம் - (முறைசெய்தலாகிய தமது) தொழில் — கிணையாமல் - அழியாமல் — கண்ணோட வல்லார் க்கு - கண்ணோட்டஞ்செய்ய வல்ல அரசர்க்கு — உரிமை - உரியதாந் தன்மைபய — உடைத்து - உடையதாகும். எ.று. **ஐ**தம்மோபி பழகினவர் பிறருக்கு இயிக்கச்செய்தவிடத்து அவரைக் கண்ணோட்டத்தினால் தண்டிக்காதவர்க்கு முறைகெட்டுத் தல் முன்னே ஓர்ந்து கண்ணோடா தென்ற குறவிலே சொல்லப்பட்டமுறை இவக்கணத்தாலும் பெற்றும் — முறைகெடவருமிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்யாமையும், அது வாராதவிடத்துக் கண்ணோட்டஞ் செய்தலும், ஒருவனுக்குச் சுபாவமாகுதல் அருமையாகலால் - கண்ணோட வல்லார்க்கென்றும், அச்சுபாவமுடையவர்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலம் வசப்படுதலால் - உரிமையுடைத்தென்றும், சொல்லினார். [இதனால் கண்ணோட்டஞ் செய்யும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப் *
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. - - - கூ.

இ.ள். ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும் - (தம்மை) ஒறு

தெ.ஆ.ஜம், அபு—கண்ணோட்டம்.

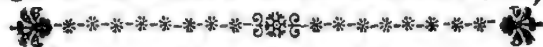
க்கு மியல்புடையவரிடத்தும் — கண்ணோடி - கண்ணோட்டமுடையவராகி — பொறுத்தாற்றும்பண்பே - (அக்குற்றத்தைப்) பொறுக்குமியல்பே — தலை - (அரசர்க்குத்) தலைமையான வியல்பு. எ - று. **ஐ** பண்பினா னொன்றதனால் - அவர்பழக்கம் பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும் - பொறுத்தாற்றும் ஒருசொல். (கூ)

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க - *
நாகரிகம் வேண்டு பவர். - - - - யி.

இ-ள். நயத்தக்க- (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க—நாகரிக
ம்-கண்ணோட்டத்தை—வேண்டிபவர் | — நஞ்சு - நஞ்சை—
பெய்ச்சுண்டும் (பழகினவர்) இடக்கண்டும்—உண்டு - (கண்ம

றுக்கமாட்டாமையால் அதனை) உண்டு — அமைவர் - (பின்
னும் அவளோடு) பொருந்துவார். எ-று. ❀ [இவ்விரண்டு பா

ட்டாலும் அவரைத் தண்டிக்காமல் கண்ணோட்டஞ் செயவே
ண்டிவது பிறருக்குக் குற்றஞ் செய்தவிடத்தன்று தமக்குக்
குற்றம் செய்தவிடத்தே யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

ருக-ஆம், அறி—ஒற்றாடல்.

அஃதாவது-பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னு முன்
றுகிறத்தாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறிதற்கு ஒற்றை ஆ
ளுதலாம். முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணமுடைய அரச
னுக்குத் தன்னுடு காக்கும்போதும் பிறர்நாடு பிடிக்கு
ம்போதும் வேண்டுமவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினா
ராதலால் அவ்விரண்டு காரியங்களுக்கும் அவசியம் வே
ண்டிவதாகிய இது முன்னே வைக்கப்பட்டது.

ஒற்று முனாசான்ற தூறு மிவையிரண்டுந் -
தெற்றென்க மன்னவன் கண். - - -

இ-ள். மன்னவன்—ஒற்றும் - ஒற்றனும் — உரைசான்ற
புகழ்நிறைந்த—தூறும்-(நீதி) தூறும்ஆகிய — இவையிரண்
டும்—கண் - (தன்னிரு) கண்களுமாக—தெற்றென்க-தெனிய
க்கடவன். எ-று. ❀ ஒற்றனவன் - தன் கண்ணுக்கு எட்டாத
தூரமெல்லாம் போய்க் கண்டு அங்கே நடந்தவையெல்லாம்

அறிவித்தலாலும், தூலானது - அந்நடந்தவைகளுக்குத் தன்
 னறிவுக்கு எட்டாத தொழில்களை யெல்லாங் சொல்லி அறி
 உரையி னெழுந்தும், அதி—ஒற்றூடல்.

வித்தலாலும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு உணரக்கண்ணாழ்
 னானக்கண்ணாமாக நிச்சயித்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவனெ
 ன்பதாம். [இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை பெஞ்ஞான்றும் *
 வல்லறிதல் வேந்தன் றெழில். - - - - உ.

இ.ள், எல்லார்க்கும்- எல்லாரிடத்தும் — நிகழ்பவையெல்
 லாம் - நடப்பவைகளையெல்லாம்— நாடோறும் — வல்லறித
 ல்-(ஒற்றினாலே) வினாந்தறிதல் | — வேந்தன்றெழில் - அரச
 னுக்கு உரிய தொழில். எ - று. * எல்லார்க்குமென்றது - ப
 வைவர் - அயலோர் - தட்பினர் - என்னு மூவகையாரையும்—
 நிகழ்பவையெல்லாமென்றது-நல்லையும் தீயவையும் ஆகிய
 சொற்களையும், செயல்களையும், — அவை நிகழ்ந்தபொழுதே
 அவைகளுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேற்றலாகவாவது செ
 ப்யவேண்டிதலால் - வல்லறிதலென்றார். — அவ்விருதொழில்க
 ளுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று
 உபசரித்தார்.—ஒற்று அதிகாரத்தால்வந்தது. [இதனால் ஒற்
 றினாலிய பயன்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

* ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன் -*
 கொற்றங் கொளக்கிடந்த ில். - - - - ஈ.

இ.ள். ஒற்றினால்-ஒற்றனைக்கொண்டு—ஒற்றி - (எல்லாரிட
 த்தும்நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்துவரச்செய்து —பொருள்-(அ
 வைகளால் அடையும்) பயனை—தெரியா - ஆகாய்த்தரியாத—
 மன்னவன் | — கொற்றங் கொளக்கிடந்தது - வெற்றியடைய

க்கிடந்தது—இல்—(வேறொருவழி) இல்லை. எ-து. அந்நிகழ்ந்தவையும் பயனும் அநியாமல் பகைக்கு எளியனாதல் ஒற்றனாலே நீங்குவதன்றி வேறொன்றினாலே நீங்காமைமயால்—கொற்றங்கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனால் அத்தொழில் செய்பாதவிடத்து வரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா னென்றல் *
கனைவறையு மாறாய்வ தொற்று. - - - ச.

இ-ள். தம்-தம்முடைய — வினைசெய்வார் - காரியஞ்செய்பவர்—சுற்றம்-சுற்றத்தார் -- வேண்டாதார் - பகைவர்—என்று - என்னுசொல்லப்பட்ட — அனைவறையும் — ஆராய்வது -
கை-ஆம்; அந்—ஒற்றாடல் உரையக

(சொல்லா லும்செயலா லும்) ஆராய்பவனே!—ஒற்று - ஒற்றனாவான். எ - து. அரகனுக்குக் காரியஞ் செய்வோராலே செய்யப்படுமவையும், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்தும் செயப்படுமவையும், பகைவராலே தன் சோர்வுபார்த்தாலும் மேலே தேறப்படுதலும் முன்னிட்டுச் செயப்படுமவையும், அநித்து அவைகளுக்கு ஏற்பவைகளைச் செய்பவேண்டுதலால் இம்முலகையாரையும் குறைபாமல் ஆராயவேண்டுமென்றற்கு-அனைவறையு மாறாய்வதொற்றென்றார். (ச)

கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு - - - *
முகா அமை வல்லதே பொற்று. - - - இ.

இ-ள். (எவரது செய்தியை அறிதற்குச் சென்றானே அவராலே)—கடா-சந்தேகிக்கப்படாத -- வருவொடு - வடிவொடு(பொருத்தி) -- (அவர்க்குத்தேகித்து அறியத்தொடங்கினால்)—கண்ணஞ்சாது- (கொடுத்தபார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சாமலின்று—யாண்டும - நாலுபாயங்கனும் செய்தாலும்—உகாமை - (மனதி லுள்ளவைகளை) உமிழாதிருக்க—வ

ல்லதே-வல்லவனே।—ஒற்று-ஒற்றனாவான். எ - று. சந்தே
கிக்கப்படாதவடிவு-பார்ப்பார் வணிகர் முதலானவர்வடிவு.(டு)

து றந்தார் படிவந்த ராகி யிறந்தாராய்த் - - *
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று. - - எ.

இ-ள். துறந்தார் - முழுதுத் துறந்தோரும் — படிவந்தர்-
விரதவொழுக்கத்தோரும்—ஆகி — இறந்து - (போகக்கூடா
தவிடங்களில்லாம்) போய்—ஆராய்ந்து — (ஆராயவேண்டி
யவைகளெல்லாம்) ஆராய்த்தறிந்து—என்செயினும் - (அவ்வி
டத்தோர் சந்தேகிதனுப் பிடித்து) என்ன துன்பஞ் செய்ந
கேட்டானும்—சோர்விலது - தன்னைவெளிப்படுத்தாதவனே।
—ஒற்று - ஒற்றனாவான். எ-று. சந்தேகவொழுக்கம் - தீர்த்த
பாத்திரமுதலானவை. — செயினுமென்பது - அறவோரொ
ன்று செய்வாரென்பதை விளக்கிநின்றது.—முன்னே தால்வ
கை உபாயமுஞ்சொல்லி இங்கேயும் தண்டத்தைப்பிரித்துச்
சொல்லியது-அதன்பொறுத்தற்கருமைச்சிறப்புநோக்கி. (சு)

ம றைந்தவை கேட்கவற் றுகி யறிந்தவை - - *
யைப்பா டில்லதே யொற்று. - - - - எ.

இ-ள். மறைந்தவை - (அவரது செயல்களை அறியச்சென்
டுக)

உாஉயிஉ   இஃதும் அறி—ஒற்றாடல்.

முனே அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களை — கேட்கவற்றுகி-
(அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்கவல்லவனாகி — அறிந்த
வை - (கேட்டு) அறியப்பட்ட அச்செயல்களிலே—ஐயப்பா
டில்லதே-(பின்)சந்தேகப்படுதலில்லாதவனே। — ஒற்று-ஒற்
றனாவான். எ-று. இஃதும் அம்மறைவாயுள்ள செயல்களைச் சொ

வ்வுவாரை அறிந்து அவர்சந்தேகபாதபடிபோய் ஒட்டி அவ
ரோ சொல்லும்படிக்கு அதற்கு ஏற்ற சொல்லையாவது செய

லையாவது முன்னே உண்டாக்வி அச்சம்பந்தத்தினாலே கே
ட்கும்போதும் அன்னியர்போலே நின்று கேட்க வேண்டிந
லால் - கேட்கவற்றாடியென்றும், கேட்டு அறியப்பட்டவைக
ளைத் தானே சந்தேகித்து வந்து சொன்னால் அரசனால் அ
வைகளுக்கு ஏற்ற காரியம் செய்யக் கூடாமைபால் ஐயப்பா
டில்லதேயென்றும் சொல்லினார். [இவை தான்குபாட்டாளு
ம் ஒற்றனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ - *
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல். - - - அ.

இ - ள். ஒற்று - ஒரொற்றினால் — ஒற்றி - மறைவாய்நிற்
தவந்து—தந்த- அறிவிக்கப்பட்ட — பொருளையும் - காரிய
தையும்—மற்றுமோ ரொற்றினால் - பின்னும் ஒரொற்றினாலு
ம—ஒற்றி - அறிந்துவரச்செய்து — கொளல் - (ஒப்புமைகண்
டு) கொள்ளக்கடவன். எ - று. ~~ஐ~~ அவரோடுகலந்து நின்றுமா
றுபடச் சொல்லுதலும் கூடுமானகபால் அரசனுக்கு ஒருவன்
சொல்லையே தம்பலாகா தென்பதாய். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமை யார்கவுடன் மூவர் - *
சொற் றொக்க தேறப் படும். - - - கூ.

இ-ள். (ஒற்றரை ஆறு பிடத்து) — ஒற்று - ஒரொற்றன்—
ஒற்று - மற்றொரொற்றன்—உணராமை - அறியாதிருக்கும்ப
டி—ஆள்க- ஆளக்கடவர். — (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களு
ள்)—உடன்மூவர் - (ஒருபொருண்மேலே வேறுவேறுவிடப்
பட்ட) மூவருடைப—சொல்-சொற்களும்—தொக்க - (பயனா
ல்) ஒத்திருக்குமாயின் — தேறப்படும் - (அப்பொருள் மெய்

யென்று) தெனியப்பதும். எ-று. ❀ ஆயினென்பது வருவித்
கப்பட்டது. ஒருவனை ஒருவன் அறிந்தால் தம்மிலே கலந்து
கொண்டு ஒப்பச் சொல்வாராகையால் - உணராமையுடன் ஆள்கவெ

கூ-ஆம், அது-ஒற்றாடல்.

ன்றும், மூவரிக்கும் நெஞ்சு ஒருதன்மைப்படுத்தலும், பட்டா
ல் நீடித் திருத்தலும், கூடாமையால் தேறப்படு மென்றும்,
சொல்லினார். - இதனாலே மூவர்சொல்லும் ஒத்திராமற்போ
ரால் பின்னும் ஆராய்க வென்பதும் பெறப்பட்டது. (க)

சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற் - *
புறப்படுத்தா னாகு மறை. - - - - - ய.

இ-ள். ஒற்றின்கண் - (மறைத்தவைகளை அறிந்துசொல்லிய)
ஒற்றனிடத்து - சிறப்பு சிறப்பை - அறிய - (பிறர்) அறிய -
செய்யற்க - செய்பாதிருக்கக்கடவன் - செய்யின் - மறை -
(தன்னுள்ளே) அடக்கப்படுமவைகளை - புறப்படுத்தாநாகு
ம் - (தானே) வெளியில் இட்டவனாவான். எ-று. ❀ மறையாவ

து. அவன் ஒற்றானதும், அவன்சொல்லியதும், ஆம். சிறப்பு
ப்பெற்ற இவன் யாடுன்றும், இது பெறுதற்குக்காரணம் யா
தென்றும், வினவுவாரும் சொல்வாரும் அயலாராகலால் புற
ப்படுத்தாநாகுமென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒற்ற
னா ஆளும்விதமும், அவராலே நடந்தவை அறியும் விதமும்,
அறிந்தார் சிறப்புச்செய்யும்விதமும், சொல்லப்பட்டன.] (ய)

பொருளுடைமை) — நிலவாது - நிலிபெறாமல் — நீங்கிவிடும்.
 எ-று. ❀ மனவெழுச்சி உள்ளத்தின் குணமாகலால் அதற்கு
 நிலிபெறுதலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதாயி
 ருக்கையால் அதற்கு நிலிபெறாமையும், சொல்லப்பட்டன.
 சொல்லவே அது உடைமை அன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லவா றுக்க - - - *
 மொருவந்தங் கைத்துடை யார் - - - ௭.

இ-ள். ஒருவந்தம்-நிலிபெற்றதாகிய — ஊக்கம் - மனவெ
 முச்சியை—கைத்து - கைப்பொருளாக — உடையார்) — (இ
 ழந்தாராயினும்) — ஆக்கம்- கைப்பொருளை — இழந்தேமென்
 னு — அல்லவார் - மனஞ்சுழலார். எ - று. ❀ மனஞ்சுழலாமை
 க்கு ஏதுவருகின்றபாட்டாற் சொல்லப்படுகின்றது. (௭)

ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா - - - *
 ஆக்க முடையா னுழை. - - - - - ச.

இ-ள். அசைவிலா - அசைவில்லாத — ஊக்கமுடையானு
 ழை-மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்தே—ஆக்கம் - பொருளா
 னது) — அதர்வினாய்-வழிகேட்டிக்கொண்டு — செல்லும். எ-று.
 ❀ அசைவின்மை - இரிக்கண் முதலாகியவைகளால் தளரா
 மை. வழிகேட்டிச் சென்று சேர்வார்போலே தானேசென்
 னுசேருமென்றற்கு - அதர்வினாய்ச் செல்லுமென்றார். [இவை
 நான்குபாட்டாலும் அடைந்துநின்ற பொருளினும் அதற்கு
 க்காரணமாகிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.

வெள்ளத் தணைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம் - - - *
 முள்ளத் தணைய துயர்வு. - - - - - ௮.

இ-ள். மலர் - நீர்ப்பூத்தாங்களது — நீட்டம் - நீட்சியான
 லை) — வெள்ளத்தணைய - நின்றநீரளவினவாம். — (அதுபோ

ல்) — உயர்வு - மணிதருயர்ச்சியானது | — உள்ளத்தினையது -
(அவர்) மனவெழுச்சியுளவினதாம். எ -று. ஷ் மலர் அதன்ருளு

சுய - ஆம், அதி — ஊக்கமுடைமை. ௨௨௫

க்கு ஆதலால் ஆகுபெயர். நீர்மிகுந்தமட்டும் மலர்கள் நீரு
மென்பதுதோன்ற - வெள்ளத்தினையவென்றார். இவ்வுபமான
வலிமையால் ஊக்கமிகுந்தவளவும் மணிதர் உயர்வொன்பது
பெறப்பட்டது. உயர்வு பொருள் படைகளால் மிகுதல். (௫)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது - - *
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து. - - எ.

இ - ள். (அரசரானவர்) — உள்ளுவதெல்லாம். நினைப்ப
தெல்லாம் — உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே — உள்ளல் - நி
னைக்கக்கடவர். — அது - அவ்வுயர்ச்சியானது — தள்ளினும் -
(ஊழ்வகையினாலே) கூடாமற் போயினும் — (அந்நினைப்
பு) — தள்ளாமைநீர்த்து - தள்ளாமைக் குணமுடையதாம்.
எ -று. ஷ் மற்று - அ.சு. தள்ளினுமென்றதனால் தள்ளாமை
மிகுதியாதல் விளங்கிற்று. தள்ளியவிடத்தும முயற்சியிலே
அவர் தவறுதல் இல்லாமல் நல்லோராலே பழிக்கப்படாமை
யால் தள்ளாத இயற்கை யுடைத்தென்பதாம். முன்னே உள்
ளத்தினையதுயர்வொன்றதனை உறுதி செய்தபடி. (சு)

குதையிடத் தொல்கா ருவோர் புதையம்பிற - *
பட்டுப்பா னேன்றுங் களிது. - - - - எ.

இ-ள். களிற்று—புதைதம்பின் - கட்டாகிய அம்பினாலே
—பட்டு-(புண்) பட்டவிடத்து — பாடுன்றும்-(தளராமல் த
ன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும். — (அதுபோல்) — உர
வோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர் | — சிறைவிடத்து - (தா
ம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அறிவுவததவிடத்து — ஒல்கார் -
தளராமல் தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார். எ-று. பட்
டு-பட்டாலென்பதன் பொருளிலே வந்தது. — ஒல்காமை-
களிற்றுக்கும், பாடுன்றல் - உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்ட
ன. நினைக்கப்பட்ட வுயர்ச்சியானது கூடாமற் போயினும்
தவறாமல் அதனை முடிப்பொலிபதாம். [இவை மூன்றுபா
ட்டாலும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

உள்ள மிலாதவ ஂப்தா ருலகத்து - - - *

வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு. - - - அ.

இ - ள். உள்ளமிலாதவர் - மனவெழுச்சியில்லாத அரசர்—
புகுதத்து-இவ்வலகத்தாருள் — வள்ளியமென்னும - வண்மை
இரு

உாஉசு சுய-ஆம், அதி—ஊக்கமுடைமை.

சையுடையமென்று (தம்மைத்தாமேமதிக்கும்)—செருக்கு-
மதிப்பது—எய்தார் -பெறார். எ - று. ஊக்கமில்லாதவ
ர்க்கு-முயற்சி-பொருள் - கொடை - செருக்கு - இவைமுறையே - இவ்வாமற்போதலால் - செருக்கெய்தாரொன்றார். கொ
டைவெற்றிகளால் ஆகிய வீன்பம தமக்கல்லது பிறர்க்குக்கா
ணப்படாமையால் தன்மையிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. அ

பரியது கூர்க்கோட்ட தாயினும் யானே - - - *

வெருடம் புனிதாக் குறின். - - - - - கூ.

இ.ள். பாணை—பாரியது - (எல்லாவிலங்குகளினும்) பெரிய உடம்பையுடையது - (அதுவல்லாமலும்) - கூர்ங்கோட்டது-கூர்மையான கொம்புகளையுமுடையது - ஆயினும்—புளி—தாக்குற்றன-(தண்ணீர்) எதிர்ப்படின—வெளுஉம் - (அதற்கு) அஞ்சும. ௭ - ௩. ஸ்ரீ பேருடம்பால் வலிமிடதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. [புளியைக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையதாயினும் பாணை ஊக்கமில்லாமையால் அதனை யுடைய அப்புலிக்கு அஞ்சுமென்ற இந்தவாக்கியம், பனைவணக்காட்டிலும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்கமின்றாயின் அதனை யுடைய அரசர்க்கு அஞ்சுவனென்பது தோன்றிற்றல்லால்-பிறிதுமொழிதல்.

உரமொருவற் குள்ள வெறுகடை யஃதில்லார் *
மரமக்க ளாதலே வேறு. - - - - - ய.

இ.ள். ஒருவற்கு—உரம் - திடமான அறிவாவது | — உள்ளவெறுக்கடை-மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம்.—அஃது - அதனை—இல்லார் - இல்லாதவர்|—மரம் - [மனிதராகார்] மரங்களாவார்.—வேறு - (சாதி மரங்களோடு இமமரங்களிடத்து) வேற்றுமை|—மக்களாதலே - மனிதவடிவாயிருக்கையே. [வேறில்லை.] ௭-௩. ஸ்ரீ மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய நல்லவறிவும்காரிய முயற்சியும் இல்லாமைபற்றி மரமென்றும், மரத்திலுண்டாம் பயன் இல்லாமைபற்றி மக்களாதலே வேறென்றும், சொல்லினார்.—மரத்திற்குப்பயன் - பழமுதலானவையும், ஆலயம் வீதி தேர் மரக்கலம் இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலானவையும், ஆகும். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமில்லாதவாறு இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (4)

கூக-ஆம்,அதி - மடியின்மை உஉஎ

அஃதாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது
சோம்புத வில்லா மையாம். ஊக்க முடையவர்க்கு ஒ
ரோவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் வருதலைக்குறி
த்து இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

குடியென்னுங் குன்ற விளக்க மடியென்னு - *
மாசுர மாய்த்து கெடும். - - - க.

இ-ள். குடியென்னுங் குன்றவிளக்கம்-(தான்பிறந்த) கு
டியாகிய மழுங்கா விளக்கானது|—மடியென்னுமாசு - (ஒ

ருவனது)சோம்பலாகிய இருளானது—ஊர-நெருக்க—மா
ய்த்துகெடும்-மழுங்கிக்கெடும். எ-று. ஐ. உலகநடையுள்ளவ
ரைக்கும் இடையறாது தன்னுட் பிறந்தவரைவிளக்குதலால்-
குடியைக் குன்ற விளக்கமென்றும், தமோகுணத்தினாலே வ
ருதலால் சோம்பலை இருளென்றும், அது மந்தறையிருள்போ
லாகாமல் அவ்விளக்கைத் தான் நெருக்கி மாய்க்கும் வலியு
டைமையால் - மாசுரமாய்த்துகெடு மென்றும், சொல்லினார்.
—கெடுத்தல் - பெயரும் வழங்காமற்போகுதல். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக் *
குடியாக வேண்டி பவர். - - - உ.

இ-ள். குடியை-(தாம்பிறந்த)குடியை—குடியாக - (மே
 ன்மேலுயரும)நற்குடியாக—வேண்டிபவர்!—மடியை-சொ
 ம்பலை—மடியா-சோம்பலாகவே (நினைத்து) —ஒழுக்கல்-(மு
 யற்சியோடு) நடக்கக்கடவர். எ-று. **ஐ** நெருப்பைக் காட்டி
 லுங் கொடியது வேறில்லாமைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாக
 வே நினைக்கவேண்டும் என்பதுபோல் மடியைக் காட்டிலு
 ன் கொடியது வேறில்லாமை பற்றிப் பின்னும் அப்பெயராத்
 ருணே சொல்லினார்.சோம்பலைச் சோம்பலாகவே நினைத்து
 முயற்சி செய்துநடந்தால்தாம் உயர்தலாலே குடி உயருமெ
 ன்றற்கு - குடியைக் குடியாகவேண்டிபவொன்றார். அப்படி
 நடவாமற் போனால் குடி அழியு மென்பதுகருத்து. (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த - *
 குடிமடிபுந் தன்னினு முந்து. - - - - - க.

இ-ள். மடி-மடிக்கத்தகுவதாகிய — மடி-சோம்பலை—

சுக-ஆம், அந்—மடியின்மை.

கொண்டு. (தன்னுள்ளே) கொண்டு—ஒழுகும் - நடக்கும்—
 பேதை-அறிவில்லாதவன்—பிறந்த—குடி - குடியானது!—
 தன்னினும்-அவனினும்—முந்து-முற்பட—மடியும்-அழியு
 ம். எ-று. **ஐ** அழிவுதருஞ் சோம்பலை உட்கொண்டு நடத்த
 லாலே பேதையென்றும், அவனாலே காப்பாற்றப்படுவதாத்

லால்-குடிதன்னினுமுந்து மடியுமென்றும், சொல்லினார்.—
 ஐக்கத்திலே பிற்படியும் அழிவிலே முற்படுமென்பதாம். க

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து - *
 மாண்ட வுருந்தி லவர்க்கு. - - - - - ச.

இ-ள். மடி - சோம்பலிலே—மடிந்து - வீழ்தலால் — மா
ண்டவுருற்றிலவர்க்கு - திருத்தமாகியமுயற்சி யில்லாதவராயி
னவர்க்கு—குடி - குடியும்—மடிந்து—குற்றம் - குற்றங்களு
ம்|—பெருகும் - பல்கும். எ.று. **ஐ** குற்றங்கள்-பின்வருங்கு
றனிலே சொல்லப்படுகின்றன. [இவை நான்கு பாட்டாலும்
சோம்பலினை தீமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னன்குங் - - *
கெடுநீரார் காமக் கலன் - - - - - டு.

இ-ள்.மடி - சோம்பலும் — நெடுநீர் - (வினாவிற்கெய்த
ற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச் செய்யுங்குணமும்— மறவி - மற
தியும்—துயில் - துயிலும் ஆகிய—நான்கும்|—கெடுநீரார் -
இறக்குமியல்பினைபுடையவர்| — காமக்கலன் - விரும்பியேறு
மரக்கலமாம். எ - று. **ஐ** மடி செய்யுளமைவு நோக்கி தமிழ்
ன்றது.—மடியோடு மற்றை மூன்றும் - தமோகுணத்திலே
தோன்றி உடனிகழ்வனவாதலால் சேர்த்து எண்ணப்பட்ட
ன.—காமக்கல னென்பதனால் - எப்படி மரக்கலம் மரணம்ச
மீபித்தவர்க்குப் பெருக்கந் தருவதுபோலே தோன்றி அவ
ர்விரும்பி ஏறிப்பிடத்துக் கடலிலே விழுத்துமோ அப்படி
யே இந்நான்கும் துன்பஞ்சமீபித்தவர்க்கு இன்பஞ் செய்ப
வைபோலே தோன்றி அவர் அவைகளை விரும்பிக் கொண்ட
விடத்தே துன்பத்திலே விழுத்து மென்பது தோன்றலறிக.

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார் *
மாண்பய னெய்த லரிது. - - - - - ஈ.

இ-ள். படியுடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்டவரசரது—ப

சுக-ஆம், அது—மடியுடையமை. உடையக

நீறு செவ்வமானது — அமைந்தக்கண்ணும் - (தானேவந்து)
சேர்ந்தவிடத்தும் — (அதனால்) — மடியுடையார் - சோம்ப

'ஹுடையவர்' — மாண்பயன் - பெரும்பயனை — எய்தலரிது -
அடைதலில்லை. எ-று. ஐஃ உம்மை - அமையாமையை விளக்க

'இந்நின்றது. — பயன் - இன்பம். அச்செவ்வம் காக்குமுயற்சி
யில்லாமையால் அழிதலாலே தந்துன்பம் நீங்காதென்பதாம்

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து *
மாண்ட வுருந்தி லவர். - - - - - எ.

இ-ள். மடிபுரிந்து - சோம்பலைவிரும்புதலால் — மாண்ட -
பெருமைபொருந்திய — உருந்திலவர் - முயற்சியில்லாதவர் |
— இடிபுரிந்து - (நட்பாளர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி —
(அதனாற்பயன்காணுமையினாலே) எள்ளுஞ்சொல் - (பின்) இது
முஞ்சொல்லை — கேட்பர். எ-று. ஐஃ அவரிகழ்தல் சொல்லவே

பிறரிகழ்தல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. அவைகளுக்
கெல்லாம் எதிர்பேசமாட்டாமையால் கேட்பொன்றார். (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னார் - *
கடிமை புகுத்தி விடும். - - - - - அ.

இ-ள். மடிமை - சோம்பற்றன்மையானது — குடிமைக்க
ண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே — தங்கின் - தங்குமாயின்
— (அது) — தன்னென்னார்க்கு - தன்பகைவர்க்கு — அடிமை -
அடிமனத்தன்மையை — புகுத்திவிடும் - (அவனை) — அடைவித்
துவிடும். எ-று. ஐஃ சோம்பலினது தன்மை - காரியக்கேடு. —
குடிமை - குடிசெய்தற்றன்மை. அது அதனையுடைய அரச

ஊக்காதல் தன்னொன்றாகக் கென்றதனால் அறிக. அடியொந்
தன்மை தாழ்ந்துநின்றேவல் கெட்டல். [இவை நான்குபாட்
டாலும் சோம்பற்றகுற்றங்கள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

குடியாண்மை புள்வந்த குற்ற மொருவன் - - *
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். - - - க.

இ-ள். ஒருவன்—மடியாண்மை - சோம்பலை ஆளுந் தன்
மையை—மாற்ற-ஒழிக்கவே—குடி - (அவனது) குடிபுள்ளு
ம்—ஆண்மைபுள்-ஆண்மைபுள்ளும் (வந்த)—குற்றம் - குற்ற
ங்கள்—கெடும். எ-து. **சோம்பலை** ஆளுந் தன்மையாவது -
சோம்பலுடைமைக்கு ஏதுவாகிய தமோகுணம். - அவற்று
குடி

சூக-ஆம்-அதி,—மடியின்மை

ள் வந்தகுற்றமென்றது-சோம்பலால்ன்றி முன்னே வேறுகா
ரணங்களால் நிகழ்ந்தவைகளை. - அவையும் சோம்பலுடை
மையை ஒழித்து முயற்சியுடையவனாக நீங்குமென்பதாம். **சூ**

மடியிலா மன்னவ நெய்து மடியளந்தான் - - *

குடிய தெல்லா மொருங்கு. - - - - - ய.

இ-ள். மடியிலா - சோம்பலில்லாத—மன்னவன் | —அடி-

வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை *
தீர்ந்தாநிற் தீர்ந்தன் றுறகு. - - - உ.

இ-ள். உலகு | — வினைக்குறை - தொழிலாகியகுறையை —
தீர்ந்தாநின் - செய்பாதுவிட்டவரை — தீர்ந்தன் று - விட்டது.
— (அதனால்) — வினைக்கண் - (செய்யத்தகுந்) தொழிலினிட
த்தே — வினைகெடல் - செயலற்றிருக்கையை — ஒம்பல் - ஒழி
யக்கடவன். எ-று. குறை - அவசியம் வேண்டியபொருள். (உ)

திளாண்மை பென்னுந் தகைமைக்கட் பங்கிற்றே *
வேளாண்மை பென்னுஞ் செருக்கு. - - - ஈ.

இ-ள். வேளாண்மை பென்னுஞ் செருக்கு - (எல்லார்க்கு
ம்) உபகாரஞ் செய்தவென்னு மோம்பாடானது | — தாளாண்
மையென்னுந் தகைமைக்கண் - முயற்சிபென்னும் உயர்ந்த
குணத்தினிடத்தே — தங்கிற்றே - நிலைபெற்றதே. எ-று. ~~ஈ~~
பொருள் கைகூட்டினாய் உபகாரஞ் செய்தற்கு உரியவர் முய

ற்சியை யுடையவனோ பென்றற்கு அத்தந்தக்குணத்தின்மேல்
வைத்தும், அம்மோம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்ற

ற்கு தங்கிற்றேயென்றும், சொல்லினார். இவை முன்னுபாட்
டாலும் முயற்சிபுது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

திளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடினை *
வாளாண்மை போலக் கெடும். - - - ச.

இ.ள். தாளாண்மையிலாதான். - முயற்சியில்லாதவன் —
வேளாண்மை - உபகாரியாத் தன்மையானது — பேடி - (சே-
னையைக்கண்டால் அஞ்சும்) பேடியானவன் — கைவாளாண்-
மைபோல - (அச்சேனையிடத்தே) கையில்வாளை ஆளுகைத் த-
ன்மைபோல - கெடும் - இல்லையாம். ஏ.று. இஃ எப்படி பே-
டியானவன் வாளால் வெட்டிதற்குக் கருத்துடையவளாயினு-
ம் அது அவளச்சத்தால் முடியாதோ அப்படியே முயற்சியில்-
லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ்செய்தற்குக் கருத்துடையவ-
ளாயினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம். [இ-
தனால் முயற்சியில்லாதவனது குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] ௪.

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் நன்கேளிர் *
துன்பத் துடைத்தான் துந் துண், - - இ.

இ.ள். இன்பம்விழையான் - (தனக்கு) இன்பத்தை விரும்-
பு - ஆம், அதி - ஆள்வினைபுடைமை.

பாதவனாகி - வினைவிழைவான் - தொழில்முடித்தலையே விரு-
ம்புவோன் - தன்கேளிர் - தன்குற்றத்தாரும் நட்பாளருமாகி-
யுகேளிரது - துன்பம் - (பாரத்தின்) துன்பத்தை - துடை-
த்து - உண்மையும். (அதனைத்) தாங்குவதாகிய - துண் - துணை-
ம். ஏ.று. இஃ கேளிரதுவறுமையுந் தீர்த்து அவரைக் காத்த-
லுஞ் செய்வல்லவனானமெனவே தனக்கு அவை செய்துகொ-
ள்ளுதல் சொல்லவேண்டிவதில்லையாயிற்று. - காரியமாகிய
இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற்சியைவிரும்பு-
வோன் எல்லாப்பயன்களும் அடைவானென்றதனால் அக்கா-
ரணத்தைவிட்டு அக்காரியத்தை விரும்புவோன் ஒருபயனும்
அடையானென்பது பெறப்பட்டது. (ஏகதேச வருவகம்.)
[இதனால் அதனைபுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.]

முயற்சி திருவினை யாக்த முயற்சின்மை - - *
யின்மை புகுத்தி விடும். - - - - - எ.

இ-ள். முயற்சி - (அரசரிடத்தே உண்டாகிய) முயற்சியானது—திருவினை. (அவரது) செல்வத்தை—ஆக்கும் - வளர்க்கும்.—முயற்சின்மை - அம்முயற்சியில்லாமையானது—இன்மை-வறுமையை—புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும்—எ-று. * இங்கே செல்வம் - மந்திரிமுதலாகிய அறுவகை அங்கங்கள்.—வறுமை அவையின்லாதவராதல்.—அதனை அடைவித்துவிடவே பகைவரால் அழிவொண்பது கருத்து. (சு)

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - - *
குருளா தாமனாயி னான். - - - - - எ.

இ-ள். மாமுகடி-கரியமூதேவியானவள்—மடி - (ஒருவனது) சோம்பலினிடத்தே—உளாள்-இருப்பாள்.—தாமனாயி னான்-சீதேவியானவள்—மடியிலான் - சோம்பலில்லாதவனது—தாள்-முயற்சியினிடத்தே—உளாள் - இருப்பாள்—என்ப-என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர்., எ-று. * பாவத்தின்கருமை அதன்பயனாகிய முகடிமேலேற்றப்பட்டது. சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடையவரிடத்தே அவர்களிருத்தலை அவைகளின்மேலே ஏற்றினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விரண்டுக்கும் ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன.] (எ)

சுஉ-ஆம், அதி—ஆள்வினைபுடைமை.

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந் *
தாள்வினை யின்மை பழி. - - - அ.

இ-ள். பொறியின்மை - (பயனைத்தருவதாகிய) விதியில்லா
மை|—யார்க்கும்—பழியன்று - பழியாகாது. — அறிவறிந்
து-அறியவேண்டிமவைகளை அறிந்து — ஆள்வினையின்மை-
தொழில்செய்யாடையே|—பழி - பழியாகும். எ-று. ✽ அ
றியவேண்டிமவை-வலிமுதலானவையாம்.—ஊழ்பொருந்தா
தவிடத்தே தொழில்செய்தலாலே பயன் இல்லைபென்பானா
நோக்கி உலகம் பழையவினைபற்றிப் பழியாது இவ்விடத்
தே தொழில்செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்ப
வ்ருர். அதனால் விடாது முயல்க வென்பது கருத்து. (அ)

தெய்வத்தா னுகா தெனினு முயற்சிகள் - *
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். - - - கூ.

இ-ள். (முயற்சி செய்ததொழில்) -- தெய்வத்தான்-ஊழ்
வகையால்—ஆகாதெனினும் - (நினைக்கப்பட்டபயனைத்) தா
ராதாயினும்—முயற்சி| — தன்மெய் - தனக்கிடமாகிய உட
ம்புகா—வருத்தக்கூலி (வருத்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு?—
தரும். [பாழாகாது] எ-று. ✽ ஊழினால் ஆகிய விடத்துத்
தன்னளவின் மிகுந்த பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற்
பெற்றும். — ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமை
யால் ஊழைநோக்கி இராமல் முயல்கவென்பது கருத்து. கூ.

உளழைய முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித் - *
தாழா துஞற்று பவர். - - - ய.

இ-ள். ஊழையும் - (பயனைவிலக்குவதாகிய) ஊழையும்
 —உப்பக்கங்காண்பார் - புறங்காண்பார்.—உலைவீன்றி - (அவ்
 விலக்குதற்கு) இனையாமல்—தாழாது - தாழ் வற—உஞற்றுப
 வர்-(தொழிலை) முயல்வோர். எ-று. தாழ்வறதல் - ஆலோ
 சனையிலும், வலிமுதலானவை யறிதலிலும், செயலிலும், கு
 ற்றமறுதல்.—ஊழானது-தொழிலை ஒருகால் இருகால் அல்லா
 மல் விலக்காமையாலே பலகாலும் முயற்சிசெய்வோர் பய
 னை அடைவா னென்றற்கு-உப்பக்கங்காண்பொன்றார். [ஊழி
 னாலே இடுக்கணவரினும் முயற்சிவிடத்தக்க தல்லவென்பது
 இம்முன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (ய்).

*****இ-ள்*****
 *****இ-ள்*****

உராகச கா-ஆம், அதி—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது-தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழினாலாவது,
 பொருளில்லாடையினு லாவது, மெய் வருத்தத்தாலாவ
 து, தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு மனங்க
 லங்காமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

இடுக்கண் வருங்கா னாக வதனை - - - - *
 யபித்தூர்வ தஃதொப்ப தில். - - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்)—இடுக்கண் - துன்பமானது — வருங்
 கால்-(வினையினாலேதனக்கு)வருமிடத்து—நகுத . (அதற்கு
 அழியாமல்) உள்எமகிழக்கடவன்.—அதனை- அத் துன்பத்தை
 —அபித்து-மேலுமேலுமாய்—ஊர்வது - நெருக்கவல்லது|
 —அஃதொப்பது-அம்மகிழ்ச்சிபோவது—இல்-(வேறே)
 யில்லை. (ஆதலால்). எ-று. தஃதொழில் நன்றாக முடிந்தவிட
 த்தே உண்டாவதான மகிழ்ச்சியை அதற்கு நயிவினே துன்ப

ம் வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அழிவின்றி மன
வெழுச்சியால் அதனைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்க வல்லவனா
வானாதலின் - அதனை யறித்தார்வ தஃதொப்ப தில்லென்றார்.

வெள்ளத் தீனைய விழிம்பை யறிவுடையா *
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும். - - - உ.

இ - ள். வெள்ளத்தீனைய - வெள்ளம்போலே கரையிலிழாத
—இழிம்பை- துன்பமெல்லாம்| — அறிவுடையான் — உள்ளத்
தின்-உள்ளத்தினாலே — உள்ள - (ஒன்றை) நினைத்தவளவிலே
—கெடும் எ-று. ~~ஐ~~ துன்பமாவது - உள்ளத்து ஒரு கோட்
பாடே யென்பதும் - அது மாறுபாடாகக் கொண்டால் நீங்
குமென்பதும் - அறியவேண்டிதலால் அறிவுடையா எனென்று
ம், அவ்வுபாயத்தி னெளிமைதோன்ற உள்ளத்தினுள்ளவெண்

றும், சொல்லினார். [இவ்விரண்டிபாட்டாலும் ஊழினு லாகிய
இடிக்கணல் அழியாமைக்கு உபாயம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இழிம்பைக் கிழிம்பை படுப்ப ரிழிம்பைக் - - *
கிழிம்பை படாதவர். - - - க.

இ - ள். இழிம்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு
நடுவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு — இழிம்பைபடாதவர் - வரு
ந்தாதவர்| —இழிம்பைக்கு - அத் துன்பத்திற்கு—இழிம்பை-

கூக-ஆம், அத்—இடிக்கணழியாமை

துன்பத்தை—படுப்பர் - உண்டாக்குவார். எ-று. ~~ஐ~~ வருந்து
தல் - இளைத்துச் செய்யாமல்விட நினைத்தல். — மனத்திட

முடையவராப் விடாது முயன்றால் தொழில் முடிவுபெற்றுப் பயன்படுமாதலால் எல்லாத்துன்பங்களும் நீங்குமென்பது பற்றி-இமம்பைச் சிறிம்பை பரிப்பொன்றார்.—வருகின்றபாட்டிசாண்டிலும் இதற்கு இப்படியே பொருள்கொள்க. (க)

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்ற னுற்ற - - - *
விடுக்க ணிடர்ப்பா யுடைத்து. - - - ச.

இ-ள். மடுத்தவாயெல்லாம் - தடைபட்ட விடங்களிலெல்லாம்—பகடன்றான் - (பண்டியை இழுத்துச் செல்லுங்) கடாப்போலே தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்த வல்லவனே—உற்ற-அடைந்த — இடுக்கண் - துன்பமானது|—இடர்ப்பாடு- (தானே) துன்பப்படுதலை—உடைத்து-உடைத்தாம். எ-று. * தடைபட்டமிடங்கள்-பண்டிக்குச்சேறறு நிலமுதலானவையும், தொழிலுக்கு இடையறுகளும், ஆம்.—கடா-பக்கத்திலொற்றியும், மூசுபிடித்ததும், கால்மடக்கியும், அரிநிலை செலுத்தும்விதம்போல் தன் மெய்வருத்தமநோக்காமல் முயன்று செலுத்துவானெய்ற்றகு -பகடன்றானென்றார். (ச)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - - - *
விடுக்க ணிடுக்கட்படும். - - - சூ.

இ-ள். அடுக்கிவரினும் - இடைவிடாது மேலுமேலும்வந்தனவாயினும் — அழிவிலான் - (தன்னுள்ளக்கோட்பாடு) விடாதவனே—உற்ற-அடைந்த — இடுக்கண் - துன்பமானது|—இடுக்கட்படும்-(தான்) துன்பத்திலேபடும். எ-று. * ஒன்றே பலகால்வருதலும், வேறுபலகலந்து வருதலும், அடங்க-அடுக்கிவரினுமென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் - காரிய

த்தின்மேல் நின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊழாலா
கிய துன்பத்துக்கு அழியாமை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

அற்றேமென் றல்லற் பறிபவோ பெற்றேமென் *
ரோம்புத நேற்று தவர். - - - - - கூ.

இ-ள். பெற்றேமென்று - (செவ்வக்காலத்து இது) பெற்
றேமென்று — ஒம்புதல் - உலோபஞ்செய்தலை — தேற்றுவ
ர்-அறிபாதவர்! — அற்றேமென்று - (வறுமைக்காலத்திலே) வ

உாநக கூக-ஆம், அறி — இடுக்கணழியாமை,

நியேமானேமென்று — அவ் லற்பறிபவோ-(மனத்தினாலே)
துன்பப்படுவாரோ. எ - று. **ஐ** பெற்றவிடத்து உலோபஞ்
செய்யாமை யை நோக்கி அற்றவிடத்தும் மந்திரி முதலான
வர்கள் விட்டு நீங்காமை யால் - அல்லற்படுதலில்லையாயிற்று.
[இதனாலே பொருளில்லாமை யால் வந்த துன்பத்துக்கு அ
ழியாமை யும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டன.] (கூ)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக் *
கையாறுக் கொள்ளாதா மேல். - - - - - எ.

இ-ள். மேல் - அறிவுடைபார் | — உடம்பு — இடும்பைக்
கு-துன்பமாகியவாளுக்கு—இலக்கமென்று - குறியிடமென்
றுதெளிந்து—கலக்கத்தை - (தம்மேல்வந்த) துன்பத்தை? —
கையாறு-துன்பமாக — கொள்ளாதாம் - கொள்ளார். எ - று.
ஐ (இடும்பையை வாளென்றால் உடம்பை இலக்கமென்ற
தனால் ஏகதேசவுருவகம்.) இயல்பாகக்கொள்வொன்றாக. (எ)

இன்பம் விழையா நிமிம்பை யியல் பென்பான் - *
 துன்ப முறுத விலன். - - - - - அ.

இ-ள். இன்பம் - (தன்னுடம்பிற்கு) இன்பமானவைகளை
 —விழையான் - விரும்பாதுகி—இயம்பை - (வினையால்) து
 ண்பமடைதல்—இயல்பென்பான் - இயல்பென்றுதெளிந்திரு

ப்பவன் | —துன்பமுறுதவிலன் - (தன்முயற்சியால்) துண்பம
 லடயான். எ-று. * இன்பம் விரும்பினாலும், இயல்பென்ற
 துவாராமல் காக்கக்கருதினாலும், துன்பம் விளைதலால் இவ்
 விரண்டும்செய்யாதவனை - துன்பமுறுத விலனென்றார். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட் *
 மின்ப முறுத விலன். - - - - - கூ.

இ-ள். இன்பத்துள் - (வினையினால்) இன்பம்வந்தவிடத்
 து—இன்பம்-அவ்வின்பத்தை—விழையாதான் - (அனுபவி
 த்துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன் | — துன்பத்து
 ள் - துண்பம்வந்தவிடத்தும்—துன்பம் - அத் துன்பத்தை—
 உறுதவிலன் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடை
 யான். எ-று. * துன்பமுயற்சியால் வரும் இயிக்கண் இரண்
 மும் ஒருதன்மையாக் கொள்ளலால் பயன்களும் இவ்வாயின.

ஊம.அத — இயிக்கணியாமை*

இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன் - *
 மென்றார் விழையுஞ் சிறப்பு. - - - - - டி.

கருவியும் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு - - *
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு. - - - - - உ.

இ-ள். (தொழில்செய்யும்போது) — கருவியும் - (அதற்கு வேண்டிந்) சாதனங்களும் — காலமும் - (அதற்கு ஏற்ற) காலம். — அமைச்சு, அதி — அமைச்சு.

மும் — செய்கையும் — (அது) செய்யும்விதமும் — செய்யுப
ருவினையும் - (அவ்விதத்திலே) செய்யப்படும் அரியதொழில்க
ளும் — மாண்டது - பொருந்தவெண்ணவல்லவனே | — அமை
ச்சு - மந்திரியாவான், எ - று. இஃ சாதனங்கள் - சேனையும், பொ
ருளும், — காலம் - அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம். — செ
ய்கையெனவே அது தொடங்கு முபாயமும், இடையூறுதீக்கி
முடிக்கும்விதமும், அடங்கின, — சிறிய முயற்சியினாலே டெ
ரியபடன் தருமென்றற்கு அருவினையென்றார். — இவ்வை
தையும் வடநூலார் மந்திரத்துக்கு அங்கமென்பார். (க)

வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ, *
ஐந்துடன் மாண்ட தமைச்சு. - - - - - உ.

இ-ள். வன்கண் - (தொழில்செய்தலிலே) அசைவில்லாமை
யும் — குடிகாத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும் — கற்றறிதல் - (நீதின
ல்களைக்) கற்று (விதிவிலக்குகளை) அறிதலும் — ஆள்வினை - முய
ற்சியும் — ஐந்துடன் - (முயற்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களைந்
டனே — மாண்டது - திருந்தவுடையவனே | — அமைச்சு - மந்
திரியாவான், எ - று. இஃ இந்நாஸ்திரியையும் முன்னையவைக
ளோடு சேர்த்துச் சொல்லியது - அவைகளும் இவைகளோடு
கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டுமென்பதை அறிவித்தற்கு
ம், அவை ஐந்தென்னுந் தொகைபெறுதற்கும், என்க. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் - *

பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு. - - - சு.

இ.நீ. (போர்வந்தவிடத்து) — பிரித்தலும் - (பகைவர்க்
ருத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால்)
பிரித்தலும்—பேணிக்கொளலும் - (தம்பிடத்தோரை அவர்
பிரியாமற் கொடையினாலும் இன்சொல்லினாலும்) காத்துக்
கொள்ளுதலும் — பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டும் தம்மவரைவி
ட்டும்) பிரிந்தவரை — பொருத்தலும் - (மறுபடி பொருத்த
வேண்டினால்) பொருத்தலும்—வல்லது - வல்லவனே | — அ
மைச்சு-மந்திரியாவான். ஏ - று. நீ இவைகளுள் அப்பொழு
தை நிலைக்கு ஏற்ற செயலறிதலும், அதனை அவாறியாமல் அ

தற்கு ஏற்ற உபாயத்தால் முடிவுறப்பிடித்தலும், அருமையா
தல் நோக்கி வல்லதென்றார். — பொருத்தலுக்குச் சந்தியென்
றும், பிரித்தலுக்கு விகிரகமென்றும், பெயர்கள். (க)

சு-ஆம் அந்—அமைச்சு.

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் *

சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு. - - - சு.

இ.நீ. (ஒருகாரியச் செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றின
ல்)—தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந்தறிதலும்—
தேர்ந்துசெயலும் - (அது செய்யும்போது பலிக்கும்விதம்)
நாடிச் செய்தலும் — (சிலனைப்பிரித்தல் பொருத்தல் செய்த
விலை)—ஒருதலையாச் சொல்லலும் — (அவர்க்கு இதுவே ந
ம்பத் தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகைச் சொல்ல

லும்—வல்லது-வல்லவனே |—அமைச்சு-மந்திரியாவான். எ-று.
 தோதிதல் செயலின் மேலாயிற்று-வருகின்ற தத்துவாகலின்

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந் *
 திறனறிந்தான் தோர்ச்சித் துணை. - - - ௫.

இ-ள். அறன் - (அரசனாலே செய்யப்படும்) அறங்களை—
 அறிந்து—ஆன்றமைந்த - (தனக்குஏற்றகல்விப்பாலே) நிறைந்
 தமைந்த—சொல்லான் - சொல்லையுடையவனாகி— எஞ்ஞான்
 றும்- எந்நாளிலும் — திறன் - (தொழில்செய்யுந்) திறங்களை
 —அறிந்தான் | — தோர்ச்சி - ஆலோசனைக்கு—துணை - (அவ
 னுக்குத்) துணையாவான். எ-று. தன்னரசன் சுருங்கிய கா
 லத்திலும் பெருகிய காலத்திலும் நடுவான காலத்திலும் என்
 றற்கு - எஞ்ஞான்றுமென்றார். [இவ்வைந்துபாட்டாலும் ம
 ந்திரிகளது குணத் தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௫).

மதிதுப்ப நூலோ யிடையார்க் கதிதுப்பம் - - *
 யாவுள் முன்னிற் பவை. - - - - - ஈ.

இ-ள். மதிதுப்பம் - (இயற்கையாகிய) புத்தி துப்பத்தை
 —நூலோயி - (செயற்கையாகிய) நூலறிவோயி—உடையார்க்
 கு-உடையமந்திரிகளுக்கு— அதிதுப்பம் - அதிக துப்பத்தை
 யுடைய ஆலோசனைகளாய் — முன்னிற்பவை | — யாவுள்-எ
 வைபுள். எ-று. தூல்-அதனறிவுக்கும், அதிதுப்பம்-அத
 னையுடைய ஆலோசனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள்.—
 முன்னிற்றல் - பகைவராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழி
 யாது நின்றல். பகைவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழித்
 து அவரறிந்து அழியாதவைகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவரென்
 பதுகருத்து. [இதனால் அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் - - *
 தியற்கை யறிந்து செயல். - - - - எ.

இ-ள். செயற்கை—(நூல்வழியினால் தொழில்) செய்புந்திற
 த்தை—அறிந்தக்கடைத்தும்— அறிந்தவிடத்தும்—உலகத்து—
 உலகத்திலே—இயற்கை - (அப்போது நடக்கின்ற) இயற்கை
 யை—அறிந்து—செயல் - (அதனோடுபொருந்தச்) செயக்க
 டவன். எ-று. **ஃ** நூல் வழியேயாயினும் உலக வழியோடு
 பொருந்தாதவைகளைச் செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்குமென்
 று உலகியற்கையினறிவினால் பயன் சொல்லியபடி. (எ)

அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி - - *
 யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். - - - - அ.

இ-ள். அறிகொன்று - (அறிந்துசொல்லினவரது) அறிவை
 யும் அழித்து—அறியானெனினும் - (தானும்) அறியானையா
 யினும்—(அக்குற்றநோக்கிக்கைவிடாமல்)—உறுதி - (அரசு
 னுக்கு)உறுதியானவைகளை—கூறல்- சொல்லுதல் | — உழை
 யிருந்தான் - மந்திரியினது--கடன் - முறைபாக்கும். எ-று. **ஃ**
 அழித்தல்-தான் கொள்ளாமல் மேலும் இகழ்ந்துசொல்லல்.
 உறுதி சொல்லாதபோது அவன் முடிவெய்துந் குற்றத்
 தை உலகந் தன்மேல் ஏற்றுமென்றற்கு -கூறல் கடனென்றார்.
 [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ *
 ளொழுபது கோடி யுறும். - - - - க.

இ-ள். பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து — பழுதெண்ணும் -
 தீங்குசெய்யவெண்ணும் — மந்திரியின் - மந்திரியொருவனில்
 —தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிர்த்திப்பவர்—ஒருபுறபுறகோடி-ஒ
 ருபுறபுறகோடிபகைவர்—உறும்-உறவர். எ-று. ஐ. எழுபது
 கோடியென்றது - மிகவும்பலவாகிய எண்ணிக்கைக்கு ஒன்று
 காட்டியபடி அவர் வெளிப்பட்டு நிற்கையால் அவருக்குத் தப்
 பலாம் உப்பகையாய் நின்றலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடா
 தென்பதுபற்றி இப்படிச் சொல்லினார். (க)

முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார் . *
 திறப்பா டிலாஅ தவர். - - - - - ய.
 இ-ள். (செயப்படுந்தொழில்லை) — திறப்பாடு - (முடித்
 து - ஆம், அதி. — அமைச்சர்

தற்குஏற்றகூறுபாடு — இலாதவர்! — முறைப்படச்சூழ்ந்து
 ம். (அவைகளைமுன்னே) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும் —
 முடிவிலவேசெய்வார் - (செய்யும்போது அவைகள்) முடிவில்
 லனவாகவே செய்பாநிற்பர். எ-று. ஐ. அக்கூறுபாடானை
 வத்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகாரம் அறிந்து
 செய்தலும், தாம் திடமுடையவராதலும். ஆம். — தப்பாமல்
 ஆலோசிக்கவல்லவரா யிருந்தும் செய்து முடிக்கமாட்டாத
 வரும் உண்டென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மந்திரி
 களுக்கு விடப்படுவாரது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****

சூரு - ஆம், அதி — சொல்வன்மை.

அஃதாவது-தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால்
 வார்த்தை சொல்லவல்லவனாகுதல். முன்னதிகாரத்திலே
 ஒருதலைபாச் சொல்லலு மென்றதையே சுறப்புப்பற்றி
 விரித்துச்சொல்லுதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நா நலமென்னு நலனுடைமை பந்நலம் - - *
 யானலத் துள்ள தூஉ மன்று. - - - க.

இ-ள். (மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாவது) :
 —நாநலமென்னும் - நாநலமென்று சிறப்பித்துச்சொல்லப்
 பபிம்—நலனுடைமை - நலத்தினைபுடையராதல். — அந்நல
 ம்|—(பிறர்க்கும்) - யாநலத்து-பிறநலங்களிலெல்லாம் - உள்
 ளதூஉமன்று - அடங்குவதன்று [மிருந்தது.] (ஆதலால்). எ -
 று. * நாநலம்-நாவா லுளதாகிய நலமெனவிரியும்.—இந்நல
 ம்-உலகத்தைத்தம்வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறாயிருக்க
 வேண்டி மென்னும் நிதிதூல் வழக்கம்பற்றி - நாநலமென்று
 ம்,பிறருக்கும் இதுபோற் சிறந்தது வேறில்லாமையால்-அந்
 நலம் யாநலத்துள்ள தூஉ மன்றென்றும், சொல்லினார்.—பிரி
 த்தல் பொருத்தல் முதலாகியதொழிவிலொர்க்கும் இது அவ
 சியம்வெண்பவதானால் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச்
 சொல்லவேண்டிமோ வென்பது கருத்து. (க)

ஆக்கமும் கேடுமதனால் வருதலாற் - - - *
 காத்தோம்பல் சொல்லின் கட் சோர்வு. - - உ.

இ-ள். (மந்திரிகள்) சொல்லின் கண் - சொல்லினிடத்து - -
 ௪௪

உரசஉ   சுடு-ஆம்,அதி—சொல்வன்மை

சோர்வு - சோர்தலை—காத்தோம்பல் - (தம்மிடத்தே உண்
 டாகாமல்) காக்கக்கடவர்.— (தம்மரசனுக்கும் அங்கங்களுக்கு
 ம்)—ஆக்கமும் - பெருக்கமும்—கேடும் - அழிவும்—அதனா
 ல்-அச்சோர்வினாலே — வருதலால். எ - று. * ஆக்கத்துக்கு
 ஏதுவாகிய நல்ல சொல்பையும், கேட்பிக்கு ஏதுவாகிய தீய
 சொல்பையும், சொல்லென்கிற - ஒப்புமைபற்றி - அதனாலென்
 றார். இவர் சொற்சோர்வு மந்தைச்சோர்வுபோலாகாமல் உயி

ரீதஞ்சீகெல்லாம் ஒருசேரவருதலால் - காத்தோம்பலென்றார்.
[இவை இரண்டிபாட்டாலும் சொல் வல்லமை மந்திரிகளுக்கு
அவசியம் வேண்டிவதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும் *
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். - - - க.

இ-ள். கேட்டார் - (தட்பா) யேற்றுக்கொண்டவரை—பி
ணிக்கும் - (பின்வேறுபடாமற்) கட்மும்—தகை - குணங்களை
—அவாய்-அவாவி — கேளாரும் - (மற்றைப்பகையா) யேற்
றுக்கொள்ளாதவரும்—வேட்ப - (பின் அப்பகைமை யொழி
ந்துநட்பினை) விரும்பும் வண்ணம்—மொழிவது - சொல்லப்
பயிவதே|—சொல்லாம். எ-று. ~~ஈ~~ அக்குணங்களாவன - வழ
வில்லாமை - சொற்சுருங்குதல் - பொருள்விளங்குதல் - இனி
தாதல் - மேலானபயனைத்தருதல் - இவை முதலானவை.—அ
வைகளை அவாவுதலாவது - அச்சொல் சொல்லுவான் குறித்த
பொருளைப்பயன்புறி வேறே புத்திநுட்ப முடையவராலே கொ
ள்ளப்பட்டவைகளின்மேலும். தோக்குடைத்தாதல். [இதனா
ல்சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

திருநறிந்து சொல்லுக சொல்லி யறனும் *
பொருளு மதனி னூஉங் கில். - - - ச.

இ-ள்.(மந்திரிகள்|) — சொல்லி - (அப்படிப்பட்ட) சொ
ல்லி—திருந் - (தம்முடையவும் கேட்பாருடையவுமான) திறங்
களை — அறிந்து — சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.—அதனினூ

வீத - அப்படி சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட — அறனும்பொரு
 ளும்! — இல்-இல்லை. (ஆதலால்) எ-று. ❀ அத்திறங்களாவன -
 குடிப்பிறப்பு-கல்வி - ஒழுக்கம்-செல்வம் - உருவம்-பருவம்-
 என்பவைகளால் வரும் தருதிவெறுபாடுகள். அவைகளை அறி
 த்துசொல்லுதலாவது - அவைகளாலே தமக்கும் அவர்க்கும்

௬௫-ஆம், அதி-சொல்வன்மை

உண்டாகிய உயர்வுதாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத் தகுந்
 த மரபினாலே சொல்லுதல். அது உயர்ந்தோர் நடைபோடி
 பொருந்தலையும், இனிமையையும், தருதலால் அறஞயிற்று,
 தமது காரியமுடிதலாலே பொருளாயிற்று. அறனும்பொ
 ருளும் எனக்காரணத்தைக் காரியமாக்கிச் சொல்லினார். (ச)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை *
 வெல்லுஞ் சொ லின்மை யறிந்து. - - ௫

இ-ள். சொல்லை - (தாம்சொல்லக்கருதிய) சொல்லை—வெவ்
 வுஞ்சொல் - வெல்லவல்லசொல்லாகிய — பிறிதோர்சொல்—

இவ்மை-இல்லாமைமைய — அறிந்து—அச்சொல்லை— சொ
 ல்லுக-சொல்லக்கடவர். எ-று. ❀ பிறிதோர் சொல்லாவது-ப
 ண்கவரது எதிரானசொல். வெல்லுதல் - குணங்களாலே மிகு
 தல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுக வென்பதாம். (௫)

வேட்பத்தாற் சொல்லிப் பிறர்சொற்பயன்கோடன் *
 டாட்டியல் மாசற்றி கோள். - - - ௬

இ-ள். (பெட்ட - (பிறா பின்னுங்கேட்க) விரும்பும்படி—
தாஞ்சொல்லி — பிறர்சொல் - பிறர் (தமக்குச் சொல்லுஞ்)
சொல்லினது—பயன்கோடல் - பயனைக்கொண்டிவிடுதல்—
மாட்சியில் - (மந்திரி) யிலக்கணத்திலே—மாசற்றார் - குற்றம
ற்றவரது—கோள் - துணிவு. எ-று. ~~ஐ~~ பிறர் சொற்களிலே கு
ற்றமுளவாயினும் அவைநோக்கி இகழாரொன்பதாம். வல்ல
மையில்லாதவரை யிகழ்தல் - வல்லவர்க்குத் தகுதியல்லாமை
யால் இதுவும் உடன்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலு
ம் அதனைச் சொல்லும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சான்வனை *
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது. - - - எ.

இ-ள். (தான் எண்ணியகாரியங்களை) — சொல்லவல்லன் -
(பிறர்க்கு ஏற்கச்) சொல்லுதல்வல்லவனாகி—(அவைமிகவும்ப
லவானவிடத்தே)—சோர்விலன் - (தூன்றிலுஞ்) சோர்வில்லா
தவனாகி—அஞ்சான் - (சுடபக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்)—
அவனை—இகல்-மாறுபாட்டிலே -- வெல்லல்—யார்க்கும்—
அரிது. எ-று. ~~ஐ~~ ஏற்கச்சொல்லுதல் - அவருக்கு அவைகாரி
படவல்லாதவையா யிருந்தாலும் ஆமென்று தம்பும்படி சொ

சுட-ஆம், அதி—சொல்வன்மை.

ல்லுதல். சோர்வு-சொல்ல வேண்டியதனை மறதியாலொழித
ல். இம்மூன்று குணமுமுடைபவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்
தல் பொருத்தல் செய்து வெல்வார் இவ்வி பெண்பதாம். (எ)

வினாந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரந்தினிது - *
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின. - - - அ.

இ-ள். தொழில் - (சொல்லப்படுங்) காரியங்களை — தீர்த்து
 அமுங்குபடக்கோத்து — இனிது-புனிதாக — சொல்லுத
 ல்—வல்லார் - வல்லவனா — பெறின் — ஞாலம் - உலகமான
 அது—விளைந்து—கேட்கும் - (அவைகளை) ஏற்றுக்கொள்ளு
 ம். எ - று. * அமுங்குபடக் கோத்தல் - முன்னேசொல்ல
 வேண்டியவையும் பின்னேசொல்ல வேண்டியவையும் அறி
 த்து அம்முறையேவைத்தல். இனிதாதல் - கேட்பார்க்கு இன்
 பந்தருதல்.—சொல்லுதல் வல்லவன் நுருபிரம்பேரு னொ
 ருவன் என்னும் வடமொழிபற்றி - வல்லார்ப்பெறினென்றார்.
 [இவை இரண்டிபாட்டாலும் அவ்விதங்களாலே சொல்லுதல்
 வல்லாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பலசொல்லச் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற - - *

சிலசொல்ல நேற்ற தவர். - - - - -

இ-ள். மாசற்ற - குற்றமற்றவையாப்—சில - சிலவாகியவா
 ரீத்தைகளை—சொல்லல் - (அப்படி) சொல்லுதல்—நேற்ற
 தவர் - அறிபாதவர்|—பல - பலவாகியவாரீத்தைகளை}—சொ
 ல்ல—காமுறுவர்—விரும்புவார். எ-று. * குற்றம்-முன்சொ
 ல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை. இடைவிடாமற் ப
 லசொல்லுதலையும் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரும் உ
 ண்டி. அவர் அப்படி சொல்லமாட்டாதவரோ - வல்லவர் அது
 செய்வானென்று நினைப்பித்துதற்கு-மன்றவென்றார். (க)

இணரும்து நானு மலர்ணையர் சற்ற - - *

நுணர் விரித்துணையா தார். - - - - - (ஃ)

இ-ள். கற்ற-கற்றதூல்களை--உணர் - (பிறர்) அறியும்விதமாக--விரித்துணையாதார் - விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர்!—இணர்-கொத்தினிடத்தே--உணர்ந்தும் - மலர்ந்திருந்தும்--நாறு-மணக்காத--மலர்ணையர் - பூப்போல்வர். எ.று. ஐ. எப்படி செவ்விபெற மலர்ந்திருந்தும் வாசனைசெய்யாதமலர்

சுரு-ஆம், அதி—சொல்வன்மை. லாசடு

குடபபடாதோ அப்படியே தூலைக் கற்றிருந்தும் சொல்லமாட்டாதவர் நன்கு மதிக்கப்படா ரென்பதாம். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் அதுமாட்டாது இழிவுசொல்லப்பட்டது.]

சுசு-ஆம், அதி—வினைத்துப்மை.

அஃதாவது செயப்படுந் தொழில்கள் பொருளை மாத்திர மல்லாமல் அறமும் புகழும்பற்றி நல்லவையாதல்.

சொல்லே யல்லாமல் செயலும் நன்றாக வேண்டு மென்கின்றமையால் இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

து ணைநல மாக்கந் தளூஉம் வினைநலம் - - *
வேண்டிய வெல்லாந் தரும். " - - - க.

இ-ள். (ஒருவனுக்கு)—துணைநலம்-துணையினது நன்மை யானது!—ஆக்கம் - செல்வமொன்றையே—தளூஉம்-கொடுக்கும்.—வினைநலம்-தொழிலினது நன்மையானது!—வேண்டியவெல்லாம் - (அவன்) வேண்டியவைகளைபெல்லாம்—தரும். எ-று. ஐ. வேண்டிய வெல்லாமென்றது - இம்மையில்

அறம்பொருளின் ப முதலானவைகளையும், மறுமையில் தான் விரும்பிய பதங்களையும்.—[இதனால் காணப்படுதல் துணை நன்மையினும் கருதப்படுதல் தொழினல்தன்மை சிறந்ததெனவினைத்துய்யம்மைபது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு - - *
நன்றி பயவா வினை. - - - - - உ.

இ-ள். (தம்மாசனுக்கு) — புகழொடு-(இம்மைக்கு) புகழையும்—நன்றி - (மறுமைக்கு) அறந்தையும்—பயவா - தா தாத—வினை-தொழில்களை—என்றும் - எக்காலத்திலும்—ஒருவுதல்வேண்டும்-(மந்திரிகளுக்கு!) ஒழிதல்வேண்டும். எ-று.
ஐ. பெருகல்-சுருங்கல் - நடுநிற்றல் - என்சிற நிலைவேறுபாடுகள் காலத்திலுள் வருதலால்-என்றுமென்றார். (உ)

ஒருதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை - *
யாஅது மென்னு மவர். - - - - - கூ.

இ-ள். ஆதாம் - மேலாகக்கடவோம்—என்னுமவர் - என்று வினைப்பவர்—ஒளி-(தம்) மொளி — மாழ்கும் - கெடுதற்கு

கஉ

உாசக சுக-ஆம்; அந்—வினைத்துய்யம்.

க்காரணமாகிய—வினை - தொழிலை — செய் - செய்தலை—ஒருதல்வேண்டும் - ஒழியக்கடவர். எ-று.
ஐ. ஒளியாவது - தாம் இருக்கின்ற காலத்திலே எல்லாராலும் நன்குமதிக்கப்படுதல், ஒளிகெடவருமாக்கம்-ஆக்கமன் தென்பதாம். (க)

இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார். - - *
நடுக்கற்ற காட்சி யவர். - - - - - ச.

இ-ள். நடுக்கற்ற - அசைவற்ற—காட்சியவர் - தெளிவையு

டையவர் |—இழிக்கப்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலேபடவரி
 னும்—(அது தீர்த்தப்பொருட்டி)—இவ்வந்த - (முன்செய்தவ
 ர்க்கு) இழிவுவந்ததொழில்களை—செய்யார். எ - து. சிறி
 து போதிலே நீங்குவதாகிய துன்பத்தைநோக்கி எப்போ
 தும் நீங்காத இழிவை அடையலாகாதென்பதும், அவ்விழிவை
 அடைந்தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்
 பதும், தெளிவாராதலால் - செய்யாநென்றார். (ச)

எற்றென் நிரங்குவ செய்யற்க செய்வானென் - *
 மற்றென் செய்யாமை நன்று. - - - ரு.

இ-ள். எற்றென்று - (நான்செய்தது) எப்படிப்பட்டதெ
 ன்று—இரங்குவ - (பின்தானே) இரங்குந் தொழில்களை—
 செய்யற்க-(ஒருகாலும்) செய்யா திருக்கக்கடவன். — செய்
 வானேல்—(ஒருகாலம்யங்கி அவைகளைச்) செய்வானாயின்—
 மற்று-பின்பு—அன்ன-அவ்விரங்கல்களை — செய்யாமை|—
 நன்று. எ-து. தொழில்-பலவாதலால் இரக்கமும்பலவாயி
 ற்று. செய்துவிட்டபின்பு இரங்குவானாயின் அது தீரும் வ
 ழி அறிந்திலனென்றும், தைரியமிலனென்றும், பயனில்லாத
 வைகளைச் செய்கின்ற நென்றும், தன்பழியைத் தானே து
 ற்றுகின்ற நென்றும், எல்லாரும் இகழுவாராதலால் பின்பு
 இரங்காமை நன்றென்றார். —இரங்காமையும் நல்லதொழில்
 செய்வோர் செயலாதலால் உடன் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

என்றார் பசிகாண்பா ருயினுஞ் செய்தற்க - *
 சான்றோர் பழிக்கும் வினை, - - - ன்.

இ-ள். (ஒருவன்) —என்றார் - (தன்னைப்) பெற்ற தாயின
 து—பசி-பசியை—காண்பாராயினும்- (வறுமையாலே) கண்
 டிருக்குந் தன்மையராயினுனெனினும் — (அதைக்குறித்து)

—சான்றோர் - (அறிவினாலே) நிறைந்தோர் — பழிக்கும்—
வினை - தொழில்களை — செய்யற்க - செய்பாதிருக்கக்கடவன்.
எ-று. ன் வயது முதிர்ந்த நாய் தந்தையரும், கற்புடைய ம
னைவியும், குழந்தையும், பசியால் வருந்துமளவிலே தீயவை
பலவும் செய்தாயினும் காப்பாற்றுக வென்று அறதூலிநீ
சொல்லப்பட்டபொது விதி - பொருணூலின் வழிநடத்தலு
ம், அரசுதொழிற்கு உரியராகலும், தன்முடிக்கப்படுதலு
ம், உடைய மந்திரிகளுக்கு ஆகாமைபற்றி இப்படிசொல்
வினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் பாவமும் பழியும் தரும்
தொழிலைச் செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பழிமலைத் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர். - *
கழிநல் குரவே தலை. - - - - - எ.

உ - ள். (சான்றோரல்லாதவர் தீயதொழில்களைச் செய்து)
பழிமலைந்து - (அதனாற்) பழியைத்தம்மேற்கொண்டு—எ
ய - பெற்ற—ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும்—சா
ன்றோர் - (அதுமேற்கொள்ளாத) சான்றோனுபவிக்கும்—
நல்குரவே - மிகுந்தவறுமையே | — தலை - உயர்ந்தது.
அ. ன் நிலையிலாத செல்வத்தின்பொருட்டி நிலையுள்ள
யை மேற்கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையோடு பொரு
மையால் சான்றோர் கழிநல்குரவே தலையென்றார். (எ)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா - *
முடிந்தாலும் பிழை தரும். - - - - - அ.

இ-ள். கடிந்த - (தூலோர்) தள்ளியதொழில்களை - கடிந்தாரார். (தாமும்) தள்ளிவிடாராகி - செய்தார்க்கு - (பொருக்குறித்துச்) செய்தமந்திரிகளுக்கு - அவைதாம் - (தாவவல்லாமைபால்முடியாவாம்) - முடிந்தாலும் - (ஒருவழி) முடிந்தாலும் - (பின்) - ஸிதை - துன்பத்தை - தரும். ௩. ❀ முடிதல் - நினைத்தபொருளைத் தருதல். (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும் *
பிற்பயக்கு நற்பா வவை. - - - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவன்) - அழக்கொண்ட வெல்லாம். (தீயதொழில்) ஈச்செய்து - (பிறர்) இரங்க - கொண்டபொருளெல்லாம்! அழப்போம் - (இம்மையிலே அவன்) இரங்கப்போகாநிற்ப

உாசஅ   ஈசு ஆம், அது - வினைத்துப்பமை.

ரும். - நற்பாலவை - மற்ற நல்லதொழில்களால் வந்தபொருள்கள் - இழப்பினும் - (முன்) இழந்தானாயினும் - பிற்பயக்கும் - பின்வந்துபயன்கொடுக்கும். ௪ - ௩. ❀ பின்னெனவே மறுமையும் அடங்கிற்று - பொருள்களால் அவைகளுக்குக்காணமாகிய தொழில்களது இயல்பு சொல்லியபடி.] (க)

சு லத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் - *
கலத்துணர் பெய்திரீஇ யற்று. - - - - - ய.

இ-ள். (மத்திரிபானவன்) - சலத்தால் - தீயதொழில்களால் - பொருள்செய்து - பொருளைச்சம்பாதித்து - ஏமார்த்தல் - (அதனால் அரசனுக்குக்) காப்புச்செய்தல் - பசுமட்கலத்துள் - பசியமண்ணின்பாத்திரத்துள் - நீர்பெய்து - இரீஇயற்

று-(அதற்குக்) காப்புச் செய்ததனோடொக்கும். எ-று. இந்
 தீதுதல்-தெய்வகாலம் இருப்பாகச் செய்தல் - அரசனும் பொ
 ருளும் ஒருசேரப் போமென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டா
 லும் அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****இஃகே*****
 *****இஃகே*****

எ-ஆம்,அதி—வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது - அப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவ
 னுக்கு வேண்டியதாகிய மனவலிமையாம். அதிகார மு
 றைமையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்ட *
 மற் றைய வெல்லாம் பிற. - - - - க.

இ-ள். வினைத்திட்டமென்பது - தொழில் செய்புரிதத்து
 வலிமையென்று சொல்லப்படுவது!—ஒருவன்-(அதனை முடி
 த்தற்குரிய) ஒருவனது — மனத்திட்டம் - மனத்தினது வலி
 மையாம்.—மற்றையவெல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமை
 எல்லாம்!—பிற-(அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவ
 னவல்ல. எ-று. இஃது நீங்கலானவை-படை அரண் நட்புமு
 தலானவைகளின் வலிமைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டி
 மையாய் இனமாகலால்-மற்றையவென்றும், அவை வேண்டி

பயவையிருந்தாலும் அம்மனவலி இல்லாதவிடத்தே பயனி
 லவாகலால் பிறவென்றும், சொல்லினார். [இதனால் வினைத்திட்ட
 பமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.] (க)

உளரொரா லுற்றபி லெவ்காமை யிவ்விரண்டி. *
 குறென்ப ராய்ந்தவர் கோள். - - - உ.

இ-ள். ஆய்ந்தவர்-(முன்புநீதிநூல்) ஆராய்ந்த மந்திரிகள்
 து—கோள் - துணிவு | — உறு - பழுதுபயிந்தொழிவு—
 ஓரால்-செய்பாமைபும்—உற்றபின் - (செய்யுந்தொழில் உறு
 மிகுலே) பழுதுபட்டவிடத்து—ஒவ்காமை-(அதற்குத்) தள
 ராமைபும் ஆகிய—இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது—ஆ

று-வழியாகும். — என்பர்-என்று (நூலார்) சொல்லுவர்.
 எ-று. ூ தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரிகளாகிய பிரகற்ப
 தி கக்கரன் இவர்களது துணியைவந்தொகுத்துப் பின்னே நீ
 திரு லுடைபோராலே சொல்லப்பட்ட படியே சொல்லுகி
 ன்றமையால் இங்கே வினைத்துய்மைபும் உடன்சொல்லினார்.

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்டி *
 னெற்றா விழுமந் தரும். - - - . . . க.

இ-ள். (செயப்பயிந்தொழிவு) — கடை - முடிவிலே —
 கொட்க-சுழல் [வெளிப்பட வென்றபடி] — செய்தக்கது-
 (அதற்கு முன்னெல்லாம் மறைத்துச்) செய்வதே | — ஆண்
 னை - வலியாகும்.--இடை - நடுவிலே — கொட்கின் - வெ
 னிப்படுமாயின்—(அவ்வெளிப்படுதல்) — எற்று - நீக்கப்ப
 டாத—விழுமம்-துன்பத்தை?—தரும் - (செய்தவனுக்குச்)
 கொடுக்கும்.எ-று. ூ மறைத்துச் செய்தலாவது - சேனைமு
 தலாகிய ஐந்து அங்கங்களும் எண்ணிய விதத்தை-பிறர் அறி
 யாதிருக்கவும், தான் அறிந்ததையும் - தன்னிங்கிலம்-வடிவு-
 செயல் - சொற்களால் - அவர் ஆலோசித்து அறியாதிருக்கவு
 ம், அடக்கிச்செய்தல்.—அத்துன்பங்களாவன-பகைவர் முன்

னதித்து அத்தொழிலிலிருந்தும், செப்பாணை விலக்குதலும், செப்பாராதலால் அவ்விவக்குதல்களால் வருவன. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதன் பகுதி சொல் லப்பட்டது.] (௭)

சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாற் - *
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல். - - - ச.

இ-ள். சொல்லுதல் - (இத்தொழிலில் இவ்விதத்தாலே செ
 ப்வோமென்று ஒழுங்குபடச்) சொல்லுதல் | — யார்க்கும் —
 எளிய - எளியவையாகும். — (அதனை) — சொல்லியவண்ணம் —

௭௭

உாரும **சுஎ-ஆம், அதி—வினைத்திட்டம்**

அச்சொல்லப்பட்ட விதத்தால்—செயல் | — அரியவாம் - அ
 ரியவையாம். எ-து. ~~சு~~ அரியவைகளின் எண்ணிச் சொல்லுத
 ல் மனவலிமையில்லாதவர்க்கும் கூடுமாதலால் - எளியவெண்
 றார். [இதனால் அதனை அருமை சொல்லப்பட்டது.] (௮)

வீ **றெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்** *
ஊறெய்தி புள்ளப் படும. - - - - - டு.

இ - ள். வீறெய்தி - (எண்ணத்தினாலே) சிறப்பை அடை
 ந்து—மாண்டார் - (மற்றையிலக்கணங்களாலும்) மாட்சிமை
 ப்பட்டமாதிரிகளது — வினைத்திட்டம் - தொழில்வலிமையா
 னது | — வேந்தன்கண் - அரசனிடத்து— ஊறெய்தி-உறுதலை
 அடைதலாலே—உள்ளப்படும - (எல்லாராலும்) நன்குமதிக்க
 ப்படும. எ-து. ~~சு~~ வேந்தன்ஊறெய்தல் - எடுத்ததொழில்
 அதனால்முடிந்து செல்வமும் புகழும் அவனிடத்தே உண்டா
 தல். [இதனால் அதன் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (௯)

எண்ணிய வெண்ணியாங் செய்துப வெண்ணியார் *
திண்ணிய ராகப் பெறில். - - - - - ன.

இ-ள். எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்களையெல்லாம்) — எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே — எய்துப-அடைவார். — எண்ணியார் — (அவ்வெண்ணப்பட்ட பொருள்களுக்கு வழிபாகிய தொழிலிடத்தே) — திண்ணிய ராகப்பெற்றின்-வலிமையுடையவராகப்பெற்றால். எ - று. ூ எளிதிலே அடைவாரென்றற்கு - எண்ணியாங் கெய்துபவென்றார். அவர் அப்படியல்லாமல் எண்ணுமையில் வலிமையை யுடையராகவே தொழில்முடியும் அத்தொழில் முடியவே அவையெல்லாம் கைகூடுமென்பது கருத்து. [இதனால் அதன்புடையவர் அடையும் பயன்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க் கச்சாணி யன்னு ருடைத்து. - - - - எ.

இ-ள். (உலகமானது) — உருள் - உருளாநின்ற — பெருந்தேர்க்கு- பெரியதேர்க்கு — அச்சாணியன்னார் - அச்சினிடத்தே ஆணிபோல் தொழிலினிடத்தே வலிமையை யுடையவரை — உடைத்து. — (அதனால்) — உருவுகண்டு (அவர்) வடிவினிடத்தே சிறுமைநோக்கி — எள்ளாமைவேண்டும் - (அவரை) இக

சு - ஐம், அதி — வினைத்திப்பம்.

உாடுக

ஜாமைவேண்டும். எ - று. ூ எள்ளாமைவேண்டு மென்றதனாலும், உவமானத்தாலும், சிறுமை வருவிக்கப்பட்டது. அச்சு-உருள்கோத்தமரம். ஆணி உருள்கழலாமல் அதன்கடையிலே செருகுவது. அது வடிவினாலே சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரத்தைக்கொண்டு செலுத்துகிற வலிமை யுடைத்தா

தல்போல் வடிவினாலே சிறியாயிருந்தே பெரிய தொழிலை
கொண்டு செலுத்துகிற வலிமையுடைய மந்திரிகளும் உண்
டு அவரை அவ்வலிமைநோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதா
ம். [இதனால் அவரை அறியும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டிளங்காது - - - *
தூக்கம் கடிந்து செயல். - - - - - அ.

இ-ள். கலங்காது-(மனம்) தெளிந்து—கண்ட-(செய்வதா
கத்) துணிந்த—வினைக்கண் - தொழிலினிடத்து — துளங்கா
து-(பின்)அசைதலில்லாமல்—தூக்கங்கடிந்து - ஆலசியத்தை
ஒழித்து—செயல் - செயக்கடவர். எ-று. கலங்கியவிடத்து
ஒழிவது செய்வதுபோல் தோன்றுமாதலால் தெளிந்து பல
கால் ஆராய்ந்தாலும் செய்வதாதலொத்த தொழிலை - கலங்கா
துகண்டவினையென்றார். துளங்காமை-வலியுடைமை. (அ)

துன்ப முறவரினாஞ் செய்க துணிவாற்றி - - - *
யின்பம் பயக்கும் வினை. - - - - - கூ.

இ-ள். (முதலிலே மெய்ம் முயற்சியினாலே) — துன்பம்
—உறவரினும் - (சமக்கு) மிகவரினும் — (அதுகண்டுதளரா
மல்)—துன்பம்-சுகத்தை—பயக்கும் - (முடிவிலே) தருகின்
ற—வினை-தொழிலை—துணிவாற்றி - வலிமையுடையராய்—
செய்க-செய்யக்கடவர். எ-று. துணிவு-கலங்காமை. அக்
கலங்காமை யுடையவர்க்கல்லது சிறிதுகாலத்திலே நீங்குவதா
கிய முயற்சித் துன்பம் நோக்காமல் அதனால் உண்டாய் நிலை
பெறும் இன்பத்தைநோக்கிச் செய்தல் கூடாமையாலே - து
ணிவாற்றிச் செய்கவென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும்
அவர் தொழில் செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

எனைத்திடப் பெய்தியச் கண்ணும் வினைத்திட்பம் *
வேண்டாநா வேண்டா துலகு. - - - - - ம.

இ-ள். உலகு-உயர்ந்தோர் | — வினைத்திட்பம் - தொழில்
பாடு. — கா-ஆம், அந்—வினைத்திட்பம்;

வலிமையை—வேண்டாநா - (இது நமக்குச்சிறந்ததென்று)
கொள்ளாதமந்திரிகளை — எனைத்திட்பம் : அவை நீங்கலாகிய
வலிமைகளெல்லாம் — எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய
விடத்தும்—வேண்டாநா - நன்குமதியார். எ - று. இஃ மனத்தி

டத்திலே வலிமையில்லாதவர்க்கு - படை - அரண் - நட்பு - முத
லானவைகளின் வலிமைகளெல்லாம் உண்டாயினும் தொழில்
முடியாமையால் அவ்வலிமைகளெல்லாம் கெடுமென்பது பற்
றி உலகு வேண்டாதென்றார். [இதனால் தொழில் வலிமையில்
லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.] (10)

*****

கா-ஆம், அந்—வினைசெயல்வகை.

அதாவது - அவ்வலிமையுடைய மந்திரியானவன் அத்
தொழிலைச் செய்யுந் திறமாம். — அதிகாரமுறைமையும்
இதனாலே விளங்கும்.

குழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு - *
தாழ்ச்சியுட் பங்குத நீது. - - - - - க

இ-ள். குழ்ச்சி-ஆலோசனைக்கு—முடிவு-எல்லையாவது|—
துணிவெய்தல் - (ஆலோசிப்பவன் இனி இது தப்பாதென்று
ந்)துணிவைப்பெறுதல்.—அத்துணிவு - அப்படி துணிவுபெ
ற்றதொழில்—தாழ்ச்சியுள் - (பின்) ஆலசியத்தில்—தங்குதல்|

—திது-குற்றமுடையதாம். எ-று. குற்ச்சி முடிவு துணி
வெய்தலென்றதனால் - துணிவுபெறும் வகைக்கும் ஆலோசிக்
க வேண்டுமென்பதாயிற்று. பின்வந்த துணிவு - அது பெற்
ற தொழிலுக்கு ஆலால்-ஆகுபெயர் —ஆலசிபமுண்டானவி
டத்தே காலக்கழிவாகவாலும், பகைவர் அதை அறிந்து அ
ழித்தலாலும், முடியாமையால் - அதனைத் தீதென்றார். (க)

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க - *
தூங்காது செய்யும் வினை. - - - - உ.

இ-ள். தூங்கி-ஆலசியித்த—செயற்பால - செய்யும்பகுதி
யையுடையதொழில்களுள் — தூங்குக-ஆலசியம்பண்ணக்கட
வன்.—தூங்காது-ஆலசியம்பண்ணாமல்—செய்யும்வினை-செய்
புத்தொழில்களுள்—தூங்கற்க - ஆலசியம்பண்ணாதிருக்கக்கடவ

சுஅ-ஆம்,அதி—வினைசெயல்வகை. லாடுக

இ-எ-று. இருவகைத்தொழில்களும்-வலியாலும்,காலத்தா
லும்,அறியப்படும். மாறிச் செய்தால் - அவைபலியாமற்போ
மென்பது கருத்து. முன்னே தூங்காமையென்றதை இங்கே
பகுத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் பொது
வகையால் தொழில்செய்யுந் திறம்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒ ஸ்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற் *
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். - - - - ஈ.

இ-ள். (தொழில் செய்யும்போது) — ஒஸ்லும் வாயெல்லா
ம் - கூடுமிடத்தெல்லாம்—வினை-தண்டஞ்செய்தல்|—நன்று-
நல்லதாகும்.—ஒல்லாக்கால் - (அது) கூடாதவிடத்து—(மற்

ஹமுன்று உபாயங்களிலே) — செல்லும்வாய்தோக்கி - (அது) முடிவதோருபாயம்தோக்கி — செயல் - செய்யக்கடவன். எ-து. நீக்கியிடம் - பகைவனிலும் தான்வலியவனாகியகாலம். — அக்காலத்திலே பகைவர் தண்டத்துக்கே அஞ்சுவராகலால்-அத்தண்டமே தன்றென்றார். — கூடாதவிடம் - ஒத்தகாலமும், இளைத்தகாலமும், ஆம். [இதனால் - வலிமை-ஒப்புமை-மெலிமை - எனநிலை மூவகைப்படுமென்பதும், அவைகளுள் வலிமையினது சிறப்பும், சொல்லப்பட்டன] (க)

வினைபகை யென்றிரண்டி நெச்ச நினைபுங்காற் *
நீயெச்சம் போலத் தெறும். - - - ச.

இ-ள். வினை-(செய்யத்தொடங்கிய) தொழிலும்—பகை-(அழிக்கத்தொடங்கிய) பகையும் — என்றிரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினது—எச்சம் - குறையும் — நினைபுங்கால்-ஆராயுமிடத்து — நீயெச்சம்போல - தீயினது குறைபோல்—தெறும் - (பின்வளர்த்து) கெடுக்கும். எ-து. நீ இனி இக்குறை என்னசெய்ய மாட்டுமென்று இகழ்ந்துவிட்டு விடாமல் முடிவுபெறச் செட்கவென்பதாம். — பின்வளர்தல் ஒப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன்கொல்லினார். [இதனால் வலியவன் செய்யுத்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனோ டைந்து *
மிருடர வெண்ணிச் செயல். - - - இ.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — பொருள் - பொருளு
ச-ஆ-ஆம்,அதி—வினைசெயல்வகை,

ம்—கருவி-சாதனமும்—காலம் - காலமும்—வினை - தொழ
 லும்—இடன் - இடமும் ஆகிய—ஐந்தும்.— இரு மர-மடச்
 கமற—எண்ணி—செயல் - செய்யக்கடவன். எ - று. ✠ பொ
 ருள் - அழியும்பொருளும், ஆகும்பொருளும்,—கருவி - தன்
 சேனையும், படைவீரர்களையும்,—காலம் - தன்னைக்கு ஆங்காலமு
 ம், அவர்க்கு, ஆங்காலமும்,—வினை- தான் வல்லதொழிலும்,
 அவர் வல்லதொழிலும்,—இடன் - தான் வெல்லும் இடமும்,
 அவர்வெல்லும் இடமும்,—இவைகளைத் தான் வெற்றிபெறுந்
 திறத்தில் தப்பாமல் எண்ணிச்செய்க வேன்பதாம். (இ)

முடிவு மிடைபூறு முற்றியங் செய்தும் - - *
 பரிபயனும் பார்த்துச் செயல். - - - கா.

இ-ள். (தொழில்செய்யுமிடத்து) — முடிவும் - (அது) மு
 டிதற்கு உதவிய முயற்சியையும் — இடைபூறும் - (அதற்
 குவரும்) இடைபூற்றையும்—முற்றி-(அவ்விடைபூறுதீக்கி) மு
 டித்தால்—எய்தும்-(தான்) அடையும்—பரிபயனும் - பெரு
 ம்பயனையும்—பார்த்து - சீர்தூக்கி—செயல் - செய்யக்கடவ
 ன். எ-று. ✠ முடிவு - அதன்முயற்சிக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெ
 யர். — முயற்சியளவுக்கும் இடைபூறளவுக்கும் பயனளவு
 பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச் செய்கவேன்பதாம். (ஈ)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை *
 புள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல். - - - எ.

இ-ள். செப்பினை - (அவ்வழியினாலே) செயப்படுதொழிலை — செப்பான் - செயத்தொடக்கினவன் — செயன்முறை - செய்புமுறைமைபாவது — அவ்வினை - அத்தொழிலினது — உள் - உடம்பாட்டை — அறிவான் - அறிபவனது — உள் ளம் - கருத்தை — கொளல் - (தான்) அறிதல். எ-று. ~~ஐ~~ அவ்வாறென்றது - பொருண்முதலானவைகளை எண்ணவும், முடிவு முதலானவைகளை ஆராய்தலையும், — உள்ளறிவான் - முன்செய்துரைகவந்தவன். — அவன் கருத்து - அதனைச் செய்து வந்த

உபாயம். — அதனை அறியவே தானும் அவ்வுபாயத்தினாலே செய்துபயனை அடைவானென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டா லும் ஒப்பவன் செய்துநீற்றிற்சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அ-ஆ-ஆம், அறி-வினைசெயல்வகை. டாடுடு

வினைபான் வினைபாக்கிக் கோட னனைகவுள் - *
யாணையால் யாணையாற் தற்று. - - - அ.

இ-ள். வினைபால். (செயப்படுகின்ற) தொழிலினாலே — வினை - (அப்படிப்பட்ட) வேறொருதொழிலை — ஆக்கிக் கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக்கடவன் — (அது) — நனைகவுள் - (மதத்தால்) நனைந்த கபோலத்தையுடைய — யாணையால் — யாணை - (அப்படிப்பட்டவேறொரு) யாணையை — யாத்தற்று - கட்டியதோடு ஒக்கும். எ-று. ~~ஐ~~ பிடித்தற்கருமமோன்ற - நனைகவுளென்றார். தொடங்கிய தொழிலாலே வேறுமொரு தொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதம் ஆலோசித்துச் செய்தால் எல்லாத்தொழில்களும் எளிதிலே முடியுமென்பதாம். (அ)

நட்டாரிக்கு நல்ல செயலின் விளைந்ததே - *
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல். - - கூ.

இ-ள். (தொழில்செய்பவனால்) — நட்டாரிக்கு - (தனது) நட்டினருக்கு—நல்லசெயலின் - நல்லவைகளைச் செய்தவினா ம்—ஒட்டாரை - (தன்பகைவரது) பகைவரை — ஒட்டிக்கொளல் - (தனக்கு) நட்ட பாக்கிக்கொள்ளுதல் — விளைந்ததே - விளைந்துசெய்யத்தகுவதாம். எ - று. ~~ஐ~~ அத்தொழிலைப் பவிக்கச் செய்யும் அவ்விரண்டு காரியங்களையும் பகைவர்க்குத் தன் மெலிவு தெரிவதன் முன்னே செய்கவென்றற்கு - விளைந்ததென்றார். (கூ)

உறைசிறியா ருண்ணிங்க வஞ்சிக் குறை பெறிந் *
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. - - - ய.

இ-ள். உறைசிறியார்-ஆளுமிடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள் (தம்மின் மிகுந்தவலியவர் எதிர்த்தவிடத்தே) — உன் - (தமது) அங்கங்கள்—நடுங்கல்-நடுங்குதலுக்கு—அஞ்சி - பயந்து—குறைபெறின் - (அந்நிலைக்கு வேண்டிவதாகிய) சந்தி கூடுமாயின்—பெரியார் - அப்பெரியவரை — பணிந்து—கொள்வர் - (அதனை ஏற்றுக்) கொள்ளுவர். எ - று. ~~ஐ~~ இடம் - நாயிம், அரணும், — அவைகளின் சிறுமை உடைபர்மேல் ஏற்றப்பட்டது. — மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியாரிசைதல் அரிதர்கலால் - பெறினென்றார். — அடியிலே மெலியராயினார் தம் மங்கங்களும் அஞ்சி நீங்கினால் முதலோயிம் கெடுவராகலின்

ஐராளசு. சுஅ-ஆம்.அதி—வினைசெயல்வகை

அதுவாராமற் சிறிது கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்றுக் கொள்க
வென்பதாம். — பணிதல் மாணிகளுக்குக் கருத்தல்லாமையா
ல் கொள்வனொன உலகியலாற்சொல்லினார். [இவை முன்றுபா
ட்டாலும் மெலியவன் செய்யுந் திறம் சொல்லப்பட்டது.]

*****

கூக-ஆம்,அதி—தூது.

அஃதாவது - பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரி
டத்தே செல்வாரது தன்மை. அவ்விரண்டினையும் மு
ன் வினைசெயல்வகை பென்றமையால் இது அதன்பின்
வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன் -
சொல்லியதுசொல்லுவோன் - எனத்தூது இருவகைப்ப
டும். அவருள் முன்னோன் மந்திரியோடு சமானராவா
கலாலும் பின்னோன் அவனிலே காற்பங்கு குணங்கு
றைந்தோ றாகலாலும் இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம்*
பண்புடைமை தூதுணாப்பான் பண்பு. - க.

இ-ள். அன்புடைமை - (தன்சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடை
யவகுதலும் | — ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (மந்திரித் தொழில்
செய்தற்கு) அமைந்த குடியிலே பிறத்தலும் | — வேந்தவா

ம்பண்புடைமை - அரசர் சாதி விரும்பும் குணமுடையவ
குதலும் | — தூதுணாப்பான் - தூது வார்த்தையைச்சொல்

லுவாணுக்கு—பண்பு - இலக்கணமாம். எ-து. முன்ன
ய விரண்டினாலும் முறையே சுற்றத்தாரிக்குத் தீங்குவாராம

ல் தானே காத்து நடத்தலும், தன்முன்னோர் தூதியல்கேட்டு அறிதலும். பெற்றும்.—வேந்தவாம் பண்புடைமை - பின்பும்

ன்னரைச் சேர்ந்தொழுகலிலே அறியப்படும். அதனால் வேற்ற வசரும் அவனுக்கு வசப்படுதல் கொள்ளப்படும். (க)

அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கு
இன்றி யமைபாத மூன்று. - - - - உ.

இ-ள். அன்பு - (தம்மரசனிடத்து) அன்புடைமையும் | —
அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும் |
— (அவைகளை வேற்று வேந்தரிடத்துச் சொல்லும்போது) —
ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வலிமைபு.
என—ஆம், அறி—தூது. உராள

ம் என்—தூதுரைப்பார்க்கு - தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு—இ
ன்றியமைபாத-அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் | — மூன்
று. எ-று. இஃ ஆராய்தல்-அவைகளுக்குச் சம்மதிக்கும் சொற்
களைத்தெரிதல்.—அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள் மூன்றெ
னவே மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிய மற்றைக் குணங்களும் வே
ண்டி மென்றதாயிற்று. [இவை இரண்பாட்டாலும் இருவ
கைத் தூதர்க்கும் பொது விலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] உ

நுலாரு ணால்வல்ல குருதல் வேலாருள் - *
வென்றி வினைபுரைப்பான் பண்பு. - - ஈ.

இ-ள். வேலாருள் - வேலிணையுடைய வேற்றரசரிடத்து—
 வென்றி-(தன்னரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற — விணையு-
 ணைப்பான் - தொழிலுச்சொல்லோனுக்கு — பண்பு - இலக்க-
 ணமாவது|—தூலாருள் - நீதிதூலை அறிந்த மந்திரிகளிடத்து
 —தூல்வல்லனாகுதல்-(தான்) அந்தூலில் வல்லவனாகுதல். எ-
 று. இஃ கொலைத்தொழிலோ லொன்பதுதோன்ற - வேலாொன்-
 றும், தூதுத் தொழிலிரண்டு மடங்க - வென்றி விணையென்ற
 ம், சொல்லினார்.—வல்லவனாகுதல் - அறிதன்மத்திர முடைய
 யராகிய அவர் முன் வகுக்கும் வல்லமையுடைய அகுதல். (க)

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியும் மூன்றின் - *
 செறிவுடையான் செல்க விணைக்கு. - - ச.

இ-ள். அறிவு - (இயற்கையாகிய) அறிவும்—உருவு - (சண்-
 டோரிச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும் — ஆராய்ந்த கல்வி-
 (பலளோடும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்டகல்வியும் என—இம்
 மூன்றின் - (நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய) இம்மூன்றினது—
 செறிவுடையான் - கூட்டத்தை யுடையவன் | — விணைக்கு-

(வேற்றரசரிடத்துத்தூதுத் தொழிலுக்கு—செல்க - செல்ல-
 ச்சடவன் எ-று. இஃ இம்மூன்றும் ஒருவனிடத்துக் கூடுதல்அ-

ரிதாகலால்-செறிவுடையானென்றார். இவைகளாலே நன்கும-
 திப்புடையவனாகவே இனிது முடியுமென்பது கருத்து. (ச)

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி *
 நன்றியடப்பதாந் துது. - - - - இ.

இ-ள். (வேற்றரசர்க்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்-
 து)—தொகச்சொல்லி - (காரணவகையால்) தொகுத்துச்சொ-

வியும் — (இனிமையிலாத காரியங்களைச் சொல்லுமிடத் து) — தூவாததீக்கி - வெய்யசொற்களைநீக்கி — நகச்சொல்லி - (இனிமையானசொற்களால்) மகிழ்ச்சொல்லியும் — நன்றிபயப்பது - (தன்னரசனுக்கு) நன்மைபைச் செய்பவனே — தூது - தூதனாவான். எ-து. பஸ்காரியங்களுக்கு உடம்படாதவர் - பரம்பனாயால் அப்பலவும் முடித்தற்குக் காரணமான ஒருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனால் அவை பயன்படும் விதத்தை ஆலோசித்தறிதல் அருமையாதலால் - எருக்கத்தால் உடன்படுவர். இனிமை யில்லாதகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் - மன மகிழ்ச்சொல்ல அவ்வினிமை யில்லாமை தோன்றாமையால் உடன்படுவர். ஆதலால் - அவ்விருவழியாலும் தன்காரியம் தவறாமல் முடிக்கவல்லவனென்பதாம்.] (இ)

கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற் *
றக்க தறிவ தாந் தூது. - - - க.

இ-ள், கற்று-(நீதிநூல்களைக்)கற்று — செல - (பகைவேந்தர்) மனங்கொள — சொல்லி - (தான் சென்ற கருமத்தைச்) சொல்லி — கண்ணஞ்சான். - (அவர் கோபித்துப் பார்க்கில்) அப்பார்வைக்குஅஞ்சாது—காலத்தால் - காலத்தோடு பொருந்த—தக்கது - (அதுமுடிக்கத்) தக்க உபாயத்தை — அறிவ

து-அறிபவனே—தூதாம் - தூதனாவான். எ - று. அவ்வு
பாயம் அறிதற்பொருட்டு நீதிதூற் கல்வியும், அதனான்
வேறென்றால் முடியுங் காலம் வரின் அவ்வாறு முடிக்கவே
ண்டிதலால்-காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இவக்கணமாயின. (சு)

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - - - *
தெண்ணி யுரைப்பான் தலை. - - - எ.

இ-ள். கடன் - (வேற்றாசரிடத்துத்தான்செய்ய) முறைமை.
யை—அறிந்து—காலங்கருதி - (அவர்) சமயம்பார்த்து—இ
டன் - (சென்றகருமஞ்சொல்லுதற்குற்ற) விடத்தை—அறிந்
து—எண்ணி - (சொல்லும்வழியை முன்னே) விசாரித்து—உ
ரைப்பான் - (அவ்வழி) சொல்லுவோன் | —தலை (தூதரில்) மிக்
கவன். எ-று. செய்முறைமைபாவது - அவர் நிலையும், தன்
னாசனிலையும், தன்னிலையும், சீர்தூக்கி அவைகளுக்கு ஏற்பக்
காணு முறைமையும் சொல்லு முறைமைபு முதலாயின.—
செவ்வி-தன்சொல்லி பேற்றுக்கொள்ளு மனநிகழ்ச்சி. அது

சு-ஆம், அறி—தூது.

உாடுக

காலத்தின் வசத்ததாகலால் - காலமென்றார்.—இடன் - தனக்
குத்துணையாவார் உடனாகியவிடம்.—எண்ணுதல் - தான் அது
சொல்லும்விதமும், அதற்கு அவர் சொல்லும் உத்தரமும்,
அதற்குப்பின் தான்சொல்லுமவைகளும், ஆக இவ்வழிபால் :
மேலுமேலும் தானேயெண்ணுதல். வடதூலார் இவ்விருவதை
பாருடனே ஒலிகொடுத்து நிற்பானையும் கூட்டித் தூதலா-

தலை இடை கடை என வகுத்துச் சொல்லினாராகலால் அவர்
மதமும் தோன்ற-தலைபென்றார். — துதென்பது அதிகாரத்

தால்வந்தது. [இவை ஐந்துபாட்டாலும் தான் வருத்துச் சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு. - - அ.

இ-ள். வழி-(தன்னரசன்வார்த்தையை) அவன்சொல்லியவழியே—உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது—பண்பு - இலக்கணமாவது—தூய்மை - (பொருளாலும்காமத்தாலும்) பரிசுத்தத்தாலும் — துணைமை-(தனக்கு அவர்மந்திரிகள்) துணையாந்தன்மையும்—துணிவுடைமை - துணிதலையுடனையும்—இம்மூன்றின்-இம்மூன்றோடுகூடிய — வாய்மை—மெய்மையும் ஆம். எ-று. ~~ஐ~~ பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப்பொருட்டி - தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லியவிடத்தே எம்போல்வார்க்கு அது இயல்பென்று அவர்கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டி—துணைமையும், இதுசொன்னால் இவர்துன்பம் செய்வாரென்று ஒழிபாமைப்பொருட்டி துணிவுடைமையும், யாவராலும் தம்பப்பித்தற்பொருட்டி - மெய்மையும், வேண்டப்பட்டன.

விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் விடுமாற்றம் *
வாய்சோரா வன்கணவன். - - - - க.

இ-ள். விடுமாற்றம் - (தன்னரசன்சொல்லி) விட்டவார்த்தையை—வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு—உரைப்பான் - சொல்லுதற்கு உரியவன்—(தனக்குவரும் துன்பத்திற்குஅஞ்சி)—விடுமாற்றம் - (அவனுக்குத்) தாழ்வானவார்த்தையை—வாய்சோரா - வாய்சோர்ந்தும் சொல்லாத — வன்கணவன் - வலிமையையுடையவன். எ-று. ~~ஐ~~ தாழ்வு - அரசு சாதிக்குத் தருமமல்லாமையால் அதனை விடுவென்றார். (சு)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்   *
குறுதி பயப்பதாந் துது.   ய.

இ-ள். இறுதிப்பயப்பினும் - (அவ்வார்த்தை தனக்கு) முடிவைத் தருமாயினும்—எஞ்சாது - (அதற்கு) அஞ்சினிடாது—(தன்னரசன் சொன்னபடியே)—இறைவற்கு - அவ்வரசனுக்கு—உறுதி-மிகுதியை — பயப்பது - (வேற்றரசரிடத்துச்) சொல்லுவானே—தூதாம் - தூதனாவான். எ-று. முடிவைத்தரினுமென்றதனால் - மற்றைத் துன்பங்களைத் தருதல்சொல்லவேண்டியதில்லையாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் சொல்லியதுசொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] யி

[illegible]

எய்-ஆம், அதி—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதல்-
அஃதாவது-மந்திரி அரசரைப் பொருந்தி நடக்கும்வி-
தம். இது-வேந்தலாம் பண்டிதமையென முன்சொ-
ல்லப்பட்டமையால் தானின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்த - - *
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார். - - க.

இ - ன். இகல் - மாறுபடுதலையுடைய - வேந்தர் - அரசரை - சேர்ந்து - அடுத்து - ஒழுக்குவார் - நடக்கு மந்திரிகள் - (அவரை) - அகலாது - மிகநீங்காமலும் - அணுகாது - மிக நெருங்காமலும் - தீக்காய்வார்போல்க - நெருப்பிற் குளிர் காய்வார்போல் நடுவிடத்து நிற்கக்கடவர். எ - று. முன்

கோபக்காரனென்பது தோன்ற - இகல்வேந்தொன்றார். — மிக நீங்கினும் பயன்கொடாமல் மிகநெருங்கினால் அவமதிப்பற்றி வருத்தும் வேந்தர்க்கு-மிகநீங்கினும் குளிர்தீக்காமல் மிகநெருங்கினும் சடுவதாதலால் தீ உபமானமாயிற்று. (க)

மன்னர் விழைப விழைபாமை மன்னரான் - *

மன்னிய வாக்கத் தரும். - - - - உ.

இ-ள். மன்னர். (தம்) மன்னரால்—விழைப-விரும்பப்பட்டவைகளை—விழைபாமை - (தாம்) விரும்பாதிருத்தல்—மன்னரால்-அவ்வரசராலே — மன்னிய - நிலைபெற்ற — ஆக்கம்-செல்வத்தை—தரும் - (மந்திரிகளுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. **இங்கே** விரும்பப்பட்டவை பென்றது - அவர்க்குச் சிறப்

ஐய-ஆம், அதி—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். -

பாக உரியவைகளை. அவை உண்ணப்படுவனவும் - அணியப்படுவனவும் முதலானவை. இவைகளைச் சமமாய்த்தோன்றற்கு அஞ்சி விரும்பாதொழியவே அவ்வச்சநோக்கி மகிழ்ந்து அவர்தாமே எல்லாச்செல்வமும் தருவனென்பது கருத்து. (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் - *

தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது. - - - - ஈ.

இ-ள். (மந்திரிகள்)—போற்றின் — (தம்மைச்) காத்துக் கொள்ளவேண்டினால்—அரியவை- அரியபிழைகளை— போற்றல் - (தம்மிடத்திலேவாராமற்) காக்கக்கடவார். — கடுத்தபின் - (அவ்வரசர் அவை வந்தவைகளாகக்கேட்டு) சந்தேகித்தபின்பு—தேற்றுதல் - (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல் | — யார்க்கும்—அரிது. (ஆதலால்) எ-று. **இ** அரியபிழைகள்—அவராலே பொறுத்தற்கரிய கீழறுத்தல் முதலானவை. அவைகளைக் காத்

தலாவது - ஒருவன் சொல்லியக்கால் அவர் நம்பாதிருக்கும்படி நடத்தல். பின் ஒருவழியால் நம்புவித்தாலும் கடன்கொண்டவரைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பொருள்போல் தம்மைக் கண்டவிடத்தெல்லாம் அப்பிறழ் தோன்று மாதலால் பாரீக்ருமரிதென்றார். [இவை மூன்றுபாட்டிலும் அதுபொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக *
லான்ற பெரிபா ரகத்து. - - - - ச.

இ-ள். ஆற்ற - நிறைந்த - பெரிபாரசகத்து - அரசரிடத்திருக்கும்போது—செவிச்சொல்லும் - (ஒருவன்) காதினேசொல்லுதலையும்—சேர்ந்த நகையும் - (ஒருவன்முது) நோக்கிநகைத்தலையும்—அவித்து - நீக்கி—ஒழுகல்-நடக்கக்கடவன். ஏ-று * சேர்தல்-பிறகுபிசேர்தல் - அவைசெய்தால் - தஞ்சேர்வுகண்டிசெய்தலையபாக்கக்கொள்வொன்பது கருத்து.] (ச)

எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை *
விட்டக்காற் கேட்க மறை. - - - - ரு.

இ-ள். மறை-(அரசனுக்குப் பிறனோடு) ரகசியம் நிகழுமிடத்து—எப்பொருளும் - யாதொரு பொருளையும் — ஓரார்-செவிகொடுத்துக்கேளாமலும் — தொடரார் - (அவனை) முயிசினிலாமலும் — அப்பொருளை - அந்தரகசியப்பொருளை?

கள்ள

உராகுஉ எய-ஆம்,அதி—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

—விட்டக்கால்-(அவனை) அடக்காமற்சொல்லினால் — கேட்க-கேட்கக்கடவர். ஏ-று. * முயிசினிலுதற்கு - உரியபொருளாயிருந்தாலு மென்றற்கு-எப்பொருளுமென்றார். (ரு)

குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில் . . *
வேண்டிப் வேட்பச் சொல்ல. - - - - எ.

இ.ள். (அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லும்போது) — குறிப்பறிந்து- (அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது) குறிப்பை அறிந்து — காலங்கருதி- (சொல்லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தையும் பார்த்து — வெறுப்பில் - வெறுப்பில்லாதனவும் — வேண்டிப்- வேண்டியனவும் ஆகிய காரியங்களை — வேட்ப- (அவன்மனம்) விரும்பும்வகை — சொல்ல - சொல்லக்கடவர். எ-று. அரசன்மனம் காரியத்திலின்றிக் காமவெகுளி யுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழுமிடத்தும், அதற்கு ஏற்காத காலத்தும், சொல்லுதல்பயன்படாமற் போதலால் - குறிப்பறிந்து காலங்கருதிபென்றும், அவனுடம்படாத காரியங்கள் முடிவுபெறாமையால் - வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லாதவையும் பயன்சுருங்கியவையும் ஆகிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால் - வேண்டிப் வென்றும், அவைகளை இலியவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுவதென்றற்கு வேட்பச்சொல்லென்றும், சொல்லினார். (எ)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றங் *
கேட்பினுஞ் சொல்லாவிடல். - - - - எ.

இ.ள். (பெரும்பயனுள்ளவையும்) — வேட்பன - (அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களை) — சொல்லி - (அவன் கேட்டிலனாயினும்) சொல்லி — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும் — வினையில-பயனில்லாதவைகளை — கேட்பினும் - (தானே) கேட்டாலும் — சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன். எ-று

வினையில கேட்பினும் எனவந்த சொற்களால் அவைகளுக் கு எதிரான சொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன.—வினையால் வருத விண் - வினையென்றும், வறுமைக்காலமும் அடங்க-எஞ்ஞான் றுமென்றும், சொல்வினார்.—சொல்லத்தக்கவையும், சொல்ல த்தகாதவையும், வருத்துச்சொல்லியபடி. [இவை நான்குபா ட்டாலும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

எயி. ஆம், அதி—மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். லாகுந

இனையின முறைப னென்றிகழார் நின்ற - - *
வொளியோ டொழுகப் பரிம். - - - அ.

இ-ள். இனையர் - (இவர் எமக்கு) இனையவர் — இனமுறை யர். (எமக்கு) இன்னமுறையினர்—என்றிகழார் - என்று (அரச னார்) அவமதியாமல்—நின்ற - (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற—ஒ ளியோடு - ஒளியோடுபொருத்த — ஒழுகப்படும் - நடக்கத்த கும். எ - று. ஒளி - நித்தினாசெய்யா நிற்கவும் உலகங்கா கின்ற அவரது செய்வத்தன்மை அதனோடு பொருந்தவொழு குதலாவது - அவரிதேவரும் தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ் வொளியினாலே நீக்கப்பட்ட இளமையும் முறைமையும் பற் றி இகழ்வாராணல் தாமும் நீக்கப்படுவொன்பது கருத்து. அ

கொளப்பட்டேமென்றெண்ணிக் கொள்ளாதசெய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர். - - - கூ.

இ-ள். துளக்கற்ற - அசைவற்ற — காட்சியவர் - அறிவையு டையவர்—கொளப்பட்டேமென்று - (அரசனால்) மன்கும நீக்கப்பட்டோமென்று—எண்ணி — கொள்ளாத - (அவன்)

விரும்பாதவைகளை—செய்யார். எ.று. ❀ விரும்பாதவைகளைச் செய்து அழிவடைவோர் கொள்ளப்பட்டபின்பு தம்மை வேறொருவராக நினைப்பாராகலால் முன்னையராகவே நினைத்து அஞ்சிநடப்பவரை—துளக்கற்ற காட்சியவரென்றார். (ஊ)

பழைய மெளக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யல் - *
கெழுதகைமை கேயி தரும். - - - - - டி.

இ-ள். பழையமென - (அரசனுக்குப்) பழமையோமென
—கருதி - நீனைத்து—பண்பல்ல - (தபக்கு) இயல்பல்லாதவை
களை—செய்யும்—கெழுதகைமை - உரிமையானது | — கேடு
தரும் - (மந்திரிகளுக்குச்) கேட்டைத்தரும். ஏ - னு. அங்ஙனம்
பொறுது வருத்தும் பொழுதில் அப்பழமைநோக்கி முகங்
கொடாமல் உயிராவெளவுதலால் அவன் வேண்டாதவை செ
ய்தற்கு - ஏதுவாகிய உரிமை - கேடுதருமென்றார். இவை மூ
ன்றுபாட்டாலும் பொறுப்பொன்று அரசர்க்கு வெறுப்பர்
புள்ளவைகளைச் செய்ய வாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.

எக-ஆம்,அதி—சுறிப்பதில்.

உரகூ

அஃதாவது-அரசர் நினைந்ததை அவர்சொல்லாமல் அநிதல். இவை மன்னரைச் சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால், இது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூறமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று *
மாறநீர் வையக் கணி - - - - - க.

இ-ள். குறிப்பு - (அரசனும்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை—
கூறுமை-(அவன்) சொல்லவேண்டாவதை — நோக்கி - (அவ
ன்முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து— அறிவான்-அ
றிதிறமத்திபானவன் | —எஞ்ஞான்றும் எந்தநாளும் — மா
றாநீர்-வற்றாத நீராலே சூழப்பட்ட— வையக்கு - உலகத்துள்
ளார்க்கு—அணி-ஆபரணம். எ-று. ❀ அறிவுடையனாகி எல்லா
ர்க்கும் அழகுசெய்தலால் - வையக்கணிபென்றார். குறிப்பும்
வையமும் ஆகுபெயர்கள். வையத்திற்கென்பதுவிகாரம். (க)

ஐயப்படா அ தகத்த துணர்வானைத் - - - *
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். - - - உ.

இ-ள். அகத்தது-(ஒருவனது) மனத்தினிடத்திலே நிகழ்வ
தை—ஐயப்படா து-சந்தேகப்படாமல் — உணர்வானை - து
ணிவாக அறியவல்லவனை--(மனிதனையாயினும்) — தெய்வத்
தோடொப்ப - தெய்வத்தோடுசமானமாக—கொளல் - நன்கு
மதிக்கக்கடவன். எ - று. ❀ உடம்பு முதலானவைகளால் ஒப்
பாகாஅயினும் பிறர் நினைத்ததை அறிகிற தெய்வத்தன்மை
யுடையமபால் தெய்வத்தோ டொப்பவென்றார். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வானா யுறுப்பினுள் - *
யாது கொடுத்தங் கொளல். - - - உ.

இ-ள். குறிப்பின்-(தங்) குறிப்புநிகழும்விதம் அறிந்து—
குறிப்புணர்வானா - (அதனல்) பிறர்குறிப்பு அறியுந்தன்மைப
வனா—உறுப்பினுள் (அரசர்தம்) முறுப்புக்களுள் — யாதுகொ
டுத்தும் -(அவர்வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினு
ம்—கொளல்- (தமக்குத்) துணையாகக்கொள்ளக்கடவர். எ-று.
❀ உள்ளே நிகழும்வழி யாவர்க்கும் ஒத்தலால் பிறர்குறிப்
பை அறிதற்குத் தங்குறிப்பு சாதனமாயிற்று — உறுப்புகள் -
பொருள், நாடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்று
பாட்டாலும் குறிப்பறிவானது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.

எச-ஆம், அநி—குறிப்பறிதல்.

குறித்தது கூறுமைக் கொள்வாரோ டேனை - *
புறுப்போ னனைபரால் வேறு. - - - ச.

இ-ள். குறித்தது - (ஒரு வன்மனத்தி)னினைத்ததை—கூறு
மை (அவன்) கொல்லாமல் — கொள்வாரோடு - அறியவல்லவ
ரோடு—எனை-மற்றை (அறியமாட்டாதவர்) — உறுப்பு - அ
வயவத்தால்—ஒரணையர் - ஒருதன்மையாக பொப்பினும் —
வேறு-(அறிவால்)வேறு. எ-று. ~~ஐ~~ அறியமாட்டாதவ ரென்ப

அம், அறிவாறென்பதும், வருவிககப்பட்டன. சிறந்தஅறிவில்
லாமைபால் மிருகமென் னுங்கருத்தால் - வேறென் றார். (ச)

குறிப்பிற் குறிப்பு ணரா வாயி னுறுப்பினு - *
ளென்ன பயத்தவோ ணன். - - - இ.

இ-ள். குறிப்பிற்-(குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியா
ல்—குறிப்பு-(பிறர்) குறிப்பை—உணராவாயின் - அறியமா
ட்டாவாயின்—(ஒருவனுக்கு) — உறுப்பினுள் - அவையவங்க

ளுள்—கண்-(சிறந்த) கண்கள் | — என்னபயத்தவோ - (வே
றே) என்னபயங்செய்வனவோ. எ-று. ~~ஐ~~ குறிப்பறியுமிடத்
தேதுணையாஞ் சிறப்புப்பற்றி உயிரினறியு கண்மேல் ஏற்றப்

பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லை என்பதாம். [இவை
இரண்டு பாட்டாலும் குறிப்பறியா நிழிவு சொல்லப்பட்டது.

அ மித்தது காட்டும் பளிங்குபோனெஞ்சங் - *
க மித்தது காட்டி முகம். - - - - - க.

இ-ள். அமித்தது - (தன்னை) அமித்த பொருளினது நிறத்
தை—காட்டும்—(தான்கொண்டு) காட்டிகிற — பளிங்குபோல்
—நெஞ்சம்—(ஒருவனது) நெஞ்சத்தில்—கமித்தது - மிகுந்த
குணத்தை—முகம்—(அவன்) முகமானது—காட்டும்—(தா
ன்கொண்டு)காட்டும். எ-று. இஃது அமித்ததனிறத்தை அமித்த

தெனலால் ஆகுபெயர். — ஒருபொருள் வேறொருபொருளின்
குணத்தைக்கொண்டு தோற்றதலாகிய தொழிலுவமை. (எ)

மு கத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினுங் *
காயினுந் தான்முந் துறம். - - - - - எ.

இ-ள். (உயிரானது)--உவப்பினும் - விரும்பினாலும்—
காயினும்-வெறுத்தாலும்—தான்—(அறிந்து) — முந்துற

ஏ-ஆம்; அறி—குறிப்பறிதல்

ம்-(அவ்விரண்டிலும் அவ்வுயிருக்கு) முற்பட்டுநிற்கும்.—(ஆதலால்)—முகத்தின் . முகம்போல்—முதுக்குறைந்தது - அறிவுமிருந்தது |—உண்டோ. எ-று. அறிவு உயிர்க்கே யல்லாமல் முகத்திற்கு இல்லையென்பானா நோக்கி உயிரினது கருத்தை அறிந்து அது விரும்பினால் தான் மலர்ந்தும், அது வெறுத்தால் தான்கருகியும் வரலால் உண்டென்று மறுப்பவர்போல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமைபு மகநோக்கி - - - *
புற்ற உணர்வார்ப் பெறின். - - - - அ.

இ-ள். குறைபுறுவோன்—அகநோக்கி-(தன்) மனத்தைக் குறிப்பால் அறிந்து — உற்றது - (தான்) உற்றதனை—உணர்வார்ப்-அறிந்து தீர்ப்பானா—பெறின் — (அவர் தன்முகத்தைப் பார்க்கும்படியாக)—முகநோக்கி- (அவர்) முகத்தைப்பார்ந்து—நிற்க-(அவ்வளவிலே) நிற்க—அமையும் - போதும். எ-று. அப்படியில்லாமல் சொல்லுவாறாகில் இருவருக்கும் சிறுமைபாமாகலால் அது வேண்டா மென்பதாம். குறைபுறுவோனது இயல்பு சொல்லுவார்போல் சாதனம் சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் குறிப்பறிதற்குச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணு லாக்குங் கண்ணின்
வகைமை புணர்வார்ப் பெறின். - - - - கூ.

இ-ள். கண்ணின்வகைமை - (தமது) பார்வைவெறுபாட்டுத் தன்மையை—உணர்வார்ப் - அறியவல்ல மதிதிரிகளை — பெறி

ன்-(அரசர்) பெற்றால் — (அவர்க்கு) — பகைமையுங் கேண்
மையும்—(மனத்திலுள்ள) பகைத்தல்மையும் நட்புத்தன்மை
யும்—(வேற்றரசர்சொல்லாமற்போயினும்) — கண்-(அவர்)க்
ண்களே|—உணாக்கும்-சொல்லும். எ-று. ஸ்ரீ பார்வை வேறு
பாடாவன-வேறுத்தபார்வையும், விரும்பியபார்வையும், ஆம்.
—உணர்தல் அவைகளை அந்தந்தக்குறிகளால் அறிதல். (க)

நு ண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் *
கண்ணல்ல தில்லை பிற. - - - - - ம.

இ-ள். நுண்ணியமென்பார் - நுட்பவறிவுடையேமென்றி

ருக்குமநீடுகள் — அளக்குங்கோல் - (அரசரது சூருகை).
எக-ஆம், அதி—குறிப்பறிதல்.

அளக்கும் கோலாவது | — காணுங்கால் - ஆராய்விடத்து--க
ண்ணல்லது-(அவரது) கண்களல்லாமல்—பிற-வேறு|—இல்
லை-எ-று. ஸ்ரீ இங்கிதம் - வடிவு-தொழில் -சொல்-என்பவைமு
தலான பிறர்கருத்தளக்கிற அளவைகள் பலவும் முன்னறிந்
தவிடத்தே அபுராலே மறைக்கப்படும் பார்வை மனத்தோடுக
லத்தலால் மறைக்கப்படா தென்பதுபற்றி அதனையே பிரித்
துச்சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் நுண்ணிய க
ருவி பார்வையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

இ-ஊ-ஆம், அதி—அவையறிதல்.

அஃதாவது- அரசரோடிருந்த சபையிப்பை அறிதல் -
காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பறிதலே யல்லா
மல் இதுவும் வேண்டிதலால் பின்வைக்கப்பட்டது.

அ வையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுகசொல்லின் *
றொகையறிந்த தூய்மை யவர். - - - - - (ச)

இ-ள். சொல்லின்றொகை - சொல்லின்கூட்டத்தை - அறிந்த - தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர் - (தாம் ஒன்றுசொல்லும்போது) - அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபையை - அறிந்து - ஆராய்ந்து - சொல்லுக - சொல்லக்கூடவர். எ-று. சொல்லின்றொகையெனவே - செஞ்சொல்-ஆக்கச்சொல் - குறிப்புச்சொல்-என மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின. - தூய்மை - அச்சொற்களில் தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவை கொள்ளல். - அவையினளவை அவை யென்றார். அவ்வளவு-பிரகதி-ஒப்பு-தாழ்வு-என மூவகைப்படும். அறிதல்-தம்மோடுதூக்கி அறிதல். ஆராய்தல் - இச்சபையிலே சொல்லப்படுங்காரியம்-இது. சொல்லும்விதம்-இது. சொன்னால் அதன்முடிவு - இது. என்று இவை புள்ளிட்டவை ஆராய்தல்.

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
 இடைதெரிந்த நன்மையவர். " " " உ.

இ-ள். சொல்லினடை - சொற்களதுநடையை-தெரிந்தல் ஆராய்ந்து அறிந்த - நன்மையவர் - நன்மையை யுடையவர் - (சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்போது) - இடைதெரிந்து - (அதன் சமயத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து - நன்குணர்ந்து

உாசுஅ   எஉ-ஆம், அதி-அவையறிதல்.

ஊ- (வழுப்படாமல்) மிகவுந்தெளிந்து—சொல்லுக - சொல்வ
 க்கடவர். எ-று. ஐ சொற்களினடையாவது - அம்முதவகைச்
 சொற்களும் - செம்பொருள் - ஆக்கப்பொருள் - குறிப்புப்
 பொருள் இவைகளை உணர்த்தும் விதம். சமயம்-கேட்குதலி
 ல் ஆசையுடைமை. வரு-சொல்வழுவும், பொருள்வழுவும். [இ
 வை இரண்டிபாட்டாலும் ஒன்று சொல்லும்போது சபைய
 நித்தே சொல்லவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்*
 வகையறியார் வல்லதூஉ மில். - - - க.

இ-ள். அவை-சபையினளவை—அறியார் - அறியாதவரா
 உ—சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுதலை -- மேற் கொள்பவர் |
 —சொல்லின்வகை - அச்சொல்லின்கூறுபாடும் — அறியார்.
 —வல்லதூஉம் - (மற்றும்) வல்லதையும்—இல் - (அவர்க்கு)
 இல்லை. எ-று. ஐ சொல்லுதல் வகைமை - கேட்பவரது உண
 ர்வுவகைமை பற்றிவருதலால் - சொல்லின்வகை யறியாரென்
 றும், இஃதறியார் யாதுமறியாரென்று எவ்வாராலும் இகழ
 ப்பபிதலால்-வல்லதூஉ மில்லென்றும், சொல்லினார். [இதனா
 ல்சபையை அறியாதவிடத்துவரும் குற்றம்சொல்லப்பட்டது.

ஒறியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன் *
 வாங்கதை வண்ணங் கொளல். - - - ச.

இ-ள். ஒளியார்முன் - (அறிவால்) ஒள்ளியாரது சபையினி
டத்து — ஒள்ளியராதல் - (தாமும்) ஒள்ளிய ராகக்கடவர். —
வெளியார்முன் - (மற்றை) வெள்ளைகளது சபையினிடத்து—
வாள்சுதைவண்ணம் - (தாமும்) வெண்கண்ணச் சாந்து நிறத்
தை) — கொளல்-கொள்ளக்கடவர். எ - று. ஒளியாரொன்ற
து - மிக்காராயும், ஒத்தாராயும், — ஒள்ளியராதல் - தமது தூ
லறிவும் சொல்வலிமையும் தோன்ற விரித்துரைத்தல். — வயிர
மில்லாத மரத்தை வெளிமென்பதுபோல் அவ்விரண்டு மறி
யாதபுல்லரை வெளியாரொன்றார். — அவர்மதிக்கும்படிக்கு அ
வரினும் வெண்மைபுடையராகவென்றற்கு - வாள்சுதைவண்ண
ந்கொளவென்றார். [சபையளவறிந்தார் செய்புந்திறம் இத
னும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

எ-ஈ-ஆம், அதி—அவையறிதல்.

நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - *
முந்து கிளவாச் செறிவு. - - - - - இ.

இ-ள். முதுவருள் - (தம்மன்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்
து—முந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு — கிளவா - (ஒன்றைச்)
சொல்லாத—செறிவு-அடக்கம்] — நன்றென்றவற்றுள்ளும் -

(ஒருவர்க்கு இது) நல்லதென்று கிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட
டகுணங்கள் பலவினும்—நன்றே. எ-று. ஒ-ஈ-ஆம் தங்குமறவும்,

அவர் மிகுதியும், அவர்சொல்லுதற்கு முன்னேசொன்னால் உண்டாகிற இழுக்கும். சொல்லாவிட்டால் வருகிற தன்மையும், அதிந்தே அடங்கலால் அவ்வடக்கத்தை - நன்றென்றவற்றுள் ஒரு நன்றே என்றார்.—முன்சொல்லுதலையே விலக்கினமையால் உடன்சொல்லுதலும், பின் சொல்லுதலும், ஆமென்பது பெறப்பட்டது. [இதனால் மிகுந்தவரது சபையினிடத்துச் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

ஆற்றி நிலைதளர்ந்ததற்கே வியன்புல - - - *

மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு. - - - சு.

இ - ள்.வியன்புலம் - விரிந்த நூற்பொருள்களை—ஏற்று உட்கொண்டு—உணர்வார் முன்னர் - (அவைகளின் மெய்மையை) அறியவல்லவர் சபையினில்—இழுக்கு - (வல்லவனொருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல் | — (முத்திபெறற்பொருட்டு நல் வழியினின்றவனொருவன்)—ஆற்றின் - அவ்வழியினின்றும்—நிலைதளர்ந்ததற்கே - நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தாலொக்கும். எ.று. ✽ நிலைதளர்ந்து வீழ்தல் - அறிவால் ஐம்பொறிவென்றொழுதியவன் - பின்னிளவிக் கூடாவொழுக்கத்தானொருதல். பயனிழ்த்தலேபன்றி இகழவும் படுவானென்பதாம். [இதனால் அச்சபையில் தவறியவிடத்துப்பபிம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

கூற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் - - - *

சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து. - - - எ.

இ-ள். கசடற - வருப்பாமல்—சொற்றெரிதல் - சொற்களை ஆராய்தலில் — வல்லாரகத்து - வல்லவர் சபையிடத்தே—(சொல்லினால்)—கற்று - (பலதூல்களையுங்) கற்று—அறிந்தார் - (அவைகளாலாகியபயனை) அறிந்தவரது—கல்வி | — விளங்கும் - (பாவார்க்கும்) விளங்கித்தோன்றும். எ.று. ✽ அப்படிப்பட்ட சபையிலேயே சொல்லக்கடவானென்பதாம். (அ)

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - *
பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று. - - - - - அ.

இ-ள். உணர்வது - (பொருள்களைத்தாமே) அறியவல்ல
அறிவை — உடையார்முன் - உடையவர் சபையினிடத்து—
சொல்லல்-(கற்றவர் ஒன்றைச்) சொல்லுதல் | — வளர்வதன்—
(தானே) வளர்வதொருபயிர் நின்ற—பாத்தியுள் — நீர்சொ
ரித்தற்று-நீரைச்செரிந்தாற்போலும். எ-று. * தானேயும்
வளர்ந்தருளியகல்வி மிகவளருமென்பதாம். [இவை இரண்டு
பாட்டாலும் ஒத்தரது சபையிடத்து எவ்வழியும் சொல்லக்
கடவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு*
ணன்கு செலச்சொல்லு வார். - - - - - க.

இ-ள். நல்லவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையினிடத்து—ந
ன்கு - நல்லபொருள்களை—செல - (அவர்) மனங்கொள்ள—
சொல்லுவார்-சொல்லுதற்கு உரியவர் | — புல்லவையுள் - (அ
வையறிவாத) புல்லரிருந்தசபையினிடத்து — பொய்ச்சாந்து
ம்-மறந்தும்—சொல்லற்க - (அவைகளைச்) சொல்லாதொழிய
க்கடவர். எ-று. * சொல்லவாராயின் தமக்குரியசபையை அறி
வாதகுற்றம்பற்றி நல்லோர்சபையும், சொன்ன பொருளறி
யாமைபால் புல்லர்சபையும், இகழ்தலால் இரண்டு சபைக்கும்
ஆகாஒன்பதுகருதி - பொய்ச்சாந்துஞ் சொல்லற்கவென்றார்.

அங்கணத்து ஞக்க வயிழ்தற்றாற் றங்கணத்த - *
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். - - - - - ய.

இ-ள். (நல்லோர்) — தங்கணத்தரல்லார்முன் - தம்மினத்
தவரல்லாதவர்சபையிடத்து — கோட்டிகொளல் - யாதொன்
றையும்சொல்லாதி நக்கக்கடவர்.—(சொன்னால்அது) — அங்
கணத்துள். (பரிசுத்தமல்லாத)முற்றத்துள்—உக்க-வீழ்ந்த—
அமிழ்தற்று-அமிழ்தமொக்கும். எ-று. சொல்லின்-அது-
இவ்விரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன.— சாவாமருந்தாருதவறிந்
து உண்போர்கையிலும் படாமல் அம்முற்றத்திற்கும் பொ
ருத்தமில்லாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு - உக்கவமிழ்தென்
றார். அச்சொல் பயனில்லாத சொல்லாமென்பதாயிற்று. [இ
வை இரண்டிபாட்டாலும் தாழ்ந்தோர் சபையினிடத்து ஒரு
வழியும் சொல்லலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****

என-ஆம், அதி—அவைபஞ்சாமை.

அஃதாவது-சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொ
ல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும்
இதனாலேவிளங்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோதார் சொல்லின் *
ரெகையறிந்த தாய்மை யவர். - - - க.

இ-ள். சொல்லின் நெருக்கையறிந்த - சொற்களது தொகையை அறிந்த - தூய்மைபவர் - பரிசுத்தகுணமுடையவர் | - வகையறிந்து - (கற்று வல்லசபை முடசபை எங்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து - வல்லவை - கற்று வல்லசபையில் - (ஒன்று சொல்லும்போது) - வாய்சோரார் - (அச்சத்தாற்பிழைபடச்) சொல்லார். எ-று. இஃது இருந்தாரது வல்லமை சபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத்தாவென்பது - அதிகாரத்தால்வந்தது.

கற்றாருட் கற்று னெனப்படுவர் கற்றார்முற் - - - *

கற்ற செலச்சொல்லு வார். - - - - - உ.

இ - ள், கற்றார்முன் - கற்றோர்சபையினிடத்தே - கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை - செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை - சொல்லுவார் - (அஞ்சாமல்) சொல்லவல்லவர் - கற்றாள் - கற்றவரெல்லாரினும் - கற்றார் - (இவர்) நன்றாகக்கற்றவர் - எனப்படுவர் - என்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுவர். எ - று. இஃது உலகமறிவது அவனாயேயாகலின் அவ்வுலகத்தினுலே புகழப்படுவாரும் அவனே பென்பதாம். (உ)

பகையகத்துச் சாவா னெயிய ரரிய - - - *

ரவைவகத் தஞ்சா தவர். - - - - - க.

இ-ள். பகையகத்து - பகையினிடத்து - சாவார் - (அஞ்சாதுபோய்) இறக்கவல்லவர் - எளியர் - (உலகத்துப்) பலர். - அவையகத்து - சபையினிடத்து - அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற் (போய்ச்சொல்ல)வல்லவர் | - அரியர் - சிலர். எ - று. இஃது அஞ்

சாமை சாவா என்பதனோடுங்கூட்டி அதனாலே சொல்லவல்லவொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவை மூன்றுபாட்டிலும் அவையஞ்சாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

கற்றாழ்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - *

மிக்காருண் மிக்க கொளல். - - - - - ச.

இ-ள். கற்றாழ்முன் - (பலதூல்களையுங்) கற்றோர் சபையினி

என-ஆம், அந்-அவையஞ்சாமை.

டத்து—கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை—செல - (அவர்) மனங் கொள்ளும்படி—சொல்லி—தாங்கற்ற-தாங்கற்றவைகளினும்—மிக்க-அதிகமானபொருள்களை—மிக்காருள் - அதிகமாகக் கற்றவரிடத்து—கொளல் - (அறிந்து) கொள்ளக்கடவர். எ-று.
 ~~இ~~ எல்லாமொருவருக்குக்கற்றல் கூடாமைபால் வேறுவேறுபி யகல்வியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங்கற்றவைகளைச் சொல்லிக் கற்கப்பெருதவையும்கேட்டு அநியலா மென்பதா யிற்று. [இதனால் அதனது ஒருசார்பயன் சொல்லப்பட்டது.

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா - - - *

மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. - - - இ.

இ-ள். அவை - (வேற்றுவேந்தர்) சபையில்—அஞ்சா - அஞ் சாமல்—மாற்றம் - எதிர்மொழியை—கொடுத்தற்பொருட்டு—ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழியாலே—அளவு - அளவை தூலை—அறிந்து—கற்க - (மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர். எ-று.
 ~~இ~~ அளவை தூல்கொல்லிலக்கணங்கற்றே கற்கவேண்டிதலால் இதற்கு அது வழியெனப்பட்டது. அளவை யெனப்பட்ட த ர்க்க தூலைக் கற்றவர்க்கே அவர்சொல்லை வெல்லக்கடுமாவலா ல் அவைகளைப் பிழைபடாமற் கற்கக்கடவொன்பதாம். [இ தனால் அதன் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (6)

வரீ லோடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு தூலோடென்
 னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு. - - - (சு)

இ-ள். வன்கண்ணரல்லார்க்கு - செளரியமுடையவ ரல்லா
 தவர்க்கு—வாலோமி—என்-என்ன (சம்பந்தமுண்டு.) —(அ
 துபோல்)—துண்ணவை - புத்திதூப்பமுடையவரது சபை
 யை — அஞ்சுபவர்க்கு — தூலோமி—என் - என்ன (சம்பந்
 தமுண்டு.) எ-று. **ஐ** இருந்தாது துண்மை அவைமேல் ஏற்
 றப்பட்டது. தூலுக்கு உரியவரல்லொன்பதாம். (சு)

பகைபகத்துப் பேழைகை யொள்வா ளவைபகத் *
 தஞ்சு மவன் கற்ற தூல். - - - - (எ)

இ-ள். அவைபகத்து - (சொல்லப்படுஞ்) சபைநடுவில்—
 அஞ்சுமவன் - (அதனை) யஞ்சுமவன் —கற்றதூல்—பகைபகத்
 து—(எறிப்பபரிப்பகைநடுவில்) — பேழை - (அதனை அஞ்சும்)
 பேழை—கைகையிற்பிடித்த—ஒள்வான் - கூர்வானை யெத்கு
 ம்.எ-று. **ஐ** பேழை பெண்ணியல்புமிருந்து ஆணியல்புமுடை
 யவன் - இடமும்வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததே யாயி

என-ஆம்,அதி—அவைபஞ்சுமை.

ஊம் பிடித்தவனது குற்றத்தால் வாள்சிறவாமைபோல் ச
 பையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும், கற்
 றவனது குற்றத்தால் தூல் சிறவாதாயிற்று. (எ)

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லைபு - - - *
 ணன்கு செலச்செல்லா தார். - - - - அ.

இ-ள். நல்லவையுள் - நல்லவரிருந்தசபையுள் - நன்கு - நல்லசொற்பொருள்களை - செல - (அவர்க்கு) ஏற்க - சொல்லாதார் - (அச்சத்தால்) சொல்லமாட்டாதவர் | - பல்லவைகற்றும் - பலதூல்களைக்கற்றாராயினும் - பயமிலனோ - (உலகத்துக்குப்) பிரயோசனப்பயிதலின். எ-று. ^ஐ அறிவார்முன்சொல்லாமைபாக்கெவியினுண்மை அறிவார்இல்லைபென்பதாம். (அ)

கல்லா தவறிற் கடையென்ப கற்றறிந்து - - *
நல்லா ரவையஞ்சுவார். - - - - - க.

இ - ள். கற்று - (தூல்களைக்) கற்று - அறித்தும் - (அவைகளாலேபயனை) அறிந்திருந்தும் - நல்லார் - நல்லவரிருந்த - அவை-சபையை - அஞ்சுவார் - அஞ்சி - (அவ்விடத்திலே) சொல்லாதவரை - கல்லாதவரின்-மூடரினும் - கடை - கடைபார் - என்ப-என்று (உலகத்தோர்) சொல்லுவார். எ-று. ^ஐ அச்செவியறிவுகளாலே பயனைத்தாமும் அடையாமல் பிறரையும் அடைவிக்காமல் கல்வித்துன்பமே அடைந்துநினைவால் கல்லாதவறிற் கடையென உலகம்பழிக்குமென்பதாம். (க)

உனொனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் *
கற்ற செலச்சொல்லாதார். - - - - - ய.

இ-ள். களன் - சபையை | - அஞ்சி - கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை - செல - (அதற்கு) ஏற்க - சொல்லாதார் - சொல்லமாட்டாதவர் | - உனொனினும் - உயிரோடிருந்தாலும் - (உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமைபால்) - இல்லாரோடொப்பர் - இறந்தவரோடொப்பாவார். எ-று. ^ஐ இவை ஐந்துபட்டாலும் சபையஞ்சுவோரது இழிவுசொல்லப்பட்டது. (ய)

அங்கவியலில் அமைச்சு முற்றியது.

எச-ஆம், அதி--நாமி.

இனி அவ்வரசனாலும் - மந்திரியாலும் கொண்டு செல்லு
கது

வாசை

எச-ஆம், அதி--நாமி.

த்தப்பியதும், மற்றை அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு
அவசியம் வேண்டியதும், ஆகியநாமி ஓரதிகாரத்தினாலே
கொல்லு கின்றார்.

அஃதாவது - இப்படிப்பட்டதென்பதும், அதிகார மு
றைமையும், இதனுள்விளக்கும்.

தள்ளா விளையுந் தக்காரும் தாழ்வினாச் - - *
செல்வருஞ் சேர்வது நாமி. - - - - க.

இ-ள். நாமி|—தள்ளாவிளையுந் - குன்றாத விளைவுசெய்
வோரும் -- தக்காரும் - அறவோரும் — தாழ்வினாச்செல்வ
ரும் - கேட்கல்லாத செல்வமுடையோரும்—சேர்வது - கூடி
வாழ்வதே. எ-று. இஃ தக்கார் முதலானவரோடும், சேர்தற்

ஞெழிலோடும், பொருந்தாமைபால் விளைவென்பது உழுவ
 னை உணர்த்தி நின்றது. — குன்றாமை - எல்லாவண்ணவுகளும் நி
 றையவுண்டாதல். இதனால் வாழ்வோர்க்கு வறுமை யில்லா
 மை பெறப்பட்டது.—அறவோர் - துறந்தோரும் அந்தணரு
 முதலாயினோர். இதனால் அழிவில்லாமை பெறப்பட்டது—
 கெடில்லாமை-கொடுக்கக்குறையாமை. செல்வர் - கப்பலினு
 ம் பண்டியினும் பொருள்தரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்
 கும், வாழ்வோர்க்கும், பொருள்கிடைத்தல் பெறப்பட்டது.

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டால்
லாற்ற விளைவது நாடு. - - - - உ.

இ.ள். நாடு | — பெரும்பொருளால் - அளவற்றபொருளு
 டைமையால்—பெட்டக்கதாகி - (பிறதேசத்தாராலும்) விரு
 ம்பத்தக்கதாகி — அருங்கேட்டால் - அழிவில்லாமைபோயி
 டுடி—ஆற்றவிளைவது - மிகவிளைவதே. எ.று. இக் கேடவது -
 அதிகமழை - மழையில்லாமை-எலி-விட்டில்-கிளி - அரசாண்
 மை-எனப்படுகிற இவைகளால் வருவது.—இவைகளை வடநா
 லார் ஈதிபாவமென்று சொல்வர். இவைகளுள் அரசாண்மை
 அரசனறத்தாலும், மற்றவை அவன்மறத்தாலும், இலவாம்.
 இவைபில்லாமற்போகவே மிகவிளைபுமென்பதாயிற்று. (உ)

பொறைபொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற்
கிறைபொருங்கு நேர்வது நாடு, - - உ.

இ.ள். நாடு | —பொறை - (பிறநாடுகள்குமந்த) பாசமெல்
 எசு. ஆம், அகி—நாடு. லாஎடு

லாம்—ஒருங்கு-ஒருசேர—மேல்வருங்கால் - (தன்). மேல்வரு
 ம்போது—தாங்கி-(அவைகளோத்) தாங்கி — (அதன்மேலும்)
 —இறைவற்கு-(தன்) அரசனுக்கு—இறையொருங்கு - இறை
 ப்பொருண்முழுதையும் — நேர்வது - உடன்பட்டிக்கொளிப்
 ப்தே: எ-று. ஐஃ பாரமாவது - மனிதர்கூட்டமும், பசுமுதலா
 கியனிலங்கின் கூட்டமும்,—தாங்குதலாவது - அவைகள் தத்தத்
 தேசங்களிலே பகைவர் வருதலாலர்வது, அரசன் முறைதப்
 பலாலாவது, உணவில்லாமையாலாவது தன்னிடத்து வந்
 தால் அவ்வத் தேசங்கள் போல் இனிதிறுப்பச்செய்தல்.—அ
 தனால் தன்னரசனுக்கு வரிப்பணங் குறைபரித்தாமல்தானே
 கொடுப்பதென்றற்கு—இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (ங)

உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ் *
 சேரா தியல்வது நாடு - - - - ச.

இ-ள். நாடு | — உறுபசியும் - அதிகபசியும் — ஓவாப்பி
 ணியும்-நீங்காததோயும் — செறுபகையும் - (புறத்திலிருந்து
 வந்து) அழிவுசெய்யும்பகையும்—சேராது - அடைப்பெறா
 மல்—இயல்வது-இனிது நடப்பதே. எ-று. ஐஃ அதிகபசி-உ

ழவருடைமையாலும், மிகவிளைதலாலும், சேராதாயிற்று.—
 நீங்காததோய் - தீக்காற்றுமிக்கோளிர் வெப்பங்களும், உண்
 ணப்படுமவைகளது தீமையும் இவ்வாமையால் சேராதாயிற்
 று.—செறுபகை - அரசன்வலிமையும், நிலப்படையும், அட
 வியும்-அரணும், உடைமையால் சேராதாயிற்று. (ச)

பல்குழுவும் பாடிசெய்ய முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்*
 கொக்குறம்பு மிவ்வது நாடு. - - - - இ.

இ-ள். நாடு | — பங்குமுடிவும் - (சங்கேதவசத்தால் மாறு
பட்டுக்கூடும்) பலகட்டமும் — பாழ்செய்யும் - (உடனிருந்
துகொண்டே) பாழாகச்செய்யும் — உப்பகையும் — வேத்த
லைக்கும் - (சமயம்வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற — கொல்குறு
ம்பும் - கொலைத்தொழிற்குறும்பரும் — இல்லது - இல்லாத
தே. எ-று. ஐச் சங்கேதம் - சாதிபற்றியும், சமயம்பற்றியும், ப
லர்க்கு உதவாமொருமை. — உப்பகை - வழியலைத்துப் பறிக்
குங்கள்வர் கோன்சொல்லுவோர் முதலாகிய மக்களும், பன்
றி புலி கசடி முதலியமிருக்களும். — இம்முன்றும் அரசனா
லும், வாழ்வோராலும், கடியப்பட்டுநடப்பதென்பதாம். (டு)

எச-ஆம், அதி—நாடு.

கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற - *

நாடென்ப நாட்டிற் றலை. - - - - சா.

இ-ள். கேடறியா - (பகைவராலே) கெடுதலறியாததும் —
கெட்டவிடத்தும் - (அரிநிற்) கெட்டவிடத்தும் — வளங்குன்
ற - (அப்போதும்) வளங்குறையாததும் ஆன — நாடு - நாட்
டை — நாட்டின் - (எல்லா) நாடுகளிலும் — தலை - முதன்மைய
தாகும் — என்ப - என்று (நாலோர்) சொல்லுவார். எ-று. ஐச்
அறியாத - குன்றாத - என்பன இறுதி கெட்டுவந்தன. — கேட
றியாமை - அரசன் வலிமைபாலும். கடவுட்புகை அறங்கள் என்
நிவைகளிற் செயலாலும், வரும். — வளம் - ஆகாங்களிற் படும
வையும், வயல் தண்டலைகளில் விளைபுமவையும், ஆம். — குறைய
யாமை - அவை சம்பாதிக்கவேண்டாமல் இயல்பாகவே உ
வரவும் முன்சம்பாதிக்கப்படுங் குறையறுதலும். [இவை ஆறு
பாட்டாலும் நாட்டது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

இருபுனலும் வார்த்தை மலையும் வருபுனலும் - *
 வல்லுண நாட்டிற்கு அப்பு. - - - எ.

இ-ள். இருபுனலும் - கீழ்தீர் மேனீர் எனப்படுகிற தண்ணி
 டத்து நீரும் - வார்த்தைமலையும் - வார்த்தைமலையு
 ம்—வருபுனலும் - (அதிலிருந்து) வருவதாயினும் - வல்ல
 ளுணம்—அழியாததற்குரியும் - நாட்டிற்கு - உறுப்பு - அவய
 வமாம். எ-து. **இவ்விடத்துப் புனலென்றது - தூரவு கே**
ணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளும் ஆகிய ஜலாதாரங்களை. அவய
 வமாதற்கு உரியன அவையே யாகலால் அவைகளால் மழைய
 றப்பினும் வளமுடைமை பெறப்பட்டது. - நடுவதல்மை
 ல் ஒருபக்கத்ததாகலும், தன்வளந்தருதலும், மாரியிலுண்ட
 நீர் கோடையிலுமிடத்தலு முடைமைபற்றி - வார்த்தைமலையெ
 ன்றார். [இதனால் அதனது அவயவம் சொல்லப்பட்டது.] (எ).

பிணியின்மை செல்வம் விளைவிடும் மேம - *
 மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைத்து. - - - அ.

இ-ள். பிணியின்மை - நோயில்லாமை - செல்வம் - வி
 னைவு—இன்பம்—எமம்—சாவல் - இவ்வைந்து - இவ்வைந்தி
 னையும்—நாட்டிற்கு—அணி-அழகாகும்—என்ப-என்று (தூ
 லோர்) சொல்லுவார். எ-து. **பிணியில்லாமை - நிலநலத்தா**

—ஆகையு, மணி பெண் முதலியவை எய்க்குவருதலை.

எச-ஆம், அதி—நாயு.

உள்ள

வருவது.—செல்வம் - முன்சொல்லியது.—இன்பம் - விழ
வும் - வேள்வியும் சான்றோரு முடைமையாலும், அனுபவிப்
பவையுடைமையாலும். நிறநீர்க்களது நன்மையாலும், வாழ்
வாரீக்து உள்ளேநிகழ்வது.—காவலெனவே அரசன்காவலும்,
வாழ்வோர் காவலும், அரண்காவலும், அடங்கின. [பிறதே
சத்தோரும் இச்சித்துப் பின்னே அவைகளை நினைபாமைக்கு
ஏதுவாகிய அதனழகு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (அ)

நா டென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல - - * -
நாட வளத்தரு நாடி. - - - - - க.

இ.ள். நாடா - (தம்பிடத்துவாழ்வோர்) தேடி வருந்தாம
ல்(அவரிடத்தேதானே அடையும்) —வளத்தன - செல்வத்தை
யுடையவைகளை.—நாடி-நாடுகள்—என்ப - என்று (நூலோர்)|
சொல்லுவர்.—(ஆதலால்) — நாட-தேடிவருந்த — வளத்தரு
ம்-செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய—நாடி - நாடுகள் | —
நாடல்ல-நாடுகளாகாவாம்- எ . று. நூலோர் விதிபற்றி
எதிர்மறைமுகத்தால்-குற்றம் சொல்லியபடி. (க)

ஆ ங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே - *
வேந்தமை வில்லாத நாடி. - - - - - ய.

இ.ள். வேந்து-அரசனோடு— அமைவில்லாத - பொருந்து
தவில்லாத—நாடி | — ஆங்கு - மேற்சொல்லிய குணங்களாலே
ல்லாம்—அமைவெய்தியக்கண்ணும் - நிறைந்துள்ளதாயினும்
—பயமின்றே—(அவைகளாலே) பயனுடைத்தன்று. எ . று.
வேந்தமைவெனவே குடிகள்-அவனிடத்தே அன்புடைய
ராதலும். அவன் குடிகளிடத்தே அருளுடையதாதலும், அட
ங்கின. அவையில்லாவிடத்து அந்நாட்டில் வாழ்வோரில்லா
மையால் அவைகளாலே பயன் இல்லையாயிற்று. [இவை இர
ண்டுபாட்டாலும் அதனது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

அழியுந்தன்மைபராகலால் அவரை முன்சொல்லினார். [இதனால் அரணினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற் - - - *
காமி முடைய தாண். - - - - - உ.

இ-ள். அரண்—மணிநீரும் - மணிபோல் நிறத்தையுடைய நீரும்—மண்ணும்—வெளிநிலமும்—மலையும்— அணிநிழற்காடும்—குளிர்ந்தநிழலையுடையகாடும்— உடையது - உடையதே. ஏ-று. இஃதெந்நாளும் வற்றாத நீர்வொற்றற்கு - மணிநீர்வொன்றும், நீருநிழலுமில்லா மருநிலமென்றற்கு - மண்ணென்றும், செறிந்தகாடென்றற்கு - அணிநிழற்காடென்றும், சொல்லினார்.— மகிழ்புறத்து வெளிநிலம் பகைவர் அரண்பற்றாமைப் பொருட்டி.—நீரரண். நிலவரண்—மலைபரண் - காட்டரண் - என்கிற இந்நான்காணும் குழப்பமில்லாது அரணென்பதாம். (உ)

உயர்வகலந் திண்மை வருமையிந் தான்கி - - *
னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல். - - - - - ந.

இ-ள். உயர்வு - உயர்ச்சியும்—அகலம் - அகலமும்—திண்மை-வலிமையும்—அருமை - அருமையும் (எனப்பட்ட)—இந்நான்கின்—அடிமையு - மிகுதியையுடையமதிலை— அரணெ

எடு-ஆம், அதி—அரண்

உள்ளே

ன்று—நூல்-நூலோர்! — உணாக்கும்-செல்லுவார். எ-று. ✽
 அன்மல் நூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள்.—உடர்வு - எணிக்கு
 எட்டாத்து. — அகலம் - புறத்தோர்க்குத் தோண்டக்கூடாத
 அடியகலமும், உள்ளிடத்தோர்க்கு நின்று தொழில்செய்தத்
 தாந்தலையகலமும், — தின்னம் - கருங்கல் பெயர். உளாலே
 செய்தலால்—குத்தப்பட்டாமை. — அருமை - பொறிகளாலே
 சேர்த்தகருமை.—[பொதி-எந்திரப்பாவைகள்.] (க)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - - - ✽
 யுக்க மழிப்ப தரண். - - - - - ச.

இ-ள். அரண்!—சிறுகாப்பின் - காக்கவேண்டுமிடஞ் சிறி
 தாய் — பேரிடத்ததாகி - பரந்தவிடத்தை யுடையதாய் — உ

றுபகை-(தல்லைச்) குழந்த பகைவரது—ஊக்கம்-மனவெழு
 த்சிறை—அழிப்பது - கெடுப்பதே. எ-று. ✽ வாயிலும் வழி

யும். ஒழிந்தவிடங்கள்-மலை-காடு-நீர்நிலை-என்றிவைகளுள் ஏற்
 பவைகளை உடைத்தாதல்பற்றி - சிறுகாப்பினென்றும், உள்.

ளிடத்தோர் நலிவில்லாமல் இருத்தல்பற்றி - பேரிடத்ததாகி
 பென்றும், தம்வலிமைகண்டு இப்பொழுதே அழிப்போமெ

ன்றுவரும் பகைவர்வந்து அதுகண்டால் அத்நெரியம் ஒழி
 தல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றும், சொல்லினார். (ச)

கொள்தகரிதாப்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
 நிலைக்கெளிதா நீர தரண். - - - - - ரு.

இ-ள். அரண் | — கொளற்கரிதாய் - (புறத் தோராலே) கொள்
 ள்ளுதற்கரிதாய் — கொண்ட - உட்கொண்ட — கூழ்த்தாதி -
 (பலவகை) புணவையுடையதாகி — அகத்தார் - உள்ளிடத்
 தோரது — நிலைக்கு - (போர்) நிலைக்கு — எளிதாம் — நீரது -
 குணத்தையுமுடையதே. ஏ.று. ✽ கொள்ளுதற் கருமை - காவ
 ற்காழி கிடங்குளாலும், பொற்களாலும், இடங் கொள்ளுத
 ற்கருமை. -- உணவு - நிலைமை. பற்றிச் சொல்லினமைபால் ம
 ற்றுமுள்ள அனுபவிக்கப் பெடுவகையும் அடங்கின. — நிலைச்
 கெளிதாநீர்மையாவது - உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயு
 தமுதலானவை புறத்தோர்மேல் எளிதிலே செல்லலும், அவ
 ரால் விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர் மேலே செல்லாமையு
 ள். பதனாப்பரப்பும், முதலானவை. பதனம்மர்

நீசு-ஆம், அதி — அரண்.

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - ✽

நல்லா ளுடைய தரண். - - - - -

இ-ள். அரண் | — எல்லாப்பொருளும் - (உள்ளிடத்தோர்
 மேன்மீம்) பொருள்களையாவையும் — உடைத்தாய் — இடத்
 து - (புறத்தோரால்) அழிவடையுமளவில் — உதவும் - (அதுவ
 ராமற்படி) உதவிக்காக்கவல்ல — நல்லாள் - நல்ல வீரனாயும்
 — உடையது - உடையதே. ஏ.று. ✽ அரசனிடத்து - அன்பும்,

மானமும், மறமும், சோர்வில்லாமையும், முதலாகிய நற்கு
 ணங்களை உடைடைபற்றி - நல்லாளென்றார். (சு)

முற்றியு முற்று தெறிந் து மறைப்பித்தும் . *

பற்றற் றரிய தரண். - - - - - எ.

இ-ள். அரண்—முற்றியும் - (வரவுபோக்கு ஒழியும்வகை)
நெருங்கிச்சூழ்ந்தும்—முற்றுது - அப்படிசூழாமல் — எறிந்
தும் - (நெகிழ்ந்தவிடநோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்து
ம்—அறைப்பித்தும் - (உள்ளிடத்தோனை அவருக்கு நம்பிக்
கையானவனாவிட்டுக்) மேறுத்துத்திறப்பித்தும் — பற்றற்கரி
யது - (புறத்தோராலேபிடித்துக்) கொள்ளுதற்கரியதே. எ -
று. **ஜீ** இம்முன்று உபாயங்களுள்ளும் முதலாவது - எல்லாப்
பொருளு முடையவையாலும், மற்றவைகள்- நல்லா ளுடைமை
யாலும், பசிப்பனவல்லவாயின. (எ)

முற்றாற்றி முற்றி யவனாயும் பற்றாற்றிப் . *

பற்றியார் வெல்வ தரண். - - - - - அ.

இ-ள். அரண்—முற்றாற்றி - (சேனைப்பெருமையால்) சூ
ழ்நிலவல்லவராகி — முற்றியவனாயும் . (வந்து) சூழ்ந்தபுறத்
தோனாயும்—பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர்
—பற்றாற்றி - (தாம்) பற்றியவிடம் விடாதேறின்று — வெல்வ
து - (போர்செய்து) வெல்வதே. எ - று. **ஜீ** வெல்வதென அர

ணுடைபார்தொழில் அரண்மேலேநின்றது. — பெரும்படை
யானைச் சிறுபடையானைப் பொறுத்துநிற்குந் துணையெயன்

றி வெல்லுமியல்பினதென்பதாம். — [இவை எழுபாட்டாலு
ம் அதனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாயவினை முகத்து . *

வீரெந்தி மாண்ட தரண். - - - - - கூ.

இ-ள். அரண்—முனைமுகத்து - போர்தொடங்கினவளவி
 லே—மாற்றலர் - பகைவர்—சாய—வினைமுகத்து -- (உள்ளி

எரு-ஆம்,அது -- அரண்.

உத்தோர்செய்புந்)தொழில்வேறுபாடுகளால் -- வீறெய்தி-
 லீறு பெற்று—மாண்டது-(மற்றும்வேண்டும்)பெருமையை
 புடையதே-எ-று. ஐஃ ஆரம்பத்திலே செட்டவர் பின்னாக

டிப் போர்செய்தல் கூடாடையால் முனைமுகத்துச்சாயவெ
 ன்றார்.—தொழில்வேறுபாடுகளாவன - பகைவர் தொடங்கிய
 போரை அறிந்து எய்தல் எறிதல் குத்துதல் வெட்டுதல் எள்
 றிவைமுதலாயிய தொழில்களுள் அப்போரை அறிப்பவைக
 ளைச் செய்தல்.—மற்றும் வேண்டும் பெருமை பென்றது-
 புறத்தோர் அறியாமல் புருதல் போருதல் செத்தற்கு உண்
 டாக்கப்பட்ட கருங்கை வழிமுதலானவை யுடையன. (க)

எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி - ஈ
 யில்லார்க ணில்ல தரண். - - - - - யி.

இ-ள். அரண்| — எனைமாட்சித்தாகியக்கண்ணும் - (முன்
 சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்
 தும்—வினை - தொழில்செய்யுமிடத்து—மாட்சி - பெருமை
 யை—இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து—இல்லது - (அவை) இ
 லதாம். எ - று. ஐஃ சுமமாவிருக்கையும், அளவறிபாது செய்
 தலும், ஏற்காதது செய்தலும், எல்லாமடங்க - வினைமாட்சி
 யில்லாஅன்றும், ஏற்றதொழிலை அளவறிந்து செய்து காப்
 பாற்றாமற்போலால் அவ்வரணத்து அப்பெருமைகளாலே ப

யனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு - அவையுடையதென்றும்,
சொல்லினார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் காப்பவர் அவள
யம் வேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ம)

எசு. ஆம், அதி—பொருள்செயல்வகை.

இனிப் பெரும்பாலும்-நாட்டாலும், அரணாலும், வள
ரிக்கவும், காக்கவும். படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்த
வினவிதம் இவ்வறிதாரத்தாலே சொல்லுகிறார். அஃதா
வதின்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனால்
விளங்கும்.

பொருளல் லவணாப் பொருளாகச் செய்யும் *
பொருளல்ல தில்லை பொருள். - - க.

இ.ள். பொருளல்லவணா - ஒருபொருளாக மதிக்கப்படா
ளக

உாஅவு எசு. ஆம், அதி—பொருள்செயல்வகை

தவறாயும்—பொருளாகச்செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்பட
டச்செய்யவல்ல—பொருளல்லது — பொருள்!—இல்லை. எ.
று. இஃ மதிக்கப்படாதவர்- அறிவில்லாதவரும், இழிஞலத்தா
ரும், — மதிக்கப்படச் செய்தல்-அறிவுடையவரும், உயர்கு
லத்தவரும், அவரிடத்திலே போய் நிற்கப் பண்ணுதல். —
அதனாலே சம்பாதிக்கவேண்டிவது அதுவேயென்பதாம். (க)

இல்லாணா பெல்லாரு மெள்ளுவர் செவ்வணா *
பெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு. - - - உ.

இ-ள். (எல்லா நன்மைபு முடையவராயிருந்தாலும்) — இ
ல்லாநா - (பொரு) எல்லாதவனா? — எல்லாரும் | — என்னவர் -
இசுழ்வர். — (எல்லாத்தீட்டையு முடையவராயிருந்தாலும்) —
செவ்வனா - அப்பொருளுடையவனா? — எல்லாரும் | — சிறப்
புச்செய்வர் - உயரச்செய்வர். எ - து. ✽ உயரச்செய்தல் - தா
ம் தாழ்ந்து நிற்கல். — இசுழ்வினும் தாழ்வினும் பகைவர் நட
பினர் அயலவர் என்னு மூவகையோரும் ஒத்தலால் எல்லா
ருமென்றார். பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிசெயற்கு.

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு*
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று. - க.

இ-ள். பொருளென்னும் பொருளென்று (எல்லாநாலுஞ்)
சிறப்பிக்கப்பரிம — பொய்யாவிளக்கம் - நந்தாவிளக்கான
து | — (தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு) — எண்ணிய - அவர்) நி
னைத்த — தேயத்து — சென்று — இருள் - (பகையென்னு) மி
ருளே? — அறுக்கும் தெரிக்கும். எ-து. ✽ பொருள் - எல்லா
ர்க்கும் எந்நாளும் அவசியம் வேண்டியதாய் வருதல்பற்றி -
பொய்யா விளக்கமென்றும், மற்றை விளக்கோடு இதனிட
த்து வேற்றுமைதோன்ற - எண்ணியதேசத்துச் சென்றென்
றும், சொல்லினார். ஏகதேச வருவகம். [இவை மூன்று பா
ட்டாலும் பொருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறனி மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து - - *
தீதின்றி வந்த பொருள். - - - - ச.

இ-ள். திறனறிந்து - (சம்பாதிக்குந்) திறத்தை அறிந்து —
தீதின்றி - (அரசன்) கொடுக்கோன்மையிலாக — வந்தபொ
ருள் | — (அவனுக்கு) — அறன் - அறத்தையும்? — ஈனும் - கொ
டுக்கும். — இன்பமும் - இன்பத்தையும்? — ஈனும் - கொடுக்கு
என - ஆம், அதி — பொருள் செயல்வகை. |

ம். எ. று. ஸ்ரீ திறம் - சம்பாதித்தற்கு உரியவழி. செங்கோல்
 நென்று புகழப்படுதலாலும் - கடவுட் பூசை தானங்களாலே
 பயன் அடைதலாலும் - அறவீனுமென்றும், நெடுங்காலமிரு
 நீது அனுபவிக்கப்படுதலால் - இன்பமுமீனுமென்றும், சொ
 ல்வினார். - ஆதலால் அத் திறத்தார் சம்பாதிக்கவென்பதாம்.

அருளொழிமன்பொழிம் வாராப் பொருளாக்கம் *
 புல்லார் புரள விடல். - - - - - ௫.

இ.ள். அருளொழிம் - (தாங்குடிகளிடத்துச்செய்யும்) கரு
 ணையோழிம் - அன்பொழிம் - (அவர் தம்மிடத்துச்செய்யும்)
 அன்போழிம் - வாரா - (கூடி) வாராத - பொருளாக்கம் - பொ
 ருட்சம்பாத்தியத்தை - புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராகி
 - புரளவிடல் - நீங்கவிடக்கடவர். எ - று. ஸ்ரீ அவைகனோயி
 கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய்வருதல். அப்படிக்கு வாரா
 தபொருள் - பச்சை மண்பாண்டத்து நீர்போல் சம்பாதித்தவ
 னையும் கொண்டு இறத்தலால் அதனைப் புல்லாரொன்றவளவி
 லே நிறுத்தாடற் புரளவிடலென்றும் சொல்வினார். (௫)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்றூர்த் *
 தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். - - - - - ௬.

இ.ள். உறுபொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால் தா
 னேவந்து) கிடைத்தபொருளும் - உல்குபொருளும் - கங்க
 மாகியபொருளும் - தன்னென்றார் - தன்பகைவரை - தெ
 றுபொருளும் - வென்று (கிறமயாக்கொள்ளும்) பொருளும்.

—வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள். எ-து.
உறுபொருள் - உவத்தவரிதந்துபோக நெயிங்காலம் நிலத்தி
னின் கீழ்க்கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததுமாம். சுங்கம்-மாக்கல
த்திலும் பண்டியிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்கும் வரி.
தெறுபொருள் - தெறுதலால் வரும் பொருளென விரிபும். ஆ
நிலொன்றல்லாமலும் உரியவை சொல்லியபடி. [இவை மூன்
றுபாட்டாலும் அது சம்பாதிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது.]

அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ் *
செல்வச் செவி லியா ளுண்டு. - - - - எ.

இ-ள். அன்பின் - அன்பினால் ஈன்றிப்பட்ட - அருளெ
ன்னும் - அருளென்கின்ற - குழவி - குழந்தையானது. —

ஏக-ஆம்-அதி—பொருள்செயல்வகை

பொருளென்னும் - பொருளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்பட்
டும்—செல்வம்-செல்வத்தைபுடைய - செவிலியால் - செவிலி
த்தாயால் - உண்டு-வளரும். எ - து. சம்பந்தம்பற்றாமல்
வருத்தபுடையதவரிடத்துச் செல்வதாக்கிய அருள் - சம்பந்தம்

பற்றிச் செல்லும் அன்புமிசுந்தவிடத்து உண்டாவதாகலால்
அதனை அன்பின்குழவியென்றும், அது வறியவர்கேற் செ

ல்வது - அவ்வறுமுகங்களவல்ல பொருளுடையவர்க்கு ஆதலா
ல் பொருள். - அதற்குச் செவிலியென்றும், அது உலகிற்கெ

விலிபோலல்ல மல் தானே எல்லாப்பொருளும் உதவிவா
ரித்தலால்-செல்வச் செவிலியென்றும், சொல்லினார். (எ)

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றூற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. - - - அ.

இ-ள். தன்கைத்து - தன்கையதாகியபொருள் — உண்டாக
— ஒன்று - ஒருதொழிலை — செய்வான் - செய்பவனது — வி
னை - செய்தலானது | — குன்றேறி - (ஒருவன்) மலைமேல் ஏறி
நின்று — யானைப்போர் - யானைகளதுபோரை — கண்டற்
று - கண்டதனோடொக்கும். எ - று. ~~ஈ~~ எப்படி குன்றேறின
வன் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் பூமியில் யானையும்
யானையும் செய்கின்ற சண்டையைத் தான் இனிதிறுந்து கா
ண்பானோ அப்படி கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலை மே
ற்கொண்டவனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் வல்லவ
னா எலித் தான் இனிதிறுந்து முடிப்பானென்பதாம். (அ)

செய்த பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு - - -
மெஃகதனிற் கூரியதில். - - -

இ-ள். (தமக்கு ஒன்று உண்டாக நினைப்பவர்) — பொரு
ளை — செய்க-சம்பாதிக்கக்கடவர். — (அப்பொருள்) — செ
றுநர் - (தம்) பகைவாது — செருக்கு-தருக்கை — அறுக்கும்
— எஃகு-ஆயுதமாம். — (அதற்கு) — அதனின் - அதுபோல்
— கூரியது-கூரியஆயுதம் | — இவ்- (வேறு) இவ்வே. எ - று. ~~ஈ~~
பொருளைச் சம்பாதித்தவர் பெருமையும் நம்புமுடையவராக
வராதலாலே பகைவர் செருக்குநீங்கித் தாமே அடங்குவாரா
ன்பதற்கு. செறுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகென்றும், மற்றை
பாயுதங்கள் அதுபோல் அருவப்பொருளை அறுக்கமாட்டா
னுமாய் அதனிற் கூரியதில்லைபென்றும், தொல்லினர். (ஈ)

என்தும், அந்-பொருள்செயல்வகை.

ஒன்பொருள் காழ்ப்ப விபற்றியார்ச் சென்பொருள்
 ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.   ௩   -   -   -   ௮.

இ-ள். ஒண்பொருள் - நல்லவழியால் வரும்பொருளை—
காழ்ப்ப-மிகவுதிகமாக — இயற்றியார்த்து - உண்டாக்கினவர்
க்து—ஏனையிரண்டும்-மற்றை அறமும் | இன்பமும் |—ஒருங்
கு-ஒருசே—எண்பொருள் - எளித்பொருள்களாம். எ - று.
காழ்த்தல்-முதிர்தல். அப்பொருள் - பயன்கொடுத்தல்லது
போகாமைபால் - ஒண்பொருளுனன்றும், மற்றை யிரண்டும்
அதன் விளைவாகலால் தாமே ஒளிகாலைத்திலே உண்டாகு
மென்பதற்கு - எண்பொருளுனன்றும், சொல்லினார். [இவை
நான்குபாட்டாலும் அதன் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

此米係本行新到之暹羅米，其米粒長而細，色澤潔白，質地堅硬，煮熟後飯粒分明，香味濃郁，誠為居家旅行之良伴。

என-ஆம், அதி-படைமாட்சி:

இனிப்பொருளினால் ஆவதாய் வெவ்வதாகிய படைபை
இரண்டுகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே
படைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது - சேனையினது நன்மைபாம். அதிகா
ரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

உறுப்பினர் துறஞ்சா வெப்படை வேந்தன் *
 வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை. - - - க.

இ-ள். உறுப்பு - (பாணமுதலாகிய) நானுறுப்புகளாலும்
—அமைந்து- நிறைந்து—உறு - (போரிலே) காயம்படுதற்
கு—அஞ்சா-அஞ்சுதுதின்று— வெல் - (புகையை) வெல்வ
தாகிய—படை-சேனையானது— வேந்தன்-அரசனது—வெ
றுக்கையுள்ளெல்லாம் - செல்வங்களிலெல்லாம்— தலை - முதன்

மையாஹிப(செல்லமாம்).எ-று. ஐஃ இவ்விடத்திலே படைபெ
ன்றது-அந்நான்கின் கூட்டத்தை. சேனை - ஊறஞ்சியவிடத்
தே வெல்லுதல் கூடாமையால் ஊறஞ்சாவென்றும், அச்சே
னை ஒழிந்த அங்கங்களுக்கும் அரசனுக்கும் காவலாகலால்-
வெறுக்கையு னெல்லாந்தலையென்றும் சொல்லினார். (க)

உவ்விடத் துறஞ் சாவன்கண் டொலைவிடத்துத் *
தொல்படைக் கல்லா லரிது. - - - - உ.

இ-ள். தொலைவிடத்து - (நான்) சிறிதாயிவிடத்தும்.
எஉ

என-ஆம், அந்-படைப்பாட்சி.

லைவிடத்து- (அரசனுக்குப்போரிவிடத்து) அழகு-அழகு-
ஊறு-(தன்மேலே) காயம்படுதற்கு-அஞ்சா - அஞ்சாதுநி
ன்றுதாங்கும்-வன்கண் - சௌரியமானது- தொல்படை
க்கல்லால் - அவன்முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்
லாமல்-அரிது-உண்டாகாது. எ-று. ஐஃ இழிவு சிறப்பும்மை.
விகாரத்தால் தொக்கது.-மூலப்படை-கூலிப்படை-நாட்டு
ப்படை-காட்டுப்படை - துணைப்படை - கைப்படை-எனப்ப
டுகிற அறுவகைப் படைகளுள்ளும் சிறப்புடையது மூலப்ப
டையாதலால் அரசன் அதற்கு வேண்டிமனைகளைக் கொடுத்த
து அதைக் காப்பாற்றுகவென்பது கருத்து. (உ)

ஒலித்தக்கா வென்றா முவரி யெலிப்படை - - *
நாக முயிரிப்பக் கெழிம். - - - - க.

இ-ள். எளிப்பதை - எளிகளாஇயப்பதைதிரண்டு—உவரி-த
டல்போல்—ஒலித்தக்கால்-இரைந்தால் — என்ஞம் - (பாம்பு
க்கு)என்னதுன்பம்வரும். — நாகம் - அப்பாம்பு—உயிர்ப்
ப-மூச்செறிந்தவளவிலே—கெடும் - (அதுதானே) கெடும்.
எ-து. இத்தொழிலுவமத்தால் திரட்சிபெற்றும்: (வீரரல்
லாதார் பலர் திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான்
அவன் எழும்பின வளவிலே அவர் கெடுவொன்பது தோன்
ற தின்றமைபால்-இது யிற்று மொழிதலணி.) வீரரல்லாதா
ர் பலரினும் வீரனொருவனை ஆளுதல் நல்லதென்பதாம். [இ
வை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படைபா
னது மற்றைய யங்கங்களுட் சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளு
ம் மூலப்படைசிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் வீரன் சிற
ந்தவனென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (க)

அழிவின் றறைபோகா தாதி வழிவந்த . . . *
வன்கணதுவே படை. . . . . ச.

இ-ள். படை-(அரசனுக்குப்)படையாவது | — அழிவின்
ற-(போரினி-ததுக்) கெடுதலில்லாமல் — அறைபோகாதா
கி-(பகைவராலே) சீழறுக்கப்படாததாதி -- வழிவந்த - பழ
மைபார்க்வந்த—வன்கணதுவே-செளரிபமுடையதே. எ - து.
அழிவில்லாமைபால் மறமானங்க ளுடைமையும், அறைபோ
காமைபால் அரசனிடத்து அன்புடைமையும், பெறப்பட்டன.

எ-ஆம், அதி—படைமாட்சி. . . . . லாஅள்

கூடற்றடன்று மேல்வரினும் கூடி பெதிர்ந்தரு . . . *
மாற்ற வதுவே படை. . . . . இ.

இ-ள். படை—சுற்று - சுற்றுவன்—உள், - கோபித்
த—மேல்வரினும்—சுழி - மனமொத்து—எதிர்த்தும்—எ
திர்தின்றதாங்கும்—ஆற்றலதுவே - மனவலிமைமையுடைய
தே. எ-று. இஃ மிகப்பலர் மனமொத்தற்குக் காரணம் அரச
ன்மேலன்பு. உம்மை-சிறப்பும்மை. (௫)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற - - - *
மெனநான்கே பேடம் படைக்கு. - - - எ.

இ-ள். மறம்-செளரியமும்|—மானம் - மானமும்|—மா
ண்ட—வழிச்செலவு - (முன்விரர்சென்ற) நல்வழியிலே செல்
வதலும்—தேற்றம் - (அரசனால்) நம்பப்படுத்தலும்—என
நான்கே - என இந்நான்கு குணமுமே—படைக்கு-சேனைக்
கு—எமம்-அரணும். எ-று. இஃ இவைகளால் முறையே பகை
வரைச் சீக்கிரத்திலே கொன்று நிற்கையும், அரசனுக்குத் தா
ழ்வு வாசாமற் காத்தலும், தோற்பவர்க்குப் படையெறிபா
மை முதலியவும், அறைபோகாமையும், ஆகிய செய்கைகள்

பெறப்பட்டன இச்செய்கையோர்க்குப் பகைவர் நெருங்கி
கமாட்டாராகவின் வேறரன் வேண்டாமென்பதாம். (௬)

தார்தா செல்வது தானே தலைவந்த - - - *
போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து. - - - எ.

இ-ள். தானை-சேனையாவது — தலைவந்த - (பாக்கவசாலே வகுக்கப்பட்டித்) தன்மேல்வந்த—போர் - (படையின்) போரை—தாங்குந்தன்மை விலக்கும்வகுப்பை — அறிந்து - அறிந்து (வகுத்துக்கொண்டு)—தார் - (அவரது) துச்சிப்படையை —தாங்கி-(தன்மேல்வாசாமல்) தடுத்த—செல்வது - (தான் அதன்மேலே) செல்வதே. எ-று. இஃ படைவகுப்பாவது - விபூசம். அது எழுவகை உறுப்புகளையுடையதாய்-வகையால் நன்காய்-விரியால் முப்பதாம். இவைகளின் பெயரும் இலக்கணங்களும் இங்கேசொன்னால் விரியும் அவையெல்லாம் வடதுவ்களுட்கண்டுகொள்க. [இவை நான்குபாட்டிலும் ப்பை வந்து-இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

சுராஅஅ . என-ஆம்,அதி-படைமாட்சி

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை -
 படைத்தகையாற்பாடு பெறும். - - - அ.

இ-ள். தானை-சேனை|—அடற்றகையும் - (பகைமேலே தான்கொண்டு) போர்செய்யுஞ்செளரியமும்—ஆற்றலும் - (அது தன்மேல்வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும் — இல்லெனினும் - இல்லையாயினும் — படைத்தகையால் தனது தோற்றப்

பொலிவாலே — பாடி-பெருமையை}—பெறும். எ-று. இல்லெனினுமெனவே அவசியம் அவைகள் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. தோற்றப்பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர் பாண சூழிகளாகளுடனும் படாகை கொடி குடை பலவாத்தியம் காசுமுதலானவைகளுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு. பாடி-சண்டவளவிலே பகைவாஞ்சும்பெருமை.

அஃதாவது - அச்சேனையினது மறமிருதியாம.
அதிகார முறைமையும் இத்தாலே விளங்கும்.

என்னமுன் னில்லன்மீன் நெவ்விர் பலொன்னை *

முன்னின்று கன்னின் நவர். - - - - - க.

இ-ள். நெவ்விர் - பகைவரோ - என் - என்னுடைய—ஐ
முன் - தலைவனெதிர்—நின்று - (போகோற்று) நின்று—கன்னி
ன்றவர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கன்னினிடத்தே நின்ற
வீரர்—பலர்.—(நீர் அதனிடத்து நில்லாமல் உமமுடனிலே
நிற்கையை வேண்டி)—என்-என்னுடைய—ஐமுன் - தலைவ
னெதிர் — நில்லன்மீன் - (போகோற்று) நில்லாதேயுங்கள். எ-
று. ❧ கல். போரில் வீரர் இறந்தவிடத்து அவருருவஞ்செய்
து நடப்பதிகல். ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசன்மேல்வைத்து
ச் சொல்லியபடி. [இப்பாட்டு + நெடுமொழி வஞ்சி] (க)

கரன முயலெய்த வம்பினில் பாணை - - - - *

பிழைத்தவே லேந்த கினிது. - - - - - உ.

இ-ள். கானம்-காட்டில் ஓடுகிற - முயல் - முசுல்—எப்
த-(தப்பாமல்) எய்த—அம்பினின்-அம்பை எடுத்துதலைப்பார்
க்கிலும்—பாணை-(வெளிநிலத்திலேநின்ற) பாணையை — (எறி
ந்து)—பிழைத்தவேல் - தப்பியவேல்—எந்தல் | — இனிது-
நன்று. எ-று. ❧ கானமுயலென்றதனால்-வெளிநிலமென்ப
தும். பிழைத்தவேலென்றதனால் - தப்பாமலென்பதும், முய
ற்குத்தக எய்தவென்றதனால் - பாணைக்குத்தக எறிதலும், வரு
விக்கப்பட்டன.—இது பகையரசனது சேனையோடு சண்டை
செய்து அது தோற்றுப் பின்னிடக்கண்டு நாணிப்பின் அவ்
வரசன்மேற்செல்லுற்ற ஒருவீரனதுசொல்லு. (உ)

பேராண்மை டென்ப தறுகணென் றுற்றக்கா *
 ஹராண்மை மற்றத னெஃகு. - - - க.

இ-ள். தறுகண் - (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்
 கிற)மறம்|—பேராண்மை - மிகுந்தவாண்மையாகும். — ஒன்
 றுற்றக்கால் - (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வுவந்ததாயின்—(அது தீர்த்
 துக்கொள்ளுதற்பொருட்டி) — ஹராண்மை - (முகங்கொடுத்
 து) உபகாரியாதன்மை | — அதன் - அதற்கு—எஃகு-கூர்

† தெய்வோழியஞ்ஞயாவது, பகைவர்முன்னே தஞ்சுணமையெவவது.

என

உாகம் ஏஅ-ஆம், அதி—படைச்செருக்கு.

மைபாகும்.—என்ப-என்று (நாலோர்!) சொல்லுவர். எ-று,
 † மற்று-அகை. [இவை இரண்டிபாட்டிம் * தமிழ்ச்சி.] (க).

கை வேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன். *
 மெய்வேல் பறியா நகும். - - - ச.

இ-ள். கைவேல் - (தன்) கைப்படையாகிய வேலை—களிற்
 றொடு-(தன்மேல்வந்த) யானையோடு — போக்கி - எறிந்துவி
 ட்டி—வருபவன் - (வருகின்ற யானைக்கு வேல் தேடித்) தீர்ப
 வன்|—மெய்வேல் - தன்மார்பினிருந்தவேலை—(கண்டு)—ப
 றியா-பிடுங்கி—நகும்-மகிழ்வான் எ-று. † களிற்றொடுபோ
 க்கல்-களிற்றினுயிரைக் கொண்டு போம்படி விடுதல். — மகி
 ழ்ச்சி-தேடியது அடைதலால்.—இதனுள் - களிற்றையல்லது
 எறியானென்பதும், ஹோபமிகுதியால் வேல் மார்பிலே பு
 டைந்ததை அறிந்திலனென்பதும், பின்னும் போர்மேல் வி
 ருட்டினனென்பதும், பெறப்பட்டன.[இது * நூழிலாட்டி-]

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி*
 ஐட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. - - - ௫.

இ-ள். விழித்தகண் - (பவைரைக்) கோபித்துப்பார்த்தக
 ண்—வேல்கொண்டி - (அவர்) வேல்கொண்டி—எறிய — அ
 ழித்து - (அதற்குப் பொருமல் அப்பார்வையை) அழித்து —
 இமைப்பின் - இமைக்கும'யின் — (அவ்விமைத்தல்) — வன்
 கணவர்க்கு - வீரர்க்கு— ஐட்டன்றோ - தோற்பல்லவா. எ-று.
 இஃது அக்கோப்பார்வையிமைத்தலும் போரினிடத்து இகழ்
 ச்சிப்பென்று நினைத்து அதுவும் செய்யான்பதாம். (௫)

விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழக்கினுள் *
 வெக்குந்தன் னுனை பெயித்து. - - - ௬.

இ-ள். (வீரஞ்ஞாயன்) — தன்னுனை - தனக்குச்சுழித்ததின
 ன்களை — எறித்து - எறித்(தெண்ணி) — (அத்தினங்களுள்) — வி

ழுப்புண் - பெருங்காபங்கள் — படாதநாளெல்லாம் - படாததி
 னங்களுள்பெல்லாம் — வழக்கினுள் - பயன்படாது கழித்ததி

னங்களுள்ளே — வைக்கும் - வைப்பான். எ-று. இஃது விழுப்பு
 ண்—முகத்திலும், மார்பிலும், பட்டபுண். போர்பெற்றிருக்கவு

* தமிழ்ச், தோற்றவர்பேலே ஆட தன்மொத்தாத மிகுமறப்போல்வது.
 * தாழிவாட்டி, பகவையர் ஓடமார்பிற்முதைத்தகிடத்தலாயுதம்பிடுங்கி எறியது.
 எ-அ-ஆம், அதி—படைச்செருக்கு. 1

ம அது பெருதநாள்களோடு கூட்டுவ னென்பதாம். [இவை
 மூன்றுபாட்டிலும் ஊறஞ்சாமை சொல்லப்பட்டது.] (௬)

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார் - - *

சமல்பாப்புச் காரிகை நீர்த்து. - - - - எ.

இ-ள். சுழலும்- (பூமியைச்) சூழ்ந்துநிற்கும்—இசை-புகழை— வேண்டி -- வேண்டாவுயிரார் - உயிர்ப்பாழ்த்தலைவேண்டாதவிரார்—சுழல் - வீரக்கழலை—பாப்பு - கட்டுதல் | —காரிகைநீர்த்து - அலங்கார குணமுடையதாம். எ-று. ஐயுமியைச் சூழுமெனவே அப்புகழின் பெருமை பெறப்பட்டது.—அப்படிப்பட்டவிரார் வானுலகமும் புகழும் எளிதிலே அடைவராகலால் ஆபரணமாவது அக்கழலே பெண்பதாம். (எ)

உரினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன். - - - *
செறினுஞ்சீர் குன்ற விலர். - - - - அ.

இ-ள். உறின்-(போர்) பெறின்—உயிர்-(தம்) முயிர்ப்பொருட்டு—அஞ்சா-அஞ்சாமல் (அதன்மேற்செல்லும்) —மறவரீ-விரர்|—இறைவன்-(தம்) மரசல்—செறினும் - (அதுவே ண்டாமென்று) கோபிக்கினும்—சீர்-ன்றல் - அவ்விரயிருதி குறைதல்—இவர். எ-று. ஐயுமியைப் போர்பெற்றுஅறியாமையால் அதுபெற்றால் அரசன்நயிப்பினும்நில்லான்பதாம். (அ)

இழைத்த திகவாமைச் சாவாநா யாரோ - - - *
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர். - - - - கூ.

இ-ள். இழைத்தது - (தாம்) சொல்லியசபதம் — இகவாமை - தப்பாமற்பொருட்டு— சாவாநா - (போய்ச்) சாகவல்லவிராநா— பிழைத்தது - (அது) தப்பியவிதம்(சொல்லி)—ஒறுக்கிற்பவர்- இகழ்த்தற்குரியவர்|—யார். எ - று. ஐயுமியைத் தல்-இன்னதுசெய்யேனாகில் இன்னனாகுவெனத் தான்வருத்

இ-ள். நட்பின் - நடப்புப்போல் - செயற்கரிய - சம்பாதித்
துக்கொள்ளுதற்கு அரியபொருள்கள் — யா - எவைகள் | —
உச - இருக்கின்றன. — (சம்பாதித்துக்கொண்டால்) — அது
போல் — வினைக்கரிய - (பகைவர்செய்யுந்) தொழிலுக்குப்
(புகுதற்கு) அரிய — காப்பு - காவலானவை — யா - எவைகள் | —
உச - இருக்கின்றன. எ - று. நீ நட்புச் செய்தற்கு ஆவாபு
பெறுதலும், பெற்றால்செய்யும் உபாயமும், செய்தால் வே
றுபட்டாமல் நிற்கலும், முதலானவை அருமைபாகலால் - நட்பு
ப்போல் செயற்கரியன வில்லைபென்றும், செய்தால் பகைவர்
அஞ்சிப் போர்தொடங்கா ராதலால் - அதுபோல் போர்வா
ராழற்காத்தற்கு அரியகாவலில்லைபென்றும், சொல்லினார். —
நட்பு - இயற்கை, செயற்கை, என இருவகைப்படும். அவைகளி
ல் இயற்கை - நட்பு - பிறப்பு முறையாலாகியதும், தேயமுறை
யாலாகியதும், என இருவகைப்படும். அவைகளுள் முன்னைய
து சுற்றமாசலால் சுற்றந்தழாலில் அடங்கிற்று. மற்றது பகை

கை - ஆம், அந் - நட்பு.

யிடைப்பிட்ட தேயத்ததாகலால் துணைவலியென வலியறிதலு
ள் அடங்கிற்று. [இனி இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்படுவது -
முன் செய்த உதவிபெற்றுவருவதாகிய செயற்கை நட்பேயா
கலால் அதன் சிறப்பு இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நினைநீர நீரவர் கேண்மைபிறைமதிப் - - - *
பின்னீர பேதைபார் நட்பு. - - - - உ.

இ-ள். நீரவர் - அறிவுடையவரது — கேண்மை - நட்புக

ள்! — பிறை-பிறைபோல் — நிறைநீர் - (நாடோறும்) நிறையு
நீதன்மையினவாம். — பேதையார் - அறிவில்லாதவரது — ந
ட்பு-நட்புக்கள்! — மறி - (நிறைந்த) சத்திரன்போல் — பின்
னீர்-பின்னே நாடோறும் குறையுந்தன்மைபனவாம். எ-று.
இனிமைபற்றி நீரவொன்றார். - அறிவுடையவர் தங்களிலே
செய்தநட்பு முன்சுருங்கிப் பின் பெருகற்கும், அறிவில்லாதவ
ர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன்பெருங்கிப் பின்சுருங்கற்கும்,
காரணம்-தம்முள் முன்னறிபாமைபும்பின்னறிதலுமாம். (உ)

ந வினொறு நூனயம் போலும் பயினொறும் *
பண்புடையாளர் தொடர்பு. - - - - க.

இ-ள். பண்புடையாளர் - நற்குணமுடையமக்கள் — தொ
டர்பு- (தங்களிலேசெய்த) நட்பு — பயினொறும் - பழகுந்தோ
றும் — (அவருக்கு இன்பஞ்செய்தல்) — நூல் - நூற்பொரு
ள் — நவினொறும் - சற்குந்தோறும் — நயம்போலும் - (கற்ப
வர்க்கு) இன்பஞ்செய்தல்போலும், எ-று. இஃ இரண்டிலும்
ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமென்பதாம். [இவை இரண்டு
பாட்டாலும் அச்செய்யுக்கு ஏது சொல்லப்பட்டது. (க)

ந குதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண் *
மேற்சென்று நிடித்தற் பொருட்டி. - - - - ச.

இ-ள். நட்பன் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல் —
(நகைசெய்தற்கு ஏற்றவைசொல்லி) — நகுதற்பொருட்டி-ந
கைசெய்தற்பொருட்டி — அன்று. — மிகுதிக்கண் - (அவர்க்கு)
வேண்டாதசெய்கை (உண்டானவிடத்து) — மேற்சென்று-மு
ற்பட்டி — இடித்தற்பொருட்டி - கண்டித்துப் புத்திசொல்லு
தற்பொருட்டி. எ-று. இஃ பழியும்பாவமும் தருஞ்செய்கை-து
ன்பமேதருதல் பற்றி வேண்டப்படுவ தல்லாமைபால் - அத

னை மிகுதியென்றும், அது செய்தற்குமுன்னே திருப்பவேண்
தேலால் - மேற்சென்றென்றும், இனிய சொல்லுக்குத் திரும்
பாமைபால் - இடித்தற்பொருட்டென்றும், சொல்லினார். [இ
தனால் நடப்பின்படன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா புணர்ச்சிதா . . . *
னப்பாங் கிழமை தரும். . . . . ரு.

இ - ள். (ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு) — புணர்ச்
சி-ஒரிடத்திருத்தலும் — பழகுதல் - பலதரங்கண்டுபேசலும்
— வேண்டா - வேண்டிவதில்லை — உணர்ச்சிதான் - (இருவர்க்
கும்) ஒத்த அறிவுதானே | — நட்பாம் — கிழமை-உரிமையை
— தரும். எ-று. ூ இவை இல்லையாயினும் ஒருவரை யொரு
வர் சமமாக வறிதலே உடனுயிர் நீங்குதற்குரிய நட்பை உண்
டாக்குமென்பதாம். [நட்பிற்கு-புணர்ச்சி - பழகுதல் - உண
ர்ச்சியொத்தல் - என்கிற காரணமுள்ளதுள்ளும்-பின்னது சிற

ப்புடையதென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத் . . . *
தகநக நட்பது நட்பு. . . . . ள்.

இ-ள். முகநக - (கண்டவிடத்து) முகமாதிரிமே மலரும்
வகை — நட்பது-கிணைகிப்பது | — நட்பன்று - கிணைகமன்
று. — நெஞ்சத்தகநக - (அன்பால்) உள்ளமும்மலர — நட
பது-கிணைகிப்பதே | — நட்பு - கிணைகமாம். எ-று. ூ நெ
ஞ்சத்தகமுமென்னு மெச்சவும்மைதொக்குநின்றது. அதனால்
இரண்டும் ஒருசேர மலரவேண்டுமென்பது பெற்றும். (சு)

அழிவினவை நீக்கி யாறுய்த் தழிவின் - - - *
 ணல்ல லுழப்பதா நட்டி. - - - - எ.

இ-ள். நட்டி - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது—அழிவின்-அழிவைத்தருகிற—அவை-தீயவழிகளிலே—நீக்கி—ஆறு-நவ்வழிகளிலே—உய்த்து-நடத்தி—அழிவின்கண் - (உழிஞலே) கேடுவந்தவிடத்து—அல்லல்-அத்துன்பத்தை—உழப்பதாம்-உடனிருந்து அனுபவிப்பதே. எ-று. **ஐ** ஆறென வருகின்றமையால் அழிவினவை தீயவழியெனப்பட்டது.]

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே - - - *
 யிடுக்கண் களைவதா நட்டி. - - - - அ.

இ-ள். நட்டி-நட்பாவது—உடுக்கையிழந்தவன் - (சபையி) எ-ஆம்,அதி—நட்டி.

விடத்து) ஆடைருகைந்தவனுக்கு—கைபோல—(சினேகித்தப்பட்டவனுக்கு)—ஆங்கே - அப்பொழுதே—இடுக்கண் - துன்பத்தை—களைவதாம். எ-று. **ஐ** ஆடை ருகைந்தவனுக்குக் கை எப்படியோ அப்படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்கு நட்பாளன் மனத்தினும் முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம் ஒழிப்பானென்பதாம். நட்பினன்செயல் நட்பில் ஏற்றப்பட்டது.

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்நிக
 பொல்லும்வா யுன்று நிலை. - - - - க.

இணைய நிலவொமக கின்னம்பா மென்று - - *

இ.எ. நப்பாள்பவர்க்கு-தப்பைவிரும்பி அதனிடத்தேயி

அய. ஆம், அதி--நட்பாராய்தல்.

ந்பவர்க்கு—நட்டரின் - (ஒருவனே) நட்டிச்செய்தபின்—
 வீதி-(அவன்) விதிதல்—இல்லை - உண்டாகாது.— (ஆதலா
 ல்)—நாடாது - ஆராயாமல்—நட்டவின் - சினேகித்தல்போ
 ல்—கேடு-கேட்டி நயது—(வேறே) இல்லை. எ - று. ✽ ஆரா
 ய்தல். குணநன்மையெய்தைநன்மைகளை ஆராய்தல். — கே
 டிதருவதைக் கேட்பனலால் ஆகுபெயர். — சினேகித்தால்-
 தாம் அவனென்னும் வேற்றுமை இல்லாமையால் - வீட்டில்லை
 பென்றும், அவ்வொற்றுமையால் அவனிடத்துப் பழிபாவ
 ன்கள் தம்மவையாகவால் இருமையும் கெடுவொன்பது நோ
 க்கி-நாடாது நட்டவிற்கேடில்லைபென்றும், சொல்லினார். (க)

ஆ பித்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை*
 தான்சாந் துயரந் தரும். - - - - - உ.

இ-ள். (குணமுஞ்செய்கையும்நல்லனென்பதும் அல்லனெ
 ன்பதும்)—ஆய்ந்து-(பலகால்) ஆராய்ந்தும்—ஆய்ந்து-(ப
 லவழியால்) ஆராய்ந்தும்—கேண்மை - (ஒருவனே) நட்பை
 —கொள்ளாதான்—கடைமுறை - முடிவிக்—தான்—சாம்-
 சாவதற்கு ஏதுவாகிய—துயரம் - துன்பத்தை—தரும்-(தா
 னே) விளைத்துக் கொள்ளுவான். எ - று. ✽ தீயகுணமுந் தீய
 செயலுமுடையவனே நட்டிக்கொள்ளின் அவனுடைய வரும்
 பகைமையெல்லாம் தனக்கும் வந்துபின் அவைகளால் இறந்
 து விடுபடுவனென்பதாம். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் ஆராயா
 தவிடத்துப்பயிம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

குணனும் குடினையும் குற்றமும் குன்ற - - *
 வினனு மறிந்திபாக்க நட்டி. - - - - - ஈ.

இ-ள். குணனும் - (ஒருவனது) குணத்தையும்—குடிமையு
 ம்-குடிப்பிறப்பையும்—குற்றமும் - குற்றத்தையும் -- குன்

றவினனும் - குறைவற்ற சுற்றத்தையும் — அறிந்து . (ஆராய்
ந்) தறிந்து—நட்பு—பாக்க - (அவனோடு) செய்க்கடவன். எ-
று. ூ குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமைபால் பொ
றுக்கத்தக்க குற்றமுடையராயிருந்தால் அவர் நட்புவிடக்கூ
டாதென்பதற்கு - குற்றமுமென்றும், சுற்றத்தாரோடு கட்டு

ண்டிருப்பவர் நட்பாளரோடும் கட்டுண்பிருதலால் - குன்றா
வினனென்றும், விடப்பட்டால் - தங்குறைபா மென்பதற்
கு-அறிந்தியாக்கவென்றும், சொல்லினார். (ங)

அய்-ஆம், அந் — நட்பாராய்தல்

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாணை - - *
கொடுத்தங் கொளல்வேண்டு நட்பு. - - ச.

இ-ள். குடிப்பிறந்து - உயர்ந்தகுடியிற்பிறந்து — தன்க
ண்—பழி - (உலகர்) சொல்லும்பழிக்கு — நாணுவாண் - அஞ்
சுவாணை — கொடுத்தம் - (சில) கொடுத்தாயினும் — நட்புக்
கொளல்வேண்டும். எ-று. ூ குடிப்பிறப்பாத்தான் பிழைசெ
ய்யாமைபும், பழிக்கு அஞ்சலால் பிழைபொறுத்தலும், பெ
ற்றாம். இவை இரண்டுமுடையவனைப் பெறுதல் அருமையாத
லால் அவனட்பை வினைகொடுத்தும் கொள்கவென்பதாம். (ச)

அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிப - - *
வல்லார் நட்பாய்ந்து கொளல். - - - இ.

இ-ள். அவ்வுது. (தாம்) உலகநடையல்லாததை (செய்யநினைக்கின்) — அழச்சொல்லி - அழும்வகைசொல்லி (விலக்கியும்) — (செய்தக்கால்) — இடித்து - (பின்னும் செய்யாவகை) நெருக்கியும் — வழக்கு - அவ்வுலகநடையைச் (செய்யாவிடத்து) — அறியவல்லார் - செய்விக்கவும் வல்லவரை — ஆய்ந்து — நப்பு — கொளல் - கொள்ளக்கடவர். எ - று. ~~ஐ~~ அழச்சொல்லி இடித்து எனவந்த பரிகாரத்தொழில்களுக்கு ஏற்ற குற்றத்தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் ஆதிதொடங்கிச் செய்துவந்தசெயல் - தம்மோடு சினேகித்தவரும் அறியும்வகை அறிதல் அரிதாகவால் - அறியவல்லாரென்றார்.

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை - - *
நீட்டி யளப்பதோர் கோவ். - - - கூ.

இ-ள். (ஒருவனுக்குச் கேடென்பது) — கிளைஞரை - சுற்றத்தாரது நட்பாகிய (நிலங்கிளை) — நீட்டியளப்பது - குறையாமல் அளப்பதாகிய — ஓர் கோவ் - ஒருகோலாம். — (ஆகலால்) — கேட்டினும் - அக்கேட்டினிடத்தும் — ஒருறுதி - (அவராலேபெறப்படும்) ஒருநல்லறிவு — உணர். எ - று. ~~ஐ~~ தமது சினேகத்தி னெல்லை சுருங்கியிருக்கவும் செவ்வக் காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பிண்கேடுவந்த விடத்துச் செயல் வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சினேகத்தை அளவு செய்யலாமென்பதுபற்றி - கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அளந்தறிந்தால் ஆவானாயே கொள்ளுதலால் அவ்வறி

கடு

உாகுஅ அயி-ஆம்; அறி — நடப்பாராய்கல்

வை உறுதியென்றும், மசாலயஸூ. (இஃ
ம்.) [இவை நான்குபாட்டாலும் ஆராயும் னதமும, ஆராயந
தால் சினைகிக்கப்படுவார் இவ்வொன்பதும், சொல்லப்பட்டன.]

உளதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார் - *
கேண்மை யொரீஇ விடல். - - - - எ.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—உளதியமென்பது—பே
தென்று சொல்லப்படுவது—பேதையார் - அறிவில்லாதவரது
—கேண்மை-நட்பை—ஒரீஇ-ஒழிந்து — விடல் - (அவனை)
விடுதல். எ-று. ஐஃ நட்பொழிந்தாலும் விட்டி நீங்காதவிடத்
துத் தீங்கு வருதலால் - விடலென்றும், நீங்கியவிடத்துத் தீங்
கொழிதலே யல்லாமல் இருமை யின்பங்களுக்கும் உரிமை
பெறுதலால்-அஃனை உளதியமென்றும், சொல்லினார். (எ)

உள்ளற்க யுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க - - *
வல்லற்க னூற்றறுப்பார் நட்டி. - - - - அ.

இ-ள். உள்ளம்-(தம்) மனவெழுச்சி — சிறுகுவ - சருங்கு
தற்குக்காரணமாகிய தொழில்களை— உள்ளற்க - (செய்ய) நி
னைபாதிருக்கக்கடவர்.—(அதுபோல்) — அவ்வற்கண் - (தமக்
கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து — ஆற்றறுப்பார் - கைவிடு
வோரது—நட்டி-சினைகத்தை— கொள்ளற்க - கொள்ளாதி
ருக்கக்கடவர். எ-று. ஐஃ அத்தொழில்களாவன - தம்மின்வலிய
வகோடு தொடங்கியவையும், பபனில்லாதவையும், ஆம்.—மு
ன்னெல்லாம் வலியாவார்போலே நடத்தலால் - ஆற்றறுப்பா
ரென்றார். ஆற்றறுத்தல் - வலியறுத்தல். (எடுத்திக்காட்டுவ
மை.) கொண்டால் அழிந்தேவிடுவனென்பதாம். (அ)

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை உடுங்காலை *
யுள்ளினு முள்ளஞ் சும். - - - - க.

அக-அம், அதி-பழமை.

அஃதாவது-நப்பினரது பழையராந் தன்மைபற்றி அ
வர்க்கெய்த பிழையனைப் பொறுத்தல். ஆராய்ந்து சினை
கிக்கப் பட்டாராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடை
யராகலாலும் ஊழ்வகையாலும் நடிக்கொள்ளப்பட்ட
வரிடத்துப் பிழையுளதாமென்பது அறிவித்தற்கு இது
நட்பாராய்தனின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பழமையெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங் - *
கிழமையைக் கீழ்த் திடா நடி. - - - - க.

இ-ள். பழமையெனப்படுவது—யாதெனின்—(அது) —
கிழமையை - (பழமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளை
—யாதும்-கிறிதாயினும்—கீழ்த்திடா - சிதைக்காமல் (அவை
களுக்கு உடன்படுவதாகிய)—நடி. எ - று. ~~பழ~~ கிழமை-ஆகு
பெயர். பின்னெழுதகைமை யெனவருவதுமது — உரிமையா
ந்செய்தவையாவன-கருமஞ் செய்யும்போது கேளாது செய்
தல் - கெடும்வகைசெய்தல். தமக்கு வேண்டியவைகளைத் தா
மே கொள்ளுதல். பணிவச்சங்களில்லாமை. இவை முதலான
வை. [இதனாலே பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்ப
டிப்பட்ட நடுபெண்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அயக-ஆம், அங்—பழமை.

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற் - *
குப்பாதல் சான்றோர் கடன். - - - - உ.

இ-ள். நட்பிந்ரு—உறுப்பு. அவயவமாவன—கெழுதகை
மை-(நட்பினர்) உரிமையாற்செய்பவைவயாம்.—(ஆதலால்)—
அதற்கு—உப்பாதல் - இனிமையராதல்— சான்றோர் - நிறை
ந்தோர்க்கு—கடன்-முறைமை. எ-று. ஐஃ மற்று - அசை. வே
றல்லாமெதோன்ற உறுப்பென்றார். அவயவமாகுதல்நித்தே
இனியவராவொன்பது தோன்ற - சான்றோர் மேல்வைத்தார்.

பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை - *
செய்தாங் கமைபாக் கடை. - - - - - க.

இ-ள். கெழுதகைமை-(நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்த
வைகளுக்கு — செய்தாங்கு - (தாம்) செய்தவைபோல் — அ
மையாக்கடை-உடன்படாராயின்—பழகிய - (அவரோடு) ப
ழையதாய்வந்த—நட்பு | — எவன் - என்னப்பனை?—செய்யு
ம். எ-று. ஐஃ அப்படி உடன் பரித லாவது - தாமும் அவரிட
த்து உரிமையால் உடன்பரிதல். [இவை இரண்பிபாட்டாலும்
பழமையால்வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையாற்*
கேளாது நட்பார் செயின். - - - - - ச.

இ-ள். நட்பார்-நட்பினர்—கெழுதகையால் - உரிமையால்
—கேளாது—செயின் - (தங்கருமத்தைச்) செய்தாராயின்—
விழைதகையான்-(அச்செயலது) விரும்பப்பயித் தன்மைபற்
தி—(அறிவுடைபோர்)|—வேண்டியிருப்பர் - (அதனை) விரு
ம்புவர். எ-று. ஐஃ ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறிபார்மல் மு
டிந்திருக்கையைக் காட்டிலும் தன்மை இல்லாமையால் அச்
செயல் விரும்பத் தக்கதாயிற்று. அதனை அப்படியறிந்து வி

ரும்புதல் அறிவுடையாரீகல்லது இல்லாமைப்பால் அவர் மே
ல்வைத்துச் சொல்லப்பட்டது. [இதனால் கேளாது செய்தவி
டத்து அதனை விரும்புகவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பேதைமை பொன்றே பெருங்கிழமைபென்றுணர்க
நோதக்க நட்டார் செயின். - - - - - ௫.

இ-ள். நோதக்க-(நாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை—நட்டார்

அயக-ஆம், அநி—பழமை

ஈ-சினேகித்தவர்—செயின். (அதற்குக்காரணம்)— பேதை
மைபொன்றே—அறிபாமைபொன்றே. — பெருங்கிழமை-
மிசூந்த உரிமைபுடமாம்.—என்று — உணர்க - அறிபக்கடவர்,
எ-று. ஈச் செயினெனவே தம்மியல்பிலே செய்பாமை பெற்
றும். இது வருகின்றவைக்குள்ளும் ஒக்கும். இழையூழ்வரும்
பேதைமை-யார்க்கும் உண்டாகவால் தமக்கு ஏதக்கொண்டா
ரென்றாவது, ஊழ்வகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை
மிசூறிபற்றி அவரால் வந்ததென்றாவது, கொள்வதல்லது அண்
பிலாமைபென்று கொளப்படாதென்பதாம். [கெடும் வகை
செய்யின் அதற்குக்காரணம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந் - *
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு. - - - - - ஈ.

இ-ள். எல்லைக்கணினாரர் - (நட்பின்) வரம்பிலேதின்றவர் |
—தொலைக்கணினாரர் - (தம்மோடு) பழமையிலேயேறுபடா
துநின்றவரது—தொடர்பு - நட்பை? — தொலைவிடத்தும்—
(அவராலே) தொலைவுவந்தவிடத்தும்—துறவார் - விடார். எ-
று. ❀ பழமையில் வேறுபடாமையாவது - உரிமையொழி
யாமையாம்.—தொலைவு - பொருட்கேடு - போர்க்கேடு. (ஊ)

அழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின் - - *
வழிவந்த கேண்மையவர். - - - - எ.

இ-ள். அன்பின்-அன்புடனே—வழிவந்த-பழையதாய்வந்
த—கேண்மையவர் - நட்பினையுடையவர் | — (நட்பினர்)—
அழிவந்த - அழிவுவந்தவைகளை — செய்யினும்—அன்பாரர்—
(அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார். எ-று. ❀ அழிவு-முன்சொல்
லியகேடுகள். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேடுசெய்தவிடத்
தும் விடுத்தன்மையதன்றென்பது சொல்லப்பட்டது] (எ)

கேளிமுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்த்து*
நாளிமுக்க நட்பார் செயின். - - - - அ.

இ-ள். கேள் - நட்பினரது—இழுக்கம்-பிழையை—கேளா-
(பிழைசொல்லினும்) கேளாத — கெழுதகைமை வல்லார்த்து-
உரிமையறிபவல்லார்த்து—நட்பார் - அந்நட்பினர் | —இழுக்
கம்-பிழையை—செயின்—(அது) — நாள் - (பயன்பட்ட)
நாளாம். எ-று. ❀ பிழையாவன - முன்சொல்லிய - பணியா
மை. அஞ்சாமை - நற்பொருள்வெளவல்-முதலானவை.—கே

NOTES

அழி-ஆம்,அதி—பழமை

பட்டல் - உட்கொள்ளுதல். செப்த விடத்தல்லாமல் அய்யல்லை
மை வெளிப்படாமையால் செய்பதவை தாளல்ல வாயின.
[இதனால் பிழம்பொறுத்தற் கிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

கொடாடி வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - *
விடாஅர் விழையு முலகு. - - - - - கூ.

இ - ள். கெடா-(உரிமை) கெடாமல்—வழிவந்த - பழைய
தாய்வந்த — கேண்மையார் - நட்புபுடையவரது — கேண்
மை-நட்பை—விடார் - (அவர்)பிழைநோக்கி) விடாதவனா?—
உலகு - உலகமானது|—விழையும் - (நட்புக்குறித்து) விரும்
பும். எ-று. ~~இ~~ விடாதார பெணவே விடுதற்குக் காரணம்
சொல்லப்பட்டது. தம்மிடத்தும் இவர் இப்படிப்பட்டவ
ராவனென்று யாவரும் தாமேவந்து தப்பாவனென்பதாம். (க)

விழைபார் விழையப் படுப பழையார்கட் - *
பண்பிற றகூப்பிரியர தார். - - - - - ௮.

இ-ள். பழையபார்சண் - பழையநடப்பினரிடத்து—(அவர்) பிழைசெய்தாராயினும்—பண்பிற்றலைப்பிரியாதார்—(தம்) பண்பு நீங்காதவர்—விழையார் - பகைவராலும் — விழையப்படுபவிரும்பப்படுவார்.எ-று. தம்பண்பாவது - செய்யாத முன்போல் அன்புடையவராதல். அக்குணநோக்கிப் பகைவரும் நடப்பின ராவரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பழமை யறிவார் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

பு.பி. - 1960 - ஆம் - ஆண்டு -

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்ற முடைமையால் விடத்
தக்கதாகிய நட்பு நடப்பாராய்த் லதிகாரத்தில் சுருங்கச்
சொல்லி அவ்வளவில் அடங்காமையால் அதனை இருப
கைப் பறித்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொட
ங்கி முன்னே தீதட்டிச் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது-தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம்.
அதிகாரமுறைமை சொல்லாமலே விளங்கும்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை - *
பெருகலிற் குன்ற வினிது. - - - - - க.

இ-ள். பருகுவார்போலினும் - (ஆசையிருப்பால்) உண்ட
அட-ஆம், அதி-தீதட்டி.

நீபோன்றாராயினும் — பண்பிலார் - குணமிலாரது [தீக்கு
ணமுடையவரது என்றபடி] — கேண்மை - நட்பானது! —
பெருகலின் - வளர்தலினும் — குன்றல் - குறைதல்! — இனி
து. எ - று. * பெருகினால் வருங்கேடு குன்றினால் வாராளமயி
ன் குன்றவினிடென்றார். [இதனால் தீநட்பினதாகாமையுடைய
வகையாற் சொல்லப்பட்டது. இனிச்சிறப்புவகையாற்கூறுவர்.]

உரினட் பறிஞ்ஞெரு மொப்பிலார் கேண்மை *
பெறினு மிழப்பினு மென். - - - - - உ.

இ-ள். உறின் - (ஊக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து — நட்டு-
கிணேகித்து — அறின் - (அது) இல்லாவிடத்து — ஒருமம் - ஒ
ழியும் — ஒப்பிலார் - ஒப்பில்லாதவரது — கேண்மை - சினேக
த்தை — பெறினும் — (என்) - (ஆக்கம்) | பாது. — இழப்பினு

ம்—என்—(செவ்வம்) பாது. எ-று. ஶ்ரீ தமக்கு உற்றவையார்ப் பவர் பிறனோடு பொருத்தமிலாதலால் அவரை ஒப்பிலாநென் றார். அவரிடத்து அயவாந்தன்மையேபொருந்துமென்பதாம்.

உறுவது சீர்துக்கு நட்பும் பெறுவது - - *

கொள்வாருங் கள்வரு நேர் - - - க.

இ-ள். உறுவது சீர்துக்கு நட்பும்—(நட்பளவுபாராமல் அத னால்) வரும்பிரயோசனத்தளவுபார்க்கும் நட்பினரும்|—பெ றுவது கொள்வாரும் - (கொடுப்பானாக் கொள்ளாமல்) விலை பைக்கொள்ளும் வேசையரும்|—கள்வரும் - (பிறர்கேடுநோ ட்காது அவர்சோர்வுபார்க்கும்) கள்வரும்|—நேர் - (தம்மு ள்) ஒப்பர். எ-று. ஶ்ரீ நட்பு-ஆகுபெயர். பொருள்களைக்குறித் து வஞ்சித்து நடத்தலால் அவ்விருவனோடும் ஒப்பொன்ப தாயிற்று. [இவை இரண்டிபாட்டாலும் தடக்குப் பிரயோச னம் பார்ப்பவரது நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமை வன் னார் - - *

தமரிற் தனிமை தலை - - - ச.

இ-ள். (மூவ்னெல்லாத் தாங்குவதுபோலிருந்து) —அமர கத்து - போர்வந்தனிடத்து—ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்தி லே தள்ளிவிட்டுப்போகின்ற—கல்லா - கல்வியில்லாத—மாவ ன்னர்—குதினாபோல்பவரது—தமரின் - தமரார்தன்மையினு ம்—தனிமை|—தலை-சிறப்புடைத்து. எ-று. ஶ்ரீ கல்லாமை- கதியைநீட்டும், சாரியைபடுனெட்டும், போர்செய்திடமும், அந்

அஉ-ஆம், அதி—தீதப்பு.

பாஷம், துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாம் துணையாவார்போலி
யு உத்தவிடத்துவிட்டிநீங்குவாரொன்பது உவமையாற்பெற்று
ம். அவர் தமரானால் வரும் அழிவு தனியானால்வாராமையால்-
தனிமை தலைமென்றார். எனவே அதுவும் நீதாதலநிக. (ச)

செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை *
பெய்தவினெய்தாமை நன்று. - - - ரு.

இ-ள். செய்து - செய்துவைத்தாலும்--எமஞ்சாரா - கா
ப்பாகாத—சிறியவர் - சீழ்மக்களது—புன்கேண்மை— தீதட்
பு|— எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலின்—எய்தாமை-
இல்லாதிருத்தல்|—நன்று. எ-று. * சிறப்பும்மை வருவிச்
செய்தது. காவலாகாமை - தொலைவினிடத்து விட்டி நீங்க
ல். எய்தவினெய்தாமை நன்றென்பதற்கு - முன் உரைத்தப
டி உரைக்க. [இவை இரண்டிபாட்டாலும் தொலைவிலே து
ணையாகாதவர் நட்பினது தீமைசொல்லப்பட்டது.] (ரு)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்டி அறிவுடையா - *
கோதின்மை கோடி யுறும். - - - எ.

இ-ள். பேதை - அறிவில்லாதவனது — பெருங்கெழீஇ ந
ட்டின்-மிகநெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும் — அறிவுடையா
ர்-அறிவுடையவரது—எதிண்மை - பகைமை|—கோடியுறும்-
கோடிப்பங்குநல்லது. எ - று. அறிவுடையவனது பகைமை-
ஒருநீங்கும் செய்பாமையாலும் - பேதையினது நட்பு-பலநீ
ங்கும்செய்தலாலும், கோடியுறமென்றார். (சு)

நகைவகைய ராகிய நட்டிற் பகைவராத் - - *
பத்தித்த கோடி யுறும். - - - எ.

இ-ள். நகைவகையராகிய - (தாம் அறிதல்வகையராதற்கல்
லாமல்) நகுதல்வகையராதற்கு வதுவாகிய—நட்பின் - நட்பா
ல் (வருமவைகளின்)—பகைவரால்-பகைவரால் (வருபவை)—
பத்தித்தகோடி-பத்துக்கோடிமடங்கு — உறும் - நல்லவை
யாம். எ-று. அந்நட்பாவது-விடரும், துர்த்தரும், கழை
க்கூத்தரும், போன்றுபலவகையால் நகுவித்துத் தாம்பயன்
கொண்டொழிவாரோடு உண்டாகியது. பத்தித்தகோடி ப

த்தாகத் தொகுத்தகோடி. அந்நட்பில் வருமின்பங்களில் அ
ப்பகைவரால் வருந்துன்பங்கள் மிகநல்லவென்பதாம். (எ)

அஉ-ஆம் அநி—நீதப்பு.

ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர் கேண்மை - க
சொல்லாடர் சோர விடல். - - - அ.

இ-ள். ஒல்லுங்கருமம் - (தம்மாலே) முடிபுத்தொழிலை —
உடற்றுபவர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடுகொண்ட — கே
ண்மை-நட்பை — (அதுகண்டால்)—சொல்லாடர் - (அதை
அவரறியச்) சொல்லாமல்— சோர விடல் - தளரவிடக்கடவர்.
எ-று. சோரவிடல்-விடுகின்றவிதம்தோன்றாமல் ஒருகா
லிக்கொருகால் ஒய்விடுதல். — அறியச்சொல்லினாலும், விடுகி
ன்றவிதம் தெரிந்தாலும், அப்போது பரிகரித்துப்பின்னும்

தட்பாயிருக்க நினைப்பாராகலால் சொல்லாடாறென் தும்,
சோரவிடலென்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றபாட்டா
லும் முறையே பேரையர் - நருவிப்பவர் - இயல்வது செய்
பாதவர்-இவர் நடப்புத் தீமைகள் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கனவினு மின்னாது மன்னே-வினேவேறு - - *
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. - - - - க

இ-ள். வினேவேறு - தொழில்வேறு—சொல்வேறு — பட்
டார்-பட்டவரது—தொடர்பு - நடப்பு — கனவினும் - (நன
விலேமாத்திரமல்லாமல்) கனவிலும் — இன்னாது - துன்பஞ்
செய்வதாகும். எ-று. தொழிலுஞ் சொல்லும் ஒவ்வாமல்
வேறுவேறுயிருத்தல் - தொழிலிலே பணகவராயும், சொல்லி
லே நடப்பினராயும், இருக்கை. நிகழ்ச்சியிலே உண்டாயிருந்
தலாலே-கனவினுமின்னாதென்றார். மன்-ஒ-அசைநிலை. (க)

எனைத்துப் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ - *
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு. - - - - ய.

இ - ள். மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது) — செ
ழீஇ-நட்பாடி—மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோ
து) — பழிப்பார் - பழிசொல்வோரது — தொடர்பு - நட
பு—எனைத்தும்-எவ்வளவுசிறிதாயினும் — குறுகுதல் - (தம்
மைச்)சேர்தலை—ஒம்பல் - பரிசரிக்கக்கடவர். எ-று. அவ்
விருசெயலும் தீதாகலின் அவர் ஒருபோதும் தம்மைச் சே
ராதவிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டி மென்பதற்கு அவர்
நட்பின்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். [இவை இரண்டிபாட்
டாலும் வஞ்சர் நட்பின் தீமை சொல்லப்பட்டது.] (ய)

எஎ

கூடா

அரு-ஆம், அதி-கூடா நட்டி.

இனிமற்றைக் கூடாநட்டிச் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது-பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சம
யம் இடைக்குமளவும் புறத்திலே கூடிநடப்பவர்தட்டி.

சீரிடம் காணி னெறிதற்குப் பட்டை - - - *

நேரா நிரந்தவர் நட்டி. - - - - - க.

இ-ள். நேரா - கூடாதிருந்தே - நிரந்தவர் - (வாய்க்குமி
டம் காணுமளவும்) புறத்திற்குடிநடப்பவரது - நட்டி-சினே
கம்|—சீரிடம் - வாய்க்குமிடத்தை - காணின் - எறிதற்கு -
(அற) வெறிதற்குத் (துணையாகிய) - பட்டை. எ-று. ^{௧௦௦} எ
றியுங்காலம் வாராமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோ விருந்து
வந்தவிடத்து அறவெறிவிப்பதாகிய பட்டைக்கும் அப்ப
டிப்பட்டதாகிய நட்டிிற்கும் தொழிலொப்புமை யிருத்தலா
ல் அதுபற்றி அந்நட்டைப் பட்டையாக உபசரித்தார்.] (க)

இனம்போன் நினைமல்லார் கேண்மை மகளிர் - *
மனம் போல வேறுபடும் - - - உ.

இ-ள். இனம்போன்று - (தமக்கு) உற்றவர் போன்று—
இனமல்லார்-உறாதவரோடு உண்டாகிய - கேண்மை-நட்பா
னது|—(இடம்பெற்றால்)—மகளிர்-பெண்பாலார் - மனம்
போல - வேறுபடும். எ-று. ^{௧௦௦} நட்டி-வேறுபடுதலாவது-(இ
டம்பெற்றால்) பழையபகை டேயாகுதல். [இவைஇரண்டிபா
ட்டாலும் கூடாநட்டினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - - - *

ராகுதன் மாணர்க் கரிது. - - - - - க.

இ-ள். நல்ல - நல்லவையாகிய - பல - பலதூல்களை - கற்
றக்கடைத்தும் - கற்றவிடத்தும் - (அகனல்)—மனநல்லரா

குதல் - மனத்திருந்திநப்பினராகுதல் | — மாணர்க்கு - பகை
வர்க்கு—அரிது இல்லை. எ-று. ~~இ~~ நல்லதால் - மனக்குற்றங்
கெடுப்பன. நல்லராகுதல் - சலம்விடுதல். உச்சலமுடையனாக்
கல்லி புடைமையற்றி நட்டுபென்று கொளலாகாதென்பதாம்.

முகத்தி இனிய நகாஅ வகத்தின்று - - - *
வஞ்சகா யஞ்சப் படும. - - - ச.

இ-ள். (கண்டபோது)—முகத்தின் - முகத்தால்—இனிய—
இனிமையுள்ளனவாக—நகாஅ - சிரித்து—அகத்து - மனத்

அக-ஆம், அதி—உடாதப்பு, காவ

தால்—இன்று - (எப்பொழுதும்) இனியராகாத—வஞ்சகா
—அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும். எ-று. ~~இ~~ நகையதவ
மைபற்றி—இனியவென்றும், மனத்திலே சலம் தோன்றாதிற்
கவும் அதற்கு விரோதமாகிய நகையைப் புறத்திலேகாட்டலா
ல் வஞ்சகொன்றும், அச்சலம் குறிப்பதற்குச் சாதனமாகிய
முகத்தாலும் தோன்றாமையால்—அஞ்சப்படுமென்றும், சொ
ல்வினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றத்திற்கு ஏதுவா
கிய அவர்கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ் - *
சொல்லினும் நேறற்பாற் றன்று. - - - இ.

இ - ள். மனத்தின் - மனத்தால் — அமையாதவரை - (தம்

மோடு) பொருத்தாதவகை — என்னத்தொன்றும் - யாதொருச
ருமத்திலும் — சொல்லினால் — தேறம்பாற்று — தெளிதன்மு
றைமையது — அன்று - (என்றுநீதிதால்) சொல்லும். எ-று.
பகைமை மறைந்தற்பொருட்டிச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்
சொல்லு நல்லசொல்லென நினைத்து அவமாக்கருமங்களிலே
தெளிதல் நீதிதூலின் முறைமை அன்றென்பதாம். (டு)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மெட்டார்போ
லொல்லுபுணரப்படும். - - - - - கூ.

இ-ள். நட்டார்போல் - நட்டினார்போல் — நல்லவை - நன்
மையைத்தருஞ் சொற்களை — சொல்லினும் — ஒட்டார்போ
ல் - பகைவார்போல் — (அதுதாராமை) — ஒல்லு - வினாவி
லே [சொல்லியபொழுதே பென்றபடி] — உணரப்படும் -
அறியப்படும். எ-று. சொல்லினெனவே அவர் அவைசொ
ல்வாமைபெற்றும். பகைவராதலால். - தீமைதருதற்கு ஐ
யமில்லையென்பதற்கு ஒல்லுபுணரப்படு மென்றார். (சு)

சொல்வணக்கமொன்றாகக்கொள்ளற்கவிலவணக்கந்
தீங்கு குறித்தமை யான். - - - - - எ.

இ-ள். விலவணக்கம் - வில்வினதுவணக்கம் — தீங்கு - (ஏற்ற
வர்க்குத்) தீமைசெய்தலை — குறித்தமையான் — ஒன்றாகண் -
பகைவரிடத்தே (பிறர்க்கும்) — சொல்வணக்கம் - சொல்லினது
வணக்கத்தையும் — கொள்ளற்க - (நமக்கு நன்மைசெய்தலை
க்குறித்ததென்று) நினைப்பாதிருக்கக்கடவர். எ-று. நம்வண
அக-ஆம், அநி - கூடாநட்டி

க்கம் அன்றென்பதுதோன்ற - சொல்வணக்கமென்றும், வில்
வணக்கம் வேறாயினும் - வணங்குத லொப்புமைபற்றி அதன்
குறிப்பையே ஏதுவாக்கியும், சொல்லினார். — வில்வினன் குறி

ப்பு அவனிஞ்சிய வில்வணக்கத்தின்மேல் நிற்பலால் பணைவர
து குறிப்பும் அவரிஞ்சிய சொல்வணக்கத்தின்மேலதாயிற்று.
இதனும் தீங்கு குறித்தவணக்கமென்றேகொண்டு அஞ்சிக்கா
க்க வேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவ
ரைச்சொல்லாலே தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்குமொன்ற - *
முதகண் ணீரு மனைத்து. - - - - அ.

இ - ள். (பணைவர்குறிப்பை அறிபவல்லவர்க்கு) — ஒன்ற
ர்-பணைவர்—தொழுதகையுள்ளும் - கும்பிட்டகையுள்ளும்—
படை—ஆயுதமானது—ஒடுங்கும் மறைந்திருக்கும்.—அழுத
கண்ணீரும் - (அவர்) அழுதகண்ணீரும்—அனைத்து - அப்ப
டியே அதுமறைந்திருத்தற்கு இடமாம். எ-து. ~~ஐ~~ தாம் நட்பெ

ன்பதனைத் தங்கையாலும், கண்ணாலும், நம்புவித்துப் பின்
கொல்லுதற்கு எரிக்கவிருக்கின்ற ஆயுதம் ஆலோசித்தறியு

ம்போது நம்புவிக்கின்றபொழுதே அவைகளுள்ளே தோன்
றுமென்பதற்கு - ஒடுங்குமென்றார்.—பணைவர் தமது தளர்ச்
சிகாட்டித் தொழுதாலும் அழுதாலும் அவர் குறிப்பையே
நோக்கிக் காத்திக்கொள்கவென்பதாம். [இதனால் அவரைச்
செயலால் தெளியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

மி கச்செய்து தம்மெள்ள வானா நகச்செய்து - *
நப்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று. - - - - *

இ-ள், (அரசநீதிபானது) — மிகச்செய்து - (புறத்திலேத
 ட்பை) மிகச்செய்து — தம்மென்றாவா - (உள்ளே) தம்மை
 இகழும்பதைவரை — நடப்பினுள் - (தாமும்) அந்நடப்பினிடத்
 தேறின்று — நகச்செய்து - (புறத்திலே அவர்) மகிழும்படிசெ
 ய்து — சாப்புல்லற்பாற்று - (உள்ளே அது) சாம்படிக்குப்
 பொருத்துந் தன்மையுடைத்து, எ-று. நின்றென்பதும்,
 அரசநீதியென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன, உள்ளொன்று புற
 மொன்றுதல் ஒருவருக்குத் தகாதாயினும் பகைவரிடத்தானா
 ல் தகுமென்பது நீதிதவது துணிவென்பதற்கு அதன்மே
 ல்வைத்துச்சொல்லினார், என்னவாராப் புல்லெனக்கூட்டி,
 அக-ஆம், அநி-கடாநடப்பு.

பகைநட்பாங் காலம் வருங்கால் முகநட் - 1
டகநட் பொரிஇ விடல். - ய.

இ-ள், பகை-(தம்)பகைவர் — நட்பாங்காலம்-நட்பினர
 ய் நடக்குங்காலம்—வருங்கால் — முகம்-(தாமும்)முகத்தால்
 —நட்டு - (அவரோடு)நட்புச்செய்து—அகம்-மனத்தால் —

நட்பு-நட்பை—ஒரிஇ - நீங்கி—விடல்-(பின் அதுவுய்)விட
 க்கடவர், எ-று. அக்காலமாவது - தம்மாலும் பகையென்
 றுவெளிப்பட நீக்கக்கூடாதவளவு, இதனாலே கூடுமளவெல்
 லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றாம், [இவை இரண்டுபாட்டா
 லும் அந்நடப்பிடத்து நடக்கும விதம சொல்லப்பட்டது.]ய

இனி அந்நட்பை எதிர்மறுத்துப்பகைமுதத்தாலேசொல்லத் தொடங்கினார். அப்பகைதான் முழுவதும் விடலாகாத குற்றமாகிய குரோதத்தாலும், காமத்தாலும், வருவதாம். அவைகளுள்-குரோதத்தால் வருபவை ஐந்ததிகாரத்தாலும், காமத்தால் வருபவை ஐந்ததிகாரத்தாலும், சொல்லுதற்கு அவ்விதங்களுக்கும் அடியாகிய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலேசொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பேதைமை சொல்லுகிறார்.

அச-ஆம், அதி—பேதைமை.

அஃதாவது-யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை பெண்பதொன் றியாதெனினேதங்கொண் டு
 டிதியம் போக விடல். - - - - - க.

இ-ள். பேதைமையென்பது — ஒன்று - (மற்றைக்குற்றங் களினெல்லாம் மிகுந்த) தொன்று. — யாதெனின்-(அது) யாதென்று வினவினால்—ஏதங்கொண்டு - (தனக்குக்) கேடுதருமவைகளைக் கைக்கொண்டு—ஊதியம்-ஆக்கத்தருமவைகளை— போகவிடல்-கைவிடுதல். எ - று. கேடு-வறுமை பழிபாவு, ன்கள். ஆக்கம் - செல்வம் புகழ்நற்கள். — பேதைமை - தானே தன்னிருமைப்பயனும் கெடுத்துக்கொள்ளுதலென்பதாம். க.

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை*
 கையல்ல தன்கட் செயல். - - - - - உ.

இ - ள். (ஒருவனுக்கு) — பேதைமையு ளெல்லாம் — பே

எஅ

கூறு

அச-ஆம், அதி—பேதைமை.

தைமை - மிகுந்த பேதைமைபாவது | — கையல்லதன்கண்.
 (தனக்கு) ஆகாத செய்கையில் — காதன்மை - ஆசையை —
 செயல். எ-று. ❀ இருமைக்கும் ஆகாவென்று தாலோர் கடி
 ந்தசெயல்களை விரும்பிச்செய்தலென்பதாம். [இவை இரண்
 டிபாட்டாலும் பேதைமையதுஇலக்கணம்சொல்லப்பட்டது.]

நா னுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் *
 பேணுமை பேதை தொழில். - - - க.

இ-ள். நாணுமை - (நாணவேண்டிமவைகளுக்கு) நாணுமை
 யும் | — நாடாமை - (நாடவேண்டிமவைகளை) நாடாமையும் | —
 நாரின்மை - (யாவரிடத்தும்) முறித்த சொற்செயலுடைமை
 யும் | — யாதொன்றும் - (பேணவேண்டிமவைகளுள்) யாதொ
 ன்றையும் — பேணுமை - பேணுமையும் | — பேதைதொழி
 ல் - மூடனது தொழில்களாம். எ - று. ❀ நாணவேண்டிம
 வை-பழிபாவங்கள். நாடவேண்டிமவை - கருமங்களிலே விதி

வில்லுக்கள். முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டிமவை-கு
 டிப்பிறப்புக் கல்விபொழுக்கமுதலாயின. இவை பேதைக்கு
 எந்நாளும் இயல்பாய்வருதலாலே-தொழிலென்றார். (க)

ஒ தியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் *
 பேதையிற் பேதைபா ரில். - - - - ச.

இ-ள். ஒதி - (மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாகி
 யதூல்களை) ஒதியும்—உணர்ந்தும் - (அவ்வடக்கத்தால்வரும்
 பயனை) அறித்தும்—பிறர்க்கு—உரைத்தும் - (அதனை அறியு
 ம்படி) சொல்லியும்—தான்—அடங்கா - (அவை) அடங்கிநட
 வாத—பேதையின் - மூடன்போல்—பேதைபார் - மூடர்—
 இல்-(உலகில்) இல்லை. எ-று. ❀ இப்பேதைமை-தனக்குமரு
 ந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்றுமருந்தில்லா

ஸம்பாடும், பேதையிற் பேதையா ரில்லென்றார். [இவ்விர
ண்டி பாட்டாலும் பேதையது தொழில் பொதுவகையால்
சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற்குதுவர். (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை பெழுமையுந் *
தான்புக கழுந்து மளறு. - - - - - ௫.

இ-ள். பேதை-மூடஞனவன் — "எழுமையும் வரும்பிறவி
வினிலெல்லாம்—தான்—புக்கு-புகுந்து—அழுந்தும் - அழுந்

அச-ஆம், அந—பேதையை

காரிக

துதந்திடமாகிய—அளறு - நரகத்தை — ஒருமை - இவ்வொ
ருபிறப்புள்ளே — செயலாற்றும் - செய்துகொள்ளவல்லவரு
வான். எ-று. இஃ எல்லாப்பிறப்பும் ஏழாய்ப்புடங்குதல் அறியப்ப
ட்டமையின் எழுமையு மென முற்றும்மைகொடுத்தார். இவ்
விடத்துப் பிறப்புகளிலும் கொடுவினைவசத்தால் அந்நரச
த்துன்பமே அனுபவித்து வருதலால்-எழுமையுந் தான் புக
கழுந்துமளறென்றார். நெடுங்காலம் தான் நரகத்துன்பம் அனு
பவித்தற்கு ஏதுவாங்கொடுவினைகளையே அறிந்து சிலகாலத்து
ள்ளேசெய்துகொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆற்றமெ
ன்றார். [இதனால் அவன் மறுமைச்செயல் சொல்லப்பட்டது.]

பொய்ப்பி மொன்றோ புனைபுணர் கையறியாப் *

பேதை வினைமேற் கொளின். - - - - - ௬.

இ-ள். கையறியா - செய்யமுறைமையறியாத — பேதை-
மூடஞனவன்—வினை - ஒருதொழிலை—மேற்கொளின் - மே
ற்கொள்வானாயின்—பொய்ப்பும்-(அதவும்!) புணாபடும்.—

ஒன்றோ-(அது) ஒன்றுதானே.—புனைபுணும் - (தானும்) தனைபுணும். எ-று. **ஐ** புரைபடுதல் - பின் ஆகாதபடி உள்ள ழிதல். அதனையும் கெடுத்தும் தானும் கெடுமென்பதாம். [இதனால் அவன்செல்வம் படைக்குமாறுசொல்லப்பட்டது. (சு)]

௭ திலா ராரத் தமர்ப்சிப்பர் பேதை - - - *
பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை. - - - எ.

இ-ள். பேதை - மூடனானவன்—பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வத்தை—உற்றக்கடை - (உழுவால்) அடைத்தவிடத்து—ஏதிலார் - (தன்னோடு) ஒரு சம்பந்தமுமில்லாதவர்—ஆர—நிறைய—தமர் - (எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய) தம்மவர்—பசிப்பர். எ - று. **ஐ** எல்லாநன்மைகளும் செய்துகொள்ளற்குச் சாதன மென்பதுதோன்ற - பெருஞ்செல்வமென்றும், அதனைப் படைக்கும்வலிமை இல்லாமைதோன்ற - உற்றக்கடை மென்றும், எல்லாம்பெறுதல்தோன்ற - ஆரவென்றும், உணவு ம்பெறுமைதோன்ற - பசிப்பொன்றும், சொல்லினார். (எ)

மையலொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன் - *
கையொன் றுடைமை பெறின். - - - அ.

இ-ள். பேதை-மூடனானவன்—தன்னை - தன்னையிவ்—ஒன்று- ஒருபொருள்—உடைமைபெறின் - உடைமையாகப்

நயயஉ அச-ஆம், அது—பேதைமை,

பெற்றானாயின்—மையலொருவன் - பித்தினையுடைய ஒருவன்—களித்தற்று - (அம்மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டுமயங்கியதுபோலும், எ-று. **ஐ** ஆல்-அசை.—பெறினெனவே - அவன்உழுவால்லது - தன்னாலேபெறுமைபெற்றும்.—பேதைமை

பும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேரவுடையவால் அவன்செய்தா
ரியங்கள்-மையலும், மதுக்களிப்பும், ஒருசேரவுடையவன்செய்
காரியங்கள் போலேதலைதிமாறுமென்பதாம். [இவை இரண்
டுபாட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்தவிடத்துப் பயன்கொ
ள்ளும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பெரிதினிது பேதைபார் கேண்மை பிரிவின்கட் *
பீழை தருவதொன் தில். - - - - கூ.

இ-ள். பிரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து — (அப்
பிரிவு) — தருவது - (இருவருக்கும்) தருவதாகிய — பீழை
பொன்று - துன்பமொன்று—இல் - இல்லை (ஆதலால்)—பே
தைபார்—கேண்மை—(தம்முட்கொண்ட) நட்பு—பெரிதி
னிது-மிகவுயிணிது. எ-று. தினந்தோறும் தேய்ந்துவருத

லால் துன்பந்தாராதாயிற்று. புகழ்வார் போன்று பழித்த ப
டி[இதனால் அவனது நட்பின்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

குழா அக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர் *
குழாஅத்துப் பேதை புகல். - - - - டி.

இ-ள். சான்றோர் - பெரியோரது—குழாத்து - சபையினி
டத்து—பேதை-மூட்டினவன்—புகல் - புகுதல் — குழாஅ
க்கால் கழுவாதகால [அளத்தமிழித்த காலமென்றபடி]—ப
ள்ளியுள் - (இன்பத்தருள்) சயனத்தின்மேல்—வைத்தற்று-வை
த்தல்போலும். எ-று. ஆல்-அசை — அதனால் அச்சயனமு
ம் இழிவுசெயப்பரிம் விதம்போல் இவனால் இச்சபையும் இ
ழிவு செயப்பரி மென்பதாம். [இதனால் அவன் சபையிடத்து
இருக்கும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (டி)

****

அடு-ஆம், அநி—புல்லறிவான்மை.

இனிமற்றைப்புல்லறிவான்மை சொல்லுகின்றார். அதுபு
ல்லிய அறிவை ஆளுதற் றன்மைபென விரியும்.

அஃதாவது-தான் சிற்றறிவினகுமிருத்தே தன்னைப்பே

அடு-ஆம், அநி—புல்லறிவான்மை.

நிலகுக மதித்து உயர்ந்தோராலே சொல்லப்படும் உ
றுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமை.

அறிவின்மை யின்மைபு ளின்மை பிரிதின்மை *
யின்மைபா வைபா துலகு. - - க.

இ-ள். இன்மைபுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமைபலவுள்ளு
ம்—இன்மை-மிகுந்த இல்லாமைபாவது |—அறிவின்மை-அ

றிவிலாமை. — பிரிதின்மை - மற்றைப் பொருளிலாமை
யோபெனின்—(அதனை)—உலகு-உலகத்தார் | — இன்மை
பா - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமைபாக—வைபாது - கொள்ளா
ர். எ-று. புல்லறிவாளர் சொல்வதை நேரிடத்தும் இம்மைம
துமைப்பவனடைபாமைபால் அதனை- இன்மைபுளின்மைபெ
ன்றும், நல்லறிவாளர் வறுமையடைந்த விடத்தும் அப்பயனை
யிழவாமைபால் அதனை இன்மை யாவையா தென்றும், சொ
ல்லினார். [இதனாற்புல்லறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]க

அறிவிலா நெஞ்சவந் தீதல் பிரிதியாது - *
யிலை பெறுவான் நவம். - - உ.

இ-ள். அறிவிவான் - புல்லறிவுடையவன் | — நெஞ்சவந்து - மனமகிழ்ந்து — ஈதல் - (ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல் (சூடியதாயின் அதற்குக்காரணம்) | — பெறுவான் - பெறுகின்றவனது — தவம் - நல்வினையே. — பிரிதியாதும் - வேறொன்றும் | — இவ்வை-று. ஐஃ புல்லறிவாளரும் ஒரோவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால் அவரும் நல்வினைசெய்வா ளென்பார் க்கு - பெறுவான். வீழ்பொருள் அடைந்தவன். போல்வதல்லது இம்மைநீநாக்கியாவது மறுமைநோக்கியாவது நகின்ற ரல்லொனச்சொல்லியபடி [இதனால் புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து நல்லவைசெய்த வறியாமை சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அறிவிவார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை - *
செறுவார்க்குஞ் செய்த வரிது - உ.

இ-ள். அறிவிவார் - புல்லறிவுடையவர் | — தாம் - தாமே — தம்மை — பீழிக்கும் - வருத்தும் — பீழை - வருத்தமானது | — செறுவார்க்கும் - வருத்ததற்கு உரியபகைவார்க்கும் — செய்தல் | — அரிது எ-று ஐஃ பகைவர் தாம் அறிந்த ஒருநீங்கைக் காலம்பார்த்திருந்து செட்வதல்லது வறுமை பழி என

நாயக அஞ்-ஆம், அநி—புல்லறிவாண்மை.

பாவமுதலான பலவும் எக்காலமும் செயமாட்டானமயரல் அளிக்கும் செய்தலரிசென்றார். [இதனால் அவர் தம்மிடத்துத் தீயவைசெய்தலே அறிவொன்பது சொல்லப்பட்டது.] ஈ

வெண்ணம் யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்ணை *
யுடையம் யாமென்னுஞ் செருக்கு. - - ச.

இ - ள். வெண்மையெனப்படுவது - புல்லறிவுடைமையெனப்படுவது—யாதெனின்—(அது) — ஒண்மையுடைமையாம் - நல்லறிவுடையோம்பாம்—என்னும்-என்று(தமனமத்தாமே) நன்குமதிக்கும்—செருக்கு-மயக்கம். எ-து. ^ஐ வெண்மை-இளமை - அது அறிவுமுதிராம - உலகத்தார் இகழ்ச்சி அறிந்திருந்தும் அப்படிமதித்தலால் - மயக்கமென்றார். (ச)

கல்லாத மேற்கொண்டொழுக்கல் கசடற - - *
வல்லதாஉ மையந் தரும். - - - - - ரு.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்) — கல்லாத - (தாம்) கல்லாததூல்களையும் — மேற்கொண்டு - (சற்றவராக) மேலிட்டிக்கொண்டு — ஒழுக்கல் - நடக்குதல்—கசடற-குற்றமற—வல்லதாஉம் - சற்றதொருதூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும்—ஐயம் - ஐயத்

புதல்—தரும்.(பிறருக்கு) விளைக்கும். எ-து. ^ஐ உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது.—ஐயம்-இவர் அந்ததூலிலே வல்லவொன்பதும் இப்படிதானிருக்குமொவென்பது. (ஞ)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் - - *
குற்ற மறையா வழி. - - - - - ரு.

இ-ள். (புல்லறிவாளர்)—தம்வயின் - தம்மிடத்து உண்டாகும்—குற்றம்-குற்றங்களை—மறைதாவழி-(அறிந்து) கடியாராயின்—அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை — மறைத்தலோ-(ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும்—புல்லறிவு. எ-து. ^ஐ குற்றமறைத்தலாவது - அவைகளை இவ்வாமற்போகச் செய்தல். மறைக்கப்படுமவை பலவுள்ளும் உயர்ந்தவைகளைப்பெய்கலாம் மறைப்பாது தாழ்த்தவொன்றையே

மறைத்து அவ்வளவிலே தம்மைபுடும் உலக நாயுள்ளவராக
மதித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலு
ம் அவர் தம்மை வியத்தற்குத்தம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அடு-ஆம், அநி—புல்லறிவாண்மை.

அருமறை சோரு மறிவிவான் செய்யும் - - *

பெருமிறை தானே தனக்கு. - - - - எ.

இ-ள். அருமறை - பெறுதற்கரிய உத்தேசப்பொருளை—
சோரும் — (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாதுபோக்கும்—அறி
விவான் - புல்லறிவாளன்—(அவ்வுறுதி அறியாமையால்) —தா
னே தனக்கு—பெருமிறை - மிகுந்தவருத்தத்தை—செய்யு
ம்.எ-று. ஐ. மிகுந்த வருத்தம் - பொறுத்தற்கரியதுன்பம். எ.

எவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறு னவ்யுயிரீ - *

போளு மளவுமோர் நோய். - - - - அ.

இ-ள். (புல்லறிவாளன்) —எவவும்- (தனக்கு) உறுதியான
வைகளை (அறிவுடையார்) சொல்லவும் — செய்கலான் - செய்
யால்.—(அதுவல்லாமல்) — தான் - தானாகவும்— தேறான்—
(இவை செய்பவைமென்று) அறியான். — அவ்யுயிரீ—போ

மளவும்-(உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும்—ஓர்நோய் - (பூமி
க்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருநோயாம். எ-று. ஐ. உயிர்தா
ன் அறிபுத் தன்மைபதாயிருந்தும் நின்றதேகவசத்தால் மய
ங்குத்தன்மையதாய் வேறுபடுதலால் அவ்யுயிரொன்றும், அத
னினிங்கியபொழுதே அதற்கு இரண்டினுள் ஒன்று உபிதலா
ல்-போமளவுமென்றும், குலமலைமுதலானவைகளைச் சுமக்கி
ன்ற பூமிக்கு இப்பாவவுடம்பு பெருஞ்சுடையாய்த் துன்பஞ்
செய்தலால்-ஓர்நோயென்றும், சொல்லினார். (அ)

காணாதாற் காட்டிவான் முன்காணான் காணாதான் *

கண்டாளுந் தான்கண்டவாறு. - - - - - க.

இ.ள். (தன்னை எல்லாமறிந்தவனாக மதித்தலால்) — காணாதான் - (பிரதால் ஒன்றை) அறியுந்தன்மையில்லாதவனை — காட்டிவான் - அறிவிக்கப்படுவோன் | — தான்காணான் - (அவருமே பழிக்கப்பட்டித்) தான் அறியாதவனாய் முடியும். — காணாதான் - (இனி) அவ்வறிபுந் தன்மையில்லாதவன் — (தான்கொண்டது விடாமையால்) — தான்கண்டவாறு - தான் அறிந்தவித

த்தால் — கண்டானும் - (அதனை) அறிந்தவனாய் முடியும். எ.று. புல்லறிவாளனுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் பொருத்துவதன்றென்பதாம். (க)

உலகத்தா றுண்டென்ப தில்லெ ன்பான் வையத் *
தவகையா வைக்கப் படும். - - - - - ய.

இ.ள். உலகத்தார் - உயர்ந்தோர்பலராலும் — உண்டென் அடு-ஆம், அதி—புல்லறிவான்மை

பது-உண்டெனப்படுகிறபொருளை — இல்லென் — (புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவோன்? — (மனிதனென்ற நினைக்கப்படான்). — வையத்து - பூமியிலே — அலகையா - (காணப்படுகிற) ஒருபேயென்று — வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவான். எ.று. பு. கடவுளும், மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், முதலாக அவர் உண்டெனப்படுமவை பலவாயினும் சாதியொருமைபற்றி உண்டென்பதென்றும், பேயும் இல்லையென்பவனும் தானே வேண்டியவை சொல்லலால் ஒத்தனும், வடிவால் ஒவ்வாமையும் உடைமையால் தன்னுடம்பைமறைத்து யக்களுடம்பிலே தோன்றாதல் வல்லவனாகையென்றும், சொல்லினால் [இவை தான்குபாட்டாலும் உறுதிச்சொல்

நானாயினும்—இலக்குமி - (அவளேயு) மாறுபடுதலுக்கு
 தது—இன்ன - துன்பத்தருமவைகளை—செய்யாமை - (தாம்
 அவனுக்குச்)செய்யாமை—தலை உயர்ந்தது-எ-று. இஃ துன்
 பத்தருமவைகளைச்செய்யில் பனைம வளரத் தாம் தாழ்ந்து
 வருதலாலும், ஒழியில் அவ்வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்துபோகத்
 தாம் ஒய்விவருதலாலும், செய்யாமைதலையென்றார். (உ)

இகலென்னு மெவ்வநோய் நீக்கிற் றவலில்லாத் - *
 தாவில் விளக்கத் தரும். - - - ச.

இ-ள்.(ஒருவன்)—இகலென்னும்-மாறுபாடெனப்படுகின்ற
 —எவ்வம்-துன்பத்தைச்செய்யும்—நோய்-நோயை—நீக்கின்
 (தன்மனத்திலிருந்து)நீக்குவானாயின் —(அந்நீக்குதல்)—த
 வலில்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏதுவாகிய—நா
 வில் விளக்கம்-புகழை—தரும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும்.
 எ-று. இஃ பாவரும்நட்பாதலால் எல்லாச்செல்வமும் பெற்று
 ிக்கொடைமுதலான காரணங்களால் புகழ்பெறுமென்பதாம்.

இன்பத்துனின்பம் பயக்கு மிக வென்னுந் - *
 துன்பத்துட் ின்பங் .கெடிண். - - - ச.

இ-ள். இகலென்னும் - மாறுபாடெனப்படுகின்ற — துன்
 பத்துள் - துன்பங்கள்பலவினும்—துன்பம் - மிகுந்ததுன்ப
 ம்|—கெடிண் - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின்— (அவ்வில்லா
 மை)|—இன்பத்துள் - இன்பங்கள்பலவினும்—இன்பம்-மி
 குந்தவின்பத்தை - பயக்கும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.
 எ-று. இஃ துன்பத்துட்டின்பம்-மாறுபாடுடையோன் பலரோ

மும் போர்ச்செய்து வலிமை தொலைதலால் பாவர்க்கும் எனிய
வனையிருப்பது. அதனைவினாவிலே தருதலால் - இகலென்று
மெவ்வென்றார். இன்பத்துணைப்பம் - மாறுபாடில்லோன்
பாவரும் நடப்பாகலால் எல்லாப்பயனும்பெற்றிருப்பது. (ச)

இகலெனச் சாய்ந்தொழுக வல்லாணா பாரோ - - - *
மிகலுக்குந் தன்மை பவர். - - - - - ௫.

இ-ள். இகல்-மாறுபாடி (தம்மனத்துத்தோன்றியவிடத்து)
—எதிர்சாய்ந்தொழுகவல்லாணா - (அதனை ஏற்றுக்கொள்ளாம
ல்) சாய்ந்து நடக்கவல்லவனா—மிகலுக்கும் - வெல்லநினைக்கு
ம்—தன்மைபவர் - தன்மைபயனுடையவர்—பாரோ - பாவர்.
எ-று. * மாறுபாட்டை நீங்கி நடத்தல் வேந்தருக்கு எவ்விதத்
தாய்

அச-ஆம், அதி—இகல்.

தாலும் அரிதாகலால் வல்லாணாபென்றும், அவர் பாவர்க்கும்
நடப்பாகலால் அவனா வெல்லநினைப்பவர் பாவரும் இல்லையெ
ன்றும், சொல்லினார். [இவைநான்குபாட்டாலும் மாறுபா
தவர்க்கு வரும் தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (௫)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை - - - *
தவலும் கெடலு நனித்து. - - - - - ௬.

இ-ள். இகலின் - (பிறபோடி) மாறுபடுதலிலே—மிகல்-மி
குதல்—இனிதென்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவன
து—வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை—தவலும் - பிழைபடுதலும்!
—(நனித்து)-சிறிதுபொழுதி லுண்டாம். — கெடலும் முழு
துய்க்கெடுதலும்—நனித்து-சிறிதுபொழுதி லுண்டாம். எ-று.
* மிகுதல்-மேலுமேலு மெழும்பல். இனிதென்பது - தான்
பெல்லுதல் குறித்தல். பிழைபடுதல் - வறுமையாலே துன்பப்

பயிதல். முழுதுங் கெய்தல் - இறத்தல்.—பொருட்கேடும் உயி
ரீக்கேடும் அப்பொழுதே உண்டாகுமென்பதாம். (சு)

மி உண்மேவு மெய்ப்பொருள் காணு ரிகண்மேவு *
மின்னு வறிவினவர். - - - - - எ.

இ-ள். இகண்மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலைபு
டைய—இன்னு - துன்பஞ்செய்கின்ற— அறிவினவர் - அறி
வைபுடையவர்।— மிகண்மேவும் - வெற்றி பொருந்துதலைபு
டைய—மெய்ப்பொருள் - நீறிதுற்பொருளை—காணர் - அ
றியமாட்டார். எ-று. இஃ இன்னுவறிவு-தடக்கும் பிறர்க்கும் தி
யாக உண்டாக்கும் அறிவு.—வெற்றிவழி தீயுறர்க்கு உண்டா
வது காணப்படும் பிரபோசனத்தை யுடையதாதலால் மெய்த்
துவெனப்பட்டது. மாறுபாட்டினாலே அறிவு கலங்குதலால்
காணான்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் மாறுபட்டவர்
க்கு வரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (எ)

இகலிற் கெதிர்தாய்த லாக்கமதனை. - - - - *
மிகலுக்கி னுக்குமாங் கேடு. - - - - அ.

இ-ள். இகலிற் - (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடுதோன்றிய
விடத்து—கெதிர்தாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலைப்பொழிதல்—
ஆக்கம்-(ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம்.—அதனை - அம்மாறுபாட்
டிலே—மிகல்-மிகுதலை—ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவானாயின்
—கேடு-தேயும்—ஊக்குமாம் - (தன்னிடத்துவருதலை) மேற்

||சு-ஆம், அறி—இகல்.

வ்வழியாலும் பகையிலாமை கூடாமைபால் மேலே
பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இகை இவ்விடத்தே
சிறப்புவகையால் விதிக்கின்றாராகலால் இது அதன் பி
ன் வைக்கப்பட்டது.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புகலோம்பா - *
மெலியார்மேல் மேக பகை. - - - - - க.

இ-ள். வலியார்க்கு - (தம்மின்) வலியவர்க்கு — மாறேற்ற
நாய் அள+ஆம், அதி—பகைமாட்சி.

வ-பகையாயெதிர்த்தல் — ஒம்புக - ஒழியக்கடவர். — மெலி
யார்மேல் - டுற்றைமெலியவர்க்கு—பகை - பகையாகுதலை—
ஒம்பா-ஒழியாமல்—மேக - விரும்பக்கடவர். எ-று. ¹ வலி
யாரொன்றவிடத்துத் துணைவலியும் அடங்கலால் மெலியாரொ
ன்றவிடத்துத் துணைவலியில்லாமைபும் கொள்ளப்படும். அ
த்துணைதான் - படைபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைத்துணை
யும், நல்லறிவுண்டமை நீதிவழியொழுகல் முதலாகிய ஒற்று
மைத்துணையும். எனவிரண்டாம். அவ்விரண்டு மில்லாநாவெ
ல்வார்க்கு வலிமை தொலையாமைபால் அவளோரி பகைத்தல்
விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி
பொதுவகையாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

அன்பில ஞன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா - - *
என்பரிபு மேதிலான் றுப்பு. - - - - - உ.

இ-ள். (ஒருவன்.)—அன்பிலன் - (தன்சுற்றத்தார்மேல்) அ
ன்பிலன்.—ஆன்றதுணையிலன்-(அதுவேயன்றி)வலியதுணையி
லன்.—தான்றுவ்வான் - (அதன்மேல்) தான்வலியிலன்.—(அ
ப்படிப்பட்டவன்.)—எதிலான்-(தன்மேல்வந்த) பகைவனது
—துப்பு-வலிமையை—என்பரியும் - எப்படிதொலைப்பான்.

எ.று. ஷ் சூற்றமும் முன்சொல்லப்பட்ட இருவகைத் துணையு
ம் தன்வலியும் இவனாகலால் அவன்மேலே செல்வார்க்கு வலி
வளர்வதல்லாமல் தொல்பாடுதென்பதாம். (உ)

அஞ்சு மறிபா னமைவில னீகலான் - - - - *
தஞ்ச மெளியன் பகைக்கு. - - - - சு.

இ.ஷ்.(ஒருவன்).—அஞ்சும்.(அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு)
அஞ்சுவான்.—அறிபான்.—(அறிவேண்டுமவைகளை) அறிபா
ன்.—அமைவிலன்.—(பிறகோடு) பொருத்தமில்ன்.—ஈகலான்.—
(இவைகளின்மேலும்) பாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடைய
ன்.—(இப்படிப்பட்டவன்.)—பகைக்கு.—தஞ்சமெளிய
ன்.—மிகவெளியலுவான். எ.று. ஷ் தஞ்சமெளியனென்பவை-
ஒருபொருளைக் குறித்துவந்த பலசொல்.—இத்தான்கு குற்ற
முமுடையான் பகையில்லாமலும் அழியுமாகலால் தஞ்சமெளிய
னென்றார். (உ)

நீங்கான்வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும் - - *
யாங்கனும் பார்க்கு மெளிது. - - - - சு.

ஷ்.(ஒருவன்).—வெகுளி.—கோபத்தினின்றும்.—நீங்கா

அஎ-ஶம்,அதி — பகைமாட்சி.

ன். — நிறையிலன்—(அதுவேபன்றித்தா) நிறையுடையவன்வல்
ன்.—(அவன்மேலே செல்லுதல்) — எஞ்ஞான்றும் - எந்நா
ளும்—யாங்கனும் - எவ்விடத்தும் — யார்க்கும் — எளிது.
எ-று. ஸ்ரீ நிறை - மறைபிறரறிபாமை. இவன் கோபகுணமு
டையனாகலாலும், ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவ
ன்மேலே போர்குச் செல்வார்க்குக் காலமும் இடமும் வ
லியும் அறிந்து செல்லுதல் வேண்டியதில்லை யாயிற்று. (ச)

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்*
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது. - - - ௩.

இ-ள். (ஒருவன்) —வழிநோக்கான் - நீதிநூல்க் கல்லா
ன். — வாய்ப்பனசெய்யான் - (அது) விறித்தொழில்களைச்
செய்யான்.—பழிநோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியையப்பா
ரான்.—பண்பிலன் - குணமுடையவன்.—(அவன் படை

மை) — படைவர்க்கு—இனிது. எ-று. ஸ்ரீ பழையோராத்
பாகவழங்கிவருதலால் வழியென்றும், தப்பாது பிரயோசன

ப்படுத்தலால் - வாய்ப்பன வென்றும், இக்குற்றங்களுடையவ
ன் தானே அழிதலால் பற்றார்க்கினிதென்றும், சொல்லினார்.

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான் - *
பேணுமை பேணப் பரிம். - - - ௪.

இ-ள். காணாச்சினத்தான் - (தன்னையும் பிறனையும்) அறி
யாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தையுடையவன்(யாவன்.) — க
ழிபெருங்காமத்தான்—மேலுமேலும் வளராதின்ற மிகுந்தகா
மத்தையுடையவன்(யாவன்.)—பேணுமை - (அவரது) படை
மை?—பேணப்பரிம் - விரும்பிக்கொள்ளப்பரிம். எ-று. ஸ்ரீ
முன் சொல்லப்பட்டவனாகையுடையவரும்படைவாகலாலும், பின்

சொல்லப்பட்டவனுக்குக் காரியம் தோன்றாமையாலும், தாமே அழிவொன்பதுபற்றி - பேருணம்பேணப்படுமென்றார்.

கொடுத்தங் கொளல்வேண்டு மன்ற வறித்திருந்து *
மாணாத செய்வான் பகை. - - -

இ-ள். அறித்திருந்து - (தொழிலைத்) தொடங்கியிருந்து—
மாணாத - (அதற்கு) ஏற்காதவைகளை —செய்வான் - செய்பவ
னது—பகை-பகைமைபய) —கொடுத்தும் - (செல்பொருள்
அழியக்)கொடுத்தாயினும் —.மன்ற-நிச்சயமாக.—கொள்ளல்
காடஉ அள-ஆம், அங்—பகைமடங்கி.

வேண்டும், எ-று. ஐஃ ஏற்காதவை-மெலியவனாயிருந்து துணி
தலும்- வலியவனாயிருந்து தணிதலும், முதலாயின. — அப்
பொழுது அதனாலே செல்பொருள் அழியினும் பின்னே பண
பொருள்களைப் பெறுதற்குச் சந்தேகம் இல்லாமைபால்-
கொடுத்தங் கொளல்வேண்டு மன்றவென்றார். [இவை ஆறு
பாட்டாலும் அது சிறப்புலகையாலே சொல்லப்பட்டது.]

குணனிலனாக் குற்றம் பலவாயின் மாற்றாக் *
குணனிலனா மேமாப் புடைத்து. - - - அ.

இ-ள். (ஒருவன்)—குணனிலனாக் - குணமொன்றுமில்லாக்
—குற்றம்பலவாயின் - (உடைய) குற்றம் பலவாகியவிடத்து
—இணனிலனாக் - (அவன்.) துணையிலாதவனாகும். — (அவ்
விலனாகையே) — மாற்றார்க்கு - (அவன்) பகைவர்க்கு—எ
மாப்புடைத்து-துணையாடுகையையுடைத்து. எ-று. ஐஃ குண
ம்-இஹமாட்சியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை.—குற்றம் - இவ்
வதிகாரத்துள்ளே சொல்லப்பட்டவையும், மற்றும் இப்படி

ப்பட்டவையும் ஆம்.—துணை - சுற்ற நப்புப் பொருள் படை
முதலானவை. — பகைவர்க்கு இவ்வழியால் உண்டாகும் பய
வ்தானே உண்டாமாகலால்-ஏமாப்புடைத்தென்றார். (அ)

செதுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவினா *
வஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின். - - - கூ.

இ-ள். அறிவினா - (நீதியை) அறிதலில்லாத — அஞ்சம்—
பகைவர் - பகைவரை—பெறின் — செதுவார்க்கு- (அவரை)
வெல்வார்க்கு—சேண் - உயர்வுள்ள—இன்பம் - இன்பங்கள் |
—இகவா-நீங்கா. எ-று. ~~நீங்கா~~ உபாயமறிதலும், அறிந்தால் செ
ய்த முடிக்குந்திடமும், இல்லாதவனே பகைவராதல் கூடா
மையால் - பெறினென்றும், அவரை அறிந்து மேற்சென்ற
பொழுதே பகையிலிவாயையும், செவ்வமும், ஒருசேர அடை
தலாலே - சேணுடையின்பமிகவாவென்றும், சொல்லினார். கூ.

கூல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான் - *
மொல்லான் மொல்லா தொனி. - - - - ம.

இ-ள். கல்லான் - (நீதிதூக்கனை) கல்லாதவனோடு—வெகு
ளும் - பகைத்தலால்வரும்—சிறுபொருள் - எளித்பொருளை
- ஸ்லாண் - அடையாதவனை - எஞ்ஞான் என்றும் - எத்தானும்

அவ-ஆம், அது—பகைமூட்டி.

—ஒளி - புகழ்!—ஒவ்வாது - அடையாது. எ-று. இஹொ
ருள் - முயற்சி சிறிதாகிய பொருள். நீதியறியாதனை வெவ்
வதல் எளிதாயிருக்கவும் அதுமாட்டாதனை வெவ்விதம் வ
ரும் புகழ்கூடாதென்பதாம். ஆகவே இச்சிறிய முயற்சியா
லே பெரியபயனடைக வென்றபடியாயிற்று. [இவை மூன்று
பாட்டாலும் அதனாவகிய பயன்சொல்லப்பட்டது.] (ய)

*****

அஅ-ஆம், அதி—பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற்கு
ற்றமும்; முன்னுப்தின்றபகையுள் - தப்பாக்குந்தன்மை
யதும், அயலாக்குந்தன்மையதும், அவைகளிலே செய்
வதும், மற்றைக்களையுந் தன்மையதும், அசனிடத்தே
செய்வனவும், களையும் பருவமும், களையாமற்போனால்
பரிமிழுக்கமும், என்று இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இவை
யெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையின வாகலால் இ
து பகைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

பகையென்னும் பண்டி வதனை யொருவ - - *
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. - - க.

இ-ள். ஒருவன் — பகையென்னும் - பகையென்று சொல்
வப்படும்— பண்டிவதனை - தீமையுண்டாக்குவதனை — நகை
யேயும் - விளையாட்டிடத்தேயாயினும் — வேண்டற்பாற்றன்
று-விரும்புதற்றன்மையையுடையதன்று.— (நீதிநூல்) எ-று.
மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் எவ்வி
தத்தாலும் தீமையே தருதலால் பண்டிவதென்றும், அதனை
விளையாட்டித்து வேண்டினும் கோபமேவினைந்து பெய்
யாமாகலால் - நகையேயுமென்றும், வேண்டாமை பழமை

யோர் துணிவென்றற்கு - நீதிநூல்மேல்வைத்தும், சொல்லி
 னார். நீதிநூல் வருவிக்கப்பட்டது. (க)

வில்லே ருழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க - *
 சொல்லே ருழவர் பகை. . . . . உ

இ-ள். (ஒருவர்) — வில்லே - வில்லை ஏராகவுடைய—உ
 ழவர்—உழவரோடு—பகைகொளினும் — சொல்லே - சொல்
 லை ஏராகவுடைய—உழவர் - உழவரோடு — பகை — கொள்
 னாட்ச அடி—ஆம், அது—பகைத்திறந்தெரிதல்.

ந்க - கொள்ளாதுதொழியக்கடவன். எ - று. சொல் - ஆகு
 பெயராய் நீதிநூலின்மேல் நின்றது. வீரம் ஆலோசனை எ
 ன்கிற ஆற்றல்களுள் வீரமே யுடையவரோடு பகைகொண்
 டால் செய்வருவது நிச்சயமன்று. வந்தாலும் தனக்கேபாம்.
 மற்றை ஆலோசனை யுடையவரோடாகுந் தன் வமிசத்தோர்க்
 கும் தப்பாது வருதலால் - அதுகொள்ளினும் இதுகொள்ளற்
 கெவன்றார். கொளினும் என்கிற உம்மைபால் வில்லேருழவர்
 பகையும் ஆகாமலபெறப்படும். — இரண்டு முடையவரோ
 டு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று (உ)

மூற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப் . . . . *
 பல்லார் பகைகொள்பவன். . . . . ஈ.

இ-ள். தமியனாய்-(தான்) தனியனா யிருந்துகொண்டு — ப
 ல்லார்-பலரோடும்—பகைகொள்பவன் | — ஏழுற்றவரினும்.
 பித்தங்கொண்டவரினும் — ஏழை - அறிவிலம். எ-று. சொல்

லிமை-சுற்றதப்புப்படை முதலானவை இல்லாமை. — மப
 ச்சுத்தால் அய்விருவரும் ஒப்பாராயினும் பித்தங்கொண்ட
 வர் அதனாலே தீங்கடைபாமைபால் தீங்கடைதலுமுடைய இ
 வனை அவரினு மேழையென்றார். — தீங்காவது - துணையுள்ள
 விடத்தும் வெல்லுதல் சந்தேகமாயிருக்க அத்துணையில்லாம
 லும் பன்னோமும்பைகொண்டு அவரால் வேறுவேறு போர்
 செய்யிடத்தும் ஒருமுடிமாகப் போர்செய்யிடத்தும். அழி
 த்தேயிடுதல். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பைகொள்ளு
 தற்குற்றம் பொதுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப்பட்டது.]

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்*
 நகைமைக்கட் பங்கிற்றுலகு. - - - - ச.

இ - ள். பகை - பகையை. — நட்பாக்கொண்டொழுகும் -
 (வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச்செய்
 துகொண்டுநடக்கும் — பண்புடையாளன் - இயல்புப்படை
 ய அரசனது. — தகைமைக்கண் - பெருமைபுள்ளே — உலகு - உ
 லகம். — தங்கிற்று. ஏ-ற. வேறுபடுத்தல். பகை திகையினி
 ள்குதல். ஒழுக்கல் - நீதிவழிநடத்தல். பெருமை - பெருநம்ப
 டை. என்னிதவிருவகை ஆற்றல். அதன்வழியதாதற்கு என்றும்
 வேறுபாடிவாமைபால் அத்துணிவுபற்றி - தங்கிற்றென்றார்.

அஅ. ஆம். அதி — பகைத்திறத்தெரிதல். காவடு

தூண்டனை யின்றாற் பகையிரண்டாற் குறொருவ *
 னின்றனைபாக் கொள்கவற்றி னென்று. - இ.

இ-ள். தன் றுண் - தனக்கு உதவுந் துணையோவெனில்—
இன்று-இவ்வ. —பகை - (நலிவுசெய்யும்) பகையோவெனில்
—இரண்டு. —(இப்படியிருக்கிறபோது)—தானொருவன் - ஒ
ருவனாகியதான்— அவற்றின் - அப்பகையிரண்டனாள் — ஒன்
று - (பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை—இன்றுணையா - அப்போ
ததக்கு)இனியதுணையாக — கொள்க - (செய்து)கொள்ளக்க
டவன். எ-று. ஐந்தி பொருந்தியதாவது - மற்றதை வெல்லுதற்

கு ஏற்றது—அப்பொழுது-அவ்வெல்லும்பொழுது.—வேறு
பாடில்லாமல் செய்துகொள்கவென்றற்கு-யின் றுணையாகவெ
ன்றார். ஆவிரண்டும் - அகை. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் ந
ட்பாக்கற் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.] (6)

தேறினுந் தேரு விடினு மழிவின்கட் - *
தேருள் பகாஅன் விடல். - - - எ.

இ-ள். (பகைவன்)—தேறினும் - (முன்) தெளிந்தானாயி
னும்—தேருவிடினும் - தெளிந்திலனாயினும்—அழிவின்க
ண் - (தனக்குப் புறத்தொருதொழிலால்) தாழ்வுவந்தவிடத்து
—தேருள் - கூடானாகியும்—பகான் - நீங்கானாகியும் — விட
ல் - (நயவே) விட்டுவைக்கக்கடவன். எ-று. ஐந்தி முன் தெளிந்
தானாயினும் அப்போது கூடாதொழிக வென்றது - உள்ளா
ய்நின்ற கெடுத்தனோக்கி. — தெளிந்திலனாயினும் அப்போ
து நீங்காதொழிகவென்றது- அவ்வழிவிற்குத் துணையாதனோ
க்கி. [இதனால் அயலாக்குந் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.]

நோவற்க நொத்த தரியர்க்கு மேவற்க - *
மென்மை பகைவ ரகத்து. - - - எ.

இ-ள். நொந்தது - நொந்ததனை—அறியார்க்கு - (தாமா
க) அறியாத நப்பினர்க்கு—நோவற்க-(தன்) குறுவுசொல்லா
திருக்கக்கடவன்.—மென்மை - வலியில்லாமையை—பகைவா
ரகத்து (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து—மேயற்
க-மேலிட்டுக்கொள்ளாதிருக்கக்கடவன். எ - று. இஃ பகைவரி
டத்தே செய்யலாகாதது சொல்லவந்தவர் - நப்பினரிடத்தே
செய்யலாகாததும் உடன்கொல்லினார். [இதனால் அவ்விரு
வருகவிடத்தும் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] ..... (௭)

நா.உ. அ.அ.குடி, அ.அ.—பக்கத்திற்குநெரிதல்.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்பு மாயும் - *
பகைவர்க்கு பட்ட செருக்கு. - - - அ.

இ-ள். வகையறிந்து - (தான் தொழில்செய்யும்) வகையை
அறிந்து—தற்செய்து - (அதுமுடித்ததற்குளற்பத்) தன்னைப்
பெருக்கி - தற்காப்பு - (மறநி அடையாமல்) தன்னைக்காக்க
வே—பகைவர்கண் - (தன்) பகைவரிடத்து—பட்ட-உண்டாவி
ய—செருக்கு-களிப்பு—மாயும். செகும். எ-று. இஃ வகை-வ
லியவனாய் தான் நேரோ போர்செய்விதமும், மெலியவனாய் வ
ளவிலே போர்விலத்கும் விதமும், முதலானவை.—பெருக்க
ல்-பொருள் படைகளாலே பெருக்கச்செய்தல்—களிப்பு - இ
வ்வழியால் வெல்வோ மெல்மெண்ணி மகிழ்த்திருத்தல். இவ்
விதமாகத் தறித்து தாமே அடங்குவமொன்பதாம். [இதனால்
தாயுத தன்மை பதனிடத்துச் செட்வன சொல்லப்பட்டன.]

இளைதாக முண்டரங்கொள்க களைபுறர் - - *
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து. - - - கூ.

இ-ள், முண்டரம் - (கோயவேண்டியதாகிய) முன்னுமாத்
தை—இனாதாக - இனதாகிய நிலையிலே — கொல்க - கண்
பக்கடவர்.—(அல்லாமல்)—காழ்த்தவிடத்து - முதிர்ந்தநிலை
யிலு—(கோயத்தொடங்கினால்) — கணபுநர் - கணபயரது—
ஸக-ஸகையு—கொல்லும் - (அதுதானே) கணபும். எ-று. ஸ்ரீ
(கோயப்பரிவதாகிய தம்புநகரை அது மெலிதாகிய காலத்
தே கனாக அப்படிசெய்யாமல் வலிதாய காலத்திலே கண
யத்தொடங்கினால் தம்மை அப்பகைதானே கணபுமென்ப
து நோன்ற நின்றுமையால் இது பிரிது மொழிதலையி).
[இதனாற் கணபுடி பருவம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உயிர்ப்பவளரவுவர் முன்றிசுயிர்ப்பவர் - *
செழுமல் சிறைத்தலா தார் - - - ய.

இ-ள், செயிர்ப்பவர் - (தம்மோடு) பணைப்பவரது—செம்
ழுல்-தருக்கை—(செயிக்கவாயிருக்க) — சிறைத்தலாதார் - (இ
கழ்ச்சியால்) தெயிக்காதவரவர் | — உயிர்ப்ப - (பின்) முச்சு
விழிமாதிரித்திற்குடி—மன்ற - நிச்சயமாக—உசரல்வர்-இ
ருக்கின்றவரவுவர் எ-று. ஸ்ரீ அவர் வலியவராய்த் தம்மைத்
தக்கதல் நிச்சயமாகவால் இறத்தாரோ பாவமென்பதாம். [இத
னால் கணபாவழிப்படலும் இருக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

*****இ-ஊ-ஊ*****
அக-ஆம், ௨௩ - உப்பகை, காஉல

அதாவது - புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய் நிற்கும்பகை. இதுவும் கணபப்பரிவதிலே சேர்த்ததாகலால் பகைத்திறம் தெரிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நிழனீரு மின்னாது வின்னா தமரீந்ரு - - - *
மின்னுவா மின்னா செயின். - - - க.

இ-ள், (ஒருவனுக்கு) — நிழனீரும் - (அனுபவிக்கப்படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும் — இன்னாது - (முன் இன்பஞ்செய்வனவாயினும்பின்) ஐயச்செய்யுமவை | — இன்னா - இனியனவல்லவாம். — (அதுபோல்) — தமரீந்ரு - (தழுவுவென்றிவனவாகிய) தம்மவரியல்புகளும் | — இன்னாசெயின் - (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) துன்பஞ் செய்யுமவை | — இன்னாவாம் - இனியனவல்லவாம், எ-று. நோய் பெருங்கால்-பெருவயிறுமுதலானவை. — தமனொன்றதனால் - உட்பகையாதற்குரிய ஞானிகளெனவறிக. இன்னாசெயல் - முன்வெளிப்படாதிருந்து துணைபெற்றவழி கெடுத்தல், (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக - - *
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு, - - - உ.

இ-ள், வாள்போல் - வாள்போலே (வெட்டிவோமென்று வெளிப்பட்டுநிற்கும்) — பகைவரை? — அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கடவர். — (அப்படிநில்லாமல்) — கேள்போல் - உறவினர்போலே (மறைத்துநிற்கும்) — பகைவர் - பகைநரது — தொடர்பு-நட்பை? — அஞ்சக, எ-று. முன்னே அறிந்து காக்கப்படுதலால் - அஞ்சற்கவென்று, அப்படி அறியவும்

காக்கவுங் கூடாமையால் கெழிதல் திச்சயமென்பது பற்றி-
அஞ்சுகவென்றும், சொல்லினார், — பின் செய்யும் பகையி-
னும கொடிதாக்கலாலும், காக்கும்காலம் அதுவாகலாலும், அ-
ஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர் தப்பாயிற்று. [இவை இங்-
னையிப்பாட்டாலும் உப்பகையாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது,

உப்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலவிடத்து - *
மப்பகையின் மரணத் தெறும், - - - - - ரு.

இ-ள். உப்பகை - உப்பகையாயினோரை — அஞ்சி—த்தற்
காக்க-தன்னைக்காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர், — (அப்பி

அக-ஆம், அநி—உப்பகை,

நடவாதபோது) — உலவிடத்து - (தனக்கு) ஓர் தளர்ச்சிவ-
ந்தவிடத்து — மப்பகையின் - (குபவன்) மட்கலத்தை அறக்கு-
ம் ஆபுதம்போல் — மாண - தப்பாமல் — தெறும் - (அவர்) கெ-
டுப்பர். எ-று. ஐஃ காத்தல் - அவரணையாமலும், அவருக்கு உ-
டம்படாமலும், பரிசுரித்தல். பகைமை தோன்றாமல் உள்-
ளாயிருந்தே கீழறுத்தலால் கெழிதல் தப்பாதென்பதாம், (ரு)

மனமானு வுப்பகை தோன்றி னினமானு - - - *
வேதம் பலவுந் தரும், - - - - - ரு.

இ-ள். மனமானு - (புறந்திருந்தியது போன்று) அகத்திரு-
ந்தாத — உப்பகை — தோன்றின் - (அசனாக்கு) உண்டா-
மாயின் — (அது) — இனமானு — சுற்றம் வசப்படாமலுக்கு
எதுவாகிய — ஏதம்பலவும் - குற்றம்பலவும் — தரும் - (அவ-
னுக்குத்) தரும். எ-று. ஐஃ அவை - சுற்றத்தாரை உள்ளாய் நி-
ன்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவிடத்தே
நான் தோற்றமாயும், பின் அவைகளால் விளைவனவும், ஆம். ரு

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையாஃ
 னேதம் பலவுந் தரும். - - - - - இ.

இ - ள். உறன்முறையான் - (புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்
 மையோடுகூடிய - உட்பகை - தோன்றின் - (அரசனுக்கு)
 உண்டாயின் - (அது) - இறன்முறையான் - இறத்தன்மு
 றைமையோடுகூடிய - ஏதம்பலவும் - குற்றம் பலவற்றையு
 ம் - தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. ❀ அவை-பு
 றப்பகைக்குத் துணையாய்நின்றே அது தோன்றாமல் கொல்
 லுமை முதலாகிய வஞ்சனைசெய்தலும், மந்திரிகண் முதலாகி
 ய அங்கங்களைத் தேய்த்தலும், முதலானவை. (இ)

ஒன்றாமை பொன்றியார் சட்படி. னெஞ்ஞான்றும் ❀
 பொன்றாமை பொன்ற லரிது. - - - - - கூ.

இ - ள். ஒன்றாமை - பகைமை - ஒன்றியார்கண் (தனக்கு)
 உள்ளாயினுரிடத்து - படிண் - உண்டாகுமாயின் - பொன்
 ராமை - இறவாமை - ஒன்றல் - (அரசனுக்குக்கூடுதல்) - எஞ்
 ஞான்றும் - எந்தாளும் - அரிது. எ-று. ❀ பொருள்பட்டமு
 தலாகிய உறுப்புக்களாலே பெரியதாகிய காலத்து மென்ற
 ற்கு - எஞ்ஞான்றமென்றார். [இவை நான்குபாட்டாலும் அ
 நீரால் தனக்கு வரும் தீங்குசொல்லப்பட்டது.] (கூ)

அக-ஆம், அநி-உப்பகை.

காஉஉ

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடனுங் கூடாதே ❀
 யுட்பகை யுற்ற குடி. - - - - - எ.

இ-ள். செப்பின் - செப்பினது — புணர்ச்சியொல் — கூடும். (புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடினாராயினும் — உப்பை — உற்ற - உண்டாகிய — குடி - குடியிலுள்ளார் | — கூடாதே - (அகத்தேதம்முட்) கூடாதினாறு. இஃதென்பின் புணர்ச்சி - செப்பு மேன்மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. — அவர் உப்பையால் மணம் வேறுபட்டமைபால் புறப்படை பெற்றவிடத்தே வேறுவேறாவொன்பதாம். (எ)

அரம்பொருத பொன் போலத் தேயுமாம் பொருது உப்பை யுற்ற குடி. - - - - - அ.

இ-ள். (முல்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) — உப்பை யுற்ற குடி — அரம்பொருத - அரத்தினாலே தேக்கப்பட்ட — பொன்போல - இரும்புபோல — பொருது - (அகனாலே) தேய்க்கப்பட்டி — உரம் - வலிமை — தேயும். எ-று. இஃதென்பின் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்ல மெல்லப் பரிசுயித்தலால் வலிமைதேய்ந்து விடுமென்பதாம். [இவை இரண்டும் பாட்டாலும் அவன்குடிக்குவரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.]

எட்டக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு - - - - - *
முப்பை யுள்ளதாங் கேடு. - - - - - கூ.

இ-ள். உப்பை - (அரசனது) உப்பை — (அவன்பெருமையைநோக்கி) — எட்டகவன்ன - என்னின் பிள்ளையொத்த — சிறுமைத்தேயாயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும் — கேடு - (அப்பெருமையெல்லாம் அழியவரும்) கேடு — உள்ளதாம். (அத)னகத்ததாம். எ-று. இஃதென்பின் மிகவும் பெரிய கேட்டிக்கு எல்லாவருமளவும் மிகவுஞ் சிறிய உப்பை உள்ளே அடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டி நிற்குமென்பதாம். [இதனாலது சிறிதென்று இவழப்பாடுதென்பது சொல்லப்பட்டது.]

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்ச்சை குடங்கருட் - *
பாம்போ டேனாறத் தற்று. - ட.

இ-ள். உடம்பாழலாதவர் - மனப்பொருத்த மில்லாதவ
ரோடு—வாழ்க்கை—(ஒருவன்) உழவாழும்வாழ்வு—சூட்சு
மன் - ஒருசூழலையினுள்ளே—பாம்போடு—உறுததைத்தம்

சுரு
அக-ஆதி-உப்பை.

அ-கடிவாழ்ந்தாற்போலும், எ - று. இச்செயுமைபாற்
ம் பழக்கத்தாலும் பாம்பினாலே கடிக்கப்படுதல் நிச்சயமா
ம் ஆகவே அவ்வமைபால் அவனுயிர்க்கு முடிவுவருதல் நிச்
சயமென்பது பெற்றும். [இதனாலே கண்ணோட்டஞ்செய்யா
தவனாக்கடியக்கடவெனப்பது சொல்லப்பட்டது.] (10)

[illegible]

கய-ஆம், அதி—பெரியாணாப்பிழையாமை.
அஃதாவது - பெரியராயினுணர் அடிமதித்து நடவாமை
இரட்டிற் றொழிதலாலே பெரியாரொன்பது வலிமை
யினாலே பெரியராகிய வேந்தர்மேலும், தவத்தினாலே
பெரியராகிய முனிவர்மேலும், நின்றது. மேற்கொல்
லாமல் குறைந்து நின்றதாகலால் இது குரோதத்தால்
வருமவைகளாது முடிவில் வைக்கப்பட்டது.

அத்துவா சாற்ற-லிகழாமை போற்றுவார் - ஐ
போற்றலு ளெல்லாத் தலை. - - - - க.

இ - ள். ஆற்றவார் - (அறித்துக்கொள்ளப்பட்டவை பாவு
ம் முடிச்ச) வல்லாருடைய — ஆற்றல் - வல்லமைகளை — இக்
நாமை - அவமதிப்பாமை — போற்றவார் - (தம்மிடத்துத் தீய

சுவாராமன்) கூப்பவருடைய — போற்றலுளெல்லாம் - காவ
ல்களுக்குளெல்லாம் — தலை - மிகுத்தது. எ-று. இஃ ஆற்றலென்

பது-பெருமை அறிவு முயற்சி என்கிற மூன்றின் மேலும் நி
ன்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே தம்மைக் கணையவல்லாரொன்பது
தோன்ற - ஆற்றுவாரென்றும், அரண்படை பொரு ணட்புமு
தலாகிய மற்றைக் காவல்கள் அவரால் அழியுமாகலால் அவ்வி
கழாமைபை - தலைமைபானகாவலென்றும், சொல்லினார். [இ
தனாலே பொதுவகையால் அவ்விருவகைப் பெரியோர்க்கும்
பிழைசெய்யாமைபது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (க)

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராம் *
பேரா விழிம்பை தரும், - - - - உ.

இ-ள். (வேந்தர்) பெரியாரை - (வலிமைகளாலே) பெரிய
ராயினரை—பேணுது - தன்குமதிபாமல் (அவமதித்து)—ஒ
ழுதின்-நடப்பாராயின்— (அந்நடக்கையானது) — பெரியா
ரால் - அப்பெரியரால்— பேரவிழிம்பை - (எந்தாளும்) நீங்

கூய-ஆம், அதி—பெரியாரைப்பிழையாமை.

காததுன்பங்களை?—தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும் எ-று.
 இஃது அத்துன்பங்களாவன. இருமையிலும் ஓயாமல் வருகிறமு
 வகைத் துன்பங்களுமாம். அவையெல்லாம் தாமே செய்து
 கொள்ளுகின்றவையென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தையே வினைமு
 தலாக்கியும், பெரியாகாக் கருவியாக்வும், சொல்லினார்.
 [பொதுவாகையால் அவர்க்குப் பிழைசெயற் சூற்றம் இஃது
 ற்சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்புவகையாற் சொல்லுவர். உ

கெடல்வேண்டிற் கேளாதுசெய்க வடல்வேண்டி*

இற்று பவர்க ணிருக்கு. - - - - - க.

இ-ள். அடல்வேண்டின் - (வேற்றுவேந்தனாக்) கொல்லு
 தல்வேண்டியபிடத்து — ஆற்றப்பவர்கண் (அதனை அப்பொ
 முதே) செய்யவல்லவேந்தரிடத்து—இழுக்கு - பிழையை?—
 கெடல்வேண்டின் - (தான்) கெடுதல் வேண்டினானாயின்—கே
 ளாது - (நீதிதூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல்—செ
 ய்க- (ஒருவன்) செய்க்கடவன். எ-று. இஃது நீதிதூல் அசெய
 லாகாதென்று சொல்லுதலாலே-கேளாதென்றார். (க)

கூடற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்ற லாற்றுவார்க் *

காற்றாதா ரின்னா செயல். - - - - - ச.

இ-ள். ஆற்றுவார்க்கு - முடிவகையாற்றவ்முடையவர்க்கு—
 ஆற்றாதார் - அவ்வாற்றவில்லாதவர்— இன்னா - இன்னாவகை
 யை—செயல்-(முற்பட்டிச்) செய்தல்—கூற்றத்தை - (தானே
 யும்வருந்தன்மையனாகிய) கூற்றுவனை—கையால் - (அதற்குமு
 ன்னே)கைகாட்டி—விளித்தற்று - அழைத்தாலொக்கும். எ-
 று. இஃது ஆல்-அசை. மகையாலழைத்தல்-இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. த-
 மேயும் உயிரிழுதலானவைகளைக் கொள்ளுதற் குரியவனா அ
 தற்குமுன்னே வினாந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள்வாருக்
 கு மரணம் திடமாகவும் சமீபமாகவும் வருமென்பது சொல்

லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் வேந்தர்க்குப் பிழை
செய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

யாண்மிச்சென் நியாண்டு முளராகாச் வெந்துப்பின் *
வேந்து செறப்பட்டவர். - - - - -

இ-ள். வெந்துப்பின் - வெவ்விதாகிய வலிமையையுடைய
—வேந்து- வேந்தனால் — செறப்பட்டவர் - கோபிக்கப்பட்ட
புறவர்] — யாண்மிச்சென்று - (அவனைத்தப்பி) எங்கெங்கு

க்காக உ - கூடி-ஆம், அதி—பெரியாணாப்பிழையாமை.

ய்(உராவார்.)—யாண்மும் - எவ்விடத்தும்—உராவார். எ-
று. நீர் வெவ்வித வலியுடைய அரசனானாலே அவனது நில
ம்விட்டுப் போனவர்க்கு இடங் கொடுப்பாரில்லை உராவா
ல் இவர் இனி ஆகான்பது நோக்கி அவனோடு நட்புக்
கொள்ளுதற்பொருட்டும், தாமே வந்து அடைந்த அவருடை
மையை அபகரித்தற்பொருட்டும், கொல்லுவர் அன்றெனின்
உடனே அழிவொன்பனநோக்கி - யாண்மிச் சென்றியாண்டு
முளராகான்றார். [இதனால் குற்றமுடையார் அருமையு
டைய அரண்மனைக்கு முய்யான்பது சொல்லப்பட்டது.]

எரியாற் கடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார் - *
பெரியார்ப் பிழைத் தொழுது வார். - - - - -

இ-ள். (காட்டிடைச் சென்றனெருவன்) — எரியால்-(அ
வ்விடத்துத்) தீயால்—கடப்படினும்—உய்வு - (ஒருவழியா
ல்) உயிர்பிழைத்தல்]—உண்டாம்-கூடும்.—பெரியார் - (தவ
த்தாம்) பெரியார்க்கு — பிழைத்தொழுதுவார் - பிழைசெய்
துதடப்பவர் | — உய்யார் - (எவ்வழியாலும்) உயிர்பிழையா
ர். எ-று. நீ முன் உடம்பைப் பற்றி அதுவழியாக உயிர்
மேலே செல்லுதலால் நனிலே உய்யவுங்கூடும் அருந்தவர்

கோபம் அப்படிப்பட்டதல்லாமல் தான் நிற்பது கண்மாய்
அதற்குள் யாவர்க்கும் காத்தல் அரிதாகலின் அது கூடாதாக
லால் அதற்கு ஏதுவாகிய பிழை செய்யற்கவென்பதாம். (சு)

வகைமாண்ட வாழ்ச்சையும் வான் பொருளு டென்றத்
தகைமாண்ட தக்கார் செநின். - - - எ.

இ-ள். தகை - (சாபானுக்கிரகங்களுக்கு ஏதுவாகிய) பெ
ருமையால்—மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட—தக்கார் - அருந்
தவர்—செநின் - (அரசனைக்) கோபிப்பாராயின்—வகை - அ
ங்கங்களால்—மாண்ட - அழகுபெற்ற — வாழ்ச்சையும் - (அ
வ) னரசாட்சியும்— வான் பொருளும் - (சம்பாதித்துவைத்

த)பெரும்பொருளும்—என்னும்—என்பட்டினிடும். எ-று. இஃ
அங்கம்-அருமச்சு நாடு அரசன் படை எனவிலை. செந்நெ
ன்பது அவர் கோபியாமைதோன்ற நின்றது. பின்வருமவை
களுக்கும் இது ஒக்கும்- அரசன் தன் செல்வக்களிப்பால் அ
ருந்தவரிடத்துப் பிழை செய்வானாயின் அச்செல்வம் அவர்
கோபத்தினால் ஒருகணத்துள்ளே வெந்துவிடு மென்பதாம்.

மீ-ஆம், அஃ—பெரியானாப்பிழைப்பாமை. காரகம்

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு +
நின்றனனார் மாய்வர் நிலத்து. - - அ.

இ-ள். குன்றன்னார் - மலையையொக்கும்ருந்தவர் — குன்
ற-கெட—மதிப்பின - நினைப்பாராயின் — நிலத்து-இந்நிலத்

市 華 泰 米 業 有 限 公 司 華 泰 米 業 有 限 公 司 華 泰 米 業 有 限 公 司

கக-ஆம்,அதி — பெண்வழிச்சேறல்.
இனிக்காமத்தால் வருபவை நேரோபகையல்ல வாயிற்று
அச

கக-ஆம்,அதி—பெண்வழிச்சேறல்.

ம் பெருக்கஞ்சிறைத்தல் அழிவைத்தருதல் என்கிறதொ
ழிக்களாலே பகையோடு ஒத்தலால் அனைவரைப் பகை
ப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே

பெண்வழிச்சேறல் சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது - தன்வழிநடத்தற்கு உரியவளாகிய மனை
வள் வழியே தான் நடத்தல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்*
வேண்டாப் பொருளு மது. - - - - க.

இ-ள். மனைவிழைவார் - (இன்பங்காசனமாகத்) தம்மனை

யானேவிரும்பி அவள்வழிதடப்பவர் | — மாண்புபன் - (தமக் கு) இனியதுணையாகிய அறத்தை — எய்தார் - அடையார். — வினையிழைவர் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர் — வேண்டாப்பொருளும் - (அதற்கு விரோதமென்று) இசையும் பொருளும் | — அது - அவ்விற்பம். எ-று. நீர் அவ்விற்பம் - அவளது தன்மையராதற்கு ஏதுவானவிற்பம். அது அவளாலே பயனாகிய அறத்திலும் அவ்வறத்திற்கும் தன் னதிகாரத்திற்கும் ஏதுவாகிய பொருளிலும் அவரைச் செல்லவிடாமை பால்-விடப்படுந் தன்மையதென்பதாம். (க)

பேறுது பெண்விழைவா னாகம் பெரியதோர் *

நானாக நானுத்தரும். - - - - உ.

இ-ள். பேறுது - (தன்னுண்மையை) விரும்பாமல் — பெண்விழைவான் - (மனையவளது) பெண்மையை விரும்புவோனது — ஆக்கம் - செல்வம் | — (வீடுவிலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்) — பெரியதோர்நான் — ஆக - உண்டாக — நானு - நானுதலை — தரும் - (தனக்கும்) கொடுக்கும். எ-று. நீர் படைக்கும் வலிமையிலானவின் அச்செல்வத்தால் கொடுத்தலும் அ

துபவித்தலும் முதலாகிய படன்கொள்வான் அவளாகலால் அவ்வாண்மைச்செய்தாக அவளிடத்ததாயிற்றென்று ஆண்பாலா

ர் யாவரும் நாண அதனாலே தன்னுண்மையில்லாமை அறிந்து பின்னே தானும் நானுவனென்பதுநோக்கி - பெரியதோ

ர் நானாக நானுத்தருமென்றார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் அவனை விழைதற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

இவ்வாங்கட் தாழ்த்த வியப்பின்மை பெஞ்ஞான்று *
நல்லாரு னானுத் தரும். - - - - - க.

இ-ள். (ஒருவன்)—இவ்வாங்கண் - இவ்வாளிடத்து —தாம்

கக-ஆம், அந்—பெண்வழிச்சேறல். காகுகி

நீதவியப்பின்மை - தாழ்த்தற்கு ஏதவாகிய அச்சம் | — நல்லா
ருள் - (அவ்வச்சயில்லாத) நல்லாளிடத்துச் (செவ்வங்கால்) —
நாணு - நாணுதலை? — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும் — தரும்
(அவனுக்குக்) கொடுக்கும். எ-று. இஃ அவள் தனக்கு அஞ்சி
நடத்தல் இயல்பாகலால் அவளுக்கு அஞ்சதல் இயல்பில்லா
மைபாயிற்று. அப்படி அஞ்சி நடத்தலால் அவளை நியமிப்பா

ரீ இவ்வியாம். ஆகவே எல்லாக்குற்றங்களும் வினையுமென்ப
துதோக்கி-எஞ்ஞான்றுநாணுத்தருமென்றார். (க)

மணியானை யஞ்சு மறுமையிலாளன் - - - - *

வினையாண்மை வீடுறய்த லின் னு. - - - - -

இ-ள். மணியானை - (தன்) மணியானை — அஞ்சும் - அஞ்சித்
டக்கின்ற — மறுமையிலாளன் - மறுமைப்பட்டபலில்லாதவனு
க்கு—வினையாண்மை - தொழிலையாளுத்தன்மை | (உண்டாவி
யவழியும்) — வீடுறய்தலின் னு - (நல்லோராலே) கொண்டா
டப்படாது. எ-று. இஃ இவ்வுறஞ் செய்தற்குரிய நன்மை இவ்
லாண்மையால்-மறுமையிலாளனென்றும், தொழிலையாளுத்தன்
மை தனது புருஷித்தன்மை யில்லாத அவனால் முடிவுட்போகா
மைபால்-வீடுறய்தலின்றென்றும், சொல்லினார். (ச)

இவ்வானை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ் ஞான்று - *
நல்லார்க்கு நல்ல செயல். - - - - - இ.

இ-ள். இலவாணபஞ்சவான் - (தன்) மனையாண அஞ்சுவோ
ன் - (தான்) தேடியபொருளையாயினும் - நல்லார்க்கு -
நல்லசெயல் - (அப்பொருளாலே) நல்லவைகள் செய்தற்கு -
என்றான். ஏன் - எந்தானும் - அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்பன். எ-று.
மற்று-அசைநிலை. - நல்லார் - அருந்தவர் சான்றோர் தாய்த
ந்தைகள்முதலாயினோரும், விருந்தினரும், ஆம். - நல்லனசெ

ய்தல் - அவருக்கு வேண்டுமவைகளைக் கொடுத்தல். அது செய்
பவேண்டுநாங்களிலுமென்றற்கு - எஞ்ஞான்றமென்றார். (௫)

இமையாரின் வாழினும் பாடினரே யில்லா *
எமையார்தோ ளஞ்சு பவர். - - - - - கா.

இ-ள். இல்லாள் - (தம்) மில்லாளுடைய - அமையார்தோ
ள் - வேப்போ லுந்தோளுக்கு - அஞ்சுபவர் ! - இமையாரி

ன் - (விரத்தாலே சுவர்க்கமடைந்த) தேவர்போல் - வாழினு
ம் - (இவ்வுலகத்தி) வாழ்ந்தாராயினும் - பாடினரே - ஆன்மை

பாடினார். - - - - - ஆம். - அது - பெண்வழிச்சேறல்.

யில். எ - று. தேவர்பேரல் வர்த்தலாவது - பதைத்தவர்தர். தோன்கனையெல்லாம் வெல்லுதலால் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அதுகடாமைப்பால் வாழினுமென்றார். அமையார் தோளென அஞ்சுதற் காரணத்தது எளிமை சொல்லியபடி. வீரரது தோன்கனை வென்றாராயினும் இல்லாளுது தோன்கனை அஞ்சுவோர் ஆண்மையிலொன்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அவனை அஞ்சுதற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னுடைப் * பெண்ணே பெருமை புடைத்து. - - - எ.

இ - ள். பெண் - இல்லாளுது - எவல் - எவற்றொழுகை - செய் தொழுகும் - (நாணயில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது - ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையைச் காட்டிலும் - நானுடை - நாணத்தையுடைய - பெண்ணே - (அவள்) பெண்டன்மையே - பெருமை - மேம்பாட்டை - உடைத்து. எ - று. தேவர்பேரல் நானுடைப் பெண்ணென அதிகமாகச் சொல்லியது - அவளேவல் செய்வோனது நாணில்லாமை முடித்தற்காதலால் - அது வருவிக்கப்பட்டது. - எவல் செய்வித்துக் கொள்ளுதற்சிறப்புத்தோன்ற - பெண்ணே எனப்பிரித்தார் (எ)

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றாற்றார் நன்னுதலாட் * பெட்டாங் கொழுகு பவர். - - - - - அ.

இ - ள். (தாம் வேண்டியபடியன்றி) - நன்னுதலாட் - (தம்) மனையாள் - பெட்டாங்கு - வேண்டியபடி - ஒழுகுபவர் - நடப்பவர் - நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது - குறை - குறையை - முடியார். - (அதுவல்லாமலும்) - நன்று - (மறுமைக்குத் துணையாகிய) அறத்தையும் - ஆற்றார் - செய்யமாட்டார். எ - று. தேவர்பேரல் நன்னுதலா ளென்பதனை அமையார் தோளென்றதுபோற் கொள்க. அவள் தானே

அறித்து எவ்வதனும் பொருள் கொடுத்ததும், கூடாமையால் இருமைக்கும் வேண்டியவை செய்யமாட்டா என்பதாம். (அ)

அறவினையும் மான்ற பொருளும் பிறவினையும் - *
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில். - - - க.

இ - ள். அறவினையும் - அறச்செயலும் | — ஆன்றபொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும் | — பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறுகிய இன்பச் செயல்களும்]

கக - ஆம், அதி—பெண்வழிச்சேறல்.

பெண்ணேவல் - (தம்) மனைபாளேவல் -- செய்வார்க ண் — இல்-உண்டாகா. எ-று. **இ** இன்பச்செயல்களுக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்களை முன்னே ஒழிந்தார்க்கு தலைமை அவளிடத்திருத்தலால் பின் அச்செயல்களும் இவ்வென்பது தோன்ற - அவைகளைப்பிரித்துச் சொல்லினார். [இவைமூன்று புட்டாலும் அவளேவல்செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டன.]

எண்ணேந்த நெஞ்சத் திடைனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும் *
பெண்ணேந்தாம் பேதைமை யில். - - - ய.

இ - ள். எண்ணேந்த - (கரும) வாலோசனையிலே சென்ற — நெஞ்சத்து - மனத்தையும்—இடன் - (அசனுவாகிய) செல்வத்தையும் — உடையார்க்கு — பெண்ணேந்தாம் - மனைபாளைச் சேர்தலால் வினையும்—பேதைமை | — எஞ்ஞான்றும் - எககாவத்தும் — இல் உண்டாகாது. எ-று. **இ** இவ்வாமைக்காவத்து மென்றற்கு - எஞ்ஞான்று மென்றார். அப்பேதைமையாவது - மேற்சொல்லிய - விழைதல் அஞ்சல் எவல்செய்தல் என்கிற மூன்றற்கும் காரணமாகியது. [எதிர்மறை முகத்தால் அம்மூன்றும் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன.]

கஉ-ஆம்.அதி—வனாவின்மகளிர்.

அஃதாவது - தந்நலம் விலுகொடுப்பவர் யாவர்க்கும்
விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதார் எங்கிற வனா
வில்லாதமகளிரது இயல்பு. ஆதலால் தமக்குரிய மகளி
ரால் வருங்குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா*
ரின்கொ விழுக்குந் தரும். - - - - -

இ-ள். அன்பின்விழையார் - (ஒருவனை) அன்புபற்றியினும்
பாராதி—பொருள்விழையும் - பொருள்பற்றியினும்பும் — ஆ

ய்தொடியார் - மகளிர் — இன்கொல் - (அதுவைவருமளவும்
அன்புபற்றி விரும்பினாராகச் சொல்லும்) இனியகொல் —
இழுக்கு.இன்னுமையை — (அவனுக்குத்)—தரும் எ-று.
ஆய்தொடி - ஆராய்த்தவனாயல், — ஆய்தொடி - இன்கொல் -
என்றதனால் அவர்மயக்குஞ் சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அ

அதி

நாகாடி கஉ-ஆம், அதி—வனாவின்மகளிர்.

க்சொல் அப்பொழுது இனிதுபோன்று பின் வறுமையை
உண்டாக்கலால் அது கொள்ளலாகாதென்பதாம். (க)

பயன்றுக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர் *
ராவிடல். - - - - - உ.

இ-ள். பயன் தூக்கி-(ஒருவனுக்கு உள்ள) பொருளை அளந்
தறிந்து — பண்புரைக்கும் - (அது கிடைக்குமளவும்) தம
துகுணமுடைமை சொல்லும் — பண்பின்மகளிர் - சூணமில்
லாத மகளிரது — நயன் தூக்கி - நடக்கைவழியை ஆராய்ந்த
றிந்து—நள்ளா-(அவரைப்) பொருந்தாமல்— விடல் - விட
க்கடவர். எ - று. ^{நீ}பண்பு சொல்லில்லது அவரிடத்தில்க
மைதோன்ற - பண்பின்மகளிர் என்றும், அது சாதிதருமமாத
லால் நூலாலே யல்லாமல் அவர்செயலாலும் அறிந்தென்றற்

கு-நயன் தூக்கி பென்றும், அவ்வாறு அவரை விடுதற்கு உபா
யமென்பதுதோன்ற - நள்ளாவிடலென்றும், சொல்லினார்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முடக்க மிரட்டறையி
மேதில் பிணந்தழிபற்று. - - - - - ௩.

இ - ள். பொருட்பெண்டிர் - (கொடுப்பாரா விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது — பொய்ம்மை - பொய்மைபுடைய — முயக்கம் - தழுவுதல் — (பிணமெடுப்பவர்) — இருட்டறையில் — ஏதில்பிணம் - முன்னறியாதபிணத்தை — தழீஇயற்று - தழுவினாற்போலும். எ.று. **பொருளுக்குத் தழுவும் பரத்தையர்** - வருத்தம் செயலும் ஆராயாமல் சாறியும் பருவமும் ஒவ்வாதானைக் கூடும்போது அவர்குறிப்பு - கூலிக்குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்திலே சம்பந்தமில்லாத ஒருபிணத்தை எடுக்கும்போது இவர்குறிப்போடொக்கும் எனவே அகத்தால் அருவராதின்று பொருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர் அதனை ஒழிபக்கடவொன்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவர்சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ங)

பொருட்பொருளார் புன்னலத் தோயா ருட்பொருளாபு மறிவினவர். - - - - - ச.

இ - ள். பொருட்பொருளார் - (இன்பமாகிய பொருளை இசுழ்ந்து) பொருளாகிய பொருளையே விரும்புமகளிரது — புன்னலம் - புல்லியநலத்தை — அருட்பொருள் - அருளோடு

கஉ - ஆம், அங் — வரைபின்ம்களிரீ..

கூடியபொருளை — ஆபும் - ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும் — அறிவினவர் - அறிவைபுடையவர்! — தோயார்-தீண்டார். எ-று. இஃது அறமுதலாகிய நான்கும் பொருளுெனப்பயிதலால் - பொருட்பொருள் அருட்பொருள் எனவிசேடித்தார். — புன்னமைஇழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். — தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்ந்நலம் விரோதமாகலால் - தோயாரென்பதாம்.

பொது நலத்தார் புன்னலத் தோயார் மதிநலத்தின் மாண்ட வறிவினவர். - - - - - ௫.

இ-ள். மதிநலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதிநன்மைபாது — மாண்ட-மாட்சிமைபட்ட — அறிவினவர் - (செயற்கை) பயிவைபுடையவர்! — பொதுநலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையைபுடைய மகனிரது — புன்னலம் - புல்லியநலத்தை? — தோயார் - தீண்டார். எ-று. இஃது மதிநன்மை முற்பிறப்பிலே செய்த நல்வினைகளால் மனந் தெளிவுடைத்தாதல். அத்தெளிவினூலல்லாமல் அக்கல்விபறிவு மாட்சிமைப்படாமையால் - மதிநலத்தின் மாண்டவறிவினவரென்றும், அவ்வறிவுடைபார்க்கு அவராகையது பொய்யையும், மெய்ந்நலம் பலருக்கும் பொதுவாயிருக்கையும், விளங்கித் தோன்றலால்-தோயாரென்றும் சொல்லினார். ௫.

துந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் - *
புன்னலம் பாரிப்பார் தோள். - - - - - ௬.

இ-ள். தகை-ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலே — செருக்கிகனித்து — புன்னலம் - (தம்) புல்லியநலத்தை; — பாரிப்பார் - (வினை கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மகனிரது —

தோள் - தோளே - தந்தலம் - (அறிவொழுக்கங்களாலாயி) தமது புகழை - பாரிப்பார் - (உலகத்தே பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர் - தோயார் - தீண்டார். எ - து. தீது ஆடல்முதலிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகவால் தகைபென்றும், தோய்த்தால் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகவால் - அவ்வறிவொழுக்கங்களாலே புகழ் பரப்புவோர் தோயாரொன்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டாொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற் - *
பேணிப் புணர்பவர் தோள். - - - - - எ.

இ.ள். நெஞ்சின். நெஞ்சினால் - பிற - வேறுபொருள்களை, கார்சய் கூஉ - ஆம், அதி - வணாவின்மகளிர்.

—பேணி - ஆசைப்பட்டு— (அவை கொடுப்பவரை) - புணர்பவர் - (அவைகாரணமாக மெய்யினாலே) புணருமகளிரது — தோள் - தோள்களை - நிறைநெஞ்சமில்லவர் - நிற்கச்செய்தலினாலே (கிருந்திய) நெஞ்சமில்லாதவர் - தோய்வர். எ - து. தீது பொருளும், அதனால் படைக்கப்படுவனவும், விரும்புகிற நெஞ்ச அவைமே விருத்தலால் புணர்வது அவருடம்புமாதிரி மென்பதறிந்து அதன்வழி ஓடாது நிற்கு நெஞ்சையுடையார் தோயாமைபால் - அஃதில்லாதார் தோய்வொன்றார். (எ)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப - - - - *
மாய மகளிர் முயக்கு. - - - - - அ.

இ - ள். மாயமகளிர் - (உருவுசொற்செயல்களால்) வஞ்சித்தல்வல்லமகளிரது - முயக்கு - புணர்ச்சியை - ஆயும் - (அவ்வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும் - அறிவினரல்லார்க்கு - அறி

வுடையவரல்லாதவர்க்கு—அணங்கு - அணங்குதாக்கு — என்.
ப-என்று (தூலோர்) சொல்வர்-எ-று. ❀ அணங்கு - காமவ

ழியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளிர், — தாக்கு - தீண்டல்.
இவ்வுருவகத்தால் - அப்புணர்ச்சி முன்னே இனிதுபோலே

தோன்றிப் பின்பு உயிர்கொள்ளுதல்பெற்றும். இது தூலோ
ர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல் வைத்துச்சொல்லினார்.

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புளையிலாப் *

பூரியர்க ளாழு மளறு. - - - - - கூ.

இ-ள். வரைவிலா - (உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்து வி
ஸ்கொடுப்பவர்பாவனையும்) கூடும்—மாணிழையார் - மாட்சி

மைப்பட்ட ஆபரணத்தைபுடையவாறு —மென்றோள் - மெ
ல்லியதோள்கள்—புளையிலா - (அக்குற்றத்தை அறியும்) அறி

வில்லாத—பூரியர்கள்-சீழ்மக்கள்—ஆளும் - (புகுந்து) அழு
ந்தும்—அளறு-நாகமாம். எ - று. ❀ சாதியாவிழிந்தாரைநீ
க்குதற்கு - புளையிலாப்பூரியர்களென்றும், அவராழ்தற்கேது
உருவுமுதலாகிய மூன்றுமே பென்பதுதோன்ற - மாணிழை
யார் மென்றோளென்றும். அவர்க்கு நாகத்தைத் தடையிலார்
முல் தருமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியும், சொல்லினார்.

)ருமனப் பெண்டிருங் கள்ளங் கயறுந் - - *

நந்திகப் பட்டார் தொடர்பு. - - - - - ய.

இ-ள். இருமனப் பெண்டிரும்-கவர்மனத்தையுடைய மக

கூஉ-ஆம்,அதி—வரைவின்மகளிர்

ன்றும்|—களளும்|—கவறும்-ஞதம்|—திரு - திருமகளால்
 நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு—தொடர்பு - நட்புக
 ளாம். எ-று. இருமனம்-ஒருவனோடு கூறிலும், கூடா
 மையும்,ஒருகாலத்திலே யுடையமனம்.—களளும் ஞதம் பர
 த்தையர்க்குச் சமானமானதும் முடையவையாகலாலே உட
 ன்சொல்லப்பட்டன. வருகின்ற அதிகாரமுறைமையும் இதனா
 லே அறிக.—திருநீக்கப்பட்டமை இவ்வடையாளங்களால் அ
 றியப்படுமென்பதாம். — [இவை நான்குபாட்டாலும் அது
 செய்பவர் இழிஞ்ஞொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

தி-*****தி-ஜ-ஜ-*****ஜ

கூக-ஆம்,அதி—களளுண்ணமை.

அஃதாவது-இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில்
 பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமைய
 து சிறப்பு. எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்.

உட்கப்படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றங் - *
 கட்காதல் கொண்டொழுது வார். - க.

இ-ள். கட்காதல் கொண்டு-களள்ளின்மேல் ஆசைகொண்டு
 —ஒழுதுவார்-நடக்குமரசர் | — எஞ்ஞான்றம் - எந்நாளும்
 —உட்கப்படார் - (பகைவரால்) அஞ்சப்படார். — (அதுவே
 யல்லாமல்) — ஒளி - (முன்பெற்றுநின்ற) ஒளியையும்}—இ
 ழுப்பர். எ-று. இ அறிவில்லாமையால் பொருள்படை முத
 லியவைகளால் பெரியராகிய காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார்
 தம்முன்னோராலே அடைந்த ஒளியும் இகழப்படுதலால் இ
 ழுப்பொன்பதாம். [இவை இரண்டாலும் அரசுநீதி இனிது
 செல்லாதென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (க)

உண்ணற்க கள்ளை யுணியுண்க சான்றோரா - *
 வெண்ணப்படவேண்டா தார். - - - உ.

இ-ள். (அறிவுடையராயினோர்) — கள்ளை - (அவ்வறிவுசெ
யிதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை — உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக்
கடவர். — உணில் - உண்ணவேண்டிவா ருண்டாயின் — சான்
றோரான் - நல்லோரால் — எண்ணப்படவேண்டாதார் | — உ
ண்க-உண்ணக்கடவர். எ-று. பெறுதற்கரிய அறிவைப்பெ
ற்றிருத்தும் கள்ளால் அழித்துக் கொள்ளுவாரை இயல்பாக
அங்

காசஉ   கூக-ஆம், அதி — கள்ளுண்ணாமை.

வே அறிவில்லாத மிருகங்களுடனேயும் எண்ண ராகலாவ்
சான்றோராலெண்ணப்படவேண்டாதாருண்கவென்றார். (உ)

நீன்றான் முகத்தேயு மின்னாது வென்மற்றுச் -
சான்றோர் முகத்துக் களி. - - - - - க.

இ-ள். ஈன்றான்முகத்தேயும் - (எது செய்தாலும் மகிழு
ம்) தாய்முன்பாயினும் — களி - (கள்ளுண்டு) களித்தல் — இ
ன்னாது - துன்பஞ்செய்வதாம். — (ஆதலால்) — மற்றுச்சா
ன்றோர்முகத்து - பின் (குற்றம் யாதும்பொறுத) பெரியோ
ர்முன்பு — (அக்களித்தல்) — என் - (அவர்க்கு) பாதாகும். எறு-
 ஆல் - அசை. மனமொழி மெய்கள் தம வசப்படாமை
யால் நாணம் அழியும் அழியவே தாட்ச்கும் இன்னாதானகள் -
இருமையும் கெடுத்தலறித்து தூரத்தே கடியும் பெரியோர்
க்கு இன்னாதாகல் சொல்லவேண்டிமோவென்பதாம். (க)

நா னென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்*
பேணுப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. - - - ச.

இ-ள். கள்ளெண்ணும்—பேணு. (பாவரும்) இகழும்—பெருங்குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடையவர்க்கு—நாணெண்ணு நல்லாள் - நாணமாகிய நல்லவள் | — (அவரைப் பார்த்ததற்கு அஞ்சி) — புறங்கொடுக்கும் - எதிர் முகமாகாள். எ-று. ஐக்காணுதற்கும் அஞ்சி)—உலகத்தார் தாரத்தே நீங்குவர் ஆதலால் பேணுவென்றும், பின்னொருவழியிலும் நீக்கப்படாமையால் - பெருங்குற்றமென்றும் இழிந்தோரிடத்து நில்லாமையால் - நல்லாளென்றும், சொல்லினார். [இவைமூன்றுபாட்டிலும் ஒளியிழத்தற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

தை யறியா மையுடைத்தே பொருள் கொடுத்து *
மெய்யறி யாமை கொளல். - - - - - ௫.

இ-ள். (ஒருவன்) — பொருள்கொடுத்து - விசைப்பொருளைக்கொடுத்து—மெய்யறி யாமை - (கள்ளாலேதனக்கு) மெய்மறதியை — கொளல் - கொள்ளுதல் | — வையறியாமை - (அவன் பழவினப்பயனாகிய) செவ்வ தறியாமைகையு — உடைத்து - (தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து. எ-று. ஐக்காணுதற்கும் அஞ்சி) — உலகத்தார் தாரத்தே நீங்குவர் ஆதலால் பேணுவென்றும், பின்னொருவழியிலும் நீக்கப்படாமையால் - பெருங்குற்றமென்றும் இழிந்தோரிடத்து நில்லாமையால் - நல்லாளென்றும், சொல்லினார். [இவைமூன்றுபாட்டிலும் ஒளியிழத்தற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

கூகும் ஆதி—கள்ளுண்ணுமை.

பாணமிகாளல் முன்னையறியாமையால் வந்ததென்பதாம். ௫

து ளுஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல லொருநூன்று *
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். - - - - - ௬.

இ-ள். தஞ்சிஞர் - உறங்கினவர் — செத்தாரின் — வேற
ல்லை-(வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமைபால்) வே
றெனப்படார். — (அப்படியே). — கள்ளுண்பவர் | — எஞ்
ஞானம் - எக்காலத்தும்—நஞ்சுண்பார் — (அறிவில்லாமை
பால்) — நஞ்சுண்பவரோயாவர் (அவரின் வேறாயினும் வே
றெனப்படார்) . எ - று. ~~ஐ~~ உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்

க்கும், வேற்றுமை மூச்சுநிறம். [இவை இரண்டுபாட்டாலு
ம் அவர் அறிவித்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க).

உள்ளொற்றி புள்ளூர் நகப்படுவ ரொஞ்ஞான்றங் *
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். - - - எ.

இ-ள். கள்ளொற்றி - கள்ளைமறைந்து (குடித்து)—கண்சா
ய்பவர்-(அக்களிப்பால்) அறிவுசோர்பவர்}—உள்ளூர் - உள்ளு
ர்வாழ்பவரால்—உள்ளொற்றி - உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை

ஆலோசித்து அறிந்து—எஞ்ஞானம் - எந்நாளும்—நகப்
படுவர். சிரிக்கப்படுவார். எ-று. ~~ஐ~~ உய்த்துணர்தல் - சோர்வி
னாலே கவிப்பினே அறிந்து அதனால்கள்ளுண்டதை அறிதல்.

கனித்தறியே நென்பது கைவிடுக நெஞ்சத் - *
தொளித்தது உமாங்கே மிகும். - - - அ-

இ-ள். கனித்தறியேநென்பது -(மறைத்துண்டு) கள்ளுண்
டறியேனென்று (உண்ணாதபொழுது தம்மு ஆசாரஞ்) சொ
ல்லுதலை}—கைவிடுக - விடக்கடவர். — (அவ்வுண்டபொழு
தே) நெஞ்சத்தொளித்தது உம்-(முன் பிறர் அறிந்தால் இழு
க்காமென்று) மனத்தில் ஒளித்த குற்றமும்—ஆங்கே மிகும்

முன்னையவளின் மிகுந்துவெளிப்படும்(ஆதலால்). எ-று. ❀
[இவை இரண்டு பாட்டாலும் அது மறைக்கப்படாதென்ப
து சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கனித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்தீர்க் . . . ❀
குனித்தானைத் தீத்துரி யற்று. - - - க.

இ-ள். கனித்தானை - (கள்ளுண்டு) கனித்த ஒருவனை—காத

காசச கை-ஆம்; அதி— கள்ளுண்ணைம்

ணங்காட்டுதல்-(இதுஆகாதென்று மற்ருருவன்) காரணங்கா
ட்டித்தெளிவித்தல்.—கீழ்தீர்க்குகுனித்தானை - நீருள்ளே மூழ்
கிய ஒருவனை—தீ- விளக்கினால்—தூரிலுயற்று - (மற்ருருவ
ன்) தேயிதலையொக்கும். எ-று. ❀ நீருள் விளக்குச்செல்லா
மைபோல் அவன்மனத்துள் காரணம் செல்லா தென்பதாம்
[இதனாலவனைத்தெளிவித்தல் முடியாமைசொல்லப்பட்டது.]

கள்ளுண்ணப் போழ்திற் கனித்தானைக் காணங்கா ❀
உள்ளானகொ லுண்டதன் சோர்வு. - - - ய.

இ-ள். (கள்ளுண்பவ னொருவன்) — கள்ளுண்ணப்போழ்
தில்-உள்ளையுண்ணாமல் தெளிந்திருந்தபொழுதில் — கனித்தா
னை - (கள்ளுண்டு) கனித்த பிறனை—காணங்கால் — உண்டத
ன்சோர்வு-(தான்) உண்டபொழுது உண்டாத்தன்சோர்வை
—உள்ளானகொல்-(அவன்சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்ப
ட்டதென்று) நினைப்பான்போலும். எ-று. ❀ சோர்வு மன
மொழிமெய்கள் தன் வசப்படாமை. [சுருத்தனவையால் -
அதனிழுக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால் ஒழிபுமென இத
னால் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (ய)

தும், அதி—

அஃதாவது - இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருளிடங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும் பிணியனுபவித்தலும் சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றது உந் *
தாண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கி யற்று. - க.

இ-ள். வென்றிடினும்-(தான்) வெல்லும்வலிமை யுடைய குடியினும்—சூதினை - சூதாடுதலை?—வேண்டற்க- விரும்பாதிருக்கக்கடவன். - (வென்றுபொருள் பெறுவார் உண்டென்றால்)—வென்றது உம் - அவ்வென்றபொருளும்|—தாண்டிற் பொன்-(இரையால் மறைந்த) தாண்டிலிரும்பை - மீன்விழுங்கியற்று-மீன்விழுங்கியதுபோலும். எ - து. **வேல்லுதல்**. நிச்சயமல்லாமையால் - வென்றிடினுமென்றும், கருமங்கள் பலவுக்கெடுதலால் - வேண்டற்கவென்றும், சொல்லினார்.

***-தும், அதி—சூதி.

எய்தியவபாருள், சூதாடுவார் நீங்காமைக் கிட்டதனை பென்பதும், அதனாலே பின் துயருழத்தலும், உவமையாற்பெற்றதும்.

ஒன்றெய்தி தூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ *
னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு. - - - உ.

இ-ள். ஒன்றெய்தி - (அத்துண்டி விரும்புபோன்ற) ஒன்ற
 னேழுன்பெற்று - (இன்னம் பெறுவோமென்னுங் கருத்தா
 ல்)—நூற்றுக்கும் - நூற்றினை இழந்துவறியராகும்—குதர்க்

கும—நன்றெய்தி - (அப்பொருளால்) அறமுமின்பமும் பெ
 ருந்து—வாழ்வதோராறு - வாழ்வதொருவழி — உண்டாக்கொ
 ல்—உண்டாமோ. எ-று. அவ்வழியால் பொருளிறுந்தே வருத
 லால் அதனாலேபெறுமபயனும் அவர்க்கு இவ்வியைப்பதாம்.

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம் . *
 போஒய்ப் புறமே படும். - - - - க.

இ-ள். உருளாயம்—உருளங் (கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆதாய
 த்தை—ஒவாது—இடைவிடாமல்—கூறின—சொல்லிச் (குதாமி)
 மாயின்—பொருள்—(அச்சன்சம்பாதித்த) பொருளும் |—ஆ
 யம்—(அவன்) பொருள்வருவழியும் |—போய் - (அவனைவிட்டி
 ப்)போய்—புறமேபடும் - பகைவரிடத்தேதங்கும். எ-று. இஃ
 கவற்றினுருட்சியை அதனாலாகிய ஆயத்தின்மேல் ஏற்றியும்,
 குதாமிதலை அதுசொல்லலாகிய காரணத்தின்மேலிட்டும், சொ
 ல்வினார்.—காத்தவிலும், செய்தவிலும், கருத்திலனாகலால் அ
 வை இரண்டும் பகைவரிடத்தே செல்லுமென்பதாம். (க)

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் குதின் - - *
 வறுமை தருவதொன நில். - - - - ச.

இ-ள். சிறுமைபல-(முன்னிலை) — துன்பங்கள் பலவும்
—செய்து - (தன்னேவிரும்பினவர்க்குச்) செய்து—சீர்-(உள்
ள்)புகழையும்—அழிக்கும்—சூதின் - சூதுபோல்—வறுமை-
வறுமையை—தருவது - கொடுக்கவல்லது—ஒன்று- வேறொ
ன்று|—இல் - இல்லை. எ - று. ஐந்த் அத்துன்பங்கள் பின்னே
சொல்லப்படும் — நல்வினைகளையும், நல்வினத்தினையும், தீக்
கி - தீவினைகளையும், தீயினத்தினையும், சுட்டிதலால் 'சீரழிக்கு
மென்றார். சூதாடுவோர் வறுமைக்கு எல்லையாவொன்றாம்

அஃ

கச-ஆம்,அதி—குத:

ஈவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி - - - - - ஈ
யிவறுபா ரில்லாதி யார். - - - - - இ.

இ-ள். இல்லாதி யார்-(முற்காலத்திலே தாம் இருந்தும்) இ
ல்லாதவராயொழுதினவர் | — கவறும் - சூதினையும்—கழகமு
ம் - அறையாடுமிடத்தினையும்—கையும் - (அவ்வாடுதற்கு வே
ண்டிங்) கைத்தொழிலினையும் — தருக்கியிவறுபார் - மேற்
கொண்டு கைவிடாதவேந்தர். எ - று. ஐந்த் கைத்தொழில் - வெ
ல்லும்படி பிடித்தெறிதல். மேற்கொள்ளுதலாலே பாண்ட
வர் தம்மரசிடிந்து காட்டிலே போய் அங்கே மறைந்தொழு
கினான அனுபவங்காட்டியபடி. [இவை ஐந்துபாட்டா
ம் அதனது வறுமையுண்டாக்கற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு - - - *
முகடியால் முடப் பட்டார். - - - - - ஈ.

இ-ள். சூதென்னும் - (தனது பெயர்சொல்லல் மங்கலமல்லாமையால்) சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற — முகடியால் - மூதேவியால் — முடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர் — அகடாரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறைதப்பெற்றார். — அல்லலுழப்பர் - (மறுமையிலே) நரகத்துன்பமனுபவிப்பர். எ-று. **செல்வங்கெடுத்த வறுமைகொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையால் - சூதென்னு முகடியென்றும், வெற்றி தோற்புதோக்கி ஒருபொழுதும் விடாநாகலால், இங்கே அகடாரா னென்றும், பொய் களவுமுதலாகிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால் - அங்கே அல்லலுழப்பனென்றும், சொல்லினார். — வயிறு ராமை சொல்லவே மற்றை ஆடையணிமுதலாகிய புலன்களை அனுபவிக்கப்பெறாமைசொல்ல வேண்டாவாயிற்று. (ஈ)**

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங் - - - *
சமூகத்துக் காலை புதின். - - - - - எ.

இ-ள். காலை - (அறம்பொருளின்பங்களுக்கு விதித்த) சாலம் — சமூகத்து - சூதாபிமிடத்து — புதின் (அரசனுக்குத்) சழியுமாயின் — (அக்கழிவு) — பழகிய - நெய்நாளாய்வந்த — செல்வமும் - (அவன்) செல்வத்தையும் — பண்பும் - நற்குணங்களுக்கும் — கெடுக்கும். எ-று. **தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலானவை மாத்திரமல்லாமல் முன்னோரைத்தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்வினையினாலாகிய நற்குணங்களும் இல்லாமற்போடுன்பதாம். (எ)**

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்து
தல்ல லுழப்பிக்குஞ் சூது. - - - - - ௮.

இ-ள். சூது—பொருள்கெடுத்து - (தன்னைப்பழகினவன்) பொருளைக்கெடுத்து—பொய் - பொய்யை—மேற்கொளீஇ-மேற்கொளப்பண்ணி—அருள்கெடுத்து - (மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து—(இவ்வழியால்) — அல்லலுழப்பிக்கும்—(அவனை இருமையிலும்) துன்பமுறவிக்கும். எ-று. **பொருள் கெடுத்தல்முதலாகிய மூன்றாம் குதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - தோற்பு வெற்றி கோபம் எ**

ன்பன முறையே சாதனங்களாகவும், கொள்க.—முன்னையதால் இம்மையிலும், பின்னவைகளால் மறுமையிலும் ஆம்.(அ)

உடையசெல்வ மூனொளி கல்வியென் றைந்து - *
மடையாவா மாயங் கொளின். - - - - - ௯.

இ-ள். (அரசன்)—ஆயம்-சூதினை—கொளின் - (தனக்கு விளையாட்டுத்தொழிலாக) விரும்புவானாயின் — ஒளி - ஒளிபும்—கல்வி-கல்வியும்—செல்வம் - செல்வமும்—உளண் - உண்ணும் — உடை - உண்பும்— என்றைந்தும் - என்றிவ்வைந்தும்—அடையாவாம்-(அவனைச்) சேராவாம். எ-று. **ஆயம் சூதுக்கு ஆகுபெயர். இம்முறை செய்யுளுக் கிணையப்பிறழ்ந்தது. செல்வம்-அறுவகை உறுப்புக்கள். உண்ணுடையென்பவைகளால் அனுபவிக்கப் படுவனவெல்லாம் கொள்ளப்படும்.—காலமும், கருத்தும், பெருமையால் இவை உண்டாகாவென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் சிறுமை பலசெய்து அவைகளால் இருமையுங் கெடுத்தல் சொல்லப்பட்டது.]**

இழத்தொறுஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற் றுன்ப *
முழத்தொறுஉங் காதற் றுயிர். - - - ய.

இ-ள். இழத்தொறுஉம்-(சூதாடலால் இருமைப்பயங்களை யு
ம்) இழக்குந்தோறும்—காதலிக்கும்-(அதன்மேலே) ஆகை
செய்யும் — சூதேபோல் - சூதனேபோல்—உயிர்|—துன்ப
முழத்தொறுஉம்-(உடம்பால்) மூவகைத்துன்பங்களையும் —
அனுபவிக்குந்தோறும் — காதற்று - (அதன்மேலே) ஆகை
பயபுடைத்து. ௪-று. ூ சூத ஆகுபெயர். உயிரினது அறி
பாமை சொல்லுவார்போன்று சூதனது அறியாமை சொல்
லுதல் கருந்தாகலில் அதனை உறுதிப்படுத்தற் பொருட்டு

கூச-ஆம், அதி—சூத.

உவமானமாக்கினார். [இதனெதிர் மறைமுகத்தால் சூதை
வெறுத்து நடப்பவனையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்து ந

டக்கின்ற உயிரொனவுங்கொள்க. [இதனால் அதைவிடுத்தற் கரு
மையும் விட்டவாறு பெருமையும் சொல்லப்பட்டன.] (ய)

*****

கூடு-ஆம், அதி—மருந்து.

பழவினையாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமு
தலாபிய பிணிகள்வரும் அவைகளுள் பழவினையால்வரு
வன அவ்வினைகழியும் போதல்லாமல் தீராமலால் அ

வையொழித்து மற்றைக்காரணங்களால் வருமவைகளை
 த் தீர்க்கு மருந்தின்மீறம் சொல்லுகின்றார். காரணங்
 ளாவன - உணவு தொழில்களது ஒவ்வாமை யாதலால்
 பிணிகளும் காரணங்களால் வருவனவாயின.

மி உணங் குறையினு நோய்செப்பு துலோர் - *
 வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று. - - - க.

இ-ள். (உணவும்செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபாவத்துக்கு
 ஒத்தவளவினவன்றி) —மிதினும் - (அதனின்) மிகுமாயினும் -
 குறையினும் - குறையுமாயினும் — துலோர் - ஆயுள் வேத
 முடையோரால் — வளிமுதலா - வாதமுதலாக — எண்ணிய -
 எண்ணப்பட்ட — மூன்று - மூன்றுநோயும் | — நோய் - துன்
 பத்தை — செய்யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும். எ-து. இஃது து
 லோரொண்ணியவெனவே அவர் அவைகளால் வருத்த - வாத
 ப்பகுதி - பித்தப்பகுதி - சிலேஷ்டிமப்பகுதி - என்கிற பகுதிப்
 பாபிம்பெற்றும். அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது - எவை

விரியங்களாலும் அளவாலும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒ
 த்தலாவது - மனமொழிமெய்களாலே செய்யுந் தொழில்களை

அவை வருந்துவதற்கு முன்னேயொழிதல். இவ்விரணியும் இ
 ப்படியல்லாமல் மிகினங்குறையினும் அவை தன்மன்னியி
 லே நில்லாமல் வருந்துமென்பதாம். [இதனால் உடம்புகளு
 க்கு இயல்பாகியநோய்-மூலகையென்பதும், அவைதன்பஞ்
 செப்தற்காரணம் - இருவகையென்பதும், சொல்லப்பட்ட
 ன.] இன்பஞ் செப்தற்காரணம் பின்னேசொல்லுவார். (ச)

மருந்தென வேண்டாவாம் பாக்கைக் கருத்திப - *
 தற்றது போற்றி யுணின். - - - - - உ

இ-ள். (ஒருவன்) — அருந்தியது — (முன்) னுண்பப்பட்டது —

கடு-ஆம். அதி—மருந்து

அறநது-சீரணித்தபடியை—போற்றி - (குறிகளாலே) தெளி
யவறிந்து—உணின் - (பின்னே) உண்பானுபின் — யாக்கைக்
கு- (அவ) னுடம்புக்கு—மருந்தென—வேண்டாவாம் - வேறு
வேண்டியதில்லை. எ-று. ூ குறிகளாவன-வுடம்பு நெருகியிரு
த்தல் - நோக்கம் பரிசுத்தமாயிருத்தல் - கரகரமுதி கரணங்
கள் தொழிற்குரியவாதல்-பசிமிகுதல் - எனவிலை முதலாயி
ன. பிணிகள் உடலுக்கே ஆகுதலால் - யாக்கைக்கென்றார்.
உணினென்பது அதனருமைதோன்ற நின்றது. (உ)

அற்ற வளவறிந்துண்க வஃதுடம்பு - - *

பெற்ற நெடிதுய்க்கு மாறு. - - க.

இ-ள். அற்றல் - (முன் னுண்பப்பட்டது) அற்றல்—(பின்
னுண்ப்பிவதனை) — அளவறிந்து - (அது) மளவறிந்து —
உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன். — உடம்பு -
(பெறுதற்கரியவிம்மணித) உடம்பை — பெற்றான் — நெடி
து - நெயிங்காலம்—உய்க்குமாறு - (அதனைக்) கொண்டிசெலு
த்தும்வழி—அஃது - அதுவாம். (ஆகலால்) - எ-று. ூ இம்
மை மறுமை விட்பேறுகளை அடைதற்குரியது இம்மணிதவு

டம்பொன்றுமேயாகலால் - உடம்புபெற்றானென்றும், அது
நெயிங்காலம்நின்றவிடத்து அல்ல பெருக்கசெய்து கொள்ள
லாமாகலால் - நெடிதுய்க்குமாமென்றும், சொல்லினார். (க)

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல - - *

துய்க்க துவரப் பதித்து. - - க.

இ-ள். அற்றதறிந்து - (முன்னுண்பப்பட்டது) அற்றபடியை அறிந்து - துவரப்பசித்து - (பின்னே) மிகப்பசித்து - (உண்ணும்போது) - மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத உணவுகளை - கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு - துய்க்க - உண்ணக்கடவன். எ-று. இஃது அற்றதறிந்தெனப் பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு. - உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாகிய இரதம் அருதாக்கால் அதுவும் அறவீவேண்டுமெ

ன்றற்கு - மிகப்பசித்தென்றார். மாறுகொள்ளாமைபாவது - உண்பவன் சரீரகப்பாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமைபும், கால வியல்போடு மாறுகொள்ளாமைபும், சுவை விரியங்களாத ம்முள்ளேமாறுகொள்ளாமைபும், ஆம். அவையாவன முறையே உணவு - வாழ்வித்த சிலேஷ்மங்களாலாகிய சரீரகப்பாவங்

—௨—

கூடு-ஆம், அநி—மருந்து.

ருந்ரு அடையடாதவைகளைச் செய்வனவாதலும், * பெரும் பொழுது + சிறுபொழுது என்கிறகாலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமைபும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவும்-ஆம். அவைகளைக் குறிக்கொள்ளாதுமனம் பட்டவழியால் உண்டால் அதனால் நோயும் மாணமும் வருதலால் - கடைப்பிடித்தென்றார். (ச)

மாறுபாடில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி - - *

ஊதுபாடில்லையுயிரிக்கு. - - - - - ௩.

இ-ள். மாறுபாடில்லாத - அம்முலகை மாறுகொளும் இல்லாத—உண்டி. உணவை—மறுத்து - (தன்னுள்ளம் வேண்டி

பயனவை) மறுத்து (பிணிவாராதவளவில்) — உண்ணின் - (ஒருநவன்) உண்டால்—உயிர்க்கு - (அவ) னுயிர்க்கு — ஊறுபாடு - (பிணிகளாலே) துன்பம்விளைதல் — இல்லை - உண்டாகாது

எ-று. ❀ துன்பமுறுவது உயிரோயாதலால் - அதன்மேல்வைத்துச் சொல்லினார். மாறுபாடில்லாதவிடத்தும் குறைதல் நன்றென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் உண்ப்படுவனவும், அவைகளினனவும், காலமும், பயனும், சொல்லப்பட்டன.]

**இழிவறிந் துண்பான் கணின்பம்போ னிற்குங் *
கழிபே ரி னாயான் க ணேய். - - - - - எ.**

இ-ள். இழிவறிந்து - அக்குறைதலை (நல்லதென்று) அறிந்து—உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து—இன்பம்போல்—கழிபேரினாயான்கண் - மிகப்பெரிய இரையை விழுங்குவோனிடத்து—தோய் | — நிற்கும் - நீங்காதிருக்கும். எ-று. ❀ அவ்வாறேயுண்டல் - உண்ணலாமளவிற்பெரிது குறைபயனுண்டல். இன்பமாவது - வாதமுதலாகிய மூன்றும் தன்றன்னிலையில் வேறுபடாமையால் - மனமொழி மெய்கள் அவன் வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும், ஆம். இரையை அருந்துமளவன்றி எடுத்து அதனால் வருத்தும் மிருகத்தோடொத்தலால் - இரையானென்றார்.

**தூயள வன்றித் தெரியான் பெரி துண்ணி - - *
ஞேயள வின்றிப் பரிம். - - - - - எ.**

இ-ள். தெரியான் - (தன்சரீரகபாவமும் அதற்கேற்ற வுணவும் காலமும்) ஆராயாளுதி — (வேண்டிய உணவை வேண்டி

* பெரும்பொழுது, கார், சுநிர், மூப்பன், மிப்பன், இவ்வேளில், முகவேளில். + சிறப்பொழுது, மூன்று, பரமம், வைகறை, காலை, தன்பதல், எப்போது

யகாலத்து)—தீயளவன்யி-(வயிற்றுத்) தீயளவல்லாமல்—பெரிதுண்ணின்-(ஒருவன்) மிகவுண்ணுமாயின் — நோய்—அளவின்யி-அளவில்லாமல்—படும்-(அவனிடத்தே) வளரும். எ-று. ❀ [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அப்படி உண்ணாத விடத்தே படும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யததணிக்கும் *
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். - - - அ.

இ-ள். (மருத்துவன்.)—நோய் - நோயாளியிடத்து (நிகழ்வினற) நோயை—நாடி - (அதன்குறிகளால் இன்னதென்று) துணிந்து—நோய்முதல்-(பின்பு) அந்நோய்வருதற்காரணத்தை—நாடி - ஆராய்ந்து—அது தணிக்கும்வாய்-(பின்) அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை—நாடி - அறிந்து — வாய்ப்பச் செயல்-(அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன். எ-று. ❀ காரணம்-உணவுசெயலென முன்சொல்லப்பட்டவை. அவ்விசண்டையும் நாடிதற்குப் பயன்-நோயையும் உபாயத்தையும் ஐயமறத்துணிதல்.—மருந்துசெய்தல் - உதிரங்களைதல் - அறுத்தல்-கடுதல் - முதலாகிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு அதுதணிக்கும் வாயென்றார். பிழைபடாம - பழையமருந்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலே தப்பாமை. (அ)

உற்று னளவும் பிணியளவுங் காலமுங் - - *

கற்றான் கருதிச் செயல். - - - - க.

இ-ள். கற்றான் - (ஆயுள்வேதத்தைக்) கற்றமருத்துவன் | — (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்) — உற்று னளவும் - நோயாளியளவையும் — பிணியளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும் — காலமும் - (தன்செயற்கேற்ற) காலத்தினையும் — கருதி - (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி — செயல் - (அவைகளோடுபொருத்தச்) செய்யக்கடவன். எ - று. நோயாளியளவு - சீரகபாவம் பருவம் வேதனைகளினளவு. — பிணியளவு - + சாத்தியம் - அசாத்தியம் - யாப்பியம் - என்கிற - சாதி வேறுபாடும், தொடக்க நடுவீறென்னும் அதன் பருவவேறுபாடும், வன்மைமென்மைகளும், முதலாயின. — காலம் - முன் சொல்லியது. — இம்மூன்றும் தப்பாமல் நூல்வழியாலும், அறிவுமிகுதியாலும், ஆராய்ந்து செய்கவென்பதற்கு - கற்றான் கருதிச் செயலென்றார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் அவ்விழுக்கம் வந்தவிடத்துத் தீர்க்கும்வழி சொல்லப்பட்டது.]

✠ சாத்தியம், தீர்க்கத்தக்கது. அசாத்தியம், தீர்க்கத்தகாதது, யாப்பியம், தீர்க்கத்தக்கது.

கூறாருஉ

கூடு. ஆம், அதி — மருந்து.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துவைத்துச் செல்வானென் *
றப்பானாம் கூற்றே மருந்து. - - - - ய.

இ-ள். மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது | — உற்றவன் - (அதனை) யுற்றவன் — தீர்ப்பான் - (அதனைத்) தீர்க்குமருத்துவன் — மருந்து - (அவனுக்குச்சாதனமாகிய) மருந்து — உழைச்செல்வான் - (அதனைத் தப்பாமல்) செய்பவன் — என்று - என்

[illegible]

ஒழிபியல்

கூச-தீம், அதி--குடிமை.

அஃதாவது-உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது
 ன்மை. உயர்குடிப்பிறப்பு நாவ்வகை வருணத்தாரீ
 ம் அவசியம் வேண்டிவதாகலால் அச்சிறப்புப்பற்றி
 வகுக்கப்பட்டது.

கூள்-ஆம்,அதி—குடிமை.

இறபறந்தார கண்ணல்ல தில்லை இயல்பாகச் - *
 செப்பமு நாணு மொருங்கு. - - க.

இ-ள். செப்பமும்-செம்மையும்| — நாணும்| — ஒருங்
 கு - ஒருசேர — இற்பிறந்தாரீகண்ணல்லது - உயர்ந்தகுடியி
 லே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே)—இயல்பாக - ச

பாவமாக—இல்லை - உண்டாகா. எ-து. ✽ செம்மை-கருத்
 தும் சொல்லும் செயலும் - தம்முள்ளே மாறுபடாமை. நா
 ண் - பழிபாவங்களின் மடங்குதல். இவைஇற்பிறந்தாரீக்காண
 ல் ஒருவர்கற்பிக்க வேண்டாமல் தாமே உண்டாகும்.பிறர்க
 காணல் கற்பித்தவிடத்தும் நெடிது நிலவாவென்பதாம்.(க)

ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணுமும் மூன்று - *
 மிருக்கார் குடிப்பிறந் தார். - - உ.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்தகுடியிலேபிறந்தவர்| —
 (தமக்குரிய)—ஒழுக்கமும் — வாய்மையும்-மெய்மையும் —
 நாணும் - நாணமும் ஆகிய—இம்மூன்றும்-இம்மூன்றிடத்
 தும் — இழுக்கார் - (நூலறிவாலல்லாமல்தாமாகவே) வரு

வாள்.எ-று. ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழிமன
ங்களுக்கு உரியவையாதலால் - அம்முறைவைக்கப்பட்டன.
இழுக்கல்-தாமதியாதுவருதலால் - இழுக்காரொன்றார். (உ)

நகையீகை யின்சொ விகழாமை நான்கும் *
வகை பென்ப வாய்மைக் குடிக்கு. - ஈ.

இ-ள். வாய்மை - (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத—குடிக்கு—
குடியிற்பிறந்தவர்க்கு— (வறியவர்க்கென்றவிடத்து) —நகை -
முகமலர்ச்சியும்—ஈகை - (உள்ளவை)கொடுத்தலும் — இன்
சொல்-இன்றொற் (சொல்லுதலும்) — இகழாமை - இகழா
மையும் ஆகிய—நான்கும்|—வகை-(உரிய) வகையாகும் —
என்ப என்று (துவோர்) சொல்லுவர். எ-று ஒ பொய்மை
வேறுபடுத லுடைமையால் வேறுபடாமையை வாய்மையெ
ன்றும், இல்லாணா எல்லாரும் இகழ்வராகலால் - இகழாமை.
யை அவர்களுக்கிடும், சொல்லினார்.குடி-ஆகுபெயர். [இவை
மூன்றுபாட்டாலும்குடிப்பிறந்தாரியல்புசொல்லப்பட்டது.]

அதிக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார் - *
குன்றுவ செய்த விலர். - ச.

இ-ள் அறிக்கிய - (பலவாக) அறிக்கிய — கோடி-கோடியள
அக

ஈரடுங்

கூடும்,அதி—குடிமை:

வினதாகியபொருளை—பெரினும் — குடிப்பிறந்தார் - உயர்
 நீசகுடியிலே பிறந்தவர் |—குன்றுவ் - (தம்மொழுக்கங்) குன்
 றுந்தொழில்களை—செய்தலிவர். எ - று. ❀ கோடிபென்ப
 து இங்கே எண்ணப்படும் பொருண்மேல் நின்றது. குன்று
 ந்தொழில்கள் - குன்றுதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள். (ச)

வழங்குவ னுள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி *

பண்பிற் தலைப்பிரித லின்று. - - - - - நி.

இ-ள். பழங்குடி - பழமைதொட்டிவருகிற குடியிலே பிறந்
 தவர் |—வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும்பொருள்—உள்வீழ்
 த்தக்கண்ணும் - முன்னையளவிலே எருங்கியவிடத்தும்—பண்
 பின்-(தமது) குணமுடைமையில்—தலைப்பிரிதலின்று - நீங்கா
 ர். எ-று. ❀ பழமைதொட்டிவருதல் - சேர சோழ பாண்டிய
 ரென்பதுபோல் ஆதிகாலந்தொடங்கி மேம்பட்டிவருதல். அவ
 ரீக்கு வறுமையாவது - தாம் கொடுக்கும் பொருள் முன்னைய
 ளவிலேசுருங்குவ தாகலால் அதனையே சொல்லினார். (ந)

சுலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற - - - *

குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார். - - - - - ன்.

இ-ள். மாசற்ற-வசையற்றவருகின்ற—குலம்பற்றி - (தம்
 து) குடிமாபிணைபொத்து — வாழ்துமென்பார் - வாழ்க்கட
 வோமென்று நினைத்து அப்படியே வாழ்வோர் | — (வறுமை
 யுற்றவிடத்தும்) — சுலம்பற்றி - வஞ்சனையைப்பொருந்தி —
 சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களை— செய்யார். எ-று.
 ❀ அமைவில்லாமை-தங்குடிமாபினுக்குத் தகாமையாம். [இ
 வை மூன்றுபாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்றவிடத்தும் அவ்
 வியல்பின் வேறுபடாொன்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசம்பின் *

மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து. - - - - - எ.

இ-ள். குடிப்பிறந்தார்கள் - உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தவரிட
 த்தே (உண்டாகிற்) — குற்றம்! — (தான்சிறிதேயாயினும்) —
 விசம்பின் - ஆகாசத்தின் — மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து — மறு
 ப்போல் - களங்கம்போல் — உயர்ந்து - ஓங்கி — விளங்கும் -
 தோன்றும். எ-று. **||** உயர்ந்தகுடிக்கு - விசம்பும், அதிற் பி
 றத்தோருக்கு - மதியும், அவர்குற்றத்துக்கு - களங்கமும், உவ
 மாணங்கள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன்போன்

கூசு-ஆம, அதி—குடிமை.

காங்கு

ற அவர் 'நற்குணங்களோடு மாறாகலாலும், அக்குற்றமான
 னு உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (எ)

நலத்தின்க ணரின்மை தோன்றி னவனைக் - *

குலத்தின்க ணையப் பரிம். - - - - அ.

இ-ள். நலத்தின்கண் - (குல) நலமுடையானாய் வருகின்றவ
 னிடத்தே — நாரின்மை - அன்பில்லாமை — தோன்றின் - உண்
 டாமாயின் — (உலகம்!) — அவனை — குலத்தின்கண் - அக்குல
 ப்பிறப்பிடத்தே — ஐயப்பரிம். எ-று. **||** நலமும், குலமும்,
 ஆகுபெயர். அன்பில்லாமையால் - கொடாமை கடுஞ்சொல்
 முடலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது - தோ
 ன்ருலாம் விளக்கிநின்றது. நலனுடையாய் வருதலி னடுவே
 இஃவ தோன்றலால் உள்ளது ஐயமாயிற்று. [இவை இரண்டு
 பாட்டாலும் வேறுபட்டவழிப்படுமிழுக்கம்சொல்லப்பட்டது

நிலத்திற் கிடந்தமை சாங்காட்டுங் காட்டுங் - *

குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல். - - - - கூ.

இலிக் குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்
தொடங்கி முதலில் மானம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது - எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும்
உழால் தாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம்.
இது அக்குடிப் பிறப்பை அழியாமல் நிறுத்துதலா
லே அசகிறப்படிப்பற்றி முன்வைக்கப்பட்டது.

இன்றி யமைபாச் சிறப்பின வாயினும் - - - *
குன்ற வருப விடல். - - - - - உ.

இ-ள். இன்றியமைபா - செய்பாதவிடத்தே தாம் அமை
பாத—சிறப்பினவாயினும் - சிறப்புடையவை வாயினும்—
குன்ற - (தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ—வருப - வருஞ்செய
ல்களை - விடல் விடக்கடவன். எ - று. இஃ அமையாமை -
இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகாரமுறைமையால் வந்
தது. தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்தா
யினும் பிழைபென்னும் வடதூலின் முறைமையை மறுத்து
உடம்பினது நிலையில்லாமையும், மானத்தினது நிலையுடைமை
யும், ஆராய்ந்து அவை செய்யலாகா தென்றபடி. (க)

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரோ சீரொடு - - - *
பேராண்மை வேண்டு பவர். - - - - - உ.

இ-ள். சீரொடு-புகழுடனே - பேராண்மை - மன்னத்தை
நிறுத்துதலை—வேண்டிபவர்—சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்கு
மிடத்தும்—சீரல்ல - (தங்குடிக்கு) ஒவ்வாத இழிதொழில்க
ளை—செய்யார் எ-று. இஃ எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத நி
டத்தால் உண்டாதல்பற்றி—பேராண்மை யெனப்பட்டது. நி
லையுடைய புகழின் பொருட்டாகவும் செய்யா னென்பதாம்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய - - *
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு. - - - - - க.

இ-ள். (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) — பெருக்கத்து - நிறைந்த
 எ-ஆம், அநி—மானம். . .

செவ்வம் உண்டானவிடத்து — பணிதல் - (யாவரிட்த்தும்).
 பணிவு — வேண்டும். — சிறிய-குறைந்த—சுருக்கத்து - வறு
 மையுண்டானவிடத்து — உயர்வு - பணியாமை — வேண்டு
 ம். எ-று. ❀ பணியாமை - தாழ்வு வாராமல் பன்மையுயர்
 ச்சியிலே நிற்பல். செவ்வமுடையபோது அது உயர்ச்சி செ
 ய்தலினாலே தாம் தாழ்த்தலும், வறுமையுடையபோது அது
 தாழ்வுசெய்தலினாலே தாம் உயர்தலும். வேண்டுமென்பதா
 ம். [இவைமுன்றுபாட்டாலும் தாம் தாழ்த்தற்கு ஏதுவானவை
 களைச் செய்பாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

தலையி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர் - - - *
நிலையி னிழிந்தக் கடை. - - - - - ச.

இ-ள். மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மனிதர் — நிலையின் - (தம்
 முயர்ந்த) நிலையினிருந்து — இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்த விடத்
 து—தலையினிழிந்த - தலையினிருந்து வீழ்ந்த—மயிரணையர் -
 மயிர்போவவர். எ-று. ❀ அந்நிலையைவிடாது நின்ற விடத்
 தே விரும்பி மரியாதை செயப்படுதலும், விட்டுத்தாழ்ந்த வி
 டத்தே இழிவுசெயப்படுதலும், உவமானத்தாற்பெற்றும். (ச)

குன்றி னணையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ - - *
குன்றி யணைய செயின். - - - - - டி.

இ-ள் குன்றினைப்பாரும்-(குழப்பிதப்பால்) மலைபோலு
யர்ந்தவரும்) — குன்றுவ-தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகியசெயல்களை
—குன்றியனைப-ஒருகுன்றியளவாயினும் —செயின் — குன்
றுவர்-தாழ்வார். எ-று. இஃ குன்றியனைபவும் என்கிறஇழிவுசி
றப்பும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. —தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய
செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ் செயல்கள். (௫)

புகழிக்குழற் புத்தேனாட்டிப்பாதா வென்மற் - *
நிகழ்வார்பின் சென்று நிலை. . . . .

இ-ள். இகழ்வார்பின் - (தம்மை) அவமதிப்பவார்பின்னே
—சென்றுநிலை-(ஒருவன்மானம்விட்டுச்) சென்றுநிற்கின்ற நி
லை) —புகழின்று - (இவ்வுலகத்துப்) புகழுண்டாக்காது —புத்
தேனாட்டி - மற்றைத்தெய்வலோகத்திலே — உப்பாது - செ
லுத்தாது. —மற்று - இனி—என் - (அவனுக்குச் செய்வது)
யாது. எ-று. இஃ ஆவிரண்டும் - அசைகள். புகழுண்டாக்குவ
ப்புகழென்றார். பயனாகியஇவ்விரண்டும் இல்லாமல் வீணாகடா
கூடு

கூடாது அ - ஆம், அதி—மானம்.

னங்கெடுகின்றது என்னவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டா
லும் அவை செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே *
கெட்டா நெனப்பறித னன்று. . . . .

இ-ள். ஒட்டார்பின் - (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே —சென்
று-போய்—(பொருள்பெற்று) —ஒருவன்வாழ்தலின் - (அத
னால்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக்காட்டிலும் — அந்நிலையே-மு
ன்னே நிலைபிலேநின்று — கெட்டாநெனப்பறிதல் - இறந்தா

என்று சொல்லப்படுதல் — நன்று - (அவனுக்கு) நன்று. எ-று. ❀ புகழும் வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வ மென்பாரா நோக்கிச் சொல்லிப்து.

மருந்தோமற் றுனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடபூய வந்த விடத்து - - - - - அ

இ-ள். பெருந்தகைமை - உயர்குடிப்பிறப்பானது — பீடு (தன்) வலியாகிய மானம்—அழியவந்தவிடத்து—ஊனோம்பும் - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) வுடம்பைக் காப்பாற்றும்—வாழ்க்கை-வாழ்வானது—மற்றுமருந்தோ (பின்னுயிரவாமைக்கு)மருந்தாமோ. எ-று. ❀ அக்குடிப்பிறப்பு-நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றி - பெருந்தகைமைமென்றும், அக்குணம்பலவினும் மானமானது அக்குடிப்பிறப்புக்கு வலியாதற்சிறப்புப்பற்றி - பீடென்றும், அம்மானம் அழிந்தால் நின்றவெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால்-அதனை ஊனென்றும், பின்னுயிரத்தல்நிச்சயமென்றற்கு- 'மருந்தோவென்றும், சொல்லினார். (அ)

மயிர்தீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு - - - - *
ருயிர்தீப்பர் மானம் வரின். - - - - க.

இ-ள். மயிர்தீப்பின் - (தன்மயிர்தீதிரளில்) ஒருமயிர்தீக்கினும்—வாழா-உயிர்வாழாத— கவரிமாவன்னுர் - கவரிமாவையொப்பவர்—மானம்வரின் - (உயிர்தீக்குதற்கான) மானம் பெறுமளவுவரின்—உயிர் - அவ்வுயினை— தீப்பர் - விடுவர். எ-று. ❀ தீப்பினுமென்னுமும்மை - தொக்குநின்றது உயிருமானமும் உடனில்லாதவிடத்துப் பின்னும் போவதாகிய வுயினைநீக்கி எந்நாளு நிற்பதாகிய மானமடைவ ரென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அதுஇயல்பென்பதுவிளக்கியது. (க)

கௌ-ஆம், அதி--மாணம்:

இனிவரின் வாழாத மானமுடையா   *
 ரொளிதொழு தேத்து முலகு.   ய.

இ-ள். இளியரின்-(தமக்கு) ஓரவமானம்வந்தவிடத்து—வாழாத-(பொருமல்) உயிரிவிட்ட — மானமுடையார் - மானமுடையவரது—ஒளி - புகழ்வழிவை} — உலகு - உலகத்தார்} —

தொழுதேத்தும் - (எந்நானுத்) தொழுது துதியாதிற்பர். எ-
று. ஸ்ரீ புலவார்பாமே புகழமுடையோர் விகம்பின்வலவனே வா
வானவூரி யெய்துவராநலால் - சுவர்க்கம் பெறுதல் சொல்ல
வேண்டாவாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் மானப்பொ
ருட்டாகிய இறப்பின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ய)
*****

கை - ஆம், அதி - பெருமை.

அஃதாவது - செப்தற்கரியசெப்தல் - செருக்கில்லாமை
பிறிஞ்றந்தஞ்சொல்லாமை - என்றிவைமுதலாகிய நற்கு
ணங்களாலே பெரியராயினோது தன்மைபாம். நிலை
யினிருந்து மேலுமேலும் உயர்த்துவதாகிய இக்குணங்
கள் உண்டாவது நிலையினிருந்துதாழாமை உள்ள விட
த்தேயாகலால் இது மானத்தின் பின்வவக்கப்பட்டது.

ஒளிபொருவற் குள்ள வெறுக்கை யின்பொருவற் *
கஃதிறத் து வாழ்து மெனல். - - - க.

இ-ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு — ஒளி - ஒளிபாவது|—
 உள்ளவெறுக்கை - (பிறராலே செய்தற் கரியவைகளைச் செய்
 வோமென்று நினைக்கிற) மனவெழுச்சியின் மிகுதி.—ஒருவற்கு
 ஒருவனுக்கு—இளி-மாசாவது| — அஃதிறந்து - அச்செயலை
 பொழிந்து — வாழ்துமெனல் - உயிர்வாழக்கடவோமென்று
 நினைத்தல்: எ - று. ஒளி - தான் உபாயகாலத்து மிகுந்
 துதோன்றுதலுடைமை. — முன்னும் செயற்கரிய செய்வார்
 பெரியபொன்றராயினும் இங்கே அவை அளவிற்றந்த உபகா
 மம் ஈனகமுதலானவைபாம். — அவைகளினாலாகிய பெருமை
 யை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு - உள்ளவெறுக்கைபென்
 றும், அதனையே அதன்காரியமாகிய ஒளிபாக்கியும் சொல்
 வினார். [இதனாற் பெருமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா *
 செய்தொழில் வேற்றுமை யான். - - உ.

இ-ள். எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும்—பிறப்
 புகு-ஆம்,அதி—பெருமை.

பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு—ஒக்கும். (ஆயினும்)—சிறப்பு - (பெருமைசிறுமைபெண்ப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள்|—
 ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம். — செய்தொழில் - செய்புந் தொழில்
 களது — வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால். எ-று. ஒ. வே
 றுபாடி - தல்லன்வயும், தீயவையும், இரண்டிமானவையும், இ
 ரண்டுமல்லாதவையும், ஆகிய பலபிரிவுகள். — வினைவசத்தா
 ல் பஞ்சபூத காரியமாகிய உடம்பைப் பொருத்திநின்று அ
 தன் பயனுபவித்தல் எல்லாருக்கும் ஒத்திருத்தலால் பி
 ரப்பொக்குமென்றும், பெருமை சிறுமைகளுக்கும் கட்ட
 னைக்கல்லாகிய தொழிற்பிரிவுகள் உடம்புதோறும் வேறுப

நீதலால் - சிறப்பொவ்வாவென்றும். சொல்லினார் (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் *
கீழல்லார் கீழல்லவர். - - - - - ரு.

இ-ள். மேலல்லார் - (செய்தற் கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினோர் | — மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும் — மேலல்லர் - பெரியராகார். — கீழல்லவர் - (அவைசெய்து) பெரியராயினோர் | — கீழிருந்தும் - தாழ்ந்தவெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும் — கீழல்லார் - சிறியராகார். எ-று. ❀ மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே - செல்வவறுமைகளும், மேல் சீழ்களாலே - பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்பிராட்டாலும் முறையே குடிப்பிறப்புமாத்திரத்தாலும், சொல்வமாத்திரத்தாலும், பெருமை உண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

ஒருமை மகளிளோ போலப் பெருமைபுத் - - *
தன்னைத்தான் கொண்டொழுதி னுண்டு. - ச.

இ-ள். ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தையுடைய — மகளிளோபோல — பெருமையும் - பெருமைக்குணமும் | — தன்னைத்தான் — காத்தொழுதின - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்கவல்லவையின் — உண்டு - (அவனிடத்து) உண்டாம். எ-று. ❀ ஒருகுதல் - மனமொழிமெய்களை அடக்கி உபகாரமுதலானவை செய்துவருதல். [இதனால் பெருமை உண்டாமாறு சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பெருமை புடையவ ராற்றுவா ராற்றி - - *
னருமை புடைய செயல். - - - - - ரு.

இ-ள். பெருமைபுடையவர் - (அவ்வழியாலே) பெருமைபு

புடையவராயினார் ! — (தாம்வழியரசியவழியும்) — அருமை
 புடைய - (பிரமாலே செய்தற்கு) அருமை புடையவைவராகிய
 — செயல் - (தஞ்) செயல்களை? — ஆற்றின் - (அவை செய்யும்)
 வழியால் — ஆற்றுவார் - (முடிவுபெறச்) செய்யவல்லவராவார்.
 எ-று. ஐஸ்ரீ அரியசெயல்களை முன்செய்து வந்தமைதோன்ற-
 பெருமை புடையவொன்றதனாலும், ஆற்றுவா னொன்றதனாலு-
 ம், வழியரசிய வழியுமென்பது பெற்றும். [இதனால் அதனை
 புடையார் செய்தி சொல்லப்பட்டது. (டு)

சிறியா ருணர்ச்சியு னில்லைப் பெரியாரைப் - - *
 பேணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு. - - ஈ.

இ-ள். பெரியாரை - (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை—பே-
 ணி-வழிபட்டு—கோள்வேமென்னும் - (அவரியல்பைக்) கொ-
 ள்வேமென்னும் — நோக்கு - கருத்து |—சிறியார் - மந்தை
 ச்சிறியராயினோரது — உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து —
 இல்லை - உண்டாகாது. எ-று. ஐஸ்ரீ குடிமை செல்வம் கல்லியெ-
 ன்நிவை புடையவராயிருக்கைமாத்நிரத்தால் தம்மை வியந்

திரும்பார்க்கு அவ்வ நமக்கியல்பென்று அடங்கியிருப்பாரை
 வழிபட்டு அய்விதல்புடையராதல் கூடாதென்பதாம். (ஈ)

இறப்பே புரிந்த தொழிற்குஞ் சிறப்புந்தான் *
 சீரல் லவர்கட் படிண். - - - - - எ.

இ-ள். சிறப்பும் - (தனக்குத்தகும் பெரியாரிடத்து அடங்-
 கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும் |—தான்—சீரல்லவர்க-
 ட்படிண் - (தனக்குத்தகாத)சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின் —

இறப்பேபுரிந்த - (அடங்கியிருத்தலொழிந்து செருக்கினிடத்
திலே) மிகுந்த — தொழிற்கும் - செயலுடைத்தாம். எ-று.
செருக்கினையிகச் செய்யுமென்பதாயிற்று. சிறப்பு - குடி

மை செல்வங் கல்விசளிஞலாகியமிகுதி. [இவை இரண்டிபாட்
டாலும் அஃதில்லாதார்செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை - - - *
பணியுமாத் தன்னை வியந்து. - - - - - அ.

இ-ள். பெருமை-பெருமைபுடையவர் | — என்றும் - சிறப்
புண்டாகியநாளிலும் — பணியும் - அடங்கிறப்பார்.—சிறு
மை-(மற்றைச்) சிறுமைபுடையவர் — (என்றும்) - அது இவ்
கக

கஅ-ஆம், அதி—பெருமை.

லாதநாளிலும்—தன்னைவியந்து - தம்மை மெச்சி—அணியு
ம்-சிறப்பிப்பார். எ-று. பண்புடையவர் தொழில்கள் ப
ண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. இதுபின் அற்றமறைக்குமென்
னுமிடத்தும். ஒக்கும். ஆமிரண்டும் - அசை. சிறப்பித்தல்-பி
றரினுந் தமக்கு ஒருபர்வை ஏற்றிக்கொள்ளல். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை - - - *
பெருமித மூர்ந்து விடல். - - - - - க.

இ-ள். பெருமை - பெருமைக்குணமாவது | — பெருமித
மின்மை - (காரணம் உண்டாகியவிடத்தும் அது வுடல்பாத
னெக்கிச்) செருக்கில்லாதிருத்தல். — சிறுமை - சிறுமைக்கு
ணமாவது | — பெருமிதமூர்ந்துவிடல் - (காரணம் இல்லாவி

பத்தும் அதனை ஏற்றிக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவிலேதான்
றுவிடுதல். எ-று. அளவறச்செருக்கென்பதாயிற்று. (க)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் - *
குற்றமே கூறி விடும். - - - - - டி.

இ-ள். பெருமை - பெருமையுடையவர் | — அற்றமறைக்கு
ம் - (பிறர்மானத்தையே சொல்லி) அடிமானத்தை மறைபா
திற்பர். — சிறுமை - மற்ரைச் சிறுமையுடையவர் | — குற்ற
மேகூறிவிடும் - (பிறர் குணத்தை மறைத்துச்) குற்றத்தையே
சொல்லிவிடுவர். எ - று. மறைத்தலும் சொல்லலும் மற்
றையிடத்தும் கூடப்ப்பட்டன. தான் - அசை. [இவைமூன்று
பாட்டாலும் இருவர்செயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

[illegible]

கூக-ஆம், அதி-சான்றாண்மை.

அல்தாவது - பலருணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளே
 ஐனருதற்றன்மை. பெருமைபுன் அடங்காத பலருணங்க
 னையும் தொகுத்துக்கொண்டு நிற்கைபால் இது அதன்
 பின் னவங்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை பெல்லாங் கடனறிந்து - *
சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. - ' ' ' ' க.

இ-ள்: கடனறிந்து - (நமக்கு இது) தகுவதென்று அறித்
கூட - ஆம், அதி - சான்றான்மை காண்க

து—சான்று - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்து — ஆன்மம்
(அவைகளை) ஆளுதிறன்மையை — மேற்கொள் பவர்க்கு
மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு — நல்லவையெல்லாம் - நல்லது

ணங்கெல்லாம். | — கடன் - இயல்பாயிருக்கும். — என்பது என்று (துலோர்) சொல்லுவர். எ-று. ❀ சிவகுணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பாயிராதவிடத்தும் சான்றான் மெய்யென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையால் இவ்வேதுப் பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இப்படி சொல்லிஞரென்பதாம்.

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல - - - ❀
மெந்நலத் துள்ளது உ மன்று - - - உ.

இ-ள். சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது | — குணநலம் - குணங்களாலாகிய நலமே. — பிறநலம் - அது நீங்கலான உறுப்புக்களாலாகிய நலம் — எந்நலத்துள்ளது உம் - எந்நலத்திலுமுள்ளது — அன்று. எ-று. ❀ அந்நலத்தை முன்னே பிரித்தமையால் மற்றைப் புறநலத்தை - பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக் கல்விமுதலாக துலோரொழித்த நலங்களுள்ளே செல்லாமையால் - எந்நலத்துள்ளது உ மன்றென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் சால்புக்கு ஏற்றகுணங்கள் பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ*
டைத்து சால் பூன்றிய தூண். - - - க.

இ-ள். அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலேயல்லாமற் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும் — தான் - (பழிபாவங்களி)னுணலும்

ம் — ஒப்புரவு - (யாவரிடத்தும்) உபகாரஞ்செய்தலும் — கண்ணோட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும் — வாய்

மை - (எவ்விடத்தும்) மெய்மை சொல்லலும் என — சால்பு - சால்பென்னும் (பாரத்தை) — ஊன்றிய - தாங்கிய — தூண் -

தூண்கள்|—ஐந்தாம். எ-று. இக்குணங்கள் இல்லாதவிடத்
தே சாஃபுநிலை பெருமைபால் இவைகளை - தூணென்றார். (ங)

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறந்திமை - *
சொல்லா நலத்தது சாஃபு. - - - ச.

இ-ள். நோன்மை-தவமாவது|— கொல்லாநலத்தது - (பி
றவறங்களும்கு வேண்டியமாயினும்) ஒருபிராபுங் கொல்லா அந்

கூக-ஆம், அதி—சான்றான்மை

தினிடத்ததாம்.—(அதுபோல்) — சாஃபு - சாஃபாவது|
—பிறந்திமைசொல்லாநலத்தது - (பிறகுணங்களும்கு வேண்டி
மாயினும்) பிறர் திமைபைச் சொல்லாத குணத்தினிடத்ததா
ம். எ-று. இஃ தவத்திற்குக் கொல்லாவறம்மீபால் சாஃபிற்கு
ப் பிறர்குற்றம் சொல்லாக்குணம் சிறந்ததென்பதாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர் - - *
மாற்றா மாற்றும் படை. - - - இ.

இ-ள். ஆற்றுவார்-(ஒருகருமத்தைச்) செய்து முடிப்பவர
து|—ஆற்றல்-வலிமையாவது|—பணிதல் - (அதற்குத் துணை
யாவாணைத்) தாழ்த்துகட்டிக்கொள்ளுதல்.—சான்றோர் - (இ
னிச்) சாஃபுடையவர் —மாற்றா - படைவரை — மாற்றும்ப

டை-பகைமை பொழிக்குஞ்சாதனமும் | — அது. எ-று. ஐ
ஆற்றல் - செயவல்லார்த்தன்மை. சால்பிற்கு ஏற்றபணிதற்கு
ணத்துச் சிறப்புச் சொல்லுவார் மற்றதுமுடன் சொல்லினார்.

சு ல்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற நோல்வி - *
துலையல்லார். கண்ணுங் கொளல். - - - ன்.

இ-ள். சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பொன்னினள) வறிதற்கு
—கட்டளை-உரைகல்லாகிய (செயல்) —யாதெனின்—தோல்
வி-(தம்மி னுயர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்) தோற்பை — து
லையல்லார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும் — கொளல். எ-று.
ஐ எச்சவுடையால் இருபிறத்தாரிடத்தும் வேண்டிதல் பெ
ற்றும்.—கொள்ளுதல் வெல்லும் வலிமை புடையராயிருந்தே
ஏற்றுக்கொள்ளுதல். இழிந்தாரை வெல்ல நினைத்துத் தமக்
குச் சமானமாக்கிக்கொள்ளாமல் தோற்பால் அவரின் உயர்வா
ராயின் அதனாலே சால்பளவு அறியப்படு மென்பதாம். (சு)

இன்னசெய் தார்க்கு மினியவே செய்பாக்கா - *
வென்ன பயத்ததோ சால்பு. - - - - - ன்.

இ-ள். (சால்புடையவர்)— இன்ன- (தமக்குத்) துன்பந்த
ருமைவகளை — செய்தார்க்கும் — மினியவே - இன்பந்தரும
வைகளையே—செய்பாக்கால்— சால்பு | — என்னபயத்தது-

(வேறே) என்னபயனுடைத்து. எ-று. ஐ-அசை. சிறப்பும்
மை சால்புடையவரும் இன்னசெய்தற்கு இடமாதல்விளக்கி
யின்றது. தாமும் அவர்க்கு இன்னசெய்வாராயின் தம்முடை
ய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லாமென்பதாம். [இவை ஐந்து
பாட்டிலும் சிறப்புவகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கூடும், அறி—சான்ருளினமை.

இன்மை யொருவற் றிவன்று சால்பென்னுந் *
 தின்னமபுண் டாகப் பெறின். - - - - அ.

இ-ள். சால்பென்னும் - சால்பென்று சொல்லப்படும்—தி
 ன்மை - வலிமை—உண்டாகப்பெறின்—ஒருவற்கு - ஒருவ
 னுக்கு—இன்மை - வறுமை (பால்வருவது) — இளிவன்று -
 இகழ்வாகாது. எ-று. **ஐ** தளராமல் நாட்டிதலால் வலியாயி
 த்து. சால்புடையவர் வறுமையிலும் மேம்படுவொன்பதாம்.

உளழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றான்மைக் *
 சாழி டெனப்படு வார். - - - - கூ.

இ-ள். சான்றான்மைக்கு-சால்புடைமையாடிய (கடலுக்கு)
 -ஆழ்பெனப்படுவார் - கரைபென்று சொல்லப்படுவார்—
 உளழ்பெயரினும் (மற்றைக்கடலும்கரையுள் நிலமாய்) கால
 ம் வேறுபட்டாலும் — தாம்பெயரார் - தாம் வேறுபடார்.
 எ-று. **ஐ** சான்றான்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை-கட
 லாகவியம், அதனைத் தாங்கிக்கொண்பி நின்றலால் - அதனை யு
 டையாசா-கரையாக்கியும், சொல்லினார். [ஏகதேசவுருவகம்]

சான்றவர் சான்றான்மை குன்றி னிருநிலத்தான் *
 ருங்காது மன்றோ பொறை. - - - - டி.

இ-ள். சான்றவர் - (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்தவர்—சா
 ன்ருண்மை - (தமது) தன்மை — குன்றின்-குன்றுவராயின்
 —இருநிலத்தான் - மற்றைப்பெரிய பூமிநானும்—பொறை-
 (தன்) பாரத்தை—தாங்காது-தாங்காதாய்முடியும். எ-று. **ஐ**
 தானுடென்னும் எச்சவும்மை விகாரத்தால்தொக்கது.—அவ
 ருக்கு அதுகுன்றுமையும் அதற்கு அதுதாங்கலும் இப்பொற
 லால் அவை எந்நாளும் உண்டாகாதின்றனவென்பது தோன்

இ-ள். அன்புடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடையதனாலும்
 —ஆன்றகுடிப்பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அமந்த குடியிற்
 பிறத்தலும் ஆகிய—இவ்விரண்டும் | — பண்புடைமையென்
 னும் - (ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமையென்று (உலகத்தார்)
 சொல்லும்—வழக்கு - நல்வழி. எ-று. ஐஃ அமைதல் - ஒத்துவ
 ருதல். குடிப்பிறத்தலென்றது - குடிப்பிறந்தவர் செலவு.—
 இரண்டுங் கூடிய வழியே பண்புடைமை யாவதென்பது
 தோன்ற முற்றும்மைகொடுத்தார். [இவை இரண்டுபாட்டா
 லும் பண்புடையசாதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

உறுப்பொத்தல் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
 பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு. - - க.

இ - ள். உறுப்பொத்தல் - (நெருங்கத்தகாத) உடம்பா
 லொத்தல்|—மக்களொப்பன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லமனித
 ரோடு (ஒப்பாகாமையால்) பொருந்துவதன்று. — ஒப்பதா
 ம்—(இனிப்) பொருந்துவதாகிய —ஒப்பு - ஒப்பாவது|—வெ
 றுத்தக்க - நெருங்கத்தக்க—பண்பொத்தல் - பண்புலொத்
 தல். எ - று. ஐஃ ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பிறப்பொத்த
 லாவது - உயிரின்வெறிய் நிக்பெறுத உடம்பொத்தலாகாது
 வேறல்லாமல்நிக்பெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகலால் அப்
 படிப்பட்ட அவர் பண்புண்புடையனாகவென்பதாம். (க)

எ-ஆம்,அதி—பண்புடைமை

நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் - - *
 பண்புபா ராட்டு முலகு. - - - ச.

இ-ள். நயன் - நீதியையும்—நன்றி - அறத்தையும்—புரிந்

வ்-மன்னென்பது ஒழியிசையில்வந்தது. [இவை நான்குபா
ட்டாலும் அதனைபுடையவரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

அரம்போலும் கூர்மையோனும் மரம்போல்வர் *
மக்கட்பண் பில்லாதவர். - - - - - எ.

இ-ள். மக்கள்- நன்மக்களுக்கேயுரிய — பண்பில்லாதவர் [
— அரம்போலும் — கூர்மையோனும் — கூர்மையை புடைய

ரா-ஆம், அதி—பண்புடைமை,

யோயினும்—மரம்போல்வர் - (ஓரறிவினதாகிய) மரம்போ
ல்வர். எ-று. ஐஐ ஓரறிவு-பரிசுத்தை அறிதல். தான் மடிவில்லா
மல் தன்னைபுற்றபொருள்களை மடித்தலாகிய தொழில்பற்றி
வந்தது.— பின்னுவமைவிசேட அறிவில்லாமையாகிய குண

ம்பற்றியந்தது. அவ்விசேடவறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கட்ப
ண்பில்லாமையால் அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று. (எ)

நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வாரீக்கும். *
பண்பாற்றா ராதல்கடை. - - - - - அ.

இ-ள். நண்பு-நட்பினை—ஆற்றாராகி - (தம்மோடு) செய்
பாதவராகி — நயமில் - பகைமையை — செய்வாரீக்கும்-செ

புது நடப்பவரிடத்தும்—பண்பாற்றாராதல் - (நாம்) பண்பு
 டையவராய் நடவாமை—கடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழு
 க்காம். எ-று. ஃ நயம் - நாம். சிறப்பும்மை அவர்பண்பாற்
 ருமைக்கு இடமுதல் தோன்றதின்றது. அதனைச் செய்யின்
 தரமும் அவர்தன்மையராவொன்றற்கு-கடையென்றார். (அ)

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் - - - *
 பகலும்பாற் பட்டன் திருள். - - - கூ.

இ-ள். நகல்வல்லரல்லார்க்கு - (பண்பில்லாமையால் ஒருவ
 ரோடுகலந்து) உண்மையிழந்தல்மாட்டாதவர்க்கு — மாயிருஞ்ஞா
 லம்-மிகவும்பெரியபூமியானது—பகலும் - (இருளில்லாத)ப
 கற்பொழுதிலும்—இருள் - இருளினிடத்தே — பாற்பட்டன்
 று-கிடந்ததாம். எ-று. ஃ எல்லாநோடும் கலந்து அநியப்பெ
 ருமையால் - பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்ற
 ற்கு உலகம் இருளினிடத்துப் பட்டதென்றார். (கூ)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால் - - - *
 கலந்தீமை யாற்றினித் தற்று. - - - ட.

இ-ள். பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன்—பெற்ற - (முன்
 னை நல்வினையினால்) அடைந்த — பெருஞ்செல்வம் — (அக்
 குற்றத்தால் : ஒருவர்க்கும் பயன்படாதுகெடுதல்) — நன்பா
 ல்-நல்ல(புகளின்)பால்—கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது—நீமை
 யால்-குற்றத்தால்—திரிந்தற்று - கெட்பாற்போலும். எ - று.
 ஃ கலத்தீமையென்பது - கலத்தீமையெனவிகாரப்பபட்டது.
 தொழிலுவமமாகலால் உலமேயத்தில் ஒத்ததொழில் வருவி
 சேப்பபட்டது. படைக்கும்வலிமையிலமுதல்தோன்ற - பெற்ற

(எ-ஆம்,அதி—பண்புடைமை)

இ-ள். பொருளான் - பொருளொன்றினால் — எல்லாம் — ஆம் - உண்டாகும் — என்று என்று அறிந்து — (அதனைச்சம் பாதித்து) — ஈயாது - (பின்பிறர்க்குக்) கொடாது — இவதும். உலோபத்துவஞ்செய்யும் — மருளான் - மயக்கத்தினாலே — மாணா - நிறைதனில்லாத — பிறப்பு - (பேய்ப்) பிறப்பு — ஆம் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாம். எ-து. ூ இருமைபிலும் அடையும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க-எல்லாமென்றும், சம்பாதித்தற் குமுன்னே உண்டாகிய அறிவானது பின்னே மயங்குதலால் மருளென்றும், பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிறருடைய பதிக ண்டிருந்த பாவத்தால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப்பு உண்டாமென்றும், சொல்லினார். (உ)

கக

நாக-ஆம், அதி—நன்றியில்செவ்வங்.

நாட்ட மிவறி மிகைவேண்டா வாடவர் - - - - -

தோற்ற நிலக்குப் பொறை. - - - - -

இ - ன். ஈட்டம் - (பிறரின்கிச) சம்பாதிப்போமென்று — இவறி - பொருள் சம்பாதிக்கைமாத்திரத்தையே) விரும்பி — இசை - (அதன்பயனாகிய) புகழை — வேண்டாவாடவர் விருமபாதமக்களது — தோற்றம் - பிறப்பு — நிலக்கு - பூமிக்கு — பொறை - பாரமாம் (அவ்வளவே.) எ-து. ூ புகழ் இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறமாகலால் ஈகையால் அதனை வேண்டாமல் சம்பாதிக்கைத் துன்பத்தையும், காப்பாற்றற் றுன்பத்தையும், வேண்டிய அறிவில்லாமைபற்றி - நிலக்குப் பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரிய உடம்பினை. (சு)

எச்சமென் நென்னெண்ணுப் கொல்லோ வொருவரா ன்ச்சப் டாஅ தவன். - - - - -

. இ - ன். ஒருவரான் - (ஒருபொருளுங் கொடுத்து அநியா
மையால்) ஒருவராலும் — நச்சப்படாதவன் - இச்சிக்கப்பட
பாதவன் | — (தான் இறந்தவிடத்து) — எச்சமென்று - (இங்
கே) ஒழிந்துநிற்பதாக — என் - எதை? — எண்ணுங்கொல் - நி
னைப்பானோ. எ - று. இங்கே ஒழிந்து நிற்கும் புதழ் - சுவா
ர்மேலவ்லாமல் நிலைமையால் இவனுக்கு அதனோடு எவ்வள
வும் சம்பந்தம் இல்லைபென்றற்கு - என்னென்னுங்கொல்லை
ன்றார். ஒ - அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அச்செவ்வம்
பிறர்க்குப் பயன்படவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

கொடுப்பது உந் துப்பது உ மில்லார்க்கடுக்கிய *
கோடியுண் டாயினு மில். - - - (டு)

இ - ன். கொடுப்பது உம் - (பிறர்க்கு) சுவதும் — துப்பது உ
ம். (தான்) அனுபவிப்பது மாகிய (இரண்டுசெய்கையும்) —
இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதவர்க்கு — அடுக்கிய - (பலவாக)
அடுக்கிய — கோடியுண்டாயினும் - கோடிப்பொருள் உண்டா

யினும் — இல். (ஒன்றும்) இல்லை. எ - று. இன்பத்தினும் அ
றம் சிறந்தமைபால் - கொடுத்தல் முன் சொல்லப்பட்டது. ஒ
ன்றுமில்லாப்போற் பயனிரண்டும் இழத்தவால் இல்லென்றார்.

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்காரிக்கொண்
றீத வியல்பிலா தான். - - - - - கா.

இ - ன். தான்றுவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனாகி — (அத

ன்மேலும்) — தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு — ஒன்று - (அவர்வேண்டிய) தொன்றை — ஈதலியல்பிலாதான் - கொடுத்தற்
தன்மையில்லாதவன் | — பெருஞ்செல்வம் - (அவ்விரண்டுஞ்
செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு — ஏதம் - ஒரு
நோய். எ-று. தக்கார் - தானம்வாங்குதற்கு ஏற்றவர். அனு

பயிச்சப்பிதலும் ஈயப்பிதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உ
ரியதை அல்லதாக்கினமையால் - நோயென்றார். [இவை இரண்
டுபாட்டாலும் அவ்விருமையும் உன்சொல்லப்பட்டது.] (க)

அற்றார்க்கொன் - ருற்றாதான் செல்வ மிகநலம் - *
பெற்று டமியன்மூத் தற்று. - - - - எ.

இ-ள். அற்றார்க்கு - (ஒருபொருளு) மிலராயினார்க்கு — ஒ
ன்று - (அவர்வேண்டிய) தொன்றை — ஆற்றாதான் - கொடா
தவனது — செல்வம் — வீணாகக்கழிதல் — மிகநலம் - (பெண்
டரின்) மிகுந்தநலத்தினை — பெற்றாள் - பெற்றவொருத்தி —
(கொடுப்பாரில்லாமையினாலே) — தமிழன் - (கணவனில்லாம
ல்) தனியளாய் — மூத்தற்று - மூத்ததன்மைத்து. எ-று. நல
ம் வடிவினன்மையும் குணத்தினன்மையும். இவ்விரண்டும் ஒ
ருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால் - பெற்றாளென்றார். கொடு
ப்பாரும் கணவனுமேயல்லாமல் தானும் பயனிழந்து கழிந்த
குமரியோடு உவமைசொன்னமையால் தானும் ஏற்பானுமே
யல்லாமல் செல்வமும் பயனிழந்து கழியுமென்பதாம். (எ)

நச்சப் படாதவன் செல்வ நயிவரு - - - *
ணச்ச மரம்பழுத் தற்று. - - - - அ.

இ-ள். (வறியவர்க்குச் சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றுங்கொடா
 டையால்)—நச்சுப்படாதவன் - (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவ
 ன்—செல்வம்-செல்வம் (பெறுதல்)— நடுவுருள் - ஊர்நடுவு
 ள்ள—நச்சுமரம் - எட்டிமரம்—பழுத்தற்று - பழுத்தல்போ
 லும். எ-று. ஐ. சமீபித்திருக்கைகளாற்பயனிலையென்பதாம்.

**அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய *
 வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர் - - - கூ.**

இ-ள். (ஒருவன்)—அன்பொரீஇ - (கொடாதிருத்தற்பொ
 ருட்டிச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்புசெய்வ
 தனை ஒழிந்து—தற்செற்று - (வேண்டியவன அனுபவியாமல்) த
 ன்னைவருத்தி—அறன் - (வறியவர்க்குக் கொடுத்த ஸ்திரியாகிய)

கூ-ஆம்,அதி—நன்நியில்செல்வம்.

‘அறத்தை—நோக்காது - நினைபாமல் — ஈட்டிய-சம்பாதித்த
 —ஒண்பொருள் - ஒள்ளியபொருளை—கொள்வார் - (கொண்
 டிபோய்ப்ப்பயன்) கொள்ளுவார்—பிறர். எ-று. ஐ. பயனாகிய
 அறமும் இன்பமும் செய்துகொள்ளாதவனுக்குப் பொரு
 ளால் உள்ளது சம்பாதித்தற்றுன்பமே பென்பது தோன்ற-
 ஈட்டியவென்றும், அவன்சந்திவழியிலுள்ளவர்க்கும் உதவர்
 தென்பதுதோன்ற-பிறரென்றும், சொல்லினார். (கூ)

**சுருடைச் செல்வர் சிறுதுணி மாரி - - - - *
 வறங்கூர்ந்த தீனைய துடைத்து. - - - - (ய)**

 教育部
 臺灣省立教育委員會
 臺南市立教育委員會
 臺南市立第一高級中學

அஃதாவது முன்சொல்லப்பட்ட சாப்பு பண்பு முதலாகிய பருணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத் தகாதகருமங்களில் நானுதலுடையதாந் தன்மை. அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

கருமத்தா னுணத னுணத் திருமத - - - *
 னல்லவர் நாணப் பிற. - - - - - க

இ-ள்.நாணு-(நன்மக்களது)நாணுவது | — கருமத்தால்
(இழிந்த) கருமங்காரணமாக — நாணுதல்-நாணுதலாம்.—
பிற-அதல்லாமல் மனமொழிமெய்ப்பளது ஒரிக்கத்தால் வருகி

பு.நாணங்கள்.—திருநாதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய—நல்லவர்.குலமகளிராதி—நாணு - நாணங்கள்போலும். எ.து.

❖ பிறகுலமகளிரது நானென்றதனால் மற்றது நன்மக்களது நானென்பதும், நாணுதவென்பதனால் கருமத்தி னிழிவும், பெற்றும். திருநுதனல்லவொன்பது - புகழ்ச்சிக்குறிப்பு. [இதனால் நானினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உள னுடை பெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல *
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. - உ.

இ-ள். ஊண்.உண்டியும்| — உடை-ஆடையும்| — எச்சம்-ஒழித்தவைகளும்| — உயிர்க்கெல்லாம்-(மக்க) னுயிர்க்கெல்லாம்—வேறல்ல - பொதுவாம்.—மாந்தர்சிறப்பு - (நன்மக்களுக்குச்சிறப்பாவது) — நாணுடைமை - நாணமுடைமையாம் [அனைவரல்ல.] எ-று. ❖ ஒழித்தவை-உறக்கமும், காமமும், அச்சமும்,—சிறப்பு - அவ்வுயிர்களின்வேறுபாடு. (உ)

உள னைக் குறித்த வுயிரொல்லா நானென்னு *
நன்மை குறித்தது சாப்பு. - - கா.

இ-ள். உயிரொல்லாம்| — ஊனை- உடம்பை| — குறித்த-தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாவாம். — (அது

போல்)—சாப்பு - (நற்குணங்களி)ன்றைவரனது| — நானென்னுநன்மை - நானென்கிற நற்குணத்தை—குறித்தது. - தனக்கு யிருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது. எ-று. ❖ உயிர்-உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாத விதம்போல் சாப்பு - நானேடுகூடியல்லது பயனடையாதென்பதாம்.(க)

அ னியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கென்றேற்*
பிணியன்றோ டிசி நடை. - - ச.

இ-ள் சான்றோர்க்கு—நாணுடைமை — அணியன்றோ
—அஃதின்றேல்- அவ்வணி இல்லையாயின்.—சீடுதடை - (அவ

ர்) பெருமிதநடை|—பிணியன்றோ - (கண்டவர்க்கு) நோயன்
றோ.எ-று. ~~ஐ~~ அழகுசெய்தலால் - அணிபென்றும், பொறுத்

தற்கருமையால் - பிணியென்றும், சொல்லினார். [இவை மு
ன்றுபாட்டாலும் அதன்சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பிறிப்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் - *
குறைபதி பெண்ணு முவகு. - - - - - டி.

இ - ள். பிறிப்பழியும் - பிறர்க்குவரும் பழியையும்—தம்ப
ழியும் - தமக்குவரும்பழியையும்—நாணுவார் - (ஒப்பாகமதி
காரசு) னடி-ஆம், அதி—நாணுடைமை.

த்து) நாணுவாளை—உலகு -உலகத்தார் | -- நாணுக்கு—உ
றைபதியென்றும் - இருப்பிடமென்றுசொல்லுவர்: எ-று. ~~ஐ~~
ஒப்பாகமதித்தல்- பிறர்க்குவந்த பழியையும் தமக்குவந்ததாக
வே நினைத்தல். அக்கருத்துடையவர் பெரியராகலால் அவ
ரை உயர்ந்தோர் பாவரும் புகழ்வொன்பதாம். [இதனால் அத
னையுடைவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

நான்வேலி கொள்ளாது மன்றோ வியன்ஞாலம் *
பேணவர் மேலாயவர். - - - - - கூ.

இ-ள். மேலாயவர் - உயர்ந்தவர் |—வேலி - (தமக்குத்) கா
ப்பாக—நான் -நாணத்தை—கொள்ளாது - கொள்வதல்லாம
ல்—வியன்ஞாலம் - பாப்பானபூமியை — பேணவர் - கொள்
ளவிரும்பார். எ - று. ~~ஐ~~ பழிபாவங்கள் அடையாமற் காத்த

லால் வேலிபென்றார். நாணமும் பூமியும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக் கொள்ளும்படி நேரீட்டவிடத்து நாணத்தைக்கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும் வழியாகிய பூமியைக் கொள்ள விரும்பாரென்பதாம். மன்னும் ஓவும்-அடைகள். ஊ

நாணு உயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா *
 னுணமுறவார் நாணுள் பவர். - - - எ.

இ-ள். நாணுள்பவர். நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாது நடப்பவர் | — (அந்நாணும் உயிருங் கூடிநிற்கமாட்டாதவிடத்து) — நாணல் - நாணசிகதையாமற்பொருட்டு—உயிரி-உயிரை— துறப்பார் - நீக்குவார். — உயிர்ப்பொருட்டான் - உயிரிசிகதையாமற்பொருட்டு — நாண் - நாணினை— துறவார்-நீக்கார். 'எ-று. ஐஃ நாண் - உயிரினுஞ் சேறந்தென்பதாம். [இவைஇரண்டிபாட்டா லுமவர்செயல்சொல்லப்பட்டது.

பிறர்நாணத் தக்கது தானுண னாயி - - - *
 னறநாணத் தக்க துடைத்து. - - - அ.

இ-ள். பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும் — நாணத்தக்கது - நாணத்தக்கபழியை — தானுணனாயின் - (ஒருவன்) தானுணனசெய்வானாயின்—(அந்நாணமே|)—அறம— நாணத்தக்கது-(அவனை) விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை— உடைத்து. 'எ-று. ஐஃ நாணில்லாதவனை அறம் சாராதென்பதாம். (அ)

குலஞ்சுழிங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுழி - *
 நாணின்மை நின்றக் கடை. - - - க.

இ-ள். கொள்கை - ஒழுக்கம் — பிழைப்பின் - (ஒருவனும்

ரூஉ-ஆம்.அது—நாணுடைமை.

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாலை - - - *
தாண வுயிரிமருட்டி யற்று. - - - - - டி.

இ.ள். அகத்து-(தம்) மனத்தில்—நான் - நாணத்தை—
இல்லா— இல்லாதமக்கள் — இயக்கம் - (உயிருடையவர்)பா
ன்றுசஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு | —மரப்பாலை-மரத்தாற்செ

யட்டப்பட்டபாவை--நாணல் - எந்திரக்கயிற்றினாலாகிய (சஞ்சரி
ப்பால்)--உயிர் - உயிருடையதாக--மருட்டியற்று - மயக்கு
தல்போலும். எ - று. ❀ நானில்லாதமக்களாகையு நாணுடை
புபாவை யாகவுமோல்வ தல்லது உயிரில்லையென்பதாம். [இ
வை மூன்றுபாட்டாலும் நானில்லாநிழுவசொல்லப்பட்டது.]

நா-ஆம்,அதி-குடிசெயல்வகை.
 அஃநாவது - ஒருவன் தான்பிறந்த குடியை உபாசஞ்செய்தலின்விதம். இதுதாழ்வினிடத்து நானுடையவர்க்கு உண்டாவதாகலால் - அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

**கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும் *
பெருமையிற் பிடுகைய தில். - - - - - ௧.**

இ-ள். ஒருவன் — (தன்குடி' செய்தற்பொருட்டித் தொடங்கிப் புகருமமுடிபாமைபால்) — கருமஞ்செய - அக்கருமஞ்செய்தற்கு—கைதுவேனென்னும் - கையொழியே னென்கிற—பெருமையின் - முயற்சிப்பெருமைபோல் — பிடுகையது—மேம்பாமிடையபெருமை—இவ்—(அவனுக்கு) இல்லை. எ-று. ~~ஐ~~ குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. பல்வகைக்கருமஞ்செய்தலாவே செல்வமும் புகழுமடைந்து குடி உய்ருமாசலால்—பிடுகையதில்லென்றார்.

**கூளஞ் செய்வொருவன் கைதுவே னென்னும் *
பெருமையிற் பிடுகைய தில். - - - - - ௧.**

**ஆள்வினைபு மானற வறிவுமென விரண்டி. - - *
விளவினையா வீளுங் குடி. - - - - - ௨.**

இ-ள். ஆள்வினையும்—முயற்சியும்— ஆன்றவறிவும் - நிறைந்தவறிவும் — எனவிரண்டிண் - என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய — நீள்வினையான் - ஓய்வில்லாத கருமச்செயலால்—குடி - (ஒருவனது) குடி—நீளும்—உயரும். எ-று. ~~ஐ~~ நிறைதல் - இயற்கையறிவு - செயற்கையறிவோடுகூடி நிரம்புதல்.—ஆள்வினை - சோம்பல் அடையாமற்பொருட்டு. — ஆன்றவறிவு—உயர்த்தற்கு ஏற்றசெயல்களும் அவை முடிக்கும் விதமும் நாடிப்பிழைபடாமல் எண்ணுதற்பொருட்டு. [இவையிரண்டுபாட்டாலும் அச்செயற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது.]

**குடிசெய்வ லென்னு மொருவற் குத் தெய்வ - *
மடிதந்துத் தாழ்முந் துறும். - - - - - ௩.**

இ-ள். குடிசெய்வலென்னும்-(என்) குடியினை உபாச்செய்
யக்கடவேனென்றுகொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்களின்பு
யலுகிற) — ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு — தெய்வம் - தெய்வமான
து | — மடி - உடையை — தற்று - இறுகவுயித்திக்கொண்டு —

தான் — முத்துறும் - முன்னேயுற்றுநிற்கும். எ - து. ✽ முன்
னடப்பார் செயல் ஊழ்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (ங).

சூழாமல் ருணே முடிவெய்துந் தங்குடியைத் - ✽
தாழா துருந்து பவர்க்கு. - - - - ச.

இ-ள். தங்குடியை - தங்குடிக்காந்தொழிலை — தாழாது -
வினாந்து — உருந்துபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு — (அத்தொ
ழில் முடிக்கும்விதம்) — சூழாமல் - ஆலோசிக்கவேண்டா
மல் — தானேமுடிவெய்தும் - தானேமுடிவுபெறும். எ - து.
✽ குடி அதற்காந்தொழிலுக்கு ஆதலால் ஆகுபெயர். ஊழ்
முத்துறதலாற் பயன் சொல்லியபடி. [இவை இரண்டுபாட்
டாலும் அதற்கு ஊழ் துணையாதல் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

குற்ற மிலனாய்ச் குடிசெய்து வாழ்வாணைச் - ✽
சுற்றமாச் சுற்று முலகு. - - - - இ.

இ-ள். குற்ற மிலனாய் - குற்றமானவைசெய்திலனாகி — கு
டிசெய்து - (தன்) குடியை உபாச்செய்து — வாழ்வாணை —
சுற்றமா - (அவனுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி — உலகு - உலகத்

நாக-ஆம், அதி—குடிசெய்வதை;

காஎஎ

தார் | — சுற்றும் - (தாமேசென்று) குழுவர். எ - து. ✽ குற்றமா
யின - அறநீதிகளுக்கு விரோதமான செயல்கள். — தாழும்ப
யனடைதலோக்கி யாவரும் சென்று சார்வொன்பதாம். (இ)

ந ல்லாண்மை பெண்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த *
 வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். - - - எ.

இ - ள். ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு—நல்லாண்மைபெண்பது—
 நல்ல ஆண்மைபென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவது| — தா
 ன்பிறந்த—இல்லாண்மை-குடியை ஆளுதற்றன்மைபை — ஆ
 க்கிக்கொளல்-(தனக்கு)உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல் - எ.று. ❀

போர்த்தொழிலி னீக்குதற்கு நல்லாண்மை பென விசேடித்
 தார். குடியையாளுதற்றன்மை - குடியிலுள்ளவரை உயரச்

செய்து நன்வழிப்படுத்தல். அதனைச் செய்து கொள்ளுதல்
 நல்லாண்மைபாம்விதம் வருகிறபாட்டாற் பெறப்படும். (சு)

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து - *
 மாற்றுவார் மேற்றே பொறை. - - - எ.

இ - ள். அமரகத்து - களத்தினிடத்து— (சென்றவர்பலரா
 யினும் போர்தாங்குதல்)—வன்கண்ணர்போல - சூரர் (மேல
 தாருதல்)போல—தமரகத்தும் - குடியினிடத்தும்—(பிறந்த
 வர்பலராயினும்) — பொறை - (அதன்பாரம்) பொறுத்தல்|
 —ஆற்றுவார்மேற்றே-வல்லவர்மேலதேயாம். எ - று. ❀ நன்
 குமறிக்கப்படுவார் அவரோபெண்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்
 டாலும் அவை செய்வாரடையும் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

சுடிசெய்வாரிக் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து - *
 மானங் கருதக் கெடும். - - - - - அ.

இ - ள். மடிசெய்து - (குடியுயரச்செய்தலை நோக்காது கா
லத்தைநோக்கிச்) சோம்பல்செய்துகொண்டு — மாணம் - மா
னத்தையும்—கருத-நினைப்பராகில்—கெடும் - (குடி) கெடும்
(ஆதலால்)—குடிசெய்வார்க்கு—பருவம் - காலநியதி—இவ்
கூ.எ-று. * காலநோக்கி மடிசெய்தல் - வெயின்மழைபனிபு
டைமை நோக்கிப் பின்னெசெய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல்.
—மாணங் கருதல் - இக்குடியிலுள்ளார்பாவரும் இன்பமு
ற நான் இக்காலத்துத் துன்பமுறுவேனெனவென்று உட்கொ
ள்ளுதல். — முன் இகல்வெல்தும் வேந்தர்க்கு வேண்டிப்பொ
கடு

நாக-ஆம், அநி—குடிசெயல்வகை.

முது என்றதுகொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோவென்று நி
னைக்கினும் அது நினைக்கலாகாதெனமுறத்தபடி. (அ)

இமும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு. - - - - - கூ.

இ-ள். குடும்பத்தை - தன்குடியை — குற்றமறைப்பான் -
மூலவகைத்துன்பங்களும் அடையாமற்காக்க முயல்பவனது —
உடம்பு | —இமும்பைக்கே - (முயற்சித்) துன்பத்திற்கே—
கொள்கலங்கொல் - கொள்கலமாமவ்வளவோ [இன்பத்திற்கா
குதலில்லையோ.] எ-று. * என்குடிமுழுதும் இன்பமுற்று
உயரவே நான் இருமையும் பெறுதலால் இம்மெய்வருத்தமா

த்திரம் எனக்கு நல்லதென்று முயலும் அறிவுடையவன் அத
னை எந்நாளும் விடாமைநோக்கி இமும்பைக்கே கொள்கலங்

கொல்லென்றார். இது குறிப்புமொழி. ஓ-அசை. [இவைஇரண்டு
பொட்டாலும் அவர் அதுசெய்யுமியல்பு சொல்லப்பட்டது.]

இருக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தன்று *
தல்லா எரிவாத குழி. - - - - - ய.

இ-ள். அறித்து - (தான்வீழும்போது) முட்டுக்கொடுத்து
— ஊன்றும் - தாங்கவல்ல—நல்லாள் - நல்லவாண்மகன் — இ
லாத-பிறவாத—குடி-குடியாகிய (மரம்) — இடுக்கண் - துன்
பமாகிய (கோடரியானது) — கால்- (தன்) முதலை—கொன்றி
ட-வெட்டிச் சாய்க்க—வீழும் - (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழாநிற்கு
மும். எ-று. இஃ முதல்அதன்வழிக்கு உரியாள். —வளர்ப்பாடாப்
பெற்றவழி-வளர்ந்துபயன்படுத்தலும், அல்லாவழி - கெடுத்தலு
ம், உடைமையால் மாமாச்சிஞர் (இதுகுறிப்புருவகம்.) [இ
தலை அவரில்லாதகுடிக்கு உஃதாங்குற்றம்சொல்லப்பட்டது.]

[illegible]

நாச-ஆம், அதி-உழவு,

அஃதாவது-சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்றொழில், இது செய்விக்கும்போது மற்றவர்க்கும் உரித்தாகும். இது முன்னே குடி உயர்த்தகு ஏதுவென்ற முயற்சியாகலால், குடிசெயல்வகையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பெ.ஆம், அது—உழவு.

0

சுதந்திரமே ரீப் பின்ன துலக மதன - - *

உழந்து முழவே தலை. - - - - க.

இ.ள். உலகம் | — சுழன்றும் (உழுதலால் வருமெப்பருத் ததோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும் — எர்ப்பி ன்னது - (முடிவிலே) எருடையார் வழியதாயிற்று. — அதனா ல்-ஆதலால்—உழந்தும்—எல்லாவருந்தமுந்தும் — தலை - தலை மையாகிய(தொழில்)—உழவே - உழுதலேயாம். எ-று. எருடையார்க்கு ஆதலால் எர் ஆகுபெயர். பிறதொழில்களா லே பொருள்பெற்றவிடத்தும் உணவின்பொருட்டி உழுவா ரிடத்துச் செல்லல்வேண்டுதலால் - சுழன்றுமேர்ப்புபின்னது லகமென்றும், வருத்தம் இல்லையாயினும் பிறதொழில்கள் க டையென்பதுதோன்ற - உழந்துமுழவேதலைபென்றும், சொ ள்விஞர். [இதனால்உழவினது சிறப்புச்சொல்வப்பட்டது] (க)

உழுவா ருலத்தார்க் காணியல் தாற்று - - *
தெழுவானா பெல்லாம் பொறுத்து. - - உ.

இ.ள். உழுவார் - உழுதல்வல்லவர் | —அஃதாற்றாது - அவ் வழுதலைச் செய்யமாட்டாமல் — எழுவாணாயெல்லாம் - (பிற தொழில்களிலே) மேற்செல்வோர் யாவனாயும் — பொறுத் து - தாங்குதலால்—உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய (தேர்க் கு) — ஆணி-அச்சாணிபாவர். எ-று. உழுவாொன்பது உழுவிப்பாருக்கும் ஆம். — உலகத்தாொன்றது - இங்கே அ வ்வுழுவர்நீங்கலானவனா — கலங்காமல் நிறுத்தலில் உழுவார் ஆணிபோலுதலால் ஆணிபென்றார். (ஏகதேசவுருவம்.) (உ)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாத் *
தொழுதுண்டு பின் செல் பவர். - - க.

இ-ள். உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச் செ
ய்து - உண்பி - (அதனால்தாரும்) உண்பி - வாழ்வாபோ - வா
ழ்வார் - (தமக்கு உரிபரம்ப) வாழ்கின்றவர். - மற்றெல்லாம்-
மற்றவரெல்லாரும் - தொழுது - (பிறரைத்) தொழுது - உ
ண்பி - (அதனால்தாரும்) உண்பி - பின்செல்பவர் - (அவரைப்).
பின்செல்லுபவன். எ-று. இஃதாழும் மனிதராய்ப் பிறந்தி
ருந்தும் பிறரைத்தொழுது அவர்சிலகொடுக்கத்தம் முயிர்கா
த்து அவர்பின்செல்வார்தமக்கு உரிபரவல் என்பதாகுத்து.

காஅய

நாசகும், அதி - உழவு.

பலகுடை - நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - *
ரலகுடை நீழலவர். - - - - ச.

இ-ள். அலகுடை - (உழுதற்றொழிலால்) நெல்லையுடையரா
கிய - நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர் - பலகுடைநீழலு
ம் - பல்வேந்தர்குடைநீழலதாகிய (பூமிமுழுதையும்?) - தங்கு
டைக்கீழ் - தம்(வேந்தர்) குடைக்கீழே - காண்பர். எ-று. இஃ
அலகு - கதிர். அது இங்கே நெல்லுக்காயிற்று. நீழல்போலு
தலால் நீழலெனப்பட்டது. நீழலவரென்றது - இரப்போர்க்
கெல்லாம் ஈதனோக்கி. ஒற்றுமைபற்றி - தங்குடையென்றார்.
குடை நீழலென்பதும் அகுபெயர். தம்மரசனுக்கு வெற்றிபெ
ருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக்கண்டிருப்பதென்பதாம். (ச)

இரவா நிரப்பார்க்கொன் நீவர் கரவாது - - - *
கைசெய்தான் மாலை யவர். - - - - - ரு.

இ-ள். கை - (தங்கையால்) - செய்து - (உழுதல்) செய்து -
உண்ணுமாலையவர் - உண்ணுதலை இயல்பாகவுடையவர் - இரவா

ர்-(பிறரைத்தாம்) இரவார்.—இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப்
பவர்க்கு—ஒன்று - அவர் (வேண்டிய) தொன்றை — கரவா
து-ஒளிக்காமல்—நவர்-கொடுப்பார். எ - று. ஐக் கைசெய்து
ண் மாலையவொன்பது எந்நாளும் அழிவில்லாத செல்வமு
டையாரொன்னும் ஏதுவை உள்ளேகொண்டுநின்றது. (௫)

உழவிஞர் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவது உம் *
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை. - - - கூ.

இ-ள். உழவிஞர். உழுதலையுடையவர் | — கைம்மடங்கிள்-
கை (அதனைச்செய்யாது) மடங்குமாயின் — விழைவது உம்-
(யாவரும்) விரும்புமுணவும் — விட்டேமென்பார்க்கு - துற
ந்தோமென்பார்க்கு—நிலை - (அவ்வறத்திலே) நின்றலும் —
இல்லை-உளவாகா. எ - று. ஐக் உம்மை இறுதியிலும் வந்துகூ
டியது. உணவில்லாமைபால் தாமுண்டலும், இல்லறம்செ
ய்தலும், பாவர்க்குமில்லையாயின் - அவருறுப்பு மாத்திரமாகி
ய கைசும்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மை மறுமை வீடெ

ன்னும் பயன்கள் நிகழாவென்பதாம். [இவ்வைந்துபாட்டா
லும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும் *
வேண்டாது சாலப் பழம். - - - எ.

இ-ள். (ஒருநிலத்தினைப்புழுதவன்)—தொடிப்புழுதி - ஒருப
ராச-ஆம், அதி—உழவு,

ல்புமுதி—கஃசா-காற்பலமாம்படி—உணக்கின் - (அதனைக்) காயவிடுவனாயின் — (அதனிடத்துச்செய்தபயிர்!)—பிடித்தெருவும் - ஒருபிடியில் அடங்கிய எருவும்— வேண்டாது— (இட) வேண்டாமல்—சால்பும்-பருந்துவினையும். எ-து. ஷீர் பிடித்து - பிடியிலுள்ளது. சான்று-சால்வென்றாயது. (எ)

எரினு நன்ற லெருவிநிதல் கட்டபி - - *
 னீரினு நன்றதன் காப்பு. - - - - *

இ-ள். (அப்பயிர்க்கு)—எரினும் - அவ்வுருதனினும்—எருவிநிதல்-எருப்பெய்தல்—நன்று. — கட்டபியர் - (இவ்விரண்டுஞ்செய்து)களைபிடுங்கியபின்—அதன்காப்பு- அதனைக்காத்தல்—நீரினும் நீர்பாய்ச்சலினும்—நன்று. எ-து. ஷீர் உருதயபரு ஒருபெயர். ஆவ்-அசை. காத்தல் - பட்டிபாரிமுதலானவகளால் அழிவடையாமற் காத்தல்.—உருதய - எருப்பெய்தல்-களைபிடுங்கல்-நீர்பாய்ச்சல்-காத்தல் - என்று இம்முறையினவாகிய ஐந்தும் வேண்பிமென்பதாம். (அ)

செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலத் - - *
 திலாளி னாடி விடும். - - - - *

இ-ள். கிழவன்-(அந்நிலத்துக்கு) உரியவன்—செல்லான் - (அதனிடத்து நாள்தோறும்) போப்பார்த்து வேண்டியவை செய்பானாகி—இருப்பின் - (சோம்பி) யிருந்தால் —அந்நிலம்—இல்லாளின்-மனைவிபோல்—புலந்து-(தன்னுள்) வெறுத்து—ஊடிவிடும்-(அவனோடு) பிணங்கிவிடும். எ-து. ஷீர் செல்லுதல்-ஆகுபெயர். பிறரை ஏனியிராமல் தான் செல்லவேண்டுமென்பதுதோன்ற- கிழவனென்றார். தன்னிடத்துவந்துவேண்டியவைசெய்யாது வேறிடத்திருந்தவழிமனைபாள்போல் பிணங்குமென்றது அவன்போகமிழத்தனோக்கி. [இவைமுன்று பாட்டாலும் அதுசெய்யும்விதம்சொல்லப்பட்டது.] (க)

இலமென் தசைஇ யிருப்பாணாக் காணி - *
 னிலமென்னு நல்லா ணாகும். - - - ம.

இ-ள். இலமென்று - வறியேமென்று சொல்லி—அசைஇ யி
 ருப்பாணா - சோம்பியிருப்பவனா—காணின் - கண்டால்—நி
 லமென்னு நல்லான் - நிலமகளென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படு
 கிற நல்லான்—நரும்- (தன்னுள்ளே) சிறிபாதி ந்பன், எ-று.
 (கூள்)

காஅஅஉ

ராச-ஆம், அதி—உழவு

உழுவல் முதலானவை செப்வோர் யாவர்க்கும் செல்வங்
 கொடுத்தவருளின்ற விதம்பற்றி - நல்லாளென்றும், அதுகண்
 டிருந்தும் அதுசெய்யாது வறுமையுறுகின்ற அறிவில்லாமை
 பற்றி நகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் அதுசெய்யாத
 விடத்து உண்டாம் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.] வருகின்ற
 அதிகாரமுறைமைக்குக் காரணமுமிது. (ம)

நி-*****தி-*****

ராடு-ஆம், அதி—நல்குவது.

அஃதாவது - அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி னின்றாத தியாதெனி னின்மையி - *
 னின்மையே யின்றா தது. - - - *

இ-ள். இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல் — இன்மையின் — துன்பஞ்செய்வது — பாடுதலின் - பாடுதல் துணிவின் — இன்மையின் — வறுமைபோல் — இன்மையின் — துன்பஞ்செய்வது — இன்மையே - வறுமையே. எ - று. ஐஃ ஒப்பதில் இயைபெனவே மிகுந்ததில்லாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. (க)

இன்மை பெனவொரு பாவி மறுமையு - - *
மீன்மையு மீன்றி வரும். - - - - *

இ-ள். இன்மையென - வறுமையெனப்படுகிற — ஒருபாவி! — (ஒருவனிடத்துவரும்போது) — மறுமையும் - மறுமையின்பமும் — இம்மையும் - இம்மையின்பமும் — இன்றி - (அவனுக்கு) இல்லையாக — வரும். எ-று. ஐஃ இன்மையென ஒருபாவிபென்பதற்கு அழுக்காடுவொரு பாவியென்றதற்கு உரைசெய்தபடி. உரைக்க. — மறுமை இம்மை ஆகுபெயர், ஈயாமைபாலும், அனுபவியாமைபாலும் - அவையிலவாயின. (உ)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக *
நல்குர வென்னு நகை. - - - - *

இ-ள். நல்குரவென்னும் - வறுமையென்ற சொல்லப்படுகிற — நகை - ஆகை — தொல்வரவும் - (தன்னுலேபற்றப்பட்டவருடைய) பழையகுடிவரவினையும் — தோலும் - (அதற்கேற்

ற) சொல்லினையும் — கெடுக்கும் - (ஒருசேரக்) கெடுக்கும். எ-று. ஐஃ நகையில்லாவிடத்து வறுமையும் இல்லையாகலால் நல்

நாடு-ஆம், அதி — நல்குரவு.

சூரையநரசயாச்சி - அது அக்குடியிற்பழையோர்க்கு இன்
லாதஇழி தொழில்களையும் அவமானச்சொற்களையும் உண்டா
க்கலால் அவ்விரண்டினையும் ஒருசேரக்கெடுக்குமென்றார்..(க)

இற்பிறந்தார் கண்ணேயு மின்மை யினிவந்த - - *
சொற் பிறக்குஞ் சோர்வுதரும். - - - ச.

இ-ள். இல்மை - வறுமையானது | -- இற்பிறந்தார்கண்
னையும் - உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும் -- இனிவந்த
சொல்-அவமானச்சொல்-பிறக்கும் - பிறத்தற்கு ஏதுவாகி
ய- சோர்வு - சோர்வினை - தரும்-உண்டாக்கும்-எ-று.
ஐச்சிறப்பும்மை அவரிடத்து அது பிறவாமை தோன்ற நின்
றது. அவமானச்சொல் - எமக்கு ஈயவேண்டுமென்றல். சோர்
வு - தாம்படுகிற துன்பமிகுதிபற்றி ஒரோவிடத்தேதங்குடிப்
பிறப்பினைமறந்து அது சொல்லுவதாகினைத்தல். - (ச)

நல்குர வெண்ணு மிடும்பையுட் பல்குரைத் - *
துன்பங்கள் சென்று பரிம். - - - இ.

இ-ள். நல்குரவெண்ணும் - வறுமையென்று சொல்லப்படு
ம்-இடும்பையுள்-துன்பமொன்றினுள்ளே - பல்-பலவாகி
ய-துன்பங்கள்-துன்பங்களும்|--சென்று-வந்து--பரிம்-
வீனையும். எ-று. ஐக் குரை - இசைநிறை--துன்பமும் தானு
ம் உடனே தோன்றலால் - வறுமைபை - துன்பமென்றும், அ
த்துன்பம் அடியாகச் செல்வரீ மனைவாயினோக்கிச் செல்லந்
துன்பமும். அவரைக்காணற்றுன்பமும்-கண்டபின்மறுத்தவி
டத்து உண்டாந்துன்பமும் - மறுக்காதவிடத்தும் அவர்கொ
டுத்ததுவாக்ந்துன்பமும் - அதுகொண்டிவந்து அனுபவிப்ப

வைகளைக் கூட்டித் தந்துன்பமும் - முதலானவை நாள்தோறும்
வேறு வேறுகவருதலால் எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமெ
ன்றும், சொல்லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாவும் வறுமையின்
கொடுமை சொல்லப்பட்டது] (டு)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்குந்தார்.*
சொற்பொருள் சோர்வுபடும். - - - - - கா.

இ-ள். நற்பொருள் - மெய்த் துற்பொருளை - நன்குணர்
ந்து-தெளியவறிந்து - சொல்லினும் - நல்குந்தார் - வறு
மைப்பட்டவரது - சொல்-சொல்லானது - பொருள்சோ
ர்வு-பொருளில்லாமையை - படும்-கடும். எ-று. ~~நற்பொரு~~
நாடு-ஆம், அதி - நல்குரவு.

வில்லாமையைக்கூடுதலாவது - யாம் விரும்பி இவர்கொல்லிக்
கேட்டோமாகில் முகங்கொடுத்து இவர்குறை முடிக்கவே
ண்டிமென்று அஞ்சி யாவரும் கேளாமையால் - பயனில்சொ
ல்லாய்முடிதல். - கல்வியும்பயன்படாதென்பதாம். (சு)

அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதாயானும் - - - *

பிறன்போல நோக்கப் படும். - - - - - எ.

இ-ள். அறஞ்சாரா - அறத்தோடு பொருத்தவில்லாத - நல
குரவு - வறுமையைபுடையவன் - ஈன்றதாயானும் - (தன்னை
ப்) பெற்றதாயினாலும் - பிறன்போல - நோக்கப்படும் -

(நினைத்துப்) பார்க்கப்படுவன். எ-று. ~~அறத்தோடு~~ பொரு
த்தவில்லாமை - காரணகாரியங்களுள் ஒன்றோடுமியையாமை.
நல்குரவு ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவனது இயற்கையன்பு
டைமை விளக்கிநின்றது அவனிடத்தேகொள்வதில்லாமையே

யன்றிக் கொடுப்பதுண்டாதலும் உடைமையால் அதுதோக்
கிச்சற்றத்தார் யாவரும் கைவிடுவ லென்பதாம். (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும் - *

கொன்றது போலு நிரப்பு - - - - - அ.

இ-ள். நெருநலும் - நேற்றும்—கொன்றதுபோலும் -
கொன்றதுபோன்று (எனக்குத்துன்பங்களைச்செய்த) — நிர
ப்பு-வறுமையானது—இன்றும் - இன்றைக்கும்— வருவது
கொல் - (என்னிடத்து) வரக்கடவதோ. [வந்தால் இனிபாது
செய்வேன்.] எ-று. ~~ஐ~~ அத்துன்பங்கள் - முன்சொல்லப்பட்ட
ன. நேற்றுமிகவும் வருந்தி வயிறுநிறைத்த ஒருவன்சொல்லு.

நெருப்பினுட் பிஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள் - *

யாதொன்றங் கண்பா டரிது. - - - - - கூ.

இ-ள். நெருப்பினுள்—பிஞ்சலும். (கிடந்து) தூங்கலும்|
—ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்குக்) கூடும்.—நி
ரப்பினுள்-வறுமைவந்தவிடத்து— யாதொன்றம் - யாதொ
ன்றாலும்— கண்பாடி- தூங்குதல்|—அரிது-இல்லை. எ-று. ~~ஐ~~
நெருப்பினும் வறுமைசொடி தென்றபடியாயிற்று. இதுவு
ம் அவன்சொல்லு. [இவை நான்குபாட்டாலும் வறுமைப்ப
ட்டவருக்கு உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை - - - - *

புப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்ற. - - - - - டி.

இ-ள். துப்புரவில்லார் - அனுபவிக்கப்படும் பொருளில்

லாதவர்—(தம்மாலேசெயத்தருவதுமுழுதுந் துறத்தமலயாச
வும்)—துவரத்திறவாமை. முழுதுந் துறவாதொழிதல்— (பி
றர்வீட்டிலுள்ள) உப்பிற்குங்காடிக்கும்—கூற்று. எ : து.
மானமழியாமையால்செயத்தருவது அதுவேயாயிற்று. முழு
துந் துறத்தல் - சுற்றந்தானே விட்டமையால் ஒருவழியால் து
றந்தாராயினார் நின்றதம்முடம்பிணையந் துறத்தலாம். அதுசெ
ய்பாதுகொண்டிருத்தல் - அவ்விரண்டிணையும் மாளப்பண்ணு
தலால் அதனை அவைகளுக்குக் கூற்றென்றார். [இதனால் அது
உண்டான விடத்துச் செய்வது சொல்லப்பட்டது.] (ய)

நாக-ஆம், ஆதி-இரவு.

இரக்க விரத்தக்காரீக காணிற் கரப்பி - - *

னவர்பழி தம்பழி யன்று. - - - க.

இ-ள். (வதுமைப்பட்டவர்) — இரத்தக்கார் - இரத்தற்கு
எற்புடையவரை — காணின் - கண்டவிடத்து — இரக்க - (அவ

குப்பழியாகாது. (ஆதலால்) எ-று. ❀ இரத்தற்கேற்புடையவ
 ராவார்-சொல்லுமுன்னே அறிதலுடையராய் மறாமற்கொடு
 ப்பவர்.—அவர் உலகத்தில் அரிபராதலால் காணினென்றும்,
 அவரிடத்தே இரந்தார்க்கு இரவால்வரும் அவமானம் இல்லா
 மையால் இரக்கவென்றும், அவர் கொடுத்தனிலே குறைகாட்
 டாமையால்-கரப்பினென்றும், காட்டுவாராயின் அப்பழிபரி
 சுத்த வெண்புடவையில் அழுக்குப்போல் அவரிடத்தே கழு
 து செல்லுதலால் அவர் பழியென்றும், ஏற்பில்லாதவரிடத்
 தே இரவல்லாமையால் தம்பழியன்றென்றும், சொல்லினார்.
 (கூட)

நா அனா, நாசு-ஆம், அசி—இரவு.

இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை . . . ❀
 துன்ப முறஅ வரின், ... உ.

இ-ள். ஒருவற்கு—இரத்தல் - இரத்தலும்|—இன்பம்- இ
 ன்பத்திற்கு ஏதுவாம்.— இரந்தவை - இரந்தபொருள்கள்—
 (ஈவாரது அறிவுடைமையால்)—துன்பமுற- (தான்) துன்ப
 முறமல்—வரின். எ-று. ❀ இன்பம்-ஆகுபெயர் - உறாமலெ
 ன்பது-கடைகுறைந்தது. துன்பம்வன-ஈவாரிடத்துக்காலமு
 ம் இடமும் அறிந்துசெல்லுதலும் - அவர் குறிப்பறிதலும்-
 அவரைத்தன்வசப்படுத்தலும்-அவர் மனமிரங்கத்தக்கவை நா
 டிச் சொல்லலும் முதலானவைகளால் வருவனவும், மறுத்த
 விடத்து வருவனவும், ஆம், அவையுறமல் வருதலாவது-அவ
 ரீமுன்னே அறிந்து கொடுக்கக்கொள்ளுதல். [இவைஇரண்டு
 பாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் நீங்குமளவில் அவமான

பில்லாவிரவு விலக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] உ
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னில் . - - *
நிரப்புகோ னோருடைத்து. - - - - - ரு.

இ-ள். கரப்பிலா + ஒளித்தலில்லாத—நெஞ்சின் - நெஞ்சி
னையுடைய—கடனறிவார்முன்—மானமறிவார்முன்—நின்று—
இரப்பும் - (அவரிடத்தே ஒன்றை இரத்தலும்)—ஒரோர் - ஓர

ழகை — உடைத்து + (வறுமைப் பட்டவர்க்கு) உடைத்து.
எ-று. * சிறிய சுருக்கத்துவேண்டி முயர்வென்றதனால் அவ
ர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது, மானமறிதல்-சொல்லத்தொ
டங்கிச் சொல்லமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய அதனியல்பை அ
றிதல். அவ்வறிவுடையவர்க்கு முன்னே நிற்கைமாதிரிமே
போதுமாகையால் - முன்னின்றென்றும், சொல்லுதலால் வ
ருஞ் சிறுமை அடையாமையால் - ஒரோ ருடைத்தென்றும்,
சொல்லினார்.உழமை-அவ்விரவினிழிவுவிளக்கிறின்றது, (ரு)

இரத்தலு மீதலே போலும் கரத்தல் . - - *
கனவினும்-தேற்றாதார் மாட்டி. - - - - - ரு.

இ-ள். கரத்தல் = (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தலை—கனவி
னும்—தேற்றாதார்மாட்டி - அறியாதவரிடத்து — இரத்தலு
ம்|—ஈதலேபோலும்-(வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலேபோலும்

ம்.எ-று * தான்புகழ்தாராதாயினும்முன் னுண்டாகியபுகழ்
கெடவாராமையால், ஈதலேபோலுமென்றார். ஏ-அகை. (ச)

கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் *
நிரப்பவர் மேற்கொள் வது. - - - - - ௩.

இ-ள். கண்ணின் து - (சொல்லமாட்டாமல்) முன்னின்றமா
த்திரத்தால் - இரப்பவர் - (உயிர்காத்தற்பொருட்டி) -
மேற்கொள்வது - (இரத்தலை) மேற்கொள்வது - கரப்பிலா
ர் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற்கொடுப்பவர் - வையகத்
து - உலகத்து - உண்மையான் - இருக்கின்றபடியினாலே [பி
றிதொள்ளுலன்று.] எ-று. ~~நீ~~ அவரில்லையாயின் மானம் விட
மாட்டாமையால் உயிரைவிடுவொன்பதாம். (௩)

கரப்பிரிம்பை யில்லாணைக் காணி நிரப்பிரிம்பை - *
யெல்லா மொருங்கு கெடும். - - - - - ௪.

இ-ள். கரப்பிரிம்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகியநோயை
— இல்லாணை - உடையரல்லாணை—காணின் — (மானம்விடா
மலிரப்பவர்க்கு) — நிரப்பிரிம்பையெல்லாம் - வறுமையால்வ
ருந்துன்பங்க ளெல்லாம் - ஒருங்குகெடும் - ஒருசேரக்கெடு
ம். எ-று ~~நீ~~ ஒளித்தல் - ஒருவனுக்குவேண்டிய தொன்றல்லா
மையால் அதனை - நோயென்றும், அந்நோயில்லாத இரக்கத்

தக்கவணக்கண்டபொழுதே அவ்நிரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியி
னராவாகலால் - எல்லாமொருங்கு கெடுமென்றும், சொல்லி
னார். இரிம்பை - துன்பம் அதுநோய்க்கு ஆகுபெயர் (௪)

இகழ்ந்தெள்ளா தீவாணைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள *
முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து. - - - - - ௫.

இ-ள். இகழ்ந்து-(தம்மை)அவமதித்து—எள்ளாது-இழி
வுசொல்லாமல்—சுவாசா- (பொருள்) கொடுப்பவனா — கா
ணின்—உள்ளம் - (அவ்விரப்பவாது)மனம்|—மகிழ்ந்து —
உள்ளுள்-உள்ளுள்ளே — உவப்பது-மலருந்தன்மையை} —
உடைத்து. எ-று. இஃது இகழ்ந்தெள்ளாதெனவே - தன் குமதித்
தலும், இனியவைசொல்லலும் - கொள்ளப்படும். — அவ்விர
ப்பவர்க்கு வறுமைத்துண்பம் கெடுவது மாதீதிரமேயன்றி - த
ம்மை அவர் ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பமடைந்தவராக நி
னைத்தலாலும் - உள்ளுருவப்பது உடைத்தென்றார். [இவை ஐந்
துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்கவ ரியல்பு சொல்லப்பட்டது.]எ.

எ-ஈ-ஆம், அந்—இரவு.

இரப்பாணா யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால் - - *
மரப்பாணை சென்றுவந் தற்று - - - அ.

இ-ள். இரப்பார்-(வறுமையுந்) நிரப்பவர் — இல்லாயின் -
இல்லையாயின் — ஈர்ங்கண்மாஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடை
யபெரிய பூமியிலுள்ளவாது (செலவு வரவுகள்) — மரப்பா
ணை-(உயிரில்லாத) மரப்பாணை — சென்றுவந்தற்று - (எந்நி
ரக்கயிற்றால்) சென்றுவருதல்கள் போலும். எ-று. ஐ - அ
சை. ஞாலம் - ஆகுபெயர். உவமேயத்துக்கு உவமானத்தோ
டு ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ளாரொன்ற
து - இரப்பவொழிந்தவனா. அவர்க்கு ஈந்துபுகழும் புண்
னியமும் அடையாமைபால் உயிருடையரல்ல னென்பதாம்.

ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண் *
மேவா ரிலாஅக் கடை. - - - - - கூ.

இ-ள். இரந்துகோள் - (அவரிடத்துச் சென்று ஒன்றனை)
இரந்துகொள்ளுதலை — மேவாரிலாக்கடை - விரும்புவாரில்
லாதவழி — ஈவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து — என்-என்ன

— தோற்றம்-புகழ்|—உண்டாம். [யாதுமில்லை.] எ-று. ஐ
தோற்றம் - ஆகுபெயர். மேவுவாரென்பது-விசாரமாயிற்று.

கொடுத்தல் வல்லமைவெளிப்படாமையால் - அதனாலே புகழ்
டைபாரென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் உலகிற்கு
இரப்பார்வேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை *
தானேயுஞ் சாலுங் கரி. - - - - -ய்.

இ-ள். (ஈவானுக்குப்பொருள்உதவாதவிடத்தே) — இரப்
பான்-இரப்பவன்|—வெகுளாமைவேண்டும்- (இவன் எனக்
குக்கொடுக்கின்றிலனென்று அவனைக்) கோபியாதொழிதல்
வேண்டும். — (அதுவேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு
வேறுசாக்ஷி வேண்டா) — நிரப்பிடும்பைதானேயும்-வறுமை
யாகியதந்நோய்தானேயும்| — கரி-சாக்ஷிபாதல் — சாலும் -
அமைபும். எ-று ஐயாவர்க்குந் தேடவேண்டிதலும், நிலையி
ல்லாமையும். முதலாகிய பிறசாக்ஷிகளும் உண்டென்பது பட
நின்றமைமையால்-உம்மை எச்சவுழ்மை-தனக்கேப்பல்லாமல் தன்
னையிரந்தவர்க்கும் அன்றைக்கன்று பொருள்சம்பாதித்தற்கு

எ-ஆம், அந்—இரவச்சம்.

கா அங்

வேண்டிவிதித்தானாயின்—(அக்கொடிபோன்|)—பரந்து-
(தானும்அவர்போல்) எங்குஞ்சுழன்று—கெடுக . கெடக்கட.

வன். எ-று ~~ஈ~~ மக்களுயிரிக்கெல்லாம் வாழ்நாளும், அதற்கு
வேண்டிவதாகிய உண்டியும், அதற்கு எதுவாகிய செய்தொ
ழிலும், பழவினையசத்தாற் கருவோடுகலந்த அப்போதே அவ
ன்சற்பிப்பானன்றே அவைகளுள் சிலவுயிரிக்கு இரத்தலையும்
ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தீவினையால் தா
னும் அத்துன்பமடைய வேண்டுமென்பதாம். [இவ்விரண்டு
பாட்டாலும் அவ்விரவின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது]. (உ)
(ஊ)

நாஎ-ஆம், அதி—இரவச்சம்.

இன்மை யிரும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும் . ஈ .
வன்மையின் வன்பாட்டதில். - - - ஈ .

இ.ள். இன்மை-வறுமையால்வரும்—இரிம்பை-துன்பத்
தை—(முயற்சிசெய்து நீக்கக்கடவோமென்று தீனையாமல்)
—இரந்து தீர்வாமென்னும்-இரந்து நீக்கக்கடவோமென்று

நினைக்கும்—வன்மையின்—வல்லமைபோல்— வன்பாட்டது—
வலிமைப்பாடுடையது|—இவ்-இவ்ஹை. எ-று. ❀ அதுநீக்கற்கு
வழியாகிய முயற்சி இருக்கவழியல்லாத இரவால் நீக்கநீனைத்
தலால் வன்மையாயிற்று. வலிமைப்பாடு - முருட்டுத்தன்மை-
அது ஆவதையாலொகியது செய்துநின்றன். [இதனால் இரவு-
வறுமை தீர்த்தற்குவழியன்றென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௬)

இடமெல்லாங் கொள்ளாத தகைத்தே யிடமில்லாக்க*
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு. - - - - ச.

இ-ள். இடமில்லாக்காலும் - அனுபவிக்கவேண்டிவதில்லா
மல் வறுமைப்பட்டவிடத்தும் — இரவு - (பிறரிடத்துச் செ
ன்று) இரத்தலுக்கு—ஒல்லா - உடம்படாத--சால்பு - நிறை
வு|—இடமெல்லாம்-உலகமெல்லாம் — (ஒருசேர இயைந்தா
லும்) — கொள்ளாததகைத்தே - கொள்ளாத பெருமையுடை
த்தே. எ-று. ❀ அவ்விரத்தலைச் சால்புவிளக்கலால் இரவொ
ல்லாமை அதன்மேல் ஏற்றப்பட்டது. [இதனால் அவ்வழியல்லா
ததைச் சால்புடையார் செய்வாரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

தெண்ணி ருபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - - *
துண்ணலி னூங்கி னியதில். - - - - இ.

இ-ள். தாரி- (வழியாகிய) முயற்சி—தந்தது - (கொண்டிவ
ந்து) தந்தது—தெண்ணி - தெளிந்தநீர்போலும்—அடுபுற்
கையாயினும்-சமைத்த கூழையாயினும்— உண்ணலினூங்கு-
(அதனை)உண்ணுதற்குமேல்—இனியது- இவ்வந்தருவது|—
இவ்-இவ்ஹை. எ-று. ❀ முயற்சித்தக்கூழ் - அழுத்தமில்லாமல்
தெளிந்தநீர்போன்றதாயினும் அவமானமாகிய இரவால்வந்

ததல்லாமல் சம்மிடையதாகலால் - அமிழ்தத்தோடு ஒக்குமெ
ன்பதாம். [இதனால் வழியாலாகியது சிறிதெனினும் அதசெ
ய்யுமின்பம் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (௫)

நா-ஆம்,அதி—இரவச்சம்

நாகக

ஆதிற்ரு நீநென் நிரப்பினு நாவிற் - - *

சு-அ விளிவந்த தில். - - - - - எ.

இ-ள். ஆதிற்ரு - (தண்ணீர்பெருதிறக்கு நிலைமையதாகிய)
பசுவுக்கு - நீநென்று - (தருமநோக்கி) இதற்குத் தண்ணீர் தா
வ்வெண்ணெயென்று - இரப்பினும் - இரந்து சொல்லும்போது
ம் - இரவின் - அவ்விரவுபால் - நாவிற்கு (ஒருவ) னாவிற்கு
இளிவந்தது - அவமானம்வந்தது - இல் - இல்லை. எ - து. * ஆ
வைக்காப்பாற்றல் பெரியவறமாகலால் ஆவிற்கென்றும் பொ
ருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமையதாகலால் - நீ
நென்றும், இரக்கின்றோனுக்கு அவமானமாவது அச்சொ
ல்லளவேயாகலால் - நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லாவவ
மானங்களிலும், மேற்படுதலால் - இளிவந்த தில்லென்றும்.
சொல்லிநா. [இதனால் அறத்தையும் முயன்று செய்வதல்லது
இரந்துசெய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

இரப்ப விசர்ப்பானா யெல்லா மிரப்பிற் - - *

சுப்பா நிரவன்மி னென்று. - - - - - எ.

இ-ள். இரப்பானாபெல்லாம் - இரப்பன் - (நான்) இர

வாநின்றேன். — இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டிமாதி
ல்—கரப்பார் - (தமக்குஉள்ளதை) ஒளிப்பவரை—இரவுன்மி
னென்று - இரவாதிருங்கென்றுசொல்லி. எ - று. இவ்வ
வமானச்செயலால் ஊட்டிவளம் த்தவிடத்தும் உடம்பு நில்லா
தாகனின் இதுவேண்டாமென்பதுதோன்ற - இரப்பினென்று
ர். [இதனால் மானங்கெடவரு மிரவு விலக்கப்பட்டது.] (எ)

இரவென்னு மோப்பி ரோணி காவென்னும் *
பார்தாக்கப் பக்கு விரும். - - - - அ.

இ-ள். (இவ்வறுமைபென்னுங்கடவிதனாகடப்போமெ
ன்றுநினைத்து ஒருவனேறிய) — இரவென்னும் — எமாப்பில் -
காவலற்ற—தோணி | — (அதனிடத்தே ஒழிக்கால்) — காவெ
ன்னும் - ஒளித்தலென்னும் — பார் - வன்னிலத்தோழி—தாக்க
க-தாக்குமாயின்—பக்குவிரும் - பிளந்துபோம். எ - று. மு
யற்சியாற் கடப்பதனை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன்க
ரைகாணாமையால் - எமாப்பிரோணிபென்றார். எமாப்பின்
மை தோணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. அதுகடத்தற்கு ஏற்றதல்
லாமையாலும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலு
ம், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இதுஉருவகம்.) (அ)

நக்க

என-ஆம், அதி—இரவச்சம்.

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் காவுள்ள - - - - *
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெழும். - - - - கூ.

இ-ள். இரவு - (உடைபார்முன் இல்லாச்சென்று) இரந்துநி

ற்றலின்கொடுமையை - உள்ள - நினைத்தால் — உள்ளம் - (எம்)
முள்ளம்) — உருகும் - கரைந்துருகாநிற்கும். — கரவு - (இனி
அந்நிலையைச் கண்டிருந்தவர்) இல்லையென்றலின் கொடுமை
யை — உள்ள - நினைத்தால் — உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகுமளவு
தானும் — இன்றி - இல்லாமல் — கெடும் - அழிந்துபோம். எ -
து. **ஐ** இரவினும் கரவுமிசக்கொடி தென்றபடி. (க)

கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப் பவர்
சொல்லாப் போல முயிர் - - - - -ய.

இ - ள். சொல்லாட் - (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லி
யமாத்திரத்தே — இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு — உயிர்) —
போம் - போகா நின்றது — கரப்பவர்க்கு - (இனிச்சொல்லு
கின்ற) அவ்வொளிப்பவர்க்கு — (உயிர்பின் இருத்தலால்) —
யாங்கு எப்படியுள் — ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) பு
குந்தொளித்து நிற்குமோ. எ - து. **ஐ** உயிர்போதலாவது -
இனியாமென் செய்வோமென்று எங்கிச்செயலற்று நிற்கல்.
கேட்டாணாக் கொல்லவல்லதாகிய சொல் சொல்வாணாக் கொல்
லதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அதுகாண்கின்றிலம் இது
என்றோவென்பதாம் [இவைமுன்றுபாட்டாலும் அவ்விவரவின்
குற்றமும் கரவின் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

ஐ*******ஐ*********ஐ*********ஐ*********ஐ**

நா அஹம்,அதி—கயமை

அஃதாவது - முன்னே அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளும் சிறப்புடைவையாற் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவார்க்கும் பொருந்தவைத் தமையால் அங்கே குறிப்பாற் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகியகுணங்களுள் யாதுமில்லாநிய கீழோரது தன்மை. அதனால் இது எல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

மக்களே போல்வர் கயவரவரன்ன - - - - *

வொப்பாரியாங்கண்ட தில். - - - - க

இ-ள், கயவர்-கீழோர்! — மக்களேபோல்வர் - (வடிவால்

நா அஹம்,அதி—கயமை

ககக

முழுதும்) மக்களேபோலிருப்பர் . — அவரன்னவொப்பாரி - அவர் அம்மக்களை பொத்தல்போன்ற வொப்பு — யாம்! — கண்டதில் - (வேறிரண்டுசாதிகளிடத்துக்) கண்டதில்லை. எ-று.
 ெழுழுதுமொத்தல் - தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவரொன்றது-அவரிடத்தே உள்ள வொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்கும் கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலால் - குணங்களினிருப்பினாலும். இல்லாமைபாலும், அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதாம் [இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதி சொல்லப்பட்டது] க

நின்றநி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் - - - *

நெஞ்சத் தவல மிலர். . - - - உ

இ-ள். நன்று-(தமக்கு) உறுதியாயினவைகளை — அறிவாரி
ன்—கயவர்-(அவைபயிரியாத தீழ்மக்கள்——திருவுடையர். நன்
மையுடையராவர் — (அவர்போல்) — நெஞ்சத்து - (தமது)
நெஞ்சினிடத்து—அவலமிவர் (அவைகாரணமாக) - கவலையில்
ர் (ஆகலால்.) எ-று. ~~ஐ~~ நன்மென்பது-சாதிபொருமை. உறுதி
களாவன - இம்மைமறுமை வீடுகளுக்கு உரிபவாகிய புகழ்பு
ண்ணியஞானங்கள். — இவைகளையறிவார் - இவைசெய்யாநின்
தே அதிகமாகச் செய்யப்பெறுகின்றிலோமென்றும், செய்கி
ன்ற இவைகளுக்கு இடையூறுவருமோமென்றும் - இவைகளு
க்கு மாறாகிய பழிபாவமறிபாமை பெண்பவைகளில் - யாதுவி
னோபுமோமென்றும், இவ்வழிபாலே கவலையடைவர்.—கயவர் -
அப்புகழ் முதலானவைகளைவிட்டு - பழிமுதலானவைகளைச்செ
ய்யாநின்றும் ஒருகவலையுமில்லாதிருப்பராதலால் - திருவுடைய
ரெனக் குறிப்பாலிகழ்ந்தபடி. [இதனால் பழிபாவ முதலான
வைகளுக்கு அஞ்சாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தேவரணையர் கயவ ரவருந்தா - - - *
மேவன செய்தொழுக லான், - - - க.

இ-ள். தேவரணையர்கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மை
யர்.—(அது எதினாலெனில்)—அவரும்- அக்கயவரும் — (தே
வர்போலே தம்மைநியமிப்பாரில்லாமல்)—தாமேவன - தாம்
விரும்புமவைகளை — செய்தொழுகலான் - செய்துநடத் தலா
ல். எ - று. ~~ஐ~~ உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தங்காரண வேறுபா
டு குறிப்பால் தோன்ற நின்றமையால் இது புகழ்வார் போ
ன்று பழித்தபடியாயிற்று. [இதனால் விலக்கப்படுத லில்லாம

ல் வேண்டியது செய்வாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

அகப்பட்டியாவாராக் காணி னவரின் - - - *
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ். - - - ச.

இ-ள். கீழ்-கீழாயினான் — அகப்பட்டியாவாராக் - (தன்
னிற்) குறைந்தப்பட்டியாய் நடப்பவரை — காணின் — (அவன்
அந்நடக்கையிலே) — அவரின் - அவரைக்காட்டிலும் — மிகப்
பட்டு - (தான்மேம்பட்டி) — செம்மாக்கும் - (அதனால் தன்மிகு
திகாட்டி) இறுமாப்பான். எ - று. ✽ அகமாகிய மனம்பட்டி

போன்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார்
[இதனால் அவர் மேம்பரிமீயிதம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச - - - *
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது. - - - இ.

இ-ள். கீழ்களதாசாரம் - கீழோரது ஆசாரம் -- (கண்டது
உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்) — அச்சமே - (அரசனாலே
துன்பம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே. — எச்சம் - (அது)
ஒழிந்தால் — அவா - அவாவப்பரிம்பொருள் — உண்டேல் -
(அதனால்) உண்டாமாகில் — சிறிது — உண்டாம். எ - று. ✽
ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்பரிமத
னை அவாவென்றும், சொல்லினார். — கீழ்மக்களுக்கு ஆசாரம்
பெரும்பான்மை அச்சத்தாலும் சிறுபான்மை பொருட்பே
ற்றாலுமல்லாமல் இயல்பாக உண்டாகாதென்பதாம். [வேண்
டியபடி செய்தலே யியல்பு. ஆசாரஞ்செய்த வியல்பன்றென்
பதுஇதனாற்சொல்லப்பட்டது.] (ரு)

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட - - *
மஹபிறர்க் குய்த்துணாக்க லான். - - - எ.

இ-ள். தாங்கேட்ட—மறை- இரகசியங்களை—உய்த்து - (இ
டந்தோறுந்) தாங்கிக் கொண்டுபோய் — பிறர்க்கு— உரைக்க
லான் - சொல்லுதலால்—கயவர் - கீழ்மக்கள்|— அறைபற்றய
ன்னர்-அறைபயப்பரிம்பறைபோல்வர். எ - று. இஃமறையாவது-
வெளிப்பட்டால் குற்றம் விளையுமென்று பிறரை மறைத்து ஒ
ருவன் சொல்லியசொல். — பிறர் - எவருக்கு மறைக்கவேண்டு
மோ அவர். — உய்த்தென்றார் - அவர்க்கு அது பெரும்பா
மாதல் நோக்கி. — பறை ஒருவன்கையால் தன்னையறிவித்த

நாடி-ஆம், அது—கயமை.

குகு

தொன்றனை இடந்தோறுங் கொண்டுசென்று அறியாதவர் யா
வரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுவமம். [இதனால்
அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (சு)

நரங்கை விதிசார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் - - *

கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு. - - - எ.

இ-ள். கயவர்-கீழ்மக்கள்—கொடிநாடைக்கும் - (தங்) கது
 ப்பினை தெரிப்பதாக—கடன் - வளைந்த—கையரல்லாதவர்க்கு—
 கையினைபுடையரல்லாதவர்க்கு — ஈர்ங்கை - (தாம்) உண்டிபூ
 சியகையை) — (தெறிக்கவேண்டுமென்று இரந்தாலும்) —வி
 திரார் - தெரியார். எ-று. ஐ. வளைந்தகை - முறுக்கியகை. கீ
 ழோர் - இரப்பவர்க்கு ஒன்றுங்கொடார் தம்மை வருத்தப்
 படுத்துவோர்க்கு எல்லாங் கொடுப்பொன்பதாம். (எ)

சொல்லைப் பயன்பரிவர் சான்றோர் கரும்புபோற் *
கொல்லைப் பயன்படுங் கீழ். - - - - அ.

இ-ள். சான்றோர் - மேலாயினோர்—சொல்ல - (மெலிய
 வர்போய்த்தங்குறைபைச்) சொல்லியவளவிலே — பயல்படுவ
 ர் - (இரங்கிப்) பிரயோசனப்பரிவர்.—கீழ் - மற் றைக்கீழாயி
 னோர்—கரும்புபோல்—கொல்ல - (வலியவர் னறநருக்கிய
 விடத்தே—பயன்படும்—பிரயோசனப்பரிவர். எ-று. ஐ. பயன்
 படுதல்—உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவுதோன்
 ற-மேலாயினோரையும் உடன்கொல்லினார். [இவை இரண்டிபா
 ட்டாலும் அவர்கொடுக்கும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உடுப்பது உழுப்பது உங் காணிற் பிறர்மேல் *
வரிக்காண வற்றுகுங் கீழ். - - - - கூ.

இ-ள். கீழ் - கீழாயினோன்—உடுப்பது உம் - (பட்டுந் துதி
 லும்) உடுத்தலையும்—உண்பது உம் - (பாலுஞ்சோறும்) உ
 ண்ணுதலையும்—காணிற் - கண்டாவ்—(அவைபொருமல்)—
 பிறர்மேல்—(குற்றமில்லபாகவும்)—வரிக்காண - குற்றமுண்
 டாக்க—வற்றுகும்—வல்லவனாவன். எ-று. ஐ. உடுப்பது உண்ப
 து என்பவை - அய்வத்தொழிலின்மேல் நின்றன.—அவைக

ளால்-பூணூதல் வாசனமேறல் முதலாகிய பிறதொழில்களும் கொள்ளப்படும்.— அவைகளைக் கண்டமாத்திரத்தே பொருமைப்படுத்தலாலே காணினென்றும், கேட்டவர் இக்குற்றம் அ

ககக

ாஅ-ஆம்,அதி—கயமை.

வரிடத் திருக்கலாமென்று உடன்படச்செய்தல் அரிதாகலால்-வற்றாகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் பிறர்செய்வம்பொருமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

எற்றிற் குரியர் கயவொன் றற்றக்கால் - - - *

விறற் குரியர் வினாந்து. - - - - - ய.

இ-ள்.கயவர்-கீழோர்—ஒன்று - ஒருதுன்பம்—உற்றக்கால்-(தம்மை) அடைந்தவிடத்து— (அதுவேசார்பாக)—வினாந்து—விறற்ற்குரியர் - (தம்மைப்பிறர்க்கு)விலைசெய்தற்கு உரியவராவர்.—(அதுவல்லாமல்)—எற்றிற்குரியர் - (வேறே) எத்தொழிலுக்கு உரியராவர். எ-று. ஐஃ உணவிலல்லாமையாகவா

வது வேறென்றாகவாவது ஒருதுன்பம்வந்து உற்றமாத்திரத் தென்பதுதோன்ற.ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் த

ங் கீழ்மையை அறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்று நிற்பலால் - வினாத்தென்றும் சொல்லினார். ஒருதொழிலுக்கு

களையும் அனுபவித்தற் சிறப்புடைத்தாகிய காமவின்ப
த்தினை.—இது புணர்ச்சி பிரிவு எனவிருவகப்படும். மற்
றைய இருத்தல் இரங்கல் ஊடல் என்பனவோ வென்றால்
இவர் பொருட்பாருபாட்டினை அறம்பொருளின்பமெ
ன வடதூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே
அவைகளைப் பிரிவினிடத்து அடக்கிறொன்றற்க.—இனி
அவைகளையே தமிழ்தூல்களோமும் பொருந்த - புணர்ச்
சுவைக்களவென்றும், பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்
பான்மைபற்றி வகுத்து அவைகளைச் சுவைமிசூதி உண்
டாகக் உலகநடையோயி ஒத்தலும் ஒவ்வாமையுமுடைய
னவாக்கிச் சொல்லுகின்றார். — அக்கைகோ ளிரண்டனு
ள்ளும் - களவாவது பிணிமூப்பிறப்புகளில்லாமல் எந்நா
ளும் ஒருதன்மையராய் - உருவும், திருவும், பருவமும்,
குலமும், குணமும், அன்பும், முதலானவைகளாலே த
ம்முள் ஒப்புமையுடையதாகிய தலைவனும் தலைவியும்பி
றர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வகையா
ல் தாமே எதிர்ப்பட்டிப் புணர்ந்து வருவது. — அதனை
ஏழதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலில் தகைய
ணங் குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

களவியல் .

ராக-ஆம், அதி- தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது - பொழில்வினையாட்டு விருப்பால் மகளிர் கூட்டம் நீங்க அதனிடத்துத் தனித்து நின்றவளை வேட்டைவிருப்பால் இளையர் நீங்கத் தனித்து வந்து கண்டதலைவன் அவளதுகு தனக்கு வருத்த முண்டாக்குதலைச் சொல்லுதல். இதுகண்டபொழுதே தோன்றுவதாகலால் முதலிலே சொல்லப்பட்டது.

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கணங்குழை *
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு. - - க.

[தலைவி புருஷமுதலானவை முன் கண்டறித்தவையல்லாமல்
ஈ

நுகரி ஈக-ஆம், அந்—தனையணங்குறுத்தல்.

சிறந்திருக்கையால் அவளைத்தலைவன்ஐயுற்றது]—இ - ள். கணங்குழை - இக்கணம் பொருத்திய குழையையுடையவள் | — அணங்குகொல் - (இச்சோலையி விருப்பவளாகிய) ஒருதெய்வப் பெண்ணே.—(அல்லாமல்) — ஆய்மயில்கொல் - ஒருமயில் விசேஷிமோ—(அல்லாமல்) — மாதர்கொல் - ஒருமானுடமா தரோ—என்னெஞ்சு | —மாலும் - (இவளை இன்னவென்றுதுணியமாட்டாமல்) மயங்கிநின்றது. எ-று. ஒ - அகை.— ஆய்மயில் - கடவுள் விசேஷிமாக ஆராய்ந்துபடைத்த மயில். கணங்குழை - ஆகுபெயர்.— தெய்வப்பெண்போல் எழுதலாகாதவருளம் தன்னைவருத்தலும்பற்றி - அணங்குகொலென்றும், மயில்போல் சாயலும் பொழிலிடத்து நின்றலும்பற்றி - ஆய்மயில் கொலென்றும், தன்னெஞ்சுசென்றமையும் அவர்எதிர் நோக்கியமிதழும்பற்றி - மாதர்கொலென்றும் சொல்லினான்.

நோக்கினு னோக்கெதிர் நோக்குத ருக்கணங்கு*
தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து. - உ.

[மானுடமாதராதல் தெளிந்த தலைவன் அவள் பார்வையாலா
கிய வருத்தம்சொல்லியது.]—இ-ள். நோக்கினார் - (இப்படி
ப்பட்ட) அழகணையுடையவர்—நோக்கெதிர் - (என்) பார்வை
க்கெதிர்—நோக்குதல் — தாக்கணங்கு - (தானே) தாக்கிவ
ருத்துற ஒரு தெய்வப்பெண் — தானைக்கொண்டன்னது -
(தாக்குதற்குச்) சேனையையுங் கொண்டிவந்துபோலுந் தன்
மைடை—உடைத்து. எ -று. முன்பாட்டில் அணங்கு
கொலாய் மயில்கொலென்றமையால் இகாச்சுட்டி வருவிக்கப்
பட்டது. -- எதிர்நோக்குத லென்றமையால் இது குறிப்பு
நோக்காயிற்று.—தன்னை அழகால் வருத்துதலோடு பின்னு
ம் குறிப்புப்பார்வையால் வருத்துதல் சொல்லியபடி. (உ)

பண்டறியேன் கூற்றென்பதனை யினியறிந்தேன் *

பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு. - - - - -

[இதுவுமது.]—இ-ள். கூற்றென்பதனை - கூற்றுவனென்
று(நாலோர்)சொல்லுவதை—பண்டறியேன் - முன் (கேட்ட
பிந்ததல்லது)கண்டறிந்திலேன்.—இனியறிந்தேன் - இப்பொ
ழுது கண்டறிந்தேன்.—(அது) — பெண்டகையால் - பெ

ண்டகையாளுடனே—பேரமர் - பெரியவையாய்ப் போர்செ
ய்கின்ற—கட்டு. கண்களையுடைத்து. எ -று. பெண்டகை-
நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு-என்கிற குணங்கள். அவை

நீசு-ஆம்,அதி—தகையணங்குறுத்தல்; கண்கள்

அந்தந்தக்குறிகளால் அறியப்பட்டன. அப்பெண்மைக்குண
ங்களால் இன்பந்தருதலும் உண்டாயினும் அதிகத்துன்பத்
தருதல்பற்றிக் கூற்றுவனாக்விச்சொல்லினார். (ங)

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப் *
பேதைக் கமர்த்தன கண். - - - - ச.

[இதுவுமது.] — இ-ள். பெண்டகை - பெண்குணங்களு
டைய—பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு — கண் - கண்கள்|—

கண்டார் - (தம்மைத்) கண்டவரது — உயிருண்ணுந் தோற்றத்
தால் - உயிரையண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி — அமர்த்த

ன - மாறுபட்டிருந்தன. எ-று. ூ கண்கள் - குணங்களுக்கும்
பேதைமைக்கும் தகாமற்கொடியவா யிருந்தனவென்பதாம்.

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவா *
னோக்கமும் மூன்று முடைத்து. - - - - இ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். கூற்றமோ - (எண்ணவருத்துதலா
லே) கூற்றமோ -- கண்ணோ - (என்மேலோபிதலாலே) கண்

னோ—பிணையோ - (இயல்பாக அஞ்சுதலாலே) பெண்மானோ
(அறிவிதலாலே) — மடவானோக்கம் - இம்மானு (கண்களி

ன்) பார்வைபாணது|—இம்மூன்றும் - இம்மூன்றனுடையத
ன்மைகளையும் — உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது. எ-

று. ூ இன்பமும் துன்பமும் ஒருசேரச்செய்யாநின்றதென்
பதாம். (வருத்தலாதித்தொழில் பற்றிவந்த ஐயநிலையுமம்.) இ

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர் *
செய்பல மன்னிவள் கண். - - - - ஈ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். கொடும்புருவம் - (பிரிபாறப்பாடி
ய) கொடியபுருவங்கள்—கோடாமறைப்பின் - (தாம்) செவ்
வையாயிருந்துவிலக்கினால் — (அவைகளைக்கடந்து) — இவ

ள்கண்-இவளதுகண்கள்|—நயிங்குள் - நயிங்குதற்கு எதுவாவி
யதுபடை|}—செய்யல்-(எனக்குச்)செய்யமாட்டா. எ-று. *
தப்பினனாக் கண்டித்துப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மை
யுடையரா யிருக்கவேண்டிதலால் - கோடாவென்றும், துயர்
செய்கின்ற அவைகளுக்கும் உறுகின்றதனக்கும் நயிதின்றுவி
லக்கும்போதும் சிறிது சந்து விடைக்கப்பெற்றால் அதுவழி
யாகவந்து துன்பஞ்செய்யுமாகலால் - மறைப்பினென்றும்,
சொல்லினார், தாம் இயல்பாகக்கோணுதலுடைமையால்அவை

நக்-ஆம்,அதி—தகையணங்குறுத்தல்.

களைமிகுதிக்கண் மேற்சென்றிடிக்கமாட்டாவாயின வென்பது
படநின்றமைபால்-மன்னென்றது ஒழியிசையில்வந்தது. (சு)

கடாஅக் களிற்றின்மேற் கப்படா மாதர் - - *

படாஅ முலைமேற் றுகில். - - - - - எ.

[அவளது முலைகளினாலாகிய வருத்தம் சொல்லியது.] —
இ-ள். மாதர்-இம்மாதருடைய—படாமுலைமேற்றுகில் - சாய்
தலில்லாத முலைகளின்மேலிட்டஆடையானது — (அவைகொ
ல்லாமற்காத்தலால்)— கடாஅக்களிற்றின்மேல் - (கொல்லுவ
தாகிய) மதயானையின்மேலிட்ட — கப்படாம் - முகப்படாத்தி
னையொக்கும். எ-று. *கண்ணைமறைத்தல்பற்றி-கப்படாமெ
ன்றார். ஆடையால்மறைத்தல் நானுடைமகளிர்க்கு இயல்பா
கலால் அவ்வாடையோடே அவைகளின் வெம்மையும் பெரு
மையுங்கண்டு இவ்வளவுவலிமையுடையவை இனி எந்நாளுஞ்

சாயாவென்று நினைத்து - படாஅ முலையென்றார். உவமானம்சி
 ரிதுமறையா வழியும் கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது.

ஒண்ணுதற் கோடு வுடைந்ததே ஞாப்பினு - - - *
 ணண்ணு முட்குமென் டிடு. - - - - அ.

[தெற்றியாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.] — இ - ள். ஞா
 ப்பினுள் - போர்க்களத்து - நண்ணுரும் - எதிர்த்திவாதபகை
 வரும் — உட்கும் - (எதிர்த்தவரவாய்ச் சொற்கேட்டு) அஞ்
 சுதற்கு ஏதுவாகிய — என்பிடு - என்வலி | — ஒண்ணுதற்
 கு - (இம்மாதருடைய). ஒளிபொருந்திய தெற்றியொன்றற்கு
 மே—உடைந்ததே - அழிந்துவிட்டது. எ - று. ~~ஈ~~ மாதொன்
 பது அதிகாரத்தால் வந்தது. ஞாப்பினுளென்பதனால் - பகைவ
 ராதல்பெற்றும். டிடுமென்ற பொதுஈமபால் மனவலியும் கா
 யவலியும்கொள்க. ஒ ஒ வெண்ணும் வியப்பினிடத்துக் குறிப்

பு அவ்வலிகளின் பெருமைபும், தெற்றியின்சிறுமைபும், தோ
 ன்றநின்றது. சுழிந்ததற்கிரங்கலால் - தற்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று.

பிணையேர் மடநோக்கு நாணு முடையாட் - * -
 கணிபெவனோ வேதில தந்து. - - - - க.

[அணிகலத்தினாலாகிய வருத்தம்சொல்லியது.] — இ - ள்.
 பிணையேர் மடநோக்கும் - புறத்திலே பென்மான்போன்ற
 அஞ்சதலுடைய பார்வையையும்—நானும் - (அகத்தில்) நானி
 னையும்—உடையாட்கு - உடைய இவனுக்கு— (ஒற்றைமையு

மாகும், அது— தடைபடவருந்தல்.

மைய இப்பாண்டியும் நாணமும் ஆகிய அணித்தோட்டோடு மாணவையாயிருக்க) — ஏறிலத்தூ - வேற்றுமைபுடைய அணி களைபுண்டாக்கி — அணி - அணிதல் — எவன - என்னபயனு டைத்து. எ-று. ஐ - அரை. — இவ்வேற்றுமைபுடைய அணி கள் - இவளுக்குப் பாரமும், எனக்குவருத்தமும், ஆமென்று எண்ணுமையால் அணிந்தா|| அறிவிவாரொன்பதாம். (க)

உண்டார் ணவன் திறநறுக் காமம்போற் - *
கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று. - - - ய.

[தலைவி குறிப்பறிய வுற்ற தலைவன்சொல்லியது.] — இ-ள்: அந்நிறு - காப்ப்ச்சப்பட்ட மதுவானது | — உண்டார்கணல்வ து-(தன்னை) உண்டவரிடத்தேயல்லாமல் — காமம்போல் — க ண்டார் - கண்டவரிடத்தே — மகிழ்செய்தல் - மகிழ்ச்சிசெய்த லை — இன்று-உடைத்தன்று. எ-று. ஐ - காமமென்றது - அதை அனுபவிப்பதற்கு இடமாகியமகளினை. — மகிழ்செய்தவிலே காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவள்குறிப் பை ஆராய்ந்தறிபாமைபால் யான் அது பெற்றிலேனெனக்கு ழிப்பெச்சம் வருவித்துணாக்க. (ய)

நாய் ஆய் அதி—குறிப்பறிதல்.

•ஐ*நீ○ஐ*நீ—

அஃதாவது - தலைவன் தலைவி குறிப்பை அறிதலும், தோ ழி குறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப் பையும் அறிதலும், ஆம். தலைவியழகைக்கண்டு வருந்தி யதலைவன் தலைவியைக் கூடும்போது இது வேண்டிமாத லால் தகையணங் குறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

இருநோக் கிவளுண்க ணுண்ணொருநோக்கு - - *
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து - - - *

[தலைவன் தலை யுள்ளத்துக் குறிப்பை அவன் பார்வையு
ல் அறிந்தது.]— இ-ள். இவளுக்கண் - இவளுடைய(மை)யு
ண்டகண்களில்— உள்ளது - இருக்கின்ற பார்வையானது!—
இருநோக்கு - (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டுபார்வையா
மிற்று. — (அவற்றுள்) — ஒருநோக்கு - ஒருபார்வையானது
— நோய்நோக்கு— (என்னிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வை
யாம். — ஒன்று - மற்றொருபார்வையானது! — அந்நோய்ம

நாய்-ஆம்.அதி—குறிப்பறிதல்.

ருந்து - அந்நோய்க்குமருந்தான பார்வையாம்- எ-று. இந்நோ
ய்செய்யு நோக்கு- அவளது மனத்தில் உண்டாகிய காமக்குறி
ப்பினை வெளிப்படுத்திகின்ற பார்வை.— மருந்தாயநோக்கு-
தன்னிடத்து உண்டாகின்ற அன்பினாலாகியபார்வை. — எனக்
கு இவ்வருத்தம் தீரும்வழியும் உண்டாயிற்றென்பதாம்..(க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் காமத்திற் . *
செம்பாக மன்று பெரிது. - - - - - உ

[இதுவுமது] — இ-ள். கண்- (இவளது) கண்கள் — களவு
கொள்ளுஞ்சிறுநோக்கம் - நான்காணாமல் என்னைப்பார்க்கின்
தசிறியபார்வை! — காமத்தில் - + மெய்யுறுபுணர்ச்சியில்—
செம்பாகமன்று-ஒத்தபாதிபளவன்று. — பெரிது- (அதனிலு
ம்) மிகும். எ-று. இஃ நான்பார்த்தபோது நாணித்தலை குனிந்
தும் பாராவிடத்தே உற்றுப்பார்த்தும் வருதலாலே - கண்க
ளவு கொள்ளுமென்றும், அது உண்டாய்காலம் சிறிதாகலா
ல் - சிறுநோக்கமென்றும், அப்பார்வை உட்கருத்து உள்ளவி
டத்தே உண்டாவதாகலால் இனி இவளைக்கூடுதல் நிச்சயமெ
ன்றற்கு-செம்பாகமன்று பெரிதென்றும், சொல்லினான்..(உ)

நோக்கி நோக்கி யிறைஞ்சினு எந்தவன் - - *
 பாப்பினு எட்டியநீர் - - - - - ந.

[தலைவன் தலைவிபது குறிப்பைப் பார்வைபாலும், நாணி
 னாலும், அறிந்தது.]— இ- ள். அவள்! — நோக்கினுள் - (நா
 ன் பாராதவளவிலே தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள்.
 — நோக்கி - பார்த்து — இறைஞ்சினுள் - (ஒன்றை உட்கொண்
 டு நாணித்) தலைகுனிந்தாள். — அஃது - அச்செய்கைக்கு ஏது
 வாகிய குறிப்பானது! — பாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்தும்
 தோன்றிய) அன்பாகியபயிநுள் — அட்டியநீர் - (அதுவளரும்
 படி) வார்த்தையாயிற்று. ஏ - று. நீய் பாப்பு-கட்டு. பாப்பினு
 லாகிய அன்பை - பாப்பென்றார். [ஏகதேச வருவகவணி.] (ந)

யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற் - *
 றானோக்கி மெல்ல நகும். - - - - - ச.

[இது தலைவன் தலைவிக்குறிப்பை நாணினாலும், மகிழ்ச்சியா

+மெய்யு புணர்ச்சி . மெய்யொட்டிப்புணரும் புணர்ச்சி . உவ்வப்புணர்
 ச்செய்யுற்று வேறுபுணர்ச்சி : இப்படிவேவென்பட்டது.

எய-ஆம், அதி—புறப்பதவ.

[ஆம், அறிந்தது.] — இ-ள். யானோக்குங்காலை - (தன்னை) நான் பார்க்கும்போது — நிலநோக்கும் - (எதிர்பாராமல் தானித்தலைகுறித்து) நிலைதடைப்பாராநிற்கின்றான். — நோக்காக்கால் - (அதை அறிந்துநான்) பாராதபோது — தானோக்கி - தான் (என்னைப்) பார்த்து — மெல்லநரும் - (தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்பார். எ-து. ஐஃ மெல்ல நகுதல் - வெளிப்படாமல் மகிழ்தல். அதனாலே புணர்தற் குறிப்பு இனிது விளங்குதலறிந்தது. (ச)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண் - *
சிறக்கணித்தாள் போல நரும். - - - - - இ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். குறிக்கொண்டு - (நேரே) குறிக்கொண்டு — நோக்காமையல்லால் - பாராமையாத் திரமேயல்லது — ஒருகண் - ஒருகண்ணை — சிறக்கணித்தாள் போல - கருக்கினை வள் போல — நரும் - (என்னைப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே) மகிழாநின்றான். எ-து. ஐஃ சிறக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தாளெனச் செய்புள்விகாரமாயிற்று. சிறக்கணித்தல் - கருக்குதல். அதுவும் வெளிப்படத் தோன்றாமையால் - போலவென்றார். — பார்த்தென்பது வருவிக்கப்படுதலால் - சொல்லெச்சம் — இனி இவனை அடைவது நிச்சயமென்பது - குறிப்பெச்சம். இ

உருஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செருஅர்சொ - *
லொல்லை புணரப்பிடம். - - - - - ன்.

[இது - தோழி துரப்பித்திய விடத்தே அவளது குறிப்பை அறிந்ததலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ - ள். உ

ருதவர்போல் - (புறத்திலே) அயலார்போல் — சொலினும் - (கருஞ்சொல்) சொல்லினும் — செருர்சொல் - (உள்ளே) பகை

பாதவீர்சொல்— (பின்பிரயோசனப்படுத்தல்) — ஒவ்வியுணர்
 ப்பரிம் - (குறையிரந்தவராலே) கடிதில் அறியப்பரிம். எ-று-
 ிக்கிஞ்சொல் - இவ்விடம் மிகுந்தகாவலையுடையது வராதே
 யுமென்று சொல்லுகை முதலானவை. — செருரொனவே அரு
 ளுடைமை பெறப்பட்டது.—தன்குறைமுடிக்க நினைத்தே து
 ர்ப்படுத்தலைக் குறிப்பால் அறிந்து உலகியலின்மேல் வைத்
 துச்சொல்லியபடி. இது வருகின்றபாட்டிற்கும் ஒக்கும். (சு)

செருஅச்சிறசொல்லுஞ் செற்றர்போ னோக்கு
 முருஅர்போன் றற்றர் குறிப்பு. - - - - எ.

[இதுவும்] — இ - ள். செருச்சிறசொல்லும் - பின்

சுரூபம் அறி—குறிப்பறிதல்

இனிதாவதாய் முன்னே இன்னதாகியசொல்லும் | — செற்றர்
 போனோக்கும் - (உள்ளேபுகையாதிருந்தேபுறத்தே) புகைத்
 தவர்போன்ற கோப்பார்வையும் | — உற்றர்போன்றற்றர் -
 அயலோர்போலிருந்து நட்பாயினவர்க்கு— குறிப்பு - ஒருகு
 றிப்புப்பற்றி வருவனவாம். எ - று. ிக்குறிப்பு - ஆகுபெயர்
 இவை உள்ளே ஒருபயன் குறித்துச் செய்கின்றவை இயல்பில்
 லவாகலால் - இவைகளுக்கு அஞ்ச வேண்டா வென்பதாம். (எ)

அசையிப்ற் குண்டாண்டோ றோளர்பா னோக்கப் - ி
 புகையினுள் உபய நகும். - - - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். யானோக்க - (எண்ணிக்குகின்ற சொல்லுக்குப்பொருளம்) நான்இரந்து நோக்கியவிடத்து— பசையினர் - (அதுதெரிந்து) இரங்கினவளாகி—பையதரும்— உள்ளேநகரின்றாள்.—(அதனால்)— அசையியற்கு - அசைந் தசாயியுடையவளுக்கு—ஆண்டி - அந்நகையி னிடத்து— ஐ ரோர் - ஒருநன்மைக்குறிப்பு—உண்டு.எ-று. ஐ ரர்-ஆகுபெ யர். அக்குறிப்பு இனிபழுதாகா தென்பதாம். - - - (அ).

• எதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல் - - *
காதலார் கண்ணே யுள. - - - - -

[இது - தோழிமதிபுடன்பட எண்ணித் தன்னுள்ளே சொ ள்லியது.]—இ - ள். எதிலார்போல - முன்னநியாதவர் போல —பொதுநோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொது ப்பார்வையாகப்பார்த்தல்— காதலர்கண்ணே - ஆசையை யு டைய இவ்விருவரிடத்தும்—உக-உண்டாகின்றன. எ - று. ஐ ர பொதுநோக்கு - யாவரிடத்தும் ஒருதன்மையதாகிய பார் னுவ.— பார்த்தற் றொழிவொன்றே யாயினும் இருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்புவேறுபட்டால் பவையாகலாலும், உகவெனப் பன்மையாலே சொல்லப்பட் டது. இருவரும் மதுமறைத்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள் ளத்துள்ளேமகிழ்தலால் - அதுபற்றித் காதலாரொன்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையால் எதிலாரொன்றும், சொல்லினான்.

கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்களே
ளென்ன பயனு மில் - - - - -

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காமத்திற்குரியவிருவருள்)— கண் டொடு (ஒருவாறு) கண்ணோடு— கண்ணினை - (ஒருவர்) கண்

கள் — நோக்கொத்தின் - பார்வைபாற் ஒச்சுமாயின் — வாய்
ச்சொற்கள் (உண்மைதோன்றச்சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்
கள்! — என்னபபனும் - ஒருபபனும் — இல - உடையனவல்ல.
எ.று. பார்வைபாலொத்தல். — ஆசைப்பார்வையுடையன
வாதல். — வாய்ச்சொற்கள் - மனத்திலல்லாமல் வாயினில்
தோன்றுகின்றசொற்கள். — இருவர்சொல்லும் கேட்டு உலகி
யலின்மேல் வைத்துச் சொல்லிப்படி. — இருவர்சொல்லும்வி
தமாவன - அவர் புணங்காவலின்மேலும், அவன் வேட்டத்தின்
மேலும், சொல்லுவன. — பபனில் சொற்களாகையால் இச்
சொற்கள் கொள்ளப்படாவென்பதாம். (ய)

நாயக - ஆம், அதி - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

— ௧*௩௦௩*௩ —

அந்தாவது - அப்படி குறிப்பறிந்து புணர்ந்ததனைவன் அ
ப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்துசொல்லுதல். அதிகாரமுறை
மையும் இதனாலே விளங்கும்.

கண்ணிகேட் டென்றியிர்த் துற்றறிபு மைம்புலனு - *
மொண்டொழுகண்ணே யுள. . . . . - க.

[இதுதலைவன்* இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.]—இ-ள். கண்டு - (கண்ணாலே) கண்டும்—கேட்டு - (செவி யாலே) கேட்டும்—உண்டு - (நாவாலே) உண்டும்—உயிர்த்து - (மூக்காலே) மோந்தும்—உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும்—அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற—ஐம்புலனும்—ஒண்டொடிகண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய வளையபுடையவ ளிடத்தே—உள - உண்டாயின. எ - று. * உம்மை-முற்றும் மை. — தேற்றேகாரம் வேறோரிடத்திலுடைய விளங்குகின்றது. — வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களாலே அனுபவிக்கப்படுகிற புலங்களெல்லாம் ஒரேகாலத்தே இவ்விடத்தே என்னாலே அனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். (க)

பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை - - - *
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து. - - - உ

[இது - தலைவன்+இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.]

இயற்கைப்புணர்ச்சி : ஒருவருமான் வேட்டைக்குப்போய் மலச்சோயிலே விளையாடலுத்தநின்று நின்றதற்க்கள்கைபக்சணம் கூடியது. + இடந்தலைப்பாடி திரண்டாத்தடவை முன்கூடியபித்தே தலைவந்தவிளையக்குந்ததச்சென்றகூடியது.

நாஉ

சாசு நாயக-ஆம், அநி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

இ-ள். பிணிக்கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு—மருந்து - மருந்தாவன—பிற - (அவைகளுக்கு நிதானமானவை யல்லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தையுடையவைபாம். — அப்படியல்லாமல்) — அணியிழை - இவ்வணியிணையுடையவன்—தன்னோய்க்கு - தன்னாலாகியபிணிக்கு—தானேமருந்து - தானேமருந்துமாயினான். எ - று. * இயற்கைப்புணர்ச்சியை நினைத்

அமுன்வருந்தி அனாசலால் - தன்னோயென்றும், அவ்வருத்தம்
தனித்துவந்துநின்ற அவனை முன்கூடியவிடத்தே சென்று எ

திர்ப்பட்டுத்தீர்ந்தானாசலால் - தானேமருந்தென்றும், சொல்
லினான் - இப்பிணியும் எளிபவைகளால் தீரப்பெற்றிவமென்
பது படநின்றமையால் - மன்கூழியிசையிலே - வந்தது. (உ)

தாம்மீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ - *

முமலாக்கண்ணானாலகு. - - - - - ஈ.

[பேரின்பத்திற்குரியநீ இச்சிற்றின்பத்துக்கு இப்படிப்ப
ட்டவனாகுதல் தகாதென்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன்சொல்லிய
து.]—இ-ள். (ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்கு)—தா
ம்மீழ்வார்-தாம்விரும்புமகளிரது — மென்றோள் - மெல்லிய
தோள்களிடத்துத்தாயிலும் — துயினின் - துயில்போல்—தா
மலாக்கண்ணானாலகு - (அவைகளைத் துறந்தயோகிகளால் அ
டையப்படுதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம்|—இனிதுகொ
ல் - வருந்தாமலடையக்கூடுவதோ. எ-று. இ அனுபவிப்பவர்
க்கென்பது - வருவிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்டது யிலு வி
ப்பித் தவர்பாசங்களால் வருந்தவேண்டிதலாலே - எம்போல்
வார்க்கு ஆகாதென்னுங்கருந்தால் இனிதுகொலென்றான். (ஈ)

நீங்கிற் நெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந் - *

தீயாணிப் பெற்றா ளிவள். - - - - - ச.

[தலைவன் பாங்கற்கூட்டமுடிவிலேசொல்லியது.]—இ- ள்.
நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது— நெறுஉம் - சுடாநிற்கும்.
— குறுகுங்கால் நெருங்கும்போது—தண்ணென்னும் - குளி
ராநிற்கும். — தீ-(இப்படிப்பட்ட)நீயை— (எனக்குத்தருவ

தற்கு) — பாண்டி-எவ்வுலகத்திலே — இவள் — பெற்றாள். எ - று
 ஷ்டு கூடாமுன் துன்பமடைதலால் - நீங்கிற்றெறுமென்றும்,
 கூடியபின் இன்பமடைதலால் - குறுகுங் . காமந்ண்ணென்னு

பாங்கற் கூட்டம் . மூன்ற்தலை தலைவந்தை தோழித்தலைவர்
 கக்கொண்டு தலைவைக்கடிபது.

நாயக-ஆம்-அதி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

சாள்

மென்றும், இப்படிப்பட்டதி உலகிலில்லாமையால் - பாண்டி
 ப் பெற்றாளென்றும், சொல்லினான். தன்காமத்திபையே அவ
 ள்நீந்ததாகச்சொல்லினான் - அவளால் அது வெளிப்படுதலால்.

வேட்டபொழுதி னவையவை போலுமே *
 தோட்டார் சுதுப்பிஞ் டோள். . . . . (௫)

[இது-தலைவன் பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.]
 — இ-ள். (எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்) — தோட்டார்க
 சுதுப்பிஞன் - மலரானிறைந்த கூந்தலையுடையவளது — தோ
 ள்-தோள்கள்! — வேட்டபொழுதின் - (மிகவுமஇனிய பொ
 ருள்களைப்பெற) விரும்பியபொழுது — அவையவைபோலு
 மே - அவ்வப்பொருள்கள் போலவந்து இன்பஞ்செய்யும். எ -
 று. ஷ்டு தோழி-இதழ். அதுபுவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்.
 இயற்கைப்புணர்ச்சி - இடந்தலைப்பாழி - பாங்கற்கூட்டம் இ
 வைகளிலே முன்னமே அத்தோள்கள் அனுபவிக்கப்பட்டிரு
 ந்தும் பின்னும் புதியவைபோலிருந்து நெஞ்சம்பிணித்தலா
 ல் அவ்வாசாமை பற்றி இப்படிசொல்லினான். (௫)

உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் தீண்டலாற் பேதைக் - *
கமிழ்தி னியன்றன தோள். - - - - எ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். உயிர் - (தன்னைப்பெறுதுவாடிய என்) னுயிர்! — உறுதோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும் — த னிர்ப்ப தளிர்க்கும்படி — தீண்டலால் — பேதைக்கு - இம்ம ங்கைக்கு—தோள்-தோள்கள்! — அமிழ்தினியன்றன - (தீண் டப்பட்ட) அமிழ்தினாலே செய்யப்பட்டன. எ.று. ~~ஈ~~ ஏதுவா கலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும்பொருந்தியது. — வாடிய உயி னாததளிர்ப்பித்தல்பற்றி - அத்தோள்களை அமிழ்தினியன்றன வென்றான், தளிர் ததல்-இன்பத்தாலே தழைத்தல். (எ)

தும்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்று - - - - *
லம்மா வரிவை முயக்கு, - - - - - எ.

[இது - நீஇவனைக்கல்பாணஞ் செய்துகொண்டு உலகோர்தம் மில்லி லிருந்துதமதுபங்கை உண்கிறஇவ்வு றத்தோடுபொருந் தல்வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது.] — இ -ள். ஆம்மாவரிவை முயக்கு. அழகியமாமை நிறத்தைபுடைய மாநின்புணர்ச்சியானது! — (இன்பந்தருதலில்) — தம்மிலிரு
பாங்கிலிருக்கப் - தான்தலைவனோடுபந்தனைபாசக்கொண்டேயது.

நாயக-ஆம், அநி-புணர்ச்சிமகிழ்தல். 1.

ந்து - தமக்குரியமனையிலிருந்து—தமது - (உலகோர்)தமும்
யற்சியால் வந்த பொருளை—பாத்து - (தென்புலத்தார் முத
வாகிய ஐவர்க்கும்)பகுந்துகொடுத்தது—உண்டற்று - (தமதுப
ங்கை) உண்பதுபோல் இன்பஞ்செய்கின்றது.எ - று. ✽ தொ
ழிலுலாம். இவ்வறஞ் செய்தாரடையும் சுவர்க்க வின்பத்தை
எனக்கு இப்புணர்ச்சி யேதருமென்று சம்பாணத்திற்கு உட
ன்படாதவன் சொல்லியபடியாயிற்று.மாமை - பொண்ணிரம்.

வீ முமிருவர்க் கினிதே வளியிடை - - - ✽
போழ்ப் படாஅ முயக்கு. - - - - அ.

[இது-ஒத்த அன்புடைய உமக்கு ஒருபோதும் விடாத பு
ணர்ச்சியே இனிதாகலால் விவாகஞ் செய்துகொள்ளொன்ற
தோழிக்குச்சொல்லியது.] — இ-ள். (நீசொல்லுகின்றது ஒ
க்கும்) — வளியிடை போழ்ப்படா - ஒருபொழுதும் தெவி
டாமைபால்)காற்றால் இடையறுக்கப்படாத — முயக்கு-புண
ர்ச்சியானது | — வீமுமிருவர்க்கு - (ஒருவனாஒருவர்) விரும்பு
கிற இருவர்க்கும்—இனிதே. எ - று ✽ முற்றும்மைவிகாரத்

தாற்றொக்கது - ஏகாரம் - தேற்றம்.—இங்கேஇருவரில்லாமை
யால் அது ஒவ்வாதென்பதுகருத்து. — களவுப்புணர்ச்சியை
மகிழ்ந்துவிவாகத்துக்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடி.(அ)

உள டுணர்நீதல் புணர்நீ விலைவகாமங் - - - ✽
கூடியார் பெற்ற பயன். - - - - கூ.

[இது-மறைக்க வேண்டாமைபால் நடுநீங்கவில்லாத புணர்
ச்சியே இன்பப்பயனுடைய தாகலால் விவாகஞ்செய்து கொள்

னென்றதொழிக்குச்சொல்லியது.]—இ - ள். ஊடல் - (புணர்ச்சி இனிதாதற்பொருட்டிவேண்டு) மூடலும் — உணர்தல் (அதனை அளவறிந்து) நீங்குதலும்— புணர்தல் - (அதன்பின்உண்டாகின்ற) அப்புணர்ச்சியும்என்கிற—இவை - இவையல்லவா—காமபீகம்பியார் — (விவாகஞ்செய்துகொண்டு) காமத்தை இடைவிடாதடைந்தவர்|— பெற்றபயன் - பெற்றபயன்கள். எ-று ❀ ஆடவர்க்குப் பிரிவென்பதொன்று உண்டாவதல்லாமல், அதுதான் பாத்தையரிடத்தாதலும், அதனை அறிந்துமகளர் ஊடிநின்றலும், அவ்வுடலைத்தவறசெய்த அவர்தாமே தந்தவநில்லாமை சொல்லிநீக்கலும், பின்னும் அவ்விருவரும் ஒத்தவன்புரினராய்க் கூடலும், அல்லவா. முன்விவாகஞ் செய்துகொண்டவரும்,அதி—புணர்ச்சிமகிழ்தல்

ண்டி அடைந்தவர்பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப் புள்ளி னேருயிராகிய மாறு வன்புடைய எமக்குவேண்டாவென அவ்விவாகஞ்செய்து அடைதலை இகழ்ந்துசொல்லியபடி. (க)

அநிதோ நறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ் - - - ❀
 செநிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டி. - - - - - டி.

[இது - தலைவினைப்புணர்ந்து உடன்கொண்டு போகின்றதலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ - ள். செநிதோறும் - புணரப்புணர— சேயிழைமாட்டி - செய்ய ஆபரணத்தையுடைய இவளிடத்து—காமம் - காதல்—|அநிதோறு - (நூல்களாலும், நுட்பவறிவாலும், பொருள்களை) அறியவறிய— அறியாமை - (முன்னு)பறியாமை | — கண்டற்று - காணப்படுதல்போலே காணப்படுகின்றது. எ - று. ❀ களவிலே பலவிடைபிடுகளால் தன்கருத்தின்படி அனுபவிக்கப்பெறாமல் வருத்தமுற்றவன் உடன்கொண்டுபோம்போது அதுநீர்தலால் - செ

நீதோறுமெய்யுள். அறிவிற்கு எல்லையில்லாமையால் மேலும் மேலும் அறியவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுதல்பால் புணர்தற்கு எல்லையில்லாமல் மேலும்மேலும் புணர்ப்புணர முன்னேப்புணர்வு புணராமையாய் முடிபின்றதெனத் தன்ஞராமைசொல்லியபடி. — இப்புணர்ச்சிமகிழ்தல் தலைவியிடத்துக் குறிப்பாலல்லது சொல்லாநிகழாது. ஆல் - அசை.

நாயுட, அதி-நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தலைவிநலத்தினைவருணித்துச்சொல்லியது. இதுபுணர்ச்சியின் மகிழ்ந்தவிடத்துநிகழ்வதாகலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமேறின்னினு - - - க.
மென்லீரள் யாம்வீழ்பவள். - - - க.

[இது - தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.]—இ-ள். அனிச்சமே - அனிச்சப்புவே — வாழி - வாழ்வாயாக.—நன்னீரை - (மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) நல்ல குணமுடைய. — (அப்படியிருந்தாலும்) — யாம்வீழ்பவள் - எம்மால் விருமப்பட்டவள் — நின்னினுமென்லீரள் - உன்னிலுமெல்லியருண்த்தையவை. ௪௩௪

நாயுட-ஆம், அதி—நலம்புனைந்துரைத்தல்.

சும் - ஆகுபெயர். — வாழியென்பது உடன்பாட்டுக்குறிப்பு.
இனிநானே மெல்லியகுணமுடையேனென்னுஞ் செருக்கை ஒ
ழியாயாகவென்பதாம். — அப்பொழுது பரிசித்து அறிந்தா
னாகலால் - பரிசுத்தினினிமையையே பாராட்டினான். - (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண் - - *
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று. - - - உ.

[இது - தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.] —
இ - ள். நெஞ்சே—இவள்கண் - (யானேகாணப்பெற்ற) இவள்
கண்களை— பலர்காணும் - பலராலும்காணப்படுகிற— பூவொ
க்குமென்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து — மலர்காணி
ன் - (தாமனாகுவளை நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால்—
மையாத்தி - மயங்கா நின்றாய். [உனக்கு அறிவிருந்தவிதம் எ
ன்ன]. எ - று. இஃ மையாத்தல்—இங்கே ஒப்பாகாதவைகளை ஒக்
குமென்றகொள்ளுதல். — இயற்கைப்புணர்ச்சியி லீங்கியது
முதலாகத் தலைவி கண்களைக் காணப் பெறாமையால் அவைக
ளோடு சிறிதொத்திருக்கிற மலர்களைக் கண்டவிடத்தெவ்வாம்
அவைகளிடத்து ஆசைசெய்து வந்ததலைவன் இப்பொழுது அ
க்கண்களினலமுழுதும் தானே தனியானே இடத்தெறிப் பட்
டி அனுபவித்தா னாகலால் அம்மலர்கள் ஒப்பாகாமைகண்டு
ஒப்புமைகருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்து சொல்லியபடி. - (உ)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம் - - *
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு. - - - ஈ.

[இது - கூட்டுதலுற்றபாங்கனுக்குத் தலைவன் தலைவியினியல்
புசொல்லியது.]—இ - ள். வேய்த்தோளவட்கு - மூங்கில் போ
லுந் தோள்களைபுடையவளுக்கு— மேனி - நிறம் | — முறி - தளி

நீதிமாயிருக்கும். — முதுவல் - பல்லானது | — முத்தம் - முத்
தாயிருக்கும். — நார்தம் - இயற்கைவாசனையானது | — வெ
றி - நல்லவாசனையிருக்கும். — உண்கண் - (மை) யுண்டகண்க
ள் | — வேல் - வேல்களாயிருக்கும். எ -று. ஐஸ் முறி முதுவல் - ஆ
குபெயர். — உருவகவகையாலே சொல்லினைமையால் - புனைந்து
ரையாயிற்று. | — உன்னாலே நினைக்கப்பட்டவனா அறிபேனெ
ன்று தூரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம்.

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலஞ்ஞக்கு - *

மாணிழை கண்ணெவ்வே மென்று. - - - ச.

[இ. க. : பாங்குப்பட்டக்கிலே சென்றுசாரீகவுண்கலைவன்

மயிலும், அது — நலம்புனைந்துரைத்தல். சாயிக

சொல்லியது.] — இ-ள். குவளை - குவளைமலர்கள் | — காணி
ன் - பார்க்கிறதொழுகை உடையவையாயிருந்தால் — மாணிழை
கண் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடையவளது கண்க
ளை — ஒவ்வேமென்று - நிகமென்று நினைத்து — கவிழ்ந்து -
(அந்நாணத்தினாலே) தலைகுனிந்து — நிலன் - நிலத்தை —
நோக்கும் - பார்க்கும். எ -று. ஐஸ் நிறத்தாலே யன்றி - தொழி
லாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு - காணினென்றும், கண்டால் அவ்
வொவ்வாமைமையால் நானுடையவாமென்பது தோன்ற - கவி
ழ்ந்தென்றும், சொல்லினான். — காணலும் நாணலும் இல்லா
மைமையால் இறுமாந்து ஆகாசத்தை நோக்கின வென்பதாம். (ச).

அனிச்சப்புக் கால்களையாள் பெய்தா னுகப்பிற்கு*
நல்ல படாபுபறை. - - - - - ௫.

[இது-தலைவன் + பகற்குறியிலே பூவணிகண்டு சொல்லியது.]—இ-ள். (இவர்)தன்மென்மை நினைபாமல்) — அனிச்சப்பு-அனிச்சமலரை—கால்களையாள் - தாள்களையாளாகி—பெய்தாள். குடிஞாள்.— நுகப்பிற்கு - (இனியிவ) ளிடைக்கு—நல்ல-நல்லவையாகிய — பறை - பறைகள் | — படா-ஒலியா.எ - து. ~~ஐ~~ இம்மலர்த்தாளின் பாரம்பொருமைபால் இடைமுரியும் முறிந்தால் அதற்குச் செத்தவர்க்கு உரியநெய்தற்பறையே ஒலிக்கு மென்பதாம். — மனிதர்க்கு உரியசாவும், பறையொலித்தலும், குறிப்பால்இடையின்மேல் ஏற்றப்பட்டன. (௫)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா - - - - - *
பதியிற் கலங்கிய மீன். - - - - - ௬.

[இது- * இரவுக்குறியிலே தலைவன்சந்திரனைக்கண்டுசொல்லியது.]—இ-ள். மீன் - தாரகைகள் | — (வேறுபாடுபெரிதாயிருக்கவும்)—மதியும்.(தமது) சந்திரனையும் — மடைந்தைமுகனும்-(எமது) மாதுமுகத்தையும்—அறியா - (இதுசந்திரன் இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல்—பதியின்-(தன்) நிலையினின்றும்—கலங்கிய-கலங்கித்திரியாநின்றன. எ-று. ~~ஐ~~ ஓரிடத்து நில்லாமல் எப்போதும் உலாவுதல் பற்றி - பதியிற்கலங்கியவென்றான்.—வேறுபாடுபின்பாட்டிற் சொல்லப்படும். (௬.)

அறவாப் நிறைந்த வலிர்மதிக்குப் போல *
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. - - - - - ௭.

[இதுவுமது.] — இ-ள். (அத்தா ரகைகள் அப்படி கலங்குத

+ பகற்குறியின்மேல் இடைபடுதலையுடைய வந்ததென.

௫ இரவுக்குறியிலே கலங்கின

ற்குக்காரணம்|யாது.] —அறுவாய்நிறைந்த - முன்குறைந்தவி
டம் வந்துநிறைந்த—அவிர்-விளங்குகிற — மதிக்குப்போல-
சந்திரஸிட்டுத்துப்போல — மாதர்முகத்து - இம்மாதர்முகத்தி
லிடத்து—மறு - களங்கமானது|—உண்டோ. எ-று. ❀ தே
யந்துவளர்தலும், களங்கமும், இவ்வாமைப்பறி - வேறுபாடு
அறிபலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இதழ்ந்து சொல்லியபடி.

மாதர் முகம்போ லொளிவிடவல்லியேற் . - ❀

காதலை வாழி மதி. - - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மதி-சந்திரனே — வாழி - வாழ்வா
யாக.—மாதர்முகம்போல் — ஒளிவிடவல்லியேல் - (நான்மதி
மும்படி) ஒளிவீசவல்லாயாகில் — காதலை - (நீயும்என்னால்). இச்
சிக்கப்படுதலையுடையயாவாய். எ-று. ❀ மறு - உன்னிடத்
திருந்தலால் அதுமாட்டாய்மாட்டாமையால் என்னால் இச்சி
க்கவும் படாபென்பதாம். — வாழி - இதழ்ச்சிக்குறிப்பு (அ)

மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற் . - ❀

பலர்காணத் தோன்றன் மதி. - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மதி - சந்திரனே — மலரன்னகண்
னாண் - இம்மலர் போலுங்கண்களையுடையவனது — முகம்-முக
த்தை—ஒத்தியாயின் - ஒக்கவேண்மினையாகில் — (இதுபோல்
யார்காணத் தோன்று. (—பலர்காணத்தோன்றல் - பலர்காண

த் தோன்றுதே. எ-று. ❀ தானே முகத்திறலமுழுதும் கண்
டு அனுபவித்தானாகலால் இங்கேயும் பலர்காணத்தோன்றலை
இழிவுபடுத்திச் சொல்லினான். — பலர்காணத்தோன்றில் உன
க்கு அம்முகத்தோடுஒப்பு உண்டாகாதென்பதாம். (க)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றாவியு மாத - - - *
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம். - - - ய.

[இது - + உடன்போக்குச் சொன்னதோழிக்குத்தலைவன் அ
தனருமைபைச் சொல்லி மறுத்தது.] — இ-ள். (உலகத்தாரா
ல் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட) — அனிச்சமும் - அனிச்சமல
ரும் | — அன்னத்தின் றாவியும் - அன்னப்பறவையினிற்கும் | —
மாதரடிக்கு — நெருஞ்சிப்பழம் - நெருஞ்சிப்பழம் போல் வ
ருத்தஞ்செய்யும். எ. அ. * முள்வசிதாதலால் - பழமென்றார்.
இப்படிப்பட்ட அடிகள் கூர்ங்கல்லும், வெப்பமுமுள்ளபா
லை வழியை எப்படி கடப்பாளென்பது குறிப்பாலே பெறப்

1 - - - உடன்போக்குச் சொன்னதோழிக்குத்தலைவன் சொல்வகம்.

நாயு-ஆம், அதி — நலம்புனைந்துரைத்தல்.

பட்டது. — செம்பொருளே யன்றிக் குறிப்புப் பொருளும்
அடிநலனழியாமைபாகவின் இதுவும் இவ்வதிகாரத்தாயது.

— * * * * *

நாயு-ஆம், அதி - கா தற்குறப்பு னாத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன்னுசையிருதியைச் சொல்லு
ம், தலைவி தன்னுசையிருதியைச் சொல்லலும், ஆம். இது
புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்கின்றதாகலால் அவற்
றினதிகாரங்களின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பாலொயி தேன்கலன் தற்றே பணிமொழி - - *

வாலெயி றுறிய நீர் - - - க.

[இது - தலைவன் யியற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே தன்னப்ப
பை அறிவித்தது.] — இ-ள். பணிமொழி - இம்மெல்லிய சொ
ல்லியுடையவளது — வாலெயி றுறிய நீர் - வெண்பல்லுறியநீ

ரானது! — பாலொடு தேன்கலந்தற்றே - பாலுடனேதேனை
 க்கலந்தகலவைபோலும், எ-று. ❀ பாலொடு தேனென்றத
 னால் - அதன்கலவைபோலுஞ் சுவையுடைத்தென்ப நாயிற்று.
 வேறுவேறறியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தேனும் கல
 த்தவிடத்து அக்கலவை இன்னதென்று அறியக்கூடாத இனிய
 சுவையுடையதாமாகலால் - அச்சுவைநீர்க்கும் அடைவிக்க. (க)

உடம்போடுயிரிடை பெண்ண மற்றன்ன - . . . *
 மடந்தையோ டெம்மிடை தப்பு. - - (உ)

[இது - தலைவன்பிரிவினலுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லிய
 து.]— இ-ள். மடந்தையோடெம்மிடை - இம்மாதோடு எம்
 மிடத்து உண்டாகிய — தப்பு - தப்புகள்! — உடம்போடுயிரி
 டை - உடம்போடுயிரிடத்து — என்ன - எப்படிப்பட்டவை!
 — அன்ன - அப்படிப்பட்டவையாகும், எ-று. ❀ எப்படிப்
 பட்டவையென்பன்மைபாற் சொல்லியது - இருவகைதப்புக
 ளும் ஆகித்தொடங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்துவருதல் இன்
 பத்துண்பங்களை ஒக்க அனுபவித்தல், அவசியம் வேண்டுதல்
 என்றிவைகளேதோக்கி. — ஊழினாலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச்
 சியாகலால் அப்பொழுது உணர்ச்சியில்லா திருந்தவன் பின்
 னேஉடையளாமன்றே ஆகிய விடத்தே இவன் எவனோவென்
 றும், என்னிடத்தே அன்புடையனோவென்றும், பின்னும் இவ
 னைக்கலத்தல் கூடுமோவென்றும், அவளுள்ளத்தே தோன்று

ராச

சாயச நாயக-ஆம், அநி—காதற்சிறப்புணாத்தல்.

ம் அவைகுறிப்பால் அறிந்து அவை தீரச்சொல்லியபடி. (உ)

கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந் . - - *

திருதுதற் கில்லை யிடம். - - - க.

[இது - இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவிநீங்கும்போது தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். கருமணியிற்பாவாய் - (என்கண்ணிற்) கருமணியிலிருக்கின்றபாவையே—நீ! — போதாய் - (அவ்விடம் விட்டுப்) போவாயாக. — (போகாதிருப்பாயாகில்) — யாம்வீழும் - எம்மால்விரும்பப்படுகின்ற—திருதுதற்கு - அழகிய தெற்றியையுடையவளுக்கு — இடம்! — இல்லை. எ-று. நீ நான் காணாமல் இருக்கமாட்டாமையால் இவள் புறத்துப் போந்தன்மையளல்லாமல் என்கண்ணினுள் இருக்குந்தன்மையள் இருக்கும்போது, உன்னோடுகூடியிருக்க இடம்போதாமையால் உன்னிலுஞ் சிறந்த இவளுக்கு அவ்விடத் தைத் கொடுத்த நீபோய் விடுவாயாகவென்பதாம். (க)

வாழ்த லுயிர்க்கன்ன லாயிழை சாத - - *

வதற்கன்ன னீங்கு மிடத்து. - - - ச.

[இது - பகற்குறியிலே புணர்ந்து நீங்குந்தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். (எனக்கு) — ஆயிழை - ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்டஆபரணத்தையுடையவர்! — (புணருமிடத்து) — உயிர்க்கு — வாழ்தலன்னன் - (உடம்போடுகூடி) வாழ்தல்போலாதின்றான்.—நீங்குமிடத்து-பிரிபுமிடத்து — அதற்கு—அவ்வுயிர்க்கு — சாதலன்னன் - அவ்வுடம்பி னீங்கிப்போதல் போலாதின்றான். எ-று. நீ எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென்பதும், அவாய்நிலையால் வந்தன- வாழுங்காலத்துவேறுபாடில்லாமல் வழிதிற்றாலும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்செய்தலாலும், அவைகளை அவள்புணர் வுபிரிவுகளுக்கு உவமையாக்கினான்.ச.

உள்ளுவன் மன்பான் மறப்பின் மறப்பறியே - *

ஒள்ளமர்க் கண்ணன் குணம். - - - - - (இ)

[இது - + ஒருவழித்தணந்துவந்தபோது எம்மை நினைத்து
மறிவோவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.]—

இ-ள். பான் |—ஒள்ளமர்க் கண்ணன்குணம் - ஒளியினவாகிப்
போர்செய்திற கண்களையுடையவளது குணங்களை — மறப்பி
ன் - மறந்தேனாயின்—உள்ளுவன் - நினைப்பேன்.—மறப்ப
றியேன் - (ஒருபோதும்) மறத்தவறியேன். [ஆகலால் நினைத்

+ ஒருவழித்தணந்து, தலைவன்போதுமொருகாரியம் குறித்தப்பரிதல்.

நயம்-ஆம்,அதி—காதற்சிறப்புரைத்தல்

தலுமறியேன்.] எ-று. ^ஐ நினைத்தலுமறியே எனன்னும்பொ
ருள் கொள்ள நிற்கையால் - மன் ஒழியியசையில் வந்தது. குண
ங்கள்-நாணம்-மடம்-அச்சம்- பயிர்ப்பு - முதலானவை. இது
வரைக்கும் தலைவன்சொல்லியது பின்தலைவி சொல்வது. (இ)

கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார் - - - *

துண்ணியொங் காத லவர். - - - - - கா.

[இது ஒருவழித் தணத்தலில் தலைவனைத்தோழி இயற்பழி
ப்பாளென்று அஞ்சி அவன் கேட்கத் தலைவிதன்னுள்ளேசொ
ல்லியது.]—இ-ள். (தாம்காணுமபற்றித் தூரத்திலேபோயி
னொன்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர்.)—எங்காதலவர் | —
கண்ணுள்ளில் - (எமது கண்ணுள்ளேநின்றும்—போகார்.—
இமைப்பின் - (அறியாமல்) இமைத்தேமாயின் — பருவரார் -
(அதனால்) வருந்துவதுஞ் செய்பார். — (ஆதலாலே)—துண்
ணியர் - (காணப்படாத) துண்ணியர். எ - று. ^ஐ இடைவிடா
து நினைவின் முதிர்ச்சியால் எப்போதும் முன்னேதோன்ற

லால் - கண்ணுள்ளிற் போகாரொன்றும், இமைத்தபோதும் அது நின்றலால் - இமைப்பிற் பருவராரொன்றும், சொல்லினான்.

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு - - - *

மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து. - - - எ.

[இதுவுமது] — இ.ள். காதலவர் — கண்ணுள்ளாராக — (எங்) கண்ணுள் இருக்கின்றாராதலால் — கண்ணுமெழுதேம் - கண்ணினை (மையினால்) எழுதுவதுஞ்செய்யேம் — கரப்பாக் கறிந்து - (அவ்வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து. எ-று. ெ எம்மால் இடைவிடாமற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தா றொன்று நினைக்கும் விதம் என்னவென்பது குறிப்பெச்சம்.

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட - - *

வஞ்சதம் வேபாக் கறிந்து. - - - அ.

[இதுவுமது] — இ.ள். காதலவர் — நெஞ்சத்தாராக - நெஞ்சுளிருக்கின்றாராதலால் — (உண்ணும்போது) — வெய்துண்டல் - சூரிள்ளதாக உண்ணுதற்கு — அஞ்சதம் - அஞ்சாநின்

றேம். — வேபாக் கறிந்து - (அவர் அதனாலே) சூரிறுதலை அறிந் து. எ-று. ெ எப்பொழுதும் என்னெஞ்சி விருக்கிறவரைப் பிரிந்தா றொன்று நினைக்கும் விதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம்.

மயக-ஆம், அதி — காதற்சிறப்புரைத்தல்.

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே - - - *
யேதில றென்னு மிவ்வூர். - - - - - க.

[இது - + வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்கப்பிரிந்த விடத்துத்தலைவி பொறுத்திருத்தற்பொருட்டித் தோழிதலைவ னை இயற்பழித்தவிடத்தே அவள் இயற்படச் சொல்லியது.]
—இ-ள். இமைப்பின் - (என்சன்) இமைக்குமாயின்—கர பபாக்சறிவல் - (உள்ளிருக்கிறகாதலர்) மறைதலறிந்து இமை பேன்—அனைத்திற்கே - அவ்வளவுக்கே—இவ்வூர் | — ஏதிலொ ன்னும் - (தூங்காதநோய்செய்தார்) அன்பிலொன்னும். எ-று. **இ**தன்சுருத்தரியாமைபற்றிக் கோபித்துச்சொல்லலால்தோழி ஸைவேறுபடுத்தி உளொன்றான். ஒருபோதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரொன்று பழிக்குந்தன்மையை யல்லையென்பதாம். (க)

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ - - - *
ரேதில றென்னு மிவ்வூர். - - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (காதலர்) உள்ளத்துள் — என்று ம்-எப்போதும்—உவந்து - மகிழ்ந்து—உறைவர்- வாசஞ்செ ப்பாநிற்பர்.—(அதனையறியாமல்) — இவ்வூர் | — இகந்துறை வர் - பிரிந்திராநின்றார்.— ஏதிலொன்னும் - அன்பிலாரொன்று (அவரைச்) சொல்லுகின்றது. எ - று. **இ** உவந்துறைவொன்ற த்ருவ அன்புடைமைகூறினான். பிரியாமைபும் அன்பும் உடை யவரை இவ்வொன்றுபழிக்குந் தன்மையையல்லையென்பதாம். ய.

நயச-அதி-நாணுத்தூறவுணர்த்தல்.

அஃதாவது - தூரப்படுத்தப்பட்டுப் பொறுதவனாகிய த லைவனும், * அறத்தொடு நிற்பிக்கத்தொடங்கிய தலைவி யும், தமது நாணமிழத்தலைச் சொல்லுதலாம். இதுகாத ல் மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் - காதற்சிறப்புணர்த் தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கரிம முழுந்து வருந்தினூர்க் கேம - - - *
மடலல்ல தில்லை வலி. - - - க.

[தூரப் படுத்தப்பட்டிப் பொருதவனாகிய தலைவன்சொல்
லியது.]—இ-ள். காமமுழுந்து-(அரியமகளீரோடு) காமத்தை

+ வறாவடைவத்துப்பொருள்வயிற்பரிதல், கல்பாணத்தக்குப் பொரு
ள்சுப்பாநிக்கப்பரிதல்.

அதத்தொடுத்தித்தல், இத்கே தலை தன்சாமத்தைப் பாங்கிமுதல்
வவரால் வெளிப்படுத்தல்.

நாயக-ஆம்,அதி—நாணுத்தறவுணத்தல்.

அனுபவித்து—(பின் அதுபெறாமல்) — வருந்தினூர்க்கு - து
ன்பமடைந்தஆடவர்க்கு — ஏமமடலல்லது - (முன்னும்) காப்
பாப்பருகின்றமடன்மாவல்லது — வலி-வலியது — இல்லை -
(இனி எனக்கு) இல்லை. எ-து ஐஃ ஏமமாதல் - அத்துன்பநீங்
கும்வகை அவ்வனுபவத்தைக் கொடுத்தல். வலி - ஆகுபெயர்.
— முன்னும் ஆடவராயினார் இன்பமடைந்துவருகிறவழியிருக்
கவும் உன்னை அதர்க்குத் துணையென்று நினைத்து வினாக முய
ன்றநான் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனாகலால் இனி
யாயினும் அவ்வழியால் அதனை அடைவேனென்பதுகருத்து

தோலு வடம்பு முயிரு மடலேறு - - - *
நாணினை நீக்கி நிறுத்து. - - - உ.

[இது - நாணமுடைய உமக்கு மடன்மாவேறுகை முடியாதென்று அதனைவிலக்க ஒற்றதோழிக்குத்தலைவன் சொல்லியது.]—இ-ள். நோன - (அவ்வுருத்தத்தைப்) பொருத் - உடம்புமுயிருந்—மடலேறும் - (அதர்க்குக்காப்பாங்கியமடன்மாவை) ஏற்றினேபா நின்றன.—நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகிய) நாணத்தை—நீக்கி நிறுத்து—ஒழித்துவிட்டு. எ-று. ❀ அறிவுமுதலானவை முன்னே நீங்கவும் நாண் நீங்காது நின்றது அதுவும் இப்பொழுது நீங்கிற்றென்றற்கு - உடம்புமுயிருமென்றான். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமைப்பொருட்டு மடலேறுமென்றது - அவன் தன்பொருமை யறிந்து கடிதிலே உடன்படுதல் குறித்து. (உ)

நானெடு நல்லாண்மை பண்டிடையே வின்றுடையேன்❀
காமுற்றோறு மடல். - - - - -

[இது - நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் மடலேறுகை முடியாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். நானெடுநல்லாண்மை - நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையையும்—பண்டு - முன்னே — உடையேன். — (அவைகாமத்தால் நீங்குதலால்) — காமுற்றோறுமடல் - காமமிகுந்தவோறுமடல்—இன்று - இப்போது — உடையேன். எ-று. ❀ நாண் - இழிவானவைசெய்யுமிடத்து விலக்குவது. — ஆண்மை - ஒன்றுக்குந் தளராது திறமல். அவைமுன்னுள்ளன இன்னுள்ளது இதுவேயாகலால் - கடிதிலே முடியுமென்றபடி. (க)

மடன்மா, பண்டமடனவேசெயப்பட்டகுதிரா,

சாறுது னாயிச-ஆம்,அதி—நாணத்துறவுணத்தல்

கரமக் கமீம்புன வுய்க்குமே நானொடு - - *

நல்லாண்மை பென்னும் புணை, - - - ச.

[இது - நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாதலால் அதனால் அவைநீங்குவன வல்லவென்றதோழிக் குத்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். (நான் தன்னைக் கடற் தற்குக்கொண்ட) — நானொடுநல்லாண்மை பென்னும்புணை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகியபுணைகளை — காமக்கமீம்புனல்-காமமாகிய கடியவெள்ளமானது — உய்க்குமே . (என் னிற்பிரித்துக்) கொண்டுபோகின்றது. எ-று. ✽ அவைசெய் யமாட்டாதமற்றைநீரி னீக்குதற்கு-கமீம் புனவென்றான். இந் நீர்க்கு அவைபுணையாகா அதனால் அவை நீங்குமென்பதாம்.

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தான் மடலொடு - *

மாலை யுழக்குந் துயர். - - - - - டு.

[இது - இப்பொறுக்கமாட்டாமைபும், மடலும், உமக்கு எப்படிவந்தன வென்ற தோழிக்குத்தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். மாலையுழக்குந் துயர் - மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும் — மடலொடு - (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன் மாவையும் — (முன் அறிவேன்) — தொடலைக்குறுந்தொடி - மாலைபோல தொடர்ந்த 'சிறியவனையலைபுடையவன்' — தந்தா ள்-(இப்போழுது எனக்குத்)தந்தான். எ-று. ✽ காமம்-மற் றைப் பொழுதுகளிலும் உண்டாயினும் மாலையிலே மலர்த லால் மாலையுழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அது பற்றிவந் ததாகலால் அவ்வினியும் அவளாலே தாப்பட்டவென்றும், அவ ள்தான்நீ சொல்லியதே சொல்லுகிற இளமையளென்பது தோன்ற - தொடலைக்குறுந் தொடியென்றும், சொன்னான். இ ன்மை அவர்தந்தவையாகலால் உன்னால் நீங்குமென்பதுகருத்து

மடலூர்தல் பாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற - - - *
படலொல்லா பேதைக்கென் கண். - - - எ.

[இது-ம-லூரும் பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற
தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். பேதைக்கு -
(உன்மாத் து காரணமாக) — என்கண்-எனது கண்கள்! — பட

லொல்லா - (ஒருபேர்தும்) துங்குதல்பொருந்தாவாம். — (அ
தனால்)—பாமத்தும் - (எல்லாரும் துங்குகிற) பாதியிரவிலும்
— மன்றமடலூர்தல் - மடன்மாவேறலுபேய் — உள்ளுவேன் -

நாயக-ஆம், அதி—நாணுத்துறவுரைத்தல்.

நினை ப்பேன். எ-று. ஐயு பேதைபென்றது-மடமைபற்றி. —
இனிக்குறை முடிப்பது நாளைபெனல் வேண்டா வென்பதாம்.

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப் - - - *
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில். - - - எ.

[இது - முன்பாட்டிலே பேதைபென்றதுபற்றி அறிவில்
லாதமகளரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத்தக்
கவொன்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள். கட
லன்னகாமமுழந்தும் - கடல் போற்கணையற்றகாமநோயை அ
னுபவித்தும்—மடலேறு - மடன்மாவேறுமல் (பொறுத்திரு
க்கிற)—பெண்ணின் - பெண் (பிறப்புப்) போல் — பெருந்த
க்கது-மிகுந்ததகுதியுடையபிறப்பு! — இல் - (உலகத்தில்) இல்
லை. எ-று. ஐயு பிறப்புவிசேடத்தான் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்
லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின்றிலை யென்பதாம். — இதுவ
ரைக்குந்தலைவன் சொல்லியது. பின்னேதலைவிசொல்வது. (எ)

நிறையரியர் மன்னளிய ரொன்னுது காம * * *

மறையிறந்து மன்று பழிம். * * *

[இது - காப்புச்சிறை அதிகப்படுத்திக் காமம் பெருகியபோது தலைவியொல்லியது]—இ-ள். (இவர்)—நிறையரிய (ரொன்னுது)-நிறையால் (நாம்மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரொன்று அஞ்சாமலும்—மன்னளியரொன்னுது - மிகவும் அளிக்கத்தக்கவரென்று இரங்காமலும்—காமம் - (மகளிரது) காமமும்|—மறையிறந்து - (அவர்) மறைத்தலைக் கடந்து — மன்றுபழிம் - சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது. எ - று. என்னுடைய நுண்னுங்கூட்டி - மகளிரொன்பது வருவிக்கப்பட்டது. —இங்கேமன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார் கூட்டத்தை. உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவாள்போல் தன்காமம் பெருகியபடிசொல்லி இனி அறத்தொடுநிறைவல் வேண்டுமென்பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று. (அ)

அறிகிலா ரொல்லாரு மென்றேயென் காம * * *

மறுகின் மறுகு மருண்டு. * * *

[இதுவுமது.]—இ - ள். (நான்முன் அடங்கியிருக்கையால்)—எல்லாரும்—அறிகிலாரொன்று - (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானேவெளிப்பட்டு அறிவிப்பே) எனன்று நினைத்து—என்காமம்|—மறுகில் - (இவ்வூர்) விதியிசூஉய ராயச-ஆம்,அதி--நாணுத்துறவுரைத்தல்.

ல்—மருண்டி-மயங்கி—மறாகும் - சமுட்கின்றது. எ-று. ஸ்ரீ ம
யங்குதல்-+ அம்பலாதல். மறாகுதல். * அலாதல். இவ்விரண்
மொயிற்று இனி.அறத்தொழிநிற்றல்வேண்டுமென்பதாம். (க்)

யாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார் - - - *
பாம்பட்ட தாம்படா வாறு. - - - ய.

[இது-+ செவிவிக்கு அறத்தொழி நின்றுவைத்து நான் நி
ற்கும்விதம் 'என்னென்று நகைசெய்த தோழியோடு புலந்து
தலைவிதன்னுள்ளேசொல்லியது.] — இ - ள். பாம்பு — கண்ணி

ற்காண- (கேட்கும்படியுமன்றிக்) கண்ணிற்காணும்படி. — அறி
வில்லார்.—நகுப- (எம்மைச்) சிரிக்கின்றார். — (அவர் அப்ப
டி செய்கின்றது)—பாம்பட்ட - பாம்பு அடைந்த தோய்களை—
தாம்படாவாறு-தாம்பு அடைபாடையால். எ-று. ஸ்ரீகண்ணினெ
ன்றது-முன் கண்டநிபாமை புணரநின்றது. — அறத்தொழி
நின்றமையறிபாமல் மணஞ்செய்ய மாட்சிமைப்படுகின்றிலரெ
ன்று பிணங்குகின்றாளாகலால் • அயலாளாக்கிச் சொல்லினார்.

ரயநு - ஆம், அதி - அலாறிவுறுத்தல்.

—*~*~*~*

அஃதாவது - களவொழுக்கம் வேண்டியதலைவன் பிறர்
சொல்லுகின்ற அலர்நனக்கு ஆகின்ற விதத்தைத் தோ

ழிக்கு அறிவித்தலும், மணமாக உடன்போக்காக ஒன்
று வேண்டியதலைவியும் தோழியும் அவ்வவரை அவனு

க்கு அறிவுறுத்தலும், ஆம். இது நாணத்திறத்த வழி
நிகழ்வதாகலால். அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அலொழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப் - - - *
பலாநியார் பாக்கியத் தால். - - - ௧.

[இது - இரவுக் குறிதப்பிப்போய் மறுநாள்வந்த தலைவனை அவர்கூறி மணம்வினாவிவிடத்துத் தோழிக்குத் தலைவன் கொ ல்லியது.]—இ - ள். அலொழ - (உன்மாதாக்கும் எமக்கும் உ ண்டாகியதப்பு)—அலொழ - (இவ்வுயிர்). அலாபெழுதலால் —ஆருயிர்—(அவனைப்பெருதுவருந்துகிற என்) னரியவுயிரான து|— நிற்கும் - (அவனைப் பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும்.— அதனை - அந்நிலைபெற்றை — பாக்கியத்தால் - நல்லொழால்—

+ அப்பல்லாபித்ததம்மிற்பேசல். ௧ அன்,பாநித்ததம்மல்.
அந்தொழிந்தல்.காமத்தவெளிப்படுத்தல்.+ ரெவிய,வளர்த்ததாய்.

மயிடு-ஆம்,அதி—அலாபுவதுத்தல்.

தானேஅறிவதல்லது)—பலர் - (தூற்றுகின்ற) பலரும்|—அ நியார். எ - து. இரவுக்குறிதப்பித் தலைவியை அடையப்பெ ருத வருத்தமெல்லாம் தோன்ற - ஆருயிரென்றும், அப்படி அரியவனை எளியவளாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாரு யிர்க்குப்பற்றுக்கோடாய் நிற்கின்றதென்றற்கு - அலொழவா ருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாகலை அவ்வயலார்அறி ந்தால் தூற்றுகொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர்போமாகலால் அ வரநியா திருக்கிறது - பாக்கியத்தாலென்றும், சொல்லினுண் பலருமென்கிற முற்றும்மைவிகாரத்தால்தொக்கது. (௧)

மலரன்ன கண்ணு ளருமை யநியா - - - *
தலமொகக் கீத்தநிவ் ளுர் - - - ௨.

[இதுவுமது] — இ - ள். மலரன்னகண்ணுள்.மலர்போலு

ங்கண்களைபுடையவளது—அருமை - (அடைதற்) கருமைபை
—அறிபாது—இவ்வூர்— | (அவளே எளியவளாக்கி) —அலர்-
| (அவளோடு) அலர்கூறலை—எமக்கு — ஈந்தது - உபகரித்த
து. எ-று ❀ அருமை - குறிப்பினைத்தலாலும், இடையிடையாக

லும், ஆகியது.—ஈந்ததென்றான் - அதற்குச் சார்பாகலால்.
அலர்தூற்றுவாரா அவர் செய்தவுதவிபற்றி இவ்வூரென்றான்.

உருஅதோலூர்நீந்த கௌவையதனைப் - - *
பெருஅது பெற்றன்ன நீர்த்து. - - *

[இதுவுமது].—இ - ள். உளரநீந்தகௌவை - (எங்களுக்கு
புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கையை) இவ்வூர் அறிதலால் விளைந்த
அலரானது— உருதோ - (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றோ.
—(அதுகேட்ட என்மனமானது) — பெருது - (புணர்ச்சி
யைப்) பெருகிருந்தே—பெற்றன்னநீர்த்து - பெற்றதுபோ
லும் குணமுடைத்து. (ஆகலால்) - எ-று. ❀ பெற்றன்னநீர்
மை-பெற்றவழி உண்டாகிற இன்பம்போல மின்பமுடை
மை.—நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்க மனம்வருவிக்கப்பட்டது. (ஈ)

கௌவையாற் கௌவியது காம மதுவின்றேற்கு
தவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து. - - *

[இதுவுமது].—இ-ள். காமம் - (என்) காமம் | — கௌவை
யால் - (இவ்வூர்) எடுக்கின்ற அலரால்—கௌவியது - அலர்தலைபு
டைத்தாயிற்று.—அதுவின்றேல் - அவ்வலர் இல்லையாயின்—
தன்மையிழந்து—தவ்வென்னும் - கருங்கிப்போகும். எ-று.

ராக

சஉஉ ராவிடு. ஆம், அறி—அஃதறிவுறுத்தல்.

❀ அலர்தல் - மேலுமேலுமிருதல்.—தன்மை - இன்பந்தருத
ல்.—தவ்வென்னுமென்றதுகுறிப்புமொழி. (ச)

கனித்தொறும் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றுந் காமம் *
 வெளிப்பிந் தோறு மினிது. - - - - - ௩.

[இதுவுமது]—இ - ள். (கள்ளுண்பார்க்கு)— கனித்தொ
 றும் - கனிக்குந்தோறும்—கள்ளுண்டல்—வேட்டற்று - இனி
 தாம்விதம்போல்—(எனக்கு)—காமம் | — வெளிப்பிந்தோ
 றும்- அலராந்தோறும் — இனிது - இனிதாகா நின்றது. எ-று.
 * வேட்கப்பட்டதற்றாலென்பது. வேட்டற்றாலென நின்ற
 து. வேட்கைமிகுதியால் அலரும் இன்பம்செய்திறதென்பதாம்.

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந் - - *

திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று. - - - - - ள்.

[இது-இடையீடுகளாலும் இரவுக்குறிதப்பலாலும் தலைவனை
 க் கூடப்பெறுததலை அலன் + சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
 க்குச் சொல்லுவாளாய் அலனை அறிவித்து மணஞ்செயல்வி
 னுவிபது.]—இ-ள். கண்டது - (தலைவனைநான்) காணப்பெற்
 றது|—ஒருநாள் - ஒருநாளேயாகும்.—அலர் - (அதனாலுண்
 டாகிய) அலரானது|—(அவ்வளவினதன்றி) — திங்களைப்பா
 ம்புகொண்டற்று - சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போல்
 உலகெங்கும்பாந்தது. எ-று. * அலராகிய காரியத்தைக் கா
 ணமாக உபசரித்து-பாம்புகொண்டற்றென்றான். — பூமிநிழ
 ல்பாம்பெனப்பட்டது. இராகுவென்றும் வடதுவழக்குப்
 பற்றி, அதுசந்திரனைமறைத்தல் - கணிதத்தாந்தங்களிலே கா
 ண்க.—இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலைகள்.—காட்
 சியின்றியும் அலர்பரக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது
 மணஞ்செய்துகொள்ளுதல் வேண்டிமென்பதாம். (சா)

உளரவர் கெளவை பெருவாக வண்ணெசொன் - *

னீராக நீருமிந் தோய். - - - - - எ-

[இதுமணஞ்செயல் நீளப்பொருத தலைவியைத் தலைவன்
சிறைப்புறத்தா னுதலறிந்ததோழி ஊரவரலாயும் தாய்பொ
லியும் நோக்கி நீபொறுத்தல் வேண்டுமெனச் சொல்லெழு
ப்பியவிடத்து அவள் சொல்லியது.]— இ - ள். இந்நோய் -
புக்காமநோயாகிய' பபிரி')— ஊரவர்கௌவை - இவ்வுரிவூன்

* சிறைப்புறம், தலைவியக்காவல்ரெய்தவிடத்தின்புறம்.

நாயுடு - ஆம்; அகி—அலாறிவுறுத்தல்.

னம்களீர் எடுக்கின்ற அலரானது—எருவாக — அன்னைசொல்.
(அதுகேட்டுக் கோபித்துத்) தாய்சொல்லுதின்ற கடுஞ்சொல்
லானது—நீராக - நீரும்-வளராதின்றது. எ-து. ஐஃ ஊரவரொ
ன்பது - தொழிலால் ஆடுநெயித்துநின்றது. [எகதேசவுருவக
ம்.] சுருங்குதற்கு எதுவாகின்றவைதாமே விரிதற்கு எதுவா
கின்றனவென்பதாம். மணஞ்செய்வோனாழல்பபன். (எ)

நெய்யா வெரிதுதுப்பே மென்றற்றாற் கௌவைபாற் *
காம நுதுப்பே மெனல். - - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கௌவைபால் - (அயலவர் எடுக்கி
ன்ற) அலராலுண்டாகின்ற—காமம் - காமத்தை—நுதுப்பே
மெனல்-அவிப்பேமென்றுநினைத்தல் | — நெய்யால் — எரி-
நெருப்பை — நுதுப்பேமென்றற்று - அவிப்பேமென்று நி
னைத்தலோடொக்கும். எ-து. ஐஃ காமம் வளர்தற்குக் காரண
மாகிய அலரால் அதைஅவித்தல் கூடாதென்பதாம். (அ)

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார் *
பலர்நாண நீத்தக் கடை. - - - - - கூ.

[இது - மணஞ்செயற்குப் பொருள்சம்பாதிக்கத் தலைவன்பி ரிந்தபோது பொறுதவளாகிய தலைவி அவன்வந்து சிறைப்பு றத்தானுதலிந்து அலரஞ்சிப் பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.] -- இ - ள். (தம்மைக்கண்டநாளி ல்) -- அஞ்சலொம்பென்றார் - (உண்ணெயிட்டுநீங்கேன்) அஞ் 'சுதலொழியென்றவரோ -- பலர்நாண் - (இன்றுகண்டவர்) பல 'ரும் நானும்வகை -- நீத்தக்கடை - (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபி ன் -- அலர் - (அபலவர்துற்றுகிற) அலருக்கு -- நாணவொல்வ தோ - (நாம்) நாணக்கூடுமோ. எ-று. ஐக் கண்டார் நானுகிறநி லைமையேமாகிய நாம் நானுதல் எவ்விடத்த தென்பதாம். (க)

தமிழேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங் *
கௌவை யெடுக்கு மிவ்வார். - - - - - ய.

[இது - தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைவிக்குச் சொல்வாளாய் அலரறிவித்து அவனுடன்போதற்கு ஆசை கொள்ளச்சொல்லியது.] -- இ - ள். யாம் -- வேண்டிங்கௌ வை - (உடன்போதற்குக் காரணமாதல்பற்றி முன்னமே) இச் சிப்பதாகிய அலரை -- இவ்வார் -- எடுக்கும் - (நானே) எடுக் கின்றது. -- காதலர் - (இனித்) தலைவர் -- வேண்டின் - (நாம்)

சஉச நாயடு-ஆம், அதி--அலரறிவுறுத்தல்.

வேண்டினால்--தாம் - தாமும் -- நல்குவர் - அதற்கு உடன்ப டுவர். -- (ஆதலால் இவ்வலர்நமக்கு நன்றாய்வந்தது). எ-று. ஐக் கண்டார் - வருவிக்கப்பட்டது. -- நம்மிடத்து ஆசை யுடைமை யால் மருவொன்பதுதோன்றகாதலொன்றான். (ய)

களவியல்-முற்றிற்று.

கற்பியல்.

இனிக்கற்புப் பதினெட்ட டதிகாசத்தாலே சொல்லத்தொ
டங்க முதலிலே பிரிவாற்றுகை சொல்லுகின்றார்.

நாயக-ஆம், அது-பிரிவாற்றுகை.

அஃதாவது - மணம் செய்துகொண்டபின் தலைவன் அந்
ம் பொரு விரிப்பங்களின்பொருட்டித் தலைவினைப் பிரி
ந்து தூரத்திலும், அவ்விடத்திலும், செல்லுநாளில் அப்
பிரிவை அவள் பொறுக்கமாட்டாதவனாத் தன்மைபா
ம. அது இங்கேபிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குத்தோழி
சொல்லலும், தோழிக்குத் தலைவி அவன்குறிப்பால் அ
ற்றதுசொல்லலும், பிரிவை அறிவித்தவிடத்துச் சொ
ல்லலும், பிரிந்தவிடத்து ஆற்றுவிக்குமிடத்துத் தோழி
க்குச்சொல்லலும், எனநால்வகையாலே சொல்லப்படும்.

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றதின் *
வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை. - - - - க.

[இது-பிரிந்துகடத்தில் வருவேனென்ற தலைவனுக்குத் தோ
ழி சொல்லியது]—இ - ள். செல்லாமையுண்டேல் - (நீ எம்
மைப்) பிரிபாமை உண்டாயின்—எனக்கு—உரை - (அதனைச்)
சொல்லு. —மற்ற - அதுநீங்க—நின்வல்வரவு - (பிரிந்துபோ
ய்) தின் விரைந்துவருதலை — வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது)
உயிர்வாழ்வார்க்கு—உரை-சொல்லு. எ-று. * தலைவினைப்பொ
ழித்து எனக்கென்றான் தான் அவள் என்கிற வேற்றுமையில்
லாமைபால்.—நீ பிரிந்திருக்குங் காலமெல்லாம் பொறுத்திரு
ந்து அவ்வரவுகானும் வலிமையுடையவளல்லள் பிரிந்தபொழு
தே இரந்துபடுவென்பதாம். — அழுங்குவித்தல்-பயன். (க)

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும் - - *
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு. - - - - உ.

[இது-தலைவனது பிரிவைக் குறிப்பால் அறிந்ததலைவிதோ

புதிதஞ்சொல்லியது.] — இ-ள். (தலைபுமாலையுங்கொண்டு.ரி
ன்னின்ற நாளில்) — அவர்பார்வல் - அவரதுபார்வைமாத்திர
மும். — (புணர்ச்சிசூழித்தமையால்) — இன்கணுடைத்து - (ந
மக்கு) இன்பமுடத்தாயிருத்தது. — (இன்று அப்புணர்ச்சி
தான் நடந்துகொண்டிருக்கவும்) — புணர்வு - அப்புணர்ச்சி.
— பிரிவஞ்சும் பிரிவொன்றஞ்சுகிற—புண்கண் - அச்சத்தினை
— உடைத்து - உடைத்தாயிற்று. (அவரன்பினிலைமஇது).
எ-று. ஆவ்-அசை. — பார்வலென்றவதனாலே - புணர்ச்சி
பெருமல்தலைவன் பின்னின்றகாலம்பெறப்பட்டது. — புண்க
ண் - துன்பம். அது காரணத்தின்மேலாயிற்று. — அவ்வச்சத்
தினையுடைத்தாதலாவது - புணரும்போது தன்னைமீட்ப்புகழ்
தலாலும், அணிதிருத்தலாலும், தலைவன் பிரிதற்குறிப்புக்கா
ட்டி அச்சஞ்செய்தலுடைமை, அழுங்குவித்தல்பயன். (உ)

அரிசுரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும் - *
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான். - - - க.

[உதவுமது.] — இ-ள். அறிவுடையார்கண்ணும் - (பிரியே
னென்ற தஞ்சொல்லையும், நம்பிரிவுபொருமையையும்,) அறி
தலுடையவராகிய காதலரிடத்தும் — ஓரிடத்து - ஓரோவழி
— பிரிவு] — உண்மையான் - உண்டாதலால்—தேற்றம் - (அவ
ர் சொல்லும் தலையளிபும்பற்றி நம்மேல் அன்புடையொன்
றுதெளிபுந்) தெளிவு] — அரிது - அரிதாயிருத்தது. எ-று. ஆ
அரோ-அசைநிலை. உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. (க)

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற் - *
தேறிபார்க் குண்டோ தவறு. - - - ச.

[இதுவுமது.] — இ.ள். அளித்து - (எதிர்ப்பட்டநாளே) தலையளிசெய்து — அஞ்சலென்றவர் - (உண்ணவிட்டுப்பிரியேன்) அஞ்சாதிருவென்றவர்தாமே — நீப்பின் - (பின்னே) பிரிவாராயின் — (அவர்க்கல்லாமல்) — தெளித்தசொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப்பட்டசொல்லு — தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு — தவறு - குற்றம் — உண்டோ, எ-று. தேறியாரென்றது - தன்னைப் பிறப்போற் சொல்லியது. — சொல்லும் செயலும் ஒத்திராமைக்குற்றம் அவர்க்கு உண்டாம் அது உண்டாகாதபடி அழுங்கச்செய்யென்பது கருத்து.

ராள

சாஉள்

ராயன்-ஆம், அநி—பிரிவாற்றுகை.

ஒம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர் - *
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு. - - - - - ௫.

[இதுவுமது]— இ.ள். ஒம்பின் - (என்னுயிரைச்செல்லாமற்) காப்பாற்றுவையாயின்—அமைந்தார் - (அதனை ஆளுதற்கு) அமைந்தவரது—பிரிவு-செல்வது—ஒம்பல - அழுங்குவிப்பாயாக.—மற்று-அழுங்குவிப்பாரில்லாமல்— அவர் — நீங்கிச்-செல்வாராயின் — (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும செல்லுமாதலால்)--புணர்வு - (பின்பு அவரைக் கூடுதல்) — அரிது - (எனக்கு) அரிதாம். எ-று ஆல்-அலசு. — ஆளுதற்குமைதல்-தலைவராதற்கு ஊழால் எடபுடையராதல். (௫)

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர் - *
நல்குவ ரென்னு நலசு. - - - - - ௬.

[இது - தலைவன் பிரிவை அறிவித்தவாறு வந்துசொல்லிய
தோழிக்குத்தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். அவர் - (நமதுபிரி
வுபொருமைபறிந்த) அத்தலைவர்தாமே - (நம்முன்னினும்)
—பிரிவுகாக்கும் - (தம்)பிரிவை அறிவிக்கும்—வன்கண்ணரா
யின் - அருளில்லாமையையுடையாயின்— (அத்தன்மைடரான

பின்பு) — தல்குவொன்னுதகை-நம்பொருமைபயஅறிந்துவ
ந்து) தலைவளிசெய்வொன்னுமாகை|—அரிது - விடப்பறும்.
எ-று. ஐஃ அருமை-பயன்படுத்தவில்லாமே. — கூடியிருந்தே
அன்பில்லாமற்பிரிவுண்ணுதலும், அறிவித்தலும்; வல்லராயி
னார்-பிரிந்துபோய் அன்புடையராகி நம்மை நினைந்துவந்து
அளித்தல் எவ்விடத்ததென்பதாம். அழுங்குவித்தல்பயன்.(சு)

துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை - *
யிறையிறவா நின்ற வளை. . . . . எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். துறைவன் — துறந்தமை - (என்
னைப்) பிரியலுற்றமையை} — (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே
அறிந்து) — முன்கையிறை - (என்) முன்கையிறையினின்றும்
—இறவாநின்றவளை - கழலாநின்றவளைபல்கள்| — தூற்றுகொ
ல் - (எனக்கு) அறிவிப்பாவோ.[அவன் அறிவிக்க அறிந்துவந்து
நீ அறிவித்தல்வேண்டிமோ.] எ-று. ஐஃ முன்னே நிகழ்ந்த
மையால் - துறந்தமையென்றும், கேட்டவளாவில் மெலிந்து
பொருமைபால் - இறவாநின்றவென்றும், சொல்லினார்.அழுங்
குவித்து அதுவந்து சொல்லுந்தன்மையை யல்லாததீபும் இவ்
ராயு-ஆம்,அதி—பிரிவாற்றமை. சாரஎ

வளை செய்தனவே செய்தாபென்று பிணய்விச்சொல்லியபடி.

இஃது தினனில்லார் வாழ்த லதனினு - - - *

மினகு தினிடார்ப் பிரிவு. - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். இனனில்லார் - (மகனிற்குத் தங்கு
நிப்பங்கற) தோழியரில்லாதவேற்றாரினிடத்து — உ'த'தல் —

இஃது துன்பஞ்செய்வதாகும். — (அதன்மேலும்) — இயி
பார்ப்பிரிவு - (தவ) காதலனாப்பிரிதல் — அதனையும் - அவ்வா
ழ்தலைக்காட்டிலும் — இஃது துன்பஞ்செய்வதாகும். எ-று.
தலைவன் சொல்லுதலை அழுங்குவித்து வாராது உடம்பாட
வந்தமைபற்றிப் பிணங்குகின்றாளாகலால் - இனனில்லார்
முள். — உலகநடை சொல்லுதன்றாள்போல் தனக்கு அவ்
யும் பிரிவும உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி. (அ)

தொழிற் கடனல்லது காபநோய் போல - *

விடிந்தலாற்றுமோ தீ. - - - கூ.

[இது-காமம் தீயேபோல் தீய்நிதத்ததச் சுயமாகலால்
நீயொறுத்தல் வேண்டிமென்ற தொழிக்குத் தலைவி சொல்லிய
து.] — இ-ள். தீ — தொழி - (தன்னைத்) தொட்டால் — சுடி
த்பட) லல்லது - சுட்டாற் கடலல்லது — காபநோய் போல —
விடும் - (தன்னை) விட்டுநீங்கினால் — கடலாற்று மோ - (பட்டா
து) கடல்வல்லநோ. எ-று தீயெனனது - மதிரைபுநீசு
கொலை எம்பிக்கப்படாதாயினென்றபடி. — காபத்திற்கு - அ
துவும் இல்லையென்றற்கு - சும்மாகடலென்றார். நீங்கல் - ஈய
பவிபாமை. — கடல் - முன்னும் கூடப்பட்டது. — தீயிடப்
கொடியதனைநான் பொறுக்குமனிதம் என்னென்பதாம்.

அரிதாற்றி யல்லனெய் நீக்கப் பிரிவாற்றிப் - *

பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர். - - - ம.

[இது-தலைவியர்பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பார் நீ அது செய்கின்றியென்ற தோழிக்குத் தலைவி செல்வது.] — நான். (நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்.) — அரிதாற்றி பிரிவை அபிவித்தவிடத்து அதற்கு உடம்பட்டி—அல்லநோய் - (பிரியும்பாது உண்டாகிற) துன்பநோயையும் — நீக்க— பிரிவாற்றி - (பிரிந்தால்) அப்பிரிவைபுமபொறுத்து—பின்னிருந்து (பின்னும் இருந்து—வாழ்வார்-உயிர்வாழ்வுகளிர்) — பலர் - (உலகத்திற்) பலர். எ-து. முன்னிலுஞ்சிறக்கத் தலையளிபெயர் சாடா உயர்வாய்க-ஆம், அதி—பிரிவாற்றாமை,

து இன்பத்தைய அனுபவிக்கிறசமயத்தில் அதனை இழந்து துன்பத்தைய அனுபவித்தற்கு உடம்பிதல் அரியதொன்றாகலால் அரிதாற்றியென்றும், செல்லுந்தேசத்திலே அவருக்கு யாது சம்பவிக்ஞமோவென்றும் அவர்வருமளவும்நாம் பொறுத்திருக்கும் சிதம என்னென்றும் அவர்வரவுதான் மறுபடி என்றைக்கவந்துகிடைக்குமோவென்றும் இவ்விதங்களால் தோன்றுகிறதலை மனத்தைவிட்டு நீங்காதாதலால் - அல்லநோய் நீக்கியபின்னும், பிரிந்தால் வருமளவும் உள்ளே தோன்றுகிற காமவேதனையும் புறத்தில் வினையினை சந்திரன் தென்றல் இவ்வுருதலாய்வந்து அதனைவளர்ப்பவையும் பொறுத்தல் அரு

மைபாகலால் - பிரிவாற்றியென்றும், தாம் காதலனைவிட்டிருக்
கமாட்டாத மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னு
ம் இருந்து உயிர்வாழவல்லவர் ஒருவரும் இல்லையென்பது கு
றிப்பினால் தோன்ற - பின்னிருந்து வாழ்வார் பலவொன்றும்,
சொல்லினார். — பிரிவிலே நிகழ்பவைகளைப் பிரிவென்றாள்.
ஆற்றிநீர்ந்த ஆற்றி என்பவை ஒசைவகையால் அவைகளினரு
மைபுணர நின்றுன. — பிரிவையு மெண்ணுமும்மை விகாரத்தா
ற்றிவருக்கது. பானும் இறந்துபடுவேனென்பது கருத்து. (1)

நாயக-ஆம், அதி-படர்மெலிந்திரங்கல்.

அந்தாவது - பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவி
தான் உறுதிபற்றி துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தவி
ன் அந்நினைவால் மெலிந்து இரங்கலாம். அதிகாரமுற்ற
டையும் இதனாலே விளங்கும்.

மறைப்பன்மன் யானிஃதோ நோயையிறைப்பவர்க்கு
கூற்றுநீர் போல மிகும். - - - - க.

[இது - காமநோயை வெளிப்படுத்ததல் உன்னுணத்திற்கு
த் தகாலத்திற் தோழிக்குச் சொல்லியது.] — இ-ள். யான் |
— 'மறைப்பன்' இந்நோயை — மறைப்பேன் - (பிறாறிதற்குநா
ணி) மறைப்பாநின்றேன் — (நிற்கவும்) — இஃதோ-இந்நோ
யோ — | இறைப்பவர்க்கு - (நீர்வேண்டிமென்று) இறைப்போ
ர்க்கு — ஊற்றுநீர்போல — மிகும். எ-று. ஃ அம்மறைத்த
லாலே பயன் யாதென்பதுபட நிழைகயால்-மன் ஒழியிசை.

யனி அதற்கு அடுத்தது செயல்வேண்டிமென்பதாம். (க).

நாயக-ஆம், அதி-படர்மெலிந்திரங்கல். சாடக

கூத்தலு மாற்றேனித் தோலையேநாப் செய்தாரீக் *
 குலத்தலு நாணுத் தரும். - - - - - உ.

[இது-இய்விடத்தோர் அநியாமல் மாறத்தலாயினும் அங்
 விடத்தோர் அநியத்தாறு விடுதலாயினும் செயல்வேண்டி மெ
 லிற் தோழிக்குத்தலைவி சொல்லியது.]—இ. வீ. இத்தோலைய -
 திக்பாடத்தோலைய - கரத்தலுமாற்றேனி - (இய்விடத்தோர் அ
 நியாமல்) மாறத்தலும் வல்வேளுகின்றிலேன். — (ஆகாக்கா
 ல) — தோல்கொத்தாரீக்கு — (சொல்லென்.பபாயினீர்) — உ
 லுத்தலுப்-சொல்லலும்]—நாணுத்தரும்- (அனக்கு) நாணுத்
 தரும் (இனி என் செய்வேன்). எ-று. **கூ** ஒழுங்குநீர் ஒரு
 வேளையிருதலால் - கரத்தலுமாற்றே நினைவும், தோல்கொத்த
 லை போயிருப்பவர்க்கு இது சொல்லித் தருகவிட்டால் இன்
 டுதல் சாவது இருக்கொனென்பது (தோல்கொத்தலால்) அருத்தா
 ல் நாணுத்தருமென்றும், சொல்லினார். (உ)

காமமு நாணு முயின்காவாந் தாங்குமென் - *
 னேனு வுடம்பி னகத்து. - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். காமமும்-காமதோயும் | — நாணு
 ம் - (அது செய்தவர்க்கு) சொல்லியாட்டாத நாணும் | —
 என்னைவாவுடம்பினகத்து - (தம்மம்) பொருத எய்துடம்
 பின்பிட்டு—உயிர்—காவா - காவாந் “தண்டாபம்—நாங்கும்-
 (அதனிருதலையினும்)தொகுக்கின்றவன். எ-று. **கூ** பொருட்கள்
 மெய்விருந்தாயது. — தாங்குமென்பது - ஒன்றுமென்பது
 காமம் இரண்டிம் ஒத்த தோலென்பது தோல்கொத்தலு. — அ
 னுவிடப்பண்ணுகிற காமமும் ஒழிப்பண்ணுகிற நாணும் த
 ம்மம் ஒத்து உயிரை இறக்கெய்தினர். கான் அவைகளை
 ஒன்றில் தற்கொட்டாமையால்—இது ஒத்தோயிடுமென்பதாம்.

காமக் கடன்மன்னு முண்டேயதுநீது - *
 மேமப் புணைமன்னு மில். - - - - - ச.

[இது-தலைவியர் காமக்கடனில் விதார் விடுவினம் அதற்கு

ஏ.பு.பு.பாபால் தீர்த்திக் கடப்பொன்ற தோழிக்ருச் சொல்லியது.]—இ.ள். (யாவர்க்கும் உண்டாய் வருவென்ற இரண்டினுள்ளும்)—காமக்கடலை—உண்டு - (எனக்கு) உண்டாயிற்று.—அதுநீந்தும் - அக்கடலைக்கடக்கும்— எப்படினை - காப்பாடியபுனை—இல்-(எனக்கு) இல்லை. எ.து. ✽ மன்னிரண்ட
 ருஅ

சகய ரயிச-ஆம், அதி—படர்மெலிந்திரங்கல்.

ம் உம்மிரண்டும் அசைநிலைகள். — தூதுவிட்டி இதற்கு புனை யாதற்குரியதீயும் ஆனாயில்லையென்பதுகருத்து. (ச)

துப்பி வெவனாவர் மற்கொ துயர்வரவு - - ✽
 நட்பினு ளாற்று பவர். - - - - - ரு

[இது - தூதுவிடாம நோக்கித் தோழியோடு தலைவி பிணங்கிச் சொல்லியது.] — இ.ள். நட்பினுள் - (இன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து—துயர்வரவு - துன்பத்தின் வரவினை—ஆற்றப்பவர் - செய்யவல்லவர்—துப்பின் - (துன்பஞ்செய்தற்கு உரிய) பணக்கையிடத்து—எவனாவர்கொல்-என மனசெய்வோ.எ.து. ✽ அப்பகை இங்கேகாணாமையால் அவ ரிசெய்வதும் அந்நயப்பெற்றிலேனென்பது படறிற்றுகையால்-மன் ஓழியினை.— துயர்வருதலை விலக்கலாயிருக்க அதுசெய்கின்றவையென்று பிணங்கியின்றமையால் - தோழியைத் துயர்வரவு செய்தவனாக்கியும் பிறனாக்கியும் சொல்லினான் (ரு)

இன்பங் கடன்மற்றுச் காமமஃததிகாற் - ✽
 துன்ப மதனிற் பெரிது. - - - - - கா.

இது - காமத்தினால் இன்பமடைந்தவர்க்கு அதனினாகியது இன்பமும் வருப்பென்ற தோழிக்ருச்சொல்லியது.]—இ.ள். கா மம்—(புணர்ச்சியால் இன்பஞ்செய்யுமபோது) — இன்பம்-

அவ்விற்பம்|—கடல்- கடல்போற் (பெரிதாம்.)—மற்றஃது -
 இரி அக்காமந்தானே—அரிங்கால்- (பிரிவினிலே) துன்பஞ்
 செய்யும்பாது— துன்பம் - அத்துன்பம்|—அதனிற்(பெரி
 து- அக்கடலினும்பெரிதாம். எ-று. ~~இ~~ அரிங்காலெனவந்தமை
 யால் அதற்கு எதிரான துன்பஞ்செய்யுமபோது என்விதசொ
 ள்வருவிக்கப்பட்டது. பெற்றவிற்பத்தோடு ஒத்துவரிற்பொ
 துக்ககூடும் இதுஅப்பாடிப்பட்டதல்லவென்பதுகருத்து. (சு)

கா மக்கட்புன வித்திக் கணாகானேன் - - - *

யாமததும பாணே யுளேன். - - - - - எ.

[இது - காமக்கடலை நிறைபுணையாக நீந்தலா மென்றதோ
 ழிக் கூத் தலைவியொல்லியது.]—இ - ள். காமக்கடும்புனவ் - கா
 மமகிபகடலை — நீந்தி (யும்—கணாகானேன் - (அதற்குக்)
 கணாகான்கின்றிலேன் . — (அக்காணமைக் காலந்தான் எல்
 லாரும் நித்திலாசெய்யும் பாதியிரவாயிற்று.)— யாமத்தும்-
 அப்பாதிபிரவிலும்—பாணே - (அதற்கு ஒருதுணையில்லாம
 யாயச-ஆம்,அதி—படர்மெலிந்திரங்கல்.

ல்) பாணையாமினேன்—(ஆகியும்)—உளேன் - இறவாதிருக்கி
 றேன்.(சுதொரு தீவினைப்பயன் இருந்தவிதம் என்) எ-று. ~~இ~~
 உமமை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது.—பாணையாமினே னெ
 ன்றது - நீ துணையாயினு யில்லைமென்னுங் குறிப்பிற்று. (எ)

ம ன்னுயி றெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா - - - *

வென்னல்ல தில்லை துணை. - - - - - அ.

[இது-தலைவி இரவின் கொடுமைசொல்லி இரங்கியது.]—
 இ-ள். இரா - இவ்விசவு|—அளித்து - அன்புடைத்தாயிருந்த
 து.—மன்னுயிபெல்லாம் - (உலகத்தி) விலைபெற்ற உயிரகளை
 பெல்லாம்—துயிற்றி - (நானே)தூங்கச்செய்தலால்--என்ன

ல்லது-என்னையல்லது—துணை - (வேறு) துணையை—இல்லை -
(உடைத்தாயிற்) நிலை. எ - று. ூ துணைபோடு ஒன்றுகின்ற
உயிர்களைப்பெல்லாம் விட்டு இறந்துபடுஞ் சமயமுடையேனாகி

ய என்னைய துணையாகக் கொள்ளுதலால் அறிவுடைத்தன்
றென்பதுபற்றி - அளித்தென்றான். இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. (அ)

கொடி டியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விந்தா *
ணைய கழியு மிரா. - - - - க.

[இதுவுமது]—இ-ள். (காதலரோடு நாம் இன்புற்றநாள்
களிலே குழ்ப்பவையாயிருந்து)—இந்நாள் - (அவர்பிரிவைப்
பொறுக்கமாட்டாத) இந்நாள்களிலே—நெடிய - நெடியவை
யாய்—உழியும் - செல்கின்ற—இரா - இரவுகள்|—கொடியா
ர்- அக்கொடியவரது—கொடுமையின் - கொடுமைக்குமேலே
—நாம்—கொடிய-கொடுமைசெய்யாதின்றன. 'எ-று. ூ தன்
பொருமை நினைபாதுபிரிதலால் - கொடியாரொன்றான்.—கொ
டுமை - கடிதிலேவாராமல் நீட்டித்தல். அவர்பிரிவாலும், நீட்
டிப்பாலும், உண்டாகிய பொருமைக்கு முகங்கொடாமையன்
றிமுன்னையினெடியவாய்க் கொடியவாகாதின்றனவென்பதாம்.

உள்ளம்போன் னுள்வழிச் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர் *
நீத்தல மன்னோவென் கண். - - - - ய.

[இது- நின்கண்களில்பேரழகு அழிதலால் அழாதிருவென்
றதோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ - ள். உள்ளம்போன்
று-மனம்போன்று—உள்வழி - (காதலர்) இருக்கிறநாட்டிற்கு
—செல்கிற்பின் - (கடிதிலே) செல்லவல்லனவாயின்—என்கண்
-எனதுகண்கள்|—வெள்ளநீர் - வெள்ளமாகிய (தந்) நீரை—நீ
ராகஉ. ாயி-ஆம், அதி—படர்மெலிந்திரக்கல்.

நீதல் - நீந்தா. எ - று. ^ஐ அதுமாட்டாமை யால் இனி அவைகளுக்கு நீந்துதலே உள்ளதென்பது படதின்றையால் - மங் - ஒழிபிடுக. — ஒ - அசை. மனத்திற்குஞ்செவவு - தீண்டேயாகலால் - உள்வம்போன்றென்றும், பெய்க்குநடந்து செல்வவேண்டி தலால் - கண்கள் அதனோடுபோய்க் காதலமாக்காணல் கூடா தென்றும் கருத்தால் - செல்கிற்பினொன்றும், சொல்லினுள். இ தனுவருகிற அதிகாரமுந் தோற்றுவாய்செயப்பட்டது. (ய)

— தி - ^ஐ ^ஐ ^ஐ —

ராய அ - ஆம், அநி - கண்விநாப்பழிதல்.

அஃதாவது - கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு வினாதலா லே வருந்துதல். இதுபடராலே மெய்நீதலிதந்து திகழ்வதாகலால் அதன்பின்வைக்கப்பட்டது.

கண்டாப் கலுழுவ தெவன்கொடோ தண்டாதோய் *

தாங்காட்ட யாங்கண்டது. - - - - - உ.

[இது - திலீகண்டன் அழுது அழகை இழக்கின்றன நீபொ ழுத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குந் தலைவிகொல்லியது.] — இ - ள். தண்டாதோய் - இந்திராத (காம) தோயை - யாம் - கண்டது - அநீந்தது - தாம் - காட்ட - (காதலரை எமக்குக்) காட்டலாலன்றோ - கண்டாம் - (அன்றுஅதுசெய்த) கண்கள் - கலுழுவது - (இன்று எம்மக்காட்டிச்சொல்லி) அழுகிறது - எவன்கொல் - யாதுநினைத்து, எ - று. ^ஐ காட்டியென்பதற் கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந்தா யே காட்டுதலல்லது யாமகாட்டியல் எய்விடத்தென்பதாம். க

தெரிந்துணரா தோக்கிய புண்ணை பரிந்துணராப் *
ஈபத லுழப்ப தெவன். - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். தெரிந்துணரா - (மேல்விளைவதனை) ஆராய்ந்தநியாமல்—தோக்கிய - (அன்று தலைவரைப்) பார்த்த—உண்கண் - (மை) புண்டகண்கள்|—(இன்று புதுதம்மால் வந்ததாதலால் பொறுத்தல்வேண்டிமென்று)—பரிந்துணரா-கூறுபித்தி அநியாமல் — பைதலுழப்பது - நுன்பமனுபவிப்பது|—எவன் - யாதுநினைத்து. எ-று. ஸ்ரீ விளைவது - பிரித்துபோய்வராமையால் - காணாதற் கரியராக வருந்துதல்—முன்னே வருவதை அறிந்து காவாதார்க்குஅதுவந்தவழிப் பொறுத்தல்வேறே உள்ளது அதுவும் செய்யாது வருந்துதல் மிகுந்த அநியாமையாலாகிய செயலென்பதாம். (உ)

நாயி-ஆம்,அதி—கண்விதுப்பழிதல்.

கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுமு - - *
யிதுநகற் தக்க துடைத்து. - - - - - ன்.

[இதுவுமது.] — இ-ள். (இக்கண்கள்) — கதுமெனத்தானோக்கி - (அன்றுகாதலரைத்) தாமேவினைந்துநோக்கி—தாமேகலுமும் - (இன்றும்) தாமேயிருந்து அழுகின்ற—இது - இய்யவியாவமச் செயல்| — நகத்தக்கது - (நம்மாலே) கிரிக்கத்தக்க இயல்பை|— உடைத்து. எ-று. ஸ்ரீ கண்களென்பது - அதிகாரத்தால் வந்தது. — அச்செயல்-வருமுன்னே காப்பார்க்குநகைவினைக்கு மாதலால் - நகத்தக்க துடைத்தெய்ருள்.

பெயலாற்று நீருலந்த வுண்க னுயலாற்று - *
வுய்வினோ பெண்க னிறுத்து. - - - - - ஈ.

[இதுவுமது]—இ-ள். உண்கண் - (இந்தமை) புண்டகண்கள்|—உயலாற்று - (நான்) பிழைக்கமாட்டாமலக்கு ஏதுவா

கிய—உய்வினோய்—ஒழிவில்லாததோயை — என்சண் — நிறு
 த்து—நிறுத்தி—பெயலாற்றா - (தாமும்) அழமாட்டாதவண்ண
 ம்—நீருலந்த-நீர் வற்றிவிட்டன.எ-று. நிறுத்தல்- பிரிதலு
 ம் பிண்கூடாமபுமுடையானா எனக்குக்காட்டி அதனால் நோ
 யய நிலைபெறச்செய்தல்.—முன் எமக்குத் துன்பங்கள் செய்
 தலால் பிண்தமக்குத்துன்பங்கள் தாமே வந்தனவென்பதாம்.

படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக் - - *
காமநோய் செய்தவென் கண். - - - - இ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (எனக்கு) — கடலாற்றா-கடலுஞ்
 சிறிதாம்வண்ணம் (பெரிநாகிய) — காமநோய் - காமநோ
 யை — செய்த—என்சண்-எனதுகண்கள்| — (அத்தீவினையா
 லே) — படலாற்றா - (தாமும்) தூங்குகெவாகி—பைதலுழக்
 கும்-துன்பந்தையும் அனுபவிக்கின்றன.எ-று. நிறு காமநோ
 ய் + காட்சியால் வந்ததாகலால் - அதனைக் கண்கள் செய்ததா
 க்கிச்சொல்லினான்,—துன்பம்-அழுதலாலாகியது. (இ)

ஒடி வின்தே பெமக்கிந்நோய் செய்தகண் - *
பாஅ மிதற் பட்டது. - - - - - கா.

[இதுவுமது.]—இ-ள். எமக்கு—இந்நோய் - இக்காமநோ

† காட்சி, காணல்.

ராக

சுருஷி ராய-ஆம்,அதி—கண்விதுப்பழிதல்.

பை—செய்த—கண்-கண்கள்—தாம்-தாமும் — இவ்வாறு
 அ-இதனாகாமல் அழுதலிலேபட்டது—ஒ ஒவினிதே - மி
 களும் இனிதாயிற்று. எ-து ஐ ஒ ஒவென்பது - மிகுதிப்பொ
 ருளில்வந்தருதிப்படிச்சொல். —தம்மால் வருத்தமடைந்த எம்
 க்கு அவ்வருத்தம் தீர்ந்ததுபோன்ற தென்பதாம். (க)

உழந்துழந் துண்ணீ ராக விழைந்திழைந்து *
 வேண்டி பவர்க்கண்ட கண். - - - எ.

[இதுவுமது] — இ-ள். விழைந்து - விரும்பி — இழைந்
 து-உக்குழைந்து—வேண்டி — அவர்க்கண்டகண் - (அ-று)
 அத்தலைவரைப் பார்த்த கண்கள் — உழந்துழந்து - (இ-று)
 தாங்காமல் அழுததுவன்பத்தை) அனுபவித்து அனுபவித்
 து — உண்ணீர் - (தம்) முள்ளிருக்கிறநீர் — அறுக - அற்றுப்
 போக. எ-து. ஐ அழிக்கு-இடைவிடாமையில் வந்தது. (எ)

பேணுது பெட்டா ருளர்மன்றோ மற்றவர்க் *
 காணுதலமவில கண். - - - அ.

[இது- காதலர் பிரிந்துபோகவில்லை அவர்இங்கேஇருக்கிறார்
 அவரைப் பார்க்குமளவும் நீபொறுத்தல் வேண்டி பென்றோ
 டிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். பேணுது - (மனத்தா
 ல்) விரும்பாதிருந்து—பெட்டார் - (சொல்லுமாத்திரத்தால்)

விரும்பியவர்—உளர்மன் - (இங்கே) யிருக்கின்றார். அவ்விரு
 த்தலாலேபயன்பாது—கண்-கண்கள்—மற்று — அவர்க்கா
 ணுது - அவர்க்காணாமல்—அமைவில் - பொறுக்கின்றில். எ-
 து. ஐ செயலாற்றிநீது தின்றமையால்-பேணுதென்றும்,மு
 ண்ணே நலம்பாராட்டி + பிரிவச்சமும்- *வன்புறையும் சொ
 ல்வினாராதலால் - பெட்டாரொன்றும், சொல்லினார். மன் -

ஒழியிசை. மந்து-வினைமாற்று. ஓ-அசைநிலை. யாம்பொறுக்க
வும்சண்கள் அயனாக்காணுதற்கு விரும்புகின்றன வென்பதாம்.

வா ராக்காற் துஞ்சா வறிந்துஞ்சா வாயிடை - *

யாரஞ் நுற்றன கண். - - - - - கூ.

[இது - நீயும்பொறுத்து உண்கண்களும் தூங்கல்வேண்டு
மென்றதோழிக்குச்சொல்லியது.] — இ-ள். வாராக்கால் - (கா

† பரிவச்சம். பரிதக்கு அச்சகல். * வன்புறம், கைவிடேனென்பது.
கிக புறநிலைல்ல.

நாயு-ஆம், அது—கண்ணுதுப்பழிதல். சாரஞ்.

தவர்) வாராதநாள்களிலே—துஞ்சா - (அவர் வரவுபாரித்துத்)
தூங்காவாம்.—வரின் - வந்தநாள்களிலே—துஞ்சா - (அவர்பி
ரிவொன்று அஞ்சித்) தூங்காவாம்.—(ஆகலால்)—ஆயிடை -
அய்விருவழியும்—என்கண்-எனதுகண்கள்—ஆரஞ்நுற்றன-
பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தையுடையனவாம். எ-று. ஃ இனி
அக்கண்களுக்குத் தூக்கம் ஒருநாளும் இல்லையென்பதாம். கூ

மறையெற ஓராரீக் கரிதன்ற லெம்போ - - *

லறையெற கண்ணு ரகத்து - - - - - ய,

[இது - காதலரை இவ்ஓரார் இயற்பழியாமல் அவர்கொடு
மையை மறையெற வேண்டிமென்ற தோழிக்குச் சொல்லிய
து.]—இ-ள். எம்போல் - எம்மைப்போலும்—அறையெற
கண்ணார் - அறையெறையாகிய கண்ணையுடையவர்—அகத்து-
(தமது) நெஞ்சிலடக்கிய—மறையெறல் - இரக்கியத்தை அறித
ல்—ஊராரீக்—இவ்ஓரி லுள்ளவர்க்கு—அறிதன்று - அறிது-
எ-று. ஃ ஆல்-அசை. மறையென்றது - இவ்விடத்துமறைக்
கப்படுவதன். — உள்ளே நின்றுவதைப் புறத்திலுள்ளவர்க்கு
அறிவித்தலாகிய தொழிலாலே பறையோடு ஒற்றுமையுடை

மையால் அன்றபறையாகிய கண்ணென்றான்.— யான்மலறத்த
 ஆம் இவ்வெயரிப்பித்துகின்றனவென்பதாம். (ய)

நாயக-ஆம், அதி-பசப்புறுபருவரல்.

அஃதாவது - பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம். பசப்பாவ
 து - பிரிவுபொருளையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடு.
 இது தலைவனைக் காணப்பெறாத விடத்து நிகழ்வதாக
 லால்-கண்ணிதுப்பழிதலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவெய்கை
 பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற. - - - - க.

[இது-முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்ட தலைவி அதுபொருளால்
 பசப்புநிறமடைந்தவிடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—
 இ-ள். நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பியதலைவர்க்கு — நல்
 காமை - பிரிவை—நேர்ந்தென் (அப்போது) உடன்பட்டநா
 ன்—பசந்த- (அதனைப்பொருளால் இட்பொழுது) பசப்புநிற
 மடைந்த—என்பண்பு - எவ்விதமாய்—யார்க்கு—உறாக்
 கோ-சொல்வேன். ஏ-து. பிறவென்றது-அசைநிலை. தான்

சாரகம் நாயக-ஆம், அதி—பசப்புறுபருவரல்.

உடம்பாடாதிடத்துப் பிரிவொழிதல் குறித்துப் பிரிவைத்த
னக்கு அறிவித்தாராகலால் - அவரன்புடையொன் னுங்கருத்தா
ல் - நயந்தவொன்றும், இதுவே உடம்பாடாக மேலும் பிரிவு
நிகழுமாகலால் இனி அவனைக்கூறிதல் அறிதென் னுங்கருத்தா
ல் - நல்காமையென்றும், முன்னே உடம்பரிதலும் பின்னே
பொருமல் பசத்தலும் பிறர்செய்தவை யல்லவென்றற்கு - பச
ந்தவென்பண்பென்றும், யான்செய்துகொண்ட துன்பத்த
இனி ஒருவர்க்குச் சொல்லுதலும் பழியாமென்னுங் கருத்தா
ல். யார்க்குரைக்கோவென்றும், சொல்லினான். (ச)

அ வர்த்தா ரென்னுந் தகையா விவர்த்தென் *
மேனிமே லுளும் பசப்பு. - - - - - உ.

[இது - பொறுளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குத் தலைவி
பொறுப்பே னென்பது தோன்றச்சொல்லியது.]—இ - ள்.
(நான் பொறுத்திருக்கவும்)—பசப்பு - இப்பசப்புநிறம்—அ
வர்— தந்தாரென்னுந்தகையால் - (என்னை) உண்டாக்கின்றொ
ன்னுங்கனிப்பு மிகுதியால்—என்மேனிமேல் — இவர்த்தது -

ஏறி—ஊரும் - செலுத்தாநின்றது எ-து. * இது உரிமைய
ற்றி ஊர்வன்றது இதற்கு நீகவலைப்படாதேயென்பதாம். (உ)

சா யலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு - *
தோயும் பசலையுந் தந்து. - - - - - ஈ.

[இது - அழகுநாணமுங் கெடாமல் நீபொறுத்தல் வேண்
டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவியெனச்சொல்லியது.]—இ - ள். (பிரிவி
ன்றபொழுதே)—கைம்மாறு - (அவ்விரண்டிற்கும்) தலைமாறு
க—தோயும்பசலையும் - இக்காமநோபையும் பசலையையும்—

தத்து-(எனக்குத்) தத்து—சாயலுநானும்-(என்மேனி) யழகையும்;நாணந்தையும்—அவர் | —கொண்டார் -கொண்டிபோயினார். எ-று. ஐ. நோய்க்கு - நானும், பசைக்கு - சாயலும், ஆதலால்-எந்நிறனிதை. அடக்குந்தோறு மிருதலால் நோய்-நானுக்குத் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர்தந்தாலல்லது அவைவண்டாதலும், இவைஇவ்வாதலும், கூடாவென்பதாம்.

உள்ளுண் மன்பாணுரைப்ப தவர்திறமாற் - *
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு. - - - - ச.

[இது பிரிகின்றவர் தெளிவித்த சொற்களையும், அவர்தந்தாய்க-ஆம், அநி-பசப்புறுபருவரல. சாரங்

ருணங்களையும், அதிவாயாகையால் அவர் விரைந்து வருவாரென்றதோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ - ள். யான் | — உள்ளுண்-(அவர்கொற்களை மனத்தால்) நினைக்கின்றேன். — உரைப்பது -(வாயால்) சொல்லப்படுவதும்—அவர்திறம்-அவர்தந்தருணமே—(அப்படிசெய்யாநிற்கவும்)—பசப்பு - பசைநிறம் | (வந்துநின்றது.)—கள்ளம்-(இது) வஞ்சனையாயிருந்தது.எ-று. ஐ. பிறவும்,ஒவும்,அசைநிலைகள்.—மெப்-மற்சுறமனவாக்குகளில் வழியுள்ளதாகலால் - அதனிடத்தும் வருந்தன்மைபதன்றாயிருக்க வந்தபடியால் இதன்செயல் கள்ளமாயிருந்ததென்று தான்பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடியாயிற்று. ச

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென் *
மேனி பசப்பூர் வது. - - - - ரு.

[இது-தலைவர்பிரிந்து சமீபமாயிருக்கவும் நீபொறுக்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவி முன்னே நிகழ்ந்ததுசொல்லியது.]—இ - ள். உவக்காண் - அக்காலத்து—எங்காதலர்—செல்வார் - (பிரிந்து) செல்வாராக—என்மேனி- எனதுவடிவம்—பசப்பூர்வது-பசைநிறமடைவது | —இவக்காண் - இங்கே

யன்றோ. (அப்படிப்பட்டது இன்றுவேறொன்றோ). எ-
று, ெ உவங்காண் இவக்காணென்பன ஒட்டிநின்றவிடைச்
சொற்கள். அவர்செலவும் பசப்பினது வரவும் பகவிரவுகளி
ன் செலவுவரவுகள் போல்வதை அறிந்திருந்தும் அபியாதாய்
போல் நீசொல்லுகின்றது எண்ணியென்பதாம், (இ)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கண் *
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு. - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். விளக்கு - விளக்கினது — அற்றம்
பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்து நெருங்கிவருகிற—இருளேபோ
ல்—பசப்பு—கொண்கண் - தலைவனது—முயக்கு-புணர்ச்சி
யினது—அற்றம்பார்க்கும் - சோர்வுபார்த்துநெருங்கிவரும்.
எ-று. ெ முன்பிரியாதிருக்கவும் தனக்குச் சமயம்பார்த்துவ
ருகிற பசப்புப்பிரியுபெற்றுவன்னசெய்யாதென்பதாம், (உ)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி *
அள்ளிக்கொள் வந்தே பசப்பு. - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். புல்லிக்கிடந்தேன் - (முன்னொரு
நாளிலே காதலனாற்) தழுவிக்கிடந்ததான் | — புடைபெயர்ந்
நாய

நாயக-ஆம்,அறி—பசப்புறுபருவரல்,

தேன் - (அபியாது) சந்துவிலங்கினேன்.— அவ்வளவி - அவ்
விலங்கியவளவிலே—பசப்பு - பசுநிறமானது | — அள்ளிக்
கொள்வந்தே - அள்ளிக்கொள்ளப்படும்பொருள் போல்வந்
திறந்தது. எ-று. ெ கொள்ளவென்பது - குறைந்து நின்றது.
அப்புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்திற்கு அப்படியாகியது - வுப்
பிரிவிடத்து ஆஞ்விதம சொல்லவேண்டியோ வென்பதாம்.

பசுந்தா ளிவளென்ப தல்லா லிவனைத் - - - - *

துறந்தா ரவொன்பா ரில். - - - - - அ.

[இது-நீ இப்படி பசுப்புநிறமடைவது தகாதென்றதோழி
போயி பிணங்கிச்சொல்லியது.]— இ - ள். இவள் — பசுந்தா
ளென்பதல்லால் - (பொறுத்திராமல்) பசுநிறமடைந்தாளெ
ன்று (எண்ணப்) பழிசொல்வதல்லது — இவளை — அவர்—

துறந்தாரொன்பார் - துறந்துபோயிருவொன்று சொல்லுவார்!
— இல்-இல்லை. ஏ-று. நீ என்பாரொனவேறுபடுத்திச் சொல்லி
னார் - தன்னையேநெருங்குதல்பற்றிப் பிணங்குகின்றமையால்.

பசுக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார் - *

நன்விலைய ராவ றெனின். - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். நயப்பித்தார் - (இப்பிரிவை யா
னே) உடம்பநிமவதை சொல்லியவர் — நன்விலையராவரெனி
ன்—(இன்று உங்கருத்தால்) தல்லதிலையினராவராயின் — என்
மேனி—பட்டாங்(காக) பட்டதுபட—பசுக்க - பசுநிறம
டைபக்கடவது. ஏ-று. நீ நன்விலையராதல்-தன்மைக்கண்ணே
நிறந்தபுடையராதல். — பட்டாங்காகவென ஆக்கம் வருவித்
துச் சொல்லப்பட்டது. — முன் இப்பிரிவின் கொடுமையறி
யாத என்ன இதற்கு உடம்பநித்திப் பிரிந்தவர் தவறல்லராக
வேவேண்டிவது என்மேனியும் பசுப்பும் யாது செய்யில் எ
ன்னவென்பதுபடநிற்கையால்டன் ஒழியிசையில்வந்தது. (கூ)

பசுப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார் *

நல்காமை துற்று றெனின். - - - - - டி.

[இது-தலையிபொறுத்தற்பொருட்டுத் தோழி தலைவனை இ
யற்பாறித்தவிடத்து அவள் இயற்படச்சொல்லியது.]— இ-ள்.

நயப்பித்தார் - (அன்று) குறைநயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு -
நல்காடை - (இன்று) அருளாமைபை - துற்றொனின் (நட்பு
ற்றோர்) துற்றராயின் - பசப்பென - பசப்புத்தான்றினிஞளெ

நயிக-ஆம், அதி-பசப்புறுபருவால்.

ன்று (ஒற்றுமைபால்தாம்) சொல்ல - பேர்பெறுதல் | - ந
ன்றே - (எனக்கு) நன்றும். எ-று. நீ நட்புற்றொன்பது - வரு
விக்கப்பட்டது. - பங்கிபழித்தற்குப் பொருமற்பிணங்குதி
ன்றொதலால் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பால் சொல்லினார். - அங்
லோ அருளிலொன்றது இன்னுமபசலை யடைந்தாள் இவளெ
ன்பதே நான் பொறுக்கும் வழியென்பதாம். (ய)

நய-ஆம், அதி-தனிப்படர்மிகுதி.

அஃதாவது-தனியாகிய தன்பமிகுதியாம். அதுபசப்பு
ற்று வருந்தினவளுக்கு உரியதாகலால் - பசப்புறுபருவ
ரவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தா மவீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே *
காமத்துக் காழில் கனி. - - - - க.

[இது-காதலர் உன்னினும் பொறுதலராய்க் கடிதிலே வ
ருவார் நீ அவர் ராஜ்யபரிபந்தை அணிபவிப்பாயென்றதோ
ழிக்ஞ்ச சொல்லியது.] - இ-ள். தாம்வீழ்வார் - தம்மாவேவி
ருமபப்பட்டகணவர் - தம்வீழ - தமமைவிரும்ப - பெற்ற
வர்-பெற்றமகளிர் | - காமத்து - காமானுபவத்தினது - கா
ழில்-வித்திலவாத - கனி - பழத்தை - பெற்றாரே - பெற்றா
னதே. எ-று. காமம் - ஆகுபெயர். காமத்தினது கனியென்ற

தில் - எனதுயிரொன்பதுபால் ஆறுவது ஒற்றுமைப்பொரு
ளில்வந்தது. — முன்ன நல்வினையில்லாதவிடத்துப் பெறக்
கூடாமையால்-பெற்றுகொள்ளும், அவராலே தடையில்லாமல்
அனுபவிக்கப்படுதலால் - காழில் கனிமென்றும், சொல்லிஞ
ம்.— நங்காதலர் பிரிதலேயல்லாமல் பின்வாராயையு முடை
மையால் - அக்கனிநாம்-பெற்றிலே மென்பதாயிற்று. (க)

வீழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு *
வீழ்வா ரளிக்கு மளி. - - - - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (அறமும் பொருளும் இன்பமும்
தோக்கப்பிரந்தால்)—வீழ்வார்க்கு - (தம்மை) விட்டிருக்க
மாட்டாதமகளிர்க்கு—வீழ்வார்- (அவரை) விட்டிருக்கமாட்
டாதகணவர்—அளிக்கும்-அளவறிந்துவந்துசெய்கிற—அளி-
தலையளி!—வாழ்வார்க்கு - (தம்மைப்போக்கி) உயிர்வாழ்வா

தாசு ருமய-ஆம்,அதி—தனிப்படர்மிருதி.

ர்க்கு—வானம் - மழை—பயந்தற்று - அளவறிந்துவந்துபெ
ய்வதுபோலும். எ-று. நங்காதலர் தம்மை விரும்பாமைய
பால் அத்தலையளியில்லைபாசலால் மழைவறந்தவிடத்து அந்நா
ல் வாழாதார்போல் இறத்தலே தமக்கு உள்ளதென்பதாம். உ

வீழ்நர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே - - - *
வாழந மென்னுஞ் செருக்கு. - - - - - ஈ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். வீழநர்-(தம்மால்) விரும்பப்படு
கிறகணவரால்—வீழப்படுவார்க்கு - விரும்பப்படுகிற மகளிர்
க்கு — (காதலர் பிரிந்தாலும் தம்மைநினைந்து கடிதில்வருவா

ரி)—வாழுநமென்னும் (வந்தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோ
மென்றிருக்கிற—செருக்கு - தருக்கு— அமையுமே - ஏற்பு
டைத்தாம். எ-று. ✽ நாம் அவரால் விரும்பப்படாமைபால்
நமக்கு அமையு இறந்து பரிதலையென்பதாம். (க)

விழப் பரிவார் கெழீஇயிலர் தாம்விழ்வார் - ✽
விழப்படாஅ னெனின். - - - - - ச.

[இது -காதலரை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அரு
ளில்லாமையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மைபொருந்திய
கற்புடையபாகலால் கற்புடைமகளிரால் தன்குமதிக்கப்படு
வாயென்றோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.]—இ-ள். விழப்
பரிவார்-(கற்புடைமகளிராலே) தன்குமதிக்கப்படுவாரும்|—
தாம்விழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்பிரிதிகணவரால்— விழப்
படாநெனின்-விரும்பப்படாராயின்—கெழீஇயிலர் - தீவினையு
டையோயாவர். எ-று. ✽ உம்மை விகாரத்தால் தொக்க
து. கெழீஇயிலமை - தல்வினையில்லாமை. தீவினையுடைய
னுக்கு அந்நன்குமதிப்பால் பயனில்லையென்பதாம். (ச)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ ✽
தாங்காதல் கொள்ளக் கடை. - - - - - ரு.

[இது - அவர்மேலே ,காதலுடைமையால் அவர்கருத்தறிந்
து பொறுத்தாயென்ற நோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள்.
நாங்காதல்கொண்டார் - நம்மாலே காதல்கொள்ளப்பட்டவர்|
—நமக்கு—எவன் - என்னவென்பதனை?—செய்ப-செய்வார்-
—(அப்படியே)—தாங்காதல்கொள்ளக்கடை - தாமும் (நம்
மிடத்துக்) காதல்செய்பாதவிடத்து. எ-று. ✽ அக்காதலுடை
மையால் நாம்பெற்று அன்புமே பென்பதாம் (ரு)

நாஉய-ஆம், அது—தன்ப்படர்யிஞ்சுதி.

ஒருதலை யானின்றுத காமிக்கப் போல - - - *
 ஒருதலை யானு மினிது. - - - - - எ.

[இதுவும்து.]—இ-ள். (மகளிர்ஆடர் எய்தியிற் றொ
 ல் டங்கனிலும்)—காமம் - ஆரதாபாது—காமையால்—
 ஓர்நீதிவி (உள்பயினை)—இன்றுது - - - - - காமம்.
 —காமிப்பால் காமிப்பாசமபோல—இருதலைபு ம - இர
 ண்டுதலைபு (உள்புருகுமாயிவி) — (அது) — அலிது—
 இரண்டி டுதலாம். எ.து. ஐயுருபுகள்—கண்ணுருபின்
 (உள்புருகு) - கா - அதன்பாசத்துக்கு ஆரதாபி.—
 (உள்புருகு) - காமிப்பால் அகரித்தலும் உடையின்
 தான் (உள்புருகு) அபிபமனுபவித்தல் காமமென்பதாம். எ.

புறநாடும் ஐயுருபும் காண்கொல் காம - - - *
 பெருநீதி கண்ணிற்றுமுக வாய். - - - - - எ.

[இதுவும்து.]—இ-ள் (காமத்தை அனுபவிக்காரிப இ
 ருநிர் காமத்ததுதில்லாமல்)—ஒருநீதி கண்ணு - - - - - காமி
 தநீதி கண்ணு—ஒருநீதியான் - (புறநாடு என்ற புதி) — காம
 ம்—(காமிப்பால் காமிப்பாசமபோல) — பரவாது - - - - - கா
 மையி—காமத்தும் - அபிபமிருதி காமம்?—காண்கொ
 ல்—அப்பாசு. எ.து. ஐயுருபு வெறுப்பவால் எவ்வா
 டிப்பாம் நித்திரைவ அபிபமிருதிப காமிக்கவுளும் காண்க
 து கொண்பட்டன் இனி கிழைக்கும் வழியாதென்பதாம் எ.

விழ்வாரி வின்கொடு பெருஅ தலகத்து - - - *
 வாழ்வாரின் வணகருநிள். - - - - - அ.

[இது - தலைவனது தூதுவாக் காணாத தலைவி செல்லியது.]—இ-ள். வீழ் வாரிள் - (தமமாள்) விருமப்பயிர்காதல நாடதறிந்து—இய்கொல - ஒழிந்தொலாய்—பெருது—வாழ்வாரிள் - (பிரியுபொது) உயிர்வாழ்ந்தமகன் பா ல்—வங்கணர் மதரிபமுடைபார் - | — உலகத்து—உல்துல்லை. எ-து ஐ காதலாட்டத்து சொல எதையும எனகரு இன்தாமெனலும் கருததல - இய்கொலெனரு. உமமை விகாரத்தாடு தொக்கது - — நன் வங்கணெடுதலால் அதுவு ம்பெருது உயிர்வாழ்கின்றேனென்பதாம் (௮)

மயக

கடைய-ஆம், அது—தனிப்பயிர்குதி.

நகைஇயார் தல்கா ரொனினு மவர்மாட் - - - *
புருசுயு மினிய செவிக்கு. - - - - - க.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நகைஇயார் - (என்னால்) விரும்பப் பட்டதலைவர்—தல்காரொனினும் - (எனக்கு) அருள்செய்யாரா யினும்—அவர்மாட்டி - அவரிடத்து—இசையும - எச்சொற்க ளும்|—செவிக்கு-என்காதுகளுக்கு—இனிய - இன்பஞ்செய் வனவாம் எ-து. ஐ இழிவு சிறப்பும்மை - அவர்வாரொன் னாரு சொல்லயினும் இனிதாய் அமையுமென்பது படநின் றது. அச்சொல்லும பெற்றிலேனென்பதாம், (௯)

உருஅர்க் குறநோ புரைப்பாய் கடலைச் - - - *
மரு அடியி வாழிய நெஞ்சு - - - - - ம.

[இ-து. தலைவனது தூதுவரப்பெருமல் தான் தூதுவிடநினைத்தவள் நெஞ்சொயி சொல்லியது.]—இ - ள். உருஅர்க்கு- (உளறேறி) உருதவர்க்கு — உருநோய் - (உனது) மிகுந்த நோயை—உரைப்பாய் - சொல்லவற்ற—நெஞ்சு - நெஞ்சை

— (நீபொருபாயினும் அரிதாகிய அந்நேரம்) — தலை-
 (உனக்குத் துயரஞ்செய்கின்ற) தலை — ஞாயிறு - தூர்க்கமு-
 யறச்செய்து. (அது|எனினு.)எ-று. ஞாயிறு சொல்லுந் து- அளவி-
 தந்தநோயாகலாலும், தேட்டோர் உறவினராகலாலும், அது
 முடியாது முடிந்தாலும் படன் இல்லையென்பது கருதாமல்
 முடிந்திருப்பது என்பதற்குறிப்பால் வாழியவென்றார். (10)

ஈடக-அதி-நினைந்தவர்புலம்பல்.

— தலை —

அஃதாவது - முன்கூடிய காலத்தினின்பத்தை நினைந்து
 + பாசறைபிடத்துத் தலைவன் தனிமையடைதலும் தலை-
 வி தனிமையடைதலும், ஆம். இதுபடர்மிருதி தன்னிடந்-
 ததாக நினைந்ததலைவிக்கும் உரித்தாகலால் இச்சம்பந்த-
 ம்பற்றித் தன்ட்படர்மிருதியின் பின்னைக்க ப்பட்டது.

உள்ளினுந் தீராய் பெருமகிழ் செய்தலாற் - *

அள்ளினுங் காம மினினு. - - - - க,

[இது - தூதாய்செல்லும் பாங்கினுக்குத் தலைவன் சொல்

+ பாசறை, பகைமேற்செவ்வெருகையிடம்.

ஈடக-ஆம், அதி- நினைந்தவர்புலம்பல்.

சுரு

வியது.]—இ-ள். (முன் அனுபவித்தநானையின்பத்தை) — உ
ள்ளினும்- பிரித்தவிடத்து) நினைத்தாலும் — (அப்பொழுது
பெற்றதுபோல்) — தீரப்பெருமதிச்செய்தலால் - நீங்காப்
பெருமதிச்செய்தருதலால்— கள்ளினும் - (உண்டபோதல்
லது மத்திச்செய்யாத) கள்ளைப்பார்க்கிலும் — காமம்| —
இனிது-இன்பந்தருதலுடைத்து. எ - று. இஃ தனது தனிமை
யும், தலைவியைமறவாடையும். சொல்லியபடி. (க)

எனத்தொன் நினைதேகாண் காமந்தாம் விழ்வார் *
நினைப்ப வருவதொன் நில. - - - - உ

[இதுவுமது.]—இ-ள். தாம்விழ்வார் - தம்மால்விரும்பப்
பரிவரை— நினைப்ப - (பிரிவினிடத்து) நினைந்தால்— (அந்நி
னைத்தவர்க்கு) — வருவதொன்று - (அப்பிரிவால்) வருவதொர்
துன்பம்| — இ-ள்- இவ்வியாம். — (அதனால்)—காமம்| — என
ந்து-எவ்வளவாயினும் — ஒன்றிவிதேகாண் - இன்பந்தருவ
தொன்றேகாண். எ - று. இஃ புணர்ந்தவிடத்தும், பிரித்தவிட
த்தும். சயமாக இனிதெய்வற்கு - எனத்தூய்விதெய்வருண்.—
உமலம்தொக்கது. தான்பொறுத்திருந்த வகைசொல்லியபடி.

நினைப்பவர் போன்று நினைபார்கொ ளும்பல் - *
சுனைப்பது போன்று கெடும். - - - - க

[இது - தலைவனை நினைந்து வருந்துகின்றதலைவி தோழிக்கு
ச் சொல்லியது.]—இ-ள். (எனக்கு)—தும்மல் | — சுனைப்ப
துபோன்று- அகும்புதல்போலேதோன்றி— கெடும் - கெதிங்
லிறறு.— (அதனால்)— நினைப்பவர்போன்று- (தலைவர்) என்னை
நினைப்பவர்போன்று — நினைபார்கொல் - நினைபாராகல் வே
ண்டும. எ று. இஃ தூரத்துள்ளாசாகிய உறவினர் நினைந்த வி
டத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்கிற
உலகநடைபற்றித் தலைவன் எடுத்துக்கொண்ட தொழில் முடி.

வதுபோன்று முடிபாமைபந்தவள் சொல்லியதாயிற்று. (க)

யா மு முளேங்கொ லவாநெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத் *
தோஷ வுளரோ பவர் - - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். எந்நெஞ்சத்து - எமதுநெஞ்சத்தி
ல்—அவர் | — ஓவுளரோ - (எப்பொழுதும்) உள்ளவராயேயிரு
க்கின்றார்.—(அப்படியே) — அவாநெஞ்சத்து - அவாதுநெ

சசச ாடக-ஆம்,அதி—நினைந்தவர்புலம்பல்.

ஞ்சிலும் — யாமும் | — உளேங்கொல் - உள்ளேமாகின்றே
மோ (ஆகேமோ). எ-து. ✽ ஓகாரம் - இங்கே இடைபிடா
மைப உணர்த்திநின்றது. — யாம் இருந்தும் தொழில் முடி
பாமைபால் வரவில்லையோ அதுமுடிந்தும் யாம் இல்லாமல்
யால் வரவில்லையோ வென்பது கருத்து (ச)

தத்நெஞ்சத் தெம்மைத் கழிகொண்டார் நாணிகொ ✽
மெத்தெஞ்சத் தோவா வரல் - - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தத்நெஞ்சத்து - தமதுநெஞ்சத்தி
து—(யாமெல்லாம்)—எம்மை — கழிகொண்டார் - காவல்
கொண்டதலைவர் | — எந்நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சத்திடத்து
— ஓவாவரல் ஒழிபாமல் (தாம்) வருதலுக்கு.—நாணிகொல் -
நாணிகொ. எ-து. ✽ ஒருவரைத் தமமிடத்துவர ஒருகாலும்
உடம்படாமல் தாம் அவரிடத்துப் பலகாலும் செல்லுதல் தா
னுடையார் செயல்லாமைபால்—நாணிகொமென்றார். (ரு)

மத்திபா நென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா - *
முற்றநா னுள்ள வுளேன். - - - - - ரு.

[இது - அவரோடு கூடியநாளையின்பத்தை நினைத்து வருந்
துவரும் அதுமறத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலையி
சொல்லியது.]—இ-ள். யான் | — அவரோடு—உறநாள்—பு
ணர்ந்தநாளையின்பத்தை — உள்ள - நினைத்தலால் — உண்
ன்—(இத்துன்பவெள்ளத்தில்) உயிர்வாழ்கின்றேன் — மற்ற -
அது இல்லையாயின் — யான் | — என்னுளேன் - வேறே எத்தால்
உயிர்வாழ்வேன். எ-து நான் - ஆகுபயர். உயிர்வாழ்தற்கு
வேறுமுனி அமைபெற்றிலே நென்பது பட நிற்றையா

ல்-மன-ஒழியிசை. அவை அவனது தூதுவருதல் தனது தூது
செல்லுதல் முதலானவை. அவையாவும் இல்லாமைபால் அது
வல்லாமல் எனக்குப்பற்றுக்கோடு இல்லபென்பதுகருத்து.

மறப்பி னெவனான் மற்கொள் மறப்பறியே - *
னுள்ளினு முள்ளஞ் சும். - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். மறப்பறியேன் - (அவ்வின்பத்தை)
மறத்தலறியேனென் — உள்ளினும் - இன்றுநினைப்பறியும்—
(பிரிவானது) — உள்ளம் - (என்) னுள்ளத்தை — சும் - சிறி
ன்றது. — (அப்படி பிரிவுபொறுதநான்) — மறப்பின் — எவ

நடக - ஆம், அதி—நினைத்தவர்புலம்பல். சச்சு

ருவன் - எத்தால் இறவாதிருப்பேன். எ - து. நான் மன்னென்ப
து-இங்கேயும் அவ்வொழியிசை. கொல-ஆக. (எ)

எனத்து நினைப்பினும் காயா நனைத்தன்றோ - *
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு. - - - - - அ.

[இது - இத்துன்பமரித்துவந்து தலைவர் உணக்கு இன்பஞ்
செய்வானென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். காதல
ர்—எனெத்துநினைப்பிலும் - (நான் தம்பை) எவ்வளவுமிக நி
னைத்தாலும்—காயார் - (அதற்குக்கோபியார். — செய்யுளுகி
றப்பு - (அவர் எனக்குச்) செய்யுமின்பமாவது—அனைத்தன்
றே-அவ்வளவன்றே.எ - று. நீக் கோபியாவை - அ; நினைத்த
ற்கு உடம்பட்டுநெஞ்சினிற்றல். — தனக்கு அவ்வின்பத்திலு
ம் நெந்தது இல்லாமையால் - அதனைச் சீட்டிப்பென்றார். தோ
ழிசொல்லியவதனைக்குறிப்பால்லுக்கூற்றதுசெய்யப்பட்டது. (அ)

விபரியமென் னின்றுயிர் வேறல்ல மென்பா - *
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து. - - - கூ.

[இது-தலைவர் தூதுவரக்காணாது வருந்துகின்றவள் திடஞ்
சொல்லுகிற தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். வேறல்ல
மென்பார் - (முன்னெல்லாம் நாமிருவரும்) வேறல்லமென்
றுமொல்லுவாது—அளியின்மை - அருளில்லாமைய—ஆற்
தற்குத்து - மிகவும்நினைத்து—என்மயின்னுயிர்-எனதுவினிதா
கியவுயிர்—வினிபுட்-கழிகின்றது. எ - று. நீக் அளியின்மை-
யின் வருவாராதலு ாய்ப் பிரிதலும், பிரித்து வாராமையும்.
அங்கேநின்றவி-த்துத் தூதுவிடாமையும், முதலாயின. —
பிரிவு பொறுத்தல் வேண்டிமென்று திடஞ் சொன்னவளுக்கு
என்னுயிர் பிரிவாக்குறித்தல்ல அவரன்பில்லாமையையு குறி
த்துக் கழிகின்றவதன்று எதிரழித்து சொல்லியபடி. (க)

விபாஅது சென்றாநாட் கண்ணினுந் காணப் - *
படாஅது வாழி மழி. - - - - - டி.

[இது - அத்தி-ஞ் சொல்லியவருக்கு எதிர்ப்பித்தவர் காம
மிகக் அதிகதுக்கத்தின்றுலே சொல்லியது.]—இ-ள். மதி - சந்தி
ரணை— விடாது - (என்னெஞ்சை) விடாதிருந்தே—சென்றா
ரை - (விட்டிப்) போயினா— கண்ணினால் - கண்ணளவாலா
யினும்—காண. எதிர்ப்பரிமவகை—படாதி - (நி)மறையாதிரு
மயிலு

சுசுசு ருஉச - சூழ், அதி—நினைத்தவர் புலம்பல்.

ப்பாடாக. எ - று. சூழ் கண்ணளவா லெதிர்பரிதலாவது - மதி
யி லாடும் பாரி—ப்பரிதலால் இருவர் கண்ணளவும் அடவி
டதற்கு சோதா. சூறையுயர்ந்து ளாகலின் வாழியென்றான்.

ருஉஉ-அதி - கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது-தலைவி தால்கண்ட கனவினது நிலையைய
த தோழிகளுக்குச் சொல்லியது. அகநாவு + ரு + லு + த்
த நினைவுயிஞ்சிபாலே கண்டதாகலால் இது நினைத்தவர்
புலம்பலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

கூறுதல் துதொடு வந்தா னிறு க் - - - *
கயாறுசொர் பேண்டு ல் (ருஉஉ) - - - க.

[இது-தலைவர் துதுவரக் கூட்டமாய் நி சொல்லியது.]—
இ-ள். (புனையருந்துகறதை ஆர்த்து அதுநீரே பு) — கா
தலர் - 'லைவா' - துதொடு - துதொடுமையி—பு - (புன
யர்) - பு - பு - உயர்வின்—விருந்து - விருந்தாக—யா
துமசபம் ன. ரு - பு. சூழ் கொல் - அகை. —விருந்தெய்தது—

விருந்திற் பட்டியும் உபசாரத்தித. — அது நனவிலே கா
 ஞையமயரே - உபசாரத்தினென்றான். (க)

கூடலு னகண பாரிசுப்பத் துஞ்செற் கலந்தாரீக் - *
 ருபலுண்டம சாற்றுவென் பன். - - - - உ

[இது - பாதுவிடநீ நதர் தலைவிசொல்லியது.] — இன்.
 கடலுணசன் - (உ - நாசுபிதினற) எனகடல்போ லுமுண்டகண
 கர் - யார் - உப - இராசால் - துஞ்சென் - தூங் நமாயி
 ன - கலந்தாரீக் - (உணவிலே காணப்பட்ட) தலைவாக்கு -
 உபலுண்டம - பாதுவிடநீ நதர் தலைவனா - உபலுண்டம
 ன - (யானே) பிரியசொல்லுவேன். ஏ - னு உபலுண்டம
 ன - கழிந்தநலத்திடுகிவ்வி. — தூதரீக் யாம சொல்லா
 மல் அடக்கப்படுவனவும், சொல்லுமனவானும னருக்கப்
 படுவனவும், ஏகிட இவைகளின் பரப்பெலலாம் தோன்றசொ
 ல்லு உவமெனனுட்கருத்தால் - சாற்றுவெனென்றான். — இனி
 அவையுந் துஞ்சுவனவல்ல சாற்றுவதும் கூடாதெனபது பட
 நினைமையால் - பன் - ஒழியினை. — முன்னுங் கண்டவன்சொ
 ல்லியதாகலால் - கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (உ)

† நனவுக்கிடம் அகழித்திருக்கூகாமெ.
 24௨௨ - ஆம், அதி - கனவுநிலையுரைத்தல்.

நனவினா னல்கா தவணாக் கனவினாற் - - - - *
 கால்டலி னுண்டென் னாயிரீ. - - - - ந.

[இது - பொறுக்கமாட்டாளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப்
 பொறுப்பெனென்பது தோன்றத் தலைவி சொல்லியது.] —
 இன். நனவினான் - நனவில்வந்து - நல்காதவரை - அருள்செ
 ய்ப்பாததலைவரை - கனவினான் - கனவிடத்து - கால்டலின் - கா

ஹதலாம்—என்னுயிர்—உண்டி. எ-று. ஐ. ஆறுருபுகள்—கண்
 ஹருபுப் பொருளில்வந்தன. — அக்காஹதலாம் பொறுத்
 திருக்கின்றேனாகிறேன் நீ கவலவேண்டாவென்பதாம். (ங)

கனவினா னுண்டாகும் காம நனவினா - - - *
 னக்காஹ நாடித் தரற்கு. - - - - - சு.

[இதுவுமது]—இ-ள். நனவினான் - நனவில்வந்து — நல்
 காமா - அருள்செய்ப்பாதவனா—நாடித்தரற்கு - (அவர்போன
 விடநீ) தேடக்கொண்டிருந்து தருதலால்—கனவினான் - அக்
 கனவில்—காமம். இன்பமானது—உண்டாகும் - (எனக்கு)
 உண்டாகின்றது. எ-று. ஐ. காமம் - ஆகுபெயர். இயல்பாக
 அருள்செய்ப்பாடா அவர்போனதேயம் அறிந்துபோய்க் கொ
 ண்டிருந்து அருள்செய்தித்தகனவால்பொறுப்பெனப்பதாம்.

நனவினாற் கண்டது உமாங்கே கனவுந்தான் - *
 கண்ட பொழுதே யினிது. - - - - - ரு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நனவினான்-(முன்னே) நனவினி
 டத்து—கண்டது உம் - (தலைவனாக்) கண்டு அனுபவித்தவின்ப
 மும்—ஆங்கே—அக்கண்டபொழுதே— (இனிது) - இனிதாயி
 ற்று—கனவுந்தான்-(இன்று) கனவினிடித்துக் (கண்டு அனுப
 வித்தவின்பமும்!)-கண்டபொழுதே - இக்கண்டபொழுதே
 —இனிது - இனிதாயிற்று. (அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்த
 ன.) எ - று. ஐ. இனிதென்பது முன்னும்சுட்டப்பட்டது—
 கனவு - ஆகுபெயர். — முன்னும் பான்பெற்றது இவ்வளவே
 இன்னும் அதுகொண்டு பொறுப்பெனப்பதாம். (ரு)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற் - - *
 காதலர் நீங்கலர் மன். - - - - - கா.

[இதுவும் து.]—இ - ள். நனவெனவொன்று - நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி—இல்லையாயின் — கனவினான்—

நாஉஉ - ஆம், அதி—கனவுநிலையுணர்த்தல்.

கனவினிடத்துவந்துகூடிய—காதலர்|—நீங்கலர் - (எண்ணைப்) பிரியார். எ-று. ஐயு ஒன்றென்பது—அதன்கொடுமை விளக்கிநின்றது. — அதுநிலவேபுகுந்து கனவைப்போகி அவரைப்

பிரிவித்ததென்பது படநின்றமையால் - மன் - ஒழியிடுக. — கனவிலே பெற்றுப் பொதுக்கின்றமை சொல்லியபடி. (ங்)

நனவினான்காக் கொடியார் கனவினா - - *
 நென்னெம்மைப் பீழிப் பது. - - - எ.

[இது - விழித்துத் தலைவனைக்காணாத தலைவி கனவிற் புணர்ச்சி நினைந்துபொருடற் சொல்லியது.] — இ - ள். நனவினான்—(ஒருதினமாயினும்) நனவில்வந்து — நன்கா - அருள்செய்யாத—கொடியார்|—கனவினான் - (தினத்தோறும்) கனவில்வந்து—எம்மை—பீழிப்பது - வருத்துவது|—என் - எந்தச் சம்பந்தம்பற்றி. எ-று. ஐயு தண்ணைத் தனிமையிட்டுப்பிரிதலும், பின்னினைந்து வாராமையும். நோக்கி - கொடியாவொன்று ம், கனவிலே தோளின்மேலாய் விழித்தபோது மறைதலால் அதனாலும் துன்பமாகின்றதென்றற்கு - பீழிப்பதென்றும், சொல்லினான்.—உலகத்தார் - நனவிலே இல்லாதது கனவினும் இல்லையென்பார்யாம் அதுகண்டிலமென்பதாம். (எ)

துஞ்சங்காற் றேண்டேமல ராகி விழிக்குங்கா - *
 னெஞ்சத்த ராவர் வினாந்து. - - - - - க.

[இது - தான்பொறுத்தற்பொருட்டுத் தலைவனை இயற்பழித்த தோழிக்குத் தலைவி இயற்படச் சொல்லியது.] — இ - ள். (என்னெஞ்சவிடாமல் உறைகின்றகாதலர்!) — துஞ்சங்காவ் - (யான்) தூங்கும்போது — தோண்டேமலராகி — விழிக்குங்காவ் - (பின்) விழிக்கும்போது — வினாந்து — நெஞ்சத்தராவர் - (பழைய) நெஞ்சினுள்ளவராவர். எ - று. * புணர்ச்சிவிட்டும் ஹைகிறகொடுமைபற்றி வினாந்தென்றாள். — ஒருகாலும் எண்ணிவிட்டு நீங்கியறியாதவரை நீநோவது தகாதென்பதாம். (அ

நனவினா னல்காரா நோவர் கனவினாற் - - *
 காதலர்க் காணாதவர் - - - - - க.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமைபாலே) — கனவினாள் - கனவிலே — காதலர்க்காணாதவர். அக்காதலனாக்காணலறியாதமகளிர்! — நனவினாள் - (தாம் அறிய) நனவினவந்து — நல்காரா - அருள்செய்யாத (எனது) காதலரை! —

ரூஉ-ஆம், அதி—கனவுநிலைபுரைத்தல். சசக

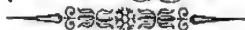
நோவர் - (அன்பில்லான்று) நோவாநிற்பவர். எ - று. * இயற்பழித்தது பொறுது பிணங்குகின்றாளாகலால் - பண்டம்தோன்றசொல்லினார். — தமக்கும் தலைவருளராக அவலாக் கனவிலே கண்டு அறிவாராயின் நமதுதலைவர் கனவினிடத்து நாம் அறியவந்து அருள்செய்தலறிந்து நோகாநென்பதாம். (க)

நனவினா னந்நீத்தா னொன்பர் கனவினாற் - - *
 காணாக்கொ டியிரு ரவர். - - - - - டி.

[இதுபடது] — இ - ள். இவ்வுரவர் - இவ்வுரிமைகளிர் —
 நனவினில் - நனவினிடத்து — தந்நீத்தாரொன்பர் - நமமைவிட்
 டி நீய் 'ஹொன்று (தலைவர்மேலேகொடுமை) சொல்லாநிற்பார்.
 — கனவினில் - கனவினிடத்து — காண்கொல் - (அவர்நீநீசா
 துருந்தகை) கண்டறிபாரோ. எ - று. ஃஃ எனக்குந் எனக்கும்
 வேற்றுமையில்லையாயின்பார்கண்டது தானும் கனவி மமை
 வள் அதுகாணது அவர்மேலே கொடுமை சொல்லுவதற்கும
 யால் - அடலா னோடாமென்னுங்கருந்தால் - இவ்வுரவாரை றார்.

ம உ உ - அ தி - பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது - மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்க
 ணையி இரங்குதல். கனவுமுந்துறாதவிடையிலையெ
 ள்பது பற்றிப் பகற்பொழுது பொறுத்திருந்தலைவிக்
 டு உரிபுதாசலால் இதுகனவுநிலையுடைத்தவியின்கை
 கப்பட்டது.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் - - *
 வேலைநீ வாழி பொழுது. - - - - க.

[இது - பொழுதொடு பிணங்கிச் சொல்லியது.] — இ - ள்.
 பொழுது - பொழுதே — நீ — மாலையோவல்லை - (முன்னார்க
 ளின்வந்த) மாலையோவல்லை. — மணந்தார் - (அந்நாள்களிலே
 காதலனைக்கடிய) மகளிரது — உயிருண்ணும் - உயிரையுண்
 ணுதல் — வேலை - முடிவுகாலமாயிருந்தாய். எ - று. ஃஃ முன்ன
 ள் - கூடியிருந்தநாள். அந்நாள் மணந்தாரொனவே பின் பிரிந்
 தாராதல பெறப்பட்டது. வாழியென்பது - குறிப்புச்சொல்

புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல் *
 ள்கண்ணை தோதின் துணை. - - - - உ.

[இது - தலைவி தன்னுள்ளுபவத்தை மாலைப்பொழுதின்மே
 (: யக)

விட்டுச் சொல்லியது.]—இ - ள். மருண்மலை - மயங்கியமலை
 பே—(நீயும்) — புன்கண்ணை - (எம்போல்) ஒளியிழப்பைப்
 படையாயிருந்தாய். — தின்றுணை - உணதுதுணையும் | — எங்
 கேள்போல் - எமதுதுணைபோல் — வன்கண்ணோ - இரக்க
 மில்லாமையுடையதோ. (சொல்லு.) எ. து. ஐம் மயங்குதல் - ப
 கலும், இரவும், தமமுள்ளேகலத்தல். — ஒளியிழத்தல்பற்றித்
 துணையும் உண்டாக்கிச் சொல்லினார். — துணையுமென்றுமு
 ம் உண்டாகாததால் தொக்கது. — எமக்குத் துன்பஞ்செய்தா
 ய் நீயும் இன்பமுற்றியென்னுங் குறிப்பால் வாழியென்றார்.

புனியரும்பிப் பைதல்கொண் மலை துனியரும்பித் *
 துன்பம் வளர வரும். - - - - - க.

[இது - பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி
 சொல்லியது.]—இ - ள். (தலைவர் கூடியநாளெல்லாம்)— ப
 னியரும்பி - (என்முன்னே) நடுக்கமடைந்து — பைதல்கொண்
 மலை பசந்துவந்தமாலையானது | — துனியரும்பி - (எனக்கு)
 உயிர்வாழ்வதில் வெறுப்புண்டாகி— துன்பம் - (அதற்கு உண்
 டாகிற) துன்பம்—வளர - (ஒருகாலுக்கொருதால்) மிக—வரு
 ம்—வருவன்றது. எ - து. ஐம் குளிர்ச்சி—தோன்ற மயங்கியருமா
 லையென்னுஞ் செம்பொருள் - குறிப்பால் அடிய நின்றது.—
 யான்பொறுத்தும்வழி எய்தென்பது குறிப்பெச்சம் (க)

கூர தல ரில்வழி மலை கொலைக்களத் - - - *

தேவன் போல வரும். - - - - - ௪.

[இதுவும்] — மாலை - (தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தனிச்சுவந்த) மாலை | — காதலரில்வழி-தலைவரில் லாத இப்பொழுது—கொலைக்களத்து - கொலைசெய்கிற களத்து—எதிலும்பால்-கொலைஞர்போல—வரும் - (அவ்வுயிரைக் கொன்றதற்கு வருகின்றது. எ-று. ~~ஐ~~ எதிலும் - அருள்பாதுமிலார்.—முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பா யின்பஞ்செய்துவந்த பொழுதும் இன்று என்மேல் பகையாய்த் துன்பஞ்செய்து வருகின்றது யாம்பொறுக்கும்வழி என்னென்பதாம். (௪)

காலைக்குச்செய்ததன் நென்கொலெவன்கொல்பான் *
மாலைக்குச் செய்த பகை. - - - - - ௫.

[இதுவும்] — (காலைபும், மாலைபும், அவர் கூடியநாளிப் போலல்லாமல் இன்று வேறுபட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள்) ராஉக-ஆம்,அதி—பொழுதுகண்டிங்கல். - ௪௫௧

—காலைக்கு—செய்த - (என்னாலே) செய்ப்பட்ட — நன்று = உபகாரம்|—என்.யாது.—மாலைக்கு—செய்த - செய்ப்பட்ட —பகை-அபகாரம்|—எவன்-யாது. எ-று. ~~ஐ~~ கொல்லிரண்டிம்-அலைசதர். — கூடியநாளிலே பிரிவாரொன்று அஞ்சப்பண்ணியகாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே கங்குல் கொள்ளத்திற்குக் கலாயாய் வருகின்றதென்னுங் கருத்தால் - நன்நென்கொலென்றும், கூடியநாளிலே இன்பஞ்செய்தமாலை அதுநீங்கி இந்நாளிலே அளவில்லாத துன்பஞ் செய்யாநின்றதென்னுங் கருத்தால் - பகைமென்கொலென்றும், சொல்லினான். — பகை-

ஆகுபெயர். — தன்னோடு ஒத்தகாலைபோலிராமல் மாலை - தன்கொடுமைபால் துன்பஞ்செய்கின்ற தென்பதாம். (௫)

மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத - - *

காலை யநிந்த திலேன். - - - - - எ.

[இது - இன்று இப்படிப்பட்டவளாகின்ற நீ அன்று அவர்பி ரிவித்தா எப்படி உடம்பட்டாயென்ற தோழிக்குத் தலைவிசொ ல்வியது.]—இ.ள். மாலை - (முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பா ய் இடைஞ்செய்துவந்த) மாலை—நோய்செய்தல் - (இன்றுப கையாய்த்) துண்டஞ்செய்தலை - மணந்தார் - தலைவர்—அகலா தகாலை-பிரித்தருமுனனே — அறிந்ததிலேன் - அறியப்பெற் திலேன். எ-று. இப்படி வேறுபிதல் அறிந்திலேன் அறி த்தேமூயின் அவர்பிரிவிற்கு உடம்படெனென்பதாம் (எ)

காலைநாமப்பி பகலெல்லாம் போதாதி - - *

மாலை மலருமிந் நோய். - - - - - எ.

[இது - மாலைப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவ ளாகுதற்குக் காரணம் யாதெனற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]— இ.ள். இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய(பு) | — காலைநாமம் பி-காலைப்பொழுதில் அரும்பி—பகலெல்லாம்போதாதி - பக ற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய்முதிர்ந்து—மாலைமல ரும்-மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது. எ-று. இது தாங்கியெழு த்தப்பொழுதாகலால் - கனவிலேபுணர்ந்தமை நினைந்து பொறு த்தல்பற்றி - காலைநாமம்பியென்றும், பின் பொழுது செல்ல ச்செல்ல அதுமறந்து பிரிவுநினைத்துப் பொறுளாடல்பற்றி- பகலெல்லாம் போதாதியென்றும், தத்தந்துணைகளை நினைத் துவந்து சேரும் விலக்குகளையும், மக்களையும், கண்பி தாள், சிவன னாடும்-ஆம், அநி—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைந்து பொறுமை மிகுதல்பற்றி-மாலைமலருமென்றும், சொல்லினான். (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாதி யாயன் - - *

குழல்போலுங் கொல்லும் படை. - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். ஆயன்குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பஞ்செய்த) இடையனது வேணுநாதம் | — அழல்போலும் - (இப்போது) நெருப்புப்போலே சூரிவதாதி — மாலைக்குத் தூதாதி — (அம்மாலைவந்து எண்ணக்கொல்லுமிடத்து) — கொல்லும்படை - கொலைசெய்யும் படையுமாயிற்று. எ-று. **✽** பின்வந்தபோலுமென்பது - உரையசை. — முன்னே வசவை அறிவித்தலால் தூதாயிற்று. — கொல்லுதற்கருவியாதலால் - படையாயிற்று. — தானே சுடவல்ல மாலை இந்தத்துணையையும் பெற்றால் என்னசெய்யாதென்பதாம். (அ)

பதிமருண்டி பைத லுழக்கு மதிமருண்டு - - *

மாலை படர்ந்தரும் போழ்து. - - - - க.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கினோயுழந்தேன்) — மதிமருண்டி - (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும்வகை — மாலை — படர்ந்தரும்போழ்து - வருகும்பொழுது — பதி - இவ்வுலகெல்லாம் | — மருண்டி - மயங்கி — பைதலுழக்கும் — நோயை அனுபவிக்கும் எ-று. **✽** பின்

மருண்டென்பது - மருளவென்பதன் பொருளில் வந்தது. கூற்றமடக்கினைத்துச் சொல்லிஞளாகலால் - மாலைபடர்ந்தரும் போழ்தென்றாள். — யான் இறந்துபடுவனென்பதாம் (க)

பொருண்மாலை யாளனை யுட்ளி மருண்மாலை *

மாயுமென் மாயா வுயிர், - - - - ய.

[இதுவுமது.] — இ - ள். என்மாயாயிர் - (பிரிவைப்
பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது — பொருண்மா
லையாளரை - பொருளியல் பேதமக்கியல்பாக வுடையவரை —
உள்ளி - நினைந்து — மருண்மலை - இம்மப்பங்குமாலையிலே —
மாயும் - மாய்கின்றது. எ-று. ~~ஐ~~ வருதற்குக்குறித்த பருவம் சழி
யவும் பொருண்முடிவு நோக்கி வாராமையால் - சொல்லேறு

படாமையாய் தம்மியல்பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே
தம்மியல்பாயினார். காலம் இதுவாயிற்று. இனிச்சொல்லுகின்
ற விதத்தால் - பயன் இல்லை யென்பதாம். (ஐ)

சடுக

௩௨௪ - ஆம் - அது - உறுப்புநலனழிதல்

அஃதாவது - தலைவியினுடையகண்ணும், தோளும், நெ
ற்றியும், முதலாகிய அவயவங்கள் தம்மழகழிதல், இஃது
இரக்க மிகுந்தவிடத்து நிதழ்வதாகலால் - பொழுது கண்
டிரங்கலின் பிள்ளைக்கப்பட்டது.

ஈறுமதமக்கொழியச் சேட்செய்ற ருள்ளி - - *

நறுமலர் நாணின் மண். - - - - க.

[இது - பொருமைமிகுதியால் வேறுபட்டதலைவிக்குத்தோழி சொல்லியது.] — இ-ள். சிறுமை-இப்பொருமை — நமக்கொழிப-நம்மிடத்துறிக — சேட்சென்றார். — நெயிந்துரத்திலே சென்றதலைவரை — உள்ளி-நினைத் (தழுதலால்) — கண்- (உள்)கண்கள் | — (ஒளியிழந்து) — நறுமலர் (முன்னேதமக்குநாணினை) நல்லமலர்களுக்கு — நாணினை - (இன்று) நாணிவிட்டன. எ-று. ✽ உள்ளுதலென்பது, காரியத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். — இவைகண்டார் அவரைக் கொடியொன்று சொல்லுவர் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து. (க)

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் - - ✽
பசந்து பணிவாருங் கண். - - - - - உ.

[இத்யுமது.] — இ-ள். பசந்து — நிறம்பவேறுபட்டு — பணிவாருங்கண் - நிர்வாரிசின்றகண்கள் | — நயந்தவர் - (நம்மால்)

விருமப்பெட்டதது — நல்காமை - அருள்செய்யாமையை — சொல்லுவபோலும் - (பிரதர்ஞ்சுக்கொல்லுவ) போல்கின்றன - (இனி நீ பொறுத்தல்வேண்டும்) எ-று. ✽ சொல்லுவ போலல் - அதனை அவர் அறிதற்கு அனுமானமாகருதல். (உ)

மணந்தமை சால் வறிவிப்ப போலு - - - ✽
மணந்தநாள் விங்ஙியே தோள். - - - - - ஈ.

[இத்யுமது.] — இ-ள். மணந்தநாள் - (தலைவர்) கூடிய நாளில் — விங்ஙிய- (இன்பமிகுதியால் பூரித்த) — தோள் - (பின்

து) தோள்கள் | — தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமை
யை) — சாலவறிவிப்போலும் - விளங்க அறிவிப்பவைபோ
ல் வாடுகின்றன. (இதுதகாது). எ-று. ஐஃ அன்றும் அப்படி பூ
ரித்து இன்றும் இப்படி மெலிந்தால் இரண்டிங் கண்டவர்க
டிகில் அறிந்து அவரை அயோக்கிய னென்பாரென்பதாம் (க)
(நாயக)

சுருசு. நரச-ஆம், அந்—உறுப்புநலனழிதல்.

புணர்நீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கிக் - *

தொல்கவிள் வாடிய தோள். - - - - - சு-

[இதுவுமது.]—இ-ள். துணைநீங்கி - (அன்றும்) துணைவர்
நீங்குதலால்—(அவராலேபெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திரமல்ல
லாமல்)—தொல்கவிள் - பழைய இயற்கையழகும் — வாடிய
தோள் - இழந்த இத்தோள்கள்|—(இன்று அதற்குமேலே)—
புணர்நீங்கி—(தம்பெருமையிழந்து—பைந்தொடி - பசும்பா
ன்வளைகள்—சோரும் - சிதலுவின்றன. (இவை இப்படிசெய்
புத்தன்மையனவல்ல.) எ-று. ஐஃ அன்றும் பிரிந்தோன் னு
அவரன்ழில்லாமையுணர்ச்சி இன்றும் ருபித்தபருவத்தில் வந்
திலொன்று அவர்பொய்மை யுணர்ச்சியுண்டன்றன. இனி அவை
களைச் சொல்லுகிறவர்க்கேல் குறையுண்டோ வென்பதாம்.

கொடியார் கொலிமையுரைக்குந் தொடியொடு *

தொல்கவிள் வாடிய தோள். - - - - - டு.

[இதுவுமது]—இ-ள். கொடியார் - (தழுவுங்கை விலங்கு
 டி பொருதவருக்கு இப்படிதவநீட்டிப்பில் என்னுமென்று
 நினைபாத) கொடியவரது — கொடுமை பொல்லாங்கை —
 உணக்கும் - சொல்லுகின்றன. — தொடியொடு - வளைகருங்க
 முன்று — தொல்கவின்வாடியதோள் - பழைய இயற்கையுற
 குமிழந்த இத்தோள்கள் | (இனி அதனை மறைக்கும்வழியா
 து.) எ-து. இஃது அவரோடு கலந்ததோள்களேரொன்றுல் ஊ
 லார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (10)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக் - *
கொடியொனக்கூற நொன்று. - - - எ.

[இது - தான் பொறுத்தற்பொருட்டித் தலைவனை இயற்ப
 மித்த தோழிக்குத் தலைவன்சொல்லியது.] — இ - ள். (யான்
 பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல்) — தொடியொடு - வளைகள்
 கழலும்படி—தோணெகிழ - தோள்கள்வாட — (அவற்றைக்க
 ண்டி)- அவரை—கொடியொனக்கூறல் - (நீ) கொடியவரொன்
 றுசொல்லலை— நொன்று - பொருமல் — நோவல் - (என்னுள்
 ளே) நோகின்றேன். எ - து. இஃது யான் பொறுதவளாகின்றது -
 அவர் வாராதிருத்தற்கல்ல நீ சொல்லுவன்றதற் கென்பதாம்.

பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென் - *
வாய்தோட்டிச லுணத்து. - - - எ.

[இது - அவ்விபற்பழித்தல் பொறுது தலைவி தன்னெஞ்சிற்
 றாட்ச-ஆம், அதி—உறுப்புநலனழிதல். சடுடு.

குச் சொல்லியது.] — இ-ள். நெஞ்சே—கொடியார்க்கு - (இ
 வளாலே) கொடியொன்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு — என்வா
 ருதோள் - என்வாடுகின்றதோளினால் விளைகிற — பூசல் - ஐர
 வாரத்தை—உணத்து - சொல்லி—பாடு - ஒரு மேம்பாட்டை

—பெறுதியோ - அடையவல்லியோ - (வல்லியாயின் அதனை
யொப்பது இல்லை.) எ-று. ✠ கொடியார்ச்சென்பது - கொடி
யரல்லொன்பது தோன்றலின்ற குறிப்புச்சொல். — வாடுதோ
ளென்பது - அவைதாமே வாடாதின்றாவென்பது தோன்றலின்
தது. — உள் சொல்லிக் கேட்டவுடன் அவர் வருவர் வந்தால்
இவையெல்லாம் நீங்கும் நீங்கலால் அது எனக்காக் காலத்தினு
ற் செய்தநன்றியாம் ஆகலால் அதன் பயனெல்லாம் அடை
வாயென்னுங் கருத்தால்-பாடுபெறுதியோவென்றான். (எ)

முயங்கிய கைகளை யுச்சப் பசந்தது - - - ✱
பைந்தொடிப் பேதை துதல். - - - அ.

[இது - தொழில் முடித்துத் திரும்பிவருதலுற்ற சலைவன்
முயங்கிய கைகளை நினைத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ-
ள். முயங்கியகைகளை - (சுண்ணை இறுகத்) தழுவின கைகளை—
(இவளுக்குநோபென்று நினைத்து)—ஊக்க (ஒருநினைம்) தள
ர்த்துள்ளோக — (அம்மாத் திரமும் பொருமல் — பைந்தொ
டிப் பேதைதுதல் - பசியவன்களை அணிந்த பேதைபது நெற்
தியானது) — பசந்தது - நிறம்பேறுபட்டது. (அப்படிப்பட்ட
நெற்றி ஒப்பிர்விற்கு யானுசெய்யுமோ.) எ-று. ✠ இனிக்க
முதிலே செல்லவேண்டு மென்பதுகருத்து. (அ)

முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற - - ✱
பேதை பெருமழைக் கண். - - - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (அப்படித்தழுவினகைகளைத் தளர்த்
தலால்)—முயக்கிடை - அப்புணர்ச்சிக்கு நடுவே — தண்வளி
போழ-சிறுகாற்றுறுழைந்ததாம் — (அவ்வளவிடையிம்பொ
ருமல்) — பேதைபெருமழைக்கண் - பேதையினதுபெரியகு
ளிர்த்தகண்கள் | — பசப்புற்ற - பசைநிறமடைந்தன.— (அ)

ப்படிப்பட்டகண்கள். மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இவ்விடையிடுகளை யெல்லாம் எப்படி பொறுத்தன.) எ - று. தண்மை - இங்கே மென்மைமேல்நின்றது. — பொழுதென்றது - உடம்பிரண்டும் ஒன்றானது தோன்றநின்றது. (க) சடுக நாட்ச-ஆம். அதி—உறுப்புநலனழிதல்.

கண்ணின் பசப்போ பருவா லெய்தின்றே . - - - *
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு. - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கண்ணின்பசப்போ - (இறுகாற்று றுழைபவந்த) கண்களின்பசப்போ | — பருவாலெய்திற்று - னுண்பமடைந்தது. — ஒண்ணுதல் - (தனக்கு அயலாகிய) ஒளி பொருந்தியதெற்றியால் — செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப் பை—கண்டு. எ-று. இது கைகளைத்தளர்த்தியவளவிலேபச ந்தது. யான் - கைகளையும் தளர்த்தி மெய்களும் நீங்கி அக்காற் று உள்ளே றுழையுமடும் பசத்திலேனென்று தன்வயல்வம யும், அதன்மென்மையும், கருதி வெள்கிற் தென்பதாம். ஆக வே அவளுறுப்புகள் ஒன்றிஞென்று முற்பட்டி நலனழியும் யாம் கடிதிலேசெல்லுவோமென்பது கருத்தாயிற்று. (ய)

நாட்டு அதிநெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது. பிரிவு பொருமைமேற்படத் தனக்கு ஓர் பற் றுக்கோடுகாணாததலையி தன்னெஞ்சொடு செய்திதான் அ ரியாதுசொல்லுதல். இஃது உறுப்புக்கள் தமதுநலனழி ந்தவழி நிகழ்வதாகவால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ தெஞ்சே யெனைத்தொன் மெவ்வதோய் தீர்க்கு மருந்து. - - - க. [அ

[இது - தன்பொழுமை தீருந்திறனாடியது.]—இ - ள். நெஞ்சே—எவ்வநோய் - ஒன்றிலுந் தீராதநோயை — தீர்க்குமருந்து—ஒன்று-ஒன்றை}—(நான் அறியும்படியாக) -- என்னத்தொன்றும் - எப்படிப்பட்டதொன்றாயினும் நினைத்து - அறிந்து—சொல்லாயோ - (எனக்குச்) சொல்லாயோ. எ.று. உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினை விட்டுச் செய்வது யாதொன்றாயினு மென்றற்கு-எனைத்தொன்றுமென்றான். (க)

கா தலவரில சாகநீ நோவது - - - - - *
பேதைமை வாழிபென் னெஞ்சு. - - - - - உ.

[இது - தலைவி தலைவனைக் காணாதனிலே ஆசை மிகுதிபால் சொல்லியது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே—வா

ழி-வாழ்வாபாக.—அவர் — காதலிலாக - (நம்மேல்) ஆசையிலாகவும்—நீநோவது - நீ (அவர்வரவுபார்த்து) வருந்தற்கு

நாஉரு - ஆம். அறி—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

க்காரணம் | — பேதைமை - (உன்)னறியாமையேயாம். (வேறொன்றுஇல்லை.) எ.று. நம்மை நினைபாமைபால் நம்மிடத்து ஆசையிலொன்பதறியலாம் அதையறியாமை மேலும் அவரிடத்துப் போக நினைபாது அவர் வரவுபார்த்து வருந்துகின்றாய் இது நீ செய்துகொள்ளுகின்ற தென்னுங் கருந்தால் - பேதைமையென்றான்.—வாழி - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.—யாம் அவரிடத்துச் செல்லுதலே அறிவாவதென்பதாம். (உ)

இருந்துள்ளி பெண்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல் *
பைதனோய் செய்தார்க ணில், - - - - - க.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே — இருந்து - (அவரிடத்
தாக்கும் போகாமல் இங்கேயும் இறந்திடாமல்) இருந்து—
உள்ளி-(அவரவரை) நினைந்து — பரிதல் - (நீ) வருந்துகின்ற
து—என் - என்னை. —பைதனோய்செய்தார்கண் - இத்துன்ப
நோய்செய்தவரிடத்து—பரிந்து - (நமக்கு) இரக்கி—உள்ள
ல்-(வர)நினைத்தல்—இல் - உண்டாகாது. எ-று. நம்மிட
த்து அருளுடையவரல்லாமையால் தாமகவாரார் நாம் அவ
ரிடத்துக்குச் செல்லுதலே இனித்தருவ தென்பதாம் (க)

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவைபெண்ணைத் *

தினமு மவர்க்காண லுற்று. - - - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே — (நீ அவரிடத்துச் செ
ல்லுந்ருபாயின்) — கண்ணுங்கொளச்சேறி - இக்கணகளை
பும் உடன்கொண்டு செல்லு . — (அல்லாமல் நீமாதிரிய்
செல்லாபாறல்)—இவை - இக்கண்கள் | — அவர்காணலுற்
து - அவரைக்காணல்வேண்டி—என்னை?—தினனும் - (நீகாட்
டென்று) தின்பவைபோல் வருத்தும். எ - று. நீ கொளவெ
ன்பது. கொண்டென் பொருளில்வந்தது . — அந்நலிவு தீர்க்
கவேண்டுமென்பதாம். என்றது தான்செல்லல்குறித்து. (ச)

சென்ற ரொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா *

முற்ற லுறாஅ தவர். - - - - - ரு

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சே—பாம் — உற்றல் - (ந
ம்மை)விரும்ப — உறாதவர் - (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை
—சென்றரொன - வெறுத்தாரென்று நினைந்து — கைவிடல்-
(பிணங்கி) கைவிட்டிருக்கும்வழி—உண்டோ - (நமக்கு)
உண்டோ. (இவ்வு.) எ-று. நீ அவ்வுலியில்லாமையால் - அவ
ரிடத்துக்குச் செல்வதே நமக்குத் தருவதென்பதாம். (ரு)

சுருஷ ஈரடு-ஆம்,அதி-நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

க லந்துணர்ந்துங் காதலர்க் கண்டாந் புலந்துணராய் *
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு. - - - சு.

[இது - தலைவன் கொடுமைநினைந்து செல்லுதற்கு உடன்ப
பாத நெஞ்சினைக் கோபித்துச் சொல்லியது.]—இ - ள். என்
னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே — (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்)
—கலந்து - புணர்தலால் — உணர்த்துங்காதலர் - (அப்பிணங்
கை) நீக்கவல்லதலைவரை —கண்டால்—புலந்து - (பொய்பாக
வாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி—உணராய் - (பின்)அதனைநீங்க
மாட்டாய். — (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது) —பொய்க்கா
ய்வுகாய்தி - (அவனைக் கொடியொன்று) பொய்க் காய்வாகக்
காய்கின்றாய் (இனி அதனையொழிந்து அவரிடத்துச் செல்
லத்துணி). எ-று. * புணர்தலால் உணர்த்தலாவது - கலவியி
ன்பத்தைக்காட்டி அதனால் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பை யொ
ழித்தல். —கண்டால் வெறுக்கமாட்டாத நீ காணாதவழி வெறு
க்கின்றதனால் பயன் இல்லைபென்பதாம். (சு)

கரிமம் விரிவொன்றோ நாண்விடு நன்னெஞ்சே *
யானோ பொறேனிவ் விரண்டு. - - - எ.

[இது - நாணம்தடுத்தலாலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலை
விசொல்லியது.]—இ ள். நன்னெஞ்சே - நல்லமனமே—கா
மம்விடுவொன்று-ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவி

ருப்பத்தைவிடு.—நாண்வி(டொன்று) - ஒன்று (காமவிருப்
பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை—விடு.—(இரண்டும்

விடாமை உன்கருத்தாகிவ்) — இவ்விரண்டு - (ஒன்றற்கொன்
று பகையாகிய) இவ்விரண்டையும்) — யானே | — பொறே
ன் - (ஒருசேரத்) தாங்கவல்லேனவ்வேன். எ-று. ✠ யானே
வென்னும் பிரிநிலையோகாரம் - நீ பொறுப்பினுமென்பது
படறின்றது. — நன்னெஞ்செயென்றது - இரண்டையும் வி
டாமல் பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால் - நல்லெயென்னு
ங்குறிப்பாயிற்று. — அது நன்றேயெனினும் என்னுயிருண்
டாதல்பொதாமையால் அதற்கு ஆகின்றிலெனென்பதாம். —
இரண்டுமென்பதன்முற்றும்மைவிகாரத்தால் தொக்கது. (எ)

பரிந்தவர் நல்காரொன் தேங்கிப் பிரிந்தவர் . - ✠

பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு. - - அ.

[பொதுமைது.] — இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது நெஞ்சே—

ரூ. ௨௫. ஆம். அதி— நெஞ்சொடுகிளத்தல். ச. ௫௭

அவர்—(இப்பொறுமைஅறியாமையால்) — பரிந்து - தொந்
துவந்து — நல்காரொன்று - அருள்செய்யாராயினொன்று நி
னைந்து— (அதை அறிவித்தற்பொருட்டு) — பிரிந்தவர்பின் -
(நம்மைப்) பிரிந்துபோகிய தலைவர்பின்னே — ஏங்கி—செல்
வாய்-பொகலுற்றநீ | — பேதை - ஒன்றுமறியாய். எ-று. ✠

பொறுமை யறிந்திருத்தும் அருள்செய்யாமல் போயினாக்க
காணாதவிடத்தே நாம் போய் அறிவித்தமாத் திரத்தில் அருள்
செய்வருவாரென்று நினைத்தமையால்-பேதையென்றாள். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ - - - ✠

பாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு. - - - கூ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என் னெஞ்சு - எனதுநெஞ்சே—
காதலவர். அன்பர் — உள்ளத்தாராக. (உன்) னுள்ளிருப்பவ
ராக—(முன்னெல்லாங்கண்டிருந்தும்) — நீ—உள்ளி - (இப்
பொழுதுபுறத்தே) தேடி—பாருழை - யாரிடத்து — சேறி-
செல்லுகிறாய். எ-று. **ஐ** உன்னுள்ளிருக்கிறவரைப்புறத்துத்தே
டிச் செல்லல் நகையுடைத்து அதையொழியென்பதாம். (கூ)

துன் னுத் துறந்தாரா நெஞ்சத் துடையேமா - *
விண்ணு மிழத்துங் கவின். - - - - - டு.

[இது - அவமைமறந்து பொறுத்தல் வேண்டுமென்பதுதோ
ன்றச்சொல்லியது.]—இ-ள். துன்னு - (நம்மைக்) கூடாதவ
ண்ணம்—துறந்தாரா - துறந்துபோயினாரா — நெஞ்சத்து
டையேமா - (நாம்) உள்ளுடையேமாக — (முன்னிழந்தபுறத்
தழகேயன்றி)—இன்னும்—கவின் - (அகத்) தழகையும்—இ
ழத்தும்—இழப்போம். எ-று. **ஐ** அவர் நம்மைக்கூடாமல்துற
ந்தாராகவும், நாம் அவரை மறக்கமாட்டோமாகவும், போன
மெய்யழகேயன்றி நின்ற நிறையும் இழப்போ மென்பதாம்.

ராஉசு-ஆம்-அதி-நிறையழிதல்.

அஃதாவது-தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவைகளை ஆ
சைமிகுதியால் அடக்கமாட்டாமல் வாய்விடுதல். அது .
அழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடுசொல்லுதலால் - இது
நெஞ்சொடு கிளத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு - - - *
நாணுந்தாழ் வீழ்த்த கதவு. - - - - - க.

1.து - நாணும் நிறையும் அழிபாமல் நீ பொறுத்தல் வே
சுகாயி **ராஉசு-ஆம், அதி—நிறையழிதல்.**

ண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ. எ. நா
 னுத்தாழ்வாழ்த்த - நானாசியதாழினைக்கோத்த — நிறையென்
 னுங்கதவு - நிறையென்றுசொல்லப்பெறாதவை — காமக்கணி
 ச்சி-காமவேட்கையாகியகுந்தாலி — உடைக்கும் - முறிக்கின்
 றது. (இனி அவை நின்றலும் இல்லை. யான் பொறுத்தலும்இவ்
 லை.) எ - து, நீ நானுள்ளவரைக்கும் நிறை அழியாதாகலால்
 அதனைத் தாழாக்கியும், உள்ளிருப்பவைகளைப் பிறர்கொள்
 ளாமற் காத்தலால் - நிறைபைக்கதவாக்கியும், உலியவையாய்த்
 தாமாக நீங்காத அவ்விரண்டினையும் ஒருசேர நீக்கலால் தன்
 காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியும், சொல்லினான். (க)

காம மெனவொன்றே கண்ணின்மென் னெஞ்சத்தை *
 யாமத்து மாளுந் தொழில். - - - - உ.

[இது-நெஞ்சினிடத்துத் தோன்றியகாமம் நெஞ்சால் அ
 டக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ.
 எ. யாமத்தும் - (எல்லாருந்தொழிலொழிகிற) நமோத்திரியி
 லும்—என்னெஞ்சத்தை— தொழில் - தொழிலிலே — ஆளு
 ம - (தண்டித்து) ஆளுகின்றது. — (ஆதலால்) — காமமென
 வொன்று-காமமென்றுசொல்லப்பட்டஒன்று — ஒ. ஐயோ—
 கண்ணின்று - கண்ணோட்டமில்லதாயிருந்தது. எ - து, நீ தொ
 ழிலிலே ஆளுதல் - தலைவனிடத்துச் செல்லவிழிதல். — தாயை
 த்தொழில் கொள்ளுதல் - உலகநடைபல்லாடையால் - காமமெ
 னவொன்றென்றும், அது தன்னைக் கொள்ளுகின்றது - அளவ
 ரியாது கொள்ளுதலால் - கண்ணின்மென்றும் சொல்லினான்.
 காமம் தன்னுலே அடக்கப்படாமை சொல்லியபடி. (உ)

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானே குறிப்பின்றித் *
 தாமமல்பாற் றேன்றி விடும். - - - - க.

[இது - மகளிர்காமம் மறைக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.]—இ - ள். காமத்தை - இக்காமத்தை —யான்|—ஒ - ஐயோ—மறைப்பேன் - (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன்.—(அதனால்) — குறிப்பின்று - (இது) என்

ருத்திர்வழிவாசாமல் — தும்மல்போல் — தோன்றினும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது. எ - று. மண் - ஒழியிசையில் வந்தது.— எப்படி தும்மல் அடங்குகின்றதில்லையோ அப்படியே காமம் அடங்குகின்ற தில்லையென்பதாம். (க)

மௌன-ஆம், அதி-நிறையழிதல். சதுசு

நிறையுடையே நென்பேன்மன் யானேவென்காம *
மறையிறந்து மன்று பரிம். - - - - ச-

[இதுவுமது.]—இ-ள். யான்|—ஒ - ஐயோ — நிறையுடையே நென்பேன் - (இதுவகையும் என்னை) நிறையுடையே நெ

ன்று நினைத்திருப்பேன்.—(அதனால்) —என்காமம்-எனதுகாமம் | —மறையிறந்து - மறைத்தலைக்கடந்து—மன்றுபரிம்-ப

வருமறியப்படுகின்றது எ-று. மண்-ஒழியிசையில் வந்தது. இனி இக்காமமானது - என்னளவினதல்லவென்பதாம். (ச)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநேசு*
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று. - - - - இ.

[இது-நம்மைமறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடுவேமென்ற
தோழிக்குத் தலைவி சொல்லிப்பது.]—இ - ள். செற்றார்பின்-
தம்மை நீங்கிப் போனவர்பின் — செல்லா - செல்லாதுநாமு
ம் நீங்கி நிற்கிற — பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது
—காமநோயுற்றார் - காமநோயடைந்தவரால் | — அறிவதொ
ன்றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று. எ-று. ❀ இன்பத்தோ
டு கழியங்காலத்தைத் துன்பத்தோடு கழியும்படி செய்தலா
லே - செற்றாரொன்றான்.—பின்செல்லுதல் - மனத்தால் இடை
விடாதுநீனைத்தல். — பெருந்தகைமை - ஆகுபெயர்.—காம
நோயுறுதார் - மானமுடைபார்.—நன்றென வறியாரிடத்தும்
சென்றேறிற்கும் யான் அறிவதொன்றன்றென்பதாம், (இ)

செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தோ - *
வெற்றெண்ணை புற்ற துயர். - - - - - எ.

[இதுவுமது]—இ - ள். செற்றவர்பின் - (எண்ணைநீங்கிச்)
சென்றவர்பின்னே—சேறல்வேண்டி - (யான்) செல்லல்வேண்
டுதலால் — எண்ணையுற்றதுயர் - எண்ணையடைந்த துன்பமான
து|—எற்று-எத்தன்மைபது.—அளித்து - மிகநன்று. எ-று.
❀ அரோ - அகை.அளித்தென்பது - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.—

இக்காமநோயானது - நான்சொல்லவும் கேட்கவும் ஆவதொ
ன்றன்று மிகக்கொடியதென்பதாம். (ஈ)

நானென பொன்றோ வறியலங் காமத்தாற் - *
பேணியார் பெட்ப செயின். - - - - - எ.

[இது-பாத்தும்பிடத்துப் பிரிந்துவந்த தலைவனோடு நிறை
ராயக

யழிவினாலே கூடியதலைவி நீ பிணங்காணுமக்குக் காரணம் யா
தெய்வத்தாழிக்குச் சொல்லியது.]—இ - ள். பேணியார்-(ந
ம்மால்) விரும்பப்பட்டதலைவர் — (வந்து) — காமத்தால்—
பெப்ப-(நாம்) விரும்பியவைகளை — செயின் - செய்யுமளவி
ல்—நாணெனவொன்றோ - நாணென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்
றையுமோ?—அநியலம் - அநியமாட்டேமாயிருந்தது. எ-று.

❧ விரும்பியவை-வேட்கை மிகுதியினாலே நினைத்திருந்தகல
விகள்.—நிறைபழிவால் அநியாமக்கூடிய தன் ஞற்றோக்கி
அவளைபுந் தன்னோடு சேர்த்துக்கொண்டு சொன்னான். (எ)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி பன்றோதம் - - *

பெண்மை புடைக்கும் படை. - - - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நம்பெண்மை - நமதுநிறையாகிய
(அரணத்தையுடைய) — உடைக்கும் - அழிக்கிற—படை - ஆயுதம்!—
பன்மாயக்கள்வன் - பலபொய்கள் பேசுவல்லகள்வனுடைய—
பணிமொழியன்றோ - தாழ்ந்தசொற்களன்றோ. (ஆனபின் அ
து நிற்கும்விதம்டாது.) எ-று. ❧ பெண்மை - இங்கே தலை
மைபற்றி நிறைமேல்தின்றது. — வந்தால் - பிணங்கிக்கடவே
மென்றும், பிணங்கினால் அவன்சொற்களாலும் செயல்களாலு
ம் நீங்கேமென்றும், இவைமுதலாக எண்ணிக்கொண் டிருந்
த யாவையும் காணாமல் கலவியிலே தன்னினும்முற்பரிம்படி
வந்து தோன்றினவொன்றற்கு - பன்மாயக் கள்வனென்றான்.
பணிமொழி-நம்மினும் அதிக வன்புடையோனாக சொல்லு
ஞ் சொற்கள். — அவன் அப்படிப்பட்டவனாகச் சொற்கள்
அவையாக நமதுநிறையழியாதொழியுமோவென்பதாம் (அ.)

புலப்ப லெனக்கென்றேன் புல்வினே நெஞ்சங் - *

கலத்த லுறுவது உண்பி. - - - - - ன்.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (அவர்வந்தபொழுது) — புலப்ப
லென - பிணங்கக்கடவேனென்று நினைத்து — சென்றேன் -

(அவரொதிரீ நில்லாமல் வேரோரிடத்திலே) போயினேன். —
(போகியும்)—நெஞ்சம்-(என்) நெஞ்சமானது — (நிறையி
னில்லாமல் சிழறுத்துக்கொண்டுபோய்) — கலத்தலுறுவது -
(அவரோடு) கலத்தலைத்தொடங்குவதை— கண்டு - அறிந்து—
புல்லினென்-(இனி அதுவாயாதென்று) தழுவினேன். எ - று.

ஐய வாயாம - பிணங்குதற்குக் காரணமாய் நெஞ்சுதானே
கலத்தற்குக் காரணமாய் நிற்றலால் அந்நினைப்பு முடியாமமை.

நாஉள-ஆம்,அதி—நிறையழிதல்.

நிணந்தீயி விட்டன்ன நெஞ்சினூர்க் குண்டோ - *
புணர்ந்துடி நிற்பே மெனல்- - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நிணந்தீயிவிட்டன்ன - நிணத்தைத்
தீயிவிட்டால் அது உருகுமாறுபோல் தந்தலைவரைக்கண்டா
ல் நிறையழிந்து உருகுகின்ற— நெஞ்சினூர்க்கு - நெஞ்சினையு
டையமகளூர்க்கு—ஊடி-(யாம்) பிணங்கி—புணர்ந்து-(பின்)
புணர்ந்து — நிற்பேமெனல் - (அந்நிலையிலே) நிற்கக்கடவே
மென்று நினைத்தல்|-உண்டோ. எ-று. ஐய யான் அத்தன்மை
யென்கலால் - எனக்கு அது இல்லையாயிற்றென்பதாம். (ய)

நாஉள-ஆம்,அதி-அவர்வயிள்வி தும்பல்

அஃதாவது - தூரதேசப்பிரிவினிலே தலைவனும், தலைவிபு
ம், ஆசையிழுதியால் ஒருவனாபொருவர் காணுதற்கு வி
லாதல். இதனால் தலைவிசொல் நிறையழிவால் உண்டாத
லால் அச்சம்பந்தம்பற்றி அதன்பின் டைக்கப்பட்டது.

வ|| ளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற - *
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல். - - - க.

[இது - தலைவிகாணற்குவினாதலால் சொல்லியது]—இ-ள்.
விரல்-(என்)விரல்கள்!—அவர்சென்றநாள் - அவர் (நம்மைப்
பிரிந்து) போகிய நாளை—ஒற்றி - (சுவரிலே குறிவைத்து
த்) தொட்டெண்ணுதலால்—தேய்ந்த - தேய்ந்தன.—(அது
வேபன்றி)—கண்ணும்-(என்)கண்களும்!—வானற்று - (அவ
ர்வரும்வழிபார்த்து) ஒளியிழந்து — புற்கென்ற - புல்லியவா
யினா. (இவ்வாறாகியும் அவர் வரவுஉண்டாயிற்றில்லை.)எ-று. ||
நாள்-ஆகுபெயர். — புல்லியவாதல் - நுட்பமானவைகளைக்
காணமாட்டாமை. — இனியான்காணும்விதம் யாதென்பதா
ம்.—நாளெண்ணலும், வழிபார்த்தலும், ஒருகாற்செய்தொ
ழியாமல் எப்போதும் செய்தலால் விதுப்பாயிற்று. (க)

இலங்கிழா யின் து மறப்பினென் றோண்மேற் - *
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து. - - - உ.

இ-ள். பொருமைமிகுதலால் எப்பொழுதும் நினையாதே
சிந்து மறக்கல்வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவியொல்லி
யது—.]இ-ள். இலங்கிழாப் - விளங்காநின்ற ஆபரணமுடை
ச்சை நாடக-ஆம்,அதி—அவர்வயின்விதும்பல்.

யாப்—இன்று-(இறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில் — மறப்பின்-

(தலைவரை) மறப்பெனயின் — மேல் - மறுபிறப்பிலும்—கா
 ரிகை-அழகானது|—நீத்து - (எண்ணெவிட்டு) நீங்க—என்றோ
 ள்-எனதுதோள்கள்|—கலங்கழியும் - வலையல்கள் கழலப்பெ
 னுவனவாம். எ-று. இலங்கிழாயென்பது-இதற்கு நீயாதும்
 பரிசின்ருயில்லையென்னுங் குறிப்பிற்று.—நீத்தென்பது. நீப்
 பவென்பொருளில் வந்தது.—இச்சமயத்திலே அவரை நினை
 ந்தால் மறுமையிலே அவரை அடைந்து இன்புறலாம் அதன
 ல் மறக்குந்தன்மையே எல்லேனென்பதாம். (உ)

உரணசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார் - *
 வரணசைஇ யின்னு முளேன். - - - க.

[இதுவுமது.]—இ - ள். உரணசைஇ - (இன்பத்தைவிரும
 பாமல்) வெற்றிகையவிரும்பி—உள்ளந் துணையாக - (நாம் து
 ணைபாதலையிழந்து) தம்மனவெழுச்சி துணையாக — சென்றார் -
 போயினவர்|—வரணசைஇ - (அவைகளை இழந்து இங்கு) வ
 ருதலைவிருமபுதலால்—இன்னும் - இவ்வெல்லையிலும்—உளே
 ன். எ-று. இஃ உரன்-ஆகுபெயர்.—அவ்வாசைபால் உயிர்வாழ்
 சிறேன் அது இல்லைபாயின் இழந்துபடுவேனென்பதாம். (ங)

கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக் - - - *
 கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு. - - - ச.

[இதுவுமது]—இ - ள். பிரிந்தார் - (நீங்கியகாமத்தாராகி
 நம்மைப்) பிரிந்துபோனவர்|—கூடியகாமம் - கூடியகாமத்
 துடனே—வரவுள்ளி-(நம்மிடத்து) வருதலை நினைத்தலால்—
 என்னெஞ்சு|—வருத்தமொழிந்து—கோடுகொடேறும் - மே
 ன்மேலும்பருத்தெழுகின்றது. எ-று. இஃ போர்க்குப்பிரியும்
 போது காமவிற்பதோக்காமையும், அது முடிந்தவிடத்து
 அதுவேநோக்கலும், தலைவனுக்கு இயல்பாதலால் - கூடியகா
 மமோடென்றார். — பருத்தெழுதலாகிய காமத்தினது தொ
 ழில்-தெஞ்சின்மேல் சுற்றப்பட்டது. — அவ்வாலை நினைபா

மற்போவேனாயின் இறந்துபடுவேனென்பதாம். (ச)

கரண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணூர்க்கண்டபி - - *
 னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு. - - - ௫.

[இது-தலைவனது வரவு சொல்லிப் பொருதவளாய் நிறம்
 வேறுபடாதே என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது] — இ - ள்.

ரூஉ-ஆம்,அதி—அவரவயின்விதும்பல். ௪௯௫

கண்ணூர்-(என்)கண்களாரும்வகை—கொண்கனை-(என்) கண
 வனை—காண்க - (நாள்)காண்பேனாக.—கண்டபின் -(அப்
 படி) கண்டபின்பு —என்மென்றோன்-என்மெல்லியதோளிலு
 ள்ள—பசப்பு—நீங்கும் - (தானே) நீங்கும். எ-று. *காண்க
 வென்றது-இங்கே வேண்டுகொள்ளுதற் பொருளிலே வந்த
 து.—அது வண்பிமென்பது பட நின்றமையால் - மய்ஞெழி
 யிசை. -- கட்டவளவிலே நீங்காதென்பதாம். (௫)

வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன் - *

புபதஞ்ஞ பெல்லாங் கெட - - - - ள்.

[இதுவுதது.]—இ-ள். கொண்கன் - (இந்தனைநாளாக வா
 ராதிநின்றதலைவன்) — ஒருநாள்—வருக - (என்விடத்து) வரு
 வானாக.— (உந்தால்) — புபதஞ்ஞபெல்லாம். துன்பஞ்செய்கி
 ன்ற இந்நோயெல்லாம் — கெட-நீங்க — (அவ்வயிர்த்தலைசு)
 —பரு நுண் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன். எ-று. * வ
 ருகவென்றதற்கும், மய்ஞென்றதற்கும், முன்சொல்லப்பட்ட
 படியேயொன்றாக, — அதகுறிப்பு - அவ்வொருநாளைக்குள்ளே
 இவ்வரசுகடவந்தாய்களையும் கெடுப்பனென்பதாம். (க)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிரீ வரின். - - - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். கண்ணன்னகேளிரீ - கண்போற் சி
றத்தநன்னபீ—வரின்—புலப்பேன்கொல் - (அவர்வரவுநீட்டி
த்தலுச்சு நறித்துப்) பிணங்குவேனோ. — புல்லுவேன்கொல்—
(என் பொறுக்கமாட்டாமையைக்குறித்துத்) தழுவுவேனோ.—
கலப்பேன்கொல் - (இவ்விசைமீம் வேண்டுதலால் இவ்விருசை
யல்களையும்) கலப்பேனோ. (பாதுசெய்யக்கடவேன்.) எ-று.

ஐ-அகச. — பிணங்குதலும், தழுவுதலும், ஒருபொழுதி
லே கூடாமைபால் - கலப்பேன்கொலென்றான். — முன்றனை
யுஞ் செயதல் கருத்தாகலால்-விதுப்பாயிற்று. (எ)

வினைகலந்து வென்றீக வேந்தன் மனைகலந்து - *
மாலை யயர்கம விருந்து. - - - - - அ.

[இது-அரசனுக்குத் துணையாகப் பிரிந்த தலைவன் தொழி
ன்முடிவுநீட்டித்தவிடத்தே தலைவியை நினைந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.]—இ - ள், வேந்தன்| — வினைகலந்து - போர்
ளைய

செய்தல் புரிந்து—வென்றீக - வெல்வானாக. — (யாமும்|)—
மனைகலந்து - மனைவியைச்சென்றுகூடி—மாலை - (அவ்விடத்

து) மாலைக்கு—விருந்து}—அபரீகம் - செப்பக்கடவேம். எ -
 து. ✽ மனை ஆகுபெயர். — போர்செய்தற்கண்வந்த மாலைக்
 கு எதிர்கொள்ளுதல் அவங்கரித்தல் முதலியவை இல்லாமை
 யால் - மனைகலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்கமென்றான்.—இது
 தொழின் முடிபுமுன் சொல்லவால் - விதுப்பாயிற்று. (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார் ✽
 வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு. - - - - க.

[இதுவுமது]—இ-ள். சேட்சென்றார் - தூதேசத்திற் செ
 ன்ற தங்காதலர் — வருநாள்வைத்து - (திரும்பி) வரக்குறித்த
 நாளை உட்கொண்டு—எங்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயி
 ராத் தாங்கிவருந்து மகளிர்க்கு)—ஒருநாள்—எழுநாள்போ
 ல். பலநாள்போல்—செல்லும் - நெடிதாக்ககாட்டும். எ-து.
 ✽ ஏழென்பது - அதற்குமேலாய் மிக்கபன்மை குறித்துநினை
 றது. — தலைவிவருத்தம் பிறர்மேலிடீசிச் சொல்லிப்படி. (க)

பெறினென்னும் பெற்றக்கா லெவ்ரு முறினென்ற ✽
 முள்ள முடைந்துக்கக் கால். - - - - டி.

[இதுவுமது]—இ-ள். காதலி — உள்ளமுடைந்து - (நம்
 பிரிவுபொருடல்) உள்ளமுடைந்து—உக்கக்கால் - இறந்தவிட
 த்து—பெறினென் - (நம்மடப்) பெறக்கடவளானால் என்னப
 யன்—பெற்றக்காலென்—(அன்றிப்) பெற்றால் என்னபயன் -
 —உறினென் - (அன்றி) மெய்ப்புறக்கலந்தால் என்னபயன்.—
 (இவைபொன்றாலும்பயன்—இல்லை.) எ-து. ✽ இம்முன்றும்
 உயம்போடு புணர்த்திச் சொல்லப்பட்டன. — அதன் மேலு

ம் முன்னை வழக்கமிருத்தலால் அதற்குமுன்னே நாம்செல்ல
 வேண்டு மென்பது கருத்தாகலால் விதுப்பாயிற்று. (ஐ)

குச்)சொல்லது — ஒன்று ஒருகாரியம்|—உண்டு - (இரி-அத
னை நீயேதெளியச்சொல்லு.) எ-று. ~~ஐ~~ கரத்தல் நானால் அட
க்குதல்.—தன்னிடத்துப் பிரித்தெழுதிப்பு இருக்கிறதாக நினை
ந்து வேறுபட்டவளது வேறுபாடு குறிப்பால் அறிந்து அவ
ளுக்குத் தன்பிரிபாமைக் குறிப்பை அறிவுறுத்தபடி. (க)

கண்ணிறைந்த க ரிகைக் காம்பேர்தோட் பேதைக்குப் *
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது. - - - - உ.

[இது-நாணத்தால் அவள் அதுசொல்லாதவிடத்து அவள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.]—இ-ள். கண்ணிறைந்தகாரிகை -
(என்)கண்ணிறைந்த அழகையும்—காம்பேர்தோள் - மூங்கில்
போன்றதோள்களையும் உடைய — பேதைக்கு - (உன்னுடைய)
மாதுககு — பெண்ணிறைந்தநீர்மை - பெண்பாலாரிடத்
துநிறைந்த அரியாமை|—பெரிது-(அவ்வளவினதன்றி) மிகு
ந்தது. எ-று. ~~ஐ~~ தன்னிடத்து இல்லாதபிரிவினைத்தன்னிடத்
துஎன்றி அதற்கு அஞ்சுதலால் இப்படிசொல்லினான். (உ)

மணியிற் திகழ்தரு தூல்போன் மடந்தை - - *
பணியிற் திகழ்வதொன் றுண்டு. - - - - ஈ.

[இதுவுமது]—இ-ள். மணியிற் - (கோக்கப்பட்ட) பழக
மணிகளுளிருந்து—திகழ்தரும் - (புறத்தே) காணப்படுகிற—
தூல்போல்—மடந்தை - இம்மடந்தையினது—அணியில்-அ
ழகுக்குளிருந்து—திகழ்வது - (புறத்தே) காணப்படுவதாகிய
—ஒன்று - ஒருகுறிப்பு|—உண்டு. எ-று. ~~ஐ~~ அணி - புணர்ச்சி
பாலாகிய அழகு. — அதற்குள்ளிருத்தலாவது - அதனோடு உ
டனிகழ்வதல்ல திருந்தும் உடனிகழ்தல்.—அதனையான் அறிவி
ன்றிலேன் நீ அறிந்துசொல்லல் வேண்டுமென்பது கருத்து.
||உஅ-ஆம், அதி—குறிப்பறிவுறுத்தல்,

முகைமொக்கு னுள்ளது நாத்மம்போற் பேதை *
நகைமொக்கு னுள்ளதொன் னுண்பி. - - - ச.

[இதுவுமது.]—இ-ள். முகைமொக்குள் - அரும்பினது—
முகிழ்ப்பினுள்—உள்ளது - உதாய்ப் (புறந்தோன்றாத) —
நாத்மம்போல்-வாசனைபோல்—பேதை - (உன்)மாத்ரினது—
நகைமொக்குள் - (என்னோடுநகைக்களன்னுதிரு) நகையதுமு
கிழ்ப்பினுள்—உள்ளது - உதாய்ப் (புறந்தோன்றாத)—ஒன்
று-ஒருகுறிப்பு—உண்பி. எ-று. **ஐ** முகிழ்ப்பு-முதர்ச்சியாற்
புலப்பதில். நகை-புணர்ச்சியின்பத்தால் நிகழ்வது. (ச)

செறிதொடி செந்திறந்த கள்ள முறுதுயர் - *
தீர்க்கு மருந்தொன் னுடைத்து. - - - இ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். செறிதொடி - நெருங்கிய வளைக
ளைபுடையவள்—செய்து-(என்னிடத்து இல்லாதபிரிவை)தினை
த்து—இறந்தகள்ளம் - (அதுகாரணமாக என்மனதைத்தூப்)
பொனதுதீப்பு—உறுதுயர் - (என்) மிகுந்ததுயரை — தீர்க்
குமருந்தொன்று—உடைத்து. எ-று. **ஐ** மறைத்தற் குறிப்
பு-தானும உண்போக உட்கொண்டது. — உறுதுயர் - நன்
றிசெய்தற் தீவ்ருவினாதலாலும், அது தான் தீர்க்குந்நிறம்பெ
ருமையாலும், உதாயது.—மருந்து - பிரியாமை தோழியா
ல் தெளிவித்தல்.—நீ அது செய்தல்வேண்டு மென்பதாம். இ.

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலந்த லரிதாற்றி - - - *
யன்பிள்ளை சூழ்வ துடைத்து. - - - எ.

[இது-தலைவன் குழப்பநீந்த தலைவி அதனை அதுதெளிவி
க்கச்சென்ற தோழிக்கு அறிவித்தது.]—இ-ள். பெரிதாற்றி

(தலைவர் வந்து தம்பிரர்வினாலாகிய துன்பத்தை) மிகவுமாற்றி—
 பெட்பக்கலத்தல- (நாம்) மகிழும்வண்ணம் கூறிகின்ற புணர்ச்
 சியானது. — அரிதாற்றி - (பிரீனும் அத்துன்பத்தை) அரி
 தாகப் பொறுத்திருந்து — அன்பின்மை - (அவரது) அன்
 பில்லாமைபை—குழுவது - நினைபுந்தன்மையை? — உடைத்
 து. எ-று. இப் பிரிதற்குறிப்பினாலே செப்கின்றதாகலால் மு
 டுவிலே துன்பஞ்செய்வதாகின்ற தென்பதாம். (சு)

தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினு . . . *

முன்ன முணர்ந்த வளை. . . . . எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தண்ணந் துறைவன் : குவிர்த்தது

||உஅ-ஆம்.அதி — குறிப்பறிவுறத்தல்.

ஹையபுடையவன் —தணந்தமை -(நம்மைமெய்யினாலே கூ
 டியிருந்தே மனத்தினாலே) பிரித்தமைபை? — நம்மினும
 (அவர்குறிப்பால் அறிதற்குரிய) நம்மினும —வளை இவ்வளை
 யல்லள். —முன்னம் —உணர்ந்த- அறிந்தன். எ-று. இஃகரு த்து
 றிவித்த தாகலால்-தணந்தமை யென்றும், யாவ் தெரிய அறித
 ற்குமுன்னே தோள்கள் மெலித்தன வென்றற்கு-அதனைவளை
 மேலேற்றி அதையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினார். (எ)

• நெருநறந்துச் சென்றொங் காதலர் யாமு . . . *
 மெழுநாளே மேலி பசுந்த . . . . அ.

[இதுவுமது]—இ-ள். எக்காதலர் | — நெருநற்று - (தெற்
 நே—சென்றார் - பிரிந்துபோயினார்.—யாமும|—மேனிபச
 த்து - (அப்பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்றுநிறமடைந்து — எழு
 நாளேம் - எழுநாளுமடையேமாயினேம். எ - று. நேற்று
 செய்த அருளினால் பிரிவு நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்றற்கு-
 நெருநற்றுச் சென்றொன்றும், அதனைச் சந்தேகித்துச் செ
 ல்லாதது எழுநாள் உண்டாகாமல் அன்றே மேனிபசுந்ததெ
 ன்றற்கு - மேனிபசுந்தெழு நாளேமென்றும், சொல்லினான்.
 இவைதலைவனது பிரிதற் குறிப்பை அறிவித்து நின்றது. (அ)

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
 யஃதாண் டவன்செய்தது. - - - க.

[இது-தலைவிசூழிப்பறிந்ததோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அ
 ரிவித்தது.]—இ - ள். (யான் அது தெளிவித்தவிடத்தெ
 ளியாதவர் பிரிபதான் இங்கேயிருந்தால்) — தொடிநோக்கி -
 (இவ்வ நிலாவென்று தன்) வளையங்களைப்பார்த்து — மென்
 றோளுநோக்கி - (அதற்கு எதுவாக இவை மெலியுமென்று)
 மெல்லிபத்தாள்களையுப்பார்த்து—அடிநோக்கி - (பின் இவ்
 விரண்டும உண்டாகாமல் நீர் நடந்துகாத்தல் வேண்டி மென்
 றதன்) அடிக்கையும் பார்த்து—ஆண்டு- அவ்விடத்து — அவ
 ன்செய்தது-அவன்செய்த குறிப்பு|—அஃது-உடன் போக்கள
 யிருந்தது எ று.நேற்றுசெய்தகுறிப்பு-செய்தற் சேதுவானகுறி
 புப்பு—அஃதென்றான்-செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள மென்
 றுளுகவிள்-பிரிதற்குறிப்புண்டாயின் அது அழுங்குதல்படன்.

பெண்ணினம் பென்மையடைத் தென்ப கண்ணினம்
 காட்டுநாய் சொல்லி யிரவ. - - - ட.

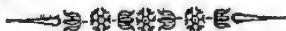
[இது-தன்பிரி யாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலைவன்

யயது

எனது-ஆம்,அது-குறப்பறவுறுதலை.

அறிவித்தது.]—இ ள். (மகளிர்) —சாமநோய் - (தங்)காம
நோயை — கண்ணினுற் சொல்லி - (தோழியர்க்கும்வாபாற்
சொல்லாது)கண்ணினுற் சொல்லி—இரவு - (அது தீர்த்தல்லே
ண்மிமென்று அவனாயிரவாமல் உடன்போதக்குறித்துத் தம்
மடியினை)யிரத்தல் — பெண்ணினால் - (தமக்குஇயல்பாகிய)
பெண்மைமேலும் — பெண்மையுடைத்தென்ப - ஒருபெ
ண்மையை யுடைத்தென்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர் - எ-
று ஐத் தலைமகளது - உடன்போதற்றுணிவு தோழியாலேதெ
ளிதலால் தான்பிரியாதிருக்குங் குறிப்பினை அறிவித்தற்குஅ
வள் பெண்மையைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து சொல்லினாள்.

|| உக - ஆம் - அது - புணர்ச்சிவி தும். பல்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சிக்கண்ணே
விநாதல். மேலேபுணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலைவன் பிரி
தற்குறிப்பை அறிவுறுத்த தலைவி அவனிடத்தே நிகழா
துஆசைமிகுதியினாலே பின்னும் தன்னிடத்தே நிகழ்த
லால் இதுகுறிப்பறிவுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் - - - *
கள்ளுச்சில் காமத்திற் குண்டு. - - - க.

[இது - பிரித்தற்குறிப்பினாகிய தலைவனோடு நீபிணங்காமை
க்குக்காரணம் யாதென்று தலைவாடிய தோழிக்குத் தலைவி
சொல்லியது.]—இ-ள்.உள்ளக் களித்தலும் - நினைத்தவளானி
லேகளிப்படைதலும்|—காமமகிழ்தலும் - கண்டவளானிலே
மகிழ்ச்சி யடைதலும்| —கள்ளுக்கு - கள்ளுண்டார்க்கு—இல்-
இல்லை. — காமத்திற்கு - காமமுடையார்க்கு—உண்டு. எ-று-
ஐத் களித்தல்- உணர்வுபுரியாதது. — மகிழ்தல்- அவ்வுணர்வுபு
ந்தது.—இவ்விரண்டும் உண்டவிடத்திலே யல்லாமல் இல்லா

மையினாலே - கள்ளுக்கில் லென்றார். — அப்படிப்பட்ட காம முடையதான் பிணங்கல் எவ்விடத்தென்பதாம். (க)

திணைத் துணையு மூடாமை வேண்டும் பணைத் துணையுங்*
காம நிறைய வரின். - - - - - உ.

[இதுவுமது.] — இ - ள், காமம் — பணைத் துணையு நிறைய - பணையளவினுமிக — வரின் - (மகளிரீக்கு) உண்டாமாயின் — திணைத் துணையும் - திணையளவும் — உடாமை - (தந்தலைவரோடு

உடக-ஆம், அந்—புணர்ச்சிவிதும்பல், ஈளக.

(பி) பிணங்காமை? — வேண்டும் (அவதால்) விரும்பப்படும், எ - று. நீ உட்கூலு வருத்தமிருமென்று பிறர்க்கு உறுதிசொல்லுவான்போன்று தன்வினாவு சொல்லிப்படி. (உ)

பேணுது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்களைத் *
காணு தனையல் கண். - - - - - ந.

[இதுவுமது.] — இ - ள், பேணுது - (நம்மை) அவமதித்து — பெட்பவே - (தான்) வேண்டி மவைகளையே — செய்யினும் — கொண்களை - கணவனை — கண் - (என்) கண்கள் — காணுது - பாராமல் — அமையல் - அமைப்பற்றனவிலில். எ - று. நீ தன்வினாவு கண்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. — அத்தன்மையேன் அவனோடு பிணங்கும் வழியாதென்பதாம். (ந)

உள டற்கட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து *
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு. - - - ச,

[இதுவுமது.]—இ - ள் தோழி - தோழியே — (அன்பரைக் காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தவிர்ப்பு எண்ணி)—ஊடற்கட்சென்றேன் - (அவமோயி) பிணங்குதலிலே சென்றேன்.—என்னெஞ்சு | — (கண்டபின்) — அதுமறந்து அதைமறந்து — கூடற்கட்சென்றது - புணரிதலிலே சென்றது. எ-து. நீ செல்லுதற்கெழுதியினது நிகழ்ச்சி - நினைத்தநெஞ்சிற்கும் ஒத்தலால் - அதுமறந்தென்றார். — அச்செல்லுதலால் பயன் ஒன்றும் இல்லையென்பது படநின்றுமையால் - ம

ள்-ஒழியினைசு - — அச்சமயத்திலே நெஞ்சு கீழறுத்துக்கொண்டு போகலால் அது முடிந்திலையென்பதாம். (சு)

எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கண் *
பழிகாணேன் கண்ட விடத்து. - - - - இ.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும்) எழுதுங்கால் - எழுதும்போது—கோல் - அஞ்சனக்கோலினி யல்பை—காணு - காணமாட்டாத - கண்ணேபோல் — கொண்கண்பழி - கணவனது குற்றத்தை) — (அவனைக் காணாதவிடத் தெல்லாம கண்டிருந்தும்)—கண்டவிடத்து - (அவனைக்) கண்டவிடத்து—காணேன் - காணமாட்டேன். எ-து. நீ கோல் - அதனியல்புக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர்.—இயல்பு - கருமை ஒன்னியல்பு இதுவாகலால்—மேலும் அது முடிந்தென்பதாம்

சுஎஉ ஈர்க்க-ஆம்,அதி—புணர்ச்சிவிதும்பல்,

கூடுகாற் காணேன் நவரூப காணக்காற் - *

காணென் றவறல் லவ. - - - - - எ.

[உதுவுமது.]—இ-ள். (நான்)—காணுக்கால் (கணவனைக்)
காணும்பொழுது—தொழுப - (அவன்) குற்றங்களானவைகளை
— காணென் - காணக்கூடலை — காணுக்கால் - (அவனைக்)

காணுதபொழுது — தவறல்லை - குற்றங்களல்லாதவைகளை
—காணென் - காணக்கூடலை. - - - - - எ. - - - - -
அபிகாரத்தால்வந்தது. — முன்புநாய் உல்லாசப்போய்த
வறுகள் இப்போது காணாமையால் பிணங்கலே வென்பதாம்.

உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவளோபோற் - - - - -
டொய்த்த லறிந்தென் புலந்து. - - - - - எ.

[உதுவுமது.]—இ-ள். உய்த்தலறிந்து - (தம்மை) ஈர்த்து
புனல்பாய் தலறித்தருந்து — புனல்பாய் பவளோபோல் -
(ஒருகிவிற) நீர்மலையாய்செயல்பால் — பொய்த்தலறிந்
து-(பிணங்கலு) முடிவுட்பாகாமையறிந்திருந்து—புலந்து - (க
ணவனோடு) பிணங்க—என்-(மெறுவது) உது. - - - - -
ய்ப்பவளோப்பது ஆகுமெயர். — பொய்த்தல் - புரைபிடல். —
பிணங்கலுமும் பயனில்லையென்பதாம். (எ)

இரிமதக விரிவ செயினுங் களித்தாரீர்க்கு - - - - -
கள்ளறந்த கவ்வதின் மார்பு. - - - - - அ.

[உது-தலவிபுணர்ச்சி விராவறிந்ததோழி தலைவனுக்குச்
சொல்லியது.]— இ-ள். கள்வ- கள்வனை — நின்மார்பு-(எங்
களுக்கு) உனதுமார்பு—களித்தாரீர்க்கு - (தன்னையுண்டு) களி
த்தவர்க்கு—இரீத க்க - அமைமையதீர்க்க — நுன்ற
செயிறும் - நுன்ற மயில்லைகளைச்செய்தாலும் — கள்ளற

தே - 'அவராலே மேலு மேலும் விரும்பப்படுகதான) கன்
 ஞப் ப'ப'னும். எ. று. **ஐ** உய்யினிமையிலாவ - நானிலா
 மை ஒத்தமில்லாம - உணர்வில்ல மை-நிர்மயில்லாமை -
 இயைமுதலாயின. — எங்களுக்கு நானிலாம முதலியவை
 களைச் செய்யிறும் எங்களாலே மேலும் மேலும் விரும்பப்படு
 கின்றதென்பதாம். கவ்வென்றதும் - அதுநோக்கி. (அ).

மலரினு மெல்லிதுகாமன் சிலரன் - - - - *

செவ்வி தலைப்பிவார். - - - - - க.

[இது-தீராப் பின்னக்கலே தலைவன் சொல்லியது.] — இ-ள்
 ராகு-ஆம், அதி—புணர்ச்சிவிதும்பவ்.

காமம் - காமவிற்பம் | — மலரினும் - பூவினும் — மெல்லிது -
 மெல்லியதாயிருக்கும். — (அப்படி மெல்லியதாயிருக்கையை
 அறிந்து) — அதன் செவ்வி - அதன்பக்குவத்தை — தலைப்பிவா
 ர் - பெறுவோர் | — சிலர் - (உலகத்திலே) சிலர். எ. று. **ஐ** தொ
 ட்டவளவிலே வாசனைப்பக்குவம் அழிவதாகிய மலர் எல்லாவ
 ற்றினும் மெல்லியதென்பதை விளக்கவால் உம்மை சிறப்பின்
 கண்வந்தது. — குறிப்பும், வேட்கையும், அனுபவிப்பும், இன்ப
 மும், ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரியவாரிபுவர் - அத
 ற்று ஏற்றகாலமும், இடமும், உபகாணங்களும், பெற்றுக்கூடி
 அனுபவிக்கவேண்டிதலால் - அதன் செவ்விதலைப்பிவார் சில
 ரென்றும், அவைகளுள் யாதானும் ஒன்றாலே சிறிது வேறுப
 டினும் வாடுதலால் - மலரினுமெல்லிதென்றும், சொல்லினு
 ன். — குறிப்பு - ஒவ்வாமையால் யான் அது பெறுகின்றிலே
 னென்பதாம். — தலைமகள் ஊடலொழிவது - பயன். (க)

ஐ ண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினார் புல்லுத - *

லெண்டினுந் தான்விதுப் புற்ற. - - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (என்காதலி | முன்னொருநாள் புணர்ச்சென்ற என்முது) — கண்ணிற்றுனித்தே - (தன்) கண்மாத்நிரத்தாலேபிணங்கி — புல்லுதல் - புணர் தலிலே—எண்ணினும்—தான்விதுப்புற்று - தான்வினாவற்று — கலங்கினாள் - (அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டாள். (அதனால் நான் இப்பொழுதும் விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே இவள் அவளாய்.) எ - று. கண்மாத்நிரத்தாலே பிணங்கல் - சொன்னிகழ்ச்சியில்லாமல் அது சிவந்தவளவேயாதல். — அவளாயின் இப்படி ஊடற்கண்ணே நீடாளென்பதுபயன்.

நாடய-அதி-நெஞ்சொடுபுலத்தல்

அஃதாவது - காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் பிணங்க நினையாமல் புணர்ச்சியை விரும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைவி பிணங்குதலும். தலைவன் பிணங்குதலுமாம். அதி காரமுதமையும் இதனாலே விளங்கும்.

அவர்நெஞ்சுவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே *
நீயெமக் காகாதது. - - - - - க.

[இது-தலைவனிடத்துத் தவறு உண்டாகியவிடத்தும் பிண
நாயக

நாடய-ஆம், நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

ங்க நினைபாத நெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-ள். நெஞ்சே-(எனது) மனமே—அவர்தெஞ்சு - அவரது மனம்—அவர்க்காதலகண்டும்-(தம்மை நினைபாமல்) அவர்க்காய் நிற்றல்கண்டிருந்தும்—நீயெமக்காகாதது] — நீ(அவனாயே நினைத்து) எமக்காய்நில்லாமக்குக்காரணம்! — எவன்-பாது எ-று.
 ✽ அவர்க்காதல் - அவர்நினைத்தற்கு உடம்பிதல். — எமக்காகாததென்றது - பிணங்கற்கு உடம்படாமைய. — ஒருகாரியம் தாமாக அறிந்து செய்யமாட்டாதார் செவ்வாடைகண்டாயினும் செய்வார் நீயினும்கெய்கின்றியெயல்பதாம். (க)

உருஅ தவிர்க்கண்ட கண்ணு மவனாச் - - ✽
 செருரொனச் சேற்பென் னெஞ்சு, - - உ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு - எனது மனமே—உருதவர்க்கண்டகண்ணும் - (தம்பிடத்து) அன்பில்லாததலைவனா(உள்ளபடி) அறிந்தவிடத்தும்—செருரொன - (தாம்போனால்) கோபியாரொன்பதுபற்றி—அவனா - அவரிடத்து—சேறி-செல்வினராய். (உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஓரறிபாமை உண்டோ.) எ-று. ✽ அவனாயென்பது - வேற்றுமையக்கம். — பழமையான தாகுநியம்பற்றிக் கோபியாரொன்பது கருத்தாகச்செனரால் நீ நினைத்தது முடியுமோவென்பதாம்.

கெட்டார்க்கு நட்பாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ ✽
 பெட்டாங் கவர்பின் செல்ல, - - க.

[இதுவுமது.]—இ-ள். நெஞ்சேநீ — (என்னிடத்து நில்லாமல்)—பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே—அவர்பின் செல்ல-அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் (காரணம்) — கெட்டார்க்கு நட்பாரில்லென்பதோ - கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இவ்வெய்கிறநினைவோ. (உன்னியல்போ சொல்லு.)

எ - று. **ஜீ** எவ்வைக்கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீ முன்ன
மேபழையதென்றற்கு - பெட்டாங்கென்றும், தான் இப்பொ
ழுது மாணமில்லாதலாலே - கெட்டார்க்கென்றும், சொல்லினா
ள். செலல் - ஆகுபெயர். - தளர்விடத்து உடன்புருந்துறுத
முடரதுதொடர்பாயிற்று உணதுதொடர்பென்பதாம். (ங)

இனியன்ன நின்னெடு குழவார்பார் நெஞ்சே *
துணிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று. - - டு.

[இதுவுமது.] - இ - ள், நெஞ்சே - (நீ அவரைக்கண்ட
நாய் - ஆம், அதி - நெஞ்சொழிபுலத்தல். - எடு)

பொழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதல்லது) - துணிசெய்
து - அவர்தவறுதோக்கிப்) பிணக்கை உண்டாக்கி - மற்றுத்து
வ்வாய் (அதனை அளவறித்து) பின் அனுபவிக்கநினைபாய். -
(ஆதலால்) - இனி - அன்ன - அப்படிப்பட்டவைகளை - நின்
னெடு - குழவார் - எண்ணுவோர் - யார். (நான் அது செய்
பேன்.) எ - று. **ஜீ** அப்படிப்பட்டவை பிணக்குற்றிடங்கள்.
காண் - உலாயவை. - முன்னெல்லாம் பிணங்க எண்ணியிருந்
து பின்புணர்ச்சிக்கு வினாதலால் இப்படி சொல்லினாள். (சு)

பெறு ஊமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு - *
புழு அ ஃயும்பைத்தென் னெஞ்சு. - - டு.

[இது - துள்ளிச் சென்ற தொழிகேட்கத் தலைவிசொல்லிய
து.] - இ - ள். (தலைவனாப்பெறுதநாளிலும்) - பெறுமைய
ஞ்சும அப்பெறுமைக்கு அஞ்சாநிற்கும், - பெறின - பெற்ற
நாளிலும் - பிரிவஞ்சும - (அவரது) பிரிவை நினைந்து அஞ்சா
நிற்கும். - (ஆதலால்) - என்னெஞ்சு - அறுவிடுமபைத்து -
(எதநாளும்) நீங்காததுன்பமுடைத்தாயிற்று. எ - று. **ஜீ** காத
லரைப் பெற்றிருந்து புணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதியென்று

என்கிறகருத்தால் - தூதுக்கு உடன்படுகின்றாளாகலால் - பெருமையஞ்சுமென்றும், புணர்ச்சியாசாமையினால் இன்னும் இப்பிரிவாராயின யாதுசெய்யவேண்டுமென்பது நிகழ்தலால் பெரிப்பிரிவஞ்சுமென்றும், இவ்விரண்டுமல்லாமல் வேறே இல்லாமலால் - அருவிமீம்பைத்தென்றும், சொல்லினால். (இ)

தூதியே யிருந்து நினைத்தக்கா வெண்ணைத் - *
தூதிய விருந்ததென் னெஞ்சு. - - - கா.

[இதுவுமது.]—இ-ள். என்னெஞ்சு!—இருந்தது - (இங்
கே) இருந்தது—தூதியேயிருந்து - அன்பரைப்பிரிந்திருந்

து—நினைத்தக்கால்-(அவர்கொடுமைகளை நான் தன்னோடு) நினைத்தக்கால்—(அச்சமயமறிந்து) — என்னை—தூதிய - தின்

பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற்பொருட்டே. ஏ - று. நீ! என்னிடத்திருந்தது அப்போது அவர் கொடுமைகளை உட்கொண்டு

எனக்குப் பொறுக்கமாட்டாமையைச் செய்தற்கே இப்போது அவைநோக்கி அவரோடுபிணங்குதற்கன்மென்பதாம். (கா)

நானு மறந்தே னவர்பறக் கல்லாவென் - *
மாணு மடறஞ்சிற பட்டு. - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். அவர்மறக்கல்லா-(தன்னைமறந்த)
சஎன நாமய-ஆம்,அதி—தெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அவனாமறக்கமாட்டாத—மாணா • மாட்சியில்லாத—என்மட
 நெஞ்சிற்பட்டி-எனது அறிவிலலாத மனத்தோடுகூடி — நா
 ணும் - (என்னுயிரினுஞ் சிறந்த) நாணத்தையும்) — மறந்தீத
 ன் எ-று. மடமை-கண்டவிடத்து நினைந்து காணாதவிடத்
 து மறக்கத்தக்க தவறுகளைக் காணாதவிடத்து நினைந்து கண்ட

விடத்து மறத்தல்.—நாண் - எந்நாளும் கூடிடொழுக்கிலும்
 அந்நாள் கண்டார்போல் ஒயிங்குதல். — கண்டொழுக்கிற் பு
 ணர்ச்சிக்குவிடாதலால்-அதனை மறந்தேனென்றான். (எ)

எள்ளி விளிவாமென் நெண்ணி யவாதிரு - - *

முள்ளு முயிரிக்காத நெஞ்சு. - - - அ.

[இதுவுமது.] — இ-ள். உயிரிக்காதநெஞ்சு - உயிரிமேல்
 ஆசையுடைய(என்) நெஞ்சு.—(நம்மைஇகழ்ந்துசொல்லுரொ
 ன்று)—எள்ளின்(நாமும்) இகழ்வோமாயின் — இளிவாமெ
 ன்நெண்ணி-(புண்புறமக்கு) அவமானமாமென்றுநினைத்து-
 அவாதிரும்-அவாதிருத்தையே) — உள்ளும் - நினைக்கின்றது.
 எ-று. எள்ளுதல்-தூதுமறத்தல். இளிவு-வழிபடாமையா
 லும், பிரிவுபொருமைபாலும், நாணியை முதலியவை இழத்
 தலாலும், உண்டாவது.—திரும-தூதுக்குடன்படலும், வருத
 லும் கூடலும், முதலானவை.—இளிவிற்குஅஞ்சலாலும், இ
 ருத்துபடமாட்டாமையாலும், கூட நினைக்கின்றதென்பதாம்.

துன்பத்திற் கியாபோ துணையாவார் தாமுடைய *

நெஞ்சந் துணையல் வழி. - - - - - கூ.

[இது- ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கிலே தலைவன்சொல்லிய
து.]—இ-ள். துன்பத்திற்கு-(ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவி
டத்து—(அதை நீக்குதற்கு)—தாமுடைய - தாம் உரித்தாக
ப்பெற்ற—நெஞ்சம்-(தமது) மனமானது—துணையல்வழி-
துணையாகாதவிடத்து—துணையாவார்| —யாரோ. (ஒருவரும்
இல்லை.) எ-று. இங்கே துன்பமாவது- ஒழித்தற்குவாராத
பிணக்கு.—நெஞ்சந்துணையாகாமையாவது- அவனை அன்பில்
ளென்றொழியாது கூடற்கண்ணேவினாதல். — ஒருதுணைஇல்
லாமையால் இத்துன்பமுற்றுவதிடிலே உள்ளதென்பதாம். கூ.

தஞ்சந் தமால்ல ரேதிவார் தாமுடைய - - *

நெஞ்சந் தமால் வழி. - - - - ய.

[இதுவுமது.]—இ-ள். தாமுடைய-தாம் உரித்தாகவுடை

நாகும்-ஆம், அதி—நெஞ்சொபுலத்தல். ஈஎஎ

ய—நெஞ்சம்—தமால்வழி-(ஒருவர்க்குத்) தம்மவராகாதவி
டத்து—ஏதிவார் - அபவார்—தமால்வார் - தம்மவரல்லராகுத
ல்|—தஞ்சம்-எளிதன்றோ. எ-று. வேறொருத்தியைக் கா
தலியென்று நினைத்து என்னெஞ்சமே என்னை வருத்துகின்ற
பின்பு வேறொருத்தி பிணங்குகின்றது என்தென்பதாம். (ய)

நாக-ஆம்-அதி-புலவி.

அஃதாவது-இருவர் நெஞ்சம் புணர்ச்சிவிரும்பாது பி
ணங்க நினைத்தவிடத்து ஒருவரோயி ஒருவர் பிணங்கல்.
அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

பல்லா திராஅப் புலத்தை யவருது - - - *

[இது-தூதாசச்சென்ற தோழி தலைவி தூதுக்கு உடம்பிடு தற்பொருட்டு அவளோடுநகைத்துச் சொல்லியது]—இ-ள். அவருளும்-அக்காதலரடையும்—அல்லோய்-தூன்பதோயி னை?—சிறிது—காண்கம்-காணக்கடவோம்.—புல்லாது—(நீ அவனாவிரைந்துபோய்த்) தழுவாமல்—இரா—(இத்தொழிலு மெலிட்டுக்கொண்டு) இருந்து—புலத்தை-பிணங்கு. எ-று. அல்லோய் - தூன்பஞ்செய்யுங்காமநோய்.—சிறிதென்றான்-பிணக்கை நீளவிடலாகா தென்பதுபற்றி. — புலசிக்குறிப்பு க்கண்டு அவள்வழியளாய்நின்ற நாம் உற்றவருத்தம் சிறிது உறவறிதல் வேண்டுமென நகைசெய்து நேர்வித்தபடி. (௧)

உப்பமைந் தீர்த்து புலவி யதுசிறிது - - *

மிக்கற்ற னீள விடல். - - - - - ௨.

[இது-பிணக்குத் தீர்த்து தூதுக்கு உடம்பிடும்வகை சொல்லியது.]—இ-ள். புலவி - பிணக்கு — (புணர்ச்சி யின்பஞ்

செய்தற்கு வேண்டுமளவினதாகுதல்) — உப்பமைந்தற்று - உப்பானது (உணவுகளை இன்சுவையாக்குதற்கு) வேண்டுமள

வினதாகுதல்போலும்.—நீளவிடல் - (இனி அதனை அவ்வள விற்கிறிது) மிகவிடல் | — அதுசிறிதுமிக்கற்ற -அவ்வப்ப ளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும். எ-று. நீளவிடல்-அளவ றிந்து ஒழியாமல் புணர்ச்சிமேலெழுந்த குறிப்பு அழுங்கும ளவுஞ் செலுத்தல்.—சிறிதும் நீளவிடலாகாதென்றான் - நேர்

௩௨௮

விக்கிள்ளுளாகலால். — உப்பு மிகுந்தவிடத்து உணவு சுவையிலாமற்போதல்போல் பிணக்கு மிகுந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி இன்பமில்லாமற்போமென்றமையால் இது பண்புபடிமை.

அலந்தாணா யல்லோருப் செப்தற்றாற் தம்மைமப்ப
புலந்தாணாப் புல்லா விடல், - - - க.

[இது-பரத்தையிடத்திருந்துவந்த தலைவனோடு தலைவி பிணங்கிச் சொல்லியது.]—இ.ள். (ஆடவர்) — தம்மைமப்புலந்தாணா-தம்மைமப்பொழுது பிணங்கியமகளினா — (அப்பிணக்கு நீக்கி)—புல்லாவிடல்-புணராடல்லிடுதல்—அலந்தாணா- (முன்னமே அன்புமுற்று) அழிந்தவர்களு—அல்லோருபெயர், தம்மை—(அதன்மேலும்) மிகுந்ததுன்பத்தைய்செப்ததுபோலுமாம்-எ-னா. பிறரிடத்துச்செல்லுதலால்-உம்மைமப்பொழுது பிணா கயிடுக்கன்ற பரத்தையாப்போய்ப் பிணக்கு நீக்கப் புணர்ச்சியில் அவர் பொருளுண்பதாம். (க)

உளபுயலகா புணர்த்தாமை வாழிய ~ ~ *
வடவி முதலரிந் தற்று, - - - ச.

[இதயமது.]—இ.ள் ஊடியவரை-(உம்மோடு) பிணங்
கிப்பரத்தையரை—உணர்ந்தாரை—பிணக்குத்தீர்ந்துக்கூடா
மை—வாடிய—(முன்னமே நீர்பெறாமல்) வாடிய—வள்ளி-
கொடியை—முதலார்த்தத்து—அடியிலே அறுத்தல்போலும்.
எ-று. நீர் பரந்தையரிடத் திருக்கும்போது எம்புதலவ
ரைக்கணயி பொறுத்திருக்கவல்லயாம் உம்மோடு பிணக்குத்
தற்கு உரிமோடெல்லா ஆகையால் எமக்குப் பிணக்குத்தீர்த்த
லும் (வண்டம் உரிபரப்பிணங்கிப்பரத்தையருக்கெடுபிண
க்குத்தீர்க்கவென்பது அதனால் அங்கேசெல்லுமென்பதாம்.

நலத்தகை நல்லவர்க் கேவர் புலத்தகை - - *
புவன்ன கண்ணு ரகத்து. - - - - - ௫.

[இது-தலைவியைப் பிணக்குத்தீர்ந்துக் கூடிய தலைவன் த
ன்னுள்ளே சொல்லியது.]—இ.ள். நலத்தகை - நற்குணங்க
ளாலே தகுதியுடைய—நல்லவர்க்கு - தலைவர்க்கும—வர்-அ
ழகாவது—புவன்னகண்ணுரகத்து - மலர்போலும் கண்ணிய
ர்நெஞ்சிலுண்டாகின்ற—புலத்தகை-பிணக்கில் மிகுதியன்
றே. எ-று. நீர் தலைவர்க்குமென்கிற சிறப்பும்மை விகாசத்

நாகை-ஆம், அறி—புலவி.

தால்தொக்கது.—தவறில்லாதார்க்கும் அப்பிணக்கு இனிதெ
ய்நற்கு-நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான்.—அழகு - இன்
பப்பயனைப்பெறுதல். —தான் அனுபவித்த இன்பத்திற்கு
ஏதுவாகிய பிணக்கை விடத்துவொல்லியபடி. (௫)

துவியும் புலவிபு மில்லாயிற்.காமங் * * *
கணிபுங் கருக்காயு மற்று. - - - - - ௬.

[இதுவுமது.]—இ-ள். துனியும் - பெரும்பிணக்கும் — புலனியும் - சிறுபிணக்கும்— இல்லையின் - இல்லையாயின் —காமம்|—கனியும் - பக்குவமுதிர்ந்தபழமும்—கருக்காயுமற்று - இளங்காயும்போலும். எ-று. ஐஃ மிகமுதிர்ந்து இறுபளவின தாகிய பழம் அனுபவிப்பார்க்கு மிகவும் இன்பஞ்செய்தலால் - பெரும்பிணக்கு இல்லையாயிற் கனியற்றென்றும் கட்டிளமைத்தாகிய காய் தின்னப்படுகிற பக்குவத்தன்றாகலால்-சிறுபிணக்கு இல்லையாயின் - கருக்காயற்றென்றும், சொல்லிஞன், முரணும் வேண்டுமென்று வியந்து சொல்லியபடி. (சு)

ஊடலி லுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது *
நீர்வதனறுகொ லென்று, - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ-ள், புணர்வது - புணர்ச்சியானது—நீர்வதுகொல் - நீட்டிக்குமோ— அன்றுகொல் - நீட்டியாதோ—என்று-என்றுநினைத்தால்—ஊடலின்-(இன்பத்திற்கு அவதியம் வேண்டி) பிணக்கிலேயும் — ஒர் துன்பம் | — உன்றி-உண்டாம். எ-று, ஐஃ ஊடலினுமென்கிற சிறப்பும்மை விசாரத்தாலே தொக்கது. — கொல்லென்பதனை நீர்வதென்ப தனுடனுங் கூட்டப்பட்டது.—ஆங்கென்பது- அசைநிலை.— ஊடலானது-கூடலிலே வினாவித்தல் சொல்லியபடி. (எ)

நோத லெவன்மற்று நொத்தாடொன் றஃதநியுங்ஃ
காதல ரில்லா வழி, - - - - - அ.

[இது-ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கிலே தலைவன் தலைவியோ

டு பிணங்கிச்சொல்லியது.]—இ-ள். நொத்தாரொன்று- (இவர் நம்பொருட்டு) நொத்தாரொன்று—அஃதென்பும்-அந்நோயை அறிகிற—காதலர் - அன்புடையவரை—இல்லாவழி - பெருத விடத்து—நோதல் - (ஒருவர்) நோகின்றவதனால்—எவன்மற்று- (பயன்) யாது. எ-று. இவன் நமதுதலைவியல்லள் அல்லாமையால் இந்நோவறியாள் அறியாமையால் நாம் பிணங்குதலாலே பயன் இல்லபென்று தன்பொருமை அறிவித்தபடி. ஈககஜம், அதி—புலவி.

நீ நமது தலைவியென்பும் - - - - -
விழுநர் கண்ணே யினிது. - - - - -

[இதுவுமது.]—இ-ள். நீரும்- (உயிர்க்கு அவசியம்பேண்டிம்) நீரும்—நிழலதே-நிழலிலுள்ளதே—இனிது-இனிதாகும்.—(அதுபோல்)—புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம்பேண்டிம்) பிணங்கும்—விழுநர் கண்ணேயினிது - அன்புடையவரிடத்தேஇனிதாகும். (மற்றை யன்பிலாரிடத்து ஆகாது.) எ-று. நீ நிழலிடத்துள்ள நீர் மிகுந்த குளிர்ச்சியுடையதாய்த் தாகந்தணித்தலால் - இனிதாயிற்று.—அன்புடையவர்-பொருமைக்கு நோகுதலும், கூடுதலிலே ஆசையும், உடையராவார். இவரிடத்து அவ்விரண்டும் இல்லாமையால் இப்பிணங்குதலும் துன்பஞ்செய்கின்றதென்பதாம். (ஈ)

ஊ ஊடலுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங் *
கூடுவே மென்ப தவா. - - - - -

[இதுவுமது.]—இ-ள். ஊடலுணங்க - (தான்) பிணங்கவிலே வருந்தாநிற்கவும்—விடுவாரோடு- (தன்னை) விட்டிருக்கவல்லாரோடு—என்னெஞ்சம்—கூடுவமென்பது - கூடக்கடவே

மென்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம்|—அவா-(தன்) னுசை
பே (வேறில்லை.)எ-து. ~~இது~~ அன்பும் அருளும்இல்லாநடை
யொன்றும், அவரோடு யாம்பொருந்துவேமென்றும், நினைத்
து அதற்குமுயலுதல் அவாவிற்குச்செயலாகலால் கூடுவேமெ
ன்பது அவாவென்றான். இக்கூட்டம்முடியாதென்பதாம். ய.

நாநஉ-ஆம்-அதி-புலவிநுணுக்கம்.

அஃதாவது-தலைவனும் தலைவியும் ஒருபரிக்கையிலே கூ
டியிருந்தவிடத்து அவனிடத்துப் பிணங்குதற்குக் கார
ணம் இல்லாதிருக்கவும் ஆசை அதிகப்படுதலால் துட்பமா
கிய ஒருகாரணம் இருக்கிறதாக உட்கொண்டு அதனை அ
வன்மேல் ஏற்றி அவள் பிணங்குதல். காரணத்தினுணுக்
கம்-சாரியத்தின் மேனின்றது. அதிகாரமுறைமையும்
இதனாலே விளங்கும்.

பெண்ணியலா ரெல்லாநங் கண்ணிற் பொதுவுண்பார்*
தண்ணேன் பரத்தநின் மார்பு. - - - க.

[இது-உலாப்போய் வந்த தலைவன் படுக்கையிடத்துவந்த
நாநஉ-ஆம், அதி-புலவிநுணுக்கம்.]

பொது தலைச்சொல்லியது-]—இ.-ள். பரத்த - பரத்தையரி
டத்துச் செல்லுகலுடையாய் — பெண்ணியலாரெல்லாரும் -
பெண்ணியல்புணையுடையாரெல்லாரும்| — கண்ணன் - (ஈம

து) கண்ணால்—பொதுவுண்பார்-பொதுவாக (உன்னை) அ
னுபவிப்பார்.—(அதனுல்)—உன்மார்பு - (அவரெச்சுலாகிய
நில்மார்பு) —தண்ணேன்-பொருந்தேன். எ-து.~~இது~~ கற்பநா
ண் முதலாகிய நற்குணங்கள் இல்லாமலால் - பரத்தையர்க்கு
உள்ளது பெண்ணு யிருக்கைமாத்திரமே எவ்விற ஒருத்தால் -
பெண்ணியலாரென்றான்—பொதுவாகவுண்டல் - ஈமதுசெரியி

லேசென் லுலையிலமுறைபாலன்பி ஒருகாலத்து ஒருசேரநோ
க்குதல் — அதுவும் ஓர் குற்றம். தான் நோக்கி இன்புற்றபடியே
அவரும் நோக்கி இன்புறுவனென்று ஆசங்கித்து அவன் அவரி
டத்துப் பொறுமைபடைதலால் — துணுக்கமாயிற்று (6)

உள டியிருந்தேமாத் தும்மிஞர் யாந்தம்மை - *

நீரிவ டிகென்பாக் கறிந்து. - - - உ.

[இது - தலைவன் நீங்கியபோது சென்ற தோழிக்குத் தலைவி
பரிசுலையிடத்து நடந்தது சொல்லியது.] — இ - ள். உளடி -
(யாந்தம்மோடு) பிணங்கி — இருந்தேமா - (பேசா) திருந்தே
மாக — தும்மிஞர் - (காதலர்) தும்மிஞர். — (அப்பிணக்குநீங்
கி) — யாம் — தம்மை — நீரிவாழ்கென்பாக் கறிந்து - நெடுப்கால
ம் வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினைத்து. எ - று. ஐயும்
மியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலால் பேச வேண்டியதாயிற்
றென்பதாம். — இயல்பாக உண்டாகிய தம்மைக்குறிப்பால்
உண்டாகியதாகக் கொள்ளுதலால் — துணுக்கமாயிற்று. (உ)

கோ ட்டிப்பூச் சூடினங் காயு பொருத்தியைக் *

காட்டிய சூடினீ ரென்று. - - - க.

[இது - தலைவியது பிணக்குக் குறிப்பைக்கண்டு நீர்கூடி
யொழுநாநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற
தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.] — இ - ள். கோட்டிப்பூ -
வணவாகிய பூமாவைய — சூடினும் — ஒருத்தியை - (உம்மாள்
இச்சிக்கப்பட்ட) ஒருத்திக்கு — காட்டிய - (இப்புவலங்கரிப்
பைக்) காட்டிதல்வேண்டி — சூடினீ ரென்று — காயும் - கோபி
யாநிற்பன். (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டு
மோ.) எ - று. ஐயு - ஆகுபெயர். வணம்மாகவெனினுமாம். (க)

நாஉக

நாஉ - சூம், அதி — புலவினுணுக்கம்,

யாரினுங் காதல மென்றேனு ளும்குள் - - *

யாரினும் யாரினு மென்று. - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய (ருஉர-யுள்ளவர் எனினும் நாம் மிகுந்த காதலையுடைய மென்பது நினைத்து) — யாரினுங்காதலமென்றேனு யாரினும் மிகுந்த காதலையுடையமென்று சொன்னேனாக— (உனது காதலி அதுநினைபாமல் உய்குறல் விரும்பப்படமாட்டார் பலநூற்றும் உல்கிடத்து மிகுந்த காதலையுடைய மென்றேனாக நினைத்து)—யாரினும் யாரினுமென்று-யாரினும்யாரினும் (என்னிடத்துக்காதலையுடையார்) என்று சொல்லி—ஊழ்குள் - பிணங்கினார். எ-று. * தலைவிகருத்துக்குக் காதலம் எவ்மறன்மடப்பன்மை தலைவன் தன்னை உயர்த்திச் சொல்லியதாகவந்தது. — யாம் அன்புமிருதியினுலே சொல்லியதைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது வேறொருகாரணம் இல்லையென்பதாம்.

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல நென்றேனாக் - - *

கண்ணிறை நீர்கொண்டனள். - - - இ.

[இதுவுமது.]—இ-ள். (காதல் மிகுதியால்) — இம்மைப் பிறப்பில் - இப்பிறப்பிலே — பிரியலநென்றேனாக - பிரிய நென்று சொன்னேனாக — (அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரியேன் என்கிற கருத்துடையதாக நினைத்து) — கண்ணிறைநீர்கொண்டனள் - (அவள்) கண்ணிறைந்த நீராக் கொண்டனள். எ-று. * வெளிப்பிச்சொல்லைக் குற்த்துச் சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்னிடத்துத் தவறில்லையென்பதாம்.

உள்ளினே நென்றேன்மற் தென்மறந்தீ ரென்றென்னைப் புலவாள் புலத்தக் கனள். - - - சு.

[இதுவுமது.]—இ - ள். உள்ளினென்றேன் - (பிரிவில் இடைவிடாமல் உன்னை நினைத்தேன் என்கிறருத்தால்) நினைத்தேனென்றேன்.—(அவள் அதனை ஒருகால் பறந்து பின் நினைத்தேனென்று சொல்லியதாக எண்ணி)—மற்று-அதற்குவிமோதமாக — என்மறந்தீரென்று - என்னைமறந்தீரென்றுசொல்லி—[முன்னேதழுவுதற்கு அமைந்தவன்]—என்னை—புல்லாள்-தழுவாநாக—புலத்தக்கனள் - பிணங்கற்கு அம்மந்தாள். எ - று. ~~ஐ~~ மற்றுவினைமாற்று. — அருந்தாபத்தியகையால் மறத்தலை உட்கொண்டு பிணங்கினுனென்பதாம். (க)

நாகஉ-ஐம், அநி—புலவிநுணுக்கம். சஅந்

வழுத்தினு மும்மினே ஐங் வழுத்தழுதாள் - *

பாருள்ளித் தும்மினி னென்று. - - - எ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். (ஈடியிருக்கின்றார்)]—தும்மினேஐங்-(பான்) தும்மினேஐங் — வழுத்தினுள்-(என்னியற்கைபறநி)வாழ்த்தினுள். — (அப்படிவாழ்த்தியதானே)—அழித்து-(உக்கருத்த) மறித்து—(உம்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள்)—பாருள்ளி - யார்நினைத்தல் - தும்மினி னென்று — அழுதாள்-(பிணங்கி) அழுதாள். எ - று. ~~ஐ~~ வாழ்த்தலோடு பிணங்கல் பொருந்தானமபால் - அழித்தென்றான்.—அன்புடையார் நினைத்தவழி - நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தும்மல் தோன்றுமென்பது - மகளிர்வழிக்கு. இவ்வழக்கையும் உள்ளதாக நினைத்துப் பிணங்கினுனென்பதாம். (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள - - *

மெம்மை மறத்திரோ டென்று. - - - அ.

[இதுவுமது.]—இ.ஸ். (எனக்குத் தும்மல் தோன்றிய விடத்தில் யாரின்னத்தால் தும்மின்மொன்று பிணங்குதற்கு அஞ்சு) — தும்முச்செறுப்ப - அத்தும்மலை அடக்கவும். — தும்முள்ளம்—உம மலர் (உமமை) நினைத்தலை — எம்மைமறைத்தி ரோயென்று. (உமத்தமயி ஒருமமபந்தமும் இல்லாத) எ.க்கு ம:மறக்கலுற்றீரோயென்றுசொல்லி — அருதான் - (பிணங்க) அருதான். எ.து. இஃத செறுப்பவும் என்பதிலும்மை - விசாரத் தால் தொக்கது. — தும்மினுங்குற்றம் ஒழிபிடும் குற்றம் ஆகியதால். இனிபயன்செய்தற்றன்மைபது யாதென்பதாம். அ.

தன்னை யுணர்ந்தினும் காயும் பிறர்க்குநீ - - - *
 நித்தீர ராகுதி மொன்று. - - - - - க.

[இதுவுமது.]—இ.ஸ். தன்னை - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிப).தன்னை—உணர்ந்தினும். (நான்வணங்கிப்) பிணக்குத் தீர் தம்போதும்—காயும் - கோபியாறிற்பள்.—பிறர்க்கும்-பி. மகனிற்கும் — நீர் — இந்தீரராகுதிமொன்று - (அவர் பிணங்கிப்போது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்குந்த ன்மைபிராகன்றீரொன்றுசொல்லி. எ - து. இவன் தெளிவி த்தவழியும் தெளியாளென்பதுபற்றி - என்மொ: ஏற்றிக்கொ ண்பி அக்குற்றங்களுக்கு உடன்பட்டு வணங்கினேன் வணங்க

நாகட-ஆம்,அதி—புலவிதுணுக்கம்.

அதும் பிணங்குதற்கு ஏதுவாய்முடிந்தது இனி இவளிடத் துச் செய்யத்தருவது யாதென்பதாம். (க)

நினைத்திருந்து நோக்கினும் காயு மனைத்தநீர் *
 யாருள்ளி நோக்கினி மொன்று. - - - - - ம.

[இதுவுமது] — இ-ள். (என்சொந்தளும் செயல்களும் பற்றித் தாள்சொட்டித்தலால்) — இருந்து - (அவ்வகையையொழிந்து) இருந்து — நினைத்து - (சன்னவயவங்களின் ஒப்பில்லாமைய) நினைத்து — நோக்கினும் (அவ்வகையையொழிந்து) பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும் — காயும் - (எண்ணக்) கோடியாறிப்பன். — அனைத்தும் - என்னவயவ) மெல்லாம் — நீர் — யாருள்ளிநோக்கினீர் என்று - (அவ்வகையினொப்புமையால்) யாவனாநினைத்துப் பார்த்தீரென்று சொல்லி. எ-று. ¹¹ யாவ் எல்லாவயவங்களாலும் ஒருத்தியோடு ஒத்தல் கூடாமையால் ஒன்றால் ஒருவராகப் பலனாயும் நினைக்கவேண்டும் அவ்வல்லானாயும் யார் அறியச் சொல்லுமென்கிறதருத்தால் - அனைத்துநோக்கினீர் யாருள்ளியென்றான். — சும்மாவிருத்தலும் குற்றமாயிற்றென்பதாம். ம.

நாநு-ஆம்-அதி-ஊடலுவகை.

அஃதாவது - அப்படிப்பட்ட ஊடலால் தமக்குக் கூடலியம்பம் சிறந்தவிடத்து அச்சிறப்புக்கு ஏதுவாகிய அவ்வுடலைத் தலைவிமகிழ்தலும், தலைவன்மகிழ்தலும், ஆம், அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்

இல்லை தவறவர்க் காயினு முடிதல் - - - *
வல்ல தவறளிக்கு மாறு. - - - க.

[இது - தலைவிகாரணம் இல்லாமற் பிணங்குகின்றமைசேட்டு அப்படி நீபிணங்குகின்றது என்னவென்றதோழிக்கு அவர் சொல்லியது.] — இ - ள். அவர்க்கு - அவரிடத்து — சவறு-பிழைகள் — இல்லையாயினும் — அவரளிக்குமாறு - (நடக்கு) அவர் அருள்செய்கின்றவிதம் — ஊடுதல்வல்லது - பிணங்கலை (வினைக்க) வல்லதாகின்றது. எ-று. ¹² அவர்க்கென்பது - வேற்ற

மைமயக்கம். — அளவிறந்த இவ் பத்ததா கவால் யான் அடை
தற்றன்மையதாகிய இத்தலைபளி மற்றவரும் அடைவொன்ற
நினைத்து அதுபொருமைபால் ஊடல் நிகழ்கின்ற தென்பதாம்

நானக-ஆம், அநி—ஊடலுங் கை.

உள் டலிற் றேன்றஞ் சிறுதுணி நல்லளி . . . *

வாடினும் பாபி பெறும். . . . . உ.

[இது - பிணங்காதிருக்கின் மபோதும், அத்தலைபளி பெறலா
யிருக்க அநையிழந்து பிணக்கினால் வருந்துவது என்னென்ற
தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.] — இ-ள். ஊடலிற் றே
ன்றும் (பிணங்குதலாலே நம்மிடத்துத்) தோன்றுகின்ற—சு
றுதுணி-சிறியது என்பத்தால்—நல்லளி - (தலைவர் சொந்திற்) நல்

லருள் | —வாடினும்—பாபி-பெருமையை—பெறும். எ-ற.
தவறில்லாமல் நிகழ்கின்ற ஊடல்-கடிது நீங்கலால் அத்து
ன்பமும் நில்லாதென்றற்கு - சிறுதுணிபென்றுழ், ஆராமைப
ற்றி நிகழ்தலால் அதனால் நல்லளிவாடாதென்றற்கு - வாடினும்
மென்றும், பின் பேரின்பந்தருமென்றற்கு - பாபிபெறுமென்
றும், சொல்லினான், அது வருத்தமெனப்படா தென்பதாம்.

பு லத்தலிற் புத்தேனா யிண்டோ நிலத்தொயி . . . *

நீரியைந் தன் மு ரகத்து. . . . . க.

[இதுவுமது.] — இ-ள். நிலத்தொயி—நீர் - நீரானது—
இயைந்தன் னுரகத்து . கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடைய கா
தலரிடத்து—புலத்தலின் - பிணங்குதல்போல் (நமக்கு இன்

பஞ்செய்வது) — புத்தேணுரி - ஒருதெய்வலோகம் | — உண்டோ. ஏ.று. ஸ்ரீ எப்படி நீராணது - தானின்ற நிலத்தியல்பினதாமோ அப்படியே காதலரும் தாம் கூடிய மகளிரியல்பினதாதலால் அதுபற்றி அவரோடு பிணங்குதல் நிகழுமென்றற்கு - நிலத்தொடு நீரியைந்தன்னாகத்தென்றும், அவர் தமக்கும் அப்படிப்பட்டவராதலால் அப்பிணக்குப் பிள்ளே பேரின்பம் தருகின்றதென்றற்கு - புலத்தலிற் புத்தேணு மிண்டோவென்றும், சொல்லினால் உவமம் - பயன்பற்றிவந்தது. (௩)

புல்லி விடா அப் புலவியுட் டோன்றுமென் - *
 னுள்ள முடைக்கும் படை. - - - - - ச.

[இது - அப்பிணக்கு இனி எதனால் நீங்குமென்ற தோழிக் குச் சொல்லியது.] — இ.ள். புல்லி - (அன்பரைத்) தழுவிக்கொண்டு — விடா — (பின்) விடாமைக்கு ஏதுவாகிய — புலவியுள். அப்பிணக்கினுள்ளே — என்னுள்ள முடைக்கும் - (தன்மேற் சென்ற) என்னுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற — படை - ஆயுதம் | — தோன்றும். ஏ.று. ஸ்ரீ வணக்கத்தையும், பணிமொழியையும்,
 ௩௨௨

௩௩௩-ஆம், அது — ஊடலுயகை.

உள்ள முடைக்கும் படையென்றுள் அவற்றால் அப்பிணக்குள்ளம் அழிதலால். — பிணக்கு நீங்கும் விதம் சொல்லியபடி.

தவறில் ராயினுந் தாம்விழ்வார் மென்றோ - - *

ளகற்றி ஓங்கொன் றுடைத்து - - - - - ௫.

[இது தலையியைப் பிணக்குநீக்கிக்கூடியதலையன் அதிகமகிழ்ச்சியடைந்தவனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.] — இ-ள். தவறில்ராயினும் - (ஆடவர்தம்மிடத்துப்) பிழையிலலாதவராயிருந்தாலும் — (உடையோர்போல் பிணங்கப்பட்டி) — தாம் விழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுமளிரது — மென்றோள் - மெல்லியதோர்களை — அகற்றின் - கூடப்பெறாத சமயத்தி ல் — ஆங்கொன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோ நீயிப் பம் — உடைத்து - (பயத்த) லுடைத்து. ௭ - ௩. ஐயுடைவா ரீக்கு உண்டியக்கால் இறந்தவின்பத்தோயி வருமின்பமும் அ டைவராகலால் - அது மிகவும்தன்று. மற்றதைத் தவறில்லாக் கும் ஊழியின்பத்தை இகழ்த்ததில்லையென்னுங் கருத்தால் - தவறி லராயினும் ஆங்கொன் றுடைத்தென்றான் : — ஊடலிழுவாவி ய இன்பம் அளவிறத்தலால் - சொல்லுதற்கு அரிதென்றற்கு அப்படிப்பட்டதொன்றென்றான். — தவறில்லாமல் ஊடிய னாவும் எனக்கு இன்பமாயிற்றென்பதாம். (இ)

உணவினு முண்ட தறவினிது காமம் - - *

புணர்தலி னுட வினிது. - - - - - ௬.

[இதுவுமது.] — இ - ள். (உயிர்களுக்கு) — உணவினும் - (மேலே) உண்ணுதலினும் — உண்டதல் - முன்னுண்ப்பட்ட னு சேரணித்தல் — இனிது - இன்பத்தரும். — (அதுபோல்) — காமம் - காமத்துக்கு — புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினு

ம்—ஊடல் - (முன்னேத்தவறுபற்றிப்) பிணங்கல் - இனிது-
இன்பத்தரும். எ-று. ~~இ~~ காமத்திற்கு என்பதிலே சாரியை
பும் நான்காம் வேற்றுமையுருபும் விகாரத்தால் தொக்கன.
பசித்துண் ணும்வழி - மிகவுண்ணுமாய் இன்சுவையதுமாம்
அதுபோல் அகன்றகடும்வழி - ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத்
ததுமாமென்று தன்னனுபவம்பற்றிச் சொல்லியபடி. (எ)

உள டலிற் றோற்றவர் வென்ற சதமன்னுங் - *

கூடலிற் காணப்படும். . . . . எ.

[இதுமது]--இ-ள். (காமம் அனுபவித்ததற்குரிய இருவரு
ள்) ஊடலிற்றோற்றவர் - பிணக்கிலேதோற்றவர்--வென்றார் -

நாகு - சும், அது - ஊடலுவகை.

வென்றோர்வார்.—அது - (அப்பொழுது அறிவப்படாதாயி
னும்) —கூடலிற்காணப்படும் - (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அ
வரால்) உபயப்பகம் எ-று. ~~இ~~ தோற்றவர் - ஏதிரிடமாட்டா
மல் சாய்த்தவர்.—அவர் புணர்ச்சியிடத்தே பேரின்பத்தை அ
டைதலால் வென்றாராயினார்.—மன் - உம் - அதைநிலைவர். —
யான் அது பொழுது சாய்தலால் இதுபொழுது பேரின்பம்
பெற்றேன் என்பதாம். (எ)

உள டிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வியர்ப்பக் *

கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு. . . . . அ.

[இதுவுமது.]—இ - ள். நுதல்வியர்ப்ப - (அப்பொழுது இ
வளது) தெற்றிலையர்வரும்புமுவகை — கூடலிற் றோன்றிய -
புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய—உப்பு - இனிமையை— (இ-ள்

ஹமொருதால்) ஊடி - (இவள்) பிணங்கி — பெறுவதொ
ல் (யாம் | பெறவல்லதே மா. எ - று. புணர்ச்சியினது லிச்ச
விம்பம்) - நுதல்புரப்பவென்றான். — இனிமை - கண்டு கே
ட்டுணர்வியிட்டு ஸ்ரீதருதல் ஆகிய இயம்பம். — இனி அப்பெறு
கிடைப்பது அளித்தனறுபெற்றதன்சிறப்புச்சொல்லுபயடி.

ஊடுக மர் ஸ்ரீ ஹொளியிழை யாயிரப்ப - *
நீயிக மனக்கு விரா. - - - - - கூ.

[ஹொளியு] - இ.ள். ஒளியிழை. விளங்குபிறை அபாண
சுடையுடையவன் | — ஊடுகமன் - (ஹன்னும் எமக்காய் பி
ட்டுயானாக. — (அப்படி பிணங்கித்திறக்கும், அந்நாத்தீர்ந்த
தொடரும) — யாம் — இரப்ப - இரத்தாத்திறக்கும் (கால
ம்பெறுவதாய்க) — இரா - இவ்விராவு | — நீயிகபள - (விடபா
து) நீட்டித்தல் வைக்க. எ - று. ஸ்ரீ ஊடுக நீயிகபளபண -
மேவண்டிக்கொள்ளுதற்பொருளில்வந்தன. — பட்டு என்னும் -
ஆக்கத்திலுந்தன. — ஒகாரங்கள் - அமைநிலைகள். — கூடல்ஸ்
ஊட்டல் அமைபுமென்பதாம். (சு)

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங் - - - *
கூடி முயங்கப் பெறின். - - - - - ம.

[இதுவுமது.] - காமத்திற்கு-காமவனுபவத்திற்கு — இன்
பம் - இன்பமாவது | — ஊடுதல் - (அதன் அனுபவித்தற்குரி
மோர் ஆராமபற்றித் தம்முள்) ஊடுதலாம். — அதற்கு - அவ்
வருசிற்கு — இன்பம். இன்பமாவது | — கூடி (அதனை அளவறி

ந்து நீங்கித்தம்முள்) கூடி—மூயங்கப்பெறின் - புணர்ச்சி
மொயின் (அப்புணர்ச்சியாம்.) எ-று. ~~ஈ~~ கூடுதல் - ஒத்தவள
வினராதல். — முதிர்ந்துபெரும் பிணக்காகியவிடத்தே துன்
பஞ்செய்தலாலும், முதிர்ந்து சிறுபிணக்காகிய விடத்துப் பு
ணர்ச்சியின்பம் செய்வாமையாலும், இரண்டற்கும், தவிர
கிய அளவறிந்து நீங்குதல் அரிசென்பதுபற்றி - கூடிமூயங்க
ப்பெறினென்றான்.—அவ்வூடலின்பமும், கூடலின்பமும் யா
ன் பெற்றேனென்பதாம். (ய)

கற்பியல்முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் - முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் எங்கிற திருக்குறண் மூலமும், தெளிபொருள்
விளக்கம் எங்கிற அதனுலாயும், நிறைவேறின.

ஆ. பால் - கூடு. அதிகாரம் - ஈகுகூடு - திருக்குறள் - தகராசியு.

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக்குறித்துச் செம்பொரு
ளாகச்சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப்பொருளன்றி - மோகத்
த்தைக் குறித்துக் குறிப்புப் பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட
பேரின்பப்பொருளும்கூட.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.
நிறைசை - சிவப்பிரகாசதேசிகர் திருவடிவாழ்க.

உ

தன்குக.

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாவை

(அசீரி.)

திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவனோ.....*

திருத்தகு தற்பலகை பொக்க-விரக்த .....*

வருத்திர சன்ம னொனவுணாத்து வரவி ... ..*

லொருங்கவோ வென்றதோர்சொல் ... .. க.

இ-ள். திரு-அருட்செல்வத்தையும்—தருதெய்வம்- (அதம்.
 குற)தக்க தெய்வத்தன்மையையும் உடைய—திருவள்ளுவனோ
 டி—உருந்தருந்தபலகை - (அவரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தி
 னாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகையிடத்து—உருத்திரசன்மர்—
 ஒக்கரிஞ்சுவெணவுரைத்து - சமாணராயிருக்கக் கடவொன்று
 சொல்லி—வாலில்-ஆகாசத்திலிருந்து—ஒருக்க - (அவ்விடத்
 துள்ளு புலவர்கருத்தைபெல்லாம்) ஒன்றுமையெழுப்படி—
 ஓர்சொல் ஒருவாக்கியம்—ஒவென்றது - ஒவென்று இரைந்தெ
 முத்தது. எ.று. ~~திரு~~ அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாக
 லின் - திருவென்றதற்கு அப்பொருளுரைக்கப்பட்டது. —
 தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தினவதாரமாய் விளங்குகை தெய்
 வத்தன்மையில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரு
 ம்பயன் விளையாமையின் - தருகிசொல்லப்பட்டது.—திருவள்

னவொன்றும்பெயருள் - திருவென்பது உயர்வையும், வள்ளு
 வொன்பது வன்மையை யுடையொன்பதையும். விளக்கின்
 றனவாதலின் - அது வேதத்தில் இலமறைகாய்கள்போற் பல
 விடங்களிலுமறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருளுக்
 ளையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள்செய்
 தவொன்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள் - முதனி
 கை - அர்-இறுதிநிலை-உ-சாரியை. அம்முதனிலைக்குப் பொருள்-
 னாக. —உருக்கிரசன்மர்-உருக்கிரனைச் சன்மக்கையனை நக்கல

ரொனவிரியும். அவர்முருக்கச்சடவுளது திருவ்வதாரமாய் வணிக
 ரீமடபிற்றேன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார் —அசரீரி-அருவமா
 யெங்கு நிறைந்துள்ள முதற்றெய்வம்.—அரங்கேற்றத்தொடங்
 கியகாலத்துத் தெய்வப்புலவரோயி ஒப்பாயிருந்துகேட்டற்கு
 த் தகுதியுடைபோர் யானொனயாவரும் எண்ணமுற்றுநின்றவழி
 இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறந்தது : — என்றதெனப்படர்க்கைவி
 னையாகச்சுற்றலால் அவ்விடத்துநின்றுகேட்ட புலவர்களில் ஒரு
 வர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றாகி: (க)

(நாமக்ள்.)

நாடா முதனான் மறைநான் முகனாவிற்.....*
 பாடா விடைபாசதம் பகர்ந்தேன்-கூடானா.....*
 பெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின் ... *
 வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு .... ..உ.

இ-ள்.கூடானாபெள்ளியவென்றியிலங்கிலவேன்மாற = 'பகை
 வண்பு' (புறங்கொடுக்கச்செய்து) இகழ்ந்தவெற்றியை உண்டா
 க்கி விளங்காநின்ற தகட்டுவடிவாயுள்ள வேற்படைபையுடைய
 பாண்டியராசனே—நாடா-(உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறி
 த்து உய்யும்வழியை) நாடி—முதல் படைப்புக்காலத்திலே—
 நானீ முகனாவில்-பிரம்மனதுநாவிலிருந்து—நான்மறைபாடா=
 (இருக்குமுதலாகிய நான்குவேதங்களையும்) பாடி — இடை-
 (இதற்கும் அதற்கும்) நடுவானகாலத்திலே—பாசதம் பகர்ந்தே
 ன்-பாசதமாகிய வேதத்தைச்சொல்லினேன்—பின் - (அதற்கு

ப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே—என்வாக்கு — வள்ளுவன்வாய
து - (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச்சொல்லி) வள்ளுவன்வாயின்
உண்ணதாயிற்று. எ-று. இவ்வேதமும்சந்தோஷபமாகையால் -
பாடாவென்றான்.—தன்கணவனாதலின் - நான்முகனாவிலிருந்
தென்றும், அவனவதர்மாதலின் - வள்ளுவன்வாயதென்வாக்
கென்றும், கூறினான்.—பாரதம் - விபாசனாக்கொண்டிசொல்ல
ப்பட்டது.—இதனால் நான்மறை - பூர்வவேதமும், பாரதம் -
மத்தியவேதமும், திருக்குறள் - உத்தரவேதமும், என்றதாயிற்று.
பூர்வவேதம் பின் விபாசனாலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமை
பற்றி நான்மறைபெணப்பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்து
எழுவாயாக்கினுமாம்.—வேதம் மூவகத்தென்பதூஉம், இவ
ற்றதுதோற்றமுறையால் இஃது வாக்கியபிரமாணத்திற் சிறப்
புடைத்தென்பதூஉம், சொல்லியபடி.

(ஈ) :

(இறையனார்.)

என்றும் புலரா நியாணர்நாட் செல்லுகினு ..... *
நின்றலரிந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க்-குல்குறது. *
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் மெய்வத் திருமலர்போன்... *
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்..... ஈ.

இ-ள். மன்புலவன்வள்ளுவன்வாய்ச்சொல்-புலவர்க்கரசனாகி
ய வள்ளுவன்வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது — என்றும்பா
ணர் புலராது - எக்காலத்துந் தன்னழகுடெடாமல்— நாட்செல்
லுகினுநின்றலரிந்து - நெய்க்காலங்கழியினும் நிலைபெற்றுமல
ரிந்து — தேன்பிலிற்றுநீர்மையதாய் - தேனைச்சொரிக்கின்ற குண

முடையதாய்(விளங்குமாதலால்)—குன்றதசெத்தளிர்க்கற்பகத்தின் - குறைவுபட்டத செய்பதளிர்களைமுடைய கற்பகத்தினது—தெய்வத்திருமலர்போன்ம் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும், எ-று. ~~இ~~ திருக்குறளுக்கு அழகு-

சொன்முடிபு பொருண்முடிபின்குணங்களும், அவர்தல்-எங்கும் பரவுதலும், தேன்பினிற்றல் - இருமையின்பங்களும் விளைத்தலும், ஆம்.—சொல்-ஆகுபெயர்.—இறையனார் கடவுளாதலின் - இனி இதில் சிறப்பதொன்றுளதாவதின்மென்றுத் துணிவுதோன்ற-என்றுமென்றும், பின்னும் அதனைவலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுதினுநின்மென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாதுநின்று பெருகிப்பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. (5)

(உக்கிரப்பெருவழுதியார்.)

.. நான்மறையின்மெய்ப்பொருளை முப்பொருளாநான் முகத்

தோன் - நான்மறைந் துவள்ளுவனாய்த்தந் துணாத்த நான் முறையை-வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துகநன்னெஞ்சஞ்-சிந்திக்க கேட்க செவி..... ச.

இ-ள். வள்ளுவனாய்—நான்மறைந்து - தனது திருமேனியை மறைத்து—நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களி னுண்மைப்பொருளை —தந்து -(இவ்வுலகத்திலே) கொணர்ந்து—முப்பொருளா-(அறம்பொருளின்பமென்று) முப்பாற்பொருளதாக—நான்முகத்தோன்-பிரமனால்—உரைத்த-திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட—நூல் - நூலினது—முறையை-புத்தகத்தை—சென்னிவந்திக்க - (எனது) நலையானது தொழக்கடவது.—வாய்வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது.—நன்னெஞ்சஞ்சிந்திக்க - நல்லமனமானது நினைக்கக்கட

(ச)

வது.—செலிகேட்க-காதுகளானவை கேட்கக்கடவன. எ-று. ஸ்ரீ
முப்பொருள் - ஆகுபெயர்.— இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே
வேதஞ்சொல்லியொருவையே சொல்லப்பட்டமைபால் உலக
த்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று
மாறாகக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள்போலவ் தவ்நென்பது
தோன்ற மெப்ப்பொருளென்றார்.—கலையுணர்புலமையிற் தலை
மையோருகி விதிமுறைவழாது முதுநிலம்புரக்கும் பெருந்த
கையுக்கிரப் பெருவழுதிபென்னுந் தன்னிகரில்லாமன்னவர் பெ
ருமான் தான்மேற்கொண்டசிறப்பைப் பலரும் அந்நீதுமேற்
கொள்ள இவ்வாறுவழிபாடுகிறினான். — மன்னெனப்படி ம
ன்னாயி ரப்படியாதலின்.—இப்புத்தகத்தை முன்னேபுக்த்து
மெய்மொழிமனங்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்
டுமென்று சொல்லியபடி.

(ச)

(சபிலர்.)

தினையளவு போதாச் சிறுபுண்ணீர் நீண்ட .....*
பனையளவு காட்டிப் படித்தான்-மனையளகு.... ..*
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட் வள்ளுவனார்.....*
வெள்ளைக் குறட்பா விரி..... ..ஞ.

இ-ள் - மனையளகுவள்ளைக்குறங்கும்வளநாட் - மனையில்வள
ரீக்கப்படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் எண்
னுறங்குகின்ற வளம்பொருத்திய நாட்டையுடைய அரசனே—
வள்ளுவனார்வெள்ளைக்குறட்பாவிரி - திருவள்ளுவரால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட குறவ்வெண்பா (மிகப்பெரியபொருளைத்)தன்
னுட்கொண்டிகாட்டிதல் — தினையளவுபோதாச் சிறுபுண்ணீர்-

துணையரிசியினளவுக்கும்போதாத் தீயபுல்லினது துணியின்
கணுள்ள பணிநீரானது — நீண்டபணையளவுகாட்டும்படித்து -
உயர்ந்த பணையினளவான அதன்சாயையைத் தன்னுட்கொண்
டுகாட்டுங்குணம்போலுள்ளகுணத்தையுடைத்து. எ-று. பணை-
ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. பறவை. கிளிமுதலியவை. — உலக்கை
ப்பாட்டு - மகளிப்பரிமளப்பொடி. இடிக்கின்றபோது பாடு
ம்பாட்டு. — விரி - விரித்தல். — எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளி
யிலே மிகப்பெரிய பணைமரத்தின்சாயை அடங்கிவிளங்குகின்
றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்வெண்பாவில் மிகப்
பெரியபொருள் அடங்கிவிளங்குகின்றதென்பதாம். இதுசுரு
ங்கியிருத்தும் விரிவானபொருளைவிளக்குமாறுசொல்லியபடி.
இதுமுடிவின் சங்கத்துப்புலவராலேபாடப்பட்டன. (இ)

(இ)

(பரணர்.)

மாலும் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடி
ஞாலமுழுது நயந்தளந்தான்-வாலறிவின் .....
வள்ளுவருந்தக்குறள்வெண்பாவடிபால்வையத்தா*
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து ..... ன்.

இ-ள். மாலும் திருமாலும்—குறளாய் - குறளாய்ப்பிறந்
து—வளர்ந்து—இரண்டுமாணடியால்-இரண்டு பெரிய அடிக
ளால்—ஞாலமுழுதும் - உலகமனைத்தையும்—நயந்து- விரும்
பி—அளந்தான்—வாலறிவின்வள்ளுவரும் - மெய்யறிவினபு
டைய திருவள்ளுவரும்—தங்குறள்வெண்பாவடிபால்- தம்மினி

ன்றுந் தோன்றி (அந்நிலைநிற்கின்ற) வெண்பாக்குறளின் (இரண்
 டெட்டிய) அடிகளால்—வையத்தாருள்ளுவெல்லாம் - அவ்வு
 லகமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றை பெல்லா
 ம்—ஒர்ந்து - ஆராய்ந்து—அளந்தார். எ-று. * உம்மையிச
 ள்ளெம் முறையேதேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரி
 ற்சிறுடராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்பட நின்றன.—
 உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால் உப
 மேயத்திலே அவற்றுக்கு முரணாகிய நிலைநின்றலும் சிறுமையு
 ம் வருவிக்கப்பட்டன.—மா லுக்கு-தானே குறளாதலும்பின்பு
 அந்நிலைநிலலாதுவளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உலக
 த்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்கு - தம்மினின்றங் குறளை
 உண்டாக்குதலும் அது தன்னிலைநின்றலும் அதன்சிறுமடிகளா
 ல் அளவுபடாதநினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்ல
 ப்படுத்தலாலும் வேற்றுமையறிக.—நினைக்கப்பட்டனவெல்லா
 ம் இதனைத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

(நக்கீரர்.)

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா..*
 லானு வறமுதலா வந்நான்கு-மேனோருக்... ..*
 கூழி னுணர்த்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்.....*
 வாழிபுல கென்னாற்று மற்று .....

இ-ள். தானே—முழுதுணர்ந்து—(வேதப்பொரு)ளனைத்தை
 பும் அறிந்து—தண்டமிழின் - தண்ணியதமிழின் கண்—வெண்
 குறளால்—குறள்வெண்பாக்களால்—ஆனுவறமுதலாவந்நான்கும்—
 விட்டுநீங்குதல்கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்கு பொருள்
 னையுடைய — ஏனோருக்கு - அவற்றையறிபாதவர்களுக்கு—(அவர்

எளிதினாய்) — உழின் — முறைபால் — உரைத்தாற்றும் - சொ
 ல்விபருளிய திருவள்ளுவருக்கும் — ஒண்ணீர்முதிவக்கும் — ஒன்
 னிவநீரைத்தந்தமேகத்துக்கும் — உலகு - இவ்வுலகமான்து —
 மற்றென் னாற்றும் - எதிர்தன்றியாதுசெப்யும் (செயக்கிடந்தது
 ஒன்றும் இல்லை) — வாழி - (அவரும் அதுவும்) வாழ்க. எ - று. ஐ
 ஆகுமை - நீங்காமை. — நானேமுழுதுணர்ந்தெனவே ஆசாரி
 யராயிருந்து பிறாறிவிக்க அறிந்திலவொன்றதாயிற்று. — முழு
 துமென்னும்மொழிக்கேது. — ஒண்ணை இனிமைமேல்தின்
 மது. — முறை - நாலின்முப்பொருள்களின் கிடக்கையொழுங்
 கு. — நாயனார்கொடைச்சிறப்புச்சொல்லியபடி. (எ)

(மாழ்வுரை.)

அறம்பொருளில்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்.... .. *
 நிறத்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறந்தேயும்.... .. *
 வள்ளுவனென்பாரோர் பேண்தயவன்வாய்ச்சொற்... *
 கொள்ளா சறிவுடை யார்..... .. அ.

இ-ள். அறம்பொருளில்பம்வீடென்னுமந்நான்கும்-அறமு
 தலாகச்சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப்பொருள்களாகிய நான்கன
 து—திறம்-கூறுபாட்டையும்—தெரிந்து—செப்பிய-(உலகத்
 தார்க்குச்) சொல்லிய—தேவை-தேவனை—மறந்தேயும் - மற
 ந்தாயினும்—வள்ளுவனென்பான் - (ஒருமனிதனாக உட்கொ
 ண்பி) வள்ளுவனென்றுசொல்லுதற்கு ஒருவனுனானயின் அவ
 ன்—பேதை-அறிவில்லாதவனாவன். — அவன்வாய்ச்சொல்-
 அவனுளவாயிற்பிறத்த அச்சொல்லை — அறிவுடையார்—கொ
 ள்ளார். எ - று. ஐ அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடி-அவற்றினது

தொகைவகைவிரிகள்தான்.—மறத்தேயுமென்றதனால் தினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையர்மென்றதாயிற்று . — முன்னும்பின்னுமுள்ள பாட்டுகளில் இப்பெயர் தெய்வத்தன்மைகளுக்குறிப்பிக்கும்படி தன்குமறித்து உயர்த்திச்சொல்லப்படுதல்—ஒருமனிதனாகவுட்கொண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது.—அன்றி ஒலிக்குறிப்பினுலே—சாதியிழிவுதோன்றவள்ளு, உனென்பானெனினுமறையும். இக்குறிப்பொலியை வடநூலார் காஞ்சுரமென்பர்.—தெய்வப்புவனா அவமதிப்பினிழிவு சொல்லியபடி.

(அ)

(கல்லாடர்.)

ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி.... *
என்றென்ப வாறு சம்பந்தார் - தன்மென்ன.....*

(எ)

வெப்பர் லவரு மிழைப்பே வள்ளுவனார்.....*
முப்பார் மொழிந்த மொழி.....*

இ-ள். ஆறுசம்பந்தார்-அறவகைகத்தேரிரும் — ஒன்றே பொருளென்னின் - (ஒருமதத்தார் தமதுநூலிலே உகைமும் உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டி வராயின்—வேறென்ப- (மற்றொருமதத்தோர் தமது நூலிலே அதனைமறுத்து அவை) வேறுமென்றுநாட்டினர்—வேறென்னி.

ன் - (அப்படி)வேறென்றுதாட்டின் - அன்றென்ப - (பின்னொருமதத்தோர் அதனை; அன்றென்றுமறுப்பார் - (ஆதலால்சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறுமறுக்கப்படுகின்றன.) - வள்ளுவனார்முப்பாண்மொழிந்தமொழி திருவள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்டதலை - நன்றென்ன - நன்றென்றுகொள்ளுதற்கு - எப்பால்வரும் - எவ்வகைப்பட்டபருதியோரும் - இயைப - உடன்படுவார். - எ.று. ^{இது} மொழி - ஆருபெயர். ஆறுமதம். விபாசமதம் - சைமினிமதம் - பதஞ்சலிமதம் - கபிலமதம் - கணதமதம் - அக்ஷபாதமதம் - அன்றிச் சைவவைணவமுதலியவற்றைக்கூறினுமாம். - எச்சமயத்தாருமென்னுது. எப்பால்வருமென்றதனால் வேதத்துக்கு உட்பட்டசமயத்தாரோயன்றிப் புறப்பட்ட - சைனம். யௌத்தம் - சார்வாகம் - மூதலியமதத்தாரும், பல்வகைப்பட்டசாதிபாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும், தழுவப்படுதலாக - இதுவேபொதுவேதமென்றபடி.

(ஐ)

(தேத்தலைச்சாந்தனார்.)

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு .... *
 மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு-மும்மாவுந்... *
 தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றுரன்றோ .... *
 பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால் ... .. ய.

இ-ள். வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர் - பாமுறைதேர் முப்பால் பாக்களின் (முன்பின்) முறைதெரிதற்கிடனுகிய திருக்குறளானது - மும்மலையும் - (கொல்லிமலை தேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற) மூன்றுமலைகளையும் - முந்நாடும் - (குடநாடு புனனாடுதென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்றுநாடுகளையும் - முந்நதியும் - (பொருளைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்றுநதிகளையும் - முப்பதியும் - (கருவூர் உறைபூர்

(அ):

மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்றுபதிகளையும்--மும்முரசும்-
(மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற)
மூன்றுமுரசுகளையும்--முத்தமிழும் - (ஓயற்றமிழ் இசைத்த
மிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்றுதமிழ்களையும்--
முக்கொடியும் - (விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்
படுகின்ற) மூன்றுகொடிகளையும்--மும்மாவும் - (கனவட்டம்
பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று குதிரைகளையும் --
தாமுடையமன்னர்-தாமுறையேயுடைய(சேரசோழபாண்டிய

ர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருடையவும்--தடமுடிமேல்-பெரி
பழுடிகளின்மேலேகொள்ளப்பட்ட--தாரன்றோ - மாயையன்
றோ. எ.று. இஃது அன்றோவென்றதுபலாநிதேற்றம்.--முப்பா
ல்-ஆகுபெயர். --மும்முரசும் முத்தமிழும் அம்மூவரசர்க்கும்
பொதுமையவாயினும் இம்முறைபுரிசும் அவர்குடிமரபிற்
கையந்தனபோலும்.--அரசர்மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச்
சொல்லியபடி.

(ய)

(மருத்துவன்குமோதரனார்.)

சீந்திரீர்த் கண்டந் தெறிகுக்குத் தேனளாய் ..... *
மோந்தபின் பாரிக்குத் தலைக்குத்தில்-காந்தி ..... *
மலைக்குத்து மால்பாளை வள்ளுவர்முப் பாலாந் ..... *
தலைக்குத்துத் தீர்புசாத் தற்கு .... .. (யக)

இ-ள்.காந்தியலைக்குத்துமால்பாளை-(தன்பகையென)வெகுண்டி
யி மலையைக்குத்துகின்ற பெரியகளிறுபோலுள்ளவரசனே--

சீந்திரிந்தகண்டம் - சீந்திரிச்சுருக்கலையையும்— தெரிசுக்கு
 சிதைக்கப்பட்டசுக்கையும்—தேனளாய் - தேனோடுசைந்து—
 மோத்தபின் (அதனால்)—பாரீக்கும் - (தலைக்குத்துடையோர்
 பாவர்க்கும்—தலைக்குத்து—இல் - இல்லையாகும்.—வள்ளு
 முப்பாலால்—சாத்தற்கு—சீத்தலைச்சாத்தறூர்க்கு — தலைக்கு
 து—தீர்வு—இல்லையாயிற்று.எறு. ~~இதுயானே~~பால்பாணையானெ
 னவ'ல் - ஆகுபெயர்.—முன்செட்கப்பட்டநூல்களிலெல்லா
 பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும், கண்டிபெ
 ருமல் தலையில் அறைந்துகொண்டெவந்தமைபால் புண்பட்டு
 குத்தல் உண்டாயிருந்தது.இதன்கண் ஓர்குற்றமுங்காணப்பெ
 ருமைபால் அது நீங்கிற்றென்க.—எப்படி அம்முன்றுசாக்
 டி அதற்குமுருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்முன்றுப

1)

அம் மருந்தாயினவென்பதாம். — தீர்! — — — — —
 யர் முற்றுப்பொருளில்வந்தது. இதன் குற்றமற்றுவிளங்குகை
 சொல்லியபடி.

(நாகன்மேவனார்.)

தாளார் மலரீப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை...
 வேளா தொழிதல் வியப்பன்று—வாளாதா ... ..
 மப்பா லொருபாவை யாட்பவோ வள்ளுவனார் .....
 முப்பான் மொழிமுத்து வார் .... யெ

இ-ள், தாளார்மலர்ப்பொப்பை - தாளத்தோடுபொருந்திய
தாமலாமலர்களை யுடைய ஒருதுளத்துநீர்ச்சண்ணை - (சூடை
வார்-மூழ்குவோர் - தண்ணீர் - வேறு) தண்ணீர் - வேறு
தொழிதல் - விரும்பாதொழிதல் - வியப்பன்று - வியப்பைச்
செய்வதன்று - வன்னுயர்முப்பான்மொழி - திருவன்னுவது
முப்பால்களையுடையதுவின் கண்ணை - மூழ்குவார் - தாம் -
வாளா - வீணாக - அப்பால் - ஒருபாவை - ஒருநூலை - ஆய்ப்
போ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவேவியப்பைச்
செய்வதாம்.) எ-து. தாளார்மலரொனலா - தாமலாமலரொ
னப்பட்டது. - வியப்பைச் செய்வதை வியப்பென்றார். மூழ்கு
தல் - இங்கே கருத்துமுழுதும் அழுந்தி நிற்கின்றேனென்றது. -
மொழி - ஆகுபெயர். - ஓகாரம் - எழிர்மறை. - விரும்புதலாகி
யகாரணத்தை ஆய்ப்போவெனக்காரியமாக உபசரித்தார். -
அதுவியப்பன் மெய்றமைபாலே இது வியப்பென்றதாயிற்
து. - உயர்வானபொருள் பெற்றோர்க்கு அநினிழிவான பொரு
ளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க - குளிர்ச்சி இன்சுவை
நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்
து நீரைப்பெற்றோர்க்கு அதனன்றினே அமைதிபெற்று வேறு
தண்ணீரைப் பெறவிரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று.
ஆயினும் இதுகாறும் ஒருநூலைக்கற்றோர்க்கு வேறுநூலைக்கற்
கவிரும்புதலன்றி விரும்பாமையிலலாதிருக்க இப்போது உ
தாதலின் இதுவேபெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. -
இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடக்கியிருக்கின்
றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. - பலநூல்களையும் கற்கவிரும்பு
வோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (மஉ)

(அரிசித்தொழி.)

பார்த்த பொருளெல்லாம் பாசறிய வேறு.....*

தெரிந்து திறத்தொறுஞ் சேரச் - சூங்கிய.....*

சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல் *
வல்வாரார். வள்ளுவரால் லால்..... யக.

இ-ள். பரந்தபொருளெல்லாம்-(வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப்பொருள்களையும் — பரிதிய-இப்பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டி—வேறுதெரிந்து-வேறுகப்பிரித்து—திறந்தொறுஞ்சேர-(அதுஅதுதனதுதனது) வகையோடுசேரும்படி—சுருங்கியசொல்லால்—பொருள்விளங்க—விரித்துச்சொல்லுதல் - விரியும்படிவைத்துச்சொல்லுதல்—வல்லார்—வள்ளுவரால்லால்—ஆர்-ஒருவரும் இல்லை. ஏ-து. ஐ-பார்-ஆகுபெயர்.—திறம் - அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு — சுருங்கச்சொல்லால் விளங்கவைத்தன்முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படி பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று.—தூலுக்கும், நாயுருக்கும், தகுதி சொல்லியபடி. (யக)

(பொன்முடியார்.).

கானின்ற தொங்கலாய் காசிபுரார் தந்ததுமுன்.....*
கூநின் றளந்த குறளென்ப-தூன்முறையான், ... *
வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவரார்.... . . . *
தானின் றளந்தகுறள்..... யச

இ-ள். கானின்றதொங்கலாய்-மணந்தங்கப்பெற்றமாலையையுடைய பாண்டியரசனே—முன்—காசிபுரார் தந்தது கசிபபராலே தரப்பட்டகுறளை—கூநின்று - மண்ணின் கண்ணேநின்று—அளந்த-(உலகத்தை) அளந்த—குறளென்ப - குறளென்றுசொல்லுவார்.—தானின்று-தாம் (இக்கே) எழுந்தருளி—வள்

ஞவஞரளத்தகுறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள் - தூ
 ன்முறையான் - தூலின்முறையோடு கூடி - வானின் தூ - விண்
 ணின்கண்ணே நின்றும் - மண்ணின் தூ - மண்ணின்கண்ணே நி
 ன்றும் - அளத்தது - (உலகத்தை) அளத்தது எ - று. தூ கு - கூ
 எனநீண்டது. ஆறுநூறு ஒலிவருபின் பொருளில்வந்தது. -
 அக்குறள் வஞ்சித்துப்பெற்றளத்தலால் தூன்முறையோடு கூடா
 ததாயிற்று. - இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இர
 ண்ணியவடிவுண்மையால் ஒலிவடிவுக்கிடம் வானுதலின் வானின்
 மென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் மண்ணுதலின் மண்ணின்மென்று
 ம், கூறினார். - இக்குறளுக்கு தூன்முறையோடு கூடலும் வா
 னின்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமைசெய்யப்பட்டது.

(யச)

முன்மாலுமென்பாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும் இப்பா
 ட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை
 குறித்துச் சொல்லலால் வேறுபாடாம். - உலகத்துப்பொருளெ
 ல்லாம் இஃது அளத்தற்சிறப்புச் சொல்லியபடி. (யச)

(கோதமனார்.)

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க னுண்மறையைப் ..... *
 போற்றி யுணாத் தேட்டின் புறத்தெழுதா - றோட்டெழுதி*
 வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச் ... *
 சொல்லிடினு டுற்றவச்சோர் வின்று ... .. யரு.

இ-ள். அந்தணர்கள்—நான்மறையும்-நான் குவேதங்களைப் பும்—உணாத்து-வாய்ப்பாடமாக—போற்றி-காப்பாற்றி—ஆற்றலழியுமென்று - (எட்டிண்கண் எழுதினவத்தால் வலியில்லாரும் ஒதுவராதலின் இவற்றின்) வலிமைகுறைபுமென்று—எட்டிண்புறத்து எட்டிண்கண்—எழுதார்.—வள்ளுவனார் முப்பாலை-திருவள்ளுவரது திருக்குறளை—எட்டெழுதி-எட்டிண்கண்ணெழுதிவைத்து—வல்லுநரும்-வலிபுடையவரும்—வல்லாரும்-வலியில்லாரும்—சொல்லிடினும் ஒதினாலும்—ஆற்றல்சொர்வின்—வலிமைகுறைதலில்லை. எ-து. இஃது அவ்வேதத்துக்கு உதாதம் அனுதாதம் எனப்பட்டசரங்களின் வழுவாமலோதல்வேண்டிமென்னும் விதியுளதாதலின் அதற்குத் தகுதிபுடைய அந்தணரோ அதிகாரிகளாயினார். இதற்கு அஃதில்லாமைபால் யாவரும் அதிகாரிகளாவொன்றாக, சொல்லிடினமென்றதனால்பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும்வலிமை வேண்டிமென்பதுபெறப்ப

ட்டது.—ஆற்றல்-சொற்செறிவின்றிப்பம்—இங்ஙனங்கூறவே அவ்வேதம்சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதுஉம். இவ்வேதம்பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைத்தென்பதுஉம். பெறப்பட்டன. ஒதப்பரிதலில் - அவ்வேதத்தினும் இதுசிறப்புடைமைசொல்லிப்படி. (100)

(நத்தத்தனார்.)

ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங் குறளும்.....*
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்-போயொருத்தர் ... *
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ... ..*
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்..... .. யசு

இ-ள். பாயிரத்தினோடு-பாயிரநான்கதிகாரங்களோடுசேர்ந்து தொகைபாடிய—ஆயிரத்துமுந்நூற்று முப்பதருங்குறளா

ம்—பகர்த்தத்தின் - ஒதிபுணர்ந்தபாபு—மபாப—ஒருததா
 வாய்—ஒருவரதுவாயாலே—சேட்க—நூலுளவோர் - இல்லை—
 மண்ணுதமிழ்ப்புலவராய் - நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமைதிரம்
 பிபோராதி—சேட்க—(பிறர் தம்மிடத்துவந்து) சேட்க—வீற்
 றிருக்கலாம். எ-து. இஃதீ. வீற்றிருத்தல்—ஒருசபைநடுவிலேஉயர்
 வாசிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட
 நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளங்கிநின்றவின் - சேட்க-
 நூலுளவோவென்றார்—புலவராயெனவேபுலமைதிரம்புதற்கு
 இவை ஆயிரத்துமுத்தூற்று முப்பதுகுறள்களும் போதுமெ
 ன்பதுபெறப்பட்டது.—ஒதிபோர்க்குவரும் இம்மைப்படை
 சொல்லியபடி.

(103)

(முக்கையனார்ச்சிறுகருத்துப்பியார்.)

உள்ளுத லுள்ளி யுணர்த்த லுணர்த்தனைத் ..... *
 தெள்ளுத லன்றெ செயற்பால-வள்ளுவனார் ..... *
 முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா..... *
 மொப்பா வலரினு மில்..... யெ.

இ-ள். வள்ளுவனார் முப்பாலின்மிக்க-திருவள்ளுவரதுதிருக்
 குறளின்மேற்பட்ட—மொழி-நூலொன்று—உண்டெனப்பக
 ர்வார்-உளதென்று சொல்லவல்லவர்—எப்பாவலரினும்-சுவ்வ
 கைப்பட்ட புலவருள்ளும்—இல்-இல்லை (ஆதலால்) செயற்பா
 ல-(நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்) செயக்கடவன — உள்ளுதல்-

(நாம் இதன்பொருளைச்)சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும்—உள்ளியு
 ணர்த்தல் - சிந்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனைச்சொல்லுதலும்—

உணாத்ததனைத் தெள்ளுதல் - (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் - அன்றே. ஏ-அ. ஐ. மொழி - ஆகுபெயர். -

ஒப்பது வடமொழி வேதமிருத்தலின்மிக்கமொழியென்றும், தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவனாயுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உணாத்ததனைத் தெள்ளுதலென்றும், கூறினார். - உள் ளுந்லெனவேகேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வாறொழுதலும், அடக்கின. - இது பயிற்செய்தொழுதுமாறு சொல்லியபடி. (10)

(ஆசிரியர்நல்லந்தவனார்.)

சாற்றிய பல்வகையுந் தப்பா வருமறையும்..... *
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாத் - தோற்றவே..... *

(மிக)

முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வஸொப்பா ..... *
ரொப்பா வலரினு மில்..... யடி.

இ-ள் சாற்றியபல்வகையும் - (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும் - தப்பா வருமறையும் - தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும் - போற்றி - காப்பாற்றிவைத்திருந்து - உணாத்த - (உலகத்தாரிக்குச்) சொல்லப்பட்ட - பொருளெல்லாம் - விடயங்களெல்லாம் - தோற்ற - (தண்ணிடத்தே) காட்டுமபடி -

முப்பான்மொழிந்த - திருக்குறளைச் சொல்லிய - - முதற்பாவஸொப்பார் - திருவள்ளுவரை யொப்பவர் - எப்பாவலரினும் - எவ்

வகைப்பட்டபாவலருள்ளும்—இல்-இல்லை. எ-து. தம்மா
 லே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவுறுமையால்-தப்பா-வென்று
 ம்-பொருளுணர்தற்கேயன்றி ஒதுதற்கும் எளிதன்றாதலின்
 அருவென்றுப், விசேடணஞ்செய்யப்பட்டது. — எப்பாவலரி-
 னுயில்-இதற்கு முன்னுரைக்கப்பட்டபடியென்கொள்க.—முத-
 த்பாவலர்-முதன்மையுடைய பாவலர். நால்வகைப்பாக்களி-
 ல் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலை-
 மைபெற்றுநின்றனவின்-அக்குறள் வெண்பாவால் தூல்செய்தவன்
 லமையுடையவென்றுமாம்.—புலனையிலேநாய்நாருக்கு ஒப்பி-
 ன்மைசொல்லியபடி. (மஅ)

(தேந்தையார்.)

தப்பா முதற்பாவாற் குமாண்ட பாடலினான்.... *
 முப்பாலி குற்பான் மொழிந்தவ-மொப்பாலும்..., *
 வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத் ..... *
 தெய்வத் திருவள் னாவர்:..... (மக)

இ-ள். எப்பாலும் வைவைத்தகூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்தி-
 லும் கூர்மைவைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடையபான்-
 மையரசன்—மனமகிழ—தப்பா - (சொல்லப்பட்டபொருள்)
 வழுதாமல்—முதற்பாவால்-முதன்மையுடைய பாவாகியகுறள்
 வெண்பாக்களாலே—தாமாண்டபாடலினான்-தாம்மாட்சிபெந்-
 தபாடற்றொழிலினாலே—முப்பாலின்-மூன்றுபாக்களிலே—
 நார்பால்-(அறமுதலிய) நான்கு பகுதிப்பொருள்களையும்—
 மொழிந்தவர் - திருவாய்மலர்ந்தவர் — தெய்வத்திருவள்ளுவர்.
 எ-து. தீது கூர்-சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்றடங்குவதன்றி மூன்ற-
 றனுண்கபங்காமையின்-வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. தூல்
 செய்தசிறப்பும் அதனால் அச்சுனமகிழ்வித்தமையும் சொல்-
 லியபடி. (மக)

(சிறுமேதாவியார்.)

விடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற..... *
 நாய முப்பத்து மூன்றென்று கூடுபொரு... *
 ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைத்தின்பம்... *
 வள்ளுவர் சொன்ன வகை..... (உய)

௨-ள். வள்ளுவர் சொன்னவகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் அதிகாரவகை — பாயிர நான்கு — அறமுப்பத்துமூன்று — ஊழொன்று — பொருளுழுபது — இன்பாயிரபதிற்றைத்து. ௭-று. ¹⁰ அறத்துப்பாலுடங்காது அதனைவிட்டு நூற்கெல்லாம்பொதுவாய் திற்றலிப் வீடொன்று பாயிரமென்றும், இம்மமமமமம வீடுமூன்றும் பயத்தற்சிறப்பிறமுப் மூன்றனுண முதனிற்றலின் - விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்படநாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவையேயாகலின் - நாயமுப்பத்துமூன்றென்று உ, முன்னின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும் கைகூடுதற்கு ¹⁰ அணையாநிற்றலின் - கூடுபொருளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின் - என்னிலெழுபதென்றும், கூறியார், எள்ளல் - இகழ்தல். — பாயிர நான்கு - பாயிரமானது நான்கதிகாரங்களையுடைத்து எனப்பிறவும்விரித்துரைத்துக்கொள்க. — சிலபழையநூல்களிலே சிலவற்றை - மாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால் அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும்வரினும் வருமென்று சூசிக்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்ஙனத் தொகைசெய்தார். பின் இங்ஙாறு தொகைசெய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்

மும் இதுவே கருத்தாகக்கொள்க.—மூப்பார்களுக்கும் அதிகா
ரத்தொருகை சொல்லியபடி. (உய்)

(நல்கூர்வேள்வியார்)

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தான்.... * .

உத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப-விப்பக்க .... * .

மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப் ... * .

போதார் புனற்குடற் கச்சு..... * . உக.

இ-ள். உப்பக்கநோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்
றோனாகிய—உபகேசிதோண்மணந்தான் - உமாதேவியினது
நோக்கி மணத்தகடவுளை—உத்தரமாமதுரைக்கு—உடமதுரைக்

(10)

(1) —அச்சென்ப-ஆதார்மென்று சொல்லுவார் —இப்பக்கம்—
மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கியெனப்பயிசின்ற—மறுவில்புல
மா (1) ற்ற பற்றபுலமையாகிய தேனைச்சொரியின்ற — செந்நாப்
போதார் - செவ்வியநாவாகிய மலையுடையவர் —புனற்குடற்
கு—நீர்வளத்தையுடைய தென்மதுரைக்கு—அச்சு - ஆதாரமா
வர். எ.று. * . உப்பக்கம் - இடைக்காடர் அரசன் தன்பாட
லை அயமதித்தமைபற்றி - பிணங்கிச்சென்றபக்கம்.—உப்பக்
கநோக்கி பென்றது வினையால்ணையும்பெயர்.—கேசி. திருமால்
இது அக்கடவுள் சகசிரநாமத்திற்கண்டது.—கேசிக்குப்பின்
னெயிறந்தவன் உபகேசியென்றாயது. உபேந்திரனென்பது
போல்.—மாதா அனுபங்கி - மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நட
க்கின்ற ஒருங்கினனெனப்பயிதலின் அவன் பின்னமேலேபோ
ல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயி
ற்று.—நாப்போதென்றதற்கேற்க-புலமையிலே தேன் ஆரோ
பிக்கப்பட்டது.—அச்சுப்போற்றுகுதலால்—அச்சென்றார்.—

நாயனாராலே திகட்குடையுடைச் சீர்சால்வழுதியுஞ் சங்கப்பு
லவருத்தலைத்தினிதோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச்
சொல்லியபடி. (உக)

(தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.)

அறநான் கறிபொரு ளேடுமான் று காமத். .... *
திறமுன் மெண்ப்பகுதி செய்து-பெறலரிய ..... *
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரோ நன்குணர்வார் ..... *
போலு மொழிந்த பொருள்.. . .... உஉ.

இ-ள். அறத்திறநான்கு-(பாயிரம்புலம் லறம் துறவறம் உறம்
என) அறப்பலினுட்பிரிவுகளுண்டு—அறிபொருட்டிறமேழ்-
(அரசு அமைச்சு அண்கூழ்படை நப்பு ஒழிபு என) அறியப்
பட்ட பொருட்பலினுட்பிரிவுகளேழு. — காமத்திறமுன் று-
(ஆண்பால் பெண்பால் அவ்விருபால் எனச்) காமத்துப்பாலி
னுட்பிரிவுகண் முன்று—எண்ப்பகுதிசெய்து—பெறலரியநா
லும்-பெறாதற்கரிய (அறம்பொருளின் பம்வீசி எனப்படுகிற)
நான்குபொருள்களையும்—மொழிந்த-சொல்லிய—பெருநாவ
லரோ—ஒழிந்தபொருள்-(அவற்றை அடங்காமல்) ஒழிந்தபொ
ருள் உக காயின் அதனை—நன்குணர்வார்போலும் - நன்றாக
அறியவல்லவார்போலும். — து. தீது திறமென்றது - அறமுதலிய
வற்றையெறிவதற்கு—நான்கு-நான்குபிரிவுகளைத்தெ

(உக)

னவிரித்துணர்த்துகொள்க. நாவலரையென்றமபால் பிறரா
ல் அறியப்படுவதன்மென்றதாயிற்று. — முப்பாலியற்றுகை
யும், இவற்றினடங்காதது ஒன்றில்லையென்பதும், சொல்லியபடி.

(வெள்ளிவிதியார்.)

செய்யா மொழிக்குத் திருவள் ஞவர் மொழிந்த . . . *
 பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா...*
 வதற்குரியா சந்தணோ யாராயி னேனை.... . . . . *
 யிதற்குரியா சல்லாதா ரில் .... உரு.

இ-ன். செய்யாமொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும்—திருவள் ஞவர் மொழிந்த - திருவள் ஞவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட—பொய்யாமொழிக்கும். (தன்வழியினொழுதுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே) பொட்டாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும்— பொருளொன்றே.— ஆராயின்—செய்யாததற்குரியார் - செய்யப்படாத அவ்வேதமோ துதற்குரியவர்—அந்தணோ.—ஏனையிதற்குரியால்லாதார்—பொய்யாத இதற்குறளோ துதற்குரிய உரலலாதவர்—இல்-(உலகத்தி) லில்லை. எ-று. ஐயு பூர்வவேதத்தை நித்தியபென்பார்மதம்பற்றி-செய்யாமொழிபென்றார்.—அதுவடமொழியும் இதுதென்மொழியுமாயின் றுசிலவேறுபாடுடையனபோ, ரோனறினும் நண்ணுணர்வானோக்குவார்க்குக் கருத்துவேறுபடாமையின் - பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகாரம்கொடுத்துக்கூறினார். — செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொகைகள். — இதற்குரியரல்லாதா ரில்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாதலிசு.—அதற்கும்இதற்கும் பொருள்வேறே வென்றும் இஃனையோதற்குகாரிகளாவார்பாவரோவென்றும் நிகழ்வின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உரு)

(மாங்குடிமருதனார்.)

ஓதற் கெளிதா புணர்தம் கரிதாகி..... *
 வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் தீதற்றோ ... *
 ஞன்னுதோ றுன்னுதோ றுள்ள முருக்குமே ..... *
 வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு..... ௨௪.

இ-ள். வள்ளுவர்வாய்மொழி-திருவள்ளுவரது வாயினின்ற
 ந்தோன்றிய திருக்குறளினது—மாண்புமாட்சியைச்சொல்லி

(௨௪)

ள்—(அது)—ஓதற்கெளிதாய்-ஓதப்படுதற்கெளிய சொற்களை
 யுடையதாகியும்—உணர்தற்கரிதாகி - அறியப்படுதற்கரியபொ
 ருள்களையுடையதாகியும்—வேதப்பொருளாய்- வேதமெனப்ப
 பெற்றபொருளாகியும்—மிகவிளங்கி-(அவ்வேதத்தின்) மிகவி

ளங்கி—தீதற்றோர் - குற்றமற்றோர்கள் — உன்னுதோருள்ளு
 தோறு-நினைக்குந்தோறுநினைக்குந்தோறும்—உள்ளம்-(அவர்
 தருடைய)மனத்தை—உருக்கும்-கலாக்கும். எ-று. ஓதற்
 கெளிதாயெனவே-நவின்னோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணர்த்த
 ல்களும், உணர்தற்கரிதாகியெனவே-ஆழமுடைமையும், வேத
 ப்பொருளாயெனவே-விழுமியதுபயத்தலும், பிறவுமாகிய அழ்
 குகளி னமைதி சொல்லப்பட்டதாயிற்று.—தீதற்றோர்- பொரு
 ளாராய்ச்சிக்கேற்ற நுண்ணறிவுடையோர்,—உன்னுதோ றுன்
 னுதோ றுள்ளமுருக்குமெனவே - முன் காணப்பட்டதிலும்
 புன்காணப்படும் பொருள்கிறந்தும் விரிந்துத் தோன்றுதலு
 டைமை பெறப்பட்டது.—இதனது அற்புதமானகுணமுடை
 மைச் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (௨௪)

(எதிச்சூர்மலாடனர்.)

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்முன்றே.....*
தூய துறவறமொன் தூழாக-வாய .....*
வறத்துப்பா னுல்வகையா வாய்த் துணைத்தார் நூலின்..*
நிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.....(உரு)

இ-ள்.வள்ளுவனார்—ஆய்ந்து-அவ்வேதத்தின்கருத்துகளை
யாராய்ந்து—நூலின் நிறத்துப்பால்- (தம்மாலேசெய்யப்பட்ட
நூலின் துறத்திற்குத்தக்கநன்மையுடைமையால்—தேர்ந்து-
(இவைபேடரியவைபென்று)தெரிந்து—பாயிரம்— நான்கு—
இல்லறம்—இருபான் - இருபது— துறவறம்—பன்முன்று-
பதினாறு—ஊழ்—ஒன்று—ஆகவாய-ஆக்கூடியாகிய—
நால்வகையா-(பாயிரமுதலிய)நால்வகையுடைத்தாக— அறத்
துப்பால்—உணைத்தார் - கூறினார். ஏ-று. நான்குமுதலிய
தொகைகளோடு அதிகாரமுடைத்தென்பதுகூட்டிக. — முப்பா
ற்பொருள்களினு முத்திக்குக்காரணமாதற் சிறப்புடையையி
ன் - தூயதுறவறமென்றார்.—துப்பு-நன்மை. அது எல்லாவரு
ணச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பாலியலதிகா
ரத்தொகைகொல்லியா no. (உரு)

(உரு)

(போக்கியார்.)

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீனாந் .....*
அருவ லரணிரண்டொன் றெண்கூ-ழிருவிய.....*
நின்படை நடப்புப் பதினேழ் குழபதின்மூன்.....*
மெண்பொரு ளேழா மிவை.....உசு.

இ-ள். அரசியல்—ஐயைந்து - இருபத்தைந்து—அமைச்சி
யல்—நனைத்து-பத்து—அரணிரண்டு—கூழொன்று -- படை
யிருவியல் — நடப்புப்பதினேழ் — குடிபதின்மூன்று—எண்
பொருள் எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு—இவையெழாம்-

இவ்வியல்களேழாம். எ -று. இத்தொகைகளோடும் முன்
சொல்லப்பட்டபடியேகூட்டிக. அரணுக்கு உருத்திப்பம்சிறத்

தலின் - உருவலரணென்றும், பொருளுடையார்ச்சிக ஒளி-அமை
வதாதலின் - ஒன்பொருளென்றும், படைக்குக்கடும்போரிற்
பின்கொடாத திண்மையுரித்தாதலின் - திண்படையென்றும்,
கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சுமுதலியவைந்தனையும் அங்க
வியலென ஒரிலாக்கியும் வழங்குப.—பொருட்பாலியலதிகா
ரத்தொகைசொல்லியபடி. (உக)

(மோசிகீரனார்.)

ஆண்பாலே மாநிரண்டு பெண்பாலறித்தல்பு.....*
பூண்பா லிருபாலோ ராராக-மாண்பாய.....*
காமத்தின் பக்கமொரு முன்றாகக் கட்டுரைத்தார்.....*

நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு..... .. உஎ.

இ-ள். ஆண்பால்—ஏழ்—பெண்பால்—ஆநிரண்டு—அநித்
தன்புபூண்பால்-(ஒருவனாயொருவர்) அநித்து அன்பைப்பூணு
தற்பகுதியுடைய—இருபால் : அவ்விருபால்—ஒராராக—மா
ண்பாயகாமத்தின்பக்கம்—மாட்சியான காமத்துப்பாலினியல்க
ள்—ஒருமுன்றாக—நாமம் - பெயர் பெற்ற—திருவள்ளுவர்—
கட்டுரைத்தார் - சொல்லினார். எ -று. இவற்றையெய் பொருளி
லக்கணத்துக்கமைய களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்

பட்டன.—இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப்பட்டதுகொள்க.
காமத்துப்பாலிய லதிகாரத்தொகைசொல்லியபடி. (உ௭)

(காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.)

ஐயாறு நூறு மதிகார முன்றுமா.....*

மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்-பொய்யாது. ....*

தந்தா லுலகிற்குத் தான்வள் ளுவராதி....*

யந்தா மணாமே லயன்.....உஅ.

(மக)

இ-ள். அதிகாரம்—நூறுமையாறுமுன்றுமா — மெய்யாய்
வேதப்பொருள்—பொய்யாதுவிளங்க — அந்தாமணாமேலய
ன்-அழகிய தாமணாமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற தான்முகக்கட
வுள்—தான்வள்ளுவராதி—உலகிற்குத்தந்தான். எ-று. இஃது உல
கு-இங்கேடக்களைபுணர்த்திதின்றது.—மெய்யாயவேதப்பொ
ருள் பொய்யாதுவிளங்கவெனவே - இதற்குமுன் மெய்யாய
பொருள் பொய்யாய்மறைத்தும், பொய்யாயபொருள் மெய்
யாய்விளங்கியும், கிடத்தமைசொல்லப்பட்டதாயிற்று. — அதி
காரத்தொகையோடு நூற்பொருளியல்புசொல்லியபடி. (உ௮)

(மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.)

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா.....*

வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லாற்.....*

பாந்தபா வாலென் பயன்வள் ளுவனார்.....*

சூந்தபா லையத் துணை ... உக.

இ-ள். எல்லாப்பொருளும்—(பலவகை நூல்களாலுஞ்சொல்ல
ப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும்—இதன்பாலுள்—இந்நூலகத்தட
ந்தியிருக்கின்றன. —இதன்பாலில்லாதவெப்பொருளும் - இந்
னிடத்தில்லாத யாதொருபொருளும்—இல்லை—(எந்நூலகத்
தும்) இல்லை.—(ஆதலால்)—சொல்லாற்பரந்தபாவால் - சொல்ல
ளவினாலே விரிந்த நூல்களால்—பயனென்—வள்ளுவனார்சுரந்
தபா - நிருவஞ்ஞவராலே தரப்பட்ட இந்நூலொன்றே—வைய
த்துணை - மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும். எ-று.
எல்லாப்பொருள்களுமாவன - முதல்வழிசார்பென மூவகைப்ப
ட்ட அறநூல் பொருணூல் இன்பநூல் வீட்டிநூல்—என்பவற்றி
ல் செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருளெனஇம்
மூவகையாற்கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் கருத்து
ப்பொருள்களுமாம். தொழிலும், புண்பும் ஒரோவழிப்பொ
ருளெனற் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமா
ற்றிக. —பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு - இதன்பாலில்லாத
வெப்பொருளில்லைபென்றார்.—சொல்லாற்பரந்தவெனவே -
அவைபொருளாற்பரப்பின்மைபெறப்பட்டது. பார்த்தல் - பதி
னாயிரம் நூறுபிரமுதலிய கிரந்தவளவையால்விரிதல்—சொல்
லாற்பரந்தநூல்களை ஆபவேர்மலையகழ்ந்துஎலிபிடித்தல்போ
ல் மிகவருந்திச்சிறுபயன்கொள்ளுதலால் என்பபயனென்றார்.—
ஆல் - அனல். —பா - வையம் - ஆகுபெயர்கள். —சின்னாட்ப்பி

ணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண்முற்றும் உள்ளங்
கைநெல்விக்கனிபோல் கண்டுதெனியுமாறு உணர்ந்தித் தமிமா
ற்றந்தீர்த்தனின் - வையத் துணையென்றார்.—முற்றொருங்குண
ரவிழைவாரிக்கு இஃது இன்றியமையாச்சிறப்பிற்றென்றபடி,
(பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.)

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச் ... .. *
செப்பிய வள்ளுவர்தான் செப்பவரு முப்பாற்குப் ... *
பாரதஞ்சீ சரம கதைமனுப் பண்டைமறை..... *
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்..... .. நய.

இ-ள். பாரதஞ்சீராமகதைமனுப்பண்டைமறைநேர்வன-பா
ரதம்பழையசீராமகதையையும், மனுல்மிருதி பழையவேதந்
தையும், ஒப்பனவாகும்.—எப்பொருளும் - எவ்வகைப்பட்ட
பொருள்களையும்—யாரும் - எவ்வகையோரும்—இயல்பின் -
(அவற்றின்) மன்மையோடு—அறிவுற அறிய—செப்பிய—(அவ
ர்க்குச்) சொல்லும்படிக்கு—வள்ளுவர்செப்பவரு - திருவள்ளு
வர்சொல்லால்வந்த—முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு—நிகர்-
உபமானமாகத்தக்கது—இல்லை ஒன்றில்லை. எ-று. ~~ஐ~~ மற்று-
அதை. அறிதற்கரியவேதாந்தப்பொருளுமென்றற்கு-எப்பொ
ருளுமென்றும், உயர்குலத்தானோயன்றி ஏனையோருமென்றற்
கு-யாருமென்றும், ஐயந்திரிபின்றியறியவென்றற்கு - இயல்
பினறிவுறவென்றும், இதுவே சுருதிகுருவிண்ணிமாமென்றற்
கு-செப்பியவென்றும், கூறினார்.—பண்டையென்பது சீராம
கதைக்குவகையாக. சதாரூபமாயிருந்துபாரதராமாயணமென
வும், விதிரூபமாயிருந்துசுருதில்மிருதியெனவும், கூட்டிச்சொ
ல்லப்பறதலால்-உபமான உபமேயங்களாதலாக. —எப்பொரு
ளும் யாருமியல்பினறிவுறச்செப்புதல்வேதத்திற்கின்மையால்-
முன் முப்பாலின் மிக்கமொழியென்ற அதனாற்பெறப்பட்ட
வேதத்தினொப்புமையை மறுத்தபடி.

(நய)

(உருத்திரசன்மகண்ணார்.)

மணற்கிளைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்.....*
 னுணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்-பிணக்கிலா...*
 வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க் ....*
 காய்தொறு முறு மறிவு.... .. நக.

இ-ள். மணற்கிளைக்க - மணலைத்தோண்டுத்தோறும் - நீருறு
 ம்-நீர்பெருகும். - மைந்தர்களைவாய்வைத்துண - புதல்வர்கள்வா
 ய்வைத்து உண்ணுந்தோறும் - தாய்முலை - தாயினதுமுலைக்க

(உக)

ண் - ஒண்பால்சுரக்கும் - நல்லபால்பெருகும். - (அவைபோ
 ல்) - பிணக்கிலாவாய்மொழி-பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாதவாய்
 மைச்சொல்லியுடைய - வள்ளுவர்முப்பால் - திருவள்ளுவரது
 திருக்குறளை - ஆய்தொறும்-ஆராயுந்தோறும் - மதிப்புலவோ

ர்க்கு-அறிவுடையபுலவர்க்கு-அறிவூறும்-அறிவுவளரும். எ-று.
 இஃதற்சிதமாகிய, சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை
 இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதா
 கவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்ல
 தைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர்பிணங்கும்படி சொல்லப்ப
 ட்ட தல்லாமையால் பிணக்கிலாவாய்மொழிபென்றார். - மதிப்
 புலவோர்க் கறிஞறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைக்கொண்டு பிற
 ர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதா
 யிற்று. - இதனைச்சிலகாற்பயிறலினமையாது பலகாலும்பயிற்
 கிசெயல்வேண்டுமென்றபடி. (ருக)

(பெருஞ்சீத்தனார்.)

எதயில் வள்ளுவ ரிக்குறள்வெண் பாவினு.....*
 லோதிய லொண்பொரு ளெல்லா முறைத்ததனும்.....*
 ருத்தவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த.....*
 வேதமே மேதக் கன.....

இ-ள். தாதவிழ்தார்மாற-பொடியொயிவிநீதபூமாலைபய
 டைய பாண்டியராசனே—எதயில்வள்ளுவர் - குற்றமில்லாததி
 ருவள்ளுவர்—இன்குறள்வெண்பாவினால் - இனியகுறள்வெண்
 பாக்களாலே—ஒதிய - (நான்குவேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்ப

ப்ட—ஒண்பொருளெல்லாம் - ஒள்ளியபொருள்களை யெல்லாம்
 ---உரைத்ததனால்-சொல்லினமையால்—மேதக்கன- மேம்பா
 ட்பிக்குத்தக்கவை—தாமே - அக்குறள்வெண்பாக்களோ.—த
 மைப்பயந்தவேதமே- (முதலாலாய்தின்று) அவற்றைப்பயந்த
 வேதங்களோ. (நீ சொல்லுவாயாக.) எ.று. தாம் தம்மை
 எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும்பொருளைத் தந்தினி
 ன்றன.—எகாரம் இரண்டும்வினா—பிறதூலாசிரியர்க்கெல்லா
 ம் அவொதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டிருங் குற்றம்போல்வது
 இவர்க்கு இல்லையென்றற்கு—எதயில்வள்ளுவரொன்றும், தாங்கு
 றியவாய்தின்று கற்போர்க்கு வருத்தம் விளையாமைபற்றி இன்
 குறளென்றும், உணர்வுடையோராலேவிரும்பப்பட்டதற்குண
 முடைமைபற்றி—ஒண்பொருளென்றும், கூறினார்.—தூலாசிரி

(உஉ)

யர்க்கும், அல்லுக்கும், அன்னுதலியபொருளுக்கும், தகுதிதோ
 ன்றச்சொல்லப்பட்ட விசேடணகுணங்களாலேஇவ்வேதம் அவ்
 வேதத்தினுஞ் சிறப்புடைமைகுறிப்பித்தபடி. (உஉ)

(நரிவெருத்தலைபார்.)

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு ..... *
முன்பரியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்-மன்பதைகட்-
குள்ள வரிதென் நையவன் ஞவருலகங் ... .. *
கொள்ள மொழிந்தார் குறள். .... .. நக.

இ-ள், இன்பம்பொருளறம்வீடென்னுமிந்நான்கும்-இன்ப
முதலிய இந்நாற்பொருளியல்புகளையும் — மன்பதைகட்டு-
மக்கட்பாப்புக்கு—முன்பு-அக்காலத்தில்—அறியச்சொன்ன-
அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட — முதுமொழிநூல் - பழ
மொழிவேதமானது—உள்ளவரிதென்று. ஒதியுணரப்படுதற்க
ரிதென்று—வள்ளுவர்—அவை - அவற்றை—உலகங்கொள்ள -
உலகத்தார் எளிதினுணரும்படி — குறள்-திருக்குறளை—மொ
ழிந்தார்-சொல்லினார். எ-று. இஃது முன்பரியவெனவே உற்சர்ப்
பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்தற்கேற்ற ஆயுணர்ச்சி
யும் உணர்வுவலியும் இருந்தனவென்பதூஉம், அவசரப்பிணி
யாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம், பெறப்
பட்டன. இவ்விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும்பாட்டுமையி
ற்காண்க.—தேயவழக்கிற்படாததும்வருந்திக்கற்போர்க்குமா
த்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொழிகட்டு முற்பட்டிக்கட
வுண்மொழியாய் நின்றவின் முதுமொழியென்றார். — அறமுத
லியநான்கும் பிரிவுபட்டுத்தோன்றாமையி யுடைத்தாதலின்
உள்ளவரிதாயிற்று. — பழையவேதமுளதாகவும் வேறிதுசொ
ல்லுதற்குக் காரணமுணர்த்தியபடி. (நக)

(மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார்.)

புலவர் திருவன் ஞவரன்றிப் பூமேற் ... .. *
சிலவர் புலவொனச் செப்ப.னிலவு... .. *

பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்.....*

கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்..... .. கச.

இ.ள். பூமேல்-பூவுலகின்கண்ணே—புலவர் திருவள்ளுவரன்
தி-புலவரொனத்திருவள்ளுவரையன்றி—சிலவர் புலவரொனச்செ

ப்பல்-வேறுசிலனாயும் புலவரொன்றுசொல்லுதல்—மாலை -மா
லைபென்பது—நிலவுபிறங்கொளிமாலைக்கும்பெயர்-நிலவால்வி
ளங்குகின்ற அந்திக்கும்பெயராக—மற்றும்— கறங்கிருண்மாலை
க்கும்பெயர்-சூழ்கின்றவிருளைபுடைய அந்திக்கும்பெயராக—
(செப்பல்)-சொல்லுதல்போலும். எ-று. ஐச் செப்பவென்றது
பின்னுங்கூட்டப்பட்டது.—புலமையாவது-பலவேறுவகைப்
பட்ட நூலுணர்ச்சிகளைபெல்லாம் ஒருங்கேகொண்டபோதிவு
டைமையாம்.—உயர்வொப்பற்ற இவரதுபுலமையைக்குறித்து
நோக்குங்கால் ஏனையோர்புலமை புலமையன்றாய்முடிதலின்
இவ்வாறுகூறினார். — புலவரொன்பது நாயனர்க்கேகாரணப்
பெயராமென்றபடி.

(கச)

(மதுகையதுவைவாணிகர்இளவேட்டனார்.)

இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு ..... *

மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ-வன்பொழியா.....*

துள்ளி யுணர வுணரத்தாரோ யோதுசீர்..... ..*

வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து .... கடு.

இ-ள். இன்பமுந் துன்பமுமென் னுயிவை- (பின்வரக்கடவ
னவாய்) சுகமுந் துக்கமுமென் னப்பட்டவிவற்றினுடைய—இர
ண்டும்-இருவகைக்காரணங்களையும்—உள்ளியுணர்-ஆராய்ந்தறி
யவும்--அன்னொழியாது-(தம்மே) லன்பு நீங்காமல்—மனம
கிழ-உள்ளங்கனிகூரவும்—மன்பதைக்கெல்லாம்-மக்கட்பரப்பு
க்கெல்லாம்—ஒதுசீர்வள்ளுவர் - புகழப்பறிஞ்சீனாயுடையதிரு
வள்ளுவர்—வாயுறைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக—உரைத்
தார் - (திருக்குறள்சீ) சொல்லினார். எ-று. இன்பத்தின்கா
ரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விலக்குக்குற
ளாலும், சொல்லப்பட்டன.—முன்பறிதற்குப்பயன் - அவற்
றைச்செய்தலும் தவிர்தலுமாம்.—வேண்டிவனவெல்லாந்தொ

குத்துணர்த்தலின் மனமகிழ்தல்சொல்லப்பட்டது.—அவ்வே
தம்போலாது பஸர்க்கும் உபயோகியாகச்சொல்லின் மன்ப

தைக்கெல்லாமென்றார்.—வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு - வாயுறை
வாழ்த்தே வயங்கநாடிண் வேம்புங்கடுவும்போல வெஞ்சொற்
றுக்குதலின் விழிநனிப்பக்குமென்றோம் படைக்கிளவியின்
வாயுறுத்தற்றே-என்னுந் தொங்காப்பியச்சூத்திரத்தாலறிக.—
எதிர்காலவினையுணர்ச்சிபயத்தல்சொல்லியபடி. (நடு)

(சவிசாகரப்பெருந்தேவனார்:)

பூவிற்குத் தாமடையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத.... *
மாவிற் கருமுனிபா யானைக் கமரரும்ப..... *
மேயிற் றிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே. .... *
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா ..... * .....

இ-ள். அறத்திறம்-அறத்தின்கூறுபாடு—முப்பத்தெட்டா
 ல்-கூடி-அதிகாரங்களாலும்—பொருட்டிறம் - பொருட்கூறு
 பாடு—எழுபதால்-எய்-அதிகாரங்களாலும்—இன்பத்திறம்-
 காமத்தின்கூறுபாடு—இருபத்தைந்தால்-உரு-அதிகாரங்களா
 லும்—தெளிய—முறைமைபால்- (காரணகாரிய) பொழுங்கா
 ல்—வேதவிழுப்பொருளை - வேதத்தினுயர்வாகியபொருளை—
 வெள்ளமுறளால்-குறள்வெண்பாக்களால்—வள்ளுவனார்—ஓத-
 ஓதல்—உலகு-உலகமானது—வழுக்கற்றது - வழுவுதலினி
 ன்றும் நீங்கிற்று. எ-று. ~~ஐ~~ திறமும் ஆலும் - முன்னுட்கூட்ட
 ப்பட்டன.—உயர்வாகியபொருள் - கருமகாண்டம்பிரமகாண்
 டப்பிரண்டினுள்ளும் சிறந்தபொருள்.—வழுக்குதல்- விதியை
 விலக்கென்றும் விலக்கை விதிபென்றும்சோடல்—உலகு-மக்

(உரு)

கனையுணாததிறனது.—துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகால
 த்தாம் கூறினார்.—முன்னதின்வேறுபட்டமுப்பால்கவினதிகா
 ரத்தொகைகளோடு உலகிற்குவிளையும் தன்மைசொல்லியபடி.

(கோவூர்க்கிழார்.)

அறமுத னன்கு மகலிடத்தோ ரொல்லாத் .....
 திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்-குறள்வெண்பாப் ....
 பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே ....
 முன்ன முதுவோர் மொழி,.....

இ-ள். அறமுதனானும்—அகவிடத்தோரொல்லாம்—மண்ணு
 லுத்திலுள்ளோரொல்லாம்— திறமுறத்தேர்ந்து - வகைப்பட
 அறிந்து—தெனிய - கலக்கத்தீர— குறள்வெண்பாப்பன்னிய-
 குறள்வெண்பாக்களாசே சொல்லப்பட்ட—வள்ளுவனார் - நாய்
 னாத—பான்முறை-முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்
 ணே—முன்னமுதுவார்மொழி-முற்காலத்துள்ள பெரியோ
 ரது நூல்களுக்கு — நேரொவ்வாது - நேர்தல்பொருந்தாது.
 எ -று. மொழி-ஆகுபெயர்.—பெரியோராவார் - வடமொ
 ழியிலும்-தென்மொழியிலும் - பிறமொழிகளிலும்- நூல்செ
 ட்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும்.—அந்நூல்களாவன-மண
 முதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூல்முதலியன.—இதன்
 புத்தகத்தில் முன்னூல்களிலொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் த
 குவதன்றென்று சொல்லியபடி. (நாஅ)

(உறையூர்முதுகற்றனார்.)

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்.....*
 பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார்-நாவிற் ....*
 குயலில்லை சொற்களவை யோர்வில்லை மற்றஞ் ...*
 செயலில்லை பென்னுந் திரு. ....கக.

இ-ள். தேவிற்சிறந்ததிருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சி
 றந்த திருவள்ளுவரது—குறள்வெண்பாவிற்சிறந்திடு-குறள்வெ
 ண்பாக்களோடு கூடிச்சிறந்துதோன்றாநிற— முப்பால்-முப்
 பால்களையும்—பகரார்-ஓதாரது—நாவிற்கு-வாக்கிற்கு—உய்
 லில்லை - (இன்சொற்சொல்லி) வாழ்தலுண்டாது — சொற்
 களையோர்வில்லை-(மனத்திற்குச்) சொற்களின்சுவையை அறித
 லுண்டாது —மற்றும்-இவையன்றியும்—செயலில்லை-(நாய்)

தீதுக்கு) நல்லசெயலுண்டாகாது.—என்னுந்திரு-என்றநினை
தீதுத் திருமகள் அவரிடத்துச்சேரான். எ-று. ஐஃ சுவையோர்

தற்கும்-செயலுக்கும்-உரியமனமும், காயமும், வருவிக்கப்
பட்டன.—திருமகள்சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக
உபசரித்தார். ஓதார்க்குளவாகாமையுடையோர்க்கு இவை
புளவாதவின்-வாக்கிற்கு-கயிஞ்சொல்-பொய் கோள்-புறங்கு-
றல்களும், மனத்திற்கு-பிறனில்விழைதல் - பிறன்பொருள்வி
ழைதல் - பிறன்பொருட்குக்கேடெண்ணல் - பிறவுயிர்க்கிதுதி
யெண்ணல்களும், காயத்திற்கு-பிறன்மனையுணர்தல் - உயிர்க்
கொலைசெய்தல்-பழியுணுணல்-பிறன்பொருள்வெளவல்களும்,
ஆகிய குற்றங்களெல்லாம்நீங்குமென்பதும்பெறப்பட்டது.—
அறவிற்பங்கட்குக் காரணமாதற்சிறப்புடைய பொருட்டெய்து
ஐஃதோதவி னுளதாமென்றபடி (ருக்)

(இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.)

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குள் .....*
செம்மை நெறியிற் நெளிவுபெற-மும்மையின் .....*
வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார் .....*
பாடின ரின்குறள்வெண் பா.. . .....சய:

இ-ள். இம்மைமறுமையிரண்டும் - இசைபரங்கட்காவனவிர
ண்டையும்—எழுமைக்கும் - (வினைப்பயன்ஐரோடர்த்திருரிய)
எழ்பிறப்பிற்குமாக—செம்மைநெறியின் - செவ்வையானவழி
யால்—தெளிவுபெற - (யாவரும்) தெளிதல்பெறவும்—மும்
மையின் - (அறம்பொருளிற்பமென்னு). முப்பால்களுள்—
அவற்றின் - அம்முப்பாற்பொருள்களோடு—வீழி-வீழ்மாடி
ய—நான்கின்விதி - நார்பொருள்களது விதிகளும்—வழங்க-
வழங்கவும்—வள்ளுவனார்—இன்குறள்வெண்பா-இனியகுறள்
வெண்பாவை—பாடினார். எ-று. ஐஃ செவ்வையானவழி-விதியு

ம்பத்தியும் ஞானமும்-தோபாளிக்கு-மருந்தும் அனுபான
மும் பத்தியமும்போல்ஒன்றற்கொன்றுமுரணாகுமிற்கூட
வழி.—வீட்டுவிதிதறவறத்திற்காண்க.—இமமைமறுமை வீடு
முன்றும்பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சுய)

(செயிர்க்காவிரிபாரமகணர்சாத்தனார்)

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடைபார் ... ..*

பாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்-தேவர் ... ..*

திருவள்ளுவர் தாமுந் செப்பியவே செய்வார்.....*

பொருவி லொழுக்கம்பூண்டார் .....*

இ-ள், (மக்களுக்கு)-ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும்—ஆகா
தனவும் - ஆகாதவற்றையும்—அறிவுடைபார்பாவரும்—எடுத்
தியம்ப- (இனிஇதிலிருந்து)எடுத்திச்சொல்லுதற்கு—வல்லார்
வல்லவராவார்.—(ஆதலால்)—தேவர்திருவள்ளுவர்-தேவராகிய
திருவள்ளுவராலே—செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே
—பொருவிலொழுக்கம்பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை
மேற்கொண்டவர்.—செய்வார்,எ-று, இங்ஙனங்கூறவே அவ்
வேதத்திலிருந்துள்ளவாறெடுத்திச்சொல்லுதல் அறிவுடைபார்
க்கு முடியாமைபால் ஒழுக்கம்பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே
சொல்லப்பட்டபடி வருவாமற்செய்தல் கூடாமைகாட்டப்பட்ட
உது. — தாம்-உம்-அசைகள்.—ஆவன- இன்பத்தைத்தருவன-

ஆகாதன - துன்பத்தைத்தருவன—ஒப்பில்லாதவொழுக்கம் -
கொல்லாமைமுதலியன.—போதகாசிரியருக்கும், கேட்டொ
ழுக்குவோர்க்கும், வருதன்மைசொல்லியபடி.— (சக)

(செயலுரிக்கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.)

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ..... *

ரோதத் தமிழா லுணைசெய்தா-ராதலா ... .. *

துள்ளுந ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப..... *

வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டி ..... சஉ.

இ-ள், வேதப்பொருளை—உலகோரோத—விரகால்- உபாய
த்தால்—விரித்துத்தமிழாலுணைசெய்தார்.—ஆதலால்—உள்ளு
நருள்ளும் பொருளெல்லாம்- நினைப்பவர் நினைக்கும்பொருள்
களெல்லாம்—வள்ளுவர்வாய்மொழிமாட்டி- திருவள்ளுவர்திரு
வாயிற்றிற்றத்த திருக்குறளின்கண்ணே—உண்டென்ப-உண்டெ

ன்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர். எ-று. உபாயத்தால்
விரித்தல்-சொற்கருக்கத்தால் ஒதற்கெளிதென மனவெழுச்சி
யுண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவளவிற்கேற்கப் பொருளளவுவி
ரியவைத்தல். — நினைக்கப்படும்பொருள்களெல்லாம் இதன் க
ண்ணே இக்காரணத்தால் தோன்றுதின்மனவென்று கூறியபடி.

(வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.)

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்த் திதனினிது..... *

சிரிய தென்றெய்நறைச் செப்பரிதா-லாரியம்..... *

வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா..... *

ரோது குறட்பா யுடைத்து..... சஉ.

இ-ள், ஆரியமுஞ்செந்தமிழுமாராய்த் து- வடமொழியையு
தென்றொழியையுமாராய்த் து—இதனினிது சிரியதென்று

இதைக்காட்டிலும் இதுசிறப்புடைத்தென்று—ஒன்றைச்செய்
பரிது-ஒன்றைத்தெரிந்துசொல்லுதல்கூடாது.—ஆரியம்-வட
மொழி—வேதமுடைத்து.—தமிழ்—திருவள்ளுவனாரோதுகு
ற்ப்பாவுடைத்து. (ஆதலால்.)எ-று.ஆல்-அகை.—வடமொ
ழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள்போலாதுபாணினியாரு
ம் ஆகத்தியுஞ்முதலாகிய முனிவர்களாலேசெயப்பட்ட இல
க்கணநூல்களாலே சீர்திருத்தி நிற்கன்முதலிய குணங்களுடை
மையாலும், அதுபிராகிருதமுதலியவற்றுக்குப்போல் இதுஆந்
திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாப்நிற்கவாலும், ஒன்றற்கொன்று
குறைபாடுடைத்தன்றேனும் வேதமுடைமைபற்றி வடமொ
ழிக்குச்சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருத்
குறள் உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு-இதனினிதுசீரிய
தென்மொழிஒன்றைச்செய்ப்பரிதென்றார்.—இத்திருக்குறளாலேவட
மொழியோடுதென்மொழிக்குஒப்புமைநிறைவுசொல்லியபடி.

(களத்தூர்க்கிழார்.)

ஒருவரிருகுறளே முப்பாவி னெதுந்.....*

தரும முதலாண்டு சாஸ்திர-மருமறைக..... ௧௦௦ ௧௦௦
 னேத்துத் சமயநூலாறுதம் வள்ளுவனார்..... ௧௦௦ ௧௦௦
 புத்தி மொழிந்த பொருள்..... ௧௦௦ ௧௦௦

இ-ள். அருமறைகளைத் தரும் - (இருக்குமுதற்பாரதமீருகிய)
 அரியவேதங்களைத் தரும் - சமயநூலாறும் - (அவ்வேதத்தின்வழி
 ப்பட்ட) சமயநூல்களாறும் - நம்வள்ளுவனார் - நம்முடைபதி
 ருவள்ளுவரால் - புத்திமொழிந்தபொருள் (உலகத்தாரிக்குப்)
 புத்தியாகச் சொல்லப்பட்டதாவிலடங்கும். - (ஆதலால்) - ஒரு
 வர் - இருகுறளே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய)
 இருவகைக்குறள்களையுமே - முப்பாலின் - முப்பால்களில் -
 ஓதும். அதிபயனஞ்செய்து அறியப்படுகின்ற - தருமமுதலா
 ன்கும் - அறமுதலியநாற்பொருள்களும் - சாஸ்திர - (அவருக்கு
 ப்) போதும். ஏ - டு. ஒன்றுவனுக்கே ஐந்தும் ஒதுபுணர் முடி
 வுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபற்றி அரும
 றைகளைத் துமென்றார். - சமயநூலாறும் - ஒன்றேபொருளென்
 னும் பாட்டுமாயிற்காண்க. - நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங்
 கொளுத்தி நம்வழிப்படுத்தவந்த பரமாதாரியர் இவளோயென்
 னு முரிமைதோன்றற்கு - நம்வள்ளுவனாரென்றார். - மறைகளை
 த்துஞ் சமயநூலாறு நம்வள்ளுவனார் புத்திமொழிந்தபொரு

னெனலால் - அவைபலவற்றினும் வேறுவேறுவகைப்பட்டுச் செ
 ற்றுநின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொருநூற்கண்ணே அ
 டங்கி நிற்கின்றமைசொல்லப்பட்டதாயிற்று. - பொருள் - ஆகு
 பெயர். - ஒருவனொன்பொதுப்படக்கூறலால் - இதனையோ
 துதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொ
 ள்ளப்பட்டது. - இவ்வொருநூலோதி யுணர்ந்தோர் அரும
 றைகளைத் துஞ்சமயநூலாறும் ஒதுபுணர்ந்தோராவொன்றபடி.

(நச்சுமருள்.)

எழுத்தகைச சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு.....*
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண-மிழுக்கின்றி.....*
பென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின .....*
வின்றிவ ரின்றமுதல் வெண் பா.....சுரு

இ-ள். எழுத்தகைசசீரடி சொற்பொருள்யாப்புவழுக்கில்வன
பபணி வண்ணம்- எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்ப
ட்ட இவற்றுள்— இழுக்கின்றி-வழுவுதலில்லாமல்— என்
வாசெய்தன- எக்காலத்தில் எவரால் எவ்வெய்யப்பட்டன—
எல்லாம்- (அவை)பெல்லாம்— இன்றிவரின் குறள்வெண்பா-
இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலேசெய்யப்பட்ட இவ்வினிய
குறள்வெண்பாக்களில்— இயம்பின-சொல்லப்பட்டன எ-று.
இவ் வனப்பு - அம்மை-அழகு - தொன்மை-தோல்-விருந்து-
இயைபு-புலன் - இழைபு.— அணி-சொல்லணி-பொருளணி-
ஒலியணி.— வண்ணம்- குறிலகவற்றுங்கிசை வண்ணமுதலிய
ன.—ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலர் ஒவ்வொருகுணத்
தினாலே சிறந்துவிளங்க தூல்கெய்தனர் இவ்மோவெனின் எல்
லாக்குணங்களாலும் நிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தமையி
ன் இவ்வாறுகூறினார். — இதன்பாக்களின் சிறப்புச்சொல்லி
யபடி.

(சுரு)

(ஆக்காரக்கணிநச்சுமருள்.)

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாதித் தண்ணி.....*
னினைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந்-தொலைவிலா.....*
வானூர் மதியற் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்.. ..*
பானூ னையத்தின் பயன் .....சுள்.

இ-ள். (மதியமும் முப்பானூலும்) — கலை-பதினாறுகலை
களாலும், அறுபத்துநாலுகல்களாலும்,—நிரம்பி-நிறைந்து—
காண்டற்கு - நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு,—இனிதாதி

—கண்ணினிலு-முகக்கண்ணினிலுயில், முகக்கண்ணினிலுயில்,
 —நிரம்பு-நிரம்புகின்ற—நீர்மைத்தெனினும் தண்மைபுடைத்
 தாயினும், குணமுடைத்தாயினும், —வள்ளுவர்முப்பாணால்-
 திருவள்ளுவர் துமுப்பாணாலினது—நயத்து -நயத்தால்விளை
 வதாகிய—இன்பயன்-இனியபயனானது—தொலைவிலாவாண
 ரீமதியந்தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தன்கண்ணே திரிகின்ற
 மதியினிடத்து—உண்டோ. ஏ-று. ஐ. மதியந்தனக்கென்றது
 வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம்-எதிர்மறை.—ஆதாரமாகக்கொ
 ள்ளதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாதவானேஆதாரமாகக்கொடவினிழி
 வுதோன்ற -தொலைவிலாவாணர்மதியமென்றார்.—நயம்-மறு
 ப்படாமைமழுங்காமை குறைவுறுமைமுதலியன. — பயன் -
 இம்மைமறுமைவிட்டின்பங்கள். — ஒப்புமைசொல்லுதற்கு
 நூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால் ஏனப்பொருட்பலவற்றினு
 ள் சிறந்தபதியையாயினும்சொல்லுதுமெனப்புகின் அதுவும்
 இதனால் தருவதன்மென்றபடி. (சுள்)

(நப்பாலத்தனார்.)

அறத்தகளி யானேற பொருடிறி யின்பு..... *
 சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தணி-குறும்பாவா .... *
 வள்ளுவன ரோற்றினார் வையத்து வாழ்வாரீச..... *
 னுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.....சுள்.

இ-ள். அறம்—தகனி-அகலும்—பொருள்—திரி-திரியும்—
 இன்பு—தெய்-தெய்யும்—செஞ்சொல்—தீ-தெருப்பும்—கு
 றம்பா-குறப்பா—தண்டு-தண்ணிம்—ஆ-ஆக — வள்ளுவனார்
 —வையத்தவாழ்வார்கள் - பூமியின்கண்ணேவாழ்வோரதுஉள்
 ளிருள்-அகத்திருளை—நீக்கும்-ஒழிப்பதாகிய— விளக்கு—ஏற்
 றினார்-எ-அ. இஃது ஆறல்-மேம்படுதல்.— அகத்திருள் - அஞ்ஞா
 னம்.—திச்சுடர்-தகனிமுதலியவற்றோடுகூடிப்பறத்திருளைப
 படியோ அப்படிநாயனார் அகிருவாயிற் பிறந்தசெஞ்சொல்அற
 முதலியவற்றோடுகூடி அகத்திருளைக்கெடுத்தலின் இங்ஙனம்உரு
 வுகஞ்செயலாயிற்று—மனையகத்தேற்றப்படுகிறவிளக்குஅம்ம
 னையகத்துள்ளார்க்குமாத்திரமே உபயோகியாய் நின்றலாலும்,
 அகத்திருளைக்கெடுக்கவல்ல தன்மைபாலும், இஃது உலகத்து
 வாழ்வோர்பலர்க்கும் உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருள்
 செறித்தலாலும், அதனின் இது பலகோடிமடங்குமிக்குச்சிறந்
 து நிற்கின்றமையுணர்ந்தியப்படி.

(கக)

(குலபதிநாயனார்.)

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள ... ..*
 தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்-வள்ளுவனார்.....*
 வெவ்வேக் குறப்பாவும் வெங்கறிரு மொக்குமெனச்.....*
 கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு .....சுஅ.

இ-ள். உள்ளக்கமலமலர்த்தி-நெஞ்சமாகிய தாமரைமலர
 மலர்த்தி—உளத்துள்ள- (மகனது) அகத்திலுள்ள—தள்ளற்

கரியவிறுள் - (பிறிதொன்றினாலே) நீக்கப்படாத அந்நா னவிறு
ளை — தள்ளுதலால் - நீக்குதலால் — வள்ளுவனார் வெள்ளைக்குறட்
பாலும் - திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாலும் — வெங்கடநீரும் -
(புறத்துத்தாமரைமலர்மலர் த்திப் புறத்திறுளை நீக்குகின்ற)
சூரியனும் — குணத்தைக்கொண்டி - அச்செய்கையைக் கொண்டி
— ஒக்குமெனக்கொள்ளத்தரும். ௪-து. செய்யலும் தொழி
ற்பண்பெனப்பயிதலின் - குணமெனப்பட்டது. அதுமலர்த்த
லும், தள்ளுதலும், ஆம். — குணத்தைக்கொண்டெனவே செய
ப்பயிபொருள்கொண்டி ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்ற
தாயிற்று. — உலகுக்கெல்லாம்பேரொளியாகிய சூரியனும் இத்
ற்கு ஒருபுடைமொப்பாமென்றபடி. (சஅ)

(தேனீக்குடிக்கீரனார்-)

பொய்ப்பால்பொய்யேயாய்ப்போயினபொய்யல்லாத*
மெய்ப்பால் மெய்யாய் விளங்கினவே - முப்பாலின்....*
மெய்வத் திருவள் னுவர்செப் பியகுறளால்.....*
வைபத்து வாழ்வார் மனத்து .....சக.

இ - ள். தெய்வத்திருவள்ளுவர் — முப்பாலின் — மூன்றுபா
ல்களுடையதாக — செப்பியகுறளால். சொல்லப்பட்டகுறணு
ல்க் கேட்டறிதலால் — வைபத்துவாழ்வார்மனத்து — பொய்
ப்பால் - பொய்யின்பகுதியிற்பட்டவைபெல்லாம் — பொய்யே
யாய்ப்போயின. — பொய்யல்லாத — மெய்ப்பால் - மெய்யின்ப
குதியிற்பட்டவைபெல்லாம் — மெய்யேயாய்விளங்கின. ௪-து.
குறளால் - பொய்ப்பால் பொய்யேயாய்ப்போயின மெய்ப்
பால் மெய்யேயாய்விளங்கின எனவே - இதற்குமுன்னெல்லாம்
உண்மை துணியப்பட்டாமையின் - பொய்ப்பால் மெய்ப்பால்
போன்மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால் பொய்ப்பாலபோ
ன்ற கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தனவென்றதாயிற்று, பொ

ய்யேயாய்ப்போதல் - வாய்மைபெனப்படுவதென்றற் றொடக்
கத்துத் திருக்குறள்களாலும், மெய்யாய்விளங்கல் பொய்மை
யும் வாய்மையிடத்தவென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களா
லும் அறிக. இதன் மெய்புணர்வுபயத்தற்சிறப்புச்சொல்லியபடி.

(கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.)

அறனறிந்தே ழான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்.....*

நிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே. மறனெறிந்த.....*

வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்.....*

கேளா தனவெல்லாம் கேட்டு..... நய.

இ-ள். மறனெறிந்தவாளார்நெடுமாற - பகைவனாயெறிந்த
வாட்படைதங்கியவிரோதற்கும்பாண்டியனே—வள்ளுவனார்தம்
வாயால்—கேளாதனவெல்லாம். (இதற்குமுன்) கேட்கப்பட்டி
லாதவையெல்லாம்—கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு—அறன்றி
றமறிந்தேம்.—பொருட்டி.றமறிந்தேம்.—இன்பின் நிறனறிந்
தேம்.—வீட்டுத்திறன்றெளிந்தேம். எ-று. * திறன்-சூறுபா
டு. அது அறமுதலியவற்றோடுங்கூட்டப்பட்டது.—மறன்-ஆகு
பெயர்.—கேளாதன-பிறநூலாகியாய்க்கெல்லாம் அறிந்துசொ
ல்லுதற்கெட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கள்.—இம்
மைமறமவியிடுகளைக் குறித்துணர்நற்குரிய உறுதிப்பொருளு
ன்கு முணர்நலின் - இனியாதொன்றிலுங் குறைவில்லையென்
றபடி. (நய)

(கவுணியனார்.)

சிந்தைச் சினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய..... *
 வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து-முந்திய..... *
 நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்..... *
 பண்ணிய வின்குறள்வெண் புா..... * இச.

இ-ள். முந்தியநன்னெறிநாமறிய - முற்பட்டதாகிய நல்வழியைநாமறிய—நாப்புலமைவள்ளுவனார் - நாவால்விளங்குகின்றபுலமைபையுடைய திருவள்ளுவனாரால்—பண்ணிய - சொல்லப்பட்ட—இன்குறள்வெண்பா-இனியகுறள்வெண்பாக்கள்—சிந்தைச்சினிய - (நினைத்தால்) மனத்திற் கின்பஞ்செய்வன.—செவிக்கினிய - (கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ்செய்வன.—வாய்க்கினிய - (ஒதினால்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன.—வந்தவிருவினைக்கு-தொடர்ந்துவருகின்ற இருவினைகளாகிய தோய்களுக்கு—

(கக)

மாமருந்து-பெரியமருந்துகளாவன. எ-று. இன்குறட்பாவை மருந்திதன்றமைக்கு ஏற்கவினையைநோபென்னுமையால் - ஓக தேசாநபகம்.—நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவினைபென்றார்.—முற்பட்டநல்வழி-நன்மக்களுக்கு அனாதியாய்மைந்துள்ளது. அதுசமயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினால் மறைபட்டிருின்றமையின்- நாமறியவென்றார்.—இந்தாலின் பாக்களைச்சிந்தித்தன்முதலியனசெய்யுங்கா லும்-சொற்பொருண்யங்களாலே இன்பம்விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் - வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (கச)

(மதுரைப்பாலாசிரியனார்.)

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்..... *

பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத் - தெள்ளிய.....*
 வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா வகிலத்தோ.....*
 நுள்ளிரு ணீக்கு மொளி..... .. ௧௨.

இ-ள். வெள்ளி வியாழம் விளங்கிவிடுவெண்டுகள் - சுத்தி
 மன் னாகுருகுரியன் சத்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள் —
 புற விருளை — பொள்ளென நீக்கும் - வினாவிலே நீக்கும். (ஆத
 லில் புறவிருண்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்) — தெள்ளிய -
 முற்றுணர்ந்த — வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா — அகிலத்தோர் -
 உலகத்தோரது — உள்ளிருணீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற்குண்
 டாகிய — ஒளி. எ - று. இங்ஙனங் கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை
 பலவுள அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே புனதென்றதாயிற்று. —
 அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாத
 லின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்மன்றபடி.
 (ஆலங்குடிவங்குரை.)

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுடைக்கின் வாப்பிக்குந். ... *
 தெள்ளமுதின் தீஞ்சுவையு மொவ்வாதாம் - தெள்ளமுத*
 முண்டந்வார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால் .....*
 வண்டமிழின் முப்பால் மகிழ்ந்து..... .. ௧௩.

இ-ள். வள்ளுவர் பாட்டின்வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டி
 னது தீஞ்சுவையை — உடைக்கின் - சொல்லுமிடத்து — வாப்
 பிக்குந்தெள்ளமுதின் - உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதி
 னது — தீஞ்சுவையும் — ஒவ்வாது — தெள்ளமுதமுண்டு - அ
 த்தெள்ளியவமுதைமுண்டு — அறிவார் - (அதன்சுவையை) ய
 நிபவர் — தேவர் — வண்டமிழின் - வளம்பொருந்தியதமிழ்க்
 கண்ணதாகிய — முப்பால் - முப்பாலாகிய அதிமும்புமடி
 மந்தபாலை — மகிழ்ந்து — உலகடைய எல்லாவுலகத்தாரும் —

உண்ணும் - உண்டுதிஞ்சுவையறிவார். எ-று. ஸ்வம் - ஆகு
பெயர் ஆல் - அசை. அவ்வமிர்தம்-வாயுட்பெய்தவழி நாவிற
பட்டசிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவையயப்பது. இப்பாட்டுநெ
ஞ்சின்கணிலெபற்று ஒழிவின் நித் தீஞ்சுவையயத்தலின் - ஒவ்
வாதென்றார் - முப்பால்-சிலிந்தருபகம். - இனிஎவ்வலகத்தா
ருக்குங்கரும்புமியாகிய இவ்வலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பெயர்
ருளுணர்ந்தனிலிட்டின்பம்பெறுதல்கூடாண்மயினர்-உலகடை
யவுண்னுமென்றார். அன்றி-அவ்வலகத்துத்தேவர்களும் தமது
மேற்பட்டவறிவினாலே இதன் து உயர்வொப்பற்றருண த்தை அ
றிந்து முக்கிய பிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்ச்சிவொன்பதுப
ற்றி அங்ஙனங்குறிஞ்ஞானிணுமனமபும். இஃது இவ்வலகத்தார்
க்கேயன்றி அவ்வலகத்தாரிக்கும்பயன்பரிமாறுசொல்லியபடி:
திருவள்ளுவர்மாயுரை-முற்றிற்று.

(இடைக்காடர்பாடல்.)

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்.... ..*

குறுகத் தறித்த குறள்..... ..*

இ-ள். குறள் - (நாயனரது நூலினாயிரத்து முந்தூற்று மு
ப்பது) குறள்வெண்பாக்களும் - கடுகை - துளைத்து (அத
னடுவேதுளைசெய்து - ஏழ்கடலை - ஏழுகடலினையும் - புக
ட்டி - (அத்துளைபுட்)பெய்து - குறுக - (தண்ணளவிற) குறு
கும்பண்ணம் - தறித்த - தறித்துவைத்தால் அதுபோல்வண
வாகும். எ-று. ஸ்வ மிக்கசிறுளவிற்கு எடுத்துச்சொல்லப்படு
வதொரு நுண்பொருளாதலின் கடுகுசொல்லப்பட்டது. - இர
ண்டனூறுபு தறித்தவெண்ணிகொண்டது. - துளைத்தல் - உ
ள்ளியிப்போக்குதல். - புகவிடுன்பது - புகட்டெனவிகாரப்ப
ட்டு முதனிலையாய் நிறுவலின் - புகட்டிமென்றாயது. - துளை
யினிடைவெளிக்கும் அதன்புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்டபங்

குசுமிதாசு ஒழிந்தபங்கு பெரிதாசனின் - குறுகவென்றார். — த
 லித்தாஸன்னவென்றபால்து - தறித்தவென இடைக்குறைத்து
 நின்றது. — இல்லாதபொருளை உபமானமாகக்கூறலின் - இல்
 பொருளுவமை. — குறட்பாக்கற்றுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபொ
 றலின் - தறித்தவெனப்பன்மைபாற் கூறலாயிற்று. — குறவர் -
 பால்பகாவஃநிணப்பெயராதலின் : இங்கேபன்மைக்காயது.
 — இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாலின்சொற்கருக்கமும் அதனுள்
 அடக்கப்பட்ட பொருள்விரியும் நோக்கும்வழி அக்கருகும் ஏ

ழ்சுடனீரும்போலு மென்றதாயிற்று. — பொருள் விரிவினை
 உபபாமைசொல்லியபடி.

(கரு)

உப்பாட்டிலே அனுவைத்துளைத் தேழ்கடலைப் புகட்டிக், குறுகத்தறித்தகுறள். என முதற்சொல்லிமாற்றி - ஒள்வையா ரால் புகழ்ச்சிசெய்யப்பட்டது.

(நாயனார்வரலாறு.)

நயமிகுபுகழ்ச்சேர் னாட்டுளோரத்தன் - னுயர்மின்க்கி
 ழுத்தியங் குயிர்த்தவோர்மைநீதம் - கிபாணர்சாஃபகவ னென
 ப்பெயர்ந்துபின் - கோணில்நாணில் குறித்தசாதகத்தாம் - பு
 ன்குலமா துதோள் புணருமென்றோர்ந்திஃ - தென் குலக்கழுக
 க்தா மெனவுளங்கழுமிய - சினையினோரீஇப் பின்பொருசில
 நாண் - மாழைப்புண்கண்ணியை மதலைபயத்தனைத்து - கோண
 றீர்க்கங்கையிற் குடைகுவானேகினன் - பேணுமச்சிறுவனும்
 பிரமசரியமேற் - ரோவாவருமறை யோதிநூலுண்டியின் -
 மூவாநலத்தினம் மூவாட்டையகு - பெந்தைநிற்பிரிதரற் கே
 னுவெண்ணெந்தாய் - புந்தினைநீதுரைசெயப் பொருண்வட
 புலந்தூரீஇப் - போதருநெறியிடைப் புலைமகர்கருழ் - ராதி
 பென்பெயரின ளரும்பெறற்செவ்வியன் - பொற்கொடிபோண்
 மெதிர் புகமருண்டினிய - சொற்கொடுபுதுநலந் தோய்த்துண
 ர்த்ததன்பி - விச்செயறகாதென வெண்ணிவிட்டேகுழி - மெ
 ய்ச்செயற்கற்பினன் விடாதுடன் றொடசக் - கண்டிருத்தொரு
 சிலை கைக்கொடுநுதன்மிசைப் - புண்டர்வெறிந்தவட் போக்கு
 புவினைத்துபோய்த் - திகழ்பாரேதி தீர்மேலுளபதி - யகமெலா
 ந்தேடியு மத்தனைக்கண்மூலா - தரந்தையிற்றகுதூநா டடைகு
 வான்மீண்டு - வரும்பொழுதிரவவன் மருவறச்சாலையிற் - நற்பிரி
 வாற்றாத் தளர்ச்சியோரீதொறு - மற்பகனெடுநு மாழிதற்கா
 ணா - அற்றடிவணங்கலு முப்பர்மறையோனவ - னென்றியிற்சில
 வரி நேரினோக்கிமுன் - பிணங்குமாதெனத்தெளிந் திவண்வர
 வெண்ணென - வணங்குநிற்பிரிந்துறி ன்விவாழ்வுனென - வி
 ன்நிடுமகவெலா மின்னுழியேவிடுத் - துன்றியதுணிபொடு மு
 டன்வரவல்லியேல் - வருகென்வண்ணலம் மடவாடுபையதலா -

பெருவருதலாயினது - மயவருதலாயினது - துறவருதலாயினது -
 யுதுவைவள்ளியென் - நிப்புவிபொற்றுமீ ரிருவர்க்களிரு-மன்
 னுசிரகிதமான் வள்ளுவர்க்கில் - றென்னுமாடவ ரிம்முவரும்
 பிறந்-தெவ்வெத்தலமெவ றெவர்க்குப்பிறப்பிட - மவ்வத்தல
 ங்களி னவரவரவரந்தனர் - செப்புமவ்வெழுநாட் டிருவள்
 னுவர்தா - மைப்புலணிபொழின் மயிலாப்பூரில் - வள்ளுவர்
 மனையிடை வளர்ந்தனராங்கவ - றுள்ளுமுத்தேவரு ளொருவார்
 கிய - சதுர்முகன்நிருவவ தாரமாதலின் - முதுமறைபாகம மு

(௩௬)

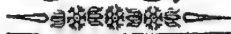
த்தமிழ்க்கலைபிற - வையந்திரியிலா தனைத்துநன்குணர்ந்து -
 தெய்வப்புலமையிற் சிறந்தரன்குருவா - யற்புதநிறணிந் தை
 ந்தெழுந்தியம்பித் - தற்பரவிங்கமெய் தரித்தருள்செயப்பெ
 றிற் - வலங்கொள்பூவைசெயர் மரபினுற்றெண்ணுண - மிலங்கு
 னவாககி பெனும்பெயர்த்தையலை - மணந்தகனமர்ந்து மகி
 ழுதுறவறத்தரும் - வணங்குறவிலவறவாழ்வினுற்றருளா - வெ
 ண்னிணயர்வுற் மினித்தமிழ்மொழியென - முண்ணுறுபெருவ
 ட - மொழியழுக்காறுற - மலைதரும்பற்பல மதத்தரும்வியந்து -
 தலைமிசைக்கொண்டது தக்கதென்றேத்த - விமலமமறுமை
 வீ டெய்தவிந்நூலொன் - றமமவமைபுமென் றறிஞருள்ளுவ
 ப்ப - வெங்கட்கணையில பெனத்தருக்குறுகடைச் - சங்கப்புல
 வாத் தருககுளத்தொழிய - வீரிருவேதமே பெழுவாயாகிய -
 சிரியவிழுமிய செவ்வியநூல்களிற் - சிறந்தபொருளெலாஞ்செ
 ந்தமிழ்க்குறளி - லறம்பொருள்காமமென் றாகுமுப்பாலாற் -
 கூறினொருநூல்கொண்டினந் - தேறினர்பயனெலாஞ் சேர்ந்
 னுவாழ்குவோ - நாயனர்திருவடிவாழ்க.

(நாயனார்சொருபஸ்துதி.)

திருமுடிமிசையார் மயிர்முடியழகுத் தீர்க்கபுண் டாறுத
 லழகும் - திரண்மணிபுயந்தை வருஞ்செவியழகுத் திகழ்நெயி
 ர் தாடியினழகும் - அருமுடிசெபமாலிகைசின்முத்தினாசோ
 பயநேர்வலக்கையினழகும் - அமிழ்தறழ்தமிழ்மா மறைமு
 றைவாத மணமதருமிடக்கையினழகும் - கருமுடியோகப்பட்
 டையினழகுந் கடிகொள்கீட் கோவணவழகும்-கழல்களிற்றிகி
 ரி வளைவண்பழகுந் கமலநல்லாதனத்தழகும் - திருமுடிமுடி
 ரோய் மயிலைப்பிவிடைமாதவர்கள் கண்டிறைஞ்சலிற்றிருக்கும்-
 தலழபுகழ்த்திருவள்ளுவனானுநாம சற்குருசரணமேசரணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள் .. கூ	நூலின்றிருநாமங்கள் .... கூ
திருவள்ளுவர். . .... *	திருக்குறள்..... .. *
நாயனார் ... .. *	முப்பாநூல் ... .. *
தேவர் ..... *	உத்தரவேதம்..... .. *
முதற்பாவலர்... .. *	தெய்வநூல் .... .. *
தெய்வப்புலவர்..... .. *	திருவள்ளுவர்..... .. *
நாய்முகனார் ... .. *	பொப்பாமொழி..... .. *
மாதானுபங்கி .... .. *	வாயுறைவாழ்த்து..... .. *
செந்நாப்போதாரி..... *	தமிழ்மறை .... .. *
பெருநாடலர்..... .. *	பொதுமறை..... .. *

திருவள்ளுவர் குறளகராதி

குறள்.

பக்கம். குறள்.

பக்கம்

அகடரர்வ்.....கசக
 அகப்பட்டி.....ககச
 அகாமுதல்.....உ
 அகலாதது.....உசுய
 அகழ்வாணா.....கடு
 அகனமர்ந்து.....கக
 அகனமர்ந்தி.....கச
 அஃகாமை.....கக
 அஃகப்பன்.....சுஉ
 அங்கணத்து.....உசுய
 அசையியற்.....சாச
 அச்சமுடை.....உகக
 அச்சமேகி.....ககச
 அஞ்சாமைய.....கஅஅ
 அஞ்சாமையி.....கசச
 அஞ்சுமறிபா.....காஉய
 அஞ்சுவதஞ்.....ககக
 அஞ்சுவதோ.....ககடு
 அடக்கமம்.....சுடு
 அடவ்வெண்.....காஉசு
 அடற்றலக.....உஅஅ
 அடுக்கியகோ.....ககக
 அடுக்கவரிது.....உகடு
 அடுத்ததுகா.....உசுடு
 அணங்குகொல்.....ககச
 அணிபன்ரு.....ககக
 அந்தணொன்.....யக
 அந்தணர்நூற்.....உகச
 அமரகத்தாற்.....ககக
 அமரகத்துவ.....ககச

அரம்போது.....ககச
 அரிதனோதேற்.....சுஉடு
 அரிதாற்றி.....சுஉச
 அரிபகற்றுகற்.....ககச
 அரிபவற்று.....ககச
 அரிபவென்ற.....உகச
 அருங்கேட.....கக
 அருஞ்செவ.....உகயக
 அருட்செல்.....அச
 அருமறை.....ககயடு
 அருமையு.....உககய
 அரும்பப.....சுஉச
 அருவினைபன்.....கஅக
 அருளவ்லதி.....அச
 அருளியலார்.....அச
 அருளென்.....உஅக
 அருளொயி.....உஅக
 அருவ்கருதி.....கக
 அருள்சேர்.....அடு
 அருள்வெஃகி.....சுஉ
 அலந்தானா.....சுஉச
 அலமொழவாரு.....சாஉய
 அலர்நாண.....சுஉக
 அல்லலரு.....அச
 அல்லவை.....ககச
 அல்லற்பட்.....உகய
 அவர்தந்தா.....சகச
 அவர்நெஞ்.....சகச
 அவாவில்லா.....ககச
 அவாவின்.....ககச

அமிழ்த்து.....உக
 அமைந்தாவ்.....நளக
 அரங்கிந்தி.....நாடு
 அரம்பொரு.....கடக

அவாவென்ப.....நாக
 அவிசொரிந்.....கூய
 அவையறிந்.....உக
 அவையறிபா.....உகஅ

(2)

ஞ்றள்.

பக்கம்.

ஞ்றள்.

பக்கம்.

அவ்வித்தமுக் .....சுய
அவ்வியதெ.....சுய
அழங்கொன்.....உசள
அழர்சொல்.....உசள
அழல்போ .....சுருஉ
அழிவதுஉ.....எளச
அழிவந்த.....காக
அழிவினைவ.....உசுச
அழிவின்ற.....உளஅச
அழுக்கற்ற.....சுச
அழுக்காறவா.....யடு
அழுக்காறுடையார்.....டுசு
அழுக்காறுடைபான்.....டுய
அழுக்காறென.....சுய
அழுக்காற்றி.....டுசு
அளவல்லசெய்.....ளஉ
அளவளாவில்.....ளசுசு
அளவறிந்தா .....ளஉ
அளவறிந்து.....ளஅச
அளவிய்கணி .....ளக
அளித்தஞ்ச .....சஉடு
அறங்கூறுன .....சுச
அறஞ்சாரா.....ளஅச
அறஞ்சொல்.....சுரு
அறத்தாறிது .....யடு
அறத்தாற்றி.....யடு
அறத்தான்வ .....யசு
அறத்திற்கே.....சுய
அறத்தினூஉய்.....யசு

அறனறிந்தா ..... உருக
அறனறிந்துமு ..... ஈசன்
அறனறிந்துவெ ..... ஈசன்
அறனஞ்சும் ..... ரிசு
அறனியலா ..... ரிசு
அறனிமூக்கா ..... ஈசன்
அறனினு ..... உருக
அறனெனப் ..... உருக
அறனென்கி ..... ஈசன்
அறன்கடை ..... ரிசு
அறன்வரை ..... ரிசு
அறிகிலா ..... சாயக
அறிகொன் ..... உருக
அறிதோற்றி ..... சாயக
அறிந்தாற்றி ..... ஈசன்
அறிவற்றம் ..... ரிசு
அறிவிவாரிதாற் ..... ஈசன்
அறிவிவாரென ..... ஈசன்
அறிவினா ..... ரிசு
அறிவினுள் ..... ஈசன்
அறிவினன் ..... ஈசன்
அறிவுடையாரா ..... ஈசன்
அறிவுடையாரோ ..... ஈசன்
அறிவுருவா ..... உருக
அறவாய்நி ..... சாயக
அறபறை ..... ஈசன்
அறகாவியல் ..... உருக
அறத்தறிந்து ..... ஈசன்
அறமறைக்கு ..... ஈசன்

அறம்பொரு ..... நகைய
 அறவாழிய..... ௫
 அறவினையா..... நயடு
 அறவினையு..... நகை
 அறவழி..... ௭௭

அறமறைத..... நகைய
 அறவொன் ..... நகை
 அறவாழிய..... ௭௭
 அறவாத்தே ..... நகை
 அறவாக்கொன்..... ௭௭

(௭)

சுறர்

பச்சம்

சுறர்

பச்சம்

அற்றலளவறிந் ..... நகசக
 அற்றெமென் ..... உகடு
 அணிச்சப்பூ ..... சாயக
 அணிச்சமு ..... சாயஉ
 அன்பகத்திவ் ..... நக
 அன்பறிவாரா ..... உடுக
 அன்பறிவு ..... நகடு
 அன்பிலனா ..... நாயஉ
 அன்பிலாரொல் ..... உக
 அன்பிற்குமு ..... உஅ
 அன்பின்வழி ..... நக
 அன்பின்வி ..... நகஎ
 அன்பினுமா ..... உக
 அன்புடைவிவ் ..... நகசக
 அன்புடைவ்வே ..... உடுக
 அன்புநாணை ..... நகந
 அன்புமறனு ..... யக
 அன்புற்றமர்ந் ..... நய
 அன்புபாரீதி ..... நகச
 அன்புபாடினா ..... உக
 அன்றறிவாமெ ..... யடு
 ஆகாறளவிட் ..... நஅக
 ஆகழாற் ..... நகஅ
 ஆக்கங்கரு ..... நஎடு
 ஆக்கமதர்வி ..... உஉச
 ஆக்கமிழற் ..... உஉச
 ஆக்கமுந் ..... உசக
 ஆங்கமை ..... உஎஎ
 ஆபயன்ரு ..... உநயஉ
 ஆயுமறிவி ..... நநசய

ஆற்றருமா ..... நஅஎ
 ஆற்றினளவறிந் ..... உஎஉ
 ஆற்றினளவறிந்தி ..... நஅக
 ஆற்றின்வருந் ..... நஎஎ
 ஆற்றினிவத ..... உகக
 ஆற்றினொழு ..... உய
 ஆற்றுபவர் ..... உஎஅ
 ஆற்றுவா-விச ..... நகய
 ஆற்றுவா-வ்பசி ..... எஅ
 ஆற்றுவா-வ்பணி ..... நகச
 இகலானா ..... நாயக
 இகலிற்கெ ..... நாயஅ
 இகலின்மி ..... நாயஅ
 இகலெதிர் ..... நாயஎ
 இகலென்ப ..... நாயக
 இகலென்னு ..... நாயஎ
 இகல்காணு ..... நாயக
 இகழ்ச்சியிற் ..... உநச
 இகழ்ந்தெ ..... நநஅஎ
 இடமெல்லா ..... நகய
 இடனிவ்பரு ..... எக
 இடிக்குந் ..... நஎஅ
 இடிபுரிந்தெள் ..... உக
 இடிப்பாரா ..... நகக
 இடுக்கட்ப ..... உநசக
 இடுக்கண்கா ..... நநஎஅ
 இடுக்கண்வ ..... உகச
 இடும்மைக்கி ..... உகச
 இடும்மைக்கே ..... நஎஅ
 இடைதெரிந் ..... உகஎ

ஆய்ந்தாய்ந் .... .. உகுக
 ஆராவியற்கை ..... நாகள
 ஆவிற்குநீரோ... .. நகுக
 ஆள்வினைபு..... நகுக

இணையுழித்தி..... உகுக
 இணொரிதோ..... நாய
 இதனையிதனா ..... நகுக
 இமைப்பிற்கு..... நகுக

குறள்.

பகம. குறள்.

பகம.

இமைபாரின்.....கரு
 இமைப்பி.....சஅஉ
 இயல்பாசு.....ளஉரு
 இயல்பிசு.....உய
 இயல்புளி.....உள
 இயற்றலு.....ளசுரு
 இரக்கவிசு.....காஅரு
 இரத்தலினி.....எக
 இரத்தலுமி.....கஅசு
 இரத்தமுயி.....கஅசு
 இரப்பணிரி.....காசு
 இரப்பாசு.....காஅசு
 இரப்பாசுவெ.....கஅசு
 இரவாரிரி.....கஅய
 இரவுள்ளவுள்.....கசுஉ
 இரவென்னு.....கசுசு
 இருணங்கி.....ளஉசு
 இருநோங்கி.....சாசு
 இருந்தள்ளி.....சரு
 இருந்தோம்பி.....கஉ
 இருபுனலும்.....உசு
 இருமனப்பெண்.....காசு
 இருமனவகை.....ய
 இருவேறல்.....ளசு
 இருள்சேரிரு.....ச
 இலக்கமுடம்.....உசு
 இலங்கிழா.....சாசு
 இலமென்றை.....காஅசு
 இலமென்றவெ.....சுஉ
 இலப்பலாசிய.....கரு

இல்லாணா.....உஅஉ
 இல்லாணாபஞ்.....கரு
 இல்லாங்கட்.....கசு
 இல்லாதவற.....சஅசு
 இவறலுமாண்.....ளசு
 இழத்தொறுஉ.....கசு
 இழிவறிந்துண்.....கரு
 இழக்கலுண்ட.....ளரு
 இழக்காமை.....உள
 இழைத்ததிக.....உசு
 இளித்தக்க.....சஎஉ
 இளிவரின்.....கரு
 இளைநாகமு.....கஉசு
 இளைபரின்.....உசு
 இறந்தமந்.....கா
 இறந்தவெ.....உள
 இறந்தாரிற்.....ளய
 இறப்பேபுரி.....கசு
 இறலினுமெ.....சுசு
 இறுதிபய.....உசு
 இறைகடி.....ளய
 இறைகாசு.....உள
 இற்பிற-கண்ண.....கரு
 இற்பிற-கண்ணே.....கஅசு
 இணத்தாற்.....ளயசு
 இனம்போன்.....காசு
 இனியவுள்.....கஅ
 இனியன்.....சஎசு
 இணத்துணைத்.....கசு
 இளைபரிவ.....உசு

இலெனன் றதீய.....எஉ
 இலெனன் னு.....எஎ
 இல்வாழ்வா.....இஎ
 இல்லெனன்.....உஉ

இன்கனாடை.....உஉச
 இன்சொலாலீ.....நாசச
 இன்சொலாலீ.....நரு
 இன்சொலாலீ.....நாச

(௫)

சுறள். பக்கம். சுறள். டக் ம்.

[illegible]

உடைத்தம்.....நாகை
உடைமையு.....நாகை
உடையொ.....உடை
உடையாரி.....நாகை
உட்கப்படா.....நாகை
உட்பகைய.....நடை
உணர்வது.....உயி
உணர்வினு.....செயு
உண்டாரிக்.....சாந
உண்ணற்க.....நாகை
உண்ணுது.....நி
உண்ணுமையு.....கூய
உண்ணுமையிவ.....கூய
உதவிவகைத்த.....செய
உப்பமைந் .....செய
உயர்வகலந் .....உயி
உயிருடம்பி.....நாயக
உயிர்ப்பயு.....நடை
உய்த்தல .....செய
உயமொரு.....உடை
உரணகைதி.....செயு
உரணென் .....யக
உருவுகண் .....உயி
உருளாய்.....நாகை
உணாப்பா.....அய
உலகத்தாரு.....நாயக
உலகத்தோ.....நி
உலகத்தழிஇ.....நாயக
உலைவிடத்.....உயி

உடம்பாடி.....கடக
உடம்போ.....சாயக
உடுக்கையி.....உகச
உடுப்பது.....ககடு
உடைசெல்.....கசஎ

உவக்தாணங்.....சகஎ
உவந்துறை.....சாயக
உவப்பத்.....கசக
உழந்துழந்.....சகச
உழவினரி.....கடிய

(4)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

உழுதுண்டி.....ககக
உழுவாரு.....ககக
உழைப்பிரி.....உகக
உழபோன்.....உகயஎ
உளொனினு.....உகக
உளொன்னு.....ககக
உளவரைத்து.....கடிய
உள்ளக்களித்.....சகய
உள்ளத்தார்.....சகக
உள்ளத்தாறு.....க
உள்ளத்தாற்.....கக
உள்ளபிலா.....உக
உள்ளமுடை.....உகச
உள்ளம்போ.....சகக
உள்ளற்க.....உகக

உறுப்ப.....உக
உறுப்பொத்.....ககக
உறுவதுசீர்.....ககக
உறைசிறி.....உக
உற்றநோய்தீ.....ககக
உற்றநோய்தோ.....கக
உற்றவன்.....கக
உற்றானளவு.....கக
உளக்கமுடை.....ககச
உளடவிற்கோற்.....சகக
உளடவிற்கோன்.....சக
உளடவினுன்.....சகக
உளடலுணங்.....சகய
உளடனுணர்தல்.....சகக
உளடற்கட்.....சகக

எண்ணெய்ப்.....நாசு அ
 எண்பதத்தாலெ.....நகசு
 எண்பதத்தானு.....உளா
 எண்பொருள்.....நாசுய
 எதிரதாக்கம்.....நாசு
 எத்தன்தி.....சுசு
 எப்பொருளு.....உசுசு
 எப்பொருளெ.....நாசுய
 எப்பொருளியா.....நாசு
 எய்தற்கு.....நாசு
 எரியாற்கு.....நாசு
 எல்லாப்பொ.....உசுய
 எல்லார்க்குந.....சுசு
 எல்லார்க்குமெ.....உசுய
 எல்லாவிளக்.....நாசு
 எல்லைக்கணி.....நாசு
 எவ்வதுறை.....நாசுய
 எழுதுங்கா.....சுசு
 எழுபிறப்பு.....உசு
 எழுமைமெ.....சுசு
 எள்தென.....நாசு
 எள்ளாத.....நாசு
 எள்ளாமெ.....நாசு
 எள்ளினிளி.....சுசு
 எற்றிற்கு.....நாசு
 எற்றென.....உசுசு
 எனைத்தானுந.....நாசு
 எனைத்தானுமெ.....நாசு
 எனைத்திட்.....உசு

எனைமாட்சி.....உசு
 எனைவகை.....நாசு
 என்முலதனை.....நாசு
 என்றுமொ.....உசு
 எண்ணமுன்.....உசு
 எதம்பெருஞ்.....சுசு
 எதிலாரா.....நாசு
 எதிலார்து.....சுசு
 எதிலார்போ.....சுசு
 எத்தியகொ.....நாசு
 ஏழுற்றவ.....நாசு
 ஏரினுநன்.....நாசு
 ஏரினுமாஅ.....நாசு
 எவவுஞ்செ.....நாசு
 ஐந்தவித்தா.....நாசு
 ஐயத்தினிங்.....நாசு
 ஐயப்பபா.....உசு
 ஐயுணர்வெ.....நாசு
 ஒட்டார்.....நாசு
 ஒண்ணுதம்.....சுசு
 ஒன்பொரு.....உசு
 ஒத்ததறிவா.....சுசு
 ஒப்புரவினா.....சுசு
 ஒருதலைபா.....சுசு
 ஒருநாளை.....சுசு
 ஒருபொழுது.....நாசு
 ஒருமைக்க.....நாசு
 ஒருமைச்.....நாசு
 ஒருமைமக.....நாசு

என்துதிங்.....காரு
என்துதிங்.....இரு
என்துதிங்.....சசுரு
என்துதிங்.....சசுரு

ஒருமையுளா.....சுள
ஒலித்தக்கா.....உயிசு
ஒல்லுங்கரு.....காரு
ஒல்லுங்கரு.....யிசு

(அ)

சுறள்.

பக்கம்.

சுறள்.

பக்கம்.

சூதாட்டிகள்.....நாக
 தூதர் துணை.....உரு
 ஒலிவினிகே.....சுரு
 கடலன்ன.....சுரு
 கடலோடா.....நா
 கடனறித்.....உரு

கதுமனதநா.....சுரு
 கபலுன்கண்.....சுரு
 கரத்தலுமாற்.....சுரு
 கரப்பவர்க்.....நக
 கரப்பிநம்பை.....நா
 கரப்பிலாடு.....நா

(க)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

கரப்பிலார் ..... நான்கு
 கரப்பினுங் ..... சகல
 கரவாதுவந் ..... நான்கு
 கருமஞ்சிறை ..... உரையு
 கருமஞ்செய ..... நான்கு
 கருமணியிற் ..... சாய்சு
 கருமந்தானு ..... நான்கு
 கருவியுங்கா ..... உருக
 கலங்காது ..... உருக
 கலந்துணர் ..... சருக
 கல்லாதமே ..... நாய்சு
 கல்லாதவரிற் ..... உருக
 கல்லாதவருந் ..... நான்கு
 கல்லாதானு ..... நான்கு
 கல்லாதான் ..... நான்கு
 கல்லார்ப்பி ..... உரையு
 கல்லாவொரு ..... நான்கு
 கல்லாண்வெ ..... நான்கு
 கவறுங்கழக ..... நான்கு
 கழாஅக்காய் ..... நாயு
 களவினலாகி ..... நான்கு
 களவின் கட் ..... நான்கு
 களவென்று ..... நான்கு
 களித்தநீயே ..... நான்கு
 களித்தாணு ..... நான்கு
 களித்தொறு ..... சருக
 கள்வாரிக்கு ..... நான்கு
 கள்வொண்பு ..... நான்கு
 கங்குலின் ..... நான்கு

கந்திவனுயினு ..... நான்கு
 கந்தின் ..... நான்கு
 கந்துக்கண் ..... உருக
 கனவினலுண் ..... சருக
 கனவினுமி ..... நான்கு
 காக்கபொரு ..... சருக
 காக்கைகர ..... உருக
 காட்சிக்கெ ..... நான்கு
 காணுக்கின ..... நான்கு
 காணுதாற் ..... நான்கு
 காணிற்குவ ..... சாய்சு
 காணுங்காற் ..... சருக
 காண்கமற் ..... சருக
 காதலகாத ..... நான்கு
 காதலரிற் ..... சருக
 காதலர் ..... சருக
 காதலவரி ..... சருக
 காதலன்ம ..... நான்கு
 காமக்கடற் ..... சருக
 காமக்கடி ..... சாய்சு
 காமக்கடி-ன் ..... சருக
 காமக்கணிச் ..... சருக
 காமமுநாணு ..... சருக
 காமமுதற் ..... சாய்சு
 காமமுன ..... சருக
 காமம்மி ..... சருக
 காமம்வெகுனி ..... நான்கு
 காலங்கருதி ..... நான்கு
 காலத்தினுற் ..... நான்கு

கற்ககசடற... .. ஈசவு
கற்றதனாலா... .. ஈ
கற்றறிந்தாரீ... .. உசுக
கற்றாருட்கற் ... .. உளக
கற்றாழ்முற்... .. உளக

காலாழ்களரி ... .. ஈ அக
காலிக்ஞ்சீ... .. கடுய
காலையரும்பி ... .. சஞ்ச
கானமுயலெ ... .. உஅக
குடம்பை... .. ஈ உரு

(10)

ஞ்ஞன்.

பக்கம்.

குறள்.

குடிசெய்வ.....கள்ள
 குடிசெய்வா.....கள்ள
 குடிதழீஇ.....உள
 குடிபுறங்காத்.....உள
 குடிப்பிறந்த.....கடுச
 குடிப்பிறந்த்-கு.....கூக
 குடிப்பிறந்த்-த.....உள்ள
 குடிமடிந்த.....உள
 குடியாண்மை.....உள
 குடியென்னுங்.....உள
 குணநலஞ்.....கூக
 குணநாடி.....கூக
 குணமென்னுங்.....யு
 குணனிலனுப்.....கூக
 குணனுக்குடி.....கூக
 குவஞ்சுரிப்.....கள்ள
 குழலினிதி.....உள
 குறிக்கொண்.....சாந
 குறித்தது.....உள
 குறிப்பறிந்து.....உள
 குறிப்பிற்த்-ரா.....உள
 குறிப்பிற்த்-ரீ.....உள
 குற்றமில்லனுப்.....கூக
 குற்றமேகாத்.....கூக
 குன்றயானார்.....கூக
 குன்றின்னை.....கூக
 குன்றேறி.....உள
 கூடியகாமம்.....சாச
 கூத்தாட்ட.....கூக

கூற்று.....உள
 கெடல்வே.....கூக
 கெடாஅவழி.....கூக
 கெடுங்கா.....உள
 கெடுப்பது.....உள
 கெடுவல்லா.....சா
 கெடுவாக.....சா
 கெட்டாரிக்.....சா
 கேடிறா.....உள
 கேடிலி.....கூக
 கேடும்பெ.....சா
 கேட்டார்ப்.....உள
 கேட்டினு.....உள
 கேட்பினுங்.....கூக
 கேளிகூக்கங்.....கூக
 கைமாறுவே.....சா
 கையறிபா.....கூக
 கைவேலக.....உள
 கொக்கொக்.....கூக
 கொடியார்,யி.....சா
 கொடியார்-யு.....சா
 கொடுத்தது.....கூக
 கொடுத்த.....கூக
 கொடுப்பத.....கூக
 கொடுப்பது.....கூக
 கொடுப்பரு.....கூக
 கொடைய.....கூக
 கொலைமே.....உள
 கொலையிற்.....உள

கூழுக்குழியு..... உராய
 கூறுமைநா..... உசை
 கூற்றங்குறி..... கூடு
 கூற்றத்தை..... கூடு
 கூற்றமோ..... கூடு

கொலைவினை..... நாயு
 கொல்லாத..... நாயு
 கொல்லாமை..... நாயு
 கொல்லான்..... நாயு
 கொளப்பட்ட..... நாயு

நிகழ்

சூழல்

பொருள்

சூழல்

பொருள்

கொளற்கரி.....உளக
கொன்றன்.....சக
கோட்டிப் .....சஅக
கோளில்.....ரு
கொளவை.....சஉக
சமஞ்செய்.....சச
சலத்தாற்.....உசஅ
சலம்பற்றி.....ருச
சாதவினின்.....அய
சாயலுதா.....சகக
சார்புணர்ந்.....நகஉ
சால்பிற்குத்.....ருச
சான்றவர்.....ருரு
சுதைவிடத்.....உஉரு
சிறப்பறி.....உஉரு
சிறப்பி-யி.....யரு
சிறப்பி-ம்.....நருக
சிறப்பொடு.....அ
சிறியாருணர்.....ருக
சிறுகாப்பி.....உளக
சிறுபடை.....நஅக
சிறுமைத.....சருக
சிறுமைபல.....ருசரு
சிறுமைபுஞ்.....உஅஅ
சிறுமைபுணி.....ருஅ
சிறைகாக்கு.....உரு
சிறைநல.....நஅக
சிறநினம்.....நளய
சிறநின்ப.....சுஉ

சீர்மைசிற.....சுரு
சுடச்சுட.....சுரு
சுவைபொளி.....யஉ
சுழலுமிசை.....உருக
சுழன்றுமேர்.....ருளக
சுற்றத்தாற்.....ருகரு
சூழாமர்ரு .....ருளக
சூழ்ச்சிமுடி.....உருப
சூழ்வார்கண்.....நசஅ
செப்பமுடை.....சஉ
செப்பின்பு.....ருஉக
செயற்கரியசெ.....யக
செயற்கரியயா.....உருஉ
செயற்கைப.....உசய
செயற்பாலசெ.....நசச
செயற்பாலதோ.....யள
செயிரிற்றலை.....சுரு
செய்க்பொ.....உஅச
செய்தக்க.....நளக
செய்தேமஞ்.....ருருச
செய்யாம.....ருரு
செய்யாமை.....நயஉ
செய்வானை.....ருருரு
செய்வினை.....ருருச
செருக்குஞ்.....நசஉ
செருவந்த.....உருயரு
செல்வாமை.....சஉச
செல்லாவி.....நஅ
செல்லான்.....ருஅக

சனததைப..... நாக
 சினமென்னு... நாக
 சிரிடங்கா..... நாக
 சிரினுஞ்சி..... நாக
 சிருடைச்செ..... நாக

மசலண்டை..... நாக
 செவ்வத்துட்டி..... நாக
 செல்விருந்..... நாக
 செவினைப்ப..... நாக
 செவிக்குண..... நாக

(102)

சுறள்.

பக்கம்.

சுறள்.

பக்கம்.

செவிச்சொல்.....உகக
 செவியுற்களவு.....நாடு
 செவியுணர்.....நாடு
 செறுஅச்செ.....சாநா
 செறிதொழி.....சுகாதி
 செறிவறிந்.....சுக
 செறுநறா.....நாஅசு
 செறுவாரிக்.....நாஉஉ
 செற்றவாப்பி.....சுகக
 செற்றாரொன.....சாடு
 செற்றாப்பி.....சுகக
 சென்றவிட.....நாடு
 சொலயல்.....உசக
 சொல்லுக-வி.....எய
 சொல்லுக-லை.....உசக
 சொல்லுதல்.....உசக
 சொல்லப்ப.....நாடு
 சொல்லண.....நா
 சொற்கோட்.....சாடு
 ஞாலங்கருதி.....நாஅக
 தகுதியென.....சஉ
 தக்காங்கு.....உநயஉ
 தக்காரின.....நாஅ
 தக்கார்தக.....சுக
 தஞ்சந்தம்.....சுக
 தணந்தலம்.....சாடு
 தண்ணந்திறை.....சுகாதி
 தந்தைமகன்.....உஎ
 தந்தலம்.....நாடு

தம்பிற்தம்.....உஎ
 தலைப்பட்டார்.....நாஉஎ
 தலையின்முந்.....நாடு
 தவஞ்செய்.....சுக
 தவமுறைந்.....சுக
 தவமுத்தவ.....சுக
 தவறிலரா.....சுக
 தள்ளாவினா.....உஎ
 தந்தாத்துத்.....உக
 தனக்குவனம்.....சுக
 தனிபெயிருந்.....சுக
 தன்குற்றநிக்.....நாஅசு
 தன்றுணையின்.....நாஉ
 தன்னுயிர்த்தின்.....நாயச
 தன்னுயிர்தா.....சுக
 தன்னுயிர்தீ.....நாயஎ
 தன்னுயிர்பெரு.....அஅ
 தன்னெஞ்சறி.....நாசு
 தன்னைத்தான்-கீ.....நாசு
 தன்னைத்தான்-த.....எக
 தன்னையுணர்.....சுக
 தாமின்புறு.....நாடு
 தாமிவீழ்-த.....சுக
 தாமிவீழ்-மெ.....சாநா
 தாம்வேண்டி.....சுக
 தார்தாங்கி.....உஅ
 தாளாண்மையி.....உக
 தாளாண்மையெ.....உக
 தாளாற்றி.....எசு

தந்திரஞ்சுத் ..... சசச
தமிழாகித் ..... உாக
தம்பொரு ..... உசு
தம்மிலிருந் ..... சாச
தம்மிந் பெரி ..... மூசு

தானத்தவ ..... அ
திறனல்ல ..... இள
திறனறிந் ..... உசு
திறந் பெரு ..... கூய
திறந் துணைந ..... சய

(100)

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

திணைத் துணையா..... நகுக
 திணைத் துணையு..... சைய
 தீப்பாலதான்..... எஉ
 தீயவையசெய்..... எஉ
 தீயவைதீய..... எக
 தீயளவன்றி..... நடுய
 தீயினுற்சுட்ட..... சய
 தீவினையா..... எய
 துஞ்சினார்..... நகுக
 துஞ்சங்காற்..... சசய
 துணைநலமா..... உசடு
 துப்பார்க்கு..... ச
 துப்பினெவ..... சநய
 துப்புரவில்..... நயச
 தும்முச்செறு..... சயந
 துளியின்மை..... உநயக
 துறந்தா-தீ..... கஉ
 துறந்தா-ந்..... யய
 துறந்தார்படி..... உஉக
 துறந்தார்பெரு..... ய
 துறந்தாரிற்..... நு
 துறப்பார்..... நசக
 துறைவன்..... சஉச
 துணியும்புல..... சஎக
 துன்பத்திற்..... சஎக
 துன்பமுறவ..... உடுக
 துன்புறுஉ..... நகுக
 துன்னுத்து..... சநுக
 துன்னியார்..... சச
 துங்காமை..... நசச

தெய்வத்தா ... உநக
 தெய்வந் ... உக
 தெரிதலுந் ..... உநக
 தெரிந்தவி..... நச
 தெரிந்துண..... சகஉ
 தெருளாதா..... அஎ
 தெளிவிலத ..... நஎடு
 தென்புலத்..... யய
 தேரான்பிற..... நகுக
 தேரான்மெ..... நகச
 தேவரணைய..... நகுக
 தேறற்க..... நகுக
 தேறினுந் ..... நடு
 தொகச்சொ..... உடுஎ
 தொடங்கற்..... நயக
 தொடலைக்..... சநயய
 தொடிநோக் ..... சகுக
 தொடிப்புழு..... நயய
 தொடியொய்..... சநச
 தொடிந்கடி ..... சஉஎ
 தொடடனைத்..... நடுய
 தொல்வர..... நயஉ
 தொழுதகை..... நநய
 தோன்றிற் ..... அஉ
 நகவல்லர..... நசய
 நகுதற்பொரு..... உகுக
 நகைபிகை..... நடுக
 நகையுமுல..... நய
 நகையுள்ளு..... நசஎ
 நகைவகை..... நநச

துங்குத.....உருஉ
தூய்மைது.....உருக
துஉய்மைபெ.....நாகடு
தெண்ணீரடு.....குகய

தனையியார்.....சசஉ
தச்சப்படா.....நளக
தமிவின்றி.....குக
தட்டார்குறை.....குக

(103)

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

தட்டார்க்கு.....உருடு
தட்டார்போ.....நாள
தட்டிற்சுவீ.....உகடு
தட்டிற்சுறு.....நாள
தண்பாற்று.....குக
தத்தம்போற்.....அக
தயந்தவர்க்.....சுகடு
தயந்தவர்தல்.....சுகடு
தயனிலசொல்.....குக
தயனிலனெ.....குக
தயனினு.....நள

தன்மையுந்.....நகச
தன்றறிவா.....குக
தன்றாகுமாக்.....நயஅ
தன்றங்கா.....நகச
தன்றற்ற.....நள
தன்றிக்கு.....குக
தன்றிமறப்.....சுக
தன்றென்.....உகுக
தன்றேதரி.....சஉ
தன்னீலாவா.....சுக
நாங்காதல்.....சசய

நயனுடை ..... எசு
 நயனெழு ..... கசுஎ
 நயன்சாரா ..... சுகி
 நலக்குரியா ..... சுகி
 நலத்தகை ..... சுகி
 நலத்திண்க ..... கருடு
 நலப்பேண் ..... கருடு
 நலப்புவெ ..... கசுக
 நல்லவை ..... ரசுய
 நல்லான் ..... கசுஎ
 நல்லார்பட் ..... ரசுக
 நல்லாமென ..... ரசுக
 நல்லாமெனி ..... எசு
 நல்லாற்று ..... அசுக
 நல்லினத்தி ..... ரசுக
 நயிற்றேறு ..... உசுக
 நற்பொரு ..... கசுக
 நனவினாற் ..... சசுக
 நனவினானல் ..... சசுக
 நனவினா-க் ..... சசுக
 நனவினானற் ..... சசுக
 நனவினா-னா ..... சசுக
 நனவென ..... சசுக

நாச்செற்று ..... ரசுக
 நாடாறுந ..... உசுக
 நாடென்ப ..... உசுக
 நாடோறுநாடி ..... உசுக
 நாடோறுநாடி ..... ரசுக
 நாணகத்தி ..... கசுக
 நாண்வே ..... கசுக
 நாணடை ..... ரசுக
 நாணவு ..... கசுக
 நாணுமற் ..... சசுக
 நாமென ..... சசுக
 நாமென ..... கசுக
 நாமெயி ..... ரசுக
 நானவ ..... உசுக
 நாளென ..... ரசுக
 நிணத்தியி ..... சசுக
 நிலத்தியல் ..... ரசுக
 நிலத்திற் ..... கசுக
 நிலவனாந் ..... அசுக
 நிலைமக்க ..... உசுக
 நிலைபஞ்சி ..... ரசுக
 நிலையிற்றி ..... சசுக
 நிலலாதவ ..... ரசுக

(ய்கு)

நிழனிநுமின் .....கஉஎ
 நிறைநீர .....உகந
 நிறைநெஞ் .....ககக
 நிறைமொழி .....பஉ
 நிறையரி .....சுநயசு
 நிறைபுடைமை .....சுநசு
 நிறைபுடையே .....சுசுக
 நினைத்திருந் .....சுஅசு
 நினைத்தொ .....சுநசு
 நினைப்பவர் .....சுசுக
 நீங்கான்வெகு .....கஉய
 நீங்கிற்றெ .....சுநசு
 நீரின்றமை .....சு
 நீருநிழல் .....சுஅய
 நுணங்கிய .....நநசு
 நுண்ணியநா .....நசு
 நுண்ணியமெ .....உசுக
 நுண்மாணு .....நசு
 நுணிக்கொம் .....நஅய
 நூலாருணாய் .....உநஎ
 நெஞ்சத்தார் .....சுநயநி
 நெஞ்சிற்றுற .....சுஎ
 நெடுங்கட .....அ
 நெடுநீர்ம .....உஉஅ
 நெடும்புன .....நஅசு
 நெய்யாவெ .....சுஉந
 நெருப்பினு .....கஅசு
 நெருநலுள .....நஉஉ
 நெருநற்றுச் .....சுசுக
 நெருக்கினை .....சுநா

நேர்வற்க .....கஉநி
 நோலுவுடம் .....சுநயஎ
 பகச்சொல் .....சுசு
 பகல்கருதி .....சுநயசு
 பகல்வெல் .....நஅஉ
 பகுத்துண் .....நயநி
 பகைநட்பாக் .....கஉசு
 பகைநட்பாய் .....சுநசு
 பகைபாவம் .....நசு
 பகைமேயு .....உசுக
 பகையகத்துச் .....உஎக
 பகையகத்துப் .....உஎஉ
 பகையென் .....கஉந
 பசக்கமற் .....சுநஅ
 பசந்தாளி .....சுநஅ
 பசப்பென .....சுநஅ
 படலாற்றா .....சுநசு
 படிபுடை .....உஉஅ
 படுபயன் .....சுக
 படைகுடி .....நசு
 படைகொண் .....அசு
 பணிபுமாமெ .....கசுக
 பணிவுடைய .....நசு
 பண்ணீங்கிட .....சுநசு
 பண்டறியே .....நசுஅ
 பண்ணென் .....உநயசு
 பண்பிலான் .....சுநஅ
 பண்புடை .....சுநசு
 பதிமருண்டு .....சுநஉ
 பயனிலபல் .....சுநசு

நோக்கினு-கெ.....குகுஅ
 நோதலெவன்.....சுகுக
 நோபெல்வா .. ..நாயச
 நோய்தாழ் .....குகுக

பயனில்சொற்.....சுகுக
 பயன்மாமுள் .....எடு
 பயன்றுக்கா.....குகுக
 பயன்றுக்கி.....குகுக

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

பரிந்தவர் நல் .....சுகுக
 பரிந்தோம்பிக்.....சுகுக
 பரிந்தோம்பிப் .....கச
 பரியதுகூர்.....உஉசு
 பரியினுமா.....நாசய
 பருகுவார் .....காஉ
 பருவத்தோ.....நாஅஉ
 பருவர லும் .....சசுக
 பலகுடைநீ.....குகுக
 பலசொல்ல .....உசசு
 பலநல்லகற் .....காசு
 பல்குழுறு.....உஎடு
 பல்லவைக.....உஎடு
 பல்லார்பகை.....நாசுகுக
 பல்லார்புனி.....சுகுக
 பழகியசெல்.....கசுகுக
 பழகியநட்.....கா

பிணியின்மை.....உஎசு
 பிணையேர்.....சா
 பிரித்தலும் .....உகுக
 பிரிவுரைக் .....சஉசு
 பிறைத்துணர் .....நாநுஎ
 பிறப்பென்னு .....நாநக
 பிறப்பொக் .....குகுக
 பிறர்க்கின் .....நாயச
 பிறர்நாணத் .....கசுகுக
 பிறர்பழிபு .....காசுகுக
 பிறவிட்பெ.....சுகுக
 பிறன்பழி.....சுகுக
 பிறன்பொரு.....குகுக
 பிறன்மனை .....குகுக
 பிவிபெய்.....நாயச
 புகழிளமுற் .....நாநுஎ
 புகழ்ந்தவை.....உஎசு

பழமையெ.....உகக
 பழிமலைத்.....உசஎ
 பழியஞ்சி.....யக
 பழுதெண்.....உசய
 பழையமெ.....உகக
 பற்றற்றகண்ணு.....நகஅ
 பற்றற்றகண்ணே.....நஉஎ
 பற்றற்றே.....கஎ
 பற்றிவிடா.....நஉஎ
 பற்றுபந்.....நஉஎ
 பற்றுள்ள.....நகரு
 பணியகும்பி.....சருய
 பன்மாயக்கள்.....சகஉ
 பாடுபெறு.....சருச
 பாத்துண்.....எக
 பாலொடு.....சாநக
 பிணிக்முருந்.....சாரு

புகழ்பட.....அஉ
 புகழ்புரிந்.....உச
 புக்கிலைம.....நஉக
 புணர்ச்சிபழ.....உகக
 புத்தேருல.....எச
 புரந்தார்கண்.....உகக
 புலத்தலிற்.....சஅரு
 புலப்பிலென்.....சகஉ
 புலப்பேன்.....சகரு
 புல்லையபுட்.....உஎய
 புல்லாதிரா.....சஎஎ
 புல்லிக்கிடந்.....சகஎ
 புல்லிவிடா.....சஅரு
 புறங்குன்றி.....கஅ
 புறங்குறிப்.....கரு
 புறத்துறப்.....நக
 புறத்துய்.....நக

குறள்.

பக்கம்.

குறள்.

பக்கம்.

புன்கண்ணை.....சசுக
 பெண்ணைய.....சாயு
 பெண்ணிற்.....உஉ
 பெண்ணினுற்.....சசுக
 பெண்ணைவல்.....நகசு
 பெட்ககண்ணி.....உராயு
 பெயலாற்றா.....சகந
 பெரிதாற்றி.....சசுக
 பெரிதினிது.....காயுஉ
 பெரியாரா.....நகய
 பெருக்கத்து.....நகசு
 பெருக்கொடை.....உர
 பெருடைககு.....நகஉ
 பெருமைபெ.....நகஉ
 பெருமைபு.....நகய
 பெரும்பொரு.....உஎச
 பெருமையஞ்.....சஎடு
 பெற்றெனன்.....சசுக
 பெறுமவற்.....உரு
 பெற்றாற்.....உச
 பேணுதுபெட்டா.....சகச
 பேணுதுபெட்ட.....சஎ
 பேணுதுபெண்.....நகசு
 பேதைபெருங்.....நகசு
 பேதைப்ப.....நகசு
 பேதைமைபு.....நகசு
 பேதைமையெ.....நகசு
 பேதைமையொ.....நக
 பேராண்மை.....உராயு
 பொச்சாப்பாரி.....உரஉ

பொய்மைபு...நக
 பொய்யாமைபொ...நக
 பொய்யாமைபு.....நக
 பொருடர்த்.....எய்
 பொருட்பெண்டி.....நகசு
 பொருட்பொரு.....நகசு
 பொருணிங்.....அசு
 பொருண்மா.....சருஉ
 பொருள்கருவி.....உருந
 பொருள்கெடுத்த.....சசுஎ
 பொருளல்லவரை.....உஅச
 பொருளல்லவற்.....நஉஅ
 பொருளற்றார்.....அஎ
 பொருளாட்சி.....அசு
 பொருளாளு.....நகசு
 பொருளென்.....உஅஉ
 பொள்ளென்.....நஅசு
 பொறியின்.....உநக
 பொறிவாயி.....ச
 பொறுத்தவிற.....நரு
 பொறையொ.....உஎச
 போற்றினரி.....உசுக
 மகன்மந்தை.....உஅ
 மக்கண்மெய்.....உசு
 மக்களேபோல்.....நகஉ
 மங்கலமென்பு.....உசு
 மடலூர்தல்.....சுராயு
 மடிமடிக்க.....உஉ
 மடிமைகுடிமை.....உஉசு
 மடியிலாமன்.....உநய

பொச்சாப்புக்.....உளஉ
பொதுநலத்.....கருக
பொதுநோக்.....உள
பொப்படுமென்.....கருயக

மடியுளண்.....உருஉ
மழையமடியா.....உருஉ
மழித்தவா.....உருஉ
மணிதீர்மண்.....உருஉ

(104)

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

மணியிற்றிக.....சுளஉ
மண்ணோழைய.....உளய
மதிதுட்ப.....உருக
மதியுமடந்தை.....சுளயக
மயிர்நீப்பின்.....கருஅ
மருந்தாகித்.....எரு
மருந்தென.....கருஅ
மருந்தோமற்.....கருஅ
மருவுகமாசற்.....உருக
மலரன்னகண்.....சுளயஉ
மலரன்னகண்ணுள்.....சுஉக
மலரினுமெல்.....சுளஉ
மலர்காணின்.....சுளய
மலர்மிசை.....சுள
மழித்தலுநீ.....சுருக
மறத்தவ்வெ.....சுளய
மறந்தும்பி.....எரு

மனநலநஞ்சு.....சுளஉ
மனநலமன்.....சுளஉ
மனந்துயரார்.....சுளஉ
மனந்துய்.....சுளஉ
மனமாளுவு.....கருஅ
மலைத்தக்க.....உருக
மனைமாட்சி.....உருஉ
மனையாளை.....கருரு
மனைவினை.....சுளய
மன்னர்க்கு.....சுளய
மன்னர்வினை.....சுளய
மன்னுயிரெல்.....சுருக
மன்னுயிரோ.....சுளய
மாதர்முகம்.....சுளய
மாலைநாய்.....சுருக
மாலைபாவல்.....சுருக
மாறுபாழல்.....கருரு

மறப்பினு.....சக
 மறப்பினெவ.....சசச
 மறமானமா.....உஅஎ
 மறவற்கமா...சய
 மறைந்தவை.....உஉச
 மறைபெற.....சகடு
 மறைப்பேன்மற்...சசய
 மறைப்பேன்மன்...சஉஅ
 மற்றியானெ.....சசச
 மற்றுந்தொடர்.....நாஉ
 மனத்ததுமா.....கஅ
 மனத்தானு.....நஎக
 மனத்தினமை...நாஎ
 மனத்துக்கண்.....யச
 மனத்துளது.....நஎக
 மனத்தொடு.....நாடு
 மனநலத்தி.....நாஎந

மிகச்செய்.....நாஅ
 மிகன்மேவு.....நாயஅ
 மிகனுங்குறை.....நசஅ
 மிகுதியான்.....நுஎ
 முகத்தான.....நக
 முகத்தினினி.....நாந
 முகத்தின்மு.....உகடு
 முகநகநட்ப.....உகச
 முகநோக்கி.....உகக
 முகைமொக்.....சசஅ
 முடிவுமிடை.....உருச
 முதலிலாக்.....நகக
 முயக்கிடை.....சடுடு
 முயங்கிய.....சடுடு
 முயற்சிறு.....உகஉ
 முரண்சேர்ந்.....நஅக
 முறிமேனி.....சாய

(108)

குறள்.

பக்கம். குறள்.

பக்கம்.

முறைகோடி.....உராய்க
 முறைசெய்.....நாசக
 முறைப்பட.....உசய
 முற்றற்றி.....உஅய
 முற்றியமுற்.....உஅய
 முனைமுதத்.....உஅய
 முன்னுதக்கா.....உநாந
 மேலிருந்து.....நகைய
 மேற்பிறத்தா.....நாடுச
 மைப்பலொரு.....நாாயக
 மோப்பக்கு.....நடு
 யாகாவாரா.....சுஎ
 யாங்கண்ணி.....சஉய
 யாண்டிச்செ.....நகக
 யாதனியா.....நாஉச
 யாதானுதா.....நாடுய
 யாமுமுளே.....சசந
 யாமெய்யா.....நாஎ
 யாரினுங்கா.....சஅஉ
 யானெனதெ.....நாஉச
 யாடுகோக்கு.....சாஉ
 வகுத்தான்.....நாசய
 வகைமாண்.....நகஉ
 வகையறச்.....நாஎடு
 வகையறித்துத்.....நகஉ
 வகையறித்துவ.....உஎக
 வகையிலாவ.....அந
 வகைபெண்ப.....அஉ
 வகைபொழி.....அந

வலியார்க்கு.....நாாயக
 வலியார்முற்.....அஅ
 வலியினினை.....சுசு
 வழங்குவ.....நடுச
 வழிநோக்.....நகஉ
 வழத்திலுமி.....சஅந
 வழியார்க்.....எ
 வண்கண்கு.....உநஅ
 வாணிகஞ்செய்.....சடு
 வாய்மைபெ.....நாந
 வாராக்காற்.....சநச
 வாரிபெருக்.....நகடு
 வாழ்தலுயிர்.....சாயச
 வாழ்வார்க்.....சநக
 வாளற்றுப்.....சநக
 வாளொடென்.....உஎஉ
 வாள்போல்.....நகஉ
 வானின்துல.....சு
 வானுயர்தோ.....சுசு
 வாடுகை.....உநசு
 விசம்பிற்று.....அ
 விடாஅது.....சசடு
 விபிமாற்ற.....உருசு
 விண்ணின்று.....எ
 விந்துமிடல்.....நக
 வியவற்க.....நகடு
 விருந்துபுற.....நகஉ
 விருப்பருச்.....நகஅ
 விளைத்து.....உசச

வருசமனத்தா .....சகரு
வருதமற்கொ .....சகரு
வருமுன்னர் .....சகரு
வருவிருந்து .....சகரு
வலாவிலாமா .....சகரு

விலங்கொய் .....சகரு
வில்லேருழ் .....சகரு
விழித்தகண் .....சகரு
விழுப்புண்ப .....சகரு
விழுப்பேற் .....சகரு

சுறள்.

பக்கம்.

சுறள்.

பக்கம்.

விழைததை .....சகரு
விழையார் .....சகரு
விளக்கற்ற .....சகரு
விளிந்தாரிள் .....சகரு
விளியுமென் .....சகரு
வின்கலந்து .....சகரு
வின்க்கண்வின்க் .....சகரு
வின்க்கண்வினையு .....சகரு
வின்க்குரி .....சகரு
வின்கெய் .....சகரு
வின்கத்திட் .....சகரு
வின்கபைக .....சகரு
வின்கயான் .....சகரு
வின்கவையு .....சகரு
விழப்பிவா .....சகரு
விழநர்விழ .....சகரு
விழமிருவர் .....சகரு
விழநாள்ப .....சகரு
விழ்வாரினி .....சகரு

விழைந்தி .....சகரு
வெண்மை .....சகரு
வெருவந்த .....சகரு
வெள்ளத்தனையு .....சகரு
வெள்ளத்தனையவி .....சகரு
வேட்ட .....சகரு
வேட்டத்தா .....சகரு
வேட்டபன் .....சகரு
வேண்டற்க .....சகரு
வேண்டற்க .....சகரு
வேண்டா .....சகரு
வேண்டிய .....சகரு
வேண்டினு .....சகரு
வேண்டித் .....சகரு
வேண்டிதல் .....சகரு
வேலன் .....சகரு
வேலொய் .....சகரு
வைத்தார் .....சகரு
வையத்துள் .....சகரு

